കാതോലിക്കാ എന്നു ചൊല്ലിവാഴ്ത്തി ഞായം

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റ് ചരിത്രവും പ്രസക്തിയും

(Malayalam)

Catholica Ennucholly Vazhthy Njayam
History & Relevance of the Catholicate
(Study)

Dr. M. Kurian Thomas

First Published : Sept. 15, 2012
Copies : 1000
Published by : **Joice Thottackad**
Sophia Books
IInd Floor, Kandathil Bldg,
Thirunakkara, Kottayam-686001
Mob: 99471 20697
Cover Design,
Typesetting & Printing : Sophia Print House, Kottayam

Rs. 125.00

കാതോലിക്കാ എന്നു ചൊല്ലിവാഴ്ത്തി ഞായം

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റ് ചരിത്രവും പ്രസക്തിയും

ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ്

സോഫിയാ ബുക്സ്

കോട്ടയം

ഡോ. എം കുര്യൻ തോമസ്

1964 ഡിസംബർ 25–ന് കോട്ടയം ജില്ലയിൽ അരീപ്പറമ്പ് മേലേടത്ത് ഫാ. എം. റ്റി. കുര്യൻ കത്തനാരുടേയും മറിയാമ്മയുടേയും പുത്രനായി ജനിച്ചു. ഫിസിക്സിൽ ബിരുദവും, ബിസിനസ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷനിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദവും, മാർക്കറ്റിംഗ് മാനേജ്മെന്റിൽ ബിരുദാനന്തര ഡിപ്ലോമായും.

മഹാത്മാഗാന്ധി സർവകലാശാലയുടെ സ്കൂൾ ഓഫ് സോഷ്യൽ സയൻസിൽ 18–ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരള ക്രൈസ്തവരുടെ സ്വത്വബോധത്തെപ്പറ്റി ഡോ. എം. ആർ. രാഘവവാര്യരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടത്തിയ ഗവേഷണത്തിന് 2008–ൽ ഡോക്ടറേറ്റ്.

1990 മുതൽ അഡ്വർടൈസിംഗ് ബിസിനസിൽ. നൂറിലധികം ടെലിവിഷൻ പരിപാടികൾ സംവിധാനം ചെയ്തു.

2000–ൽ മലയാള ഭാഷയിലെ ആദ്യ ചരിത്രഗ്രന്ഥമായ *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* എഡിറ്റു ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ *ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണം*, കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് ശെമ്മാശന്റെ *കൊളംബ് യാത്ര*, പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ *എഴുത്തുകൾ*, പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് പ്രഥമന്റെ *സഭാജീവിത നാൾവഴി* തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് അടിക്കുറിപ്പുകൾ തയാറാക്കി. നൂറ്റമ്പതോളം ചരിത്ര ലേഖനങ്ങളുടെ കർത്താവ്.

ഇതര കൃതികൾ: *നസ്രാണി പഠനങ്ങൾ* (2006), *മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദൽ ജലീദ്* (2008), *കർമ്മശേഷിയുടെ കാതൽ* (2008), *പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ* (2011), *The Indian Way of Christanity* (2012), *കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ: വ്യക്തിയും സംഭാവനകളും* (2012).

ഭാര്യ: ജയ. *മക്കൾ*: കുറിയാക്കോസ്, യാക്കോബ്

വിലാസം:
പി. ബി. നമ്പർ 64
കോട്ടയം – 686001
drmkurianthomas@gmail.com

“ഞാൻ പഴയ ചാണ്ടിയായി മാറിയാലും സ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു സഭയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി കഴിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഒരു നായയെപ്പോലെ ഞാൻ മരിക്കേണ്ടി വന്നാലും മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടി അടരാടും.

മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം തീറെഴുതാനും അബ്ദൽ മശിഹായുടെ പട്ടത്വം പാഴാണെന്നു സമ്മതിക്കാനും ഞാൻ തയ്യാറില്ല. എന്റെ Conviction-ന് എതിരായി ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല.”

– അലക്സിയോസ് മാർ തേവോദോസ്യോസ്

ദൈവത്തെയും സഭയെയും സർവ്വ സൃഷ്ടികളെയും
സ്നേഹിക്കാൻ ജീവിതംകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചത്
ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയാണ്.
മാർത്തോമ്മാ പൈതൃകത്തെയും മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ
ത്തെയും വിലമതിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുകയും
ചെയ്ത, തന്റെ അവസാനനാളുകളിൽ രോഗത്തെയും
ശാരീരിക പ്രയാസങ്ങളെയും മറന്ന് മലങ്കരസഭാ
ഏകീകരണത്തിനുവേണ്ടി അക്ഷീണം പ്രവർത്തിക്കുകയും
മലങ്കരയിൽ ശാശ്വത സമാധാനത്തിനായി
അത്യധികം ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്ത,
കാതോലിക്കേറ്റ് സപ്തതി ആഘോഷങ്ങളുടെ
വിജയത്തിനു പിന്നിൽ നിർണ്ണായകപങ്കു വഹിച്ച
ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ
സ്മരണയ്ക്കു മുമ്പിൽ
കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദി ഉപഹാരമായി
ഈ ഗ്രന്ഥം സവിനയം സമർപ്പിക്കുന്നു.

ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടും കൂട്ടുകാരും

ഉള്ളടക്കം

ഭാഗം രണ്ട്

ഭാഗം മൂന്ന്

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് സംസ്ഥാപനത്തിന്റെ ശതാബ്ദിയാഘോഷത്തിൽ മാർത്തോമ്മാ പൈതൃകത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനം ഉദ്ഘോഷിക്കുന്ന സുവർണ നിമിഷമാണ്. 2009-ൽ സമാരംഭിച്ച കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദിയാഘോഷങ്ങൾ 2012 നവംബർ 25-ന് സമാപിക്കുകയാണ്.

മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് അനവധി പഠനങ്ങൾ ചരിത്രകാരന്മാരും ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഇതിനോടകം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പഠനങ്ങളിൽ വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നത് മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിലെ മാർത്തോമ്മൻ പൈതൃകത്തിന്റെ സ്വത്വദർശനമാണ്. ചരിത്രത്തെ സമീപിക്കുന്നതിൽ നമ്മുടെ എഴുത്തുകാർ പുലർത്തിവരുന്ന സമീപനങ്ങളിലെ രീതിശാസ്ത്രപരമായ പിശകുകൾ തിരുത്തപ്പെടേണ്ടതാണ്. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാപന-പുനഃസ്ഥാപന വാദമുഖങ്ങളുയർത്തി സഭയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ മുഖം തമസ്കരിക്കുന്ന സമീപത്തിനുള്ള പുനർവായനയാണ് ശാസ്ത്രീയമായി അവതരിപ്പിക്കാനുള്ളത്.

അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടോളം വിവിധതരത്തിൽ മലങ്കരയിലേക്ക് സംക്രമിച്ച അധിനിവേശങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും ധീരതയും പുലർത്തിയ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വനിർണയമാണ് ഈ സംസ്ഥാപനത്തിൽ ചരിത്രകാരന്മാർ വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടത്. അധിനിവേശവിരുദ്ധ ചരിത്രസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രം പുനർരചിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്.

മാർത്തോമ്മായുടെ പൈതൃകമുള്ള മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുടെ കല്പനയുടെ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കാതോലിക്കേറ്റ് ചരിത്രനിർണയം ആവശ്യമുണ്ടോ? ചോദ്യം പ്രസക്തമല്ലേ? പാശ്ചാത്യ അധിനിവേശം നസ്രാണികളുടെ അഹംബോധത്തെ തകർത്തതിനാൽ സ്വത്വബോധ നിർമ്മിതിയിലുള്ള ചരിത്രത്തെ ആവിഷ്കരിക്കാൻ കഴിയാതെ പോയി.

കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സംസ്ഥാപനം നസ്രാണിയുടെ സ്വത്വബോധത്തിന്റെയും സ്വയംനിർണയാവകാശത്തിന്റയും തദ്ദേശീയതയുടെയും പ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ചരിത്രവിശലകനങ്ങളും വിവരണങ്ങളും വളർന്നുവരണം. നസ്രാണി സമൂഹത്തിന്റെ അധിനിവേശവിരുദ്ധ സ്വത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും പുതുതലമുറയെ ബോധിപ്പിക്കാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വമാണ് ചരിത്രകാരന്മാർക്കും യുവഗവേഷകർക്കുമുള്ളത്.

സംസ്കാരികമായി തദ്ദേശീയവും ഭരണപരമായി സ്വയംഭരണസ്വാതന്ത്ര്യവും ആദ്ധ്യാത്മികമായി പൗരസ്ത്യസ്വഭാവവും സാമുദായികമായി സൗഹാർദവും ദേശീയ സംസ്കൃതിയും പുലർത്തിയ മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ സ്വത്വ പുനർനിർണ്ണയ ശ്രമമാണ് ഈ സമാഹാരം.

കാതോലിക്കേറ്റിനെക്കുറിച്ചുള്ള നസ്രാണി സ്വത്വബോധം ചരിത്ര രീതിശാസ്ത്രത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുന്ന ഈ പഠനം സോഫിയാ ബുക്സ് സ്വാഭിമാനം കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദി ഉപഹാരമായി ലോകസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നു. ചർച്ചകൾക്കും പഠനങ്ങൾക്കും അന്വേഷണങ്ങൾക്കും ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രയോജനപ്രദമാകുമെന്ന് പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

സോഫിയാ ബുക്സിനു വേണ്ടി

ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്
ഫാ. ഡോ. റ്റി. പി. ഏലിയാസ്
ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

സെപ്റ്റംബർ 15, 2012
കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദി

അവതാരിക

രത്നങ്ങൾ പതിച്ച ഒരു വിശേഷപ്പെട്ട വീണ ഒരു രാജാവിനു സമ്മാനമായി കിട്ടിയ അന്നുമുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആസ്ഥാന പണ്ഡിതന്മാർ അത് എത്ര വിശേഷപ്പെട്ടതാണ് എന്ന് വർണ്ണിച്ച് പലതും ഗദ്യമായും പദ്യമായും രചിച്ചു. അത് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥാനത്ത് കാഴ്ചവസ്തുവായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. വർഷം തോറും ആ വീണയെ സാക്ഷിയാക്കി മഹാസമ്മേളനങ്ങളും നടത്തി. ഒരു ദിവസം ഒരു കൊച്ചുകുട്ടി ധൈര്യമായി രാജസന്നിധിയിൽ കടന്നുവന്ന് രാജാവിനോട് ഒരാഗ്രഹം അറിയിച്ചു. ആ വീണയെടുത്ത് വായിക്കുന്നത് ഒന്നു കേൾക്കണം എന്ന്. വീണയെപ്പറ്റി പ്രകരണങ്ങൾ നടത്തിയ ആസ്ഥാന പണ്ഡിതന്മാരോടും, മഹാസമ്മേളനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ച നടത്തിപ്പുകാരോടും രാജാവ് പറഞ്ഞു, കുട്ടിയുടെ ആഗ്രഹം സാധിച്ചുകൊടുക്കാൻ. പക്ഷെ, അവരിലാർക്കും അതെടുത്ത് വായിക്കുവാനറിയില്ലായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ഒരു ദശാസന്ധിയിൽ, മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റും ആയിരിക്കുന്നോ എന്ന സംശയം ഇവിടത്തെ ഇളംതലമുറയ്ക്കുണ്ടായി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

പുരാതനവും, ശ്ലൈഹികവും, സ്വതന്ത്രവും, സ്വയശീർഷകവും, ദേശീയവും, എന്നൊക്കെ വാഴ്ത്തപ്പെടുന്ന കാതോലിക്കേറ്റിനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദിവേളയിൽ വല്ലതും ഉണ്ടാകും എന്ന് ആശിച്ചവർ അനവധി ഉണ്ട്. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ചരിത്രവഴികളെക്കുറിച്ച് ആധികാരികമായി ഒരു പഠനം നടത്തി, അതിന്റെ പ്രസക്തി സഭാജീവിതത്തിൽ എവിടെയെല്ലാം എങ്ങനെയെല്ലാം എന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമം നടന്നതായി അറിവില്ല. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഇപ്രകാരമൊരു സ്വതന്ത്ര അന്വേഷണം നടത്തിയ ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

1912-ലെ മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റ് ആവിഷ്ക്കാരം, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു നിർണ്ണായക വഴിത്തിരിവായിരുന്നു. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടു മുതലുള്ള ഒരു സ്വതന്ത്ര ദേശീയ സഭയുടെ ശ്ലൈഹിക, പൗരോഹിത്യ, സാക്ഷ്യജീവിതത്തിൽ, നിലനിൽപിനായുള്ള പോരാട്ടങ്ങൾക്ക് ചരിത്രവിജയം കുറിക്കുവാൻ ആ സംഭവത്തിനു കഴിഞ്ഞുവെന്ന് പിൽക്കാല ചരിത്രം തെളിയിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതേ സംഭവത്തിന് വികല നിറവും, വികടഭാവവും നൽകാൻ ചില ശ്രമങ്ങൾ ഇന്നും നടക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, 1912-ൽ ആണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഉണ്ടായതെന്ന് ചിലരും, 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ആവിഷ്ക്കാരം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കേറ്റിന്റെ സാമന്ത മഫ്രിയാനേറ്റ് ആയി മലങ്കര

മാർത്തൊാമ്മൻ പൈതൃകത്തെ ചുരുക്കിക്കളഞ്ഞുവെന്ന് മറ്റു ചിലരും വിളിച്ചുകൂവുന്നു. ഇതോടൊപ്പം, 1912-ലെ മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റ് ആവിഷ്ക്കാരം, ഒരു "പുനഃസ്ഥാപന"മാണോ, "സ്ഥാപന"മാണോയെന്ന ചർച്ചയും സജീവമാണ്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ചരിത്രവസ്തുതകളുടെയും ഭാവി സാധ്യതകളുടെയും ഒരു പരിചിന്തനത്തിന് പ്രസക്തി ഏറെ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു.

1. 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ആവിഷ്ക്കാരം: ചരിത്ര വസ്തുതകളും പ്രാധാന്യവും

ക്രിസ്തുവർഷം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ നിലനിൽക്കുന്നതും, മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ശ്ലൈഹിക, പൗരോഹിത്യ, സുവിശേഷസാക്ഷ്യ പാരമ്പര്യത്തിലുള്ളതുമായ പുരാതന സഭയാണ് മലങ്കരസഭ. പുരാതന റോമൻ, പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യങ്ങൾക്ക് പുറത്തായിരുന്ന ഒരു ക്രൈസ്തവ സമൂഹമെന്ന നിലയിൽ, സ്വതന്ത്രവും തദ്ദേശീയവുമായ ഒരു സഭാവ്യക്തിത്വം ആ സഭയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. യഹൂദരും, യഹൂദസങ്കര വിഭാഗങ്ങളും, ദ്രാവിഡരും, ആര്യഗണങ്ങളും, ഗോത്രവിഭാഗങ്ങളും, അനാര്യജാതിക്കാരും ഒക്കെ ഈ മാർത്തോമ്മൻ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിച്ചം പകർന്നു. അതേ അവസരത്തിൽ, റോമൻ, പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യങ്ങളിലെ ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങളുമായി ഈ സഭാസമൂഹത്തിന് സൗഹൃദബന്ധങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു തദ്ദേശീയീകൃത ക്രൈസ്തവ സംസ്കാരമാണ്, പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ മലങ്കരസഭയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നത്. പോർച്ചുഗീസ് ആധിപത്യത്തിന്റെ മറവിൽ, പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടോടെ മലങ്കരസഭയെ റോമൻ സഭയുടെ കീഴിലും ലത്തീൻ സഭാപാരമ്പര്യത്തിന്റെ തടവിലും ആക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ശക്തമായി. അതിനെതിരെയുള്ള മലങ്കരസഭയുടെ പോരാട്ടം തുടർച്ചയായ മൂന്നു വിദേശ സഭാധിപത്യശ്രമങ്ങളോടുള്ള പോരാട്ടമായി പരിണമിച്ചു. ആദ്യം റോമൻ സഭയോട്, പിന്നീട് ആംഗ്ലിക്കൻ നവീകരണത്തോട്, പിന്നീട് അന്ത്യോഖ്യൻ സഭാ മേലധികാരത്തോട്. "സഹായ" ഹസ്തങ്ങൾ ധൃതരാഷ്ട്രാലിംഗനമായി മാറിയപ്പോൾ കുതറിമാറുവാനുള്ള മൂന്നു സംഭവങ്ങൾക്ക് ചരിത്രം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു. ***ഒന്നാമത്തേത്***, 1653-ലെ കൂനൻകുരിശുസത്യം അഥവാ ഭാരതചരിത്രത്തിൽ വിദേശാധിപത്യത്തിനെതിരെ ഒരു ജനത ഒന്നിച്ചു നടത്തിയ ആദ്യ പ്രക്ഷോഭം; ***രണ്ടാമത്തേത്,*** 1830-ലെ മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസും പടിയോലയും അഥവാ പാശ്ചാത്യ നവീകരണ വിശ്വാസ സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കെതിരെ ഒരു പൗരസ്ത്യ സഭാസമൂഹത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രഖ്യാപനം; ***മൂന്നാമത്തേത്,*** 1889-ലെ തിരുവിതാംകൂർ റോയൽകോടതി വിധിയിലൂടെ മലങ്കരസഭയുടെ ഭാവിയെ മുഴുവൻ ബാധിക്കുന്നതും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ

അധികാര കൈകടത്തലിനെതിരെ പരോക്ഷമായ ഒരു പ്രഖ്യാപനം (യഥാർത്ഥത്തിൽ, പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ, അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പിന്തുണയിൽ തോമസ് അത്താനാസ്യോസിനെതിരെ കൊടുത്ത സെമിനാരി കേസിന്റെ അന്തിമവിധിയാണിത്). ആയതിൻപ്രകാരം, (അന്ത്യോഖ്യാ) പാത്രിയർക്കീസിന് മലങ്കര സഭയുടെ മേൽ ലൗകിക ഭരണാധികാരം ഇല്ലെന്നും, മലങ്കരയിൽ ലൗകികവും ആത്മീയവുമായ ഭരണാധികാരം പാത്രിയർക്കീസിനാലും ജനങ്ങളാലും സ്വീകാര്യനായ നാട്ടുകാരനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കാണെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചു. അതേയവസരത്തിൽ, പാത്രിയർക്കീസന്മാർ മലങ്കരസഭയുടെ മേൽ ലൗകികഭരണാധികാരവും നിയന്ത്രണങ്ങളും അടിച്ചേൽപ്പിക്കുന്ന സാഹചര്യം നിലനിന്നിരുന്നു താനും.

മേല്പറഞ്ഞ റോയൽകോടതി വിധിയാണ് മലങ്കരയിൽ ഒരു കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾക്ക് പരോക്ഷപ്രേരണയായത്. റോയൽ കോടതിവിധിയിൽ പാത്രിയർക്കീസിന് ലൗകികാധികാരം മലങ്കരസഭയുടെമേൽ അനുവദിക്കുന്നില്ല എന്നു വ്യക്തമായി. മെത്രാനെ വാഴിക്കുകയും മൂറോൻ കൂദാശ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന അധികാരം വച്ചു വിലപേശുവാൻ അതോടെ പാത്രിയർക്കീസന്മാർ ഒരുങ്ങിയ ചരിത്രമാണ് പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസു മുതലുള്ള പാത്രിയർക്കീസന്മാർക്കുള്ളത്. ഇത്തരുണത്തിലാണ്, മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കാൻ പാത്രിയർക്കീസുതന്നെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു മഫ്രിയാനാ സ്ഥാനമെങ്കിലും മലങ്കരയ്ക്ക് ലഭിക്കാൻ ശ്രമങ്ങൾ നടന്നത്. ഇങ്ങനെ ഒരു കാര്യം പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെടുത്താൻ കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനും മറ്റും ധൈര്യമുണ്ടായത് 1889 സെപ്റ്റംബർ 19-ാം തീയതി പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് കോനാട്ട് മല്പാന് അയച്ച കത്താണെന്നു തോന്നുന്നു (സമുദായകേസ് എക്സിബിറ്റ് 155). നേരത്തെ കോനാട്ടു മല്പാൻ ഒരു സംശയം ചോദിച്ച് എഴുതിയ കാര്യത്തിനു മറുപടിയാണ് ഈ കത്ത്. സംശയം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: പേർഷ്യയിൽ നിലവിൽ ഒരു മഫ്രിയാന ഇല്ലാതിരിക്കെ, ഒന്നാം തുബ്ദേനിൽ ബസേലിയോസ് എന്ന പേര് ഓർക്കേണ്ടതുണ്ടോ? അതിന് പത്രോസ് തൃതീയൻ മറുപടി എഴുതിയത്, ആ പേരിൽ ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഒരാൾ ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്, അതുകൊണ്ട് പേര് ഓർക്കണം എന്നാണ്. ഇക്കാര്യം വച്ചുകൊണ്ട്, ആ സ്ഥാനം പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനുവേണ്ടി ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രമേയം സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ പാസാക്കുകയും അക്കാര്യം കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിനെ അറിയിച്ച് അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ "ആലോചിക്കട്ടെ" എന്ന മറുപടി കിട്ടി. അന്നുമുതൽ ഇടനിലക്കാർ

മുഖേനയും അല്ലാതെയും പ്രസ്തുത സ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ശ്രമങ്ങൾ സജീവമായി. അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് 01-11-1903 ൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനും, പൗലൂസ് ഈവാനിയോസിനും എഴുതിയപ്പോൾ, ഒരു മഫ്രിയാനയെ നിയമിക്കുന്ന കാര്യം പരിഗണിക്കുന്നതായി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് (സമുദായകേസ് എക്സിബിറ്റ് 246). 1904-ൽ കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിക്ക് എഴുതിയ കത്തിൽ (സമുദായകേസ് എക്സിബിറ്റ് 72) പള്ളികളുടെ ഒരു നിവേദനം പാത്രിയർക്കീസിന് അയയ്ക്കുന്നുവെന്നും, പ്രസ്തുത നിവേദന പ്രകാരം പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് മഫ്രിയാനാസ്ഥാനമോ റീശ് എപ്പിസ്ക്കോപ്പാസ്ഥാനമോ നൽകണമെന്ന് എഴുതിയെന്നും, ഇക്കാര്യത്തിൽ അന്തൂൺ എന്ന ശീമക്കാരന്റെ അനുകൂലമായ ഇടനിലയുണ്ടെന്നും, അല്പം പണം ചെലവാക്കേണ്ടി വന്നാലും അതു സാരമില്ല എന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാനും പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു.

1906-ൽ അട്ടിമറിയിലൂടെ അബ്ദുള്ളാ രണ്ടാമൻ, അബ്ദേദ് മശിഹായെ മാറ്റി പാത്രിയർക്കീസായെങ്കിലും 1909 ജനുവരി 13-ന് കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ അബ്ദേദ് മിശിഹായ്ക്ക് പിന്തുണ നൽകിക്കൊണ്ട് എഴുതി. തീഗ്രീസിലെ നിന്നുപോയ മഫ്രിയാ സിംഹാസനത്തെ ഇന്ത്യയിൽ സ്ഥാപിച്ച് അതിൽ ഇന്നാട്ടുകാരനായ ഒരാളെ ആക്കണമെന്നുമായിരുന്നു കത്തിന്റെ മറ്റൊരു താല്പര്യം (സമുദായകേസ് എക്സിബിറ്റ് 73). (ഈ എഴുത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയെ മഫ്രിയാനാ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉദ്ദേശിച്ച് ആയിരിക്കാൻ ഇടയില്ല, കാരണം അന്ന് തിരുമേനി മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ ഭരമേല്പിച്ചിരുന്നു. രോഗാവസ്ഥയിലും ആയിരുന്നു.). മലങ്കരയുടെമേൽ ലൗകിക അധികാരം ലക്ഷ്യംവച്ച അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയ്ക്ക് മഫ്രിയാനാ സ്ഥാനം കൊടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായില്ല എന്നു മാത്രമല്ല അക്കാര്യത്തിൽ എഴുത്തുകുത്തു നടത്തിയ കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനെ മലങ്കരയിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ ബോംബെയിൽ വച്ചുതന്നെ ശാസിക്കയും ചെയ്തു. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് 1909-ൽ മലങ്കര എത്തി 1911-ൽ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ മുടക്കുകയും ചെയ്തു. ശീമയിൽ അധികാരഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ട് കഴിഞ്ഞിരുന്ന അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ മുടക്കിനെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞ് “Abdullah’s excommunication vain you and your followers blessed” (അബ്ദുള്ളയുടെ മുടക്ക് അസാധു; നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ അനുഗാമികളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ) എന്ന ടെലഗ്രാമും വിശദമായ ഒരു കല്പനയും മലങ്കരയ്ക്ക് അയച്ചു.

തുടർന്ന് നടന്ന എഴുത്തുകുത്തുകൾ വേഗം ഫലം കണ്ടു. മലങ്കരയെത്തിയ അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് 1912 സെപ്റ്റംബർ 15-ന് നിരണത്തുവച്ച് മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസിനെ മലങ്കരയിലെ പ്രഥമ കാതോലിക്കാ അഥവാ മഫ്രിയാനാ ആയിട്ട് വാഴിക്കുന്നതിൽ പ്രധാന കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു. ***കിഴക്കിന്റെയും ഇന്ത്യയിലും മറ്റുമുള്ള മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെയും കാതോലിക്കാ അതായത് മഫ്രിയാനായായി*** 1912 കന്നി മാസം 2-ാം തീയതി (1912 സെപ്റ്റംബർ 15) മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസിനെ ബസേലിയോസ് എന്ന നാമധേയത്തിൽ വാഴിച്ചതായി കല്പനകളിലൂടെയും പ്രഖ്യാപിച്ചു (1088 കന്നി 2, കുംഭം 8 തീയതികളിലെ കല്പനകൾ). ഒരു കാതോലിക്കാ നിര്യാണം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ തൽസ്ഥാനത്ത് ഒരാളെ മലങ്കരയുള്ള മെത്രാന്മാർക്ക് വാഴിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെ മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുവാനും മൂറോൻ കൂദാശ നടത്തുവാനുമുള്ള സ്ഥാനമായിട്ടാണ് കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തെ മലങ്കരയിൽ ആവിഷ്ക്കരിച്ചത് എന്ന് വ്യക്തമായി പ്രസ്തുത കല്പനകളിൽ പറയുന്നു.

2. മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റ്: സ്ഥാനസാധുതയും "സ്ഥാപന"മോ "പുനഃസ്ഥാപനമോ" എന്ന വാദകോലാഹലവും

1912-ലെ മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റ്, സാധുതയുള്ള സ്ഥാനമാണോ എന്ന കാര്യത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ പരമോന്നത കോടതിയായ സുപ്രീംകോടതി തന്നെ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വിശകലനം നടത്തി തീരുമാനം പ്രഖ്യാപിച്ചതാണ്. അസ്സന്നിഗ്ദമായ ഭാഷയിൽ മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സാധുത അടിവരയിട്ടതായ പ്രസ്തുത പ്രഖ്യാപനത്തിലേക്ക് ഇവിടെ വീണ്ടും കടക്കുന്നില്ല. മാത്രവുമല്ല, 1958-ലെ സഭാസമാധാന രേഖകളും, 1964-ലെ കാതോലിക്കാവാഴ്ചയും മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്തവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുതന്നെ പ്രസ്തുത സ്ഥാനത്തിന്റെ അംഗീകാര സാക്ഷ്യങ്ങളായി അവശേഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഏറ്റവും ഒടുവിൽ ഇതാ, കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പ്രസക്തിയും പ്രാധാന്യവും കണ്ടു മോഹിച്ചുപോയതിന്റെ തെളിവായി മലങ്കരസഭയിൽ നിന്നു വിഘടിച്ചവർ ആ സ്ഥാനനാമം അതിന്റെ ശോഭകെടുത്തി ഉപയോഗിക്കുവാനും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു ("ശോഭ" എന്നുപറഞ്ഞാൽ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വയംശീർഷകത്വവുമാണ്). അതിലൊന്ന്, അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിലും മറ്റത് റോമാപാപ്പായുടെ കീഴിലും.

എന്നാൽ 1912-ലെ മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റ് "പുനഃസ്ഥാപന"മാണോ, "സ്ഥാപന"മാണോ എന്ന ചർച്ച സമീപകാലത്ത് മലങ്കരസഭയ്ക്കുള്ളിൽ തന്നെ സജീവമാണ്.

1934-ലെ ഭരണഘടനയിൽ തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, 1912-ൽ മല ങ്കര ഉൾപ്പെട്ട പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്. ഈ പദ പ്രയോഗം തന്നെ പല ഔദ്യോഗിക രേഖകളിലും മലങ്കരസഭ ഉപയോ ഗിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. അതുകൊണ്ട് "പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു" എന്നുള്ള പദ പ്രയോഗം കൊണ്ട്, എന്ത് അർത്ഥമാക്കുന്നു എന്ന് പരിഗണിക്കേണ്ടിയി രിക്കുന്നു.

മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തന്നെ സ്ഥാപക, പൗരോഹിത്യ പൈതൃക മുള്ള പേർഷ്യയിൽ മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആരംഭിച്ച് സെലൂക്യാ കേന്ദ്ര മാക്കി കുറെക്കാലം നിലനിന്ന കാതോലിക്കേറ്റും, ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അന്ത്യോഖ്യായുടെ കീഴിൽ തിഗ്രീസ് കേന്ദ്രമാക്കി പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കുറേക്കാലം നിലനിന്ന കാതോലിക്കേറ്റ് അഥവാ മഫ്രിയാനേറ്റും ഒരു തുടർച്ചയും പൂർത്തീകരണവും മലങ്കരയിൽ പ്രാപിച്ചുവെന്ന അർത്ഥ ത്തിൽ, 1912-ൽ മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കാസ്ഥാപനം പുനഃസ്ഥാപിക്ക പ്പെട്ടുവെന്ന് പറയുവാൻ കഴിയും. തിഗ്രീസ് കേന്ദ്രമാക്കി നിലവിലുണ്ടാ യിരുന്ന കാതോലിക്കേറ്റ് അഥവാ മഫ്രിയാനേറ്റിന്റെ സ്ഥാനനാമം "ബസേ ലിയോസ്" എന്നായിരുന്നു. അതേ സ്ഥാനനാമം മലങ്കരയിൽ കാതോലി ക്കേറ്റിന് ഉപയോഗിച്ചതുകൊണ്ടും, ഈ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് കോനാട്ടു മല്പാനും മറ്റും പാത്രിയർക്കീസുമാരുമായി എഴുത്തുകുത്തുകൾ നട ത്തിയതിന്റെ വെളിച്ചത്തിലും, അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനയിൽ "നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷയെ സാധിച്ചുതരേണ്ടത് യുക്തവും ന്യായവുമാകുന്നുവല്ലോ" എന്നു സൂചിപ്പിച്ചതിനാലും ഒരു പുനഃസ്ഥാപന ചിന്ത നിഷേധിക്കാവുന്നതല്ല.

"പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട"താണെങ്കിൽ അതിന് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർ ക്കീസിന്റെ വിധേയത്വത്തിൽ ഒരു കീഴ്സ്ഥാനമേ ആകുവാൻ തരമുള്ളൂ എന്ന എതിർവാദത്തെ എങ്ങനെ അതിജീവിക്കും? ഒന്നാമത്, ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കഫർത്തൂത്താ ഉടമ്പടിപ്രകാരം, തിഗ്രീസിലെ കാതോലി ക്കേറ്റിന് സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ഭരണാധികാരവ്യവസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നുവെ ന്നത് ചരിത്ര വസ്തുതയാണ്. രണ്ടാമത്, 1912-ലെ മലങ്കര കാതോലി ക്കേറ്റ് സംബന്ധമായി പാത്രിയർക്കീസ് പുറപ്പെടുവിച്ച രണ്ടു കല്പനക ളിലും യാതൊരുവിധ വിധേയത്വ വ്യവസ്ഥകളോ കീഴ്സ്ഥാന സൂച നയോ ഇല്ല. മൂന്നാമത്, 1912-ലെ കാതോലിക്കാസ്ഥാന ക്രമീകരണം, ഇന്ത്യയിലെ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിലേക്കാണെന്ന് അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ ഇൻഡ്യ യിലെ പുരാതന പൗരോഹിത്യ, ശ്ലൈഹിക പാരമ്പര്യത്തിന്റെ തുടർച്ച യായിട്ടാണെന്നും ആയത് ആർക്കും കീഴിലല്ലായിരുന്നുവെന്നും വ്യക്തം.

നാലാമത്, പഴയ പേർഷ്യൻ പ്രദേശത്ത് ഒരു കൽദായ പാത്രിയർക്കേറ്റ് നിലവിലുള്ളതിനാൽ, പേർഷ്യയിലെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനം ചരിത്രദൃഷ്ട്യാ അസാധ്യം എന്ന വാദം യുക്തിരഹിതവും, ബലഹീന വുമാണ്. വിശ്വാസ വ്യതിചലനം സംഭവിച്ച സ്ഥാനങ്ങളെയല്ലല്ലോ സഭ യുടെ മുഖ്യധാരയുടെ തുടർച്ചയായിട്ട് ആരും വീക്ഷിക്കുന്നത്. അഞ്ചാ മത്, അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസുമായി സംസർഗ്ഗമുള്ളതും അതു മുഖേന ആകമാന ക്രൈസ്തവ പൈതൃകവുമായി ബന്ധം സൂക്ഷിക്കു ന്നതുമായ ഒരു തുടർച്ചാസൂചനയാണ് 'പുനഃസ്ഥാപനം' നൽകുന്നത്. ആറാമത്, കൽക്കദോന്യേതര വിശ്വാസം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചതായ ഒരു സഭാസ്ഥാനമായ പേർഷ്യൻ മഫ്രിയാനേറ്റ് ഇൻഡ്യയിലെ മാർത്തോമ്മൻ ശ്ലൈഹിക, പൗരോഹിത്യ പിന്തുടർച്ചയുടെ പശ്ചാത്തലമായിരിക്കുന്നത്, മലങ്കരസഭ റോമിന്റെ കീഴിൽ പുരാതനകാലം തൊട്ടേ ആയിരുന്നുവെന്ന റോമൻ വാദത്തെ ഖണ്ഡിക്കുവാനും പര്യാപ്തമാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ, "തുടർച്ചയും, പൂർത്തീകരണവും" എന്നയർത്ഥത്തിൽ "പുനഃസ്ഥാപന" ത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നിടത്ത്, ഒരു "കീഴ്സ്ഥാന" അപകർഷതയ്ക്ക് ഒരു കാര്യവുമില്ല.

എന്നാൽ, അന്ത്യോഖ്യൻ മലങ്കരബന്ധത്തിന്റെ കയ്പേറിയ അനുഭ വങ്ങൾ വച്ചുകൊണ്ടും, മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വയശീർഷക ത്വവും ഭാവിയിലേക്ക് നൽകുന്ന സാധ്യതകൾ കണക്കിലെടുത്തും, 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ആവിഷ്ക്കാരത്തെ ചരിത്ര ദശാസന്ധിയിലെ ഒരു പുതിയ കാൽവയ്പ്പ് എന്നവിധത്തിൽ അതിന് മലങ്കര കാതോലി ക്കേറ്റ് "സ്ഥാപനം" എന്നു വാദിക്കുന്നതിനും കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. "സ്ഥാപനം" എന്നു പറയുമ്പോൾ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും "പുതിയ" ഒരാ രംഭം എന്നും "തനിമ"യുള്ള ഒരു സംഭവവികാസം എന്നുമാണല്ലോ സൂചന. "സ്ഥാപന" വാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്? ഒന്നാമത്, മലങ്കരയിൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ സംവിധാ നത്തിന് അധ്യക്ഷൻ എന്നനിലയിൽ കാതോലിക്കായ്ക്ക് മലങ്കരയിൽ പ്രസക്തി കണ്ടെത്തി. രണ്ടാമത്, മലങ്കരയിൽ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടു മുത ലുള്ള ശ്ലൈഹിക, പൗരോഹിത്യ പിന്തുടർച്ചയോടൊപ്പം, ആകമാന സഭ യിൽ സ്വീകാര്യത നേടിയിട്ടുള്ള "കാതോലിക്കാ" സ്ഥാപനത്തെയും ചേർത്ത് സഭയുടെ സ്വയംശീർഷകത്വത്തെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. മൂന്നാമത്, അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കേറ്റുമായി കൂട്ടായ്മയുള്ളതും സ്വതന്ത്രവും ആയ സഭാസംവിധാനത്തെ 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം യാഥാർ ത്ഥ്യമാക്കി. 1912-ലെ പ്രത്യേക സാഹചര്യം അതിന് മുമ്പ് നടന്ന എഴു ത്തുകുത്തുകളുടെ പ്രസക്തി തന്നെ ഇല്ലാതാക്കിയതുകൊണ്ടാണ്, തിഗ്രീ സിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് അഥവാ മഫ്രിയാനേറ്റ് മലങ്കരയിൽ

"പുനഃസ്ഥാപിച്ചു"വെന്ന സൂചനപോലും അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനകളിൽ ഒഴിവാക്കിയത്.

ചുരുക്കത്തിൽ, ഒരു "കീഴ്സ്ഥാന" സാധ്യത ഒഴിവാക്കിയ ഒരു ***പുനഃസ്ഥാപനവും,*** പുരാതനമായ ഒരു സ്വതന്ത്രസഭയുടെ പുതിയ സാധ്യതകളുൾക്കൊള്ളിച്ച അധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തിന്റെ ***സ്ഥാപനവും*** ആയിട്ട് 1912-ലെ മലങ്കര കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ആവിഷ്ക്കാരത്തെ കാണുവാൻ കഴിയും. ഒരു കാരണവശാലും, മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ശ്ലൈഹിക, പൗരോഹിത്യ പൈതൃകവും സഭാസ്വത്വവും പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന "മലങ്കര മെത്രാൻ" സ്ഥാനത്തിന് എന്തെങ്കിലും കുറവുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടായിരുന്നില്ല ഒരു "മഫ്രിയാനാ" സ്ഥാനം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു "കാതോലിക്കാ" സ്ഥാനം ആവശ്യപ്പെടേണ്ടി വന്നത്. മലങ്കര മാർത്തോമ്മൻ പൈതൃകത്തിൽ മലങ്കര മെത്രാൻ മറ്റ് മെത്രാന്മാർക്ക് പട്ടംകൊടുക്കുന്ന പാരമ്പര്യം പണ്ടേ ഉള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ട്, അതുവരെയും ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു പൗരോഹിത്യനൽവരം കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാനം കൊണ്ടുണ്ടായി എന്നുപറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. അതുപോലെ, ഹൂദായകാനോൻ പ്രകാരം "മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക്" മൂറോൻ കൂദാശ നടത്തുവാനും അധികാരമുണ്ട് (അദ്ധ്യായം 3 ഖണ്ഡിക 1). അപ്പോൾ, കാതോലിക്കാസ്ഥാനം മലങ്കരസഭ ആഗ്രഹിച്ചത്, ഇടക്കാലത്ത് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ അധികാര ദുർമ്മോഹത്തിന് ബലിയാടായി, ഉള്ള കൃപാവരങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് നിയന്ത്രണം ഏൽക്കേണ്ടിവന്ന അവസ്ഥയിൽനിന്ന്, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സമ്മതത്തോടെ തന്നെ ഒരു മാറ്റം പ്രാപിക്കുവാനാണ് എന്ന് വ്യക്തം. ആഗ്രഹിച്ച കാലത്തേക്കാൾ, ശുഭകരമായ ഒരു പരിസമാപ്തിയിലേക്കാണ് 1912-ലെ സാഹചര്യം കൊണ്ടുചെന്നെത്തിച്ചതും, ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയും, പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയും, മലങ്കരസഭയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വിശാല കൂട്ടായ്മയിൽ സ്വതന്ത്രമായ മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ആവിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടതും എന്നു മാത്രം പറയട്ടെ.

ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസിന്റെ "കാതോലിക്ക എന്നു ചൊല്ലി വാഴ്ത്തി ഞായം: പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റ് ചരിത്രവും പ്രസക്തിയും" എന്ന ലേഖന സമാഹാരത്തിന് അല്പം വ്യത്യസ്ത ശൈലിയിലുള്ള ഒരവതാരിക എഴുതാൻ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് തന്നെ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്, ഇതിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളും, രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ചരിത്രപാഠങ്ങളും ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മാത്രമാണ്. അവയെ സൗഹൃദ ചർച്ചകൾക്ക് വിഷയമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, 'ബാവാ' എന്ന അഭിസംബോധന അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നും, 'തറവോദ് കോൽ ഹിന്ദോ' എന്ന സ്ഥാനനാമം പുനഃസ്ഥാപി

ക്കണമെന്നും ഒക്കെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതും, ചിലരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെയും നടപടികളെയും വിവരക്കേടായും, അസംബന്ധമായും വിശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മാത്രം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽപ്പെട്ടതാണ്. രണ്ടാമത്, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പ്രസക്തി അതിന്റെ സ്ഥാനനാമത്തിലും, അടയാള ചിഹ്നത്തിലും, അംശവസ്ത്രത്തിലും ഒതുങ്ങുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് അതിനെക്കുറിച്ച് ഗൗരവതരമായ ഒരു പഠനം നടത്താമായിരുന്ന അവസരം വേണ്ടവിധം പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയില്ല എന്നതിന്റെ ഒരു പരോക്ഷ സന്ദേശം ഈ ഗ്രന്ഥം നൽകുന്നുവെന്നതിൽ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനോട് യോജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ
(പ്രിൻസിപ്പാൾ, ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി)

ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി,
സെപ്റ്റംബർ 15, 2012

വാങ്മുഖം

ഇന്ത്യയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ഒരു ശതാബ്ദം പിന്നിടുന്ന 2012-ൽ, കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പ്രസക്തി, സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങൾ, നടപടിക്രമം, ചരിത്രം, വളർച്ച, കാനോനിക പിൻബലം, അപരന്മാർ മുതലായവയെക്കുറിച്ച് ഈ ലേഖകൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പഠനങ്ങൾ ഗ്രന്ഥരൂപത്തിലാക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചത് ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ ആണ്. അതനുസരിച്ചാണ് 2002 മുതൽ 2012 വരെ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ സമാഹരിച്ചത്.

ഈ പദ്ധതിയെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞ ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം ഏറ്റെടുത്തു. കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദിക്ക് സോഫിയാ ബുക്സിന്റെ ഉപഹാരമായി *കാതോലിക്ക എന്നു ചൊല്ലി വാഴ്ത്തി ഞായം* എന്ന ഈ കാതോലിക്കേറ്റ് പഠനങ്ങളുടെ സമാഹാരം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ്. *ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാ*കളിലെ പദപ്രയോഗമാണ് ഗ്രന്ഥനാമമായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്. അനേക അപൂർവ്വ രേഖകളും പ്രൗഢ പഠനങ്ങളും സമാഹരിച്ച് ഈ കൃതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി ഇതിനെ ഒരു മികച്ച പ്രാമാണിക ഗ്രന്ഥമാക്കി മാറ്റിയതിനു പിന്നിൽ ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടിലെ പ്രസാധകനല്ല, ഗവേഷകനാണ് പ്രവർത്തിച്ചത്.

2002-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് നവതിക്ക്, *മലങ്കരസഭാ മാസിക*യിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച *കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പ്രസക്തി* എന്നതാണ് ഈ പഠന പരമ്പരയിൽ ആദ്യത്തേത്. ഈ ലേഖനമെഴുതാൻ നിർദ്ദേശിച്ചത് *മലങ്കരസഭാ മാസിക*യുടെ ചീഫ് എഡിറ്ററായിരുന്ന ഫാ. ഡോ. ജേക്കബ് കുര്യൻ ആണ്. ഇപ്പോൾ ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പലായ അദ്ദേഹം തന്നെ ഈ കൃതിക്ക് പ്രൗഢഗംഭീരവും പണ്ഡിതോചിതവുമായ അവതാരിക എഴുതി എന്നത് സന്തോഷപ്രദമാണ്. ഇത്തരമൊരു ഗ്രന്ഥം എന്ന ആശയം മുന്നോട്ടുവെച്ച ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ തന്നെ ഇതിനൊരു സമഗ്ര പഠനവും തയാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

വിവിധ സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിവിധ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾക്കായി എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ അവ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ക്രമത്തിലാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവ നവീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ ചില ആശയങ്ങളിലും നിഗമനങ്ങളിലും ആവർത്തനം ദർശിച്ചേക്കാം.

ഈ പഠനങ്ങളുടെ പിന്നിൽ അനേകരുടെ കൈത്താങ്ങലുണ്ട്. അവർക്കെല്ലാം, വിശിഷ്യ വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴയ്ക്കും ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടിനും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയോ, അതിന്റെ ചരിത്ര പശ്ചാത്തലമോ അറിയാതെ *ശതാബ്ദി സ്മാരകമായി* അതിനെ പേരുമാറ്റി ഇല്ലായ്മ

ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്കും, കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ അപരന്മാരെ തിരി ച്ചറിയാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്കും ഇതൊരു പാഠ്യാരംഭ പുസ്തകമായിരിക്കു മെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

'വായിക്കുക, എഴുതുക, പ്രസിദ്ധീകരിക്കുക' എന്നു കല്പിക്കുകയും, അതിനുള്ള എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഒരുക്കിത്തന്ന് ഈ ലേഖകനെ ഈ സരണിയിലേയ്ക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത കിഴക്കിന്റെ മഹാനായ കാതോലിക്കാ മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായെ ഇത്തരുണത്തിൽ സ്മരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് അതിന്റെ രണ്ടാം ശതകത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ പുതിയൊരു ദർശനം ആവശ്യമുണ്ട് എന്ന് ആഗ്ര ഹിക്കുന്നവർ അനേകമുണ്ട്. അവർക്ക് ഇതൊരു അടിസ്ഥാന രേഖയാ കുമെങ്കിൽ ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം സാർത്ഥകമാകും.

ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ്

സെപ്റ്റംബർ 15, 2012
കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദി

ആമുഖ പഠനം

കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ നവചരിത്ര വിശകലനം

ഫാ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ

മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ മാർത്തോമ്മൻ പൈതൃക സിദ്ധാന്തം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത് അധിനിവേശ വിരുദ്ധ ചരിത്രമാണ്. മലങ്കരയിലെ നസ്രാണി പൈതൃക വഴികൾ വിളംബരം ചെയ്യുന്നത് നസ്രാണികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യബോധവും സ്വത്വദർശനവുമാണ്.

മലങ്കരയിൽ പ്രചാരം നേടിയ സഭാചരിത്രങ്ങളിൽ വിസ്മൃതമായത് കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവും സാഹിത്യപരവുമായ വിശകലനങ്ങളാണ്. ചരിത്രത്തെ സാഹിത്യത്തിലും സാഹിത്യത്തെ ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലും അപഗ്രഥിക്കുന്ന നവചരിത്ര വിശകലന സമ്പ്രദായങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിലാണ് ആവിർഭവിച്ചത്. ചരിത്രം നിരവധി ബോധതലങ്ങളിൽ രൂപീകൃതമാകേണ്ട സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവുമായ നിർമ്മിതിയാണ്. ചരിത്രത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും, രാഷ്ട്രീയവും സാംസ്കാരികവുമായ സന്ദർഭങ്ങളുടെ അപഗ്രഥനം അവഗണിക്കപ്പെട്ട പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ചരിത്രത്തെ പുനർവായിക്കുന്നതാണ് 'നവചരിത്രം.'

ഇതിലെ വിശകലനം ചരിത്രസ്രോതസ്സുകൾ മാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ളതല്ല. സംസ്കാരം, സാഹിത്യം, സാമൂഹിക ജീവിതം, രാഷ്ട്രീയാവസ്ഥ തുടങ്ങിയ വൈവിധ്യ വിജ്ഞാന വിശകലനമാണ്. സഭാ അധികാരികളുടെയും അധികാരശ്രേണി സ്ഥാപനത്തിന്റെയും വിവരണങ്ങളിൽ ചരിത്രം പരിമിതപ്പെട്ടതിനാൽ തിരസ്കൃത ജനതയുടെ പോരാട്ട ചരിത്രം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാതെപോയ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് നവചരിത്രത്തിന്റെ അനിവാര്യത ശക്തിപ്പെടുന്നത്. ജീർണ്ണിച്ച അധികാര ഘടനകളോടും അധീശത്വ സമവാക്യങ്ങളോടും ഏറ്റുമുട്ടി വളർത്തിയെടുത്ത അധിനിവേശ വിരുദ്ധ പോരാട്ടങ്ങളുടെ വിശകലനമാണ് മലങ്കര സഭാ ചരിത്രത്തിൽ ഇനിയും രൂപപ്പെടുത്തുവാനുള്ളത്.

അധിനിവേശത്തെ ചെറുത്ത മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വദർശന ചരിത്രത്തിന് 400 വർഷത്തിലധികം പഴക്കമുണ്ട്. വിദേശ അധിനിവേശ വിരുദ്ധ പോരാട്ടങ്ങളുടെ പ്രാരംഭം പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ വരവു മുതലാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. എന്നാൽ വിവിധ കാലങ്ങളിലുണ്ടായ അധിനി

വേശ സംക്രമണത്തെ അനുകൂലിച്ച മിഷണറി രചനകൾ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ പോരാട്ടത്തെ സഭാചരിത്രത്തിലൂടെ വിസ്മൃതമാക്കി.

മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വദർശനത്തിന്റെ സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവും സഭാപരവുമായ പോരാട്ടങ്ങളുടെ തുടർച്ച ചരിത്രത്തിൽ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ കണ്ടെത്തലാണ് പുനർനിർണ്ണയങ്ങളിൽ വെളിപ്പെടുന്നത്.

കേരള ക്രൈസ്തവരുടെ സ്വത്വബോധം സാംസ്കാരിക ചരിത്രപശ്ചാത്തലത്തിൽ ശാസ്ത്രീയമായി ഗവേഷണം നടത്തിയ ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് 'മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വം' പുനർ നിർണ്ണയിക്കുന്ന പഠനങ്ങളാണ് 'കാതോലിക്കാ എന്ന് ചൊല്ലിവാഴ്ത്തി ഞായം' എന്ന കൃതിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്. കാതോലിക്കേറ്റ് നവതി മുതൽ ശതാബ്ദി വരെ (2002-2012) പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ വിളംബരം ചെയ്യുന്നത് മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വനിർണ്ണയവും സ്വയംശീർഷകത്വ വിശകലനങ്ങളുമാണ്.

മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ ദേശീയത, സ്വയംശീർഷകത്വം, ചരിത്ര പിന്തുടർച്ച എന്നിവ 'കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സാർവ്വത്രികത'യുടെ പ്രതീകമാണ്. മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ അധിനിവേശ പോരാട്ടങ്ങളുടെ സ്വത്വബോധം മാർത്തോമ്മൻ പൈതൃകത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്ന് ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

പതിനഞ്ചു നൂറ്റാണ്ട് മലങ്കര നസ്രാണികൾ പരിരക്ഷിച്ച പവിത്രമായ സ്വാതന്ത്ര്യവും തനിമയുമാണ് ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും അധികാരവും 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിലൂടെ റോമൻ കത്തോലിക്കർ പിടിച്ചെടുത്തു. ഇതിനെ പ്രതിരോധിച്ച് 54 വർഷത്തോളം ദേശീയതയ്ക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുമായി മലങ്കര നസ്രാണികൾ പോരാടി. ഇത് 1653-ൽ നടന്ന കൂനൻകുരിശു സത്യത്തിലൂടെ ദേശീയ സ്വത്വത്തിലേക്ക് വളർന്നു. മലങ്കര നസ്രാണികൾ തോമാ അർക്കദിയാക്കോനെ മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തിയപ്പോൾ മലങ്കരയിൽ തദ്ദേശീയ മെത്രാന്മാരുടെ ശ്രേണിക്രമം ഉണ്ടായി. ഇവർ ആരുടെയും കീഴ്സ്ഥാനികളല്ലായിരുന്നു. 'മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനായിരുന്ന് മലങ്കര സഭയെ ഭരിക്കുകയും പിൻഗാമികളെ വാഴിക്കുകയും' ചെയ്തു എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും പ. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിലാണ് വാണിരുന്നത്. മലങ്കരയിലെ ഒന്നാം

കാതോലിക്കാ മുതൽ 'ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനം' എന്ന സംജ്ഞ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായി എം. കുര്യൻ തോമസ് പറയുന്നു. മലങ്കരസഭയെ നയിച്ച പേർഷ്യൻ മെത്രാന്മാരും (-1599) മലങ്കര മെത്രാന്മാരും (1653-1815) 'മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം' എന്നു ഉപയോഗിച്ചതായുള്ള കണ്ടെത്തൽ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ മാർത്തോമ്മൻ പൈതൃകത്തിന്റെ വിശാലത വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

'കാതോലിക്കാ എന്നു ചൊല്ലിവാഴ്ത്തി ഞായം' എന്നത് 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ എട്ടാം കാനോനായിലെ ഉദ്ധരണിയാണ്. 'കാതോലിക്കാ' എന്നതിന് ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് കാനോനായിൽ 'സാർവ്വത്രിക പിതാവ്' എന്നർത്ഥം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നസ്രാണികൾ തലവനെ 'കാതോലിക്കാ' എന്നഭിസംബോധന ചെയ്തത് സ്വതന്ത്ര വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പ്രത്യേക ലക്ഷണമാണ്. 1498-ൽ ആരംഭിച്ച പോർട്ടുഗീസ് യുഗത്തിന് മുമ്പ് മലങ്കരസഭയുടെ സ്വതന്ത്രമായ സ്വത്വം വളരെ ശക്തമായിരുന്നു. 'കാതോലിക്കായെ' വേദതലവനായി നസ്രാണികൾ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. നസ്രാണികൾ കാതോലിക്കാസ്ഥാനം മഹത്തരമെന്ന് കണ്ടത് റോമൻ കത്തോലിക്കരെ അസ്വസ്ഥമാക്കിയതിനാലാണ് 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകളിൽ 'കാതോലിക്കാ' എന്ന വിശേഷണം ഭൂമിയിൽ റോമ്മാ പാപ്പായ്ക്കു മാത്രം ഉള്ളതെന്നാണ് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്. ഇനി അദ്ദേഹത്തെയല്ലാതെ മറ്റാരെയെങ്കിലും 'കാതോലിക്കാ' എന്ന് വിളിച്ചാൽ മുടക്കപ്പെടും' എന്നാണ് കാനോനായിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

വൈദേശിക അധിനിവേശങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമായ മലങ്കരസഭ ദേശീയമായ സ്വത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും മലങ്കരയിൽ നിലനിർത്തിയിരുന്നുവെന്ന് ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിലെ വിവിധ കാനോനാകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. അന്ത്യോഖ്യയോടും റോമിനോടും അധീശത്വം പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള 'കാതോലിക്കാമാർ' മലങ്കരയിൽ ഇപ്പോൾ ഉയർത്തുന്നത് ദേശീയതയോടും തദ്ദേശീയ സംസ്കാരങ്ങളോടുമുള്ള വെല്ലുവിളിയാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളായി മലങ്കര നസ്രാണികൾ നട്ടുവളർത്തിയ മാർത്തോമ്മൻ പൈതൃകത്തിന്റെ വേരുകൾ തകർത്ത് വിദേശാധിനിവേശത്തെ ഇവർ സ്വയം ശിരസ്സാവഹിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഭാരതത്തിലെ തനതായ നസ്രാണി പൈതൃകത്തെ ത്യജിച്ച് പോപ്പിനോട് വിധേയത്വം പ്രഖ്യാപിച്ചവരും അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസിന് സഭാസ്വാതന്ത്ര്യം തീറെഴുതിക്കൊടുത്ത വിഭാഗവും എങ്ങനെ തദ്ദേശീയ സംസ്കാരത്തിന്റെയും സഭാസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും ഭാഗമായി തീരുമെന്ന് ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് ചോദിക്കുന്നു. കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം ഒരു നിയോഗമായത് 'സ്വതന്ത്ര കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ' വളർച്ചയോടെയാണ്.

മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ ദേശീയതയും സ്വത്വബോധവും നിറഞ്ഞ അധിനിവേശ വിരുദ്ധതയുടെ മുഖ്യപോരാട്ടങ്ങളായിരുന്നു കൂനൻകുരിശു സത്യവും കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനവും. വിദേശ ആധിപത്യങ്ങൾക്ക് എതിരെയുള്ള പോരാട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രം പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആരം ഭിക്കുകയാണ്. വിദേശ കുടിയേറ്റങ്ങളും ആധിപത്യവും തദ്ദേശീയ ജീവി തത്തിനും സാക്ഷ്യത്തിനും വിഘാതങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചെങ്കിലും (സ്വാതന്ത്ര്യം അടിയറ വച്ചെങ്കിലും) നസ്രാണികൾ ധീരതയോടെ 1889-ലും 1900-ലും നടന്ന അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി യോഗ ത്തിൽ 'മലങ്കരയിൽ ഒരു മഫ്രിയാന സ്ഥാനം രൂപീകരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചതായി' രേഖകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇതാണ് പിന്നീട് 1912-ൽ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനത്തിലേക്ക് വഴിതെളിച്ചതെന്ന് എം. കുര്യൻ തോമസ് നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

"... അതിനാൽ 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം ഒന്നിന്റെയും ആരംഭമോ അവസാനമോ അല്ല. മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വയംനിർണ്ണയാവകാശവും നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വനിർണ്ണയത്തിന്റെയും സ്വയംഭരണത്തിന്റെയും പ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു. ..." അതിനാൽ ഇത് ഒരു സ്വതന്ത്ര കാതോലിക്കേറ്റായി. മലങ്കരയിൽ 1912-ൽ സ്ഥാപിതമായ കാതോലിക്കേറ്റിന് നിയതരൂപം 1934-ലെ സഭാഭരണഘടനപ്രകാരം ലഭ്യ മായി.

1912 സെപ്റ്റംബർ 15-ന് ഞായറാഴ്ച നിരണം വലിയപള്ളിയിൽ നട ന്നത് 'കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനമാണോ' 'പുനഃസ്ഥാപനമാണോ' എന്നും അത് 'കാതോലിക്കേറ്റാണോ' 'മഫ്രിയാനേറ്റാണോ' എന്നും ഇതൊന്നു മല്ല 'ആവിഷ്ക്കാരമെന്നും' 'സുപ്രധാന വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷ സ്ഥാനാ രോഹണമെന്നും' ചരിത്രകാരന്മാർ വിധിയെഴുതുമ്പോൾ ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് പറയുന്നു:

"1912-ൽ നടന്നത് മലങ്കര സഭാചരിത്രത്തിന്റെ കറുത്ത അധ്യായങ്ങ ളിൽ ഭാഗികമായി നഷ്ടപ്പെട്ട സ്വയംശീർഷകത്വത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മിതി യായിരുന്നു. കാതോലിക്കാ വാഴ്ചയോടെ മലങ്കരസഭ പൂർണ്ണമായും സ്വയംപര്യാപ്തത നേടി. പാപ്പായുടെ അപ്രമാദിത്യമോ പാത്രിയർക്കീ സിന്റെ ഏകാധിപത്യമോ മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കായ്ക്ക് ഇല്ല."

മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ദേശീയതയും സ്വയശീർഷകത്വവും പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ചരിത്രപരമായ പിന്തുടർച്ചയുടെയും മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ യുടെയും പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനമാണ്. മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വ ബോധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം തോമാവബോധമായിരുന്നു. ഈ നസ്രാണിത്വം മലങ്കരയിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത് പൗരസ്ത്യ

കാതോലിക്കേറ്റിൽ മാത്രമാണ്. അതിനാൽ 2012-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദി നസ്രാണികളുടെ സ്വയംനിർണ്ണയത്തിന്റെയും സ്വയംഭരണ ത്തിന്റെയും സുദീർഘമായ പാതയിലെ പ്രധാന നാഴികക്കല്ലാണെന്ന് കുര്യൻ തോമസ് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

മലങ്കരയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രതീകമായ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനവും സ്വയംഭരണത്തിന്റെയും ദേശീയതയുടെയും പൗരാണികത യുടെയും പ്രതീകമായ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനവും സംയോ ജിപ്പിച്ചത് 1934-ലെ ഭരണഘടനയിലാണ്. അതോടെ പുരാതനമായ 'മാർ ത്തോമ്മാ സിംഹാസനം' ഒരാളിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായി. 1995-ലും 2002-ലും ഉണ്ടായ സുപ്രീംകോടതി വിധികൾ ഈ സ്ഥാനങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെ ടുവാൻ കഴിയാത്തവിധം ഉറപ്പിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചു. മലങ്കരയിലെ കാതോ ലിക്കേറ്റിന്റെ ഒരു ശതാബ്ദം പിന്നിടുമ്പോൾ സഭയിൽ സ്വതന്ത്രമായി വികസിച്ചു വളർന്ന കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ചരിത്രമാണ് വെളിപ്പെടുന്നത്. 1934-ലെ ഭരണഘടനയും 1958-ലെയും 1995-ലെയും സുപ്രീംകോടതി വിധികളും മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ മഹത്ത്വവും സമ്പൂർണ്ണമായ ഉൾഭരണ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉറപ്പിക്കുന്നു.

സുപ്രീംകോടതിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം 2002 മാർച്ച് 20-ന് ജസ്റ്റീസ് വി. എസ്. മളീമഠിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ പരുമലയിൽ നടന്ന മലങ്കര അസോസിയേഷൻ പ. ബസ്സേലിയോസ് മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോ ലിക്കാ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആണെന്നും തീരുമാനിക്കുകയും പുതിയ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. 2002 ജൂലൈ 12-ന് സുപ്രീംകോടതി ഉത്തരവിൻപ്രകാരം ഈ മലങ്കര അസോ സിയേഷന്റെ തീരുമാനം അന്തിമമെന്നും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാനാവാത്ത താണെന്നും ഉറപ്പിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചു.

മലങ്കരസഭയുടെ നസ്രാണി പാരമ്പര്യത്തിലെ സ്വത്വനിർണ്ണയത്തിൽ വിദേശ അധിനിവേശ സംസ്കാരത്തിലൂടെ വിസ്മൃതമാക്കപ്പെട്ട സ്വാത ന്ത്ര്യവും തനിമയും എല്ലാ മേഖലയിലും വീണ്ടെടുക്കപ്പെടണം. ഭരണ രംഗത്തും ആരാധനക്രമങ്ങളിലും വേദശാസ്ത്ര-സഭാശാസ്ത്ര വിശക ലനങ്ങളിലും മലങ്കരയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും തനിമയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പുതു ദർശനങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും വളർത്തിയെടുക്കണം. പാശ്ചാത്യ മാതൃകകളിൽ വികസിതമായ സേവനശുശ്രൂഷകളും പുനർരചിക്കപ്പെ ടണം. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ആഗോളീയതയിൽ പ്രകാശം പരത്തുന്നത് മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വവും ദേശീയ തനിമയുമാകണം. അധി നിവേശ സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വിമോചന ദർശനമാണ് കാതോലി ക്കേറ്റിന്റെ സ്വത്വ നിർണ്ണയത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രമായി വളർന്നു വരേ ണ്ടത്. നവചരിത്ര ദർശനത്തിന്റെ അടിത്തറയും വിമോചനാത്മകതയാണ്.

മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റിനെക്കുറിച്ച് ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ച വിപുലപ്പെടുന്നത് മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്വത്തിൽ സമന്വയിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും വിമോചന ദർശനത്തിന്റെയും പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. മലങ്കരസഭയിലെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണത്തിനും പ. കാതോലിക്കാബാവാമാരുടെ കബറടക്കത്തിനും നടപടിച്ചട്ടം ഉണ്ടാകണമെന്ന് ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു: 'കാതോലിക്കാവാഴ്ച പഴയ കീഴ്വഴക്കപ്രകാരം നിരണം പള്ളിയിൽ നടത്തണം, മലങ്കരനസ്രാണികളുടെ ദേശീയ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണക്രമം പുനർരചിക്കണം, മലങ്കരസഭയുടെ ദേശീയ തനിമയുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും പ്രതീകമായ പരമ്പരാഗത വേഷവിധാനവും, കാതോലിക്കായ്ക്ക് പ്രത്യേകമായ അംശവസ്ത്രവും ഉണ്ടാകണം. കാതോലിക്കായുടെ പേരിന് ഒപ്പം പൂർവ്വികമായ 'ഇന്ത്യയൊക്കെയുടെയും വാതിൽ' എന്നർത്ഥമുള്ള 'തറവോദ് കോൽ ഹിന്ദോ' എന്ന സ്ഥാനനാമവും ചേർക്കണം, 'പരിശുദ്ധ പിതാവ്' എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്യണം തുടങ്ങി നിരവധി നിർദ്ദേശങ്ങൾ പങ്കിടുന്നു. ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളിൽപെട്ട നിയുക്ത കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനചിഹ്നം, മലങ്കര അസോസിയേഷനിലെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അംശവസ്ത്രം, വൈദികട്രസ്റ്റിക്കുള്ള അർക്കദിയാക്കോൻ സ്ഥാനം തുടങ്ങിയവ സഭ ഗൗരവമായി പരിഗണിച്ച് നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ കാതോലിക്കേറ്റിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഇതര ദർശനങ്ങളും പ്രസക്തമാകുന്നു.

മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ വളർച്ചയുടെ അടിസ്ഥാനം സംസ്ക്കാരവും സാമൂഹികവുമായ അവസ്ഥയാണ്. പാശ്ചാത്യ-പൗരസ്ത്യ സഭാചരിത്രത്തിന്റെ പുനർവായനകൾക്ക് ഇനി പ്രസക്തി അധികമില്ല. ഇന്നത് 'അർക്കദിയാക്കോൻ, മാർത്തോമ്മാ മെത്രാൻ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ, കാതോലിക്കാ എന്ന രീതിയിൽ വളർന്ന മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനമാണ്. അതിനാൽ പുതിയ യുഗത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിൽ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിനും സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളിലും ആവശ്യമായ ക്രമപ്പെടുത്തലുകൾ ഉണ്ടാകണം. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ വളർച്ചയുടെ പൂർണ്ണതയ്ക്ക് ഇത്തരം ബാഹ്യമായ അലങ്കാരങ്ങൾ അനിവാര്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്നാൽ 'സാർവ്വത്രിക പിതാവ്', 'നസ്രാണികൾക്ക് ഒക്കെയും തലവൻ' എന്നീ അർത്ഥത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ള കാതോലിക്കായെ 'ഇന്ത്യൻ പാത്രിയർക്കീസ്' എന്നു നാമമാറ്റം നടത്തണമെന്ന വാദത്തെ ശക്തമായി ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് എതിർക്കുന്നുണ്ട്.

'കാതോലിക്കാ എന്നു ചൊല്ലി വാഴ്ത്തിന്' അധിനിവേശ വിരുദ്ധതയും

ദേശീയവും ആഗോളവുമായ നസ്രാണി സ്വത്വവും ഡോ. എം. കുര്യൻ തോമസ് ഈ കൃതിയിൽ പുനർ നിർണ്ണയിക്കുന്നു. മലങ്കര നസ്രാണിക ളുടെ ചരിത്രത്തെ പൊതു സമൂഹവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ച് സാമൂഹ്യചരിത്ര ത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുന്ന രീതിശാസ്ത്രമാണ് എം. കുര്യൻ തോമസിന്റേത്.

തലമുറകൾ പിന്നിട്ട വ്യവഹാരങ്ങൾക്ക് ഉത്തരമായി കാതോലിക്കേ റ്റിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യ സുസ്ഥിതി ഉറപ്പിച്ച് സുപ്രീംകോടതി വിധിയെഴുതി യിട്ടും, മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വത്തും സ്വത്വവും പൊതുസമൂഹ ത്തിൽ ഛിന്നഭിന്നമാക്കി തീർത്തതിന്റെ രാഷ്ട്രീയം മലങ്കര നസ്രാണി കൾ തിരിച്ചറിയുവാൻ നവചരിത്ര വിശകലനം വീണ്ടും വഴിതുറക്കുന്നു.

1

മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം കാതോലിക്കേറ്റിനു മുമ്പ്

കഴിഞ്ഞ ഇരുപതു നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ ഏറ്റവും തീവ്രമായ വികാരമായിരുന്നു മാർതോമ്മാ പൈതൃകം. പോർട്ടുഗീസ് കാലഘട്ടത്തിലെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ കടന്നുകയറ്റത്തിനെതിരെ ഏറ്റവും ശക്തമായ പ്രതിരോധം മലങ്കര നസ്രാണികൾ തീർത്തത്, മാർത്തോമ്മായുടെ 'മാർഗ്ഗവും വഴിപാടും' (വിശ്വാസവും ജാതിയും) എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു.[1] ഈ പൈതൃകത്തിന്റെ ഭാഗമായാണ് 1912 മുതൽ തന്നെ മലങ്കരയിലെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാമാർ 'മാർതോമ്മാ ശ്ളീഹായുടെ' സിംഹാസനം എന്ന സംജ്ഞ ഉപയോഗിച്ചുവന്നത്. മലങ്കരയിലെ ഒന്നും രണ്ടും പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാമാരുടെ തലവാചകത്തിൽ 'മാർതോമ്മാ ശ്ളീഹായുടെ സിംഹാസനം' ഉപയോഗിച്ച രേഖകൾ ലഭ്യമാണ്.

എന്നാൽ അതിലും പിമ്പോട്ടു പോയാൽ മലങ്കരസഭയെ മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുകാലം ഭരിച്ച മലങ്കര മെത്രാന്മാരും അതിനും മുമ്പ് സഭാദ്ധ്യക്ഷൻമാരായി വന്ന പേർഷ്യൻ മെത്രാൻമാരും മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അവയിൽ ഏതാനും ചിലതുമാത്രമാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ പ്രതിവാദ്യവിഷയം.

മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം പ്രതിപാദിക്കുന്ന ആദ്യരേഖ എ.ഡി. 1301 ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ വച്ച് ഒരു സഖറിയ ശെമ്മാശൻ പകർത്തിയെഴുതിയ കൽദായ സുറിയാനി വേദവായനക്കുറിപ്പു പുസ്തകമാണ്. വത്തിക്കാൻ ലൈബ്രറിയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന ടി ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ (Vat.Syr.22) കോലഫോൺ (പകർപ്പെഴുത്തു വിവരം)-ൽ അന്ന് ഭരിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായെപ്പറ്റി "ഞങ്ങളുടെ തലവനായ മാർ യാക്കോബ്, മാർ തോമാ ശ്ലീഹായുടെ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെയും (The holy see of Apostle Mar Thomas) ഇന്ത്യൻ സഭ മുഴുവന്റെയും അദ്ധ്യക്ഷനും തലവനും" എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്[2] (റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ തലവനായ മാർപ്പാപ്പാ "The Holy Roman See" എന്നുപയോഗിക്കുന്നതുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുക).

1653-ൽ കൂനൻകുരിശു സത്യം മുതൽ 1815 വരെ മലങ്കര ഭരിച്ച

ഒൻപതു മെത്രാൻമാരുടെയും സ്ഥാനനാമം മാർത്തോമ്മാ എന്നായിരുന്നു. ഇവരിൽ മൂന്നു പേരുടെയെങ്കിലും സ്വന്തം പേര് വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ഈ സ്ഥാനനാമം മാർത്തോമ്മാ സിംഹാസനത്തിന്റെ ബഹിർസ്ഫുരണമായി വേണം കണക്കാക്കാൻ.

വ്യക്തമായും "മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം" എന്നു പരാമർശിക്കുന്ന ലഭ്യമായ ആദ്യരേഖ 1817 വൃശ്ചികം രണ്ടിന് കിടങ്ങൻ ഗീവർഗീസ് മാർ പീലക്സീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, പുന്നത്ര ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് മൂന്നാമൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ "മലങ്കരയുടെ സിംഹാസനത്തിലേക്ക് മെത്രാപ്പോലീത്താ" ആയി നൽകിയ സ്താത്തിക്കോനാണ്. ഈ സ്താത്തിക്കോനിൽ തന്റെ സ്ഥാനനാമമായി മാർ പീലക്സീനോസ് ചേർത്തിരിക്കുന്നത് "തോമസ് അപ്പോസ്തോലന്റെ സിംഹാസനമാകുന്ന മലങ്കരയുടെയും ഇന്ത്യ മുഴുവന്റെയും സിംഹാസനത്തിൽ ഗീവർഗീസ് എന്നു പേരുള്ള പീലക്സീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ" എന്നാണ്.[3] സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് രണ്ടാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ 1816 നവംബർ 24-ന് കാലം ചെയ്തതിനെ തുടർന്ന് മാർ പീലക്സീനോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി സ്ഥാനമേറ്റിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇതിനു മുമ്പ് പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ച അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആക്കണമെന്നുള്ള കേണൽ മൺറോയുടെ ആവശ്യം പരിഗണിക്കുന്നതിനുമായി മലങ്കര പള്ളിയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടാനുള്ള മാർ പീലക്സീനോസിന്റെ കൽപനയിൽ "തൊഴിയൂർ ഇടവകയുടെ മാർ പീലക്സീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ" എന്നു മാത്രമായിരുന്നു തലവാചകം.[4] രണ്ടു വർഷത്തിന്റെ ഇടവേളയിലുള്ള ഈ കൽപനകളിലെ തലവാചകത്തിലെ വ്യത്യാസത്തിൽ നിന്ന് മനസിലാകുന്നത് ഇതിനിടയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച ആക്ടിംഗ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനമാണ് അദ്ദേഹത്തെ 'മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനാക്കിയത്' എന്നാണ്.

അടുത്ത രേഖ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ചേപ്പാട് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് നാലാമൻ, തൊഴിയൂർ ഇടവകയുടെ കുത്തൂർ ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറിലോസിന് കൊ.വ. 1005 (എ.ഡി. 1830) മീനം 15-നു നൽകിയ സ്താത്തിക്കോനാണ്. "ദൈവകൃപയാൽ ഇന്ത്യയുടെ അതൃത്തിയിലുള്ള മലയാളത്തിൽ വസിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ആട്ടിൻകുട്ടികളുടെയും പെണ്ണാടുകളുടെയും ഇടയനും യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി സമൂഹത്തിന്റെ പിതാവും പരിശുദ്ധനും ഭാഗ്യവാനുമായ മാർ തോമസ് അപ്പോസ്തോലന്റെ സിംഹാസനാരൂഢനുമായിരിക്കുന്ന ഫിലിപ്പോസെന്ന ദീവന്നാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ നാം....."[5] എന്നാണ് സ്താത്തിക്കോൻ ആരംഭിക്കുന്നത്.

മാർ ദീവന്നാസിയോസ് നാലാമന് 1840 കന്നി 1-നു അന്ത്യോഖ്യായുടെ പ. ഏലിയാസ് ദ്വിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് അയച്ച കൽപ്പനയിൽ മലങ്കരസഭയെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. "പരിശുദ്ധ അപ്പോസ്തോലനായ മാർത്തോമ്മായുടെ സിംഹാസന ഇടവക"[6] എന്നാണ്.

1848-ലെ കൊച്ചി പഞ്ചായത്തു വിധിപ്രകാരം മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനം പ്രാപിച്ച പാലക്കുന്നത്ത് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസിയോസ് "പരിശുദ്ധ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം" എന്ന സ്ഥാനം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. തോമസ് അത്താനാസിയോസിനെ തന്റെ പിൻഗാമിയായി വാഴിച്ചപ്പോൾ നൽകിയ സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ അദ്ദേഹം മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനാരൂഢനാണെന്നും പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കുന്നത് ആ സിംഹാസനത്തിലേയ്ക്കാണെന്നും വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.[7] കൊല്ലവർഷം 1048 (1873) നു മുമ്പു തന്നെ അദ്ദേഹം കല്പനകളിൽ മലങ്കര സിംഹാസനം എന്നെഴുതുക പതിവായിരുന്നു എന്ന് തോമസ് അത്താനാസിയോസ് സെമിനാരിക്കേസിൽ മൊഴികൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നവീകരണ സുറിയാനിക്കാർ (മാർത്തോമ്മാ സഭ) അവരുടെ സഭാതലവനെ സംബോധന ചെയ്യുന്നത് "മലങ്കര ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ"[8] എന്നാണ്. ഇപ്പോൾ അവരുടെ കല്പനകളുടെ തലവാചകം "മലങ്കര ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ .... മാർതോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ" എന്നാണ്.

1846-ൽ മലങ്കരെ എത്തി, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തിനു അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കുകയും 1848-ലെ കൊച്ചി പഞ്ചായത്തു വിധി മൂലം ആ സ്ഥാനം ലഭിക്കാതെ പോവുകയും ചെയ്ത അന്ത്യോഖ്യൻ മേൽപ്പട്ടക്കാരനായിരുന്നു യുയാക്കിം മാർ കൂറീലോസ്. 1874-ൽ കാലം ചെയ്യുന്നതു വരെയും അദ്ദേഹം അധികാരമില്ലെങ്കിലും "മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ" എന്നു ഭാവിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച ഫോർട്ടുകൊച്ചി പള്ളിയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന തബ്ലൈത്തായിൽ "ഇന്ത്യയിലെ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ യുയാക്കീം കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൈകളാൽ...."[9] എന്നു സുറിയാനിയിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

1857-ൽ മലങ്കര സന്ദർശിച്ച യറുശലേമിലെ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കീസായ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദേദുനുഹറോ 1857 മീനം 13-നു റാക്കാട്ടുപള്ളി സന്ദർശിച്ചു. അതിന്റെ സ്മാരകമായി അദ്ദേഹം അവിടുത്തെ വി. മദ്ബഹായിൽ സ്ഥാപിച്ച ശിലാരേഖയിൽ യുയാക്കിം കൂറിലോസിനെ "മലങ്കരയുള്ള മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന"[10] എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

"മോർ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ കൂറിലോസ് യൂയാക്കിം" എന്ന് അറബിയിൽ മുദ്രണം ചെയ്ത ഒരു ചെറിയ മുദ്ര യുയാക്കിം മാർ കൂറിലോസിന് ഉണ്ടായിരുന്നതായി പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കൂബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.[11]

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദിവന്നാസിയോസ് അഞ്ചാമനെ (1865–1909) പ്പറ്റി കടുത്ത അന്ത്യോഖ്യാ ഭക്തനായ ഇ.എം. ഫിലിപ്പ് "മാർ ദിവന്നാസിയോസ് അഞ്ചാമൻ മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ വാഴ്ച ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു"[2] എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. 1889–ലെ റോയൽ കോടതി വിധിയിൽ അവസാനിച്ച നവീകരണക്കാരുമായുള്ള കേസിന്റെ പ്രധാന നടത്തിപ്പുകാരൻ എന്ന നിലയിൽ ലഭ്യമായ എല്ലാ രേഖകളും പരിശോധിക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ച കൂർമബുദ്ധിയായ ഇ. എം. ഫിലിപ്പ് കേവലം ആലങ്കാരികമായി ഈ പദപ്രയോഗം നടത്തിയെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

ഇതുപോലെ തന്നെ വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹായ്ക്കു മാത്രമേ സിംഹാസനമുള്ളൂ എന്ന വാദം നിരർത്ഥകമാണ്. മലങ്കരയിൽ മാത്രമല്ല ക്രൈസ്തവ ലോകത്തെ പല സഭകളും അവരുടെ തലവന്മാരുടെ സ്ഥാനപ്പേരിൽ "സിംഹാസനം" ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ കുടുംബത്തിൽപെടുന്ന കോപ്റ്റിക് ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ തലവൻ "അലക്സന്ത്ര്യായുടെ പോപ്പും വിശുദ്ധ മർക്കോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ പാത്രിയർക്കീസും" (Pope of Alexandria and Patriarch of the See of St. Mark) എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഈയിടെ കാലം ചെയ്ത കോപ്റ്റിക് സഭാതലവൻ പോപ്പ് ഷെനൗഡാ III, വി. മർക്കോസ് മുതലുള്ള 117–ാമത്തെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്നു. സമന്മാരായ ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാതലവന്മാരുടെ ഇടയിൽ കോപ്റ്റിക് പോപ്പിന് ഒന്നാം സ്ഥാനമാണുള്ളത്. വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ പിൻഗാമിയായ പ. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന് രണ്ടാം സ്ഥാനവും. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സ്ഥാനക്രമമനുസരിച്ചാണിത്.

അർമേനിയൻ സഭയിൽ 'വിശുദ്ധ എച്ച്മിയാഡ്സിനിലെ മാതൃസിംഹാസനത്തിലെ' സുപ്രിം കാതോലിക്കായുടെ കീഴ്സ്ഥാനി മാത്രമായ ജറുസലേമിലെ അർമേനിയൻ പാത്രിയർക്കീസ് "വിശുദ്ധ യാക്കോബിന്റെ ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനത്തിന്റെ പാത്രിയർക്കീസ്" (Patriarch of the Apostolic Throne of St. James) എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സഹോദരനും ഊർശ്ലേമിലെ ഒന്നാമത്തെ എപ്പിസ്കോപ്പായുമായ മാർ യാക്കോബിനെയാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ശ്ലീഹന്മാരായ വി. ബർത്തലോമിയായുടെയും വി. തദ്ദായിയുടെയും

പിൻഗാമിയായ സുപ്രീം കാതോലിക്കായ്ക്ക് തന്റെ കീഴ്സ്ഥാനിയായ ജറുസലേം പാത്രിയർക്കീസ് ഈ സ്ഥാനപ്പേര് ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ യാതൊരെതിർപ്പുമില്ല. ഒരേ സഭയിൽ തന്നെ ഒന്നിലധികം ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനമാകാം എന്നുള്ളതിന് ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണിത്. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാത്രമാണ് ജറുസലേമിലെ അർമേനിയൻ മെത്രാൻ 'പാത്രിയർക്കീസ്' എന്ന സ്ഥാനപ്പേരു സ്വീകരിക്കുന്നത്.

"എത്യോപ്യയുടെ പാത്രിയർക്കീസും വി. തക്ലേഹൈമനോത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ എസ്ചെഗ്വേയും" (Patriarch of Ethiopia and Echegue of the See of St.Teklehaymanot) എന്നാണ് എത്യോപ്യൻ സഭാദ്ധ്യക്ഷന്റെ സ്ഥാനനാമം. ഈയിടെ കാലം ചെയ്ത ആബുനാ പൗലോസ്, അഞ്ചാമത്തെ പാത്രിയർക്കീസും 62-ാമത്തെ എസ്ചെഗ്വേയുമാണ്. 13-ാം ശതകത്തിലെ വി. തക്ലേഹൈമനോത്തിനെയാണ് ഒന്നാമത്തെ എസ്ചെഗ്വേയായി പരിഗണിക്കുന്നത്. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് മലങ്കര സഭയിലുണ്ടായിരുന്ന അർക്കദ്യാക്കോൻ (Archdeacon) പദവിക്കു സമാനമാണ് കോപ്റ്റിക് ബിഷപ്പിനു കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന എസ്ചേഗ്വേ പദവി.

മലങ്കര സഭാചരിത്രം മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന് അനുകൂലമായും ഇന്നത്തെ ക്രൈസ്തവലോകം ഏകസിംഹാസന വാദത്തിന് പ്രതികൂലമായും തെളിവുകൾ നിരത്തുമ്പോൾ മറിച്ചു വാദിക്കുന്നവർ കണ്ണടച്ച് ഇരുട്ടാക്കുകയാണെന്ന് ഖേദപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

(1) സ്കറിയ സക്കറിയ, ഡോ., *ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകൾ*, ഇടമറ്റം, 1994, പേജ് 10.

(2) Van Der Ploeg, O.P., J.P.M, *The Syriac Manuscripts of St. Thomas Christians*, Bangalore, 1983, p. 4.

(3) 1889-ൽ റോയൽ കോർട്ട് വിധിയിൽ അവസാനിച്ച നവീകരണക്കാരുമായുള്ള സെമിനാരിക്കേസിൽ 29 അക്കപ്രമാണം.

(4) ടി. കേസിൽ 39 അക്കപ്രമാണം.

(5) ഉമ്മൻ, പി.എ., *ചേപ്പാട്ട് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്*, ചേപ്പാട്, 1956, പേജ്. x-xi.

(6) 1889-ലെ സെമിനാരിക്കേസിൽ T. T. അക്കപ്രമാണം.

(7) ജോർജ് വർഗീസ് മദ്രാസ്, *മലങ്കര ഓർഡോക്സ് സുറിയാനി സഭാ ചരിത്രം, ഭാഗം 2*, കോട്ടയം, 1993, പേജ് 351.

(8) ചാക്കോ, റ്റി.സി., *മലങ്കര മാർത്തോമ്മാ സഭാ ചരിത്ര സംഗ്രഹം*, തിരുവല്ല, 2000, പേജ് 210.

(9) വർഗീസ് കത്തനാർ നെടുന്തള്ളിൽ, *മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായും മലങ്കര സഭയും*, കൊച്ചി, 1975, പേജ് 70.

(10) അബ്രഹാം മല്പാൻ കോനാട്ട്, *മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം*, കടമറ്റം, പേജ് 16.

(11) ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കൂബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ്, *ഇന്ത്യയിലെ സുറിയാനി സഭാചരിത്രം* (മലയാള പരിഭാഷ: ജേക്കബ് വർഗീസ് മാന്നാക്കുഴിയിൽ, 2011), പേജ് 395.

(12) ഫിലിപ്പ് ഇ.എം., *മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻ സഭ*, ചിങ്ങവനം, 1977, പേജ് 229.

(വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴയോടൊപ്പം. മലങ്കരസഭ, ഫെബ്രുവരി, 2001)

2
മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പ്രസക്തി

കുപ്രസിദ്ധമായ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിനും ഇന്ത്യയുടെ ആദ്യ ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യസമരമായ കൂനൻകുരിശുസത്യത്തിനും ശേഷം ഒരു സ്വതന്ത്ര, പരമാധികാര, ദേശീയ സഭയായുള്ള മലങ്കരസഭയുടെ പുനർ രൂപീകരണത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാന നാഴികക്കല്ലുകളിലൊന്നായിരുന്നു 1912 സെപ്റ്റംബർ 15 ഞായറാഴ്ച നിരണം വലിയപള്ളിയിൽ നടന്ന കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണം. അന്ന് അന്ത്യോഖ്യയുടെ ഇഗ്നാത്തി യോസ് അബ്ദുൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മല ങ്കര സുന്നഹദോസ്, മുറിമറ്റത്തിൽ പൗലോസ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മാർ ബസേലിയോസ് പൗലോസ് പ്രഥമൻ എന്ന പേരിൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി വാഴിച്ചു. ചരിത്രത്തിന്റെ കറുത്ത നൂറ്റാണ്ടുകളിലെവിടെയോ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഭാഗികമായി നഷ്ടപ്പെട്ട സ്വയംശീർഷകത്വത്തിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനമായിരുന്നു ആ സംഭവം.

പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിച്ച ഏഴര പള്ളികൾ അഥവാ പ്രാദേശിക സഭകൾ എങ്ങനെ ഒരൊറ്റ സഭയായി വളർന്നുവെന്ന വസ്തുത ഇന്നജ്ഞാതമാണ്. ആദിമ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ റോമ – പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യങ്ങളിലെ സഭകൾ വളർന്ന് അധികാരശ്രേണി ഉണ്ടാക്കിയ അതേ രീതിയിൽ തന്നെയാവണം മലങ്കരസഭയിലും അത്തരമൊന്നുണ്ടാ യത്.

എന്നാൽ മറ്റു ക്രൈസ്തവ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം ഒറ്റപ്പെട്ടു കിട ന്നിരുന്ന മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ആദ്യ സഹസ്രാബ്ദത്തിലെവിടെയോ തനത് വൈദിക പാരമ്പര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു. പക്ഷേ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് കൈത്താ ങ്ങലുമായി പേർഷ്യൻ സഭയെത്തി. അതോടെ മലങ്കരയിലെ മെത്രാപ്പോ ലീത്താ സ്ഥാനം വല്ലപ്പോഴുമെത്തുന്ന പേർഷ്യക്കാർക്കു മാത്രമായിച്ചു രുങ്ങി. പക്ഷേ പട്ടം കെട്ടുവാനും അപൂർവമായി പുതിയ പള്ളികൾ കൂദാശ ചെയ്യുവാനുമല്ലാതെ നസ്രാണികൾക്ക് അന്ന് മേല്പട്ടക്കാരുടെ ആവശ്യം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ മെത്രാന്മാരുടെ ഇടയ്ക്കിടയുള്ള അസാന്നിധ്യം അവർക്ക് പ്രശ്നമല്ലായിരുന്നു. സഭയുടെ ദൈനംദിന ഭരണത്തിനു പൂർണ അധികാരങ്ങളോടെ സ്വദേശിയായ അർക്കദ്യക്കോനുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ കൈയാളുന്ന അധികാരങ്ങൾ ഏതാണ്ട് മുഴുവനും അന്ന് *ഇന്ത്യയൊക്കെയും അർക്കദ്യക്കോൻ* എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന നസ്രാ ണികളുടെ ജാതിക്കുതലവനുണ്ടായിരുന്നു.

മെത്രാൻ വിദേശിയായിരുന്നെങ്കിലും മലങ്കരസഭ തനതായ ഒരു സ്വത്വം സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. മലങ്കരയിലെ പേർഷ്യൻ മേല്പട്ടക്കാരൻ *പരിശുദ്ധ മാർ തോമാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഇന്ത്യയൊക്കെയുടെയും വാതിലും* എന്ന മഹത്തായ സ്ഥാനനാമത്തിലാണ് അറിഞ്ഞിരുന്നത്. 15-ാം നൂറ്റാണ്ടോടെ മലങ്കരയിലെ പേർഷ്യൻ മെത്രാന്മാർ പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതായി ചില ചരിത്രകാരന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. ഇതൊക്കെയും മലങ്കരസഭയുടെ സ്വതന്ത്രമായ വ്യക്തിത്വം പോർട്ടുഗീസ് യുഗത്തിനു മുമ്പു തന്നെ നിലനിന്നിരുന്നു എന്ന വസ്തുതയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ 1498-ൽ ആരംഭിച്ച പോർട്ടുഗീസ് അധിനിവേശം സ്ഥിതിഗതികൾ ആകെ മാറ്റിമറിച്ചു. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തോടെ മലങ്കരയിലേയ്ക്കുള്ള പേർഷ്യൻ മെത്രാന്മാരുടെ വരവു തടഞ്ഞു പോർട്ടുഗീസുകാർ മലങ്കരസഭയുടെ ആത്മീയാധികാരം പിടിച്ചടക്കി. 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിലൂടെ മലങ്കരസഭയെ ആത്മീയമായും ലൗകികമായും റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ കീഴിലാക്കി മലങ്കരയുടെ ഭരണം റോമൻ മെത്രാൻമാർ ഏറ്റെടുത്തു. തദ്ദേശീയമായ അർക്കദിയാക്കോൻ സ്ഥാനത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ തീവ്ര ശ്രമം നടത്തിയെങ്കിലും അവർക്കതിൽ വിജയിക്കാനായില്ല. ദേശീയതയുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും പ്രതീകമായി അത് നിലകൊണ്ടു. 54 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമുണ്ടായ കൂനൻകുരിശു സത്യത്തിന് വഴി വെച്ചത് ഈ സ്ഥാനത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പായിരുന്നു.

പോർത്തുഗീസ് കാലഘട്ടത്തിലെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ അധിനിവേശം സഭാ വിജ്ഞാനീയത്തിൽ അവരുടേതായ സരണിയും ഇവിടെ പ്രചരിപ്പിച്ചു. അതോടെ ഒരു എപ്പിസ്ക്കോപ്പായുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഇവിടെ സ്ഥിരമായി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് സഭയുടെ നിലനിൽപ്പിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന ഒരു വിശ്വാസവും നസ്രാണികൾക്കുണ്ടായി. പോർട്ടുഗീസ് കാലഘട്ടം പ്രദാനം ചെയ്ത ഉയർന്ന വ്യാപാര സാദ്ധ്യതകളും അതിലൂടെ ഉണ്ടായ സാമ്പത്തിക ഉന്നമനവും മലങ്കരയിലെ പള്ളികളുടെ എണ്ണത്തിൽ കാര്യമായ വർദ്ധന ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് കൂനൻകുരിശു സത്യത്തെ തുടർന്ന് തോമാ അർക്കദ്യക്കോനെ മേല്പട്ട സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തിയത്.

ഒരു പൗരസ്ത്യ മെത്രാനും മലങ്കരയിൽ കാലുകുത്താതിരിക്കാനുള്ള സുരക്ഷാ സന്നാഹങ്ങൾ റോമൻ കത്തോലിക്കർ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു എന്ന വസ്തുത *ഉർവശീശാപം ഉപകാരമായി* എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെയാണ് മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടത്. ഏതെങ്കിലും പൗരസ്ത്യ മെത്രാനെ അന്നു ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ മലങ്കരസഭയിൽ ഒരിക്കലും നാട്ടു മെത്രാൻമാരുടെ ഒരു ശ്രേണി ഉണ്ടാവുകയില്ലായിരുന്നു.

കൂനൻകുരിശുസത്യത്തെ തുടർന്നുള്ള കാലത്ത് മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തിനും സഭാ വിജ്ഞാനീയത്തിനും മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നു. പക്ഷേ അന്ത്യോഖ്യയുടെ അധീശത്വാവകാശവാദങ്ങൾ മലങ്കരസഭ വകവെച്ചു കൊടുത്തില്ല. മലങ്കര മെത്രാന്മാർ മാർത്തോമ്മാ എന്ന സ്ഥാനപ്പേര് സ്വീകരിക്കുകയും *ഇന്ത്യയൊക്കെയുടെയും വാതിൽ* എന്ന സ്ഥാനനാമം ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു വന്നു. തന്റെ മേലധികാരം അംഗീകരിക്കണമെന്ന അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അഭ്യർത്ഥന അവർ തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തു.

1770-ൽ ആറാം മാർത്തോമ്മാ മെത്രാനെ അന്ത്യോഖ്യൻ മെത്രാൻമാർ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താസ്ഥാനത്തേക്കുയർത്തി. സഭയിലെ വിഘടിത വിഭാഗങ്ങളെ ഒരുമിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമെന്ന നിലയിലാണ് അദ്ദേഹമതിനു സമ്മതിച്ചത്. മാർത്തോമ്മാ എന്ന നാമത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യർക്കുള്ള അസഹിഷ്ണുതയായിരുന്നു ഈ സ്ഥാനോരോഹണത്തിന്റെ പിമ്പിലെ ഒരു കാരണം. പക്ഷേ തന്റെ പിൻഗാമിയെ മാർത്തോമ്മാ ഏഴാമനായി വാഴിച്ചുകൊണ്ട് വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പാരമ്പര്യം നിലനിർത്തി. പിന്നീട് 1815-ൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ, തൊഴിയൂർ നിന്നും പട്ടമേൽക്കുന്നതോടെയാണ് മലങ്കര സഭാദ്ധ്യക്ഷന്റെ സ്ഥാനം എപ്പിസ്ക്കോപ്പായിൽ നിന്നും മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തേക്കു സ്ഥിരമായി ഉയരുന്നതും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നത് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനപ്പേര് ആകുന്നതും.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ ആരുടെയും കീഴ്സ്ഥാനികളായിരുന്നില്ല. അവർ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനായിരുന്ന് മലങ്കരസഭയെ ഭരിയ്ക്കുകയും പിൻഗാമികളെ വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന് ഒരു മാറ്റം വന്നത് പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് പരദേശത്തുപോയി അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നും പട്ടമേറ്റ് വന്നതോടെയാണ്. അതിനുശേഷമാണ് മലങ്കരയുടെ അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധം ദൃഢതരമാകുന്നത്. പാലക്കുന്നത്ത് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മേല്പട്ടസ്ഥാനമേറ്റതുമുതൽ ഉണ്ടായ സംഭവ വികാസങ്ങൾ മലങ്കരസഭയിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധീശത്വം ഉറപ്പാക്കുന്നതിനു കാരണമായി. മേല്പട്ടസ്ഥാനാരോഹണം തങ്ങളുടെ അവകാശമാണെന്നതായിരുന്നു അന്ത്യോഖ്യായുടെ 1665 മുതൽ എക്കാലത്തെയും അവകാശവാദം. ഏത് എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭയെയും വരുതിയ്ക്കു നിർത്താനുള്ള ഏറ്റവും മികച്ച മാർഗ്ഗമാണത്. മലങ്കരസഭ എക്കാലത്തും ഈ നീക്കത്തെ ചെറുത്തു നിന്നിരുന്നു. തുടർന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനു പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നും പട്ടമേൽക്കേണ്ടി വന്നു.

ക്രമാനുസൃതം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടാതെ മേല്പട്ട സ്ഥാനമേറ്റ പാല ക്കുന്നത്ത് മാർ അത്താനാസ്യോസിന് തന്റെ സ്ഥാനം സാധുവാണെന്ന് ജനങ്ങളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താൻ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നും സ്ഥാനമേറ്റ വസ്തുത ഉയർത്തിപ്പിടിക്കേണ്ടിവന്നു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം തന്നെ അത് നിഷേധിച്ചെങ്കിലും, പാത്രിയർക്കീസ് അപ്പോ ഴേക്കും തന്റെ അധീശത്വം ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു. എതിർവിഭാഗത്തിനു വേണ്ടി മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനും പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നും പട്ടമേറ്റ തോടെ, മെത്രാൻമാരെ വാഴിക്കേണ്ടത് പാത്രിയർക്കീസാണെന്ന ഒരു വിശ്വാസം മലങ്കരയിൽ ഉറച്ചു. അക്കാലത്തെ മലങ്കരസഭാഭരണത്തിലെ അരാജകത്വം ഇതിന് നല്ലൊരു ത്വരക ഘടകമായി മാറി.

1876-ലെ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് മലങ്കരസഭയുടെ കേന്ദ്രീകൃ തഭരണത്തിന് ഒരു ലിഖിത ഭരണഘടന പ്രദാനം ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ സുന്നഹദോസിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ച അന്ത്യോഖ്യയുടെ പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ്, പിന്നീട് ഏകപക്ഷീയമായി മലങ്കരയെ ഏഴ് ഇടവകകളാക്കി തിരിക്കുകയും ആറു മെത്രാന്മാരെ കൂടി വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ഏകീകൃത മലങ്കരസഭയായിരുന്നില്ല പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ലക്ഷ്യം. മറിച്ച് തന്റെ കീഴിൽ പരസ്പരബന്ധമില്ലാത്ത ഏഴ് ഇടവകക ളായിരുന്നു അദ്ദേഹം വിഭാവനം ചെയ്തത്. ഈ ആഗ്രഹപൂർത്തിക്കായി ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു മടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പായി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അനുസരിക്കരുതെന്നും അസോസിയേഷൻ വിളിച്ചു കൂട്ടരുതെന്നും കർശന നിർദ്ദേശം അഭിനവ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കു നൽകിയ ശേഷ മാണ് അദ്ദേഹം യാത്രയായത്.

എന്നാൽ മലങ്കരസഭയോ നയകോവിദനായ മലങ്കര മെത്രാപ്പോ ലീത്താ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനോ പാത്രിയർക്കീ സിന്റെ വിഭജനത്തെ അംഗീകരിച്ചില്ല. പുതിയ ആറു മെത്രാന്മാരും മല ങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മേലധികാരം സമ്മതിയ്ക്കുകയും അദ്ദേ ഹത്തിന്റെ കീഴിൽ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ട അസോസി യേഷന്റെ വൈസ് പ്രസിഡന്റുമാരാവുകയും ചെയ്തു. ഒരു പടികൂടി കടന്ന് പ. പരുമല തിരുമേനിയെ പിന്നീട് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അസി സ്റ്റന്റായി മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി നിയമിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസ് പിളർക്കാൻ വിതച്ചത് മലങ്കരസഭയുടെ ഐക്യത്തിന്റെ ചിഹ്നമായി.

പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസും തുടർന്ന് പുലി ക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നു പട്ടമേൽക്കുകയും അന്ത്യോഖ്യൻ സഭാ ശാസ്ത്രം മലങ്കരയിൽ പ്രചരിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ മേല്പട്ടസ്ഥാ നാരോഹണം നടത്താൻ ഒരു പാത്രിയർക്കീസോ കാതോലിക്കായോ

അത്യാവശ്യമാണെന്ന തോന്നൽ മലങ്കരയിലുണ്ടായി. എന്നാൽ 1876-ലെ സന്ദർശനശേഷമുള്ള അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രവർത്തനം, മലങ്കരസഭയുടെ ഭാവി മേല്പട്ടവാഴ്ചകൾ സുഗമമായി നടക്കാനിടയില്ല എന്ന വസ്തുതയും വ്യക്തമാക്കി. മലങ്കരസഭയുടെ ഉൾഭരണസ്വാതന്ത്ര്യം തീറെഴുതാതെ മലങ്കരസഭയ്ക്കിനി മെത്രാൻമാരെ ലഭിക്കില്ല എന്നുതന്നെ അവർക്കു വ്യക്തമായിരുന്നു.

ഈ സാഹചര്യമാണ് മലങ്കരയിൽ ഒരു മഫ്രിയാനേറ്റ് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ആലോചിക്കാൻ മലങ്കരസഭയെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. 1901-ൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ പൗരോഹിത്യ കനകജൂബിലി ആഘോഷങ്ങളുടെ ഭാഗമായി അദ്ദേഹത്തെ മഫ്രിയാനാ ആയി ഉയർത്താൻ കോനാട്ടു മൽപ്പാൻ മുതൽപേർ ശ്രമിച്ചതിനെ ഒരു ദീർഘവീക്ഷണമായി വേണം കാണാൻ. മഹാ പ്രാഭവനായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനെ മഫ്രിയാന ആക്കി ഉയർത്തി അന്ത്യോഖ്യൻ സഭാശാസ്ത്ര പ്രകാരം മേല്പട്ടവാഴ്ച ഇവിടെത്തന്നെ നടത്തത്തക്ക ഒരു സ്ഥാനിപരമ്പര സൃഷ്ടിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യം. പക്ഷേ ഈ അപകടം മണത്ത പാത്രിയർക്കീസ് ഇതിനെ ശക്തമായി എതിർത്തതിനാൽ അവരുടെ ഉദ്യമം വിഫലമായി.

മലങ്കരസഭയുടെ മേല്പട്ടവാഴ്ചയെ സംബന്ധിച്ച ഭയം 1908-ൽ പ. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമന്റെ വാഴ്ചസമയത്ത് യാഥാർത്ഥ്യമായി. പാത്രിയർക്കീസിന് ലൗകികാധികാരം അടിയറ വയ്ക്കാതെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമനു മേല്പട്ടസ്ഥാനം ലഭിക്കുവാൻ ഭഗീരഥപ്രയത്നം വേണ്ടിവന്നു. തുടർന്ന് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് അബ്ദുള്ളാ രണ്ടാമന്റെ മലങ്കര സന്ദർശനവും അനന്തര നടപടികളും മലങ്കരയിൽ ഒരു കാതോലിക്കേറ്റ് ഇല്ലായെങ്കിൽ സഭയ്ക്കു നിലനിൽപ്പില്ല എന്ന സന്നിഗ്ദാവസ്ഥ ഇവിടെ സൃഷ്ടിച്ചു. അതിന്റെ അനന്തരഫലമാണ് 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം.

1912 സെപ്റ്റംബർ 15-ന് സ്ഥാപിച്ച കാതോലിക്കേറ്റ് ഒരു പുതിയ കാതോലിക്കേറ്റ് ആണോ, അതോ തിഗ്രീസിലെ മഫ്രിയാനേറ്റിന്റെ പിന്തുടർച്ചയാണോ അതോ നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസത്തിൽ വീണുപോയ പേർഷ്യൻ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പിന്തുടർച്ചയാണോ എന്നതല്ല പ്രശ്നം. ഈ കാതോലിക്കാ വാഴ്ചയോടെ മലങ്കരസഭ പൂർണമായും സ്വയം പര്യാപ്തത കൈവരിച്ചു എന്നതാണ് മുഖ്യ വസ്തുത.

മലങ്കരസഭയുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പരിമിതപ്പെടുത്തിയ ഒരു കാതോലിക്കേറ്റാണ് 1912-ൽ സ്ഥാപിച്ചത്. റോമിലെ മാർ പാപ്പായെപ്പോലെ അപ്രമാദിത്വമോ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെപ്പോലെ

ഏകാധിപത്യമോ മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കായ്ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മല ങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ധ്യക്ഷനായുള്ള സുന്നഹദോസിന്റെ (ഇതിൽ അസോസിയേഷനും പെടും) ആവശ്യവും നിർദേശവും അനുസരിച്ചു മാത്രം മേല്പട്ടം നൽകുവാനും വി. മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുവാനുമുള്ള അനുവാദം മാത്രമായിരുന്നു മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കായ്ക്കുണ്ടായി രുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ പോർട്ടുഗീസ് അധിനിവേശത്തിനു മുമ്പ് മലങ്കര യിലെ കൽദായ മെത്രാനും അർക്കദ്യക്കോനും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന അധികാര വിഭജനം തന്നെ ആയിരുന്നു കാതോലിക്കായും മലങ്കര മെത്രാ പ്പോലീത്തായും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്നത് എന്നു പറയാം.

ഈ അവസ്ഥ നിലനിന്നിരുന്നെങ്കിൽ ഭാവിയിൽ അത് ഗൗരവമായ അധികാര സംഘർഷത്തിന് ഇടയാക്കുമായിരുന്നു. മേലധികാരിയായ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനമുറയ്ക്ക് തന്റെ കീഴ്സ്ഥാനിയായ മലങ്കര മെത്രാ പ്പോലീത്താ അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന സുന്നഹദോസിനെ അനുസരിക്കുക എന്നത് ഭാവിയിൽ ഇവർ തമ്മിൽ അധികാര വടംവലി ഉണ്ടാക്കുമായി രുന്നു എന്ന് തീർച്ചയാണ്.

ദേശീയ സഭാനേതൃത്വത്തിന് അർക്കദ്യക്കോനിൽ നിന്നും എപ്പി സ്ക്കോപ്പായിലേയ്ക്കും അവിടെനിന്നും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായിലേ യ്ക്കുമുള്ള വളർച്ചയിൽ ഇത്തരമൊരു പ്രശ്നം നേരിടേണ്ടിവന്നില്ല. കാരണം അന്ന് സ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്ന വ്യക്തിയെ അടുത്ത സ്ഥാന ത്തേയ്ക്ക് ഉയർത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. 1912-ൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീ ത്തായ്ക്ക് പകരം മറ്റൊരു മെത്രാപ്പോലീത്താ കാതോലിക്കാ സ്ഥാന ത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടതിനാലാണ് ഈ പ്രശ്നം ഉണ്ടായത്. 1912-ൽ വട്ട ശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കാതോലിക്കാസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചിരുന്നെ ങ്കിൽ അത് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തിന്റെ ഒരു സ്വാഭാവിക വളർച്ച മാത്രമാകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ അന്നത്തെ സാഹചര്യം അതിന നുവദിച്ചില്ല.

എന്നാൽ ഇത്തരമൊരവസ്ഥ ഉണ്ടാകരുതെന്ന് മലങ്കര മെത്രാപ്പോ ലീത്താ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അന്നത്തെ പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതിയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം ത്യജിക്കുക അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോ ലീത്താസ്ഥാനം ഇല്ലാതാക്കി, ആ അധികാരങ്ങൾ പൗരസ്ത്യ കാതോ ലിക്കായിൽ ലയിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഉണ്ടാ ക്കിയ നക്കൽ ഭരണഘടനയിൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായും അദ്ദേഹ ത്തിനു കീഴിൽ മൂന്നു മെത്രാന്മാരും അവർക്കു കീഴിൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ മാരുമുള്ള ഒരു ഭരണശ്രേണിയാണ് വിഭാവനം ചെയ്തിരുന്നത്.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന് പല വൈഷമ്യങ്ങൾ നേരിട്ടു. ചരിത്രപരമായ മലങ്കര സഭാദ്ധ്യക്ഷ സ്ഥാനം ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന്റെ നിയമപരമായ തടസങ്ങൾ ഒരു വശത്തും, മലങ്കരയുടെ ഏകത്വത്തിന്റെയും സ്വാധികാരത്തിന്റെയും പ്രതീകമായ ഈ സ്ഥാനം ഇല്ലാതാകുന്നതിൽ നസ്രാണിക്കുള്ള മാനസിക വിയോജിപ്പ് മറുവശത്തും ഇതിനെതിരെ സമ്മർദ്ദമുയർത്തി.

ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിച്ചാണ് 1934-ൽ ഭരണഘടന പാസാക്കിയത്. അതനുസരിച്ച് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെയും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും അധികാരങ്ങൾ പ്രത്യേകം നിർവചിക്കുകയും എന്നാൽ രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങളും ഒരു വ്യക്തി തന്നെ വഹിക്കണമെന്ന് അനുശാസിക്കുകയും ചെയ്തു. മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തിന് സ്ഥിരത വന്നത് ഭരണഘടന പാസാക്കിയതോടെയാണെന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

മുൻപു സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ ***പ. മാർ ത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിലാണ്*** വാണിരുന്നത്. മലങ്കരയിലെ ഒന്നാം കാതോലിക്കാ മുതൽതന്നെ ***ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനം*** ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഈ രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങളും സംയോജിച്ചതോടെ പുരാതനമായ മാർത്തോമ്മാ സിംഹാസനം ഒറ്റ അവകാശിക്കു മാത്രമായിത്തീർന്നു. എങ്കിലും ഭരണഘടനപ്രകാരം കാതോലിക്കാ-മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒരു ഏകാധിപതിയല്ല, സുന്നഹദോസിനു (മലങ്കരയിൽ ഇതിൽ മലങ്കര അസോസിയേഷനും പെടും) വിധേയനായിരിക്കുന്ന, ഒരു മേൽസ്ഥാനിയാണ്.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നാമവും അധികാര അവകാശങ്ങളും 1934-ലെ ഭരണഘടനയിൽ നിലനിർത്തിയെങ്കിലും ഈ രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങളും സംയോജിച്ചതോടെ അത് ഏതാണ്ട് നിഷ്പ്രഭവും അസ്തപ്രഭവുമായി മാറി. 1975-ൽ പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ സ്ഥാനമേറ്റപ്പോൾ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനനാമമായ ബസേലിയോസിനോടൊപ്പം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പാരമ്പര്യ സ്ഥാനനാമമായ *മാർത്തോമ്മാ* കൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്ത് മാതൃക സൃഷ്ടിച്ചു. അങ്ങനെ മലങ്കരയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രതീകമായ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനവും സ്വയംഭരണത്തിന്റെയും ദേശീയതയുടെയും പൗരാണികതയുടെയും പ്രതീകമായ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനവും മലങ്കരസഭയ്ക്കു മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു.

1995-ലെയും 2002-ലെയും സുപ്രീംകോടതി വിധികൾ ഇന്ത്യൻ ദേശീയ ക്രൈസ്തവരുടെ പ്രതീകമായ ഈ രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങളും ചോദ്യം

ചെയ്യപ്പെടുവാൻ പാടില്ലാത്തവയാണെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചതോടെ ഈ സ്ഥാനം പൂർണതയിലെത്തിയെന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയെയും ഇന്ത്യൻ നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയെയും വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് സ്വയം സഭയ്ക്ക് ഇതരനായത് ഇതിന്റെ ഒരു പാർശ്വഫലം മാത്രം.

മലങ്കരസഭയുടെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ അർത്ഥത്തിലും വ്യാപ്തിയിലും ഇന്ത്യൻ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായി, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പൂർവിക സ്ഥാനനാമമായ *ഇന്ത്യയൊക്കെയുടെയും വാതിൽ* ആകുമ്പോഴാണ് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനം പരിപൂർണതയിലെത്തുക.

(മലങ്കരസഭ, ഒക്ടോബർ, 2002)

3

തോമസ് പ്രഥമനോ ചതുർത്ഥനോ?

ആബൂൻ മാർ ബസേലിയോസ് തോമസ് പ്രഥമൻ ബാവാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിലെ *പ്രഥമനി*ലൂടെ തന്റേത് പുത്തൻ സഭയാണെന്നും, താൻ അതിന്റെ ആദ്യത്തെ കാതോലിക്കായാണെന്നും തെളിയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ശ്രേഷ്ഠ ബസേലിയോസ് പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായുടെ (1975–1996) പേരിൽ *ദ്വിതീയൻ* ചേർത്തത് തിഗ്രീസിലെ പൗലോസ് മഫ്രിയാനാ (728–757) പൗലോസ് പ്രഥമനെന്നുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്ന് അന്നത്തെ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയിലെ സഭാചരിത്രകാരന്മാർ വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നു. 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനത്തെയും പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് പൗലോസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവായെയും അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് അന്ന് ആ വിഭാഗം പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു. 1860–ൽ നിർത്തലാക്കിയതായി പറയപ്പെടുന്ന തിഗ്രീസിലെ മഫ്രിയാനേറ്റ് 1964–ൽ പ. ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ സ്ഥാനാരോഹണത്തോടെ മാത്രമാണ് മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിച്ചതെന്നായിരുന്നു 1975–ൽ പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയുടെ ഔദ്യോഗിക നിലപാട്.

1912–ൽ മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിച്ച കാതോലിക്കേറ്റ് തിഗ്രീസിലെ മഫ്രിയാനേറ്റിന്റെ പിൻതുടർച്ച അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ, മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ആകുമായിരുന്നെന്ന് ബാർ ഈത്തോ ബ്രീറോ ഡോ. ഡി. ബാബു പോൾ തന്റെ *ദ സെയ്ന്റ് ഫ്രം കൂദേദ്* എന്ന ചെറു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (പേജ് 30) സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. അഹൂദമ്മേ (559–577) മുതൽ ബസേലിയോസ് പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ വരെയുള്ള 73 മഫ്രിയാനാമാരുടെ പട്ടികയും അദ്ദേഹം നൽകുന്നുണ്ട്.

തിഗ്രീസിലെ മഫ്രിയാനാമാരുടെ പട്ടികയിൽ തോമ്മാ (തോമസ്) എന്ന പേരുള്ള രണ്ടു പേരുണ്ട്. തിഗ്രീഷ്യൻ തോമ്മായും (848–856) തോമ്മാ എസ്തൂനൂറോയും (912–913). ഇവരെ മുൻഗാമികളായി അംഗീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ തോമസ് പ്രഥമൻ, ബസേലിയോസ് തോമസ് തൃതീയൻ ആകുമായിരുന്നു. വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹായെ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ പ. പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ പത്രോസ് നാലാമനാകുന്നതുപോലെ, പ. മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായെ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ തോമസ് പ്രഥമന് നാലാമൻ (ചതുർത്ഥൻ) ആകാമായിരുന്നു.

സഭാഭരണഘടനയും സുപ്രീംകോടതിവിധിയും മറികടന്ന് ശ്രേഷ്ഠനും പ്രഥമനും (ഒന്നാമൻ) ആകാൻ തിരക്കു കൂട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം

സഭാചരിത്രം മറന്നുപോയതായിരിക്കാം. തന്റെ പേരിലൂടെ ശ്രേഷ്ഠ പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായെപോലും മുൻഗാമിയായി അംഗീകരിക്കാത്തപ്പോൾ, സ്ഥാനാരോഹണവേളയിൽ കാലംചെയ്ത ഏതോ ഒരു കാതോലിക്കാബാവായുടെ അംശവടിയിലൊരെണ്ണം പാരമ്പര്യവഴിക്ക് ലഭിച്ചതായ പത്രവാർത്ത അത്ഭുതകരമാണ്.

ദീവന്നാസിയോസ് എന്ന പേരു കൂടി നിലനിർത്തി *ശ്രേഷ്ഠ ബാവായ്ക്ക്* തന്റെ പേര് പരിഷ്കരിക്കാമായിരുന്നു. അങ്ങനെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ പൈതൃകമായ *മാർതോമ്മാ* നാമം തങ്ങളുടെ പേരിനോടൊപ്പം ചേർത്ത പ. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ, പ. മാർ തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാമാരുടെ മാതൃക സ്വീകരിക്കാമായിരുന്നു. മാർതോമ്മായെന്ന സ്ഥാനനാമം അന്ത്യോഖ്യർക്ക് ചതുർത്ഥിയായതിനാലാണ് മലങ്കരയുടെ ആറാം മാർതോമ്മാ എപ്പിസ്കോപ്പായെ 1770-ൽ *മാർ ദീവന്നാസിയോസ്* എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ഉയർത്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അന്ത്യോഖ്യായിൽ നിന്നു ലഭിച്ച ദീവന്നാസിയോസ് എന്ന മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനനാമം, സ്വന്തം കക്ഷിയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റി എന്ന നിലയിൽ *ശ്രേഷ്ഠ ബാവായ്ക്ക്* സ്വീകരിക്കാമായിരുന്നു. കോട്ടയത്ത് - കഴിയുമെങ്കിൽ ദേവലോകത്തു (കോട്ടയം-38) തന്നെ - പുതിയ സഭയുടെ ആസ്ഥാനം പണിയാനുദ്ദേശിക്കുന്ന നിലയ്ക്ക് അതിനൊരു പ്രസക്തിയുമുണ്ടായിരുന്നു. പേരിലെങ്കിലും നിയമാനുസൃത പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ - മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായി സമനാകാമായിരുന്നു.

(*മലങ്കരസഭാദീപം, ജൂലൈ 2002*)

4

കാതോലിക്കാ എന്നു വിളിച്ചാൽ മുടക്കും!

റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ മാർപാപ്പായെ ഒഴിച്ച് മറ്റാരെയെങ്കിലും *കാതോലിക്കാ* എന്നു വിളിച്ചാൽ ഉടൻ മുടക്കുമെന്ന് ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ്. സാർവത്രിക സഭാദ്ധ്യക്ഷൻ എന്ന നിലയിൽ മാർപാപ്പാ മാത്രമാണ് ഈ സ്ഥാനത്തിനർഹനെന്ന് 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ രണ്ടാം മൗത്വ - രണ്ടാം കൂടിവിചാരം, എട്ടാം കാനോനാ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ടി കാനോനയാണ് താഴെ ചേർക്കുന്നത്:

"ഗൊവയിൽ നിന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മെത്രാപ്പൊലിത്താ[1] വരുവൊളം ഇങ്ങു ഒള്ളവര[2] നിത്തലത്തെ[3] രണ്ട നെരത്തെ നമസ്കാരത്തിലും കുറുവാനയിലും വഗുദാശീലെ[4] പാത്രിയർക്കീസിനെ[5] കത്തൊലിക്കാ[6] എന്ന ചൊല്ലി വാഴ്ത്തി ന്യായം[7]. കത്തൊലിക്കാ എന്ന മൊഴിയുടെ അർത്ഥം ആകുന്നത നസ്രാണികൾക്ക ഒക്കെക്കും തലവൻ[8] എന്ന. നസ്രാണികൾ ഒക്കെക്കും തലവൻ എന്ന പാപ്പായ്ക്കു[9] എന്നിയെ മറ്റൊരുത്തരെമെൽ കത്തൊലിക്കാ എന്ന മൊഴിചൊല്ലുംപൊളെ മഹറൊൻ തട്ടും[10] എന്നതിനാലെയും പട്ടക്കരരൊടും എണങ്ങരൊടും[11] കത്തൊലിക്ക എന്ന പെര കുർവ്വാനയിലും നമസ്ക്കാരത്തിലും വിശെഷിച്ച മറ്റൊരിക്കലും ശുദ്ധമാന പാപ്പാടെമെൽ എന്നിയെ മറ്റൊരുത്തരമെൽ കൂടി ചൊല്ലരുത എന്ന പ്രമാണിക്കുന്നു.[12]

എന്നാൽ ഇപ്രകാരം ആരാനും കടക്കിൽ അപ്പൊളെ അവർക്ക മഹറൊൻ വിളിച്ച ചൊല്ലുകയും വെണം.

റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണമാണിത്. ഇതു കൊണ്ടാവണം മാർപാപ്പാ *കാതോലിക്കാ* എന്ന സ്ഥാനം തിരുവനന്തപുരത്തെ റീത്ത് മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പിന് ബൂളാ വഴി നൽകാത്തത്. ഈ നിയമപ്രകാരം, സ്വയം അങ്ങനെ വിളിച്ച റീത്തുകാർ എല്ലാവരും റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ നിന്നും മുടക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. അതിനാൽ ഇനിയവർ *സാർവത്രിക സഭ* എന്നവകാശപ്പെടുന്ന റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഭാഗമല്ല.

കുറിപ്പുകൾ

(1) അലക്സിസ് ഡി. മെനസിസ് - ഗോവയിലെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്.

(2) = മലങ്കര നസ്രാണികൾ

(3) = നിത്യവും

(4) = ബാഗ്ദാദ്

(5) സെലൂഷ്യ-ടെസ്റ്റിഫോണിലെ നെസ്തോറിയൻ കാതോലിക്കാ. ഇദ്ദേഹം പാത്രിയർക്കീസ് എന്നും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.

(6) കാതോലിക്കാ = സാർവത്രിക പിതാവ്

(7) = അനുസ്മരിച്ചുവന്നു.

(8) മലങ്കരയിൽ *ക്രിസ്ത്യാനി* എന്നതിന് *നസ്രാണി* എന്നാണ് 18-ാം നൂറ്റാണ്ടു വരെയും വ്യവഹരിച്ചു വന്നിരുന്നത്.

(9) = റോമാ പാപ്പാ.

(10) = മുടക്കപ്പെടും.

(11) അവൈദികർ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഇവിടെ ഈ വാക്ക് പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

(12) = കല്പിക്കുന്നു.

(മലങ്കരസഭാപത്രിക, മെയ് 15, 2005)

5

റീത്ത് കാതോലിക്കാ - വെറും പ്രഹസനം

റീത്ത് പ്രസ്ഥാനത്തിന് സഹജമായ പ്രചാരണ പ്രചണ്ഡതയോടെ കൊട്ടിഘോഷിക്കപ്പെടുന്ന മലങ്കര റീത്ത് റോമൻ കത്തോലിക്കരുടെ *മോറാൻ മാർ കാതോലിക്കാബാവാ* ഒരു പ്രഹസനം മാത്രമാണ്. റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ കാനോനുകളുടെയോ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിന്റെയോ പിൻബലമില്ലാത്ത ഈ നവീന സ്ഥാനവാദം ഒരു നഷ്ടബോധത്തിന്റെ തുടർക്കഥ മാത്രമാണ്. റീത്തു പ്രസ്ഥാനം സ്ഥാപിച്ച ആർച്ച്ബിഷപ്പ് ഈവാനിയോസിന്റെ മോഹഭംഗത്തിന്റെ തുടർക്കഥ. മാധ്യ മങ്ങളുടെ കുറെ സ്ഥലം അപഹരിക്കുവാനും റീത്തു പ്രസ്ഥാന പ്രണേ താക്കളുടെ മോഹഭംഗത്തിനു കുറച്ചാശ്വാസം കിട്ടുവാനും സാധിക്കുമെ ന്നല്ലാതെ ഈ പുതിയ വിശേഷണം യാതൊരു ചലനവും മലങ്കര നസ്രാ ണികളുടെ ഇടയിലുണ്ടാക്കില്ല.

റോമാ പാപ്പാ, തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനെ *മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്* ആയി ഉയർത്തി എന്നത് സത്യമാണ്. ഇത് റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഭരണപരമായ ഒരു സംവിധാനം മാത്രമാണ്. റോമാസഭയ്ക്ക് മൂന്ന് മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പുമാരും ആറു പൗരസ്ത്യ പാത്രിയർക്കീസുമാരും മാർപാപ്പായടക്കം ആറ് ലത്തീൻ പാത്രിയർക്കീ സുമാരുമുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും കേന്ദ്രഭരണ പ്രദേശ ങ്ങളിലും ഗവർണർ, ലഫ്നന്റ് ഗവർണർ, അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ മുതലായ സ്ഥാനികളെ നിയമിക്കുന്നതുപോലുള്ള ഒരു സംവിധാനം മാത്രമാണിത്.

റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിലെ ഒരു സ്ഥാനിക്ക് സ്വയം മറ്റൊരു സ്ഥാനവും ഏറ്റെടുക്കാനാവില്ല. അങ്ങനെ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ 1992-ൽ മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പായ എറണാകുളം - അങ്കമാലി അതിരൂപതാദ്ധ്യ ക്ഷന് എന്നേ സ്ഥാനപ്പേരു സ്വീകരിക്കാമായിരുന്നു. അദ്ദേഹമോ അതിനും മുമ്പേ മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പായ ഉക്രൈൻ റീത്തുകാരോ അത്തരം സാഹസത്തിനൊന്നും മുതിർന്നില്ല. അതിന് അധികാരമില്ലെന്ന് അവർക്ക റിയാം.

തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതാദ്ധ്യക്ഷനെ മേജർ ആർച്ച്ബിഷപ്പായി ഉയർത്തിയ പേപ്പൽ ബൂളായിൽ *കാതോലിക്കാ* എന്ന പദം ഇല്ലെന്നതും, റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ കാനോനുകളിലോ, 1815 മുതൽ ഇന്നും

നിലനിൽക്കുന്ന ഓർഡർ ഓഫ് പ്രിസിഡൻസിലോ *കാതോലിക്കാ* എന്ന പരാമർശമില്ലെന്നതും ആ രേഖകൾ പരിശോധിക്കുന്ന ആർക്കും ബോദ്ധ്യമാകും. അതിനേക്കാൾ ഉപരി, റോമാസഭയിൽ *കാതോലിക്കാ* എന്ന പദം മാർപാപ്പായ്ക്കു മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാവൂ എന്ന് ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ഗൊവയിൽ നിന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മെത്രാപ്പൊലിത്താ വരുവൊളം ഇങ്ങു ഒള്ളവര നിത്തലത്തെ രണ്ട നെരത്തെ നമസ്കാരത്തിലും കുറുവാനയിലും വഗുദാശീലെ പാത്രിയർക്കീസിനെ കത്തൊലിക്കാ എന്ന ചൊല്ലി വാഴ്ത്തി ന്യായം. കത്തൊലിക്കാ എന്ന മൊഴിയുടെ അർത്ഥം ആകുന്നത നസ്രാണികൾക്ക ഒക്കെക്കും തലവൻ എന്ന. നസ്രാണികൾ ഒക്കെക്കും തലവൻ എന്ന പാപ്പായ്ക്കു എന്നിയെ മറ്റൊരുത്തരെമെൽ കത്തൊലിക്കാ എന്ന മൊഴിചൊല്ലുംപൊളെ മഹറൊൻ തട്ടും എന്നതിനാലെയും പട്ടക്കരരൊടും എണങ്ങരൊടും കത്തൊലിക്ക എന്ന പെര കുർവ്വാനയിലും നമസ്ക്കാരത്തിലും വിശെഷിച്ച മറ്റൊരിക്കലും ശുദ്ധമാന പാപ്പാടെമെൽ എന്നിയെ മറ്റൊരുത്തരമെൽ കൂടി ചൊല്ലരുത എന്ന പ്രമാണിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഇപ്രകാരം ആരാനും കടക്കിൽ അപ്പൊളെ അവർക്ക മഹറൊൻ വിളിച്ച ചൊല്ലുകയും വെണം. (രണ്ടാം മൗത്വ, രണ്ടാം യോഗവിചാരം, എട്ടാം കല്പന). കാതോലിക്കാ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'സാർവത്രിക ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും തലവൻ' എന്നാണെന്നും ആ വിശേഷണം പാപ്പായ്ക്ക് മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്നും അതേ കാനോനാ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. റോമാസഭയുടെ ഔദ്യോഗിക നിലപാടും ഇതാണ്. ഈ കാരണത്താലാണ് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ കീഴിലുള്ള കൽദായ (നെസ്തോറിയൻ) സഭയിൽ നിന്നും റോമ്മാസഭയിൽ ചേർന്നവർക്കുപോലും *കാതോലിക്കാ*സ്ഥാനം നൽകാതെ *പാത്രിയർക്കീസിൽ* ഒതുക്കിയത്. രണ്ടു കാതോലിക്കാമാരുള്ള അർമീനിയൻ സഭയിൽനിന്നും റീത്തായവർക്കും കിട്ടിയത് *പാത്രിയർക്കീസ്* സ്ഥാനം മാത്രമാണ്.

ഇതുപോലെ തന്നെയാണ് *മോറാൻ മാർ* എന്ന വിശേഷണത്തിന്റെയും സ്ഥിതി. His Holiness (പരിശുദ്ധ പിതാവ്) എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് *മോറാൻ മാർ* സുറിയാനി സഭകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. പൂർണ്ണ ഭരണാധികാരമുള്ള സഭാമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ മാത്രമാണ് *മോറാൻ മാർ* ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽ വാഴിച്ച രണ്ട് ബദൽ കാതോലിക്കാമാർക്കും *മോറാൻ മാർ* എന്ന വിശേഷണം നൽകിയില്ല. *അബൂൻ മാർ* എന്ന് സാധാരണ മെത്രാന്മാരെപ്പോലെയാണ് അവർ അഭിസംബോധന ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ഈ വിശേഷണത്തിന് അർഹനായ ഏക വ്യക്തി മാർപാപ്പാ മാത്രമാണ്.

അന്ത്യോഖ്യായിലെ റീത്ത് പാത്രിയർക്കീസുപോലും *മോറാൻ മാർ* ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ പരിശുദ്ധ പിതാവ് (Holy Father) എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു പദപ്രയോഗം മാർപാപ്പായ്ക്ക് ഒഴികെ മറ്റാർക്കെങ്കിലും ഉപയോഗിക്കുക എന്നത് അവരുടെ സഭാശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനീയത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്. അതിനാൽ അങ്ങനെയൊന്ന് റോമാ സഭ നൽകുക എന്നത് അസംഭവ്യവുമാണ്.

ഇനിയും റോമാപാപ്പാ, മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് എന്ന സ്ഥാനം നൽകിയതിനാൽ സുറിയാനി പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് സ്വയം കാതോലിക്കാസ്ഥാനം സംജാതമായി എന്ന വാദം പരിശോധിക്കാം. ഉപരിപ്ലവമായെങ്കിലും മലങ്കര റീത്തുകാർ പിന്തുടരുന്നത് പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി അഥവാ അന്ത്യോഖ്യൻ പാരമ്പര്യമാണ്. ഈ പാരമ്പര്യത്തിൽ *കാതോലിക്കാ* എന്ന ഒരു സ്ഥാനി ഇല്ല. പേർഷ്യൻസഭയുടെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റ് നെസ്തോറിയ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചശേഷം, അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴ്സ്ഥാനിയായി രൂപീകരിച്ചത് *മഫ്രിയാനേറ്റ്* ആണ്. ഒരു *മഫ്രിയാന* ആയിരുന്ന ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായ അന്ത്യോഖ്യൻ പാരമ്പര്യത്തിലുള്ളവരെ *മഫ്രിയാനാ* എന്നും നെസ്തോറിയൻ പാരമ്പര്യത്തിലുള്ളവരെ *കാതോലിക്കാ* എന്നുമാണ് തന്റെ സഭാചരിത്രത്തിൽ സംബോധന ചെയ്യുന്നത്. നെസ്തോറിയൻ പിരിവിനുശേഷം പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ *കാതോലിക്കാ* എന്ന സ്ഥാനം കടന്നുവരുന്നത് 1912-ൽ മലങ്കരസഭ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചതോടെയാണ്.

ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിനു മുമ്പ് തന്നെ *കാതോലിക്കാ* എന്ന പദത്തോട് നസ്രാണിക്ക് അഭിനിവേശമുണ്ടായിരുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാ നൽകുന്ന സൂചനയും മറ്റൊന്നല്ല. 54 വർഷത്തെ റോമൻ ഭരണത്തിനുശേഷവും ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഈ സ്ഥാനിയാണ് സഭാതലവൻ എന്ന സങ്കൽപ്പത്തിനു മാറ്റമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. പേർഷ്യൻ സഭയോടുള്ള ബന്ധം അവസാനിപ്പിച്ചിട്ടും, പകരം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമം നടത്തിയിട്ടും, 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലും *കാതോലിക്കാ* എന്ന സ്ഥാനത്തിന്റെ സ്വാധീനം മലങ്കരയിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. ഈ കാതോലിക്കേറ്റ് സങ്കൽപ്പമാണ് 1912-ൽ അലക്സാൻഡ്രിയൻ വേദശാസ്ത്രവും അന്ത്യോഖ്യൻ പാരമ്പര്യവും പിൻതുടരുന്ന തരത്തിൽ മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിച്ചത്.

ഇനി വാദത്തിനായി പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യപ്രകാരമുള്ള *മഫ്രിയാന* (*കാതോലിക്കാ*) യാണ് പാപ്പായുടെ (ഇല്ലാത്ത) കൽപ്പനപ്രകാരം സ്വയംഭൂവായത് എന്നു സമ്മതിച്ചാൽപോലും റീത്തു കാതോലിക്കായ്ക്ക് പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ കാനോനികമായി നിലനിൽപ്പില്ല. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന

നിയമമായ *ഹൂദായ കാനോനി*ലെ രണ്ടു വ്യവസ്ഥകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്:

1. മഫ്രിയാനയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് പൗരസ്ത്യരാണ് (അതായത് അദ്ദേഹത്താൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നവർ).

2. പാത്രിയർക്കീസിനെ വാഴിക്കുന്നത് മഫ്രിയാനയുടെ സമ്മതത്തോടു കൂടി മാത്രം വേണം.

ഇവിടെ *മഫ്രിയാന* റീത്ത് കാതോലിക്കായും *പാത്രിയർക്കീസ്* മാർ പാപ്പായും ആണെന്ന് സങ്കൽപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പരിശോധിക്കാം. *ഹൂദായ കാനോൻ*പ്രകാരം റീത്ത് കാതോലിക്കായെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത് തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയുടെ കീഴിലുള്ളവരാണ്. ഹൂദായ കാനോനിലെ തന്നെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് (മാർ ക്ലീമ്മീസിന്റെ ഒന്നാം പുസ്തകം) ജനം മുഴുവനുംകൂടി വേണം ഒരു എപ്പിസ്ക്കോപ്പായെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ. റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ജനത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് അചിന്ത്യമാണ്. മെത്രാന്മാരുടെ സുന്നഹദോസിനുപോലും മെത്രാനെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള സ്വതന്ത്ര അധികാരമില്ല. റീത്തു മെത്രാന്മാരെല്ലാവരും മറ്റു റോമൻ കത്തോലിക്കാ മെത്രാന്മാരെപ്പോലെ റോമിൽ നിന്നു നിയമിച്ചു വാഴിച്ചയക്കപ്പെട്ടവരാണ്. ഇവിടെ ആരും സിറിൽ ബസേലിയോസിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തതായി സൂചനയില്ല. റോമ്മാസഭയിൽ അതിന്റെ ആവശ്യവുമില്ല. അദ്ദേഹം റോമ്മാ പാപ്പായുടെ (ഇല്ലാത്ത) കല്പനപ്രകാരം ഈ സ്ഥാനത്തു വന്നതാണ്. അതായത് *പാത്രിയർക്കീസ്* (മാർപാപ്പാ) ഏകപക്ഷീയമായി ഇവിടെ *മഫ്രിയാനയെ* വാഴിച്ചു. *ഹൂദായ കാനോൻ* പ്രകാരം ഏകപക്ഷീയമായി പാത്രിയർക്കീസിന് അപ്രകാരം ഒരു *മഫ്രിയാന*യെ വാഴിക്കാൻ അധികാരമില്ല. അതിനാൽ ഈ നവീന സൃഷ്ടി പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യപ്രകാരമുള്ളതല്ല എന്നും സ്പഷ്ടം.

ഇനി *ഹൂദായ കാനോനി*ലെ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥ പരിശോധിക്കാം. ഈ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് റോമാപാപ്പായെ വാഴിക്കാൻ റീത്ത് കാതോലിക്കായുടെ സമ്മതം വേണം. ഇത് ചുരുങ്ങിയത് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു വോട്ടവകാശമെങ്കിലും വേണമെന്ന് ലഘൂകരിക്കാം. പക്ഷേ, റോമാ പാപ്പായെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നിടത്ത് എത്തിനോക്കാൻപോലും നവീന റീത്ത് കാതോലിക്കായ്ക്ക് അർഹതയില്ല. റോമാ പാപ്പായെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് കർദ്ദിനാൾമാരുടെ കോൺക്ലേവാണ്. കർദ്ദിനാൾമാർ മെത്രാന്മാരായിരിക്കണമെന്നു പോലും നിയമമില്ല (ഇപ്പോൾ മെത്രാന്മാരെയല്ലാതെ കർദ്ദിനാളാക്കുന്ന പതിവില്ല). ഇനി നാളെ നവീന റീത്ത് കാതോലിക്കായ്ക്ക് ഒരു കർദ്ദിനാൾസ്ഥാനം ലഭിച്ചുകൂടായ്കയില്ല. പക്ഷേ, കർദ്ദിനാൾ സ്ഥാനം വ്യക്തിക്കാണ് റോമ്മാസഭ നൽകുന്നത്. ഈ റീത്ത് കാതോലിക്കായ്ക്ക് കർദ്ദിനാൾസ്ഥാനം ലഭിച്ചാലും അടുത്ത റീത്ത്

കാതോലിക്കായ്ക്ക് (ഉണ്ടായാൽ) ലഭിക്കണമെന്നില്ല. അഥവാ ലഭിച്ചാലും അവർ വോട്ടു ചെയ്യുന്നത് കാതോലിക്കാ ആയതിനാലല്ല മറിച്ച് കർദ്ദിനാൾ ആയതിനാലാണ്. തങ്ങളുടെ തലവനെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ റീത്തു കാർക്കോ റീത്ത് കാതോലിക്കായ്ക്കോ അവകാശമില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ റോമിന്റെ ദയാദാക്ഷിണ്യത്തിന്റെ കീഴിൽ സ്ഥാനത്തുയർത്തപ്പെടുകയും ഇരുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു വിശ്വസ്ത വിനീതൻ എന്നതിലപ്പുറം റീത്ത് കാതോലിക്കാ ഒന്നുമല്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴ്സ്ഥാനിയായ മലങ്കരയിലെ ബദൽ കാതോലിക്കാ ഭാഗ്യവാനാണ്. കാരണം, പാത്രിയർക്കീസിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ ഒരു വോട്ട് എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്.

ഇനി മലങ്കരസഭ 1912-ൽ പുനർജീവിപ്പിച്ച പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ റോമൻ പതിപ്പാണോ നവീന റീത്ത് കാതോലിക്കാ എന്നു പരിശോധിക്കാം. പരിശുദ്ധ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായാണ് 1912-ൽ മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചത്. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന സുന്നഹദോസിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം മേല്പട്ടക്കാരെ വാഴിക്കുക, വി. മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുക എന്നീ അധികാരങ്ങളാണ് മലങ്കരയിലെ പ. കാതോലിക്കാബാവായ്ക്കുള്ളത്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികളെ വാഴിക്കുവാനുള്ള അധികാരവും ടി സുന്നഹദോസിനാണ്.

മലങ്കരസഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം *സുന്നഹദോസ്* എന്ന പദം കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത് മെത്രാന്മാരുടെ സംഘത്തെ മാത്രമല്ല. അൽമായക്കാരുടെയും പട്ടക്കാരുടെയും പ്രതിനിധികൾ കൂടി ചേർന്നുള്ള *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*ത്തെയാണ് *സുന്നഹദോസ്* എന്ന സംജ്ഞ വിവക്ഷിക്കുന്നത്. ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് മുതൽ ഇതഃപര്യന്തമുള്ള ചരിത്രം വ്യക്തമാക്കുന്നത് ഈ വസ്തുതയാണ്.

ഒരു റോമൻ കത്തോലിക്കനും സ്വപ്നം കാണാനാവാത്തവിധം വിപുലമായ അധികാരങ്ങളാണ് ഈ മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിനുള്ളത്. 1653-ൽ കൂനൻകുരിശു സത്യം ചെയ്ത് റോമാനുകം വലിച്ചെറിഞ്ഞതും, അതേ വർഷം തന്നെ അർക്കദ്യക്കോനെ മെത്രാനാക്കി ഉയർത്തി ഇന്ത്യൻ ഹൈരാർക്കി സ്ഥാപിച്ചതും, 1686-ൽ അലക്സാൻഡ്രിയൻ വേദശാസ്ത്രം സ്വീകരിച്ചതും, 1809-ൽ *പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി* പള്ളിക്രമങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചതും, 1815-ൽ പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ച അവസാനിപ്പിച്ച് മെത്രാന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു തുടങ്ങിയതും, 1912-ൽ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചതും, 1934-ൽ ഭരണഘടന പാസാക്കിയതും ഈ മലങ്കര സുന്നഹദോസാണ്. ഇപ്രകാരം വിപുലമായ അധികാരങ്ങളുള്ള ഒരു പ്രതിനിധിസഭയുടെ പിൻബലം റീത്ത് കാതോലിക്കായ്ക്ക് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പാവം റീത്ത് ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് അത്തരമൊരവസരം സ്വപ്നം കാണാനും കഴിയില്ല.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിന്റെയും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും പിൻബലമാണ് മലങ്കരയിലെ യഥാർത്ഥ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ശക്തി. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പിൻതുടർച്ചയും പിൻഗാമിത്വവും സിംഹാസനവും അദ്ദേഹത്തിന് അവകാശമാകുന്നതും ദേശീയതയുടെ പ്രതീകമായ ഈ പിന്തുണ മൂലമാണ്. റോമിന്റെ (ഇല്ലാത്ത) കല്പനയൊഴികെ ഇത്തരത്തിലുള്ള മറ്റൊരു പിന്തുണയും നവീന റീത്ത് കാതോലിക്കായ്ക്കില്ല.

1912–ൽ മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കാതോലിക്കായ്ക്ക് ഉള്ള വിശേഷാധികാരം മേല്പട്ട സ്ഥാനാരോഹണത്തിനു മുഖ്യകാർമികത്വം വഹിക്കുവാനും, പ. മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുവാനുമുള്ള അധികാരമാണ്. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിസഭയുടെ കാനോനും മലങ്കരസഭയുടെ നിയമങ്ങളുമനുസരിച്ച്, അവനവന്റെ അതിർത്തിയിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനും പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായിക്കും മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നവയാണ് ഈ രണ്ട് അധികാരങ്ങളും.

എന്നാൽ റോമാ സഭയിലാകട്ടെ ഏത് ആർച്ച് ബിഷപ്പിനും ഈ രണ്ട് അധികാരങ്ങളുമുണ്ട്. അങ്കമാലി–എറണാകുളം മേജർ അതിരൂപതയുടെ കീഴിലുള്ള ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതാധ്യക്ഷനും സമീപകാലത്ത് മൂറോൻ കൂദാശ നടത്തി. തിരുവനന്തപുരം ആർച്ച് ബിഷപ്പും *മോറാൻ മാർ കാതോലിക്കാ* ആകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ മേല്പട്ടവാഴ്ചകളും ഏപ്രിൽ 18–ന് മൂറോൻ കൂദാശയും നടത്തി. റീത്തുകാർ പിൻതുടരുന്നത് പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിസഭയുടെ കാനോനുകളല്ല, റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ കാനോനുകളാണ് എന്നാണ് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. മലങ്കര റീത്ത് കാതോലിക്കായ്ക്ക് സുറിയാനി പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടാൻ അർഹതയില്ലെന്ന് ഇതിന്റെ ലളിത വ്യാഖ്യാനവും.

ഓറിയന്റൽ, ബൈസന്റൈൻ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽപ്പെട്ട പൗരസ്ത്യ സഭകളുടെ ഏറ്റവും വലിയ സവിശേഷത അവയുടെ വംശീയവും ദേശീയവുമായ വ്യക്തിത്വമാണ്. റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്നു നടക്കുന്നവർക്ക് ഇവ രണ്ടിനെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കാനാവില്ല. ഏതു നിമിഷവും റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഏതു ഭാഗത്തു നിന്നും അവർക്ക് യഥാർത്ഥ മേലധികാരി നിയമിക്കപ്പെടാം. ഉദാഹരണത്തിന് പശ്ചിമാഫ്രിക്കയിലെ സെദ്രാദോസ് രൂപതയുടെ സ്ഥാനിക മെത്രാനായ മാർ ഏബ്രഹാം കാട്ടുമന, അങ്കമാലി–എറണാകുളം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പോറിക്കിന്റെ *പൊന്റിഫിക്കൽ ഡെലിഗേറ്റായി* ഭരിച്ച ചരിത്രം. മാർ കാട്ടുമന ജന്മം കൊണ്ട് സുറിയാനി കത്തോലിക്കനാണെങ്കിലും ഇന്ത്യയിലെ മെത്രാൻ സംഘത്തിലെ അംഗമോ രൂപതാ ഭരണാധികാരിയോ ആയിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം വത്തിക്കാൻ നയതന്ത്ര വകുപ്പിലെ അംഗമായിരുന്നു. ഈ

സാഹചര്യത്തിൽ വംശീയമായ വ്യക്തിത്വമൊന്നുമില്ലാത്ത റീത്തുകാർക്ക് – ആയതിനാൽ ഒരു പൗരസ്ത്യസഭ എന്ന് അവകാശപ്പെടാൻപോലും കഴിയാത്തവർക്ക് – ഭാവിയിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുക എന്നത് ഊഹിക്കുവാൻപോലും സാദ്ധ്യമല്ല.

അവസാനമായി യഥാർത്ഥ പേർഷ്യൻ (നെസ്തോറിയൻ) കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ റോമൻ പതിപ്പാണോ പുതിയ കാതോലിക്കേറ്റ് എന്നു ചിന്തിക്കാനേയില്ല. കൽദായക്കാരായ റോമൻ കത്തോലിക്കർക്ക് സ്വന്തം പാത്രിയർക്കീസുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ അപ്രകാരമൊരു സ്ഥാനമുണ്ടാക്കിയാൽ അതിന്റെ പകർപ്പവകാശം അങ്കമാലി–എറണാകുളം മേജർ ആർച്ച്ബിഷപ്പിനായിരിക്കും.

പുതിയ *റീത്ത് മോറാൻ മാർ കാതോലിക്കാ*യുടെ വാഴ്ചകൊണ്ട് മലങ്കര നസ്രാണികൾക്ക് അഭിമാനമോ ഉയർച്ചയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇന്ത്യൻ ദേശീയതയും സ്വാതന്ത്ര്യവും പ്രതീകവൽക്കരിക്കുന്ന, സ്വന്തജനം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന, സ്വതന്ത്രാധികാരമുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥ കാതോലിക്കാ 1912 മുതൽ ഇവിടെ നിലവിലുണ്ട്. വിദേശ ശക്തിയാൽ നിയമിക്കപ്പെടുന്ന, അടിമത്വവും വിധേയത്വവും മുഖമുദ്രയാക്കിയ, സ്വന്ത നിയമം നിർമ്മിക്കാൻ ശേഷിയില്ലാത്ത ഒരു നാമധാരി നസ്രാണി സമൂഹത്തിന് ആവശ്യമില്ല.

മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അഭിമാനിക്കാൻ മറ്റു പലതുമുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ മണ്ണിൽ പാശ്ചാത്യശക്തികൾക്കെതിരായ ആദ്യ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം നയിച്ചത് മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ ആദ്യ തദ്ദേശീയ മെത്രാനായ മഹാനായ മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമനാണെന്നതു നസ്രാണി സമൂഹത്തിന് അഭിമാനകരമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമാനുസൃത പിൻഗാമികൾ – പരിശുദ്ധ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ വാണ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്മാരും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാമാരും – വിദേശശക്തികളുടെ ഭൗതികവും ബൗദ്ധികവുമായ അധിനിവേശത്തിനെതിരെ നിരന്തരം പോരാടി വരികയാണെന്നത് ഏതൊരു ഇന്ത്യക്കാരനും അഭിമാനിക്കാവുന്ന സത്യമാണ്. മിർജാഫർമാരുടെയും പറമ്പിൽ ചാണ്ടിമാരുടെയും പാത പിന്തുടരുന്നവരെപ്പറ്റി അഭിമാനിക്കേണ്ട ഗതികേട് യഥാർത്ഥ ഇന്ത്യാക്കാർക്കുണ്ടായിട്ടില്ല; ഉണ്ടാവുകയുമില്ല.

ഇനിയും ആദ്യം പറഞ്ഞ മോഹഭംഗത്തെപ്പറ്റി ഒരു വാക്ക്. റോമാസഭയുടെ *രാജ്യവും ശക്തിയും* കണ്ടു മയങ്ങിയ റീത്തു സ്ഥാപകൻ ഈവാനിയോസിന് കാതോലിക്കായായി ആ സഭയിൽ പ്രവേശിക്കാനുള്ള മോഹം പരിശുദ്ധാത്മ നടത്തിപ്പിലൂടെ പ. ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തതോടെ അവസാനിച്ചു. സ്വയം

കാതോലിക്കായായി വാഴിക്കപ്പെടുവാനുള്ള സാദ്ധ്യത ബഥനിക്ക് മൂന്നാമതൊരു മെത്രാനെ ലഭിക്കാത്തതിനാൽ ഇല്ലാതായി. റോമാസഭയിൽ ചേർന്നിട്ടും അത്തരമൊരവസരം നിഷേധിക്കപ്പെടുക കൂടി ചെയ്തതോടെ മോഹഭംഗം പൂർത്തിയായി. ഇപ്പോൾ (ഇല്ലാത്ത) ഈ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തിലൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമി മോഹസാഫല്യവും ആത്മശാന്തിയും വരുത്തുന്നെങ്കിൽ അത്രയും നന്ന്.

റീത്ത് ആർച്ച് ബിഷപ്പ് *കാതോലിക്കാ* എന്ന് സ്വയം സംബോധന ചെയ്തതുകൊണ്ട് സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ഒന്നും സംഭവിക്കാനില്ല. കാരണം മുക്കാൽ നൂറ്റാണ്ടുകൊണ്ട് ഒന്നര ലക്ഷത്തിൽ താഴെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളെ റോമ്മാസഭയിൽ ചേർക്കുവാൻ മാത്രമാണ് എല്ലാ വിധത്തിലുള്ള റീത്തു പരിശ്രമത്തിനുംകൂടി കഴിഞ്ഞത്. അതിനേക്കാളധികം പുതുക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിലുണ്ടെന്നത് പരസ്യമായ രഹസ്യമാണ്. ഇതുവരെ അധികാരശ്രേണിയിൽ നിന്നു തന്ത്രപൂർവ്വം ഒഴിച്ചുനിർത്തപ്പെട്ട ഈ മർദ്ദിതവിഭാഗം ഉണർന്നെണീറ്റാൽ സുറിയാനിക്കാരുടെ തലയിൽനിന്നും ഈ *ഭാരം* ഒഴിഞ്ഞുകിട്ടും.

അസംഭാവ്യമെങ്കിലും എന്നെങ്കിലും *തനിമയും ഗരിമ*യുമുള്ള റീത്ത് പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പു വരികയും ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ വികാരം അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽപ്പിന്നെ ഒരു സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനിയും ഈ (ഇല്ലാത്ത) സ്ഥാനം കാണില്ല. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം റോമിനുപോലും അറിയാമോ എന്നു സംശയമാണ്. അറിഞ്ഞാൽ ഒരു പക്ഷേ ഒരിക്കൽ മൂന്നു പാത്രിയർക്കീസുമാരുണ്ടായിരുന്ന ബൈസന്റിയൻ റീത്ത് റോമൻ കത്തോലിക്കരായ അന്ത്യോഖ്യാ, അലക്സാൻഡ്രിയ, യെറുശലേം ഇവയ്ക്കു സംഭവിച്ചതുപോലെ മൂന്നും കൂടി ഒന്നാക്കാനും റോം മടിക്കില്ല.

ഇതുകൊണ്ടൊന്നും *മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തൻ മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മോറാൻ മാർ മാർ ബസേലിയോസ് സിറിൽ കാതോലിക്കാബാവ* ഈ വിശേഷണം ഉപേക്ഷിക്കുമെന്ന് കരുതരുത്. കാരണം അജമോഷണത്തിന് ഏതു വേഷവും കെട്ടാൻ റോമാസഭ എന്നും തയാറാണ്. ഇതിനുള്ള പ്രകടമായ തെളിവ് 1986-ലെ കോട്ടയം രൂപത പ്ലാറ്റിനം ജൂബിലി സ്മരണികയുടെ 108-ാം പേജിലുണ്ട്. ക്നാനായ സമൂഹത്തിൽനിന്നും റോമ്മാസഭയിൽ ചേർന്നവരെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ ലത്തീനീകരിക്കപ്പെട്ട പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി തക്സാ ഉപയോഗിച്ച് കുർബാന ചൊല്ലിയ കോട്ടയം മെത്രാൻ മാർ തോമസ് തറയിൽ, പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലെ കാപ്പ ധരിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു ചിത്രമാണിത്. അംശവസ്ത്രങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ സന്യാസ (റമ്പാൻ) ചിഹ്നമായ - ആശ്രമാധ്യക്ഷൻ നൽകുന്ന - *മസ്നപ്സ* കൂടിയണിഞ്ഞ ചിത്രം. മാർ തോമസ്

തറയിൽ പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യപ്രകാരമുള്ള ഒരു റമ്പാൻ അല്ല. പൗരസ്ത്യസഭയിൽ റമ്പാന്റെ ശിരോവസ്ത്രമാണ് *മസ്നപ്സ.* ഇതു ധരിക്കാൻ പട്ടം വേണമെന്നില്ല. നിയമമില്ലെങ്കിലും പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ റമ്പാന്മാരെ മാത്രമേ മെത്രാനാക്കൂ എന്നതിനാൽ നസ്രാണി മനസ്സിൽ *മസ്നപ്സ,* മെത്രാന്റെ സ്ഥാനചിഹ്നമാണ്. ഈ ചിന്താഗതി മുതലെടുക്കാനാണ് അദ്ദേഹം ഈ വേഷം കെട്ടിയത്.

ഇന്ത്യ ഒരു സ്വതന്ത്ര ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രമാണ്. മാന്യമായ ഏതൊരു വസ്ത്ര-വേഷഭൂഷാധികളും ധരിക്കാൻ ഈ രാജ്യത്ത് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ കുട്ടികൾക്കു ഏതു പേരു നൽകുവാനും ഈ രാജ്യത്ത് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. മന്ത്രി, രാജകുമാരൻ തുടങ്ങിയ പേരുള്ള മലയാളികളുണ്ട്. പ്രായപൂർത്തിയായശേഷം ഗസറ്റിൽ പരസ്യം ചെയ്ത് പേരു മാറുകയുമാകാം. ബഥനി സന്യാസ സമൂഹത്തിൽ ചേർന്നപ്പോൾ ജയിംസ് മലഞ്ചെരിവിൽ, സിറിൽ മലഞ്ചെരിവിൽ എന്ന് പേരു മാറിയതുപോലത്തെ ഒരു പേരുമാറ്റം മാത്രമാണ് ഇപ്പോഴത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ *മോറാൻ മാർ കാതോലിക്കാ.* അതിനപ്പുറം ഈ വേഷത്തിനോ പേരിനോ യാതൊരു അടിത്തറയും അർത്ഥവുമില്ല.

(*മലങ്കരസഭ മാസിക, ജൂലൈ 2005*)

6

കാതോലിക്കാവാഴ്ചയ്ക്ക് നടപടിക്രമം ഉണ്ടാക്കണം

റോമിലെ പാത്രിയർക്കീസും റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനുമായ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പാ ഈ മാസം 2-ന് കാലം ചെയ്തു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കബറടക്കവും പിൻഗാമിയായി ബനഡിക്ട് പതിനാറാമന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പും അഭിഷേകവും നടന്നു. ആധുനിക വാർത്താവിനിമയ സൗകര്യങ്ങളുടെ മികവു മൂലം ഈ ചടങ്ങുകൾ എല്ലാം തൽസമയം ലോകം മുഴുവൻ ദൃശ്യമാധ്യമങ്ങളിലൂടെ വീക്ഷിക്കാൻ സാധിച്ചു. അച്ചടി മാധ്യമം, നൂറ്റാണ്ടുകൾ കൊണ്ടു ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ ചടങ്ങുകളുടെയും ആചാരങ്ങളുടെയും ചരിത്രവും അതേ സമയം വിവരിച്ചു.

ലക്ഷക്കണക്കിന് ജനങ്ങളും ആയിരക്കണക്കിന് വിശ്വാസികളും നൂറു കണക്കിന് സ്ഥാനികളും പങ്കെടുക്കുന്ന ഈ മഹാസംഭവങ്ങൾ അച്ചടക്കത്തോടും ആചാരങ്ങളിൽ കടുകിട തെറ്റാതെയുമാണ് നടന്നത്. അവ അപ്രകാരം നടക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ നിശ്ചിതമായ ഒരു സംവിധാനവും റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കുണ്ട്.

ഈ ആചാരത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടുകൾ ഒരു ദിവസം കൊണ്ടുണ്ടായതല്ല. അനേക നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ രൂപംപ്രാപിച്ച അവയെ നിയമത്തിനു കീഴിൽ ക്രോഡീകരിക്കുകയാണ് റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ ചെയ്തത്. ഓരോ കർമ്മവും ക്രിയയും ഇന്നടത്ത് ഇന്നയാൾ ചെയ്യണമെന്ന് റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്ക് നിയമമുണ്ട്. അത് അഭംഗുരം പാലിക്കപ്പെടുന്നതിനാലാണ് എണ്ണമറ്റ ഈ ചടങ്ങുകൾ തിക്കുംതിരക്കും ബഹളവും കൂടാതെ നടന്നത്.

മലങ്കരസഭയിലെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണത്തിനും പ. കാതോലിക്കാമാരുടെ കബറടക്കത്തിനും ഒരു നടപടിച്ചട്ടം ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1912-ൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റ് മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ മുതൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പല കീഴ്‌വഴക്കങ്ങളും ഇന്ന് അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുകയാണ്. മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന് ഇനിയും പല ചടങ്ങുകളും കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടതില്ലേയെന്നും ഈ ലേഖകൻ സംശയിക്കുന്നു.

കാതോലിക്കാവാഴ്ചയിൽ അപ്രത്യക്ഷമായ ഏതാനും നല്ല പാരമ്പ

ര്യങ്ങളെ ആദ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം. 1912 സെപ്റ്റംബർ 15-ന് ഒന്നാമത്തെ കാതോലിക്കായെ വാഴിച്ചത് നിരണം പള്ളിയിൽ വച്ചാണ്. ഇത് സൗക ര്യത്തെ പ്രതി ചെയ്ത ഒരു നടപടിയല്ല. *ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത കിഴക്കേ സിംഹാസനത്തിലേക്ക് കാതോലിക്കായെ* വാഴിക്കേണ്ടത് പ. മാർ ത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായ നിരണത്തു പള്ളിയിൽ വെച്ചായി രിക്കണം എന്ന വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടോടുകൂടിയാണ് വാഴ്ച സ്ഥലം തിരഞ്ഞെടുത്തത്.

ഈ നടപടി പിന്നീടും തുടർന്നു. 1925-ൽ രണ്ടാം കാതോലിക്കായേയും വാഴിച്ചത് നിരണം പള്ളിയിൽ വെച്ചാണ്. രണ്ടാം കാതോലിക്കായുടെ വാഴ്ചയിൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനെ പരുമല സെമിനാരി യിൽ നിന്നും ആഘോഷപൂർവ്വം എതിരേറ്റുകൊണ്ടുപോയാണ് നിരണത്ത് വാഴ്ച നടത്തിയത്. ഈ യുക്തിസഹജമായ പാരമ്പര്യം പിന്നീട് എന്തു കൊണ്ടോ തുടർന്നില്ല. കാതോലിക്കാവാഴ്ച നിരണം പള്ളിയിൽ എന്ന പഴയ കീഴ്വഴക്കം പുനഃസ്ഥാപിച്ചേ മതിയാവൂ.

രണ്ടാമതായി, മുമ്പ് കാതോലിക്കാവാഴ്ചയിൽ നവാഭിഷിക്തനെ വി. കുർബാനയ്ക്കുശേഷം കസേരയിൽ എടുത്ത് പള്ളിക്കു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആഘോഷസമന്വിതമായ പ്രദക്ഷിണം നടത്തുക എന്ന പതിവുണ്ടായി രുന്നു. രണ്ടാം കാതോലിക്കായെ അപ്രകാരം എതിരേറ്റതായി അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ *സഭാജീവിതനാൾവഴി*യിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതും ഇപ്പോൾ നിലവിലില്ല.

മൂന്നാമതായി, കിഴക്കിന്റെ മഹാനായ കാതോലിക്കാ പ. ബസേലി യോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ തന്റെ വാഴ്ചദിനംതന്നെ പരു മലസെമിനാരി, പഴയസെമിനാരി, പാമ്പാക്കുട ചെറിയപള്ളി, വാകത്താനം വള്ളിക്കാട്ടു ദയറാ, ദേവലോകം അരമന എന്നിവിടങ്ങളിലെത്തി തന്റെ മുൻഗാമികളുടെ കബറിടങ്ങളിൽ ധൂപപ്രാർത്ഥന നടത്തിയിരുന്നു. അനു കരണീയമാക്കാമായിരുന്ന ആ പാരമ്പര്യവും ഇന്നു നിലവിലില്ല.

ഈ ലേഖകന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കാ വാഴ്ച യുടെ ക്രമം അപൂർണ്ണമാണ്. അന്ത്യോഖ്യൻ (പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി) പാരമ്പര്യത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസ്/മഫ്രിയാനയെ വാഴിക്കുന്നതിനുള്ള ക്രമവും പ്രാർത്ഥനകളുമാണ് മലങ്കരസഭ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇവ തൃപ്തികരമല്ലെന്നോ മാറ്റണമെന്നോ അല്ല ഈ ലേഖകന്റെ വാദം. മല ങ്കരയിലെ സാഹചര്യത്തിൽ ഇത് അപൂർണ്ണമാണെന്നാണ്. മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കായെയും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് / മഫ്രിയാനയെയും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലുള്ള വ്യത്യാസമാണ് ഈ അപൂർണ്ണതയ്ക്കു കാരണം. അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയിൽ ഈ സ്ഥാനികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കു

ന്നത് എപ്പിസ്ക്കോപ്പാമാരാണ്. ജനത്തിന് ഈ പ്രക്രിയയിൽ യാതൊരു പങ്കുമില്ല. അതിനാൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് അഥവാ അവരുടെ പ്രതിനിധികൾ, സ്ഥാനാർത്ഥിയോട് *പരിശുദ്ധ റൂഹ അങ്ങയെ (പാത്രിയർക്കീസ് / മഫ്രിയാന) സ്ഥാനത്തേക്കു വിളിക്കുന്നു* എന്ന് പറയുമ്പോൾ, തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവർ ക്ഷണിക്കുന്നു എന്ന രീതിയിൽ ഈ കർമ്മം അർത്ഥപൂർണ്ണമാണ്.

മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കായെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് മെത്രാന്മാരുടെ സുന്നഹദോസ് മാത്രമല്ല, ജനങ്ങളും പട്ടക്കാരും കൂടിച്ചേർന്നാണ്. ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് കാതോലിക്കാ അധികാരം പ്രാപിക്കുന്നത്. മലങ്കരസഭയുടെ ഈ പൊതുവായ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ പ്രതീകവൽക്കരിക്കുന്ന ഒരു ചടങ്ങും കാതോലിക്കാവാഴ്ചയിൽ ഇല്ല.

അതേപോലെ മലങ്കരസഭയിൽ കാതോലിക്കായെ വാഴിക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുന്നത് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസാണ്. വാഴ്ചയുടെ മുഖ്യ കാർമ്മികൻ പാത്രിയർക്കീസോ, സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്തായോ ആരായാലും സുന്നഹദോസിന്റെ തീരുമാനം അനുപേക്ഷണീയമാണ്. ഇതിനും വ്യക്തമായ ഒരു പ്രതീകം ഇന്ന് കാതോലിക്കാവാഴ്ചയിൽ ഇല്ല. ഈ കാരണങ്ങളാലാണ് കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണക്രമം അപൂർണ്ണമാണെന്ന് വാദിക്കുന്നത്.

ഈ ലേഖകന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ പിൻഗാമിയെ തിരഞ്ഞെടുത്ത അസോസിയേഷന്റെ തീരുമാനം അറിയിച്ചുകൊണ്ട് മുൻഗാമി അയച്ച പൊതു കൽപ്പന പരസ്യമായി വായിക്കണം. ഇതിന് അസോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിയെ നിയോഗിച്ച് ജനപങ്കാളിത്തം ഉറപ്പാക്കാം. തുടർന്ന് കാതോലിക്കാവാഴ്ച നടത്താനുള്ള സുന്നഹദോസ് തീരുമാനം സുന്നഹദോസ് സെക്രട്ടറിയും വായിക്കണം. അതിനുശേഷം മാത്രം ശ്രേഷ്ഠ നിയുക്ത കാതോലിക്കായെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിനു ക്ഷണിക്കുന്ന കർമ്മം നടത്തിയാൽ മുമ്പു പറഞ്ഞ ഈ അപൂർണത ഒഴിവാകും. മേൽപ്പട്ട സ്ഥാനാരോഹണത്തിനും ഇവ രണ്ടും - പൊതു കൽപ്പനയും സുന്നഹദോസ് തീരുമാനവും - ഉൾപ്പെടുത്തണം.

മലങ്കരസഭയിൽ നാലാം കാതോലിക്കാ മുതലുള്ളവരെ വാഴിക്കുമ്പോൾ അവർ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താമാരാണ്. മുമ്പു കൂട്ടി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നതിനാലും, മുൻഗാമി കാലം ചെയ്യുകയോ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ പിൻഗാമി സ്വമേധയാ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം പ്രാപിക്കുന്നതിനാലാണിത്. ഇതിനു പ്രത്യേകിച്ചു ചടങ്ങുകളൊന്നുമില്ല; ഉണ്ടാകേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. ഈ സംവിധാനം ഉള്ള

തിനാൽ റോമാസഭയിലെ *കമർലങ്ക* അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയിലെ *കൈമാഖാം* എന്നീ ഇടക്കാല സ്ഥാനികളുടെ ആവശ്യം മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് പരമ്പരാഗതമായ ഒരു വേഷവിധാനമുണ്ട്. ഇത് ഭരണകാലത്ത് ഒരിക്കൽ മാത്രം, ഫോട്ടോ എടുക്കാൻ മാത്രമാണ് ഇന്ന് ധരിക്കുന്നത്. ഈ അംശവസ്ത്രം മലങ്കരസഭയുടെ ദേശീയ തനിമയുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും പ്രതീകമാണ്. അതിനാലാണ് അന്തോഖ്യർ ഇതിനെ അകാനോനികമാക്കുകയും വൈദിക കർമ്മങ്ങളിൽനിന്നും പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തത്. ഇന്ന് *കാതോലിക്കാ* എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിന്റെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെ പല *നസ്രാണിത്വ പിന്തുടർച്ചാ മോഹികളും* ഈ അനന്യസാധാരണമായ അംശവസ്ത്രത്തിന്റെ വികൃതമായ അനുകരണങ്ങൾ ധരിച്ച് തൃപ്തരാകുന്നുണ്ട്. ദൗർഭാഗ്യവശാൽ യഥാർത്ഥ അവകാശികൾ ഈ അംശവസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കുന്നുമില്ല.

ഈ ലേഖകന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാർത്ഥി, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അംശവസ്ത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ടുവേണം കാതോലിക്കാസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുവാൻ. ഇന്ന് കാതോലിക്കായ്ക്കു സ്ഥാനചിഹ്നമായി മൂന്നു മാലയും പ. വാകത്താനത്തു ബാവാ രൂപം കൊടുത്ത അംശവടിയും മാത്രമാണ് സ്ഥാനാരോഹണ സമയത്തു നൽകുന്നത്. വേണമെങ്കിൽ അവ നൽകുന്ന സമയത്തു മാത്രം ഈ അംശവസ്ത്രത്തിനു പകരം കാപ്പ നൽകാം.

കാതോലിക്കാമാർ നടത്തുന്ന വൈദിക ചടങ്ങുകളിൽ ഭാഗികമായെങ്കിലും ഈ അംശവസ്ത്രം ഉപയോഗിക്കുന്ന കാര്യവും പരിഗണിക്കണം. ഉദാഹരണത്തിന് രണ്ടു ദിവസം കൊണ്ടു നടത്തുന്ന പള്ളികൂദാശയുടെ ആദ്യ ദിനം ഈ അംശവസ്ത്രം ഉപയോഗിക്കാം. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുന്ന അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിന് – കുറഞ്ഞത് ആദ്യത്തെ പ്രദക്ഷിണത്തിനെങ്കിലും – നിർബന്ധമായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അംശവസ്ത്രം ധരിച്ചിരിക്കണം.

മലങ്കരസഭയിൽ കാതോലിക്കായ്ക്ക് അംശവസ്ത്രങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ മൂന്നു മാലകളൊഴികെ മറ്റൊരു വ്യത്യാസവും ഇതര മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുമായില്ല. ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളിൽ പലതിനും സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്ക് നിറത്തിലെങ്കിലും വ്യത്യസ്തമായ അംശവസ്ത്രങ്ങളുണ്ട്. മലങ്കരസഭയിലും ഒരു വ്യത്യസ്തമായ അംശവസ്ത്രം കാതോലിക്കായ്ക്ക് നൽകുന്ന കാര്യം പരിഗണിക്കണം. കുറഞ്ഞപക്ഷം

അന്ത്യോഖ്യൻ രീതിയിലുള്ള *മത്തങ്ങാമുടി*ക്കു പകരം ബൈസന്റൈൻ രീതിയിലുള്ള കിരീടം ശാശ്വതമായി നൽകുകയെങ്കിലും വേണം. മല ങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുടിയും പരിഗണിക്കാം.

കാതോലിക്കാ വാഴ്ചദിനത്തിൽ നിർബന്ധമായും ഒഴിവാക്കേണ്ട ഒന്നുണ്ട്. അന്നു നടക്കുന്ന അനുമോദന സമ്മേളനം. ദീർഘമായ ശുശ്രൂ ഷകൾക്കുശേഷം കാർമികരേയും ഭക്തജനങ്ങളെയും ഒരുപോലെ മുഷി പ്പിക്കുന്ന ഒരേർപ്പാടാണിത്. നവാഭിഷിക്തന് തന്റെ ആടുകളുമായി സംവ ദിക്കാനുള്ള അവസരവും, ജനത്തിന് വലിയ ഇടയന്റെ അനുഗ്രഹം വാങ്ങാനുള്ള സാഹചര്യവുമാണ് നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നത്. അനുമോദനവും സ്വീകരണവും നൽകണമെങ്കിൽ അതു പിന്നീട് ഒരു ദിവസമാക്കുക യാകും ഉത്തമം. വേണമെങ്കിൽ അടുത്ത ഒരു ദിവസം കാതോലിക്കാ തന്റെ ഔദ്യോഗിക ദേവാലയമായ കോട്ടയം മാർ ഏലിയാ കത്തീഡ്ര ലിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഒരു ചടങ്ങിന് രൂപംനൽകുകയും അവിടെ ആചാര പരമായ സ്വീകരണവും തുടർന്ന് അനുമോദനയോഗവും സംഘടിപ്പിക്കാം. മേല്പട്ടസ്ഥാനാരോഹണങ്ങൾക്കും വാഴ്ച ദിവസം അനുമോദനയോഗം ഒഴിവാക്കണം.

കാതോലിക്കാ–മേല്പട്ട സ്ഥാനാരോഹണങ്ങളുടെ മറ്റൊരു ദൗർഭാഗ്യം വി. മദ്ബഹായിലെ *ഫോട്ടോപ്രേമികളുടെ* ബഹളമാണ്. വാഴ്ചാ ചട ങ്ങുകൾ ശരിയായി നടത്താനോ ജനത്തിനു കാണാനോ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത വിധം പ്രധാന കാർമികനെ മറഞ്ഞുവരെ നിൽക്കുന്ന രീതിയിലാണ് വൈദികസ്ഥാനികളുടെ ബഹളം. ഈ അവസ്ഥ അവസാനിപ്പിക്കണം. ഇത്തരം വാഴ്ചകളിൽ കൃത്യമായ ക്രിയാവിഭജനം മുമ്പുകൂട്ടി നടത്തു കയും വി. മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം കർശനമായി നിയന്ത്രിക്കുകയും വേണം. 1991–ൽ ഇപ്പോഴത്തെ പ. പിതാവിന്റെ വാഴ്ച യുടെ സമയത്ത് ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോ ലീത്താ ഇത് ഭംഗിയായി നിർവഹിച്ച കാര്യം അനുസ്മരിക്കുന്നു.

നൂറനാൽ മത്തായി കത്തനാർ വൈദിക ട്രസ്റ്റിയായതു മുതൽ അതി പ്രധാന ചടങ്ങുകളിൽ പ്രധാന കാർമ്മികന്റെ അംശവടിയേന്തുക എന്നത് വൈദികട്രസ്റ്റിയുടെ അവകാശമായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഇന്നും ചില *സ്വകൽപ്പിത സ്ഥാനികൾ* ചില്ലറ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടാക്കാ തിരിക്കുന്നില്ല. ജനങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വൈദികൻ എന്ന നില യിൽ ഈ സ്ഥാനത്തിനു തികച്ചും അർഹൻ വൈദികട്രസ്റ്റി തന്നെയാണ്. ഇതിനും ഒരു നിയമ പരിരക്ഷ നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇതിന് ലളിതമായ ഒരു മാർഗ്ഗമുണ്ട്. വൈദികട്രസ്റ്റിയെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ അർക്കദ്യക്കോനായി കല്പന മൂലം നിയമിക്കുക.

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ നടത്തുന്ന എല്ലാ വൈദിക കർമ്മങ്ങളിലും അർക്കദ്യക്കോന്റെ പ്രവർത്തികൾ - ഇതിൽ അംശവടി പിടിക്കുന്നതും ഉൾപ്പെടും - വൈദിക ട്രസ്റ്റിക്കു മാത്രമായി സംവരണം ചെയ്യുക. 2002 മുതൽ വൈദിക ട്രസ്റ്റിയുടെ കാലാവധി അഞ്ചു വർഷമായി ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ആരും ശാശ്വതമായി ഈ സ്ഥാനം കൈയടക്കുമെന്ന് ഭയക്കേണ്ടതില്ല.

ഈ നിയമനത്തിന് മറ്റൊരു മേന്മ കൂടിയുണ്ട്. വി. കൂദാശകളിൽ അനർഹരുടെ തള്ളിക്കയറ്റം ഒഴിവാക്കാം. വി. മൂറോൻ കൂദാശയ്ക്കു മാത്രമാണ് ഇപ്പോൾ ഔദ്യോഗികമായി അർക്കദ്യക്കോനെ നിയമിക്കുന്നത്. ഭാവിയിൽ ഈ സ്ഥാനത്ത് അനർഹരായ വൈദികർ വരുന്നതും, ഈ സ്ഥാനം എപ്പിസ്ക്കോപ്പാമാരിൽ ലയിച്ചുപോകുന്ന അവസ്ഥയും ഈ നിയമനം മൂലം ഒഴിവാക്കാം.

നടപടിക്രമം ഉണ്ടാകേണ്ടുന്ന മറ്റൊരു പ്രധാന സംഗതി പ. പിതാക്കന്മാരുടെ കബറടക്കമാണ്. കഴിഞ്ഞ മൂന്നു കാതോലിക്കാമാരുടെ കബറടക്കത്തിലൂടെ ഇതിന് വ്യക്തമായ ഒരു രൂപം കൈക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതിൽ തന്നെ ചില അംശങ്ങൾ ലിഖിത പാരമ്പര്യമില്ലാത്തതിനാൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയിട്ടുമുണ്ട്.

1964 മുതൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന നടപടിക്രമത്തെ ഇപ്രകാരം സംഗ്രഹിക്കാം. കാതോലിക്കാ കാലം ചെയ്താൽ ആദ്യം ദേവലോകം അരമന ചാപ്പലിൽ അംശവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ച് പ്രവേശിപ്പിക്കും. അന്നേ ദിവസം സന്ധ്യയ്ക്ക് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഔദ്യോഗിക വസതിയായ പഴയസെമിനാരിയിലേയ്ക്കു ഭൗതികശരീരം ആഘോഷമില്ലാതെ നീക്കും. രാത്രി മുഴുവൻ സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അഖണ്ഡപ്രാർത്ഥനയോടെ സെമിനാരി ചാപ്പലിൽ ഭൗതികാവശിഷ്ടം ദർശനത്തിനു വയ്ക്കും.

പിറ്റേന്നു രാവിലെ പിൻഗാമിയുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ സെമിനാരി ചാപ്പലിലും, മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ കാർമ്മികത്വത്തിൽ മാർ ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിലും, ദേവലോകം അരമന ചാപ്പലിലും വി. മൂന്നിന്മേൽ കുർബാന നടക്കും. തുടർന്ന് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ കത്തീഡ്രലിലേക്ക് അന്തിമോപചാരം അർപ്പിക്കാൻ ഭൗതികശരീരം കൊണ്ടുപോകും. ഔദ്യോഗിക വിടവാങ്ങൽ അവിടെയാണ് നടക്കുക.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് രണ്ടു മണിക്ക് ആഘോഷപൂർണമായ നഗരി കാണിക്കൽ മാർ ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിൽ നിന്നും ആരംഭിക്കും. ദേവലോകം അരമനയിൽ എത്തിച്ചേർന്നാൽ *കൊഹെനൈത്താ* ക്രമത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗം നടത്തുകയും, പിൻഗാമി, മുഖംമൂടി കബറടക്ക ശുശ്രൂഷ പൂർത്തീകരിച്ച്, ഔദ്യോഗിക കബർ മുറിയിൽ അടക്കുകയും ചെയ്യും.

ഈ പതിവ് തുടരണമെന്ന് അരമന സ്ഥാപിച്ച പ. ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായും വിശാലമായ കബർമുറി - *ബസ് കാദീശ* - നിർമ്മിച്ച പ. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഇവയ്ക്കൊക്കെയും ലിഖിത പാരമ്പര്യങ്ങൾ ഉടനെ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കബറടക്ക സമയത്തെ വൈദികസ്ഥാനികളുടെ അപകടകരമായ തിക്കും തിരക്കും ഒഴിവാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും ഉണ്ടാകണം.

മൂന്നും നാലും കാതോലിക്കാമാരുടെ നഗരി കാണിക്കലിന് ഏറ്റവും മുമ്പിൽ തുറന്ന ജീപ്പിൽ കാതോലിക്കായുടെ അംശവടിയേന്തിയ പുരോഹിതൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അഞ്ചാം കാതോലിക്കായുടെ നഗരികാണിക്കലിന് ഇതുണ്ടായില്ല. അന്ന് ഈ വസ്തുത ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപ്പോൾ അപ്രകാരം ഒരു പതിവില്ല എന്നാണ് ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ പഴയ പത്രവാർത്തകൾപ്രകാരം ആദ്യത്തെ രണ്ടു നഗരി കാണിക്കലിനും ഇപ്രകാരം ചെയ്തിരുന്നു. ലിഖിത പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ആവശ്യകതയാണ് ഇത് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്.

അത്യാവശ്യം നിരോധിക്കേണ്ട ഒന്നുണ്ട്. മൺമറഞ്ഞ പിതാക്കന്മാരുടെ തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ - പ്രത്യേകിച്ചും പരിശുദ്ധരായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടവരുടെയും പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നവരുടെയും - മേല്പട്ടക്കാരുടെ കബറടക്കത്തിന് ഉപയോഗിച്ചുകൂട. സഭയ്ക്കവകാശപ്പെട്ട ഈ പൂജ്യ തിരുശേഷിപ്പുകൾ എത്ര വ്യക്തിപരമായ ആത്മ-ജഡ ബന്ധമുണ്ടെങ്കിലും മൺമറഞ്ഞുപോകാൻ സഭ അനുവദിക്കരുത്. വരുംതലമുറ പഴിക്കാതിരിക്കാൻ അപ്രകാരം രഹസ്യമായോ പരസ്യമായോ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളവ കബറടക്കത്തിനുപയോഗിക്കില്ല എന്നുറപ്പുവരുത്താൻ സഭ അടിയന്തിരമായി ശ്രദ്ധിക്കണം. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ വേണ്ട നിയമങ്ങളും നടപടിച്ചട്ടങ്ങളും ക്രോഡീകരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പ. എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെയും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെയും സത്വര ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

(*മലങ്കരമാസിക, ഫെബ്രുവരി 2006*)

7
കാതോലിക്കാ - മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനസംയോജനം

1912-ൽ മലങ്കരയിൽ ഒരു കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചത്, അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൈകടത്തലും ശീമക്കാരുടെ *മേല്പട്ട സ്ഥാനവും വി. മൂറോനും വെച്ചുള്ള വിലപറച്ചിലും* അവസാനിപ്പിക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടു കൂടിയായിരുന്നു. അന്ന് മലങ്കരയുടെ യഥാർത്ഥ ഭരണം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കായിരുന്നു. കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചതോടുകൂടി മലങ്കരസഭയിൽ ഒരു ഇരട്ട അധികാരകേന്ദ്രത്തിന്റെ പ്രശ്നം ആവിർഭവിച്ചു.

1653 വരെ കുറഞ്ഞ് എട്ടു നൂറ്റാണ്ടെങ്കിലും മലങ്കരസഭയുടെ യഥാർത്ഥ ഭരണാധികാരികൾ പൗരസ്ത്യ കൽദായ സുറിയാനിസഭയുടെ പാരമ്പര്യപ്രകാരം വാഴിക്കപ്പെട്ട തദ്ദേശീയരായ അർക്കദ്യക്കോന്മാരായിരുന്നു. 1653-ൽ പകലോമറ്റം തോമ്മാ അർക്കദ്യക്കോനെ മാർത്തോമ്മാ പ്രഥമൻ എന്ന പേരിൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പായായി വാഴിച്ചപ്പോഴും 1814-ൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി വാഴിച്ചപ്പോഴും മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണാധികാരിക്ക് പട്ടത്വപരമായ സ്ഥാനക്കയറ്റം നൽകുകയാണുണ്ടായത്. 1912-ൽ അന്നത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ പ. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമൻ, കാതോലിക്കാ ആയി വാഴിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ അതൊരു സ്വാഭാവികമായ സ്ഥാനക്കയറ്റം മാത്രമാവുകയും, തദ്വാര ഇരട്ട അധികാരകേന്ദ്രത്തിന്റെ പ്രശ്നം ആവിർഭവിക്കുകയില്ലായിരുന്നു.

എന്നാൽ കണ്ടനാട് ഇടവകയുടെ മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസിനെ 1912-ൽ *ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത കിഴക്കെ സിംഹാസനത്തിൽ* കാതോലിക്കായായി വാഴിച്ചതോടെ കാതോലിക്കാ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു അധികാരസ്ഥാനങ്ങൾ ഒരേസമയം സഭയിൽ നിലവിൽവന്നു. കാനോനികമായി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ, കാതോലിക്കായുടെ കീഴ്സ്ഥാനിയാണ്. മലങ്കരയിലാകട്ടെ സഭാഭരണം പൂർണമായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കാണ്. അതോടൊപ്പം 1912-ൽ പ. അബ്ദൽ മ്ശീഹാ ദ്വിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് നൽകിയ സ്ഥാത്തിക്കോനനുസരിച്ച് *മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്* (മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ) *അദ്ധ്യക്ഷനാ*

യിരിക്കുന്ന മലങ്കര അസോസിയേഷന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു മാത്രമാണ് കാതോലിക്കായ്ക്ക് സ്വന്തം സ്ഥാനത്തിനനുസരിച്ച കർമ്മങ്ങൾ - മേല്പട്ട സ്ഥാനാരോഹണവും, വി. മൂറോൻ കൂദാശയും - നടത്താൻ അനുവാദ മുള്ളു.

ആദ്യത്തെ മൂന്നു കാതോലിക്കാമാരും വാഴിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവർ ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായിരുന്നു. ആ രീതിയിൽ അവർ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴ്സ്ഥാനികളുമായിരുന്നു. 1912-ൽ പ്രഥമ കാതോലിക്കായ്ക്കു നൽകിയ സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ അദ്ദേഹം കണ്ടനാ ടിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി തുടരുമെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചുരു ക്കത്തിൽ കാതോലിക്കാ ഒരേസമയം മേൽസ്ഥാനിയും കീഴ്സ്ഥാനിയു മാകുന്ന അവസ്ഥ സംജാതമായി.

സിദ്ധാന്തപരമായി ഇത്തരമൊരവസ്ഥ ക്രൈസ്തവലോകത്ത് നവീ നമല്ല. ഹൂദായകാനോൻപ്രകാരം അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയിൽ മൂന്നാം സ്ഥാന മുള്ള യേരുശലേം പാത്രിയർക്കീസ് ഭരണപരമായി കൈസറിയായിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിലുള്ള ഒരു എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ മാത്രമാണ്. എന്നാൽ പ്രായോഗികതലത്തിൽ ഇതെത്രമാത്രം ഫലപ്രദമായിരുന്നു എന്നറിയാൻ ഇന്ന് മാർഗ്ഗമൊന്നുമില്ല.

കാതോലിക്കായുടെ ഈ ദ്വന്ദമാന അവസ്ഥ പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേ നിക്ക് അജ്ഞാതമായിരുന്നില്ല. കാതോലിക്കാ തന്റെ മേൽസ്ഥാനിയായി രുന്നെങ്കിലും ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ കാതോലിക്കാ തന്റെ കീഴ്സ്ഥാനിയുമാണെന്ന് അദ്ദേഹം കോടതിമൊഴിയിൽ അസ ന്നിഗ്ദമാംവിധം വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. മേൽസ്ഥാനി കീഴ്സ്ഥാനം കൂടെ വഹിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല എന്നാണ് അദ്ദേഹം നൽകിയ വിശദീകരണം. റോമാ പാപ്പാ വത്തിക്കാന്റെ വികാരി എന്നൊരു താഴ്ന്ന സ്ഥാനം കൂടി വഹിക്കുന്നുവെന്ന ഉദാഹരണവും അദ്ദേഹം കോടതിയിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

വസ്തുതകൾ ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും ഈ രണ്ടു സ്ഥാനി കൾ തമ്മിൽ സംഘർഷമുണ്ടാകാനുള്ള സാധ്യത നിലവിലുണ്ടായിരു ന്നുവെന്ന് സമകാലിക ചരിത്ര പണ്ഡിതർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അന്നു മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന പ. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവ ന്നാസ്യോസിന്റെ വ്യക്തിപ്രഭാവം മൂലം തൽക്കാലം അത്തരമൊരു അവസ്ഥ ഒഴിവായി. സ്ഥാനാരോഹരണശേഷം ഏഴു മാസത്തിനുള്ളിൽ കാലംചെയ്ത ഒന്നാം കാതോലിക്കായും, ശാന്തനും മലങ്കര മെത്രാപ്പോ ലീത്തായുടെ ശിഷ്യനുമായ രണ്ടാം കാതോലിക്കായും തങ്ങളുടെ ഭര ണകാലത്ത് പ്രശ്നങ്ങളൊന്നുമുണ്ടാക്കാതെ കടന്നുപോയി.

രണ്ടാം കാതോലിക്കായുടെ വാഴ്ചയോടെ മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ഒരു താൽക്കാലിക സംവിധാനം എന്നതല്ലാതായി മാറി. നില നിൽക്കുന്നതും പിന്തുടർച്ചയുള്ളതുമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമായി കാതോലിക്കേറ്റ് മാറി എന്നതാണ് രണ്ടാം കാതോലിക്കാ വാഴ്ചയുടെ ദീർഘകാല അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഫലം. അതോടെ കാതോലിക്കേറ്റിന് കൃത്യമായ ഒരു വ്യക്തിത്വം നിർദ്ധാരണം ചെയ്യേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമായി.

കാതോലിക്കാ ഭരിക്കുന്ന സഭ എന്നൊരു സംവിധാനമാണ് മലങ്കര സഭയ്ക്കു മുമ്പോട്ടു വേണ്ടത് എന്ന തരത്തിലാണ് ഈ വ്യക്തിത്വ നിർദ്ധാരണം ചെന്നെത്തിയത്. കേസുകളിൽ കുടുങ്ങി കലാപകലുഷിതമായ അന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ വിവിധ കോടതിവിധികളിലൂടെ ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ട മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ മലങ്കരമെത്രാൻ സ്ഥാനം ഉപേക്ഷിക്കുക അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. അതേസമയം ഭാവിയിൽ മലങ്കര മെത്രാൻ - കാതോലിക്കാ സ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിൽ സംഘർഷമുണ്ടാകുമെന്ന് കൂർമ്മ ബുദ്ധിയായ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് മനസ്സിലായി. തന്റെ ശിഷ്യനും ജഡ പ്രകാരം ബന്ധുവുമായ മൂന്നാം കാതോലിക്കായുടെ ചില പ്രവർത്തന ങ്ങൾ ഇപ്രകാരം ഒരു ധാരണ ഉണ്ടാകുവാൻ ഹേതുവായി എന്നു സൂചനകളുണ്ട്. തന്റെ രണ്ടു മുൻഗാമികളെപ്പോലെ കാതോലിക്കാസ്ഥാനവും കൊല്ലം, നിരണം, തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനങ്ങളുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനവും കൊണ്ട് തൃപ്തനാകാൻ മൂന്നാം കാതോലിക്കാ തയാറല്ലായിരുന്നു. നേരിട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനോട് ഇത് ആവശ്യപ്പെടാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ഭയവുമായിരുന്നു. മെത്രാന്മാരുടെ മേലധികാരം കാതോലിക്കായ്ക്കു വേണമെന്നതായിരുന്നു മൂന്നാം കാതോലിക്കായുടെ ചുരുങ്ങിയ ആവശ്യം.

എപ്പിസ്കോപ്പൽ ഭരണസംവിധാനത്തിനെ പരിപൂർണ്ണമായി അനുകൂലിക്കുന്ന വ്യക്തിയായിരുന്നെങ്കിലും ഈ വാദം അംഗീകരിക്കാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തയാറായില്ല. അധികാരം കാതോലിക്കായ്ക്ക് തനിച്ചുള്ളതല്ലെന്നും അത് എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിന്റെ സംയുക്ത അധികാരത്തിലും ഉത്തരവാദത്തിലുമുള്ളത് - *സിനോഡിക്കൽ* - ആണെന്ന പൗരസ്ത്യ സഭാശാസ്ത്രമായിരുന്നു മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ അഭിപ്രായം.

മൂന്നാം കാതോലിക്കായുടെ വാദം അംഗീകരിക്കുന്നതിൽ മറ്റൊരപകടവും പതിയിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കോടതിവിധികളിലൂടെ സ്ഥാപിച്ചെടുത്ത മലങ്കരസഭയുടെ പുരാതന പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച്, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ധ്യക്ഷനായുള്ള മലങ്കര അസോസിയേഷനാണ് മലങ്കര സഭയുടെ പരമാധികാരി. 1912-ൽ ഒന്നാം കാതോലിക്കായ്ക്കു നൽകിയ

സ്ഥാത്തിക്കോനിലും ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. കാതോലിക്കാ ആവശ്യപ്പെട്ട എപ്പിസ്ക്കോപ്പാമാരുടെ മേലധികാരം മൂലം, കാതോലിക്കായ്ക്ക് മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായടക്കമുള്ള മെത്രാന്മാരുടെമേൽ അപരിമിതമായ അധികാരം കൈവരും. ഇത്തരമൊരു അവസ്ഥയിൽ ഏതെങ്കിലും കാതോലിക്കായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും തമ്മിൽ ഭിന്നത ഉണ്ടായാൽ അതിന്റെ പ്രത്യാഘാതം അതീവ ഗുരുതരമായ അവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കുമായിരുന്നു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ *നേരെനോക്കുവാൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്ന* മാർ ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാതന്നെ മുറുമുറുക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ ഇത്തരമൊരവസ്ഥ സമീപഭാവിയിൽ – ഒരുപക്ഷേ തന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞാൽ ഉടൻ – ഉണ്ടാകാമെന്നുള്ളത് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് വ്യക്തമായിരുന്നു.

ഇത്തരം ഒരു ഭരണപ്രതിസന്ധി ഒഴിവാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം 1932–ൽ മാർ ദീന്നാസ്യോസ് എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയുടെ നക്കലിൽ അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. താഴെ പറയുന്നവയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ:

1. മലങ്കരസഭയുടെ തലവൻ കാതോലിക്കായായിരിക്കണം.

2. മലങ്കര മെത്രാന്റെ അധികാരങ്ങൾ കാതോലിക്കായിൽ ലയിപ്പിക്കണം.

3. നിയമതടസ്സമില്ലെങ്കിൽ താൻ അധികാരമൊഴിയാൻ തയാറാണ്.

4. തനിക്കുശേഷം മലങ്കരമെത്രാന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കരുത്.

5. ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രശ്നങ്ങൾ മൂലം മലങ്കരമെത്രാൻ സ്ഥാനം നിലനിർത്തേണ്ടിവരുന്നപക്ഷം കാതോലിക്കായെത്തന്നെ മലങ്കരമെത്രാനാക്കണം.

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മുൻകൈയെടുത്ത ഭരണഘടനാ നിർമാണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു പൂർത്തിയാക്കാനായില്ല. എപ്പിസ്ക്കോപ്പസിയും ജനാധിപത്യവും തമ്മിലുള്ള അധികാരവിഭജനം എന്ന കീറാമുട്ടി ഭരണഘടനാ നിർമാണത്തെ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ പെട്ടെന്നുണ്ടായ ദേഹവിയോഗവും ഭരണഘടന പാസാക്കുന്നതിന് തടസ്സമായി. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള തന്റെ ആശയഗതിക്കനുസരിച്ചാണ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തന്റെ വിൽപ്പത്രം തയാറാക്കിയത്. ടി വിൽപ്പത്രപ്രകാരം തന്റെ കൈവശത്തിലുള്ള സ്വത്തുക്കളുടെ നിയന്ത്രണം കാതോലിക്കായ്ക്കും എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനുമാണ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നൽകിയത്.

1934-ൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കാലം ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ഭരണ ഘടന പാസാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. പല കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട് മലങ്കരമെത്രാൻ എന്ന സ്ഥാനം ഒഴിവാക്കാൻ സഭയ്ക്കാകുമായിരുന്നില്ല. ഒന്നാമതായി ചരിത്രപരമായി മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രതീ കമായ ആ സ്ഥാനത്തോടുള്ള നസ്രാണികളുടെ വൈകാരികബന്ധം. രണ്ടാമതായി ആ സ്ഥാനം ഇല്ലാതാക്കിയാൽ വിഘടിതവിഭാഗം ഉയർത്താ വുന്ന നിയമപ്രശ്നങ്ങളും അവയുടെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളും സഭയ്ക്ക് താങ്ങാവുന്നതിലധികമായിരിക്കും. അതിനാൽ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം നിലനിർത്തുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഒരേസമയം കാതോലിക്കാ തന്നെ മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനവും കൂടി വഹിക്കണമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്തുകൊണ്ട് 1934-ൽ ഭരണഘടന പാസാക്കി ഇരട്ട അധി കാരകേന്ദ്രത്തിന്റെ ഭരണപ്രതിസന്ധി ഒഴിവാക്കി.

ഒരേ സഭാസ്ഥാനി തന്നെ ഒന്നിലധികം സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നത് ഓർത്ത ഡോക്സ് സഭകളിൽ പുതുമയല്ല. ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണം എത്യോ പ്യൻ സഭയാണ്. 1653-നു മുമ്പ് മലങ്കരസഭയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന ഭരണരീതി തന്നെയാണ് 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റ പകുതിവരെ എത്യോപ്യയിലുമുണ്ടായി രുന്നത്. കോപ്ടിക് സഭയിൽ നിന്നും വാഴിക്കുന്ന കോപ്ടിക്കുകാരനായ ഒരു മെത്രാനായിരുന്നു അന്നുവരെ എത്യോപ്യൻ സഭയുടെ ആത്മീയ ഭരണാധികാരി. സഭയുടെ യഥാർത്ഥ ഭരണമാകട്ടെ 1653-നു മുമ്പുള്ള മലങ്കരയിലെ അർക്കദ്യക്കോന്മാർക്ക് സമനായ എത്യോപ്യൻ വംശജ നായ ഒരു വൈദികനും. *എശ്ചീഗോ* എന്നായിരുന്നു ആ സ്ഥാനിയുടെ പേര്. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എത്യോപ്യൻ സഭയ്ക്ക് സ്വന്തം പാത്രിയർക്കീ സുണ്ടായപ്പോൾ അവർ തങ്ങൾക്ക് വൈകാരിക അടുപ്പമുള്ള *എശ്ചീഗോ* സ്ഥാനം നിലനിർത്തി, ആ സ്ഥാനം കൂടെ പാത്രിയർക്കീസിനു നൽകി. *പ. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ പൗരസ്ത്യകാതോലി ക്കായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും* എന്നതുപോലെ *എത്യോപ്യയുടെ പാത്രിയർക്കീസും സെന്റ് തെക്ലെഹൈമ്നോട്ടിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ എശ്ചീഗോയും* എന്നാണ് എത്യോപ്യൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനന ാമം.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം ഇല്ലാതാക്കണമെന്നും എങ്കിൽ മാത്രമേ കാതോലിക്കാസ്ഥാനം പൂർണ്ണമാവുകയും മഹത്വം കൂടുകയും ചെയ്യൂ എന്നും ചിലർ വാദിക്കുന്നത് അർത്ഥരഹിതമാണ്. കാതോലി ക്കായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഒരാൾ തന്നെയായ സ്ഥിതിക്ക് ഇത്തരമൊരു ചിന്തയ്ക്ക് പ്രസക്തിയില്ല. മാത്രമല്ല ചരിത്രപരമായി നസ്രാ ണികളുടെ സ്വയംഭരണത്തിന്റെ പ്രതീകമായ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം, കാതോലിക്കാ എന്ന വൈദികസ്ഥാനത്തിനായി ഇല്ലാതാക്കു

ന്നത് സഭയുടെ ദേശീയ സ്വഭാവത്തെയും അസോസിയേഷനിൽ അധി ഷ്ഠിതമായ ഭരണസംവിധാനത്തേയും വെല്ലുവിളിക്കുന്ന ഒരു നടപടിയാ വില്ലേ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

(*അൽമായവേദി, ജൂൺ 2006*)

8

അനന്യം ഈ അഭിഷേകം

2005 ഒക്ടോബർ 31-ന് തോമസ് മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ പ. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനത്തിൽ മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ആയി വാഴിച്ചപ്പോൾ മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിൽ അതൊരു വിസ്മയക്കാഴ്ചയായി. മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഇദംപ്രഥമമായി മുൻഗാമി നേരിട്ട് പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കുക എന്ന അസുലഭ ഭാഗ്യത്തിനാണ് പരുമലസെമിനാരി സാക്ഷ്യം വഹിച്ചത്.

സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്യുന്ന മൂന്നാമത്തെ കാതോലിക്കായാണ് പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ. അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പ് സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്ത മാർ ഔഗേൻ പ്രഥമനും മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമനും പിൻഗാമിക്ക് സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങൾ കൈമാറിയത് ദേവലോകം അരമനയിൽ വെച്ചാണ്. ദീർഘമായ സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കെടുക്കുവാനുള്ള ആരോഗ്യസ്ഥിതി അന്ന് അവർക്കില്ലായിരുന്നു എന്നതാവണം കാരണം. ഏതായാലും മുൻഗാമിയായ മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ, പിൻഗാമിയുടെ സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷാവേളയിൽതന്നെ പിൻഗാമിയെ വലിയ ഇടയനടുത്ത അഹറോന്റെ വടിപിടിച്ച്, മുദ്രമാലകളും അണിയിച്ച്, മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനാക്കി.

1653-ൽ മലങ്കരയിൽ ദേശീയ എപ്പിസ്ക്കോപ്പേറ്റ് രൂപമെടുത്തതു മുതൽ മുൻഗാമി പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കുക എന്നത് മലങ്കരസഭയുടെ കീഴ്വഴക്കമായിരുന്നു. പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിൽനിന്നും വാഴിക്കപ്പെട്ട മലങ്കര മെത്രാന്മാരിൽ ഭൂരിഭാഗംപേരും മുൻഗാമികളാൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാണ്. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദൽ ജലീദ് വാഴിച്ച മഹാനായ ഒന്നാം മാർത്തോമ്മായും മാർ ഈവാനിയോസ് ഹദിയള്ളാ വാഴിച്ച മൂന്നും നാലും മാർത്തോമ്മാമാരും ഒഴികെ പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാരെല്ലാവരും മുൻഗാമികളാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. രണ്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ സ്ഥാനദാതാവ്, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസാണെന്ന് ഒരു അഭിപ്രായം ഉള്ള കാര്യം വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഇവരാരും തങ്ങളുടെ ജീവിതകാലത്ത് അധികാരം ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്ത ചരിത്രമില്ല.

പകലോമറ്റം വാഴ്ച അവസാനിപ്പിക്കാൻ മലങ്കരപള്ളിയോഗം തീരുമാനിച്ചതിനുശേഷം തുടർച്ചയായി മൂന്നു ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോ

ലീത്താമാരെ വാഴിച്ചത് തൊഴിയൂരിന്റെ കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്നു. ഇവരിൽ ആദ്യത്തെയാളായ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ കാലംചെയ്തശേഷം, മാർ പീലക്സിനോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി സ്ഥാനമേറ്റു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം പുന്നത്ര മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മൂന്നാമനെ മലങ്കരമെത്രാനായി വാഴിച്ച് അധികാരം ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്തു. അങ്ങനെ മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്ത ആദ്യ സഭാതലവനെന്ന സ്ഥാനത്തിന് മാർ പീലക്സിനോസ് അർഹനായി. പുന്നത്ര മെത്രാൻ ആകസ്മികമായി കാലം ചെയ്തതിനാൽ മാർ പീലക്സിനോസ് രണ്ടാമതും മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനം ഏറ്റെടുത്തു. തുടർന്ന് ചേപ്പാട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നാലാമനെ വാഴിച്ച് അദ്ദേഹം വീണ്ടും സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞു. മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്ത ഏക വ്യക്തി എന്ന അനന്യസ്ഥാനമാണ് കിടങ്ങൻ മാർ പീലക്സിനോസിനുള്ളത്. പിന്നീട് ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നാലാമനും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു പീഡനം സഹിക്കവയ്യാതെ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തു.

മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു കൂടാതെ പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് ശെമ്മാശൻ ശീമയിൽപോയി അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നും മേല്പട്ടസ്ഥാനം ഏറ്റുവന്നതോടുകൂടി മലങ്കരസഭയിൽ മുൻഗാമി, പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കുക എന്ന പതിവിനു ഭംഗം വന്നു. ചേപ്പാട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നാലാമൻ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തതിനാൽ മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിനു ഭരണം കിട്ടി. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ബദലായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നും മേല്പട്ടസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിതനായി.

തുടർന്നുണ്ടായ പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സന്ദർശനവും അനുബന്ധ സംഭവങ്ങളും മലങ്കരസഭയെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആത്മീയ മേലധികാരം അംഗീകരിക്കുന്ന നിലയിലെത്തിച്ചു. അതിനാൽ പ. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമനും പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നാണ് മേല്പട്ടസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചത്.

ഇതിനിടയിൽ ഒരു സ്ഥാനത്യാഗശ്രമം നടന്നെങ്കിലും ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്തിയില്ല. 1889–ൽ റോയൽ കോടതിവിധിയുടെ സമയത്ത്, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു വിഭാഗം തലവനായ തോമസ് അത്താനാസ്യോസ് സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരുന്നപക്ഷം അദ്ദേഹത്തിന് മലങ്കരമെത്രാൻ സ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കാൻ തയാറാണെന്ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവിനെ അറിയിച്ചു. എന്നാൽ വേദ

വിപരീതം ത്യജിക്കുവാൻ തോമസ് അത്താനാസ്യോസ് തയാറാകാതിരുന്നതിനാൽ ഈ ശ്രമം വിജയിച്ചില്ല.

എന്നാൽ മറ്റൊരു കാര്യത്തിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ വിജയം നേടി. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ശക്തമായ എതിർപ്പിനെ മറികടന്ന് തന്റെ ജീവിതകാലത്തുതന്നെ പിൻഗാമിക്ക് മേല്പട്ടസ്ഥാനം ലഭ്യമാക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വിജയിച്ചു. സ്വയം വാഴിക്കാനായില്ലെങ്കിലും 1873-ലെ പരുമല സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയം അദ്ദേഹം അങ്ങനെ നടപ്പാക്കി.

മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കാമാരുടെ ചരിത്രത്തിൽ പിൻഗാമിയാൽ മേല്പട്ടസ്ഥാനത്ത് ഉയർത്തപ്പെട്ട ഒരു മുൻഗാമിയുണ്ട്. അന്ത്യോഖ്യായുടെ പ. അബ്ദുൽ മ്ശീഹാ ദ്വിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് അദ്ധ്യക്ഷനായ സുന്നഹദോസാണ് പിന്നീട് മലങ്കരയിലെ രണ്ടാം കാതോലിക്കായായി വാഴിക്കപ്പെട്ട വാകത്താനം ഗീവർഗീസ് റമ്പാനെ, 'മാർ പീലക്സീനോസ്' എന്ന പേരിൽ മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്കുയർത്തിയത്. അന്ന് സഹകാർമ്മികരിൽ ഒരാൾ പിന്നീട് മലങ്കരസഭയിലെ മൂന്നാം കാതോലിക്കായായി വാഴിക്കപ്പെട്ട കല്ലാച്ചേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയിലെ ഒന്നാം കാതോലിക്കായായിരുന്ന പ. ബസേലിയോസ് പൗലൂസ് പ്രഥമൻ ആയിരുന്നു മറ്റൊരു സഹകാർമ്മികൻ. മുൻഗാമിയും പിൻഗാമിയും ചേർന്നു മേല്പട്ടക്കാരനായി വാഴിച്ച ഏക കാതോലിക്കാ എന്ന് ഈ അർത്ഥത്തിൽ പ. വാകത്താനത്തു ബാവായെ വിശേഷിപ്പിക്കാം.

തങ്ങളുടെ ജീവിതകാലത്ത് പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കുക എന്നതായിരുന്നു പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപാദം വരെ മലങ്കരസഭയുടെ പാരമ്പര്യം. സഭയുടെ അഖണ്ഡതയ്ക്ക് ഇത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന് 1873-ൽ പരുമലയിൽ ചേർന്ന മലങ്കരപള്ളിയോഗം നിഷ്കർഷിച്ചു. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ അതു നടപ്പിലാക്കി. മൂന്നാമത്തെ കാതോലിക്കായുടെ കാലംമുതൽ പിൻഗാമിയെ മുൻഗാമിയുടെ കാലത്ത് തിരഞ്ഞെടുക്കുക എന്നത് കീഴ്വഴക്കമായി. നാലും അഞ്ചും കാതോലിക്കാമാർ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്ത് പിൻഗാമിക്ക് അധികാരം ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. ആറാമത്തെ കാതോലിക്കായാകട്ടെ ഇവയുടെയെല്ലാം പൂർത്തീകരണമായി ഏഴാം കാതോലിക്കായ്ക്ക് അധികാരമൊഴിഞ്ഞു കൊടുക്കുക മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തെ സ്വയം വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് പ്രഥമന്റെ വാഴ്ച മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിലെ ഒരു നിർണ്ണായക വഴിത്തിരിവാണ്. ഈ മാതൃക ഇനിയുള്ള കാലത്ത് കീഴ്വഴക്കമായി മാറണം.

(മലങ്കരസഭാ മാസിക, ജൂൺ 2006)

9
കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ വ്യക്തിത്വവും സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളും

സ്ഥാപനകാലത്ത് വിഭാവനം ചെയ്തതിനേക്കാൾ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ വ്യക്തിത്വം വളരെയധികം ഇന്നു വളർന്നിരിക്കുന്നു. അത് മഫ്രിയാനേറ്റാണോ, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റാണോ എന്ന ചോദ്യത്തിനൊന്നും ഇനി പ്രസക്തിയില്ല. ഇന്നത് അർക്കദിയാക്കോൻ - മാർത്തോമ്മാ മെത്രാൻ - മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ - കാതോലിക്കാ എന്ന രീതിയിൽ വളർന്ന മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനമാണ്.

1912-ൽ ഇന്ത്യയിൽ ഒരു കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചുവെങ്കിലും മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഒന്നാം കാതോലിക്കാ കാലം ചെയ്തതിനാൽ മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് പൗലൂസ് പ്രഥമൻ, *ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത കിഴക്കേ സിംഹാസനത്തിൽ കാതോലിക്കാ* എന്ന സ്ഥാനനാമം ഉപയോഗിച്ചതെന്യേ, കാതോലിക്കായ്ക്ക് പ്രത്യേക സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളോ ആസ്ഥാനമോ ഉണ്ടായില്ല. പിന്നീട് ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലം പ. സിംഹാസനം ഒഴിഞ്ഞുകിടന്ന കാലത്ത് ആരും അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുമില്ല.

എന്നാൽ സ്വന്ത ഇഷ്ടപ്രകാരമല്ലാതെയെങ്കിലും പ. വാകത്താനത്തു ബാവാ കാതോലിക്കായായി സ്ഥാനമേറ്റതോടെ കാതോലിക്കേറ്റിന് ഒരു വ്യക്തിത്വവും സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്നതിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിഞ്ഞു. സ്വന്തം താമസസ്ഥലമായ വാകത്താനം വള്ളിക്കാട്ടു പള്ളിയെ *കാതോലിക്കേറ്റ് സിംഹാസനപ്പള്ളി*യായി നാമകരണം ചെയ്തു. His Holiness Moran Mar Baselius Catholicos of the Apostolic Throne of the East എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിലും *ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനത്തിൽ കാതോലിക്കാ* എന്ന് മലയാളത്തിലും മേലെഴുത്തോടുകൂടിയ കല്പന ക്കടലാസ് ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങി. ഇവയോടൊപ്പം കാതോലിക്കേറ്റിന് സ്വന്തമായ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ശ്രമവും അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചു.

ശ്രദ്ധേയമായ നാലു സംഭാവനകളാണ് പ. പിതാവിന്റേതായി ഈ രംഗത്ത് കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ളത്. അവ മുതലവായൻ മുടി, അംശവടി, മുദ്ര, അൽമത്തിക്കാപ്പ എന്നിവയാണ്. ഇവയെല്ലാം തനതായ വ്യക്തിത്വം പുലർത്തുന്നവയും അർത്ഥപൂർണ്ണവും പ. പിതാവിന്റെ കലാപാടവത്തിന്റെയും സഭാശാസ്ത്ര പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെയും ബഹിർസ്ഫുരണങ്ങളുമാണ്.

ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ മുതലുള്ള മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്ന മുതലവായൻ മുടിയുടെ ഒരു വിശദമായ പതിപ്പാണ് പ. പിതാവ് കാതോലിക്കാമാർക്ക് രൂപപ്പെടുത്തിയ മുടി. അന്ത്യോഖ്യൻ പാരമ്പര്യത്തിലെ *മത്തങ്ങാമുടി*യിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായി ലത്തീൻ - കൽദായ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽനിന്നും രൂപപ്പെടുത്തിയെടുത്തതാണ് ഈ മുടി. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിന്റെ കുത്തൊഴുക്കിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ ഈ മുടിക്ക് സ്ഥാനഭ്രംശം സംഭവിച്ചു. 1877-നു ശേഷം വാഴിക്കപ്പെട്ട മെത്രാന്മാരാരും ഇതു പയോഗിച്ചില്ല. എങ്കിലും പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ പ്രധാന അവസരങ്ങളിൽ ഈ മുടി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

*അൽമത്തികാപ്പ*യുടെ ചരിത്രവും വിഭിന്നമല്ല. പേർഷ്യൻ അർദ്ധകാപ്പായായ *മാപ്രാ*യുടേയും ലത്തീൻ മെത്രാന്മാരുടെ അംശവസ്ത്രത്തിന്റെയും ഒരു സമഞ്ജസനമാണ് *അൽമത്തിക്കാപ്പ*. മലങ്കര മെത്രാന്മാരുടെ ഔദ്യോഗികവേഷമായിരുന്ന ഇതും മുതലവായൻ മുടിയോടൊപ്പം അപ്രത്യക്ഷമായി. പ. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തന്റെ സുന്ത്രോണീസോയ്ക്ക് ഇവ രണ്ടും ഉപയോഗിച്ചതായി രേഖയുണ്ട്.

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ ഔദ്യോഗികവേഷമായി ഇവ രണ്ടും പ. വാകത്താനത്തുബാവാ പുനർജീവിപ്പിച്ചു. ഒന്നര അടിയോളം ഉയരത്തിൽ സ്വർണ്ണക്കുമിളകളും സ്വർണ്ണഗിൽറ്റുമായിട്ടാണ് അതിമനോഹരമായ ഈ മുതലവായൻമുടി രൂപപ്പെടുത്തിയത്. അതുപോലെ തന്നെ വിലയേറിയ കസവുനീരാളങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് *അൽമത്തിക്കാപ്പ* പുനർസൃഷ്ടിച്ചത്. ഇതിൽ നിന്നും കാതോലിക്കേറ്റിന് ഒരു ഉന്നത വ്യക്തിത്വമാണ് പ. പിതാവ് വിഭാവനം ചെയ്തതെന്ന് വ്യക്തമാണ്.

1877-ൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കൂടാതെ വാഴിച്ച ആറു മെത്രാന്മാരും തുടർന്നു വാഴിക്കപ്പെട്ടവരും മലങ്കരസഭയുടെ ഈ പുരാതന മേല്പട്ട സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചില്ല. അവരുടെ വാഴ്ചക്കുശേഷം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ അപൂർവ്വ അവസരങ്ങളിൽ ഈ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചത് *ജാതിക്കു തലവൻ* എന്ന നിലയിൽ തനിക്കുള്ള മേലധികാരം ദ്യോതിപ്പിക്കാനാണ്. ഈ വസ്തുത പരിഗണിക്കുമ്പോൾ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ മേലധികാരം പ്രകടമാക്കാനാണ് ഈ സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തിയതെന്നു കാണാം. അദ്ദേഹം രൂപപ്പെടുത്തിയ മുടിയും *അൽമത്തിക്കാപ്പ*യുമാണ് ഇന്നും കാതോലിക്കാമാർ ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളിൽ പ. പിതാവിന്റെ അടുത്ത

സംഭാവന അംശവടിയാണ്. അന്തോഖ്യൻ പാരമ്പര്യപ്രകാരമുള്ള *പാമ്പിൻപത്തിക്കു* പകരം, പത്തിപോലെ വളഞ്ഞ - ഇലകളോടു കൂടിയ - രണ്ട് കമ്പുകളാണ് അദ്ദേഹം കാതോലിക്കാ സ്ഥാനമേറ്റ ശേഷം രൂപപ്പെടുത്തിയ അംശവടിയിലുള്ളത്. ഇത് അഹറോന്റെ തളിർത്ത വടിയുടെ സാദൃശ്യമാണ്. മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ സാധാരണ അംശവടിക്കു പകരം മഹാപുരോഹിതന്മാരിൽ മുമ്പനായ അഹറോന്റെ (തളിർത്ത) വടിയോടു സാദൃശ്യമുള്ള അംശവടി രൂപപ്പെടുത്തിയതും കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്വതന്ത്രവും സ്വയംശീർഷകവുമായ വ്യക്തിത്വം പ്രതിഫലിപ്പിക്കാനാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഈ അംശവടിയാണ് ഇന്നും പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാമാരുടെ ഔദ്യോഗിക അംശവടി.

അടുത്ത ശ്രദ്ധേയമായ സംഭാവന മുദ്രയാണ്. ചുവന്ന മഷിയിൽ കല്പനകളിൽ കുത്തിയിരുന്ന ഈ വൃത്താകാര മുദ്രയിൽ മഹാപൗരോഹിത്യ ചിഹ്നങ്ങളോടൊപ്പം ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വേദവാക്യവുമുണ്ട്. *ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടമേ ഭയപ്പെടേണ്ട.* പ. പിതാവിന്റെ കാലശേഷം പിൻഗാമി പ. ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായും ഈ മുദ്ര കുറേക്കാലം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

1952-ലെ ഹൈക്കോടതി വിധിക്കുശേഷം കൽക്കട്ടായിൽ നിന്നും പ. ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ അയച്ച കമ്പിസന്ദേശത്തിലെ ഈ വാക്യമാണ് അന്ന് നിരാശാഗർത്തത്തിലായിരുന്ന നസ്രാണികളെ ആവേശഭരിതരാക്കിയത്. അതിനും അനേകവർഷം മുമ്പ് ഈ വാക്യം കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ആപ്തവാക്യമാക്കിയത് പ. വാകത്താനത്തു ബാവായുടെ ദീർഘദർശനമായി കണക്കാക്കാം.

കാതോലിക്കേറ്റിന് സ്വന്തമായ വരുമാനമാർഗ്ഗമായി റിശ്ശീസായെ പ. വാകത്താനത്തു ബാവാ കണക്കാക്കിയിരുന്നു. സഭാതലവനെന്ന നിലയിൽ തനിക്കുള്ളതെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് അവകാശവാദമുന്നയിച്ചിരുന്ന റിശ്ശീസാ - അതെത്ര തുശ്ചമായിരുന്നാലും - കാതോലിക്കേറ്റിന് അവകാശപ്പെട്ടതാക്കിയതിന്റെ പിന്നിൽ ധനത്തോടുള്ള കാംക്ഷ പ. വാകത്താനത്തു ബാവായിൽ ആരും ആരോപിക്കുകയില്ല. മറിച്ച് കാതോലിക്കേറ്റിന് സ്വതന്ത്രമായ - പരാശ്രയമില്ലാത്ത - വ്യക്തിത്വം രൂപപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമമായി ഇതിനെ കണക്കാക്കാം.

പ. വാകത്താനത്തുബാവാ കാതോലിക്കേറ്റിനു നൽകിയ വ്യക്തിത്വ നിർവചനങ്ങൾ അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിച്ച സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അപഗ്രഥിച്ചാൽ ലഭിക്കുന്ന ഫലങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

1. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി തികച്ചും ദേശീയമായ ഒരു വ്യക്തിത്വം പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റിനുണ്ട്.

2. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനമാണ്.

3. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ മഹാപുരോഹിതന്മാരിൽ തലവനാണ്.

4. His Holiness എന്നും Moran Mar എന്നും സംബോധന ചെയ്യപ്പെടാനും ചുവന്ന മഷിയിൽ മുദ്ര കുത്തുവാനും അധികാരമുള്ള അത്യുന്നത മേലധികാരിയാണ്.

5. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിനു സ്വന്തമായ വരുമാനമാർഗ്ഗമുണ്ട്.

പ. വാകത്താനത്തു ബാവായുടെ പിൻഗാമിയായ പ. കല്ലാശ്ശേരിൽ ബാവാ, മലങ്കര മെത്രാനാകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പ. വാകത്താനത്തു ബാവാ രൂപംകൊടുത്ത അംശവസ്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും രണ്ടാം കാതോലിക്കായ്ക്കുശേഷം കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന പ്രക്രിയ അവസാനിച്ചു.

1934-ൽ മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന പാസാക്കുകയും മലങ്കര മെത്രാൻ – കാതോലിക്കാ സ്ഥാനങ്ങൾ സംയോജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തത് കാതോലിക്കേറ്റിന് തനതായ വ്യക്തിത്വത്തിലേക്കുള്ള അടുത്ത കാൽവയ്പ്പായി. എന്നാൽ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ വ്യക്തിത്വവും മേലധികാരവും പ്രകടമാക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള അംശവസ്ത്രങ്ങളുടെ വികസനം അവസാനിച്ചു. എന്നു മാത്രമല്ല, പ. വാകത്താനത്തു ബാവാ രൂപംകൊടുത്ത അംശവസ്ത്രങ്ങൾ തന്നെ കാതോലിക്കാസ്ഥാനികൾ ഉപയോഗിക്കാതെയായി. സമാനമായ മലങ്കര മെത്രാന്റെ അംശവസ്ത്രം ജീവിതത്തിലൊരിക്കൽ – മലങ്കര മെത്രാൻ എന്ന നിലയിൽ ഫോട്ടോ എടുക്കാൻ – മാത്രമാണ് പിന്നീട് ഉപയോഗിച്ചു വന്നത് പ. ദിദിമോസ് പ്രഥമന്റെ കാലം മുതൽ അസോസിയേഷനിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുമ്പോൾ അൽമത്തിയും മുതലവായൻമുടിയും ഇന്നുപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, അതു മലങ്കര മെത്രാൻ എന്ന രീതിയിലാണ്.

പൂർണമായും അന്തോഖ്യൻ രീതിയിലുള്ള അംശവസ്ത്രങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഇന്ന് കാതോലിക്കായ്ക്കുള്ളത്. മറ്റു മേല്പട്ടക്കാരുമായുള്ള ഏക വ്യത്യാസം, പ. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ, പ. ദൈവമാതാവ് ഇവരുടെ ഐക്കണുകളുള്ള മുദ്രമാലകൾ മാത്രമാണ്. പ. കല്ലാശ്ശേരിൽ ബാവായും പ. വട്ടക്കുന്നേൽ ബാവായും കാപ്പയോടൊപ്പം ഇടക്കെട്ടിൽ ധരിച്ചിരുന്ന *ഏഫോദ്* എന്ന അഹറോന്യ മഹാപൗരോഹിത്യ ചിഹ്നവും ഇന്ന് അപ്രത്യക്ഷമായി.

കാതോലിക്കായ്ക്കടുത്ത സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളുടെ ഈ ശൂന്യതയ്ക്ക് മാറ്റം വരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലോകത്ത് എല്ലാ പുരാതന സഭകളിലും പ്രധാന മേലദ്ധ്യക്ഷന് മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്താമാരിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്ത മായ ഒരു വേഷവിധാനമുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് എത്യോപ്യൻ, റൂമേനി യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളിൽ മെത്രാന്മാർ കറുത്ത കുപ്പായവും തൊപ്പിയും ധരിക്കുമ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസുമാർ വെളുത്ത തൊപ്പിയും കുപ്പായവുമാണ് ധരിക്കുക.

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റിന് സ്വന്തമായ വ്യക്തിത്വം ഉള്ളതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന് തനതായ വ്യക്തിത്വമുള്ള ഒരു അംശവസ്ത്രവും ഉണ്ടാ കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളിൽ മാറ്റംവരേണ്ടത് സാധാരണവസ്ത്രത്തിലും കൗദാശികമായ അംശവസ്ത്ര ങ്ങളിലുമാണ്.

കൗദാശിക അംശവസ്ത്രങ്ങളെപ്പറ്റി മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഇന്ന് ശക്തമായ ഒരു സങ്കുചിത കാഴ്ചപ്പാടുണ്ട്. ഇന്ന് മലങ്കരസഭ ഉപയോഗിക്കുന്നത് പൂർണ്ണമായും അന്തോഖ്യൻസഭയുടെ കൗദാശികമായ അംശവസ്ത്രങ്ങ ളാണ്. അവയിൽ എന്തെങ്കിലും മാറ്റം വരുത്തുക എന്നത് നസ്രാണി കൾക്ക് അചിന്ത്യമാണ്. ഈ യാഥാസ്ഥിതികത 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പാദത്തിൽ മാത്രം മലങ്കരസഭയിൽ രൂഢമൂലമായതാണ്. അതിന്റെ ഭാഗ മായാണ് മലങ്കരസഭയുടെ തനതായ *വെട്ടുതൊപ്പി*യെ പടികടത്തിയത്. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപകുതിയിൽ വി. കുർബാനയ്ക്കു പോലും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായി സൂചനകളുള്ള *വെട്ടുതൊപ്പി* ഇന്ന് കോട്ട യത്തും സമീപപ്രദേശങ്ങളിലും പെരുന്നാൾ പ്രദക്ഷിണങ്ങൾക്കു മാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒന്നായി മാറിയിരിക്കുന്നു. അതുതന്നെ ധൂപപ്രാർത്ഥന നടത്തുമ്പോൾ മാറ്റി കറുത്ത *മക്കിത്തൊപ്പി* വയ്ക്കും. മറ്റൊരു ഉപയോഗം പട്ടക്കാർ മരിക്കുമ്പോൾ തലയിൽ വയ്ക്കാനാണ്. ഇത്തരം കടുത്ത യാഥാസ്ഥിതികത്വമാണ് കൗദാശിക അംശവസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നസ്രാണി സങ്കൽപ്പം.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കൗദാശിക അംശവസ്ത്രങ്ങളിൽ കാതലായ മാറ്റം വരുത്തുക ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമല്ല. പക്ഷേ, പരിഗണിക്കാവുന്ന ഒന്ന് ശീലമുടിയാണ്. ബൈസന്റിയൻ സഭകളിൽ ശീലമുടിക്കു സമാനമായി ഐക്കണുകൾ പിടിപ്പിച്ച കിരീടമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കൽദായ സഭയിലും, കോപ്റ്റിക്ക് സഭയിലും തനതായ കിരീടങ്ങളുണ്ട്. വി. കുർബാ നയ്ക്കിടയ്ക്ക് ശീലമുടി പുറകോട്ടു മാറ്റുന്നതുപോലെ നിശ്ചിത സമയ ങ്ങളിൽ ഈ കിരീടം ഊരിവയ്ക്കാറുമുണ്ട്.

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായ്ക്ക് ശീലമുടിക്കു പകരം ഇത്തരം കിരീടം പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. അതിൽ പ. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ, പ. മാർ ത്തോമ്മാ ഒന്നാമൻ, വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, ഒന്നാം കാതോലിക്കാ, പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ഇവരുടെ ഐക്കണുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ കിരീടത്തിന് അടിസ്ഥാനമായി പ. വാകത്താനത്തു ബാവാ രൂപ കൽപ്പന ചെയ്ത കാതോലിക്കായുടെ സ്വർണ്ണമുടി പരിഗണിക്കാം. അതിനു സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിൽ ബൈസാന്റിയൻ രീതിയിലുള്ള കിരീടം തന്നെ പരിഗണിക്കണം. പക്ഷേ, അതിൽ മലങ്കരസഭയുടെ പരിശുദ്ധന്മാരുടെ ഐക്കണുകൾ വേണം ചിത്രീകരിക്കാൻ. അതോടൊപ്പം മുൻപുപയോ ഗിച്ചിരുന്ന *ഏഫോദ്* പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും വേണം.

ഇനി സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാം. പ. വാകത്താനത്തു ബാവാ രൂപംകൊടുത്ത അംശവടിയും സ്ലീബായും ഇന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. അവയിൽ മാറ്റംവരുത്തുവാൻ പാടില്ല. പിന്നീടുള്ളത് മൂന്നു മുദ്രമാലക ളാണ്. ഇപ്പോൾ പ്രത്യേകതകളൊന്നുമില്ലാത്ത ബൈസാന്റിയൻ മുദ്ര മാലകളും അവയോടു ചേർന്നുള്ള കുരിശുമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഈ അവസ്ഥ മാറണം. അർമീനിയൻ കാതോലിക്കായ്ക്കുള്ളതുപോലെ സ്വന്ത വ്യക്തിത്വമുള്ള മുദ്രമാലകളും കുരിശും രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കണം. ദേശീയമായ രീതിയിൽ രണ്ടു മുദ്രമാലകളും പുനർരൂപകല്പന ചെയ്യണം. അവയിൽ ദൈവമാതാവിന്റെയും മലങ്കരയുടെ ഇതിഹാസമ നുസരിച്ചുള്ള - ആശാരിമട്ടവും വേദപുസ്തക ചുരുളുമേന്തിയ - മാർ ത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെയും ഐക്കണുകൾ ആലേഖനം ചെയ്യണം. അതോടൊപ്പം അനുരൂപമായ കുരിശുമാലയും രൂപപ്പെടുത്തണം. ഇതിന് മലങ്കരയുടെ തനതായ മാർത്തോമ്മാ കുരിശോ അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നാം കാതോലിക്കാ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതും ദേവലോകം അരമനയിൽ സൂക്ഷി ച്ചിട്ടുള്ളതുമായ കുരിശുമാലയോ ഉപയോഗിക്കാം.

പരിഗണിക്കേണ്ട മറ്റൊരു സ്ഥാനചിഹ്നം *ഇടക്കെട്ടു മുദ്ര*യാണ്. മുൻകാ ലങ്ങളിൽ പട്ടക്കാരടക്കം ഇടക്കെട്ടിൽ വെള്ളികൊണ്ടുള്ള മുദ്രയാണ് ഉപ യോഗിച്ചിരുന്നത്. പ. ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ വരെയുള്ളവർ ചുവന്ന കുപ്പായത്തോടൊപ്പവും ഈ മുദ്ര ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. പ. മാത്യൂസ് പ്രഥ മൻ ബാവാ കൗദാശിക അംശവസ്ത്രത്തോടൊപ്പം ഇത് ഉപയോഗിച്ചി രുന്നു. ഇന്ന് ആരും ഇത് ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. പൗരസ്ത്യ കാതോലി ക്കായ്ക്ക് സ്വന്തമായ ഒരു *ഇടക്കെട്ട് മുദ്ര* ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിന് കാതോലിക്കായുടെ സ്വന്തം മുദ്ര തന്നെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതാവും ഉചിതം. സാധാരണവസ്ത്രത്തോടും കാപ്പയോടുമൊപ്പം ഇതു മാത്രമാ വണം ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്.

അവസാനമായി കുപ്പായവും മുടിയുമാണ്. മേല്പട്ടത്വത്തിന്റെ സാർവ ലൗകിക വേഷമായ ചുവന്ന കുപ്പായവും പൗരസ്ത്യ സന്യാസ വസ്ത്ര മായ കറുത്ത പുറംകുപ്പായവും ഉപേക്ഷിക്കാൻ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് വിമു ഖത ഉണ്ടാവുക സ്വാഭാവികമാണ്. അന്തോഖ്യൻ രീതിയിലുള്ള *മത്തങ്ങാ മുടിയുടെ* കാര്യവും വിഭിന്നമല്ല. കുറഞ്ഞപക്ഷം കാതോലിക്കായുടെ മുടി യുടെയും സ്ലീബായിൽ കെട്ടുന്ന തൂവാലയുടെയും നിറമെങ്കിലും യഥാ ക്രമം കറുപ്പിൽനിന്നും ചുവപ്പിൽനിന്നും വെളുപ്പാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കാതോലിക്കാമാരുടെ സാധാരണവസ്ത്രത്തോടൊപ്പം ഒരു *ആർച്ച് മാൻഡ്രിയേറ്റ്* വടി കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തണം. ഇത് മലങ്കരയിലെ പരമ്പരാ ഗത രീതിയനുസരിച്ച് വെള്ളി കെട്ടിയ ചൂരലാക്കുന്നത് ദേശീയതയ്ക്ക് തികച്ചും അനുരൂപമായിരിക്കും.

ഇതോടൊപ്പം തന്നെ ശ്രേഷ്ഠ നിയുക്ത കാതോലിക്കായ്ക്കും ഒരു പ്രത്യേക വേഷവിധാനത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1980-ൽ പ. വട്ടക്കുന്നേൽ ബാവാ, അന്നത്തെ നിയുക്ത കാതോലിക്കാ മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് *ശ്രേഷ്ഠ നിയുക്ത കാതോ ലിക്കാ* എന്ന സംബോധനയും സഭയിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനവും നൽകി. ഈ പതിവ് ഇന്നും തുടർന്നു വരികയാണ്. എന്നാൽ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങ ളൊന്നും പ്രത്യേകിച്ചു നൽകിയിട്ടുമില്ല. കുറഞ്ഞപക്ഷം കുരിശുമാലയോ ടൊപ്പം ഒരു മുദ്രമാല കൂടിയെങ്കിലും ശ്രേഷ്ഠ നിയുക്ത കാതോലി ക്കായ്ക്ക് സ്ഥാനചിഹ്നമായി നൽകണം. മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ രണ്ടു മാല ഉപയോഗിക്കാനും പാടില്ല. പ്രത്യേകരീതിയിലുള്ള ഒരു അംശവടിയും സ്ഥാനചിഹ്നമായി അദ്ദേഹത്തിനു നൽകുന്ന കാര്യം പരിഗണിക്കണം.

പ. സുന്നഹദോസ് ആവശ്യമായ പഠനങ്ങൾ നടത്തി സ്ഥാനചിഹ്ന ങ്ങൾ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും കാനോൻ സംഹിതയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും വേണം. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ വളർച്ചയുടെ പൂർണ്ണതയ്ക്ക് ഇത്തരം ബാഹ്യമായ അലങ്കാരങ്ങളും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

(*മലങ്കരസഭാ മാസിക, സെപ്റ്റംബർ 2006*)

10

മലങ്കരസഭയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ

സമീപകാലത്ത് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റവും റിട്ട യർമെന്റും സംബന്ധിച്ച വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ വിട്ടുപോയ ഒരു സുപ്ര ധാന വസ്തുതയാണ് മലങ്കരസഭയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ വൈദീക ശ്രേണിയിലെ സ്ഥാനം. അതീവ ഗൗരവമുള്ള ഈ താത്വിക പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് യാതൊരു പരാമർശനവും വർഷങ്ങൾ നീണ്ട ചർച്ച കളിലൊന്നും ഉയർന്നു വന്നില്ല.

പൗരസ്ത്യസഭകളുടെ സഭാശാസ്ത്രമനുസരിച്ച് മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തിനു മൂന്നു പദവികളുണ്ട്. അവ യഥാക്രമം കാതോലിക്കാ (പാത്രിയർക്കീസ്), മെത്രാപ്പോലീത്താ, എപ്പിസ്കോപ്പാ എന്നിവയാണ്. നൽവരം ഒന്നാണെ ങ്കിലും ഇവയിൽ ഏറ്റവും താഴ്ന്നപടിയിലുള്ള എപ്പിസ്കോപ്പാമാർക്ക് സ്വതന്ത്രമായ യാതൊരു അധികാരവുമില്ല. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് മാത്രം പ്രവർത്തിക്കേണ്ട വ്യക്തിയാണ് എപ്പിസ്കോപ്പായെന്ന് ഹൂദായ കാനോനും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

ഒന്നിലധികം എപ്പിസ്കോപ്പാമാരുടെ മേലധികാരിയായ മെത്രാപ്പോ ലീത്തായുടെ അധികാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കാനോൻ നിയമം വിഭിന്നമാണ്. തങ്ങളുടെ ഭരണാതിർത്തിക്കുള്ളിൽ ഏതാണ്ട് പൂർണ്ണ സ്വതന്ത്രാധികാരം ഹൂദായകാനോൻ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് നൽകുന്നുണ്ട്. ഇവയിൽ പ്രാദേശിക സുന്നഹദോസുകൾ വിളിച്ചുകൂട്ടുവാനും, അദ്ധ്യക്ഷത വഹി ക്കുവാനും, പ്രാദേശിക നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാനും, എപ്പിസ്കോപ്പാമാരെ വാഴിക്കുവാനും, നിയമിക്കുവാനും, സ്ഥലംമാറ്റുവാനുമുള്ള അധികാരം ഉൾപ്പെടുന്നു. തങ്ങളുടെ ഇടവകയ്ക്കു വേണ്ടി വി. മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യു വാനും മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കാനോൻ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ അധികാരങ്ങൾ ഒന്നും ഏകപക്ഷീയമല്ല. പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യപ്രകാരം സുന്നഹദോസിൽ കൂടിയാണ് നിർവഹിക്കേണ്ടതെന്നുമാത്രം.

മലങ്കരസഭയുടെ പാരമ്പര്യപ്രകാരം 19-ാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ ഒരു മെത്രാൻ മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്. എല്ലാ എപ്പിസ്കോപ്പൽ അധികാരവും മലങ്ക ര മെത്രാപ്പോലീത്തായിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നു. മലങ്കര പള്ളിയോഗമാ യിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുന്നഹദോസ്. 1877 -ൽ പ. പത്രോസ് തൃതീ യൻ പാത്രിയർക്കീസ് ഏകപക്ഷീയമായി മലങ്കരസഭയെ ഏഴ് ഇടവക കളായി തിരിക്കുകയും, മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായെ കൂടാതെ ആറ്

മെത്രാന്മാരെ കൂടി വാഴിക്കുകയും അവർക്ക് ഇടവക തിരിച്ച് സ്ഥാത്തിക്കോൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിന്റെയും അധികാരങ്ങളെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരം മലങ്കരയിൽ ഉറപ്പിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് പാത്രിയർക്കീസ് ഈ നടപടിക്കു തുനിഞ്ഞത്. തങ്ങളുടെ ഇടവകയിൽ പൂർണ്ണ അധികാരത്തോടെ ഭരണം നടത്തുവാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായാണ് ഇവരെ വാഴിച്ചത്. സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും ഇടവക വ്യക്തമായി വേർതിരിച്ചു കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു പ്രാദേശിക എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനുള്ള കരുതൽ നടപടിയായിരുന്നു ഇത്. ഇതേ ഉദ്ദേശ്യത്തോടു കൂടി *ഒരുവൻ മറ്റൊരുവന്റെ ഇടവകയിൽ കടക്കരുതെന്ന്* രേഖാമൂലവും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അനുസരിക്കരുതെന്ന് വാക്കാലും പാത്രിയർക്കീസ് കർശന നിർദ്ദേശം നൽകി.

എന്നാൽ ഈ വിഭജിച്ചുഭരിക്കൽ നയം ഫലവത്തായില്ല. പാത്രിയർക്കീസ് ഇന്ത്യവിട്ടു ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ആറു നവമെത്രാന്മാരെയും തന്റെ മേലധികാരം അംഗീകരിക്കുന്ന നിലയിലെത്തിക്കുന്നതിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ വിജയിച്ചു. ഒറ്റപ്പെട്ട ചില മുറുമുറുപ്പുകൾ ഉണ്ടായെങ്കിലും മലങ്കരമെത്രാൻ എന്ന നിലയിലുള്ള തന്റെ മേലധികാരം നടത്തുന്നതിൽ നിന്നും അവയ്ക്ക് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ തടയാൻ സാധിച്ചില്ല.

പക്ഷേ, ഇടവകമെത്രാന്മാരുടെ നിയമനംകൊണ്ടുണ്ടായ നിയമപ്രശ്നം ഈ കീഴടങ്ങൽ കൊണ്ട് അവസാനിച്ചില്ല. ഈ നിയമനങ്ങൾകൊണ്ട് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് പൊതുവിലുള്ള ഭരണാധികാരം നഷ്ടമായി എന്ന് അന്നു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കേസിൽ നവീകരണക്കാർ വാദിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പന യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ വാദം ശരിവയ്ക്കുന്നു എങ്കിലും മലങ്കര അസോസിയേഷൻ പ്രസിഡന്റ് എന്ന നിലയിലുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെയും തന്റെ സ്ഥാത്തിക്കോന്റെയും പിൻബലത്തിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് *മലങ്കര മെത്രാന്റെ മേൽസ്ഥാനവും പൊതുവിനടുത്ത അധികാരവും* നിലനിൽക്കുന്നതായി വാദിച്ചു.

ഈ കേസിൽ പ. പരുമല തിരുമേനി തങ്ങളുടെമേൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് മേലധികാരമുണ്ടെന്നു മൊഴി കൊടുത്തു. ഈ കേസിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് മേലധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കാനായെങ്കിലും ഈ വാദത്തിനാസ്പദമായ നിയമപ്രശ്നം - മലങ്കരയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സ്ഥാനം - നിലനിന്നു.

പ. പരുമല തിരുമേനിയുടെ ടി. സാക്ഷിമൊഴിയിൽ ഇതിനു വിശദീകരണം നൽകാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രദ്ധേയമായ നാലു വസ്തുതകളാണ് അദ്ദേഹം എടുത്തു പറയുന്നത്.

1. എല്ലാ ഭദ്രാസനവും മലങ്കര മെത്രാന്റെ കീഴിലാണ്.
2. താൻ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ്. എപ്പിസ്കോപ്പായല്ല.
3. ആത്മീയമായി താനും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും തുല്യരാണ്.
4.മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഭാഗികമായോ പൂർണമായോ വിലക്കാൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് അവകാശമുണ്ട്.

ഈ മൊഴിയെ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനം ആത്മീയം - ലൗകീകം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി വേർതിരിക്കുന്നതിന്റെ പരോക്ഷ സൂചനകൾ കാണാം. ആത്മീയമായി ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്തായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും തുല്യരാണെന്നു പറയുമ്പോൾത്തന്നെ ലൗകീകമായ മേലധികാരം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു. അതിനാൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാത്തിക്കോനനുസരിച്ചും ഹൂദായകാനോൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന അധികാരാവകാശങ്ങളനുസരിച്ചും ഉള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാരല്ല നവാഭിഷിക്തരായ ആറു പേരും എന്നതാണ് ഈ മൊഴിയുടെ പ്രത്യക്ഷ സൂചന. സൂക്ഷ്മമായ വിശകലനത്തിൽ, ഹൂദായ കാനോൻ എപ്പിസ്കോപ്പാമാർക്കു നൽകിയ അവകാശാധികാരങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഈ മൊഴിയനുസരിച്ച് മലങ്കരയിലെ ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് യോജിക്കുക.

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ വ്യക്തിപ്രഭാവം കൊണ്ടും, 1889-ലെ റോയൽകോടതി വിധി മൂലമുണ്ടായ അനുകൂലസാഹചര്യം കൊണ്ടും ഇക്കാര്യത്തിൽ കൂടുതൽ വിശദീകരണങ്ങളിലേക്കു കടക്കാതെ ഭരണം നടത്തുവാൻ സാധിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമി പ. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമനെ 1912-ൽ നിയമവിരുദ്ധമായി മുടക്കിയതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ വ്യവഹാര പരമ്പരകളിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ വിശദീകരണം നൽകേണ്ടിവന്നു.

കാനോൻ വിദഗ്ദനായ പ. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമൻ ഈ പ്രശ്നത്തിന് കാനോനികമായ ഒരു വിശദീകരണമാണ് നൽകിയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം, കാനോനിൽ വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന അധികാരങ്ങൾ ഉള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെ കൂടാതെ *മെത്രാപ്പോലീത്താ* എന്ന ബഹുമാന നാമത്തോടുകൂടിയ എപ്പിസ്കോപ്പാമാരുമുണ്ട്. മലങ്കരയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ *മെത്രാപ്പോലീത്താ* എന്ന സ്ഥാനനാമമുള്ള എപ്പിസ്കോപ്പാമാർ മാത്രമാണ് (1104 ചിങ്ങം 27 ലെ മൊഴി).

ഇത്തരമൊരവസ്ഥക്ക് ഹൂദായ കാനോനിൽ വ്യക്തമായ ഒരു ഉദാഹരണമുണ്ട്. അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയുടെ യേറുശലേം പാത്രിയർക്കീസ് ഭരണപരമായി കൈസറിയായിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴിലുള്ള ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പാ മാത്രമാണ്. സ്ഥാനനാമം പാത്രിയർക്കീസ് എന്നാണെങ്കിലും അന്തോഖ്യൻ സഭയിൽ മൂന്നാം സ്ഥാനമുണ്ടെന്നല്ലാതെ പാത്രിയർക്കീസിനടുത്ത സവിശേഷാധികാരമൊന്നും യെറുശലേം പാത്രിയർക്കീസിനു നൽകിയിട്ടില്ല.

ഏക മെത്രാൻ എന്ന നിലയിൽ നിന്നും *ബഹു മെത്രാന്മാർ* എന്ന നിലയിലേക്കു മാറുകയും, സ്വന്തമായ ഒരു കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്ത് മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പൽ അധികാരശ്രേണി രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമൻ ശ്രമിച്ചു. മലങ്കരമെത്രാൻ സ്ഥാനം കൂടി കാതോലിക്കായിൽ ലയിക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ച അദ്ദേഹം കാതോലിക്കായിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച ഒരു മേല്പട്ടശ്രേണിക്കു രൂപംകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം തയാറാക്കി 1932-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച നക്കൽ ഭരണഘടന ഒരു ത്രിതല മേല്പട്ട ശ്രേണിയാണ് മലങ്കരയ്ക്ക് വിഭാവനം ചെയ്തത്.

ടി. ഭരണഘടനയനുസരിച്ച് മലങ്കര സഭയെ മൂന്നു മഹാ ഇടവകകളായി തിരിച്ചു. ഇവയിൽ രണ്ടെണ്ണത്തിന്റെ (അങ്കമാലി, നിരണം) അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും കോട്ടയത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുമായിരിക്കും. ഓരോ മഹായിടവകയും നാല് ഇടവകകളായി തിരിക്കുകയും അവയുടെ ഭരണാധികാരികൾ എപ്പിസ്കോപ്പാമാരായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. മഹായിടവക മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് പ്രാദേശിക സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടാനും, എപ്പിസ്കോപ്പാമാരെ വാഴിക്കാനും, വി. മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുവാനുള്ള അവകാശങ്ങൾ ഈ ഭരണഘടന വിഭാവനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കൂടാതെ, അതത് മഹായിടവകയിൽ വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, ഡിസിപ്ലിൻ ഇവയെപ്പറ്റി തീരുമാനമെടുക്കാൻ പ്രാദേശിക സുന്നഹദോസിന് അധികാരമുണ്ട്. മലങ്കര മെത്രപ്പോലീത്താ എന്ന സ്ഥാനം നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളം മലങ്കരസഭയിൽ അധികാരമുള്ള മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്ന് ഇതിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ഭരണഘടന നടപ്പായിരുന്നെങ്കിൽ കാതോലിക്കായെ കൂടാതെ രണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ ഹൂദായ കാനോൻ വിവക്ഷിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങളോടുകൂടി മലങ്കരസഭയിൽ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഈ ഭരണസംവിധാനം മലങ്കരസഭ അംഗീകരിച്ചില്ല. പകരം കാതോലിക്കായിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ മറ്റൊരു സംവിധാനത്തിനാണ് 1934-ൽ പാസാക്കിയ ഭരണഘടന രൂപംകൊടുത്തത്. നിലവിലുള്ള സംവിധാനം പൂർവീകമായ രീതിയിൽ മലങ്കര മെത്രാനിൽ കേന്ദ്രീകൃതമാണ്.

കാതോലിക്കാ തന്നെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം കൂടി വഹിക്കണമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്താ ണ് 1934-ൽ ഭരണം കാതോലിക്കായിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചത്.

നിലവിലുള്ള ഭരണഘടനപ്രകാരം മലങ്കരയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കും എപ്പിസ്കോപ്പാമാർക്കും ഭരണപരമായി വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നതനുസരിച്ചുമാത്രം ഭദ്രാസന ഇടവകകളെ ഭരിക്കുവാനുള്ള അധികാരമാണ് അവർക്കുള്ളത്. പ്രാദേശിക സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടുവാനോ മേല്പട്ടസ്ഥാനം കൊടുക്കുവാനോ വി. മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുവാനോ അവരെ അധികാരപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, ഡിസിപ്ലിൻ ഈ കാര്യത്തിൽ സ്വന്തമായി തീരുമാനമെടുക്കുവാനും അധികാരമില്ല. ഇടവകഭരണംപോലും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മേൽനോട്ടത്തിലാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ, ഇന്നും മലങ്കരയിൽ ഹൂദായ കാനോൻ പ്രകാരമുള്ള ഏക മെത്രാപ്പോലീത്താ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ മാത്രമാണ്. കൊല്ലവർഷം 1104-ൽ പ. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമൻ വ്യാഖ്യാനിച്ചതുപോലെ *മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന സ്ഥാനനാമമുള്ള എപ്പിസ്കോപ്പാമാർ* മാത്രമാണ് ഇന്ന് മലങ്കരയിലുള്ള മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ.

ഭരണഘടനപ്രകാരം മലങ്കരയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ്. അവരെ വാഴിക്കുന്നതും സഭയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ്. നിശ്ചിതവ്യവസ്ഥകളനുസരിച്ച് കാതോലിക്കാ/മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ കല്പന നൽകുമ്പോഴാണ് അവർക്ക് ഇടവക ഭരണം ലഭ്യമാകുന്നത്. അതും സ്വതന്ത്രമല്ലാത്ത - മേൽനോട്ടത്തിനു വിധേയമായ - ഭരണാധികാരം മാത്രം. അതിനാൽ മലങ്കരയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റത്തിനു കാനോൻ നിയമപ്രകാരമുള്ള തടസ്സമൊന്നുമില്ല. സഭാ ഭരണഘടനയിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം നിരോധിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകളൊന്നുമില്ല.

മലങ്കരയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് സ്ഥലംമാറ്റത്തിനെതിരായി കാനോൻ പ്രകാരമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ അധികാരങ്ങൾ (അങ്ങനെയൊന്നുണ്ടെങ്കിൽ) അവകാശപ്പെട്ടുകൂടാ. കാരണം അവർ എപ്പിസ്കോപ്പാമാർ മാത്രമാണ്. എപ്പിസ്കോപ്പാമാരുടെ സ്ഥലംമാറ്റം ഹൂദായ കാനോനു വിരുദ്ധവുമല്ല.

(അൽമായവേദി, ഓഗസ്റ്റ്, 2006)

11

മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗം മുതൽ മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന വരെ

മലങ്കരസഭയിൽ ഇന്ന് നിലനിൽക്കുന്ന നിയമസംഹിത, 1934-ൽ പാസാക്കിയ സഭാഭരണഘടനയാണ്. ഈ ഭരണഘടന രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഭേദഗതി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മൂന്നാമത്തെ സമഗ്ര ഭേദതിക്ക് മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി ശുപാർശ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു.

ഈ ഭരണഘടനയനുസരിച്ച് കൂദാശപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ബാർഎബ്രായുടെ *ഹൂദായ കാനോൻ* എന്നറിയപ്പെടുന്ന നോമാ കാനോനും സഭയിൽ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഇവകൂടാതെ അസോസിയേഷൻ, മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി, എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് മുതലായവയുടെ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളും ഈ ഭരണഘടനയ്ക്ക് വിധേയമായി രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

1934-ൽ മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന രൂപപ്പെടുത്തിയത് 1876-ലെ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനകളുടെ പിൻബലത്തോടെയാണ്. എന്നാൽ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഒരു ഭരണക്രമം നൽകിയത് മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസാണെന്ന വാദം നിരർത്ഥകമാണ്. ആദ്യ ലിഘിത ഭരണഘടന എന്ന അവകാശവാദംപോലും മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിനു അവകാശപ്പെടാനാവില്ല എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം.

1498-ൽ ആരംഭിച്ച പോർട്ടുഗീസ് യുഗത്തിനു മുമ്പുതന്നെ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് വ്യക്തമായ ഒരു ഭരണക്രമം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനു ലിഘിത രൂപമുണ്ടായിരുന്നോ എന്നറിയാൻ ഇന്ന് മാർഗ്ഗമൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ പോർട്ടുഗീസ് രേഖകൾപ്രകാരം മലങ്കരസഭയുടെ ആത്മീയവും, ലൗകീകവും, മതപരവുമായ ഭരണത്തിന് കെട്ടുറപ്പുള്ള ഒരു സംവിധാനവും നിയമങ്ങളും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു.

മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗം

കൊളോണിയൽ കാലഘട്ടത്തിനു മുമ്പുള്ള മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ ഭരണസംവിധാനത്തെയോ നിയമസംഹിതയെയോ *മതപരം* എന്നുമാത്രം വിശേഷിപ്പിക്കാനാവില്ല. അത് സമഗ്രമായ ഒരു ജീവിത രീതിയായിരുന്നു. *മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗം* എന്നാണ് ഇത് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇപ്രകാ

രമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളുടെ ആകത്തുകയായിരുന്നു കേരളീയ സംസ്കൃതി. ഈ മാർഗ്ഗങ്ങൾ പരസ്പരാവലംബങ്ങളും പരസ്പരാശ്രിതവുമായിരുന്നു.

*മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗ*ത്തിന്റെ വേരുകൾ തേടിയാൽ അത് ഒരു ദിവസം കൊണ്ടു രൂപപ്പെട്ട ഒരു ജീവിതചര്യയല്ലെന്നു വ്യക്തമാകും. കേരളീയ സമൂഹത്തിന് കാലാകാലങ്ങളിലുണ്ടായ മാറ്റങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് രൂപം കൊണ്ട ഒന്നാണ് *മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗം*. *മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗം* രൂപപ്പെട്ടത് പ്രധാനമായും താഴെ പറയുന്ന അടിസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നാണ്.

1. പൗരസ്ത്യ കൽദായ സഭയുടെ സഭാവിജ്ഞാനീയവും, കൂദാശകളും, വൈദീക ശ്രേണിയും.

2. കേരളത്തിന്റെ പൊതു സംസ്കൃതിയും പാരമ്പര്യങ്ങളും.

3.നമ്പൂതിരി മതത്തിന്റെ ജാതിവ്യവസ്ഥയും, *കുലധർമ്മവും,* സംസ്കാരങ്ങളും.

മലങ്കരയിലെ പാരമ്പര്യപ്രകാരം ക്രിസ്തുവർഷം 345-ൽ ക്നായിത്തൊമ്മനോടൊപ്പം വന്ന ഉറഹായിലെ മാർ ജോസഫ് മെത്രാൻ മുതലാണ് മലങ്കരസഭയുടെ പേർഷ്യൻ ബന്ധം ആരംഭിക്കുന്നത്. ഏതായാലും കൊല്ലവർഷാരംഭത്തിൽ മാർ സാബോർ, മാർ അഫ്രോത്ത് എന്നിവരുടെ ആഗമനത്തോടെ ഈ ബന്ധം ശാശ്വതമായി എന്നത് നിസംശയമാണ്. ഈ പേർഷ്യൻ ബന്ധം പേർഷ്യൻ സഭയുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെയും കൂദാശകളെയും മലങ്കരസഭ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിന് ഇടയാക്കി. പേർഷ്യൻ വൈദീകമേലദ്ധ്യക്ഷതയും മറ്റു സഭകളോടൊന്നും ബന്ധമില്ലാത്ത അവസ്ഥയും ഇവയുടെ നിർവിഘ്നമായ നിലനിൽപ്പിനു സാഹചര്യമൊരുക്കി.

കേരളത്തിന്റെ പൊതുവായ ദ്രാവിഡ സംസ്കാരത്തിൽ ബുദ്ധ-ജൈനമതങ്ങളുടെ സ്വാധീനം അപരിമിതമായിരുന്നു. ബുദ്ധ-ജൈനമതങ്ങൾ കേരളത്തിൽ നിർണ്ണായക സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്ന കാലത്താണ് ക്രിസ്തുമതം ഈ മണ്ണിൽ വേരുപിടിച്ചത്. പിൽക്കാലത്ത് ബുദ്ധ-ജൈനമതങ്ങളെ പുറത്താക്കി ബ്രാഹ്മണ ഹിന്ദുമതം കേരളം കീഴടക്കിയപ്പോഴും ക്രിസ്തുമതം ആ ദിഗ്വിജയത്തിൽ നിലംപരിശാകാതെ പിടിച്ചു നിന്നു. ഈ ദിശാഭ്രംശത്തിൽ ബ്രാഹ്മണമതമെന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുമതവും പൂർവിക സംസ്കൃതിയുടെ അംശങ്ങളെകൂടി ഉൾക്കൊള്ളുവാനും നിലനിർത്തുവാനും നിർബന്ധിതരായി. ഈ ബ്രാഹ്മണപൂർവ സംസ്കാരവും *മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗ*ത്തിന്റെ രൂപീകരണത്തിൽ നിർണായക പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ പിൽക്കാലരൂപീകരണത്തിൽ

നിർണായക സ്വാധീനം ചെലുത്തിയത് നമ്പൂതിരി മതത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടായിരുന്നു. ചാതുർവണ്യ വ്യവസ്ഥയ്ക്കുള്ളിൽ സമഞ്ജസപ്പെടുവാൻ നസ്രാണികൾ തങ്ങളുടെ ജീവിതചക്രവും ഭരണക്രമവും നമ്പൂതിരി വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് അനുരൂപമായി ക്രമപ്പെടുത്തി. അവരുടെ ഷോഡ ചൗളാദി സംസ്കാരങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയോ ക്രൈസ്തവ കൂദാശകൾ അവയ്ക്കു പകരം പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയോ ചെയ്തു. നസ്രാണികളുടെ മേൽ വൈദീക –ലൗകീക അധികാരങ്ങളൊന്നും നമ്പൂതിരിമാർക്ക് ഇല്ലായിരുന്നു. നസ്രാണികൾക്ക് പൂർണമായും സ്വയംഭരണമാണ് ഈ കാര്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്.

ജാതിവ്യവസ്ഥ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന പ്രധാന സുരക്ഷിതത്വവും തൊഴിൽ പരിരക്ഷയും സ്വയംഭരണാവകാശവും നസ്രാണികൾക്ക് കേരളീയസമൂഹത്തിൽ ഭീഷണികൾ ഇല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനം നേടിക്കൊടുത്തു.

അന്നത്തെ നസ്രാണികളുടെ ഭരണവ്യവസ്ഥ ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും എപ്പിസ്കോപ്പസിയുടെയും ഒരു സമജ്ഞസ രൂപമായിരുന്നു. നമ്പൂതിരി സമൂഹത്തിന്റെ ദേശവ്യവസ്ഥയും പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിസഭയുടെ പട്ടത്വ ശ്രേണിയും സമ്മേളിപ്പിച്ച്, ജാതിവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് അനുരൂപമായി രൂപപ്പെടുത്തിയതായിരുന്നു ഈ വ്യവസ്ഥ. പള്ളിയോഗങ്ങളും അർക്കദ്യക്കോനുമായിരുന്നു ഈ വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാന ഘടകങ്ങൾ. ഇത്തരമൊരു സഭാസംവിധാനം പാശ്ചാത്യ സഭകൾക്ക് ക്രൈസ്തവമായി കണക്കാക്കാവുന്ന ഒന്നായിരുന്നില്ല.

പാശ്ചാത്യ കൊളോണിയൽ ശക്തികൾ ഇന്ത്യയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഘടകങ്ങളെല്ലാംചേർന്നു നസ്രാണികൾക്ക് തനതായ ഒരു ജീവിതശൈലി രൂപപ്പെട്ടിരുന്നു. പാശ്ചാത്യ ക്രൈസ്തവ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കോ മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കോ, ഒരു പരിധിവരെ പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവ ദർശനത്തിനോ ഉൾക്കൊള്ളാവുന്നതായിരുന്നില്ല *മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ*ത്തിന്റെ ക്രൈസ്തവികത. പക്ഷേ നസ്രാണി സമൂഹത്തിന് തങ്ങളുടെ ക്രൈസ്തവ മതവിശ്വാസം അടിസ്ഥാന രൂപത്തിലെങ്കിലും നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു പോകാൻ ഈ സംവിധാനം മൂലം കഴിഞ്ഞു.

കേരളത്തിലെ നമ്പൂതിരി കേന്ദ്രീകൃത ജാതിവ്യവസ്ഥയുടെ ഭാഗമായി മാറുകയും അതിനനുസൃതമായ നിയമസംഹിതകളും ജീവിതരീതികളും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ നസ്രാണികളുടെ സാമൂഹിക സുരക്ഷ ഉറപ്പായി. *ജാതി* എന്ന അസ്ഥിത്വവും, *കുലധർമ്മ*ത്തിന്റെ തൊഴിൽ പരിരക്ഷയും സാമ്പത്തികവും മതപരവുമായ സുരക്ഷിതത്വവും ഉറപ്പാക്കി.

പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ വരവിനു മുമ്പ് നസ്രാണി സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥ യ്ക്കുണ്ടായ ഭീഷണി നസ്രാണി വാണിജ്യ തലസ്ഥാനമായ കൊടുങ്ങ ല്ലൂരിനെ പിൻതള്ളി കോഴിക്കോടു നേടിയ വിദേശ വ്യാപാര വളർച്ചയും അതിനനുബന്ധമായ സാമൂതിരി - കൊച്ചി രാഷ്ട്രീയവുമായിരുന്നു.

പാശ്ചാത്യ അധിനിവേശം

ഒരു കയ്യിൽ വാളും മറുകയ്യിൽ കുരിശുമായി ലോകം വെട്ടിപ്പിടിക്കാ നിറങ്ങിയ പോർട്ടുഗീസ്-റോമൻ കത്തോലിക്കർ ദർശിച്ചത് ഇപ്രകാരം സുരക്ഷിതരായ ഒരു നസ്രാണിസമൂഹത്തെയാണ്. സാമൂഹികമായ അര ക്ഷിതാവസ്ഥയോ മതപീഡനമോ നസ്രാണികൾക്ക് അന്നില്ലായിരുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ വിദേശ വ്യാപാര കുത്തക തകർന്നെങ്കിലും ഉൾനാ ടൻ വ്യാപാര ശൃംഖല നസ്രാണികളുടെ കൈവശമായിരുന്നു. ഈ സാഹ ചര്യത്തിൽ പോർട്ടുഗീസ് സാമ്രാജ്യമോ റോമൻകത്തോലിക്കാ സഭയോ പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെ പോർട്ടുഗീസ് നാവികശക്തിയുടെ പരിരക്ഷയോ റോമൻകത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ആത്മീയ അനുഗ്രഹങ്ങളോ തേടി നസ്രാണികൾ അവരെ ആശ്രയിക്കുവാൻ യാതൊരു സാദ്ധ്യതയുമില്ലാ യിരുന്നു. ഈ രീതിയിലൊക്കെ നസ്രാണികളെ ആശ്രിതരാക്കുവാൻ ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലം പാശ്ചാത്യർ നടത്തിയ ശ്രമമെല്ലാം വിഫലമായി.

ജാതിവ്യവസ്ഥ നൽകുന്ന സാമൂഹിക പരിരക്ഷയും *കുലധർമ്മം* നൽ കുന്ന തൊഴിൽ പരിരക്ഷയും നിലനിൽക്കുന്നിടത്തോളംകാലം നസ്രാ ണികളെ തങ്ങളുടെ അധീനതയിൽ ലഭിക്കുകയില്ലെന്ന് പാശ്ചാത്യർക്ക് മനസ്സിലായി. നസ്രാണികളെ തങ്ങൾക്ക് വിധേയമായ ഒരു സമൂഹമാ ക്കുവാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം ഈ പരിരക്ഷ ഇല്ലാതാക്കുക എന്നതാണെന്നും അവർക്ക് ബോധ്യമായി. അതിനാകട്ടെ, അവരുടെ ജാതി ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുക എന്നതൊഴികെ മറ്റു മാർഗ്ഗമൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു താനും.

വളരെ പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു ഉദാഹരണം ഇക്കാര്യത്തിൽ പാശ്ചാത്യ രുടെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലം കൊണ്ട് കൊച്ചിയിൽ രൂപപ്പെട്ട പരിവർത്തിത ക്രൈസ്തവ സമൂഹം പൂർണ്ണമായും പോർട്ടു ഗീസ് ആശ്രയത്തിലാണ് കഴിഞ്ഞിരുന്നത്. വിവിധ കീഴ്ജാതികളിൽ നിന്നും മതം മാറിയവരും യൂറോപ്യൻ സങ്കരവർഗ്ഗക്കാരും ചേർന്ന ഈ വിഭാഗത്തിന് പ്രത്യേക ജാതിയോ *കുലധർമ്മമോ* ഇല്ലാത്തതിനാൽ എന്തെങ്കിലും തൊഴിൽ ചെയ്യുവാനോ പൗരാവകാശം നൽകുവാനോ പ്രാദേശിക ഭരണാധികാരികൾ വിസമ്മതിച്ചു. ഇതിന്റെ ഫലമായി പൂർണ മായും പോർട്ടുഗീസ് അധികാരികളെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ഒരു സമൂ ഹമായി അവർ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു.

ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ്

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിനെ വിലയിരുത്താൻ. പോർട്ടുഗീസ് ഭരണാധികാരികളും റോമൻ കത്തോലിക്കാ മിഷനറിമാരും മതപരവും സാമൂഹികവും ആചാരപരവുമായ അനേകം മാറ്റങ്ങൾ നസ്രാണി സമൂഹത്തിൽ നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. നസ്രാണി സമൂഹത്തെ പാശ്ചാത്യ മാനദണ്ഡങ്ങൾക്ക് അനുരൂപപ്പെടുത്തുവാനാണ് ഈ മാറ്റങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചത്.

നസ്രാണികൾക്കാകട്ടെ മതവും സാമൂഹികഘടനയും വേർപിരിക്കാനാവുന്നതായിരുന്നില്ല. അവയെല്ലാം കൂടി ഒന്നുചേർന്നതായിരുന്നു അവരുടെ *മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗ*മെന്ന ജീവിതവ്യവസ്ഥ. പാശ്ചാത്യരുടെ മതവിശ്വാസവും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും ചേർത്ത് ഇതിനു സമാനമായി *കേപ്പായുടെ മാർഗ്ഗം* എന്നപേര് നസ്രാണികൾ നൽകി. യഥാർത്ഥത്തിൽ *മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗവും ശീമോൻ പത്രോസിന്റെ മാർഗ്ഗവും* തമ്മിലുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലാണ് കൂനൻകുരിശു സത്യത്തിൽ അവസാനിച്ചത്.

നസ്രാണികളെ പോർട്ടുഗീസ് രാജ്യശക്തിക്കും റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കും വിധേയമാക്കുവാൻ നസ്രാണി സമൂഹത്തിൽ താഴെപറയുന്ന കാതലായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്ന് പോർട്ടുഗീസുകാർ കണക്കുകൂട്ടി.

1. നസ്രാണികളുടെ *ജാതി* അധിഷ്ഠിത ജീവിത വ്യവസ്ഥ തകർത്ത് അവരെ ജാതിരഹിതരാക്കുക. അതുവഴി കേരളസമൂഹത്തിൽ അവരെ നിസഹായരാക്കി മാറ്റുക.

2. പള്ളിയോഗങ്ങളിലും മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുക.

3. ബാഗ്ദാദിലെ കാതോലിക്കായുമായുള്ള ആത്മീയ ബന്ധം വിച്ഛേദിച്ച് റോമൻ പാപ്പായുടെ കീഴിൽ മെത്രാന്മാരിലും അവർ നിയമിക്കുന്ന വികാരിമാരിലും കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു അധികാരശ്രേണി നിർമ്മിക്കുക.

4. *മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗ*ത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത് പാശ്ചാത്യ മാർഗ്ഗം സ്ഥാപിക്കുക.

ഈ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളോടെയാണ് ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടിയത്. ചില റോമൻ കത്തോലിക്കാ ചരിത്രകാരൻമാർ വിപ്ലവകരമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന തൊട്ടുകൂടായ്മക്കെതിരെയുള്ള കാനോനുകൾപോലും ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഉദ്ദേശശുദ്ധി ഇല്ലാത്തവയാണെന്നു കാണാം. മുകളിൽ പറഞ്ഞ ലക്ഷ്യങ്ങളോടെ

യാണ് എല്ലാ കാനോനാകളും രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് എന്ന് അവ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

എടത്തിലെ മര്യാദ

ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനുകളുടെ ഗതി എന്തായാലും ഒന്നര നൂറ്റണ്ടുകാലത്തെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഹവാസം അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും അനേകം പാശ്ചാത്യ കലർപ്പുകൾ *മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗ*ത്തിനു സംഭാവനചെയ്തു. 1653-ലെ കൂനൻകുരിശു സത്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ *മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗ*ത്തിന്റെ പുനരുത്ഥാനമായിരുന്നെങ്കിലും പാശ്ചാത്യ കലർപ്പുകളെ പൂർണമായും അതിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കുക അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. തുടർന്ന് 1665-ൽ ആരംഭിച്ച അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധം പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തെക്കൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്തതോടെ *മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗം* കൂടുതൽ സങ്കീർണമാവുകയും അതിന്റെ ഐക്യരൂപം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മലങ്കരയിൽ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ വിവിധ രീതിയിലുള്ള നടപടികൾ - ആത്മീയവും, ഭൗതീകവും, ഭരണപരവും - ഇതോടെ നിലവിൽ വന്നു.

എങ്കിലും മലങ്കരസഭയ്ക്കാകമാനം ബാധകമായ ചില ചട്ടക്കൂടുകളെങ്കിലും സൂക്ഷിക്കുവാൻ നസ്രാണികൾക്കു കഴിഞ്ഞു. *എടത്തിലെ മര്യാദ* എന്ന പേരിലാണ് നസ്രാണി ജീവിതശൈലി പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. വർദ്ധിച്ചുവന്ന പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യം പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ *എടത്തിലെ മര്യാദ*യിൽ സാരമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി. ഇതിനിടയിലും സർവശക്തമായ മലങ്കര പള്ളിയോഗം ഈ മാറ്റങ്ങളെ ഉൾക്കൊണ്ട് അവയെ പൊതുസഭയുടെ നിയമമാക്കി മാറ്റുന്നതിൽ - അതിൽ കൂദാശപരവും, സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായ ഘടകങ്ങൾ ഉൾപ്പെടും - വിജയിക്കുന്നതായി പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ രേഖകൾ തെളിയിക്കുന്നു.

ഐക്യരൂപം നഷ്ടപ്പെട്ട *എടത്തിലെ മര്യാദ*യുടെ സങ്കീർണതകൾ പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിലും പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ദശകങ്ങളിലും മലങ്കരസഭയെ കലാപകലുഷിതമാക്കി. കൂദാശ-ആചാര - അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ഐക്യരൂപം വരുത്തുകയും സഭാഭരണകാര്യത്തിൽ പൊതുവായ ഒരു രീതി അവലംബിക്കുകയുമായിരുന്നു ഇതിൽനിന്നും കരകയറാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം 1809-ലെ *കണ്ടനാടു പടിയോല*യെ വിലയിരുത്താൻ.

കണ്ടനാടു പടിയോല

താറുമാറായ *എടത്തിലെ മര്യാദ*യെ കാലസ്ഥിതിക്കനുരൂപമായവിധം

പുനർനിർമിക്കുക എന്ന ദൗത്യമാണ് 1809 ചിങ്ങം 1-ന് കണ്ടനാട്ടുപള്ളി യിൽ കൂടിയ മലങ്കര പള്ളിയോഗം നിർവഹിച്ചത്. കൂദാശാനുഷ്ഠാനങ്ങ ളിൽ മാത്രമല്ല ഇടവകപള്ളി ഭരണമടക്കമുള്ള കാര്യങ്ങളും കണ്ടനാട്ടു പടിയോലയിൽ പരാമർശവിധേയമാകുന്നുണ്ട്. മലങ്കരസഭയുടെ ലഭ്യമായ ആദ്യ ലിഘിത ഭരണഘടനയാണ് 1809-ലെ കണ്ടനാടു പടിയോല. സഭ യുടെ ഐക്യരൂപം നിലനിർത്തുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമെന്ന നിലയിലാണ് സെമിനാരി സ്ഥാപനം, ആണ്ടു തക്സായുടെ പ്രചാരം മുതലായവ കണ്ട നാടു പടിയോലയിൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്നും അതിന്റെ വിശകലന ത്തിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്.

1809-ലെ കണ്ടനാടു പടിയോലയെ തുടർന്നുണ്ടായ സെമിനാരി സ്ഥാപ നം, പകലോമറ്റം വാഴ്ചയുടെ അസ്തമനം, തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന മെത്രാൻമാർ, പാശ്ചാത്യ - പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് ബാന്ധവം മുതലായവ നസ്രാണി വ്യവസ്ഥയെ വീണ്ടും തകിടം മറിച്ചു. വേലുത്തമ്പി കലാപത്തെത്തുടർന്ന് തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലുമുണ്ടായ വൻപിച്ച സാമൂഹിക പരി വർത്തന പ്രക്രിയയും നസ്രാണി വ്യവസ്ഥയെ സാരമായി ബാധിച്ചു. എങ്കിലും പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപകുതിയിൽ മലങ്കരപള്ളി യോഗം സർവശക്തമായിത്തന്നെ തുടരുന്നതായി കാണാം. പക്ഷേ റോമൻ കത്തോലിക്കരും തുടർന്ന് അന്ത്യോഖ്യൻ മേല്പട്ടക്കാരും പ്രച രിപ്പിച്ച മെത്രാനിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഭരണവ്യവസ്ഥ *മെത്രാന്മാരുടെ ഏക നായകത്വം* എന്ന ദുഷിച്ച രീതിയിലേയ്ക്കു സാവധാനം വളരുന്ന പ്രക്രി യയും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ദൃശ്യമാണ്. പാലക്കുന്നത്ത് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ്, മലങ്കരപള്ളിയോഗത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൂടാതെ മേല്പട്ടസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുകയും രാജകീയ വിളംബരത്തിന്റെ പിൻബ ലത്തോടെ ഭരണം നടത്തുകയും ചെയ്തതോടെ മലങ്കരപള്ളിയോഗം അസ്തപ്രഭമായി. മലങ്കരസഭാഭരണം എല്ലാതലങ്ങളിലും *കയ്യൂക്കുള്ളവൻ കാര്യക്കാരൻ* എന്ന നിലയിലായി.

ചട്ടവര്യോല

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് കൊ.വ. 1028 ൽ പഴയസെമിനാരിയിൽ കൂടിയ മലങ്കരപള്ളിയോഗം 151 വകുപ്പുള്ള സമഗ്രമായ ഒരു *ചട്ടവര്യോല* പാസാക്കിയത്. മലങ്കരസഭയുടെ വിശ്വാസപരവും ആചാരപരവുമായ വിഷയങ്ങളെ സമഗ്രമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതും, ഭരണത്തിന്റെ എല്ലാത ലങ്ങളെയും, പരാതികൾ, വിധികൾ മുതലായ വിഷയങ്ങളെ പരാമർശി ക്കുന്നതുമായ *ചട്ടവര്യോല* അന്നത്തെ നിലയിൽ മാത്രമല്ല, ഇന്നും ഉദാ ത്തമായ ഒരു നിയമാവലിയാണ്. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഈ നിയമാവലിയും ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്തിയില്ല. ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽത്തന്നെ മെത്രാനും

ജനങ്ങളും ഇതു ലംഘിച്ചു തുടങ്ങിയതാണ് പരാജയത്തിനു കാരണ മായി പറയുന്നത്.

പരുമല സുന്നഹദോസ്

പാലക്കുന്നത്ത് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിനെതിരായി പട്ട മേറ്റു വന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ മുമ്പിൽ മലങ്കരസഭയെ പുതുക്കിപ്പണിയുക എന്ന ഭീമമായ വെല്ലുവിളി യാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഇതിന് മലങ്കരപള്ളിയോഗത്തെ പുനരുജ്ജീവി പ്പിക്കേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. വ്യ ക്തമായ ഒരു ചട്ടക്കൂടില്ലാതെ മലങ്കരപള്ളിയോഗം മുമ്പോട്ടു കൊണ്ടു പോകാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. ഈ കാഴ്ചപ്പാടോ ടെയാണ് 1872-ൽ അദ്ദേഹം ഒരു മലങ്കരപള്ളിയോഗം പരുമല സെമിനാ രിയിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടിയത്.

1873-ൽ പരുമലയിൽ കൂടിയ മലങ്കരപള്ളിയോഗം മലങ്കര അസോ സിയേഷനും അസോസിയേഷന് ഒരു മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയും രൂപീക രിച്ചു. മലങ്കരസഭയുടെ കേന്ദ്രഭരണത്തിൽ ഈ കമ്മറ്റിക്കുള്ള സുപ്രധാ നമായ സ്ഥാനം വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തു.പക്ഷേ ഈ ശ്രമം ഫലവ ത്തായില്ല മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെ രാജകീയ പിൻബല മുള്ള അധികാരത്തേക്കാൾ പരദേശി മെത്രാൻ മാർ യൂയാക്കീം കൂറി ലോസിന്റെ അധികാരഭ്രമമാണ് ഈ ശ്രമത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയത്. ഒരു നിയമത്തിനും വഴങ്ങുവാൻ മനസ്സില്ലാത്ത അന്നത്തെ നസ്രാണി മനസ്ഥിതിയും ഈ നിയമത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിൽ വലിയ പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ്

ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ അന്ത്യോ ഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ മലങ്കരയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ 1876-ൽ മുളന്തുരുത്തിയിൽ കൂടിയ മലങ്കര പള്ളിയോഗം പരുമല സുന്നഹദോസിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ വീണ്ടും പാസാക്കി അസോ സിയേഷൻ രൂപീകരിച്ചു. 1873-ലെ പരുമല സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങ ളുടെ ഏതാണ്ട് തനിപ്പകർപ്പാണ് മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിൽ പാസാ ക്കിയത്. അതിനാൽ മലങ്കര അസോസിയേഷനും, അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയും പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ദാനമാണെന്ന ചിലരുടെ വാദം തികച്ചും അസംബന്ധമാണ്. അതിന്റെ യഥാർത്ഥ സൂത്ര ധാരകൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനാണ്.

ആദ്യകാലത്ത് നവീകരണക്കാരുമായുള്ള കേസിനാവശ്യമായ പണ

മുണ്ടാക്കുക എന്നതായിരുന്നു മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയുടെ മുഖ്യ കർമ്മം. കേസുകൾ ഏതാണ്ട് അവസാനിച്ചതോടെ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി നിയമ നിർമ്മാണ നടപടികളിലേക്കു കടന്നതായി 1876 മുതൽ 1912 വരെയുള്ള അസോസിയേഷൻ - മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി മിനിട്സുകളിൽ നിന്നും വ്യക്ത മാകുന്നുണ്ട്.

മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന

മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് 1934-ൽ മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന പാസാക്കിയത്. പക്ഷേ ഇക്കാലത്തി നിടയിൽ ദൗർഭാഗ്യകരമായ ഒരു സംഭവവികാസം ഉരുത്തിരിഞ്ഞിരുന്നു എപ്പിസ്കോപ്പസിയും ജനാധിപത്യവ്യവസ്ഥയും തമ്മിലുള്ള അധികാര വടംവലിയായിരുന്നു അത്. റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയും തുടർന്ന് അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയും മലങ്കരയിൽ നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചത് മെത്രാ നിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഭരണ സംവിധാനമായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ പരമ്പ രാഗത അവകാശവുമായിയാണ് നസ്രാണിപ്പരിഷ അതിനെ നേരിട്ടത്. ജനാധിപത്യത്തിനു ഉയർന്ന സ്ഥാനം നൽകുന്ന പാശ്ചാത്യ പ്രൊട്ട സ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ പിൻബലവുമുണ്ടായിരുന്ന മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാ സ്യോസാണ് *മെത്രാൻമാരുടെ ഏകനായകത്വത്തിന്റെ* ഏറ്റവും വലിയ ദൃഷ്ടാന്തം എന്നത് വിരോധാഭാസവും.

ഈ പശ്ചാത്തലവും 1876-നു ശേഷം മലങ്കരയിൽ രൂഢമൂലമായ അന്ത്യോഖ്യൻ സഭാവിജ്ഞാനീയവും മെത്രാനിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു ഭരണ സംവിധാനമാണ് സഭയ്ക്കാവശ്യം എന്ന ചിന്ത വളർത്തുവാൻ ഇടയായി. ഇതിനെ അനുകൂലിക്കാത്ത ഒരു പ്രബല വിഭാഗവും സഭ യിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ സംഘർഷം ഭരണഘടനാ നിർമാണ കമ്മറ്റി യിലും പ്രതിഫലിച്ചു. തങ്ങളുടെ ന്യായമായ അവകാരങ്ങൾ ഭരണഘട നയിൽ ചേർക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചതിനാൽ ഭരണഘടനാ നിർമാണകമ്മറ്റി യിലെ ജനപ്രതിനിധികൾ രാജിവെച്ചു. മറു ഭാഗമാകട്ടെ തികച്ചും വൈദീക-കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു നക്കൽ ഭരണഘടനയ്ക്കു രൂപം കൊടു ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവ രണ്ടിന്റെയും ഒരു മദ്ധ്യമസ്ഥാനമാണ് 1934-ൽ പാസാക്കിയതും ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നതുമായ ഭരണഘടന. ജനാവ കാശം ഒരു പരിധിവരെ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എങ്കിലും ഈ ഭരണഘ ടനയിൽ വൈദീക - കേന്ദ്രീകൃത സംവിധാനത്തിനാണ് മുൻതൂക്കം.

ഉപസംഹാരം

മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന ഇന്നും പൂർണമല്ല. കാലോചിതമായ പരി ഷ്ക്കാരങ്ങൾ അവയിൽ വരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നെ പാശ്ചാത്യ സ്വാധീനത്തിനു മുമ്പുള്ള *മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗ*ത്തിലെ

വിട്ടുപോയ കണ്ണികൾ ഭരണഘടനയിൽ ചേർക്കേണ്ടിയുമിരിക്കുന്നു. അന്ധമായ പാശ്ചാത്യാനുകരണം – അതിൽ അത്മീയവും ലൗകീകവും പെടും – മൂലം മലങ്കരസഭയുടെ തനിമ നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാനുള്ള ശക്തമായ വകുപ്പുകളും ഭരണഘടനയിൽ ചേർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

(കാല്പാടുകൾ, ഗൾഫ് യൂത്ത് കോൺഫറൻസ് സ്മരണിക, മാർച്ച് 2006)

12

അധമബോധത്തിന്റെ സ്വയംപ്രതിഷ്ഠ

മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾക്ക് അത്യുന്നത സ്ഥാനം നൽകുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്ര ജനാധിപത്യ രാജ്യമാണ് ഇന്ത്യ. ഇവിടെ ആർക്കും ഏതു നാമവും സ്വീകരിക്കാനുള്ള അവകാശമുണ്ട്. അത് *രാഷ്ട്രപതി*യെന്നോ *പ്രധാനമന്ത്രി*യെന്നോ ആയാലും നിയമപരമായി തടസമില്ല. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം *രാഷ്ട്രപതി*യെന്നോ *പ്രധാനമന്ത്രി*യെന്നോ സ്വന്തം പേര് മാറ്റി, തങ്ങൾ ആ സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിയ്ക്കുന്നവരാണെന്ന് ആരെയെങ്കിലും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ സംഭവം ക്രിമിനൽകുറ്റമാണ്.

ഇത്തരമൊരവസ്ഥയാണ് റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പിന്റേത്. 2005 ഫെബ്രുവരി 10-ന് റോമാ പാപ്പാ, തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപത (സീറോ-മലങ്കര) യ്ക്ക് മേജർ ആർച്ച്ബിഷപ്പോറിക്കായും, തിരുവനന്തപുരം ആർച്ച് ബിഷപ്പിന് (സീറോ -മലങ്കര) മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പായും സ്ഥാനക്കയറ്റം നൽകിയപ്പോൾ മുതൽ, ആ സ്ഥാനി സ്വയം *കാതോലിക്കാ* എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചു വന്നു. 2007 മാർച്ച് 3-ന് സ്ഥാനമേറ്റ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയാകട്ടെ, ഒരു പടികൂടി കടന്ന് നാല് സ്ഥാനങ്ങളാണ് ഇന്ന് സ്വയം അവകാശപ്പെടുന്നത്. സീറോ-മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക വെബ്സൈറ്റ് പ്രകാരം അവ,

1. പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻ സിംഹാസനത്തിന്റെ പിൻഗാമി (Successor of the Apostolic See of St. Thomas in India).

2. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ (Malankara Metropolitan).

3. സീറോ-മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് - കാതോലിക്കാ (Major Archbishop - Catholicos of the Syro-Malankara Catholic Church).

4. തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് (Major Archbishop of Trivandrum).

2005 ഫെബ്രുവരി 10-ന് നടന്ന ഒന്നാമത്തെ തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച്ബിഷപ്പിന്റെ സുന്ത്രോണീസാ സമയത്ത് റോമാ സിംഹാസനം അദ്ദേഹത്തെ *കാതോലിക്കാ* സ്ഥാനത്തയ്ക്ക് ഉയർത്തി എന്ന് പ്രചണ്ഡമായ പ്രചാരണം നടക്കുകയുണ്ടായി. മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പിന്റെ സുന്ത്രോ

ണീസോ, കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണമായാണ് പ്രചരിപ്പിച്ചത്. എന്നാൽ, അധികം താമസിയാതെ മാർപാപ്പായുടെ ബൂളായിൽ അപ്രകാരം ഒരു പരാമർശനം ഇല്ലായെന്നു വ്യക്തമായി. കാനോനികമായും ചരിത്രപരമായും റോമാ സഭയ്ക്ക് *കാതോലിക്കാ* എന്ന സ്ഥാനം ആർക്കും നൽകാനാവില്ലെന്നും, ആ സഭയിൽ *കാതോലിക്കാ* എന്ന സ്ഥാനം റോമാ പാപ്പായ്ക്കു മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്നും ഈ ലേഖകൻ 2005 മെയ് ലക്കം *മലങ്കരസഭാ* മാസികയിൽ എഴുതിയ *റീത്ത് കാതോലിക്കാ വെറും പ്രഹസനം* എന്ന ലേഖനത്തിൽ സമർത്ഥിച്ചിരുന്നു. ഇന്നുവരെ ആരും ഈ ലേഖകന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ ഖണ്ഡിച്ചിട്ടില്ല.

മാത്രമല്ല, 2005 ജൂൺ 18-നു റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ക്രൈസ്തവ ഐക്യത്തിനുള്ള തിരുസംഘത്തിന്റെ പ്രസിഡന്റ് കർദ്ദിനാൾ വാൾട്ടർ കാസ്പർ, മലങ്കരസഭയുടെ ഇന്റർ ചർച്ച് റിലേഷൻസ് കമ്മിറ്റിയുടെ അന്നത്തെ പ്രസിഡന്റ് ഫീലിപ്പോസ് മാർ യൗസേബിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് എഴുതിയ ഔദ്യോഗിക കത്തിൽ (PROT N: 2581/2005/h), റോമാസഭ, *കാതോലിക്കാ* എന്ന സ്ഥാനം തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പിന് നൽകിയിട്ടില്ലായെന്നും, *കാതോലിക്കാ* എന്ന പേര് അദ്ദേഹത്തോട് ബന്ധിപ്പിച്ച് ഉപയോഗിക്കുന്നത് കർശനമായി വിലക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും വ്യക്തമാക്കി. എങ്കിലും തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്, *കാതോലിക്കാ* എന്ന വിശേഷണം മറ്റു പല പുതിയ വിശേഷണങ്ങളോടൊപ്പം നിർബാധം ഇപ്പോഴും ഉപയോഗിച്ചു വരികയാണ്.

തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഉൾപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന, അദ്ദേഹത്തിനു ആ സ്ഥാനംനൽകിയ, റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ, മലങ്കര റീത്തുകാരുടെ അവകാശവാദങ്ങളൊന്നും അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് അവരുടെ ഔദ്യോഗിക രേഖകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ മെത്രാന്മാരുടെ അത്യുന്നത സമിതിയായ *കാതലിക് ബിഷപ്സ് കൗൺസിൽ ഓഫ് ഇന്ത്യ*യുടെ (CBCI) രേഖകൾപ്രകാരം, തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പിന്റെ വിലാസം His Beatitude Moran Mor Baselios Cleemis (Thottunkal), Major Archbishop of Trivandrum (Syro-Malankara) Major Archbishop's House, Pattom, Trivandrum - 695 004 എന്നു മാത്രമാണ്. റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ എല്ലാ റീത്തുകളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘമാകട്ടെ, Major Archbishop Baselios Cleemis Thottunkal (Isaac Mar Cleemis Thottunkal) എന്നു മാത്രമാണ് ഇദ്ദേഹത്തെ സംബോധന ചെയ്യുന്നത്.

ചുരുക്കത്തിൽ, തങ്ങൾ ഏതു സഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നുവോ ആ റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ, റീത്തുകാരുടെ അവകാശവാദങ്ങ

ളൊന്നും അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്നു സ്പഷ്ടം. മുകളിൽ പറഞ്ഞവയൊക്കെയും ആർക്കും പരിശോധിക്കാവുന്ന രേഖകളാണ്.

റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ, *കാതോലിക്കാ* എന്ന വിശേഷണം തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പിന് നൽകിയിട്ടില്ല എന്നു പരസ്യമായതോടുകൂടി അവർ പുതിയ രണ്ടു വാദമുഖങ്ങൾ ഉയർത്തി. അവ,

(1) മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് സ്ഥാനം കാതോലിക്കായ്ക്കു തുല്യമാണ്. അതിനാൽ മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് സ്ഥാനം നൽകുന്നതോടെ *കാതോലിക്കാ* സ്ഥാനം സ്വയം വന്നുചേരും.

(2) മലങ്കര റീത്തിന് സ്വന്തം സഭാദ്ധ്യക്ഷനു *കാതോലിക്കാ* എന്ന വിശേഷണം നൽകാനുള്ള അധികാരമുണ്ട്. ഇവ രണ്ടും റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പൗരസ്ത്യ സഭകൾക്കുള്ള കാനോൻ സംഹിതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്നാണ് റീത്തുകാർ അവകാശപ്പെടുന്നത്.

കർദ്ദിനാൾ വാൾട്ടർ കാസ്പറിന്റെ മുകളിൽ പറഞ്ഞ കത്ത് ഈ രണ്ടു വാദമുഖങ്ങളെയും ഖണ്ഡിക്കുന്നുണ്ട്. പൗരസ്ത്യ സഭകൾക്കുള്ള കാനോൻ സംഹിതയിൽ (CCEO) *കാതോലിക്കാ* എന്ന പദമേ ഇല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ മാർപാപ്പായ്ക്കൊഴികെ മറ്റാർക്കും *കാതോലിക്കാ* എന്ന സംജ്ഞ ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ എന്ന് ഈ ലേഖകന്റെ *റീത്ത് കാതോലിക്കാ വെറും പ്രഹസനം* എന്ന മുൻ ലേഖനത്തിൽ വിവരിച്ചവയൊന്നും ആവർത്തിയ്ക്കുന്നില്ല.

റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിലെ പല പൗരസ്ത്യ റീത്തുകൾക്കും ലത്തീൻ വിഭാഗത്തിലും അനേകം പാത്രിയർക്കീസുമാരുണ്ട്. റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിലെ ഏറ്റവും വലിയ പൗരസ്ത്യ റീത്തായ ഉക്രൈൻ റീത്തിനു – ഇവർ റഷ്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ നിന്നു റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നവരാണ് – ഒരു *പാത്രിയർക്കീസ്* സ്ഥാനം വേണമെന്നത് അവരുടെ ദീർഘകാല ആവശ്യമായിരുന്നു. ഇതു നൽകാനുള്ള വൈമനസ്യംകൊണ്ട് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിനു ശേഷം *മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്* എന്ന സ്ഥാനം റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ പുതുതായി സൃഷ്ടിക്കുകയും ഉക്രൈൻ റീത്തിനു നൽകുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന്, ദശാബ്ദങ്ങൾക്കുശേഷം, സീറോ മലബാർ സഭയ്ക്കും, തുടർന്ന് സീറോ മലങ്കരസഭയ്ക്കും, അവസാനം റുമേനിയൻ സഭയ്ക്കും മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് സ്ഥാനം നൽകി.

പൗരസ്ത്യ സഭകൾക്കുള്ള കാനോൻ സംഹിതപ്രകാരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്, പാത്രിയർക്കീസിനേക്കാൾ ഒരുപടി താഴെയാണ്. എന്നാൽ

റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിലെ ഒരു പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഏതാണ്ടെല്ലാ അധികാരങ്ങളും സ്വന്തം സഭയിൽ ആദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. അതേസമയം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പിന് *പാത്രിയർക്കീസ്* എന്ന സംജ്ഞ ഉപയോഗിയ്ക്കാൻ അനുവാദമില്ല. പൗരസ്ത്യ സഭകൾക്കുള്ള കാനോൻ സംഹിത (CCEO 151, 151A, 154) ഈ വസ്തുതകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

മലങ്കരസഭയിലെ ബഥനി സന്യാസപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന ഗീവർഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ് റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നപ്പോൾ (*പുനരൈക്യം* റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പദപ്രയോഗമല്ല. *Unionaites = ചേർന്നവർ* എന്നു മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥ പദപ്രയോഗം) പല ബഹുമതികളും തനിക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ട കൂട്ടത്തിൽ *കാതോലിക്കാ* സ്ഥാനവും ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അന്ന് അതു നിരസിച്ചുകൊണ്ട് 1929 ഓഗസ്റ്റ് 5-നു റോം കൊടുത്ത മറുപടി താഴെ പറയുന്നതാണ്.

...Thus for instance, if, as, above, one Bishop returns with a considerable part of his clergy and flock, the Holy See will be inclined to retain him under its own immediate jurisdiction. In further eventual organisation of hierarchy alone Catholic lines, their can, of course, be no question of a synodal form of episcopal government, nor can any hopes be entertained for the retention of a position or title like that of "Catholicos" which is not supported by a long-standing ecclesiastical tradition in Malabar. (AAT, A 8/1929)...

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിനു മുമ്പു റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്ന മാർ ഈവാനിയോസിനു *കാതോലിക്കാ* സ്ഥാനം നൽകാൻ റോമാ സിംഹാസനം തയാറായിരുന്നെങ്കിൽ, *മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്* എന്ന സ്ഥാനം സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ *കാതോലിക്കാ* സ്ഥാനവും അതിനോടൊപ്പമോ പിന്നീടോ രൂപീകരിക്കാമായിരുന്നു. അതു ചെയ്തില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിനു കേവലം *ആർച്ച് ബിഷപ്പ്* സ്ഥാനവും അവസാനം പിൻഗാമിക്ക് *മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്* സ്ഥാനവും മാത്രമാണ് നൽകിയത്. *പാത്രിയർക്കീസ്* എന്ന ബഹുമതി നൽകാൻ റോം തയാറല്ല എന്നു തന്നെയാണ് അതിനർത്ഥം.

അടുത്ത വാദം മലങ്കര റീത്തിന് സ്വന്തം സഭാദ്ധ്യക്ഷനു *കാതോലിക്കാ* എന്ന വിശേഷണം നൽകാനുള്ള അധികാരമുണ്ട് എന്നാണ്. റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ എല്ലാ പൗരസ്ത്യ റീത്തുകൾക്കും പൊതുവായി ബാധകമാകുന്ന *പൗരസ്ത്യ സഭകൾക്കുള്ള കാനോൻ സംഹിത*യല്ലാതെ മലങ്കര റീത്തുകാർക്കായി പ്രത്യേക നിയമമൊന്നും റോം നിർമിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ് ഇവിടെ അടിസ്ഥാനപരമായി മനസിലാക്കേണ്ട

വസ്തുത. സ്വയം നിയമം നിർമ്മിക്കാനും ഇവർക്കധികാരമില്ല (CCEO 781). ആ അധികാരം റോമാ പാപ്പായ്ക്കു മാത്രമാണ്. പിന്നെ *കാതോ ലിക്കാ* എന്ന ബഹുമതി സ്വയം സ്വീകരിക്കാൻ റീത്തുകാർക്ക് എവി ടുന്ന് അധികാരം കിട്ടി? അപ്രകാരം ഒരു അധികാരം പൗരസ്ത്യ റീത്തു കൾക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് ഉക്രൈൻകാരും റൂമേനിയാ ക്കാരും *പാത്രിയർക്കീസ്* സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചില്ല? ചരിത്രപരമായി ഉക്രൈ ൻകാരും റൂമേനിയാക്കാരും യഥാക്രമം റഷ്യൻ, റൂമേനിയൻ പാത്രിയർ ക്കീസുമാരുടെ കീഴിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞുപോയവരാണ്. അവരിൽത്തന്നെ ഉക്രൈൻകാരാകട്ടെ, പാത്രിയർക്കീസ് സ്ഥാനത്തിനു അത്യധികം ആഗ്ര ഹിച്ചവരുമാണ്.

ഇവിടെ മറ്റൊരു ചോദ്യവും ഉയരുന്നുണ്ട്. ഈജിപ്തിലെ കോപ്റ്റിക്, ബൈസന്റൈൻ പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെ സ്ഥാനപ്പേര് *പോപ്പ്* എന്നാണ്. ഇവർ രണ്ടുപേരുടെയും റോമൻ കത്തോലിക്കാ ബദലുകൾ വെറും *പാത്രി യർക്കീസു*മാരാണ്. എന്തുകൊണ്ട് അവർ *പോപ്പ്* എന്ന സ്ഥാനപ്പേർ സ്വയം സ്വീകരിച്ചില്ല? പേർഷ്യൻ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെയും, രണ്ട് പാത്രിയർക്കീസുമാർ കീഴ്സ്ഥാനികളാ യുള്ള അർമീനിയൻ കാതോലിക്കായുടെയും റോമൻ കത്തോലിക്കാ ബദ ലുകളും വെറും *പാത്രിയർക്കീസു*മാരാണ്. എന്തുകൊണ്ട് അവർക്ക് *കാതോലിക്കാ* എന്ന സ്ഥാനപ്പേർ നൽകിയില്ല? ഉത്തരം വളരെ വ്യക്ത മാണ്. റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ *പോപ്പ്, കാതോലിക്കാ* എന്ന സ്ഥാനപ്പേരുകൾ ആർക്കും നൽകില്ല. റോം നൽകാത്ത ഒരു സ്ഥാനവും റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ഉണ്ടാകില്ല.

അടുത്ത വാദം അതീവ വിചിത്രമാണ്. മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് സ്ഥാനം കാതോലിക്കായ്ക്കു തുല്യമാണ്. അതിനാൽ റോമാപാപ്പാ മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് സ്ഥാനം നൽകുമ്പോൾ കാതോലിക്കാസ്ഥാനം സ്വയം വന്നു ചേരും! റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പൗരസ്ത്യ സഭകൾക്കുള്ള കാനോൻ സംഹിതയിലെ *മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്, പാത്രിയർക്കീസിനേ ക്കാൾ ഒരുപടി താഴെയാണെന്ന* പരാമർശനവും, പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭയുടെ ഹൂദായ കാനോനിലെ മഫ്രിയാനായെപ്പറ്റി പറയുന്ന ഭാഗവും കൂട്ടിക്കുഴച്ച് ഈ വാദം തെളിയിക്കാൻ ദുർബലമായി ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാദ ത്തിന്റെ വഴി ഇതിലെ.

1. തിരുവനന്തപുരം ആർച്ച് ബിഷപ്പിന് മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പായി സ്ഥാനക്കയറ്റം ലഭിച്ചു.

2. മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്, പാത്രിയർക്കീസിനേക്കാൾ ഒരുപടി താഴെ യാണ്.

3. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിസഭയിലെ കാതോലിക്കാ, പാത്രിയർക്കീസിനേക്കാൾ താഴെയാണ്.

4. സീറോ-മലങ്കരസഭ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലുള്ള സഭയായതിനാൽ മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് കാതോലിക്കായാണ്.

ഈ വാദത്തിലെ പരമപ്രധാനമായ പൊരുത്തക്കേട് പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിസഭയിൽ കാതോലിക്കാ എന്നൊരു സ്ഥാനിയില്ല എന്നതാണ്. ഹൂദായ കാനോൻ വിശദീകരിക്കുന്നത് *മഫ്രിയാനാ* എന്ന സ്ഥാനിയെപ്പറ്റിയാണ്. ഹൂദായ കാനോൻ ക്രോഡീകരിച്ച മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായ പോലും, സ്വയം *മഫ്രിയാനാ* എന്നല്ലാതെ *കാതോലിക്കാ* എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നില്ല. തന്നെയുമല്ല, ഹൂദായ കാനോനും റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ കാനോനും പരസ്പരപൂരകങ്ങളോ പരസ്പരം അംഗീകരിയ്ക്കുന്നവയോ അല്ല. അതിനാൽ ഇവയെ കൂട്ടിക്കെട്ടി മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പിനെ *കാതോലിക്കാ* ആക്കുന്നത് യുക്ത്യാഭാസമാണ്. തന്നെയുമല്ല, ഹൂദായ കാനോനിലെ *കാതോലിക്കാ*യുടെ അധികാരങ്ങളായി റീത്തുകാർ പറയുന്നവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നുപോലും അവരുടെ *മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്-കാതോലിക്കാ*യ്ക്ക് ഇല്ല താനും.

ഇനി സ്വയം അവകാശപ്പെടുന്നതുപോലെ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യപ്രകാരമുള്ള *കാതോലിക്കാ*യാണ് തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പെങ്കിൽ അദ്ദേഹം അന്ത്യോഖ്യയിലെ റീത്ത് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴ്സ്ഥാനിയായിരിക്കണം. അദ്ദേഹം അപ്രകാരം സമ്മതിയ്ക്കുന്നുണ്ടോ? മാർ ഈവാനിയോസ് റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേരാൻ എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തിയ അന്ത്യോഖ്യയിലെ റീത്ത് പാത്രിയർക്കീസ് റഹ്മാനിയുടെ മനസ്സിലിരുപ്പ് അതായിരുന്നു. റോം വിസമ്മതിച്ചതിനാൽ നടന്നില്ലെന്നു മാത്രം. ഈ നടപടിയും പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭയുടെ നിയമങ്ങൾ റോം അംഗീകരിക്കുന്നില്ലായെന്നതിന്റെ തെളിവായി കാണണം.

ഇതിലും വിചിത്രമായ സംബോധനയാണ് സ്വയം എടുത്തണിഞ്ഞ *മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ*. സമീപകാലത്താണ് പരസ്യമായി ഈ സ്ഥാനം തന്റെ പേരിനോടൊപ്പം തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ചേർക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. അതിനുമുമ്പ് കുറേക്കാലം *മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്* എന്ന് വളച്ചുകെട്ടി പ്രയോഗിച്ചു തൃപ്തിയടഞ്ഞിരുന്നു. *കാതോലിക്കാ* എന്ന വിശേഷണംപോലെ റോം തന്നെന്നോ, സ്വയം എടുത്തെന്നോ ഉള്ള വ്യാഖ്യാനമൊന്നും *മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായ്*ക്ക് നൽകാൻ റീത്തുകാർ മിനക്കെടുന്നില്ല.

വ്യവസ്ഥാപിത സമൂഹത്തിൽ ഏതു സ്ഥാനലബ്ധിക്കും പൊതുവായ

ഒരു മാനദണ്ഡമുണ്ട്. അധികാരമുള്ള സ്ഥാനി അഥവാ സ്ഥാപനം, ആ സ്ഥാനം സൃഷ്ടിക്കുകയും, അംഗീകരിക്കുകയും പ്രദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുകയും, അവയ്ക്കാസ്പദമായ നിയമങ്ങൾ നിർമിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നതാണ് അത്. അപ്രകാരം നൽകുന്ന ഒരു സ്ഥാനം അതത് സമൂഹത്തിൽ അംഗീകൃതമാണ്. ഈ സമൂഹം ഒരു രാജ്യമോ മതമോ സംഘടനയോ എന്തുമാവാം. അതത് സമൂഹത്തിന്റെ നിയമാവലിപ്രകാരം ലഭിക്കാത്ത സ്ഥാനം ആ സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുകയില്ല.

റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ എന്തെങ്കിലും സ്ഥാനം നിർവചിക്കുവാനോ നൽകുവാനോ അവകാശപ്പെട്ട സ്ഥാപനം റോമാ സിംഹാസനം മാത്രമാണ്. അവരുടെ കാനോൻ നിയമങ്ങളിൽ ഇതു വളരെ വ്യക്തമായി പറയുന്നുണ്ട്. അതായത്, റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഏതൊരു സ്ഥാനവും റോമാ സിംഹാസനം അംഗീകരിച്ചതും നൽകിയതുമാവണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിലെങ്കിലും അതിനു നിലനിൽപ്പുണ്ടാവൂ. രാജ്യമോ മതമോ സംഘടനയോ ഏതു സമൂഹവും അതതിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസരിച്ചു നൽകുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർ അംഗീകരിക്കണമെന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, റോമാ സിംഹാസനം നൽകിയാൽ മാത്രമേ കുറഞ്ഞപക്ഷം ആ സഭയിലെങ്കിലും തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പിന്റെ *മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ* സ്ഥാനത്തിന് നിലനിൽപ്പ് ഉണ്ടാവൂ.

എന്തു സ്ഥാനമാണ് റോമാ സിംഹാസനം നൽകിയിരിക്കുന്നത്? റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ എല്ലാ മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പുമാരും *മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ആർച്ച് ബിഷപ്പാണ്*. എന്നാൽ ആർച്ച് ബിഷപ്പുമാരിൽ ചിലർ മാത്രമാണ് *മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്*. 1932–ൽ റോമാ സിംഹാസനം, തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപത രൂപീകരിച്ചതു മുതൽ അവിടെ *മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ആർച്ച് ബിഷപ്പാണ്* അദ്ധ്യക്ഷൻ. തിരുവനന്തപുരത്തെ ലത്തീൻ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷനും *മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ആർച്ച് ബിഷപ്പാണ്*.

റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഔദ്യോഗിക രേഖകൾപ്രകാരം തിരുവനന്തപുരം റീത്ത് അതിരൂപതയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ *Major Archbishop of Trivandrum of the Syro-Malankars* ആണ്. മലയാളത്തിൽ *സീറോ മലങ്കരക്കാരുടെ തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്* എന്നു തർജ്ജമ ചെയ്യാം. മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പിനു സ്ഥാനന്യായേന ലഭിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനവും കൂടി ചേർത്താൽ *സീറോ മലങ്കരക്കാരുടെ തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്തൻ മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്* എന്നു വരും. ഇതിനെ വെട്ടിച്ചുരുക്കിയാണ് റീത്തുകാർ തങ്ങളുടെ *മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ* സ്ഥാനം സൃഷ്ടിച്ചത്.

ഇതേ മാനദണ്ഡം ഉപയോഗിച്ചാൽ തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പിന്റെ കീഴ്സ്ഥാനിയായ തിരുവല്ലാ അതിരൂപതാദ്ധ്യക്ഷനും *മല ങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ*യാണ്. കാരണം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക സ്ഥാനം *Metropolitan Archbishop of Thiruvalla of the Syro-Malankars (India)* എന്നാണ്. ഇതു വെട്ടിച്ചുരുക്കിയാലും *മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീ ത്താ*യാവും. സീറോ-മലബാർ സഭയിലെ അങ്കമാലി - എറണാകുളം അതിരൂപതാദ്ധ്യക്ഷനും ചങ്ങനാശ്ശേരി ആർച്ചു ബിഷപ്പും ഇതേ മാനദ ണ്ഡത്തിൽ *Metropolitan of Malabar* ആകും! റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ കത്തീഡ്രൽ നഗരത്തിന്റെ പേരുചേർക്കാതെ മെത്രാന്മാരെ ഔദ്യോഗികരേഖകളിൽ പരാമർശിക്കില്ല.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ മേലദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന മലങ്കരസഭ യിലെ ബഥനി സന്യാസ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി രിക്കെയാണ് ഗീവർഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ് റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നതും തുടർന്ന് മലങ്കര റീത്ത് ഉണ്ടായതും. തങ്ങളുടെ സ്ഥാപകൻ ഉപേക്ഷിച്ചുപോന്ന മാതൃസഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനിക്കു തുല്യമായ നിലയിൽ തങ്ങൾക്കുമുണ്ടെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താനുള്ള വിഫലശ്രമമാണ് റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ നൽകിയ സ്ഥാനനാമം വെട്ടിച്ചുരുക്കി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികൾ ഇന്നു നടത്തുന്നത്. പക്ഷേ, ഈ അഭ്യാസംകൊണ്ടൊന്നും മലങ്കര മെത്രാനാവാൻ ആർക്കും സാദ്ധ്യ മല്ല. കാരണം, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം നൂറ്റാണ്ടുകൾകൊണ്ട് വികസിച്ചു വന്നതാണ്. അതിനു വ്യക്തമായ അടിസ്ഥാനവുമുണ്ട്.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ അടി സ്ഥാനം അതിന്റെ ജനകീയ പശ്ചാത്തലമാണ്. ഈ സ്ഥാനം സൃഷ്ടി ച്ചതും, വികസിപ്പിച്ചതും, വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതും, ഇന്നും ആ സ്ഥാനിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതും *മലങ്കര പള്ളിയോഗവും* അതിന്റെ നൈയാമിക വികസനമായ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ എന്ന പ്രതിനിധിസഭയുമാണ്. 1653 മെയ് 2-ന് ആലങ്ങാട് ചേർന്ന *മലങ്കര പള്ളി യോഗ*മാണ് ആദ്യത്തെ തദ്ദേശീയ മെത്രാനായി പകലോമറ്റം തോമാ അർക്കദിയാക്കോനെ തിരഞ്ഞെടുത്തതും, അങ്ങനെ മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനം സൃഷ്ടിച്ചതും. അതേ യോഗം തന്നെയാണ് മലങ്കര മെത്രാന്റെ ആലോചനാസമിതിയെ നിയമിച്ചതും. 1816 ജനുവരിയിൽ കോട്ടയത്തു ചേർന്ന *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*മാണ് മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തെ പക ലോമറ്റം പാരമ്പര്യവാഴ്ച അവസാനിപ്പിച്ചത്. 1873-ൽ പരുമലയിലും 1876-ൽ മുളന്തുരുത്തിയിലും ചേർന്ന *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*ങ്ങളാണ് *മല ങ്കര പള്ളിയോഗ*ത്തെ *മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേ ഷൻ* എന്ന പേരിൽ പുനഃസംഘടിപ്പിച്ചതും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ

അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനാക്കിയതും. 1934-ൽ കോട്ടയത്തു ചേർന്ന മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷനാണ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ലിഖിത ഭരണഘടനയ്ക്ക് വിധേയനാക്കിയത്.

ചുരുക്കത്തിൽ, *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*മെന്ന ഇടവകപ്പള്ളികളിൽ നിന്നും ജനാധിപത്യപരമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന വൈദിക-ജന പ്രതിനിധികളടങ്ങുന്ന നിയമനിർമാണ സഭയുടെ പിൻബലമാണ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അസ്തിത്വം. ഇതേ പ്രതിനിധിസഭയാണ് അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനമാണ് പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ *അമർന്നിരുന്നു* ഭരിപ്പാൻ അവരെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നത്. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യം മുതൽ 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യംവരെ വിവിധ കാലത്ത് കോടതികൾ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനത്തെ നിർദ്ധാരണം ചെയ്തത് ഈ ജനകീയ അടിത്തറയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. കേവലം ഒരു വെട്ടിച്ചുരുക്കൽകൊണ്ട് ആർക്കും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആവാൻ കഴിയില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും ജനാധിപത്യ അടിത്തറ ഇല്ലാത്ത റീത്തുകാർക്ക്.

1930 സെപ്റ്റംബർ 20-നാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് കൊല്ലത്തെ ലത്തീൻ ബിഷപ്പ് ഡോ. ബൻസിഗറിന്റെ മുമ്പാകെ വിശ്വാസസത്യം ചെയ്ത് റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്നത്. 1932 ഫെബ്രുവരി 13-ന് റോമാസഭ അദ്ദേഹത്തെ *പാസിസ്* എന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ സ്ഥാനിക ആർച്ചുബിഷപ്പായി ഉയർത്തി. അതേവർഷം ജൂൺ 11-ന് പയസ് പതിനൊന്നാമൻ മാർപാപ്പാ *ക്രിസ്റ്റോ പാസ്റ്ററം പ്രിൻസിപ്പി* എന്ന ബൂളയിലൂടെ തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപത സ്ഥാപിക്കുകയും മാർ ഈവാനിയോസിനെ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ആർച്ചുബിഷപ്പായി ഉയർത്തി അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ നടപടി ന്യായമായ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നുണ്ട്.

1. ദീർഘകാലത്തെ എഴുത്തുകുത്തുകൾക്കൊടുവിലാണ് മാർ ഈവാനിയോസ് റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്നത് എന്ന വാദം ശരിയെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് അതിരൂപത അനുവദിച്ചു കിട്ടാൻ രണ്ടു വർഷം കാത്തിരിക്കേണ്ടി വന്നു?

2. എന്തുകൊണ്ട് മലങ്കരസഭയുടെ ആസ്ഥാനമായ കോട്ടയത്തോ, നസ്രാണി ഹൃദയഭൂമിയായ തിരുവല്ലയിലോ നിരണത്തോ ആസ്ഥാനം നൽകാതെ അന്ന് മരുന്നിനു മാത്രം നസ്രാണികളുള്ള തിരുവനന്തപുരത്ത് അതിരൂപതാ ആസ്ഥാനം അനുവദിച്ചു?

3. എന്തുകൊണ്ട് മാർ ഈവാനിയോസിന് *മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ* എന്ന സ്ഥാനം നൽകുകയോ അദ്ദേഹം സ്വയം സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല?

ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാംകൂടി ഒരൊറ്റ ഉത്തരമാണുള്ളത്. തന്റെ ഗംഭീരമായ വ്യക്തിത്വത്തിലും വാചകചടുലതയിലും ഭ്രമിച്ച് *വെള്ളത്തിലെ ത്തിരതള്ളിവരുമ്പോലെ* ലക്ഷം ലക്ഷം നസ്രാണികൾ - സാക്ഷാൽ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ - തന്റെ പിന്നാലെ റോമാ സഭയിലേയ്ക്ക് ഒഴുകുമെന്നാണ് 1930-ൽ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നപ്പോൾ മാർ ഈവാനിയോസ് സ്വപ്നം കണ്ടത്. എന്നാൽ *(ലൗകികമായ) കടങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനായി* പറ്റിക്കൂടിയ ഏതാനും വൈദികരും അപൂർവം മലങ്കര നസ്രാണികളുമല്ലാതെ *പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായി* പ്രതീക്ഷപോലെ ആയിരക്കണക്കിനു നസ്രാണികളൊന്നും മാർ ഈവാനിയോസിനെ പിന്തുടർന്ന് റോമാസഭയിൽ ചേക്കേറിയില്ല. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം അറിയാൻ അന്നും റോമിന് മികച്ച സംവിധാനമുണ്ടായിരുന്നു.

19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യം മുതൽ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ ഇന്നത്തെ തിരുവനന്തപുരം, കന്യാകുമാരി ജില്ലകളിൽ ഫലപ്രദമായ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഡോ. മറിയാ ബൻസിഗർ കൊല്ലം ബിഷപ്പായിരുന്ന കാലത്ത് ഈ പ്രവർത്തനം ഉച്ചകോടിയിലെത്തി. ഈ ജില്ലകളിലെ നാടാർ, പരവർ, പുലയർ തുടങ്ങിയ സമുദായങ്ങളിൽപ്പെട്ട ആയിരക്കണക്കിനാളുകളാണ് അന്ന് കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. വിവിധ മിഷനറി സമൂഹങ്ങൾ നടത്തിവന്ന ഈ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ ക്രൈസ്തവരായവരെ കൊല്ലം രൂപതയിലാണ് ചേർത്തിരുന്നത്.

ഈ സുവിശേഷീകരണം കൊല്ലം രൂപതയ്ക്കു വഹിയ്ക്കാവുന്നതിലധികമായി. അതിനെത്തുടർന്ന് കൊല്ലം രൂപതയെ വിഭജിച്ച് കൊല്ലം, തിരുവനന്തപുരം, കോട്ടാർ എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു രൂപതകളാക്കണമെന്ന് ഡോ. ബൻസിഗർ ശുപാർശ ചെയ്തു. ഇവയിൽ കോട്ടാർ രൂപത 1930-ൽ നിലവിൽ വന്നു. എന്നാൽ 1932-ൽ ബിഷപ്പ് ഡോ. ബൻസിഗറിനെ, കൊല്ലം രൂപതയുടെ ചരിത്രപ്രകാരം, അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ഞെട്ടിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രധാനസ്ഥലമായ തിരുവനന്തപുരത്ത് സീറോ-മലങ്കര അതിരൂപതയാണ് റോം അനുവദിച്ചത്. പിന്നീട് ഒരേ നഗരത്തിൽ രണ്ടു രൂപതാ ആസ്ഥാനങ്ങൾ ഒരേ പേരിൽ പാടില്ല എന്ന തത്വം ലംഘിച്ച് 1937-ൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് ലത്തീൻ രൂപത അനുവദിക്കാൻ റോം നിർബന്ധിതമായി എന്നത് വേറെ കാര്യം.

തിരുവനന്തപുരം, കന്യാകുമാരി ജില്ലകളിൽ അക്കാലത്ത് റോമൻ കത്തോലിക്കാ മിഷനറിമാർ നടത്തിയ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനത്തിന്റെ തീവ്രത മനസിലാക്കാൻ പരമ്പരാഗത നസ്രാണി ആവാസഭൂമി അവസാനിക്കുന്ന ആയൂരിന് (കൊട്ടാരക്കരയ്ക്ക് തെക്ക്) തെക്കുള്ള സീറോ-മലങ്കര ദേവാലയങ്ങളുടെ എണ്ണം മാത്രമെടുത്താൽ മതി. 1996-ൽ

തിരുവനന്തപുരം സീറോ-മലങ്കര അതിരൂപത വിഭജിച്ച് മാർത്താണ്ഡം രൂപത സ്ഥാപിച്ചു. 1960-ൽ ഈ പ്രദേശത്ത് മിഷനറി പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ച സീറോ - മലബാർ സഭയ്ക്ക് 1996-ൽ തക്കല കേന്ദ്രമാക്കി പുതിയോരു രൂപതയും നിലവിൽ വന്നു. വിശദീകരണം കൂടാതെതന്നെ ഈ വസ്തുതകളിൽനിന്നും മുകളിൽപറഞ്ഞ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ വ്യക്തമാണ്.

ഏതൊരു ഇന്ത്യൻ ക്രൈസ്തവനും അഭിമാനിക്കേണ്ട വസ്തുതയാണ് പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായാലാണ് ഇന്ത്യൻ സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത് എന്നത്. മലങ്കര നസ്രാണികൾ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ വരവിനു മുമ്പ് *മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ മാർഗ്ഗവും വഴിപാടും* എന്നാണ് സ്വന്തം മതം/ജാതിയെ വിവക്ഷിച്ചിരുന്നത്. പഴയ മലയാള ഭാഷയിൽ വഴിപാടിന് *വംശം* എന്നാണ് അർത്ഥം. ഈയർത്ഥത്തിൽ എല്ലാ ഇന്ത്യൻ ക്രൈസ്തവരും - മെത്രാന്മാർ മാത്രമല്ല - പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻ സിംഹാസനത്തിന്റെ പിൻഗാമികളാണ്.

എന്നാൽ തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് *പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻ സിംഹാസനത്തിന്റെ പിൻഗാമി* എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നതിൽ പല യുക്തിഭംഗങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമതായി, അദ്ദേഹം അംഗമായിരിക്കുന്ന റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ, ഇപ്രകാരം ഒരു സിംഹാസനം അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് പേർഷ്യൻ സഭയിൽ നിന്നു റോമാ സഭയിൽ ചേർന്ന കൽദായ പാത്രിയർക്കീസിന് *പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ പിൻഗാമി* എന്ന സ്ഥാനം നൽകിയില്ല? 1599-നു മുമ്പു പേർഷ്യൻ സഭയിൽ നിന്നും മലങ്കരയിലെത്തിയിരുന്ന മെത്രാന്മാർക്ക് *തറവോദ് കോൽ ഹിന്ദുവായോ* (ഇന്ത്യയൊക്കെയുടെയും വാതിൽ) എന്നതിനോടൊപ്പം *പ. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻ സിംഹാസനാരൂഢൻ* എന്ന സ്ഥാനവിശേഷണവും ഉണ്ടായിരുന്നതായി രേഖകളുണ്ട്. എന്നിട്ടും സീറോ - മലബാർ സഭയുടെ അങ്കമാലി - എറണാകുളം അതിരൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ മുകളിൽ പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങൾ ഒന്നും അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. ഗോവയിലെ ആർച്ച് ബിഷപ്പിന് *ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാ പാത്രിയർക്കീസ്* എന്ന സ്ഥാനമുണ്ട്. അദ്ദേഹവും *മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻ സിംഹാസനം* അവകാശപ്പെടുന്നില്ല.

രണ്ടാമതായി, *പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തെ* തള്ളിപ്പറഞ്ഞവരാണ് ഇന്ത്യയിലെ സുറിയാനി കത്തോലിക്കർ. നസ്രാണികളെക്കൊണ്ട് *മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ മാർഗ്ഗവും വഴിപാടും, പ. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനാരൂഢനായ* ബാഗ്ദാദിലെ കാതോലിക്കായേയും തള്ളിപ്പറയിച്ചാണ് ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിൽ *ശെമവോൻ കേപ്പായുടെ മാർഗ്ഗം* ബലമായി സ്വീകരിപ്പിച്ചത്. ഇതു തന്നെയാണ്

1930-ൽ മാർ ഈവാനിയോസും കൂട്ടരും ആവർത്തിച്ചത്. ആ നിലപാടിൽ നിന്നു പിന്മാറാതെ *പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ഇന്ത്യൻ സിംഹാസനത്തിന്റെ* പിൻഗാമിത്വം അവകാശപ്പെടുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. അത്തരമൊരു നിലപാടുമാറ്റം റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ ഇതുവരെ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. കാരണം, ലോകമെങ്ങും വിവിധ ജനവർഗ്ഗങ്ങളോട് റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ കാട്ടിയ ക്രൂരതകൾക്ക് അതത് നാട്ടിൽപോയി പരസ്യക്ഷമായാചന നടത്തിയ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പാ, ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിലും അതിനുശേഷവും മലങ്കര നസ്രാണികളോടു കാട്ടിയ അതിക്രമത്തിനു മാപ്പു ചോദിച്ചിട്ടില്ല.

മൂന്നാമതായി, മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്, കാതോലിക്കായാണ് എന്നു തെളിയിക്കാൻ കൂട്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഹൂദായ കാനോൻ വിശദീകരിക്കുന്ന *മഫ്രിയാനാ* എന്ന സ്ഥാനി *പ. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനാരൂഢ*നല്ല. മാർ ഈവാനിയോസ് ഉപേക്ഷിച്ചുപോന്ന മലങ്കരസഭയുടെ പ. കാതോലിക്കാ, *പ. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനാരൂഢനാകു*ന്നത് ഈ കാനോന്റെ ബലത്തിലല്ല. ഒരിക്കൽ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ വേദതലവനായിരുന്ന പേർഷ്യൻ കാതോലിക്കായുടെ പിൻതുടർച്ച മൂലമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനവിശേഷണം *പ. പിതാവ് (His Holiness)* എന്നാണ് His Beatitude എന്നല്ല. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കൂബ് തൃതീയന്റെ 1972-ലെ കുപ്രസിദ്ധമായ 203-ാം നമ്പർ കല്പനയും, മലങ്കരയിലെ വിഘടിത വിഭാഗത്തിന്റെ രണ്ടു *കാതോലിക്കാമാരും* (മുകളിൽ പറഞ്ഞ രീതിയിലുള്ള മഫ്രിയാനാ) *പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനാരൂഢരും,* His Holiness-ഉം അല്ലയെന്ന വസ്തുതയും മാത്രം മതി ഇതിനു തെളിവായിട്ട്.

നാലാമതായി, മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, മാർ ഈവാനിയോസ് ഉപേക്ഷിച്ചുപോന്ന മലങ്കരസഭയുടെ *മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ* എന്ന സ്ഥാനിയും *പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനാരൂഢനാണ്. ഇത്* അദ്ദേഹം *മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ മാർഗ്ഗവും വഴിപാടും* പിൻതുടരുന്ന മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ *ജാതിക്കു തലവനാ*യതിനാലാണ്. ഈ ബഹുമതി അവകാശപ്പെടാൻ തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പിന് ഒരിക്കലും സാദ്ധ്യമല്ല.

ഈ ലേഖനത്തിൽ ആവർത്തിച്ചു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത് ഒരിക്കൽക്കൂടി ആവർത്തിയ്ക്കട്ടെ. റോമാ സിംഹാസനം നൽകാത്തതും റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ അംഗീകരിക്കാത്തതുമായ ഒരു സ്ഥാനവും മലങ്കര റീത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷന് അവകാശപ്പെടാനാവില്ല. അപ്രകാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത് കേവലം സീറോ-മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് (Major Archbishop of the Syro-Malankara Catholic Church),

തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് (Major Archbishop of Trivandrum) എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾ മാത്രം.

മാർ ഈവാനിയോസ് ഉപേക്ഷിച്ചുപോന്ന മലങ്കരസഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനു തുല്യനാണ് തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് എന്നു സ്ഥാപിച്ച് അജമോഷണം ശക്തിപ്പെടുത്താം എന്നൊരു ലക്ഷ്യം ഈ സ്വയംപ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു പിമ്പിലുണ്ട് എങ്കിലും അതിലും ഉപരിയായി മാറാവ്യാധിപോലെ റീത്തുകാരെ പിന്തുടരുന്ന അധമബോധമാണ് ഈ അഭ്യാസത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണം. ബഥനി സന്യാസപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി റോമാസഭയിൽ പ്രവേശിച്ച മാർ ഈവാനിയോസിന് നസ്രാണിയില്ലാത്ത തിരുവനന്തപുരത്ത് ആർച്ച് ബിഷപ്പായി അവസാനിക്കേണ്ടി വന്നു. താൻ ആഗ്രഹിച്ച കാതോലിക്കാസ്ഥാനം മലങ്കരസഭയിൽ പരിശുദ്ധ റൂഹായും, തുടർന്ന് റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ അതിന്റെ കാനോൻ നിയമങ്ങളും നിഷേധിച്ചു. റോമാ സിംഹാസനവുമായി വിലപേശാൻ (സാധിയ്ക്കുമെങ്കിൽ) തക്കവണ്ണം നസ്രാണികളാരും താനും പിൻഗാമികളും വിരിച്ച വലയിൽ വീണില്ല. പിൻഗാമികൾക്കുപോലും ലഭിച്ചത് കേവലം ഒരു മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് സ്ഥാനം മാത്രവും.

ഇവയേക്കാളുപരി, ആഗോള റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ *വരത്തന്മാരോടുള്ള (Unionaites)* അവജ്ഞയും. ഇവയെല്ലാം ചേർന്നു സൃഷ്ടിക്കുന്ന അധമബോധമാണ് ഇല്ലാത്ത സ്ഥാനങ്ങൾ എടുത്തണിയാനും, റോമൻ കത്തോലിക്കാ ഹൈരാർക്കിയിൽ കർദ്ദിനാൾ–പാത്രിയർക്കീസുമാർ, കർദ്ദിനാൾമാർ, പാത്രിയർക്കീസുമാർ ഇവരേക്കാളെല്ലാം താഴ്ന്ന പടിയിലുള്ള തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്, റോമിന്റെ മെത്രാൻ കൂടിയായ മാർപാപ്പായ്ക്കു തുല്യനാണ് എന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കത്തക്കവിധമുള്ള പ്രചരണം – കേരളത്തിൽ മാത്രം – നടത്തുന്നതിനും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

റോമൻ കത്തോലിക്കാ ഹൈരാർക്കിയനുസരിച്ച് ഇന്ത്യയിലെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ മെത്രാന്മാർക്ക് വ്യക്തമായ സ്ഥാനക്രമമുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ച് ഏറ്റവും മുകളിൽ കർദ്ദിനാൾമാർ, പിന്നീട് ഗോവയിലെ *ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാ പാത്രിയർക്കീസ്,* അതിനുശേഷമാണ് മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പുമാർ. ഇന്ത്യയിലെ രണ്ട് മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പുമാരിൽ സീറോ – മലബാർ സഭയുടെ അങ്കമാലി – എറണാകുളം അതിരൂപതാദ്ധ്യക്ഷന് തുടർച്ചയായി കർദ്ദിനാൾ സ്ഥാനം നൽകി റോം ഒന്നാം സ്ഥാനത്തെത്തിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം പകൽപോലെ വ്യക്തമാണ്.

മലങ്കരസഭയുടെ ഇന്റർ ചർച്ച് റിലേഷൻസ് കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രസിഡന്റ്

ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് തെറ്റിദ്ധാരണാജനകമായ സ്ഥാനനാമങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരു പരസ്യ കത്ത് എഴുതി. മലങ്കരയുടെ ആദ്യ രണ്ടു കാതോലിക്കാമാരെയും *റീത്ത് കാതോലിയ്ക്കായുടെ* (തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ്) മുൻഗാമികളായും, പ. കാതോലിക്കാബാവായേയും, വിഘടിത വിഭാഗം കാതോലിക്കായേയും അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ *കൊച്ചാക്കിയും* മറ്റും നടത്തിയ പ്രചരണങ്ങളോടുള്ള പ്രതികരണമായിരുന്നു ഈ കത്ത്. മലങ്കരസഭയിലെ വൈദികർക്ക് നിരന്തരം സൗജന്യമായി ഇത്തരം പ്രചരണായുധങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ, അവയ്ക്കു മറുപടി കൊടുക്കണമെന്ന് വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടായ അഭ്യർത്ഥനകളെ തുടർന്ന്, പ. എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചാണ് അദ്ദേഹം ഈ കത്തയച്ചത്.

അല്ലാതെ ചിലർ ആരോപിച്ചതുപോലെ മലങ്കര റീത്തിന്റെ വളർച്ച കണ്ട് വെറളി പിടിച്ചിട്ടല്ല. 1930–50 കളിൽ മലങ്കര റീത്തിന് ഇന്നത്തെ തിരുവനന്തപുരം, കന്യാകുമാരി ജില്ലകളിൽ ഉണ്ടായതുപോലെയുള്ള വളർച്ച ഇപ്പോഴും അവിടെ ഉണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് സന്തോഷമാണുള്ളത്. കാരണം അത്രയും അക്രൈസ്തവർക്കു കൂടി സുവിശേഷം എത്തുമല്ലോ.

മറിച്ച്, കേരള ജനതയെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുകയും, മലങ്കര സഭാപിതാക്കന്മാരെ ഇകഴ്ത്തിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് ഇത്തരം പ്രതികരണങ്ങളുണ്ടാകുന്നത്. അതിനെതിരെ ആക്രോശിച്ചതുകൊണ്ടു കാര്യമില്ല. നിരന്തരമായി ആവർത്തിച്ചാലും അസത്യം സത്യമാവുകയുമില്ല.

13

ബാവായെപ്പറ്റി അല്പം

സമീപകാലത്ത് റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് *മോറാൻ മാർ കാതോലിക്കാ ബാവാ* എന്ന് സ്വയം സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചതിന്റെയും ആ അവകാശവാദം റോം നിഷേധിച്ചതിന്റെയും വിവാദകോലാഹലങ്ങൾ മാധ്യമങ്ങളിൽ കെട്ടടങ്ങിയിട്ടില്ല. മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഏതാനും വർഷങ്ങളായി റീത്തുകാരിൽ ചിലർ ഇദ്ദേഹത്തെ *ബാവാ* എന്നു സംബോധന ചെയ്തു സായൂജ്യമടഞ്ഞിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ *ബാവാ* വിളിയെപ്പറ്റി ഒരു പരിചിന്തനം നടത്തേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സുറിയാനി ബന്ധത്തിൽനിന്ന് ലഭിച്ചതാണ് മേല്പട്ടക്കാരെ സംബോധന ചെയ്യുന്ന *ബാവാ* എന്ന സുറിയാനി പദം. പിതാവ് എന്നു മാത്രമാണ് ഈ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യദശകങ്ങളിൽ മേല്പട്ടക്കാരല്ലാത്തവരെയും *പിതാവ്* എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഇപ്രകാരം സംബോധന ചെയ്തിരുന്നു (അക്കാലത്ത് *(ഇന്ന) വീട്ടിൽ യാക്കോബ് ബാവായുടെയും അന്ന ഉമ്മയുടെയും മകൻ / മകൾ)* ... ഇത്യാദി വിവാഹം വിളിച്ചു ചൊല്ലുമായിരുന്നെന്ന് *പരിഷ്ക്കാരപ്പാതി).* ഇയൊരപവാദമൊഴിച്ചാൽ പ്രായേണ മെത്രാന്മാർക്ക് മാത്രം സംവരണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു പദപ്രയോഗമായിരുന്നു *ബാവാ.*

കൂനൻകുരിശു സത്യത്തിനു മുമ്പുള്ള മെത്രാന്മാരെ എന്താണ് നസ്രാണികൾ സംബോധന ചെയ്തിരുന്നത് എന്നതിന് യാതൊരു രേഖയുമില്ല. ക്രിസ്തുവർഷം 1599 മുതൽ 1653 വരെ ഭരിച്ച ലത്തീൻ മെത്രാന്മാരെ ബിഷപ്പ് എന്നതിന്റെ പ്രാദേശിക രൂപമായ *ബിസ്പ* എന്ന് സംബോധന ചെയ്തിരിക്കാനാണ് സാദ്ധ്യതയെന്ന് പിൽക്കാലരേകളിൽ നിന്ന് അനുമാനിക്കാം. അതിനു മുമ്പുള്ള പേർഷ്യൻ കാലഘട്ടത്തിൽ *പിതാവ്* എന്നർത്ഥമുള്ള പദമാണ് മേല്പട്ടക്കാരെ സംബോധന ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതെന്ന് ക്രിസ്തുവർഷം 1301-ലെയും 1504-ലെയും സുറിയാനി രേഖകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

സമകാലിക രേഖകൾപ്രകാരം, കൂനൻകുരിശിനു ശേഷമുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ *ബാവാ* എന്ന പദപ്രയോഗം കേരളത്തിലെത്തിയ സുറിയാനി മെത്രാന്മാർക്കാണ് ഉപയോഗിച്ചുവന്നത്. 1665-ൽ വന്ന മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദൽ ജലീദ് മുതൽ 1962-ൽ കാലം ചെയ്ത ഏലിയാസ് യൂലിയോസ് വരെയുള്ള ഏതാണ്ടെല്ലാ *ശീമ* മെത്രാന്മാരെയും *ബാവാ* എന്ന് സംബോധന ചെയ്തിരുന്നു.

ഇതേകാലഘട്ടത്തിൽ മലങ്കരസഭയെ ഭരിച്ചിരുന്ന സ്വദേശി മെത്രാന്മാരെ *അച്ചൻ* എന്നാണ് സംബോധന ചെയ്തിരുന്നത് (വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ *അച്ചൻ* എന്നും മാർത്തോമ്മാ ഏഴാമനെ *ചെറിയച്ചൻ* എന്നുമുള്ള *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിലെ സംബോധനകളും, പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ, അഞ്ചാമൻ എന്നിവരെ *പുലിക്കോട്ടച്ചൻ* എന്നും ചേപ്പാട്ടു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നാലാമനെ *ചേപ്പാട്ടച്ചൻ* എന്നും *മാർ ശെമവോൻ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ നാളാഗമ*ത്തിലെ പരാമർശനങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കുക). ഈ *ബാവാ*യുടെയും *അച്ചന്റെ*യും അർത്ഥം പിതാവ് എന്നു തന്നെയാണ്. അതിനാൽ നസ്രാണികൾ ശീമമെത്രാന്മാരെയും സ്വദേശി മെത്രാന്മാരെയും അവരവരുടെ ഭാഷയിൽ *പിതാവ്* എന്ന് സംബോധന ചെയ്തിരുന്നതാണെന്നു വരുന്നു. ഒരേയർത്ഥത്തിൽ സുറിയാനിയിലും മലയാളത്തിലുമുള്ള പദങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചതിനാൽ *ബാവാ*യേക്കാൾ താണസ്ഥാനിയാണ് *അച്ചൻ* എന്നു വാദിക്കാനാവില്ല.

സംബോധനാപദങ്ങൾ വളരെ സൂക്ഷിച്ചാണ് നസ്രാണികൾ പ്രയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന് *കത്തനാർ, പാതിരി* ഈ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം വൈദികൻ എന്നുതന്നെയാണെങ്കിലും ഇവ രണ്ടും രണ്ടു രീതിയിലാണ് നസ്രാണികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. പാശ്ചാത്യ അധിനിവേശത്തോടൊപ്പം എത്തിയ യൂറോപ്യൻ പട്ടക്കാരെ ലത്തീൻ ഭാഷയിലെ *പാദ്രെ* എന്ന പദത്തിൽ നിന്നുൽഭവിച്ച *പാതിരി* എന്നു സംബോധന ചെയ്തപ്പോൾ സ്വദേശി വൈദികരെ പുരാതനമായ *കത്തനാർ* എന്ന പദംകൊണ്ടു സംബോധന ചെയ്തു. കുറെക്കൂടി സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ, വിദേശ വിശ്വാസ സംഹിത സ്വീകരിച്ച സ്വദേശി പട്ടക്കാരെയും പാതിരി എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത് എന്നു കാണാം (ഉദാഹരണത്തിന് ജോർജ്ജ് മാത്തൻ പാദ്രി). *കാറ്റാടി കുരുവിള കത്തനാർ ലെന്തെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചേർന്ന് ലെന്തെ പാതിരിയാകുവാൻ....* എന്ന *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യിലെ ഒരൊറ്റ പ്രയോഗം മതി എത്ര വ്യക്തമായ വ്യക്തിത്വബോധമാണ് നസ്രാണികൾ സംബോധനകളിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നത് എന്ന് മനസിലാക്കാൻ. ഈ വ്യക്തിത്വ പ്രകടന പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്നും പരിശോധിച്ചാൽ *ബാവാ, പാതിരി* മുതലായ വിദേശീയ പദങ്ങൾ *അച്ചൻ, കത്തനാർ* മുതലായ സ്വദേശീയ പദങ്ങളേക്കാൾ സ്വൽപ്പം അധമമായി അല്ലേ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത് എന്നും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ബാവാ എന്നത് ശീമ മെത്രാന്മാർക്കു മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതല്ലെന്നതിനും തെളിവുണ്ട്. 1806-ലെ *ആർത്താറ്റ് പടിയോല*യിൽ വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ *മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ബാവ* എന്നാണ് സംബോധന ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇന്ന് മലങ്കരസഭയിലെ മേല്പട്ടക്കാരെ സംബോധന ചെയ്യുന്ന *തിരുമേനി* എന്ന പദപ്രയോഗം പത്തൊമ്പതാം

നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് നടപ്പാക്കിയതാണെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. ഏതായാലും അതോടെ *ബാവാ* എന്ന സംബോധന ശീമ മെത്രാന്മാർക്കായി ഒതുങ്ങി.

1912-ൽ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിച്ചതോടുകൂടി *ബാവാ* എന്ന പദം കാതോലിക്കാമാർക്ക് ഉറച്ചു. ഏലിയാസ് യൂലിയോസ് കാലംചെയ്ത ശേഷം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ്, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ എന്നിവർ മാത്രമാണ് സഭാതലവന്മാർ എന്ന നിലയിൽ പരമാവധി ബഹുമാനം എന്ന നിലയിൽ *ബാവാ* എന്നു മലങ്കരയിൽ സംബോധന ചെയ്യപ്പെട്ടത്. ഇടയ്ക്ക് മൂവാറ്റുപുഴയിലെ ബദൽ കാതോലിക്കായും ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചു എന്നതൊഴിച്ചാൽ ക്രിസ്തുവർഷം 2002 വരെ ഈ രീതിക്കു മാറ്റമൊന്നും ഉണ്ടായില്ല.

എന്നാൽ സമീപകാലത്ത് *ബാവാ* എന്ന പദത്തിൽ ഈ ബഹുമതിക്ക് ഇടിവു തട്ടി. *ഏഴു പള്ളികളുടെ ശ്രേഷ്ഠ ബാവായും,* തിരുവനന്തപുരത്തെ *സ്വയംഭൂ* റീത്ത് കാതോലിക്കായും *ബാവാ* എന്നു പരസ്യമായി ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയതോടെ മലങ്കര സഭാദ്ധ്യക്ഷനെയും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെയും അപ്രകാരം സംബോധന ചെയ്യുന്നത് അവരെ അപമാനിക്കുന്നതിനു തുല്യമായി മാറിയിട്ടുണ്ട്.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനെ *ബാവാ* എന്നു സംബോധന ചെയ്യുന്നത് പുനർവിചിന്തനം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായെ *പരിശുദ്ധ പിതാവ്* എന്നു സംബോധന ചെയ്തുകൂടാ. സഭാശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനീയ പ്രകാരം സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ *പരിശുദ്ധ പിതാവ്* (Holy Father) എന്നു സംബോധന ചെയ്യപ്പെടുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. ഇംഗ്ലീഷിൽ His Holiness എന്നതാണ് റോമാ പാപ്പായും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസും പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുമടക്കമുള്ള പൂർണാധികാരമുള്ള സഭാതലവന്മാർ സ്ഥാനനാമമായി പണ്ടുമുതലേ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത്. Holy Father എന്ന് അവരെ സംബോധന ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. അതിനാൽ ഇതിന്റെ മലയാള പരിഭാഷയായ *പരിശുദ്ധ പിതാവ്* എന്ന് *ബാവാ*യ്ക്ക് പകരം ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ പുതുമയൊന്നുമില്ല. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ നസ്രാണികൾ പുലർത്തിയ തദ്ദേശീയ സംബോധനാ പദങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വബോധത്തിനും *പരിശുദ്ധ പിതാവ്* എന്ന പദമാണ് *ബാവാ*യേക്കാൾ അനുയോജ്യം.

പരിശുദ്ധ പിതാവ് എന്ന് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സംബോധന ചെയ്യപ്പെടുന്നതിന് മറ്റൊരു മെച്ചവുമുണ്ട്. വെറും കീഴ്സ്ഥാനികൾ മാത്രമായ *ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കോ, സ്വയംഭൂമാർക്കോ* ഇത് സ്വയം ഉപയോഗിക്കാ

നാവില്ല. അതിനാൽ അനന്യമായ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സ്ഥാന ത്തോടു സംബോധനയിലെങ്കിലും സമന്മാരാകാനുള്ള അവരുടെ ശ്രമം പിന്നീട് വിലപ്പോവുകയുമില്ല.

(*മലങ്കരസഭാ പത്രിക, ഡിസംബർ 16, 2006*)

14

കാതോലിക്കാ എന്നു ചൊല്ലിവാഴ്ത്തി ഞായം

പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മലങ്കര നസ്രാണികളെ അടിമപ്പെടുത്തുവാൻ ഭഗീരഥപ്രയത്നം നടത്തിയ റോമൻ കത്തോലിക്കരുടെ ഏറ്റവും വലിയ രണ്ടു തലവേദനകൾ *മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗവും വഴിപാടും* (മാർത്തോമ്മായുടെ മതവും വംശവും) എന്ന നസ്രാണികളുടെ അവകാശവാദവും, ബാഗ്ദാദിലെ കാതോലിക്കായോടുള്ള അഭിനിവേശവുമായിരുന്നു.

ക്നായിത്തൊമ്മൻ വന്ന ക്രിസ്തുവർഷം 325 മുതലോ, ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം മാർ സാബോർ, മാർ അപ്രോത്ത് എന്നിവർ വന്ന ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടു മുതലോ മലങ്കര നസ്രാണികൾ ബാബിലോണിലെ കാതോലിക്കായുടെ ആത്മീയ അധികാരത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ നെസ്തോറിയൻ കാതോലിക്കാ മഹാനായ മാർ തീമോത്തി ഇന്ത്യയിലെ വിശ്വാസികളുടെ തലവനായ *അർക്കന്* കല്പന എഴുതിയതായി രേഖയുണ്ട്. 1301-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ പകർത്തിയെഴുതിയ വേദവായനക്കുറിപ്പിൽ അന്നത്തെ കാതോലിക്കാ മാർ യവ്വാലാഹായെ അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്തുവർഷം 1500-ൽ പോർട്ടുഗീസ് കപ്പിത്താൻ പെഡ്രൊ അൾവാറീസ് കബ്രാളിനൊപ്പം യൂറോപ്പിലെത്തിയ കൊടുങ്ങല്ലൂർ സ്വദേശി ജോസഫ് കത്തനാർ, തങ്ങളുടെ വേദതലവൻ പേർഷ്യയിലെ കാതോലിക്കാ ആണെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസുമാരുണ്ടെന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. *ഇന്ത്യാക്കാരൻ ജോസഫ്* എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവരണങ്ങളെപ്പറ്റി വിശദമായ പഠനം നടത്തിയ ഫാ. ഡോ. ആന്റണി വെള്ളവന്ത്ര, പേർഷ്യയിലെ കാതോലിക്കായുടെ കീഴിൽ ഇന്ത്യയിലേയും ചൈനയിലേയും മെത്രാന്മാർ *പാത്രിയർക്കീസ്* എന്ന പേരിൽ അക്കാലത്ത് അറിയപ്പെട്ടിരിക്കാനുള്ള സാദ്ധ്യത ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്.

ഏതായാലും പോർട്ടുഗീസുകാർ വരുമ്പോളും, അതിനുശേഷം പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ റോമൻ കത്തോലിക്കരുടെ അധിനിവേശ ശ്രമങ്ങളുടെ ഇടയിലും നസ്രാണികൾ തങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്ര വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ലക്ഷണമായി ഉയർത്തിക്കാട്ടിയ പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊന്ന് *ബാഗ്ദാദിലെ കാതോലിക്കാ* ആയിരുന്നു. ഇതിനാലാണ് കുപ്രസിദ്ധമായ 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകളിൽ ..... *ഇങ്ങു ഉള്ളവര നിത്തലത്തെ രണ്ട നെരത്തെ നമസ്ക്കാരത്തിലും കുറുവാന*

യിലും വഗുദാശിലെ പാത്രിയർക്കീസിനെ കതൊലിക്കാ എന്ന ചൊല്ലി വാഴ്ത്തി ഞായം. കതൊലിക്കാ എന്ന മൊഴിയുടെ അർത്ഥം ആകുന്നത നസ്രാണികൾക്ക ഒക്കക്കും തലവൻ എന്ന. നസ്രാണികൾക്ക ഒക്കക്കും തലവൻ എന്ന പാപ്പായ്ക്കു എന്നിയെ മറ്റൊരുത്തരുടെമെൽ ചൊല്ലപ്പെട രുത്.... എന്നു ചേർത്തത് (രണ്ടാം മൗത്വാ, രണ്ടാം യോഗവിശാരം, എട്ടാം കാനോനാ). *സാർവത്രിക പിതാവ്* എന്ന ശരിയായ അർത്ഥബോധത്തോ ടുകൂടിയാണ് നസ്രാണികൾ തങ്ങളുടെ വേദതലവനെ *കാതോലിക്കാ* എന്നു സംബോധന ചെയ്തതെന്നും ഈ കാനോനാ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

നെസ്തോറിയൻ കാതോലിക്കാ നിയമിക്കുന്ന പേർഷ്യൻ മെത്രാന്റെ സ്ഥാനനാമം *ഇന്ത്യയൊക്കെയുടെയും വാതിൽ* (തറവോദ് കോൽ ഹിന്ദു വായോ) എന്നായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ യഥാർത്ഥ ഭരണം *ജാതിക്കു കത്തനാരായ* അർക്കദിയാക്കോന്റെ കൈകളിലായിരുന്നു. 1653-ൽ അന്നത്തെ *ജാതിക്കു കത്തനാരായ* പകലോമറ്റം തോമ്മാ അർക്കദി യാക്കോനെ മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമൻ എന്നപേരിൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ ആയി വാഴിച്ചതു മുതൽ *ഇന്ത്യയൊക്കെയുടെയും വാതിൽ* സ്ഥാനനാമം മാർ ത്തോമ്മാ മെത്രാന്മാർക്കു സ്വന്തമായി. 1653-ലെ കൂനൻകുരിശു സത്യ ത്തിനു ശേഷമുള്ള ഏതാനും പതിറ്റാണ്ടുകളിൽ നസ്രാണികൾ മാർ ത്തോമ്മാ മെത്രാനെയൊഴികെ മറ്റാരെയും വേദതലവനായി അംഗീകരി ച്ചിരുന്നില്ല.

എന്നാൽ 1686-ൽ ചെങ്ങന്നൂരിൽ കൂടിയ *മലങ്കര പള്ളിയൊഗം*, അല ക്സാൻഡ്രിയൻ വേദശാസ്ത്രമാണ് തങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന വിശ്വാസ പ്രമാണം എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചതോടെ സ്ഥിതി മാറി. ഈ മലങ്കര പള്ളി യോഗത്തിന്റെ സൂത്രധാരകനായ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി മേല്പട്ടക്കാരൻ മാർ ഈവാനിയോസ് ഹദിയള്ളയുടെ സ്വാധീനം മൂലമാവണം, മലങ്കര നസ്രാണികൾ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ നാമമാത്രമായാണെ ങ്കിലും വേദതലവനായി അംഗീകരിച്ചു. ഇതോടെ അന്നുവരെ നസ്രാണി മനസിൽ രൂഢമൂലമായിരുന്ന പട്ടത്വശ്രേണിക്കു മാറ്റംവന്നു. *കാതോലിക്കാ - പാത്രിയർക്കീസ് - അർക്കദിയാക്കോൻ* എന്ന അധികാരശ്രേണി, *പാത്രി യർക്കീസ് - കാതോലിക്കാ - മാർത്തോമ്മാ മെത്രാൻ* എന്നു മറിച്ചെഴു തേണ്ടിവന്നു.

തങ്ങൾ ഒരിക്കലും കാണാത്ത കാതോലിക്കായെ നൂറ്റാണ്ടുകളോളം നാമമാത്ര വേദതലവനായി അംഗീകരിച്ചിരുന്നതുപോലെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ നാമമാത്രമായാണെങ്കിലും വേദതലവനായി അംഗീ കരിക്കാൻ നസ്രാണികൾക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ പുതിയ സംവിധാനത്തിൽ ഒരു കാതോലിക്കായെ കണ്ടെത്തേണ്ടിയി രുന്നു. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിലെത്തിയ സുറിയാനി

മേല്പട്ടക്കാരെ *കാതോലിക്കാ* എന്നു സംബോധന ചെയ്തിരുന്നതായി ശക്തമായ സൂചനകളുണ്ട്. 1685-ൽ വന്ന മാർ ബസേലിയോസ് യൽദോ, 1751-ൽ വന്ന മാർ ബസേലിയോസ് ശക്രള്ളാ എന്നീ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലെ മഫ്രിയാനാമാർ *കാതോലിക്കാ* എന്നു സംബോധന ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതു കൂടാതെ, 1748-ൽ വന്ന പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി മേല്പട്ടക്കാരൻ, വിഗ്രഹഭംഞ്ജകനായ മാർ ഈവാനിയോസ് പകർത്തിയ ഒരു സുറിയാനി ഗ്രന്ഥത്തിൽ ... *ഞാൻ, കാതോലിക്കാ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ബസ്രയിൽ നിന്നുവന്ന ഈവാനിയോസ് എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ* ... എന്നാണ് സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതും, 1806-ൽ വന്ന ദീയസ്ക്കോറോസ് എന്ന അന്ത്യോഖ്യൻ മെത്രാൻ സ്വയം കാതോലിക്കായെന്നു വിശേഷിപ്പിച്ച് ഇവിടെവെച്ച് സ്വയം എഴുതിയുണ്ടാക്കിയ സ്ഥാത്തിക്കോനും, പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ *കാതോലിക്കാ* എന്ന സ്ഥാനത്തോട് നസ്രാണിക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രതിപത്തി അഗാധമായിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

പിന്നീടുള്ള ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലം *കാതോലിക്കാ* എന്ന പരാമർശനം മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നില്ല. തദ്ദേശീയരായ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിലിരുന്ന് ഭരിക്കുകയും പിൻഗാമികളെ വാഴിക്കുകയും ചെയ്ത ആ കാലഘട്ടത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസ്, കാതോലിക്കാ തുടങ്ങിയ സ്ഥാനങ്ങൾ അപ്രസക്തമായിരുന്നു എന്നതാണ് വസ്തുത.

എന്നാൽ 1842-ൽ പാലക്കുന്നത്ത് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽനിന്നും മേല്പട്ടസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചതോടെ ഈ സ്ഥിതിക്കു മാറ്റംവന്നു. മലങ്കര സിംഹാസനം കൈവശപ്പെടുത്താൻ യാതൊരു അവകാശവാദവും ഇല്ലാതിരുന്ന അദ്ദേഹം, തന്നെ മേല്പട്ടക്കാരനാക്കിയത് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസാണെന്നും മലങ്കരയിൽ മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കാനുള്ള അധികാരം പാത്രിയർക്കീസിനാണെന്നും വാദിച്ചു. അന്നത്തെ ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങൾ മൂലം അദ്ദേഹത്തിനു മലങ്കരമെത്രാൻ സ്ഥാനം അംഗീകരിച്ചു കിട്ടിയതോടെ മെത്രാൻസ്ഥാനം നൽകാനുള്ള അധികാരം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ ഒതുങ്ങി. അതിനാൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമാനുസൃതം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പിൻഗാമി പ. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ഗീവർഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമനും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽനിന്നും മേല്പട്ടം സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നു.

പാലക്കുന്നത്ത് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെ മേല്പട്ടസ്ഥാന സ്വീകരണം മൂലം സംഭവിച്ച മറ്റൊരു പ്രധാന സംഗതി, മലങ്കരയിൽ

അന്ത്യോഖ്യൻ സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ സ്വാധീനം വളർന്നതാണ്. അതനുസരിച്ച് മേല്പട്ടക്കാരെ വാഴിക്കുവാനുള്ള അധികാരം സഭാതല വൻ - അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് - അദ്ധ്യക്ഷനായ സുന്നഹദോസിനു മാത്രമായി ചുരുങ്ങി. അന്ത്യോഖ്യൻ സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിൽ ഈ അധികാരം ലഭ്യമായ അപര വ്യക്തി കാതോലിക്കായ്ക്കു സമാനമായി ആ സഭയിൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴ്സ്ഥാനിയായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട തിഗ്രീസിലെ മഫ്രിയാനാ മാത്രമായിരുന്നു. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഈ സിംഹാസനം ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുകയുമായിരുന്നു.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ മേല്പട്ടക്കാരെ വാഴിക്കുവാനുള്ള അധികാരം മലങ്കരയിൽ പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം അന്ത്യോഖ്യൻ സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ മാത്രമേ സാദ്ധ്യമാവുകയുള്ളായിരുന്നു. അതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം മഫ്രിയാനായുടെ സ്ഥാനവുമായിരുന്നു. അതിനാലാണ് 1901-ൽ പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ പൗരോഹിത്യ കനക ജൂബിലിയോടനുബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു മഫ്രിയാനാസ്ഥാനം നൽകുവാനുള്ള ശ്രമം കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ തുടങ്ങിയവർ നടത്തിയത്. പക്ഷേ, അത് ഫലപ്രദമായില്ല.

1911-ൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ്, പ. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ഗീവർഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ നിയമരഹിതമായി മുടക്കിയതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവ വികാസങ്ങളാണ് 1912-ൽ മലങ്കരയിൽ ഒരു കാതോലിക്കേറ്റ് രൂപീകരിക്കാൻ ഇടയാക്കിയത്. ഇതൊരു നവീന സൃഷ്ടിയാണെന്ന് ചിലർ വാദിക്കുന്നു. ഒരർത്ഥത്തിൽ അതു ശരിയാണ്. കാരണം, എല്ലാ പുരാതന സഭകളും ചരിത്രത്തിൽ എന്നെങ്കിലും കാതോലിക്കേറ്റ് അഥവാ പാത്രിയർക്കേറ്റ് സ്വന്തമായി രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് തിഗ്രീസിലെ മഫ്രിയാനേറ്റ് ആണെന്നു മറ്റു ചിലർ പറയുന്നു. അതും ശരിയാണ്. കാരണം, അന്ത്യോഖ്യൻ സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സഹകരണത്തോടെയാണ് മലങ്കരയിൽ ആദ്യ കാതോലിക്കായെ വാഴിച്ചത്. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നെസ്തോറിയൻ പാഷാണ്ഡതയിൽ ഉൾപ്പെട്ടുപോയ പേർഷ്യൻ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനമാണ് 1912-ൽ നടന്നതെന്ന് ചിലർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അതും ശരിയാണ്. കാരണം, 1599 വരെ മലങ്കര സഭ ആ കാതോലിക്കായുടെ ആത്മീയ അധികാരത്തിൻകീഴിലായിരുന്നു. 1686-ൽ മലങ്കര നസ്രാണികൾ സത്യവിശ്വാസം പുനഃപ്രഖ്യാപിച്ചതോടെ ആ സിംഹാസനവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളില്ലായിരുന്നു.

1912-ലെ കാതോലിക്കാ വാഴ്ചയുടെ പ്രാധാന്യം പ്രധാനമായും നാലാണ്. അവ,

1. മറ്റെല്ലാ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളെയുംപോലെ മലങ്കരസഭയ്ക്കും സ്വയംശീർഷകത്വം കൈവന്നു.

2. 1842-ൽ പാലക്കുന്നത്ത് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനു അടിയറവെച്ച മലങ്കരയിൽ മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കാനുള്ള അധികാരം തിരിച്ചെടുത്തു.

3. 1599 വരെ നിലനിന്ന മലങ്കരസഭയുടെ വേദതലവന്റെ സ്ഥാനനാമം തിരികെയെത്തി.

4. 1934-ലെ ഭരണഘടന കൂടി പ്രാബല്യത്തിലായതോടെ അർക്കദിയാക്കോനിൽ ആരംഭിച്ച് മാർത്തോമ്മാ എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നീ പടവുകൾ താണ്ടിയ ഇന്ത്യൻ അധികാരശ്രേണി കാതോലിക്കാ-മലങ്കര മെത്രാനിൽ പൂർണ്ണതയിലെത്തി.

കാതോലിക്കാ എന്ന പദവിയുടെ പൂർണ്ണതയും, *മലങ്കരമെത്രാന്റെ* ആഢ്യത്വവും അധികാരവും പലരെയും മോഹിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ പലരും അത് അനുകരിക്കാനും അവകാശപ്പെടാനും ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മൂന്നു മാല ഇട്ടതുകൊണ്ടോ, മത്തങ്ങാമുടിയുടെ മുകളിൽ കുരിശു പിടിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടോ, മലങ്കര മെത്രാന്റെ അൽമുത്തി ധരിച്ചതുകൊണ്ടോ ആരും ഇവ ആകുന്നില്ല. അതിനു ദേശീയത, സ്വയംശീർഷകത്വം, ചരിത്രപരമായ പിന്തുടർച്ച തുടങ്ങിയ ചില അടിസ്ഥാന ഗുണങ്ങൾകൂടി വേണം; ഏറ്റവും പ്രധാനമായി നസ്രാണിത്വവും.

2012-ൽ *പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ* എന്നത് *ഇന്ത്യൻ പാത്രിയർക്കീസ്* എന്നു നാമമാറ്റം നടത്തണമെന്ന് അപൂർവം ചിലർ പ്രസംഗിക്കുന്നുണ്ട്. ശുദ്ധ വിവരക്കേടായി മാത്രം ഇതിനെ പരിഗണിച്ചാൽ മതി. കാരണം പണ്ഡിതരെന്നു ഭാവിക്കുന്ന ഇവർ കാതോലിക്കാ - പാത്രിയർക്കീസ് ഇവയുടെ ചരിത്ര പശ്ചാത്തലത്തെപ്പറ്റി തികഞ്ഞ അജ്ഞരാണ്. പൊതുജനശ്രദ്ധ കിട്ടാൻ നടത്തുന്ന അധരവ്യായാമം മാത്രമാണ് ഈ വാദം. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ റോമൻ കത്തോലിക്കർ ഭയപ്പെട്ട *കാതോലിക്കാ* എന്ന സ്ഥാനം ഇവരുടെ വാക്കു കേട്ട് മാറ്റണമെന്നു പറയുന്ന ചിലരെപ്പറ്റി നമുക്ക് പരിതപിക്കാം. കാരണം, *കതൊലിക്കാ എന്ന മൊഴിയുടെ അർത്ഥം ആകുന്നത നസ്രാണികൾക്ക ഒക്കക്കും തലവൻ എന്ന.*

(*മരിയൻ, ബഹ്റൈൻ ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രൽ, ഒക്ടോബർ 2010*)

15

ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ച വിടവാങ്ങൽ

2010 ഒക്ടോബർ 30-ന് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായ മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ സ്ഥാനമൊഴിയുന്നത് അപൂർവമായ പ്രത്യേകതകളോടെയാണ്. 2005 ഒക്ടോബർ 30-ന് സ്ഥാനമേറ്റ പ. പിതാവ്, 2010 ഒക്ടോബർ 30-ന് തന്റെ തൊണ്ണൂറാം ജന്മദിനത്തിലാണ് പിൻഗാമിയെ ചുമതലകൾ ഏല്പിച്ചത്. സ്ഥാനമേറ്റതും ഒഴിയുന്നതും ജന്മദിനത്തിൽ.

മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിൽ *ഭാഗ്യവാൻ* എന്ന വിശേഷണത്തിന് തികച്ചും അർഹനായ സഭാദ്ധ്യക്ഷനാണ് ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ ബാവാ. ആദ്യമായി മുൻഗാമിയാൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട കാതോലിക്കാ എന്നതിൽ തുടങ്ങുന്നു ആ ഭാഗ്യം. അവസാനനിമിഷം ഒഴിവായ കോടതി നടപടികൾ മൂലം താൻ അദ്ധ്യക്ഷനായ ആദ്യ മലങ്കര അസോസ്സിയേഷൻ നിശ്ചിത ദിവസം തന്നെ നടത്തുവാൻ സാധിച്ചത് അടുത്ത ഭാഗ്യം. പിൻഗാമിയേയും രണ്ടു കൂട്ടു ട്രസ്റ്റികളെയും പതിനാല് മെത്രാന്മാരെയും തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള അപൂർവഭാഗ്യവും അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചു.

കേവലം അഞ്ചു വർഷത്തെ ഭരണത്തിനിടയിൽ പതിനാല് മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചു കാതോലിക്കാമാർക്കിടയിൽ റിക്കാർഡിട്ട പ. പിതാവ്, ഒരേസമയം ഏഴുപേരെ വാഴിച്ച്, ഒരുമിച്ച് വാഴിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണത്തിലും റിക്കാർഡിട്ടു. ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു ശേഷമാണ് ആവശ്യമായ എണ്ണം മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥികൾ ജയിച്ചുവന്നത് എന്നതും ഒരു റിക്കാർഡാണ്; അതും രണ്ടു പ്രാവശ്യവും.

ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു ശേഷം പരുമലയ്ക്ക് പുറത്ത് അസ്സോസിയേഷനും മെത്രാൻ വാഴ്ചയും നടത്തിയതും ഒരു ഭാഗ്യമായി കണക്കാക്കാം. അതും വിപുലമായ പ്രചരണത്തോടും മുന്നൊരുക്കത്തോടും കൂടെ. ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യം *പൂർണ്ണ പുരുഷ ലോകമായ* മലങ്കര അസോസ്സിയേഷനിൽ ഔദ്യോഗികസ്ഥാനത്ത് ഒരു വനിത പ്രവേശിച്ചു; ഒരിക്കലല്ല രണ്ടു പ്രാവശ്യം - കൂട്ടു ട്രസ്റ്റികളെയും മെത്രാന്മാരെയും തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ - വരണാധികാരിയായി. വനിതകൾക്ക് പള്ളിപൊതുയോഗങ്ങളിൽ വോട്ടവകാശമില്ലാത്ത അംഗത്വം നല്കി സമ്പൂർണ്ണ ജനാധിപത്യത്തിലേയ്ക്കു ഒരു ചുവടുകൂടി മുന്നേറി.

മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് മാനദണ്ഡവും പെരുമാറ്റചട്ടവും രൂപീകരിച്ചതും അവ കർശനമായി നടപ്പാക്കിയതും, മലങ്കര അസോസ്സിയേഷന്

പാരമ്പര്യപ്രകാരമുള്ള മലങ്കര മെത്രാന്റെ അംശവസ്ത്രം ധരിക്കുന്ന പതിവ് പുനഃസ്ഥാപിച്ചതും ഭാഗ്യങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ പെടുത്താം.

2010 നവംബർ 1-ന് പിൻഗാമിയെ നേരിട്ടു വാഴിക്കുന്നതോടെ ഒരു സർവകാല റിക്കാർഡിനു കൂടി പ. ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ ബാവാ അർഹ നാകും. മുൻഗാമിയാൽ വാഴിക്കപ്പെടുകയും പിൻഗാമിയെ വാഴിക്കുകയും ചെയ്ത പ്രഥമ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ എന്ന അപൂർവ സ്ഥാനം.

(*മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ടി. വി., ഒക്ടോബർ 30, 2010*)

16

തറവോദ് കോൽ ഹിന്ദോ

2012-ൽ ഇന്ത്യയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് അതിന്റെ ശതാബ്ദി ആഘോഷി ക്കുമ്പോൾ, ദേശീയതയുടെ പ്രതീകമായ ഈ സ്ഥാനത്തിന് കൂടുതൽ മിഴിവ് നൽകണമെന്ന് അനേകർ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിനു വ്യക്തമായ ഒരു രൂപരേഖ നൽകാൻ ആർക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്ന യാഥാർത്ഥ്യവും നിലനിൽക്കുന്നു.

2012-ൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായെ ഇന്ത്യൻ പാത്രിയർക്കീസായി പ്രഖ്യാപിക്കണം എന്ന് ചിലർ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ഇത് ഭാരതരത്നം വാങ്ങി യശേഷം പത്മശ്രീക്ക് അപേക്ഷിക്കുന്നതുപോലുള്ള ഒരു നടപടിയാണ്. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ വരവിനു മുമ്പുതന്നെ സെലൂഷ്യായിലെ കാതോ ലിക്കായെ തങ്ങളുടെ വേദതലവനായി നസ്രാണികൾ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. കാതോലിക്കാസ്ഥാനം, പാത്രിയർക്കീസ് എന്നതിനേക്കാൾ മഹത്തരമാ ണെന്നും അവർ മനസിലാക്കിയിരുന്നു. റോമൻ കത്തോലിക്കരെ തികച്ചും അസ്വസ്ഥരാക്കിയ ഒന്നായിരുന്നു നസ്രാണികളുടെ ഈ തിരി ച്ചറിവ്. അതിനാലാണ് 1599-ലെ ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോ നാകളിൽ *ഇത്രയും കാലം നിങ്ങൾ നിത്യനമസ്ക്കാരത്തിലും കുർബാ നകളിലും ബാഗ്ദാദിലെ പാത്രിയർക്കീസിനെ കാതോലിക്കാ എന്നു കരുതി പ്രാർത്ഥിച്ചുവരുന്നു. കാതോലിക്കാ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം സാർവ ത്രിക പിതാവ് എന്നാണ്. ആ വിശേഷണം ഈ ഭൂമിയിൽ റോമാ പാപ്പായ്ക്കു മാത്രം ഉള്ളതാണ്. ഇനി അദ്ദേഹത്തെയല്ലാതെ മറ്റാരെയെ ങ്കിലും കാതോലിക്കാ എന്നു വിളിച്ചാൽ മുടക്കപ്പെടും* എന്ന് എഴുതി ച്ചേർത്തത്. നൂറ്റാണ്ടുകൾ പഴക്കമുള്ള ഈ സഭാദ്ധ്യക്ഷ സങ്കൽപ്പം മാറ്റാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. പ്രത്യേകിച്ചും പഴയ റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സന്ത തിയായ *പാത്രിയർക്കീസി*നു പകരം പൗരസ്ത്യമായ *കാതോലിക്കാ* എന്ന സ്ഥാനം ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ അതിനൊരു കൊളോണിയൽ വിരുദ്ധ മുഖം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്.

രണ്ടാമതായി വന്ന നിർദ്ദേശം കാതോലിക്കായ്ക്കു കീഴിൽ ഏതാനും പാത്രിയർക്കീസുമാരെ വാഴിക്കുക എന്നതാണ്. തികച്ചും അനാവശ്യവും, *സ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി സ്ഥാനം* എന്ന ഗണത്തിൽപെടുന്ന ഒന്നുമാണിത്. അത്തരമൊരു സ്ഥാനക്കയറ്റത്തിന്റെ മാനദണ്ഡ രൂപീകരണം പോലും പ്രശ്ന സങ്കീർണ്ണമാണ്. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും, അദ്ദേഹത്താൽ നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഇടവക മെത്രാന്മാരും എന്ന ഭരണ സംവിധാനം നിലവിലുള്ള മലങ്കരയിൽ അപ്രായോഗികമാണിത്.

എന്നാൽ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പുനർനിർണ്ണയം ശതാബ്ദി വർഷത്തിൽ അനിവാര്യമാണെന്നതിൽ രണ്ടുപക്ഷമില്ല. എന്നെങ്കിലും ഒരു ഏകീകൃത ഇന്ത്യൻ സഭയുണ്ടാകുമെങ്കിൽ അതിന്റെ തലവൻ കാതോലിക്കാ ആയിരിക്കും എന്ന വിശാലമായ കാഴ്ചപ്പാടോടെ വേണം ഈ പുനർനിർണ്ണയം നടത്താൻ. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം മൗലികതയിലേക്കുള്ള മടക്കം മാത്രമാണ്.

പോർട്ടുഗീസ് പൂർവകാലത്ത് ഇന്ത്യയിലെ പേർഷ്യൻ മെത്രാന് സ്ഥാനിക പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ബഹുമതി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ചില ചരിത്രകാരന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അദ്ദേഹം *ഇന്ത്യയോക്കെയുടേയും വാതിൽ* എന്ന അർത്ഥമുള്ള *തറവോദ് കോൽ ഹിന്ദോ* എന്ന സ്ഥാനനാമം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. സെമറ്റിക് ഭാഷകളിൽ *വാതിൽ* എന്ന സങ്കല്പത്തിന് അത്യുന്നത സ്ഥാനമാണുള്ളത്. കൂനൻകുരിശു സത്യത്തിനു ശേഷം തദ്ദേശീയരായ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്മാരും *തറവോദ് കോൽ ഹിന്ദോ* എന്ന് തങ്ങളുടെ പേരിനൊപ്പം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. നാലാം മാർത്തോമ്മാ വരെ ഇത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായി രേഖകളുണ്ട് (അതിനുശേഷം ആരും ഉപയോഗിച്ചില്ല എന്നല്ല, പരിശോധിക്കാൻ ആരും മിനക്കെട്ടില്ല എന്നു മാത്രമേ അർത്ഥമുള്ളു). ശതാബ്ദി വർഷത്തിൽ ഈ മഹത്തായ പൂർവിക സ്ഥാനനാമം പുനർജീവിപ്പിക്കണം.

രണ്ടാമതായി പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനവസ്ത്രമാണ്. ഇപ്പോൾ സുറിയാനി പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടുന്ന എല്ലാ മെത്രാന്മാർക്കും ഒരേ വേഷമാണ്. സാധാരണവസ്ത്രത്തിലും കൗദാശിക വേഷത്തിലും സ്ഥിതി ഇതു തന്നെയാണ്. ഇതിനും തീർച്ചയായും മാറ്റം വരണം.

കാതോലിക്കാമാരുടെ അംശവസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം സമീപകാലത്ത് നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അത് പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ പ്രധാന മഹാപുരോഹിതൻ (കാതോലിക്കാ - പാത്രിയർക്കീസ്) മാത്രം ധരിക്കുന്ന *ഏഫോദ്* എന്ന സ്ഥാനവസ്ത്രമാണ്. അരക്കെട്ടിൽ നിന്നും തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന സമചതുരാകൃതിയിൽ ചിത്രപ്പണികളുള്ള ഇതിന് *സാക്രോ* എന്നും പറയും. പ. ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ, പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ എന്നീ കാതോലിക്കാമാർ ഇത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. പ്രചാരലുപ്തമായ ഈ സ്ഥാനവസ്ത്രം അടിയന്തിരമായി പുനർജീവിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

രണ്ടാമതായി സാധാരണവസ്ത്രമാണ്. കേരളത്തിൽ ഒറിജിനലും ഡ്യൂപ്ലിക്കേറ്റും ബദലും റിബലുമായി പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടുന്ന മെത്രാന്മാരെല്ലാം ധരിക്കുന്ന അതേ വേഷം - ചുമന്ന

കുപ്പായവും കറുത്ത പുറംകുപ്പായവും കറുത്ത മത്തങ്ങാ മുടിയുമാണ് - പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായും ധരിക്കുന്നത്. ഇതിനു മാറ്റം വരണം. എത്യോപ്യാ, റൂമേനിയാ മുതലായ സഭകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരെപ്പോലെ വെളുത്ത പുറംകുപ്പായം - മത്തങ്ങാമുടി അടക്കം - പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായും സ്വീകരിക്കുന്നതാകും ഉചിതം. മുകളിൽപറഞ്ഞ ഇരു സഭകളിലും മെത്രാന്മാർ കറുത്ത കുപ്പായവും തൊപ്പിയുമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ വരവിനു മുമ്പു മുതൽ നസ്രാണി കത്തനാരന്മാർ വെളുത്ത കുപ്പായമാണ് ധരിച്ചു വന്നിരുന്നത്. ഇന്നും പൗരസ്ത്യ സഭകളിൽ വൈദികർ സാധാരണവസ്ത്രമായി വെളുത്ത കുപ്പായം ധരിക്കുന്ന ഏക സഭ, മലങ്കരസഭയാണ്. ഈ പുരാതന വ്യക്തിത്വമനുസരിച്ചും കാതോലിക്കായുടെ വെളുത്ത പുറംകുപ്പായം അർത്ഥപൂർണ്ണമാണ്.

നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ മറ്റൊന്ന്, ആർച്ച് മാൻഡ്രിയാറ്റ് വടിയാണ്. പൗരസ്ത്യ സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാരെല്ലാം സാധാരണ വസ്ത്രത്തോടൊപ്പം കൊണ്ടുനടക്കുന്ന ഒന്നാണ് നെഞ്ചുവരെ പൊക്കമുള്ള ആർച്ച് മാൻഡ്രിയാറ്റ് വടി. മലങ്കരയിലെ കോർഎപ്പിസ്ക്കോപ്പാമാർ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനോടു സാദൃശ്യമുള്ളതും അലങ്കാരപ്പണികളുള്ളതുമാണ് സഭാ തലവന്മാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ആർച്ച് മാൻഡ്രിയാറ്റ് വടി. ഇതും പ. ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ, പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ എന്നീ കാതോലിക്കാമാർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഈ വടിയുടെ ഉപയോഗവും പുനഃസ്ഥാപിക്കണം.

നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ വൈദേശിക അധിനിവേശത്തിനെതിരെ നസ്രാണികൾ ചെറുത്തുനിന്നത് അവരുടെ *തോമാവബോധം* (Thomas consciousness) കൊണ്ടായിരുന്നു. നസ്രാണികളെ ഒരുമിച്ചു നിർത്തിയ അദൃശ്യ തന്തുവും ഈ സ്വത്വബോധമായിരുന്നു. ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നസ്രാണികളുടെ ദേശവും ഭാഷയും ജാതിയും വംശവും സംസ്കാരവുമെല്ലാം വിഭിന്നമായി. വിവിധ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലേയ്ക്കു നടക്കുന്ന കുടിയേറ്റങ്ങളാണ് ഇതിനു കാരണം. ഇനിയുള്ള കാലം നസ്രാണികളെ ഒരുമിച്ചു നിർത്തുന്ന ഏക ഘടകം *തോമാവബോധം* എന്ന നസ്രാണിത്വം മാത്രമായിരിക്കും. അതു കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായിലാണ്. ഈയൊരു കാഴ്ചപ്പാടോടെ വേണം ശതാബ്ദി വർഷത്തിൽ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ പുനർനിർണ്ണയം നടത്താൻ.

(*ജോർജിയൻ മിറർ, ഓഗസ്റ്റ് 2011*)

17

ജൂബിലിക്കാലം

മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചതിന്റെ ശതാബ്ദി 2012-ൽ ആഘോഷിക്കുകയാണ്. 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം ഒരു മഹാ സംഭവം തന്നെയാണ് എന്നതിൽ രണ്ടു പക്ഷമില്ല. പക്ഷേ, അത് ഒന്നിന്റെയും ആരംഭമോ, അവസാനമോ ആയി കണക്കാക്കുന്നത് തെറ്റായ പ്രവണതയാണ്. നസ്രാണികളുടെ സ്വയംനിർണയത്തിന്റെയും, സ്വയം ഭരണത്തിന്റെയും സുദീർഘമായ പാതയിലെ ഒരു പ്രധാന നാഴികക്കല്ല് എന്ന രീതിയിൽ വേണം 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനത്തെ കണക്കാക്കാൻ.

ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ടിന്റെ ഭാഷയിൽ, നസ്രാണിയുടെ വ്യക്തിത്വം, നിലനിൽപ്പിനായുള്ള നിരന്തര സമരങ്ങളുടെ ചരിത്രമാണ്. ഈ സമര പരമ്പരയിലെ നിർണായകമായ ഒരു വിജയമാണ് 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം.

പലരും കരുതുന്നതുപോലെ പ. വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ, അന്ത്യോഖ്യായുടെ അബ്ദുള്ളാ ദ്വിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് നിയമരഹിതമായി മുടക്കിയതിനെ തുടർന്ന് പെട്ടെന്നുണ്ടായ ചേതോവികാരമല്ല കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനത്തിനു പ്രേരിപ്പിച്ചത്. 1653-ലെ കൂനൻകുരിശു സത്യം, മാർ അഹത്തള്ളാ എന്ന സുറിയാനി മേല്പട്ടക്കാരനെ റോമൻ കത്തോലിക്കർ വധിച്ചു എന്ന കേട്ടുകേഴ്വിയുടെ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിൽ പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഒരു വികാരപ്രകടനമായിരുന്നു എന്ന പ്രചരണംപോലെ തെറ്റായൊരു ധാരണയാണ് ഇത്. ഈ സംഭവങ്ങൾക്ക്, ഇവ രണ്ടും യഥാക്രമം ത്വരകങ്ങളായി എന്നതു വാസ്തവമാണ്. എന്നാൽ അവയല്ല യഥാർത്ഥ കാരണങ്ങൾ.

കൂനൻകുരിശു സത്യവും, കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനവും ദീർഘകാലത്തെ ആലോചനകളുടെ ഫലമായി യാഥാർത്ഥ്യമായ മഹൽ സംഭവങ്ങളാണ്. 1889-ലും 1900-ലും അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി, മലങ്കരയിൽ ഒരു *മപ്രിയാനാ* സ്ഥാനം രൂപീകരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചതായി രേഖകളുണ്ട്. കോനാട്ടു മല്പാൻ, ഇലഞ്ഞിക്കൽ ജോൺ വക്കീൽ മുതലായവർ ഇതിനായി പരിശ്രമിച്ചിരുന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പൗരോഹിത്യ കനകജൂബിലിയോടനുബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു

മപ്രിയാനാസ്ഥാനം നൽകി ഇതിന് ആരംഭമിടാമെന്ന കണക്കുകൂട്ടലായിരുന്നു അവർക്കുണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ അത് യാഥാർത്ഥ്യമായില്ല. ഈ ആലോചനയുടെ തുടർനടപടികളാണ് 1912-ൽ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനത്തിലേയ്ക്കു വഴിതെളിച്ചത്.

മേല്പ്പട്ടസ്ഥാനത്തിനു അന്ത്യോഖ്യായെ ആശ്രയിക്കേണ്ട പരാധീനത ഒഴിവാക്കാനാണ് കാതോലിക്കേറ്റ് മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിച്ചത്. കാനോൻ നിയമമനുസരിച്ച്, രണ്ടോ അതിലധികമോ മേല്പട്ടക്കാർക്ക് - കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കിയാൽ ഒരു സംസ്ഥാന ഇടവകയിലെ ഭൂരിപക്ഷ മെത്രാന്മാർക്ക് - മേല്പട്ടവാഴ്ച നടത്താം. എന്നാൽ അന്നു മലങ്കരയിൽ നിലവിലിരുന്ന സഭാശാസ്ത്രവിജ്ഞാനമനുസരിച്ച് പാത്രിയർക്കീസിനും കാതോലിക്കാ (മപ്രിയാന) യ്ക്കും മാത്രമാണ് മേല്പട്ടവാഴ്ച നടത്താൻ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നത്. ഈ പിൽക്കാല അന്ത്യോഖ്യൻ സഭാശാസ്ത്രം ഇവിടെ പ്രാബല്യത്തിലാക്കിയത് പാലക്കുന്നത്ത് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെ മേല്പട്ടവാഴ്ചയാണ്.

പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് ശെമ്മാശൻ സ്വന്തം നിലയിൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ സമീപിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മേല്പട്ടസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്നും നേരിട്ടു മേല്പട്ടസ്ഥാനം നേടിയ ആദ്യ മലങ്കര നസ്രാണി ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം. ചില അടിയന്തിര സാഹചര്യത്തിൽ, അപ്പോൾ കേരളത്തിലുള്ള സുറിയാനി മെത്രാന്മാരിൽ നിന്നും മേല്പട്ടം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതൊഴിച്ചാൽ തദ്ദേശീയ മെത്രാന്മാരാണ് 1665 മുതൽ പിൻഗാമികളെ വാഴിച്ചിരുന്നത്. ഈ പതിവാണ് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് തെറ്റിച്ചത്.

*മലങ്കര പള്ളിയോഗ*ത്തിന്റെ അംഗീകാരമില്ലാതെ മേല്പട്ടസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ച മാർ അത്താനാസ്യോസിന് മലങ്കര സിംഹാസനത്തിന്, അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കാൻ യാതൊരു പിൻബലവും ഇല്ലായിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, തനിക്കുള്ള *പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൈവെപ്പ്* മലങ്കര സിംഹാസനത്തിനുള്ള തന്റെ അവകാശവാദത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഘടകമായി മാർ അത്താനാസ്യോസ് ഉയർത്തിക്കാട്ടി. 1852-ലെ കൊല്ലം പഞ്ചായത്തുവിധി മാർ അത്താനാസ്യോസിന് അനുകൂലമായതോടെ ഈ സഭാശാസ്ത്രം മലങ്കരയിൽ ഉറച്ചു.

പിൽക്കാലത്ത് മാർ അത്താനാസ്യോസ് ഈ നിലപാടിൽ നിന്നും പിന്മാറിയെങ്കിലും വികലമായ ഈ സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിൽ നിന്നും തലയൂരുവാൻ നസ്രാണികൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ എതിരാളിയായി രംഗപ്രവേശനം ചെയ്ത പരദേശി മെത്രാൻ മാർ യൂയാക്കീം

കൂറിലോസിന്റെ നടപടികൾ ഈ നിലപാടിന് ആക്കം കൂട്ടി. അധികാര മൊന്നുമില്ലെങ്കിലും *മുക്കാൽ പാത്രിയർക്കീസായി* കഴിഞ്ഞിരുന്ന അദ്ദേഹം നസ്രാണികളിൽ ആർക്കും മേല്പട്ടസ്ഥാനം ലഭിക്കാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു.

ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർക്ക് മേല്പ ട്ടത്തിനായി പാത്രിയർക്കീസിനെ സമീപിക്കേണ്ടി വന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേല്പട്ടസ്ഥാനാരോഹണത്തോടെ *മേല്പട്ടം നല്കാനുള്ള അവകാശം പാത്രിയർക്കീസിന്* എന്ന സഭാശാസ്ത്രം മലങ്കരയിൽ ഉറച്ചു. അതിനാ ലാണ് പിൽക്കാലത്ത് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് പിൻഗാ മിയായ മലങ്കര മല്പാൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് റമ്പാനെ മേല്പട്ട സ്ഥാനം പ്രാപിക്കാൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അടുക്കൽ അയക്കേണ്ടി വന്നത്.

1889-ലെ റോയൽകോടതി വിധിയും ഇതിനൊരു കാരണമായി എന്നതും വസ്തുതയാണ്. മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന് *ജനത്തിന്റെ അംഗീകാരവും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൈവെപ്പും* അനിവാര്യമാണ് എന്ന മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെ നിലപാടാണ് കോടതി അംഗീകരി ച്ചത്. അതിനാൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൈവയ്പ് മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തിന് മലങ്കരയിൽ അത്യന്താപേക്ഷിതമായി.

ഈ സാഹചര്യം മറികടക്കാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സമ്മതത്തോടെ മലങ്കരയിൽ ഒരു മഫ്രിയാനേറ്റ് (കാതോലിക്കേറ്റ്) രൂപീ കരിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. അതിനുള്ള ശ്രമമാണ് 1889-1900-ൽ നട ന്നത്. അതാണ് 1912-ൽ വിജയം കണ്ടതും. 1912-ൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രി യർക്കീസ് പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ദൽ മ്ശീഹാ ദ്വിതീയൻ നൽകിയ കല്പനകളിലൂടെ, മലങ്കരയിൽ, പ. മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുവാനും, മേല്പട്ടം നൽകുവാനും പാത്രിയർക്കീസിനു 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ലഭ്യമായ അധികാരം, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ധ്യക്ഷനായ മലങ്കര അസോ സിയേഷൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാതോലിക്കായ്ക്ക് നിരുപാധികം പിൻതു ടർച്ചാവകാശത്തോടെ കൈമാറി. അതിനാലാണ് പിൽക്കാലത്ത് ബഹു. സുപ്രീംകോടതി, കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാപനത്തോടെ പാത്രിയർക്കീ സിന്റെ *അധികാരം മാഞ്ഞുപോകുന്ന നിലയിലെത്തി* എന്നു നിരീക്ഷി ച്ചത്.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ വസ്തുതകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം ഒന്നിന്റെയും ആരംഭമോ അവസാനമോ അല്ല എന്നു പ്രസ്താവിച്ചത്. 1947-ൽ ഇന്ത്യ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു എന്നതു കൊണ്ട്, ഇന്ത്യ എന്നും പാരതന്ത്ര്യത്തിലായിരുന്നു എന്നർത്ഥമില്ല.

നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ ഇന്ത്യയ്ക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട സ്വാതന്ത്ര്യവും, സ്വയംനിർണായകാവകാശവും തിരികെ ലഭിച്ചു എന്നതാണ് 1947-ലെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അർത്ഥം. അതുപോലെ തന്നെയാണ് 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രസക്തിയും.

ആയിരത്തിലധികം നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ ചിതറിക്കിടന്ന *സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്* ഏതാനും നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ ഇന്ത്യയ്ക്കു നഷ്ടമായത്. പക്ഷേ, 1947-ൽ തിരികെ ലഭിച്ചത് ഒരൊറ്റ സ്വാതന്ത്ര്യ പരമാധികാര രാഷ്ട്രവും. ഇതേപോലെ മലങ്കര മെത്രാനും, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും കൈയാളിയിരുന്ന മേല്പട്ടസ്ഥാനാരോഹണാവകാശം 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നഷ്ടമായശേഷം 1912-ൽ തിരികെ ലഭിച്ചത് സ്വതന്ത്ര കാതോലിക്കേറ്റായിയാണ്.

ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ സമരചരിത്രംപോലെ ഐതിഹാസികമായ പല സംഭവപരമ്പരകൾ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുമുണ്ട്. 1653-ലെ ഐതിഹാസികമായ *കൂനൻകുരിശു സത്യം* മുതലുള്ള ചരിത്രം മാത്രമെടുത്താൽപോലും ഈ സമരപരമ്പരയിലെ പല നാഴികക്കല്ലുകളുടെയും ജൂബിലികൾ കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദിക്കാലമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ (2009-12) വരുന്നുണ്ട്.

1. ചെങ്ങന്നൂർ സുന്നഹദോസിന് 325 (1686)

സ്തുതിചൊവ്വാകപ്പെട്ട വിശ്വാസത്തെ മൂന്ന് പൊതു സുന്നഹദോസുകളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സത്യവിശ്വാസം എന്നാണ് പുരാതനസഭകൾ വ്യവഹരിച്ചു വരുന്നത്. നിഖ്യാ, കുസ്തന്തീനോസ്പോലീസ്, എഫേസൂസ് എന്നീ മൂന്ന് സാർവ്വത്രിക സുന്നഹദോസുകളിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ച് നിർണയിച്ച വിശ്വാസമാണ് ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾക്കുള്ളത്. അവ ഭേദപ്പെടുത്താനോ, കൂട്ടിച്ചേർക്കാനോ ആർക്കും അധികാരമില്ല.

യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ സുന്നഹദോസുകൾ പുതിയ വിശ്വാസ സംഹിതയൊന്നും രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. വേദാധിഷ്ഠിതമായ വിശ്വാസം *ഇന്നത്* എന്നു നിർവചിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്. ഇതേരീതിയിൽ മലങ്കര സഭയുടെ വിശ്വാസസംഹിത മൂന്നു പൊതു സുന്നഹദോസുകളിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സത്യവിശ്വാസമാണെന്ന് ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിച്ച സുപ്രധാന (ഏക) *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*മാണ് 1686-ലെ ചെങ്ങന്നൂർ സുന്നഹദോസ്.

ക്രിസ്തുവർഷം ഒന്നാം സഹസ്രാബ്ദത്തിൽ എന്നോ മുതൽ 1599 വരെ നസ്രാണികൾ സെലൂഷ്യായിലെ കാതോലിക്കായുടെ ആത്മീയ അധികാരത്തിനു കീഴിലായിരുന്നു. സ്വാഭാവികമായും നസ്രാണികളുടെ വിശ്വാസവും നെസ്തോറിയൻ ആയിരുന്നു. ലഭ്യമായ രേഖകൾ

വ്യക്തമാക്കുന്നത് ഇതാണ്. 1599-ലെ കുപ്രസിദ്ധമായ ഉദയംമ്പേരൂർ സുന്നഹദോസ് നസ്രാണികളെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിനു വിധേയരാക്കി. 1653-ലെ കൂനൻകുരിശു വിപ്ലവംവരെ ഈ നില തുടർന്നു.

1653-ൽ നസ്രാണികൾ റോമൻ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസം ത്യജിക്കു കയും, ജാതിക്കുതലവൻ തോമ്മാ അർക്കദിയാക്കോനെ മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമൻ എപ്പിസ്ക്കോപ്പായായി ഉയർത്തി സഭാദ്ധ്യക്ഷനാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതൊഴികെ പ്രത്യേക വേദശാസ്ത്ര നിലപാടുകളൊന്നും നസ്രാണികൾ അന്ന് സ്വീകരിച്ചില്ല.

എന്നാൽ ഈ നില അധികകാലം തുടരാനാവുമായിരുന്നില്ല. തങ്ങ ൾക്കു വിധേയരാവാത്ത നസ്രാണികൾ *പട്ടവും പാരമ്പര്യവും പിൻതു ടർച്ചയുമില്ലാത്ത ഒരു നൂതന വിഭാഗമാണെന്ന്* റോമൻ കത്തോലിക്കർ ആരോപിച്ചു. ഈ കാഴ്ചപ്പാടോടെ അവരെ പള്ളികളിൽനിന്നും ബഹി ഷ്ക്കരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ വേദ ശാസ്ത്ര-സഭാശാസ്ത്രപരമായി വ്യക്തമായ ഒരു നിലപാടെടുക്കേണ്ടത് നസ്രാണികൾക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമായി മാറി. 1665-ൽ യേറുശലേമിലെ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദൽ ജലീദ്, മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമന്റെ മേല്പട്ടസ്ഥാനം ക്രമപ്പെടുത്തിയതോടെ ഒരു കടമ്പ കടന്നുകിട്ടി. എങ്കിലും വേദശാസ്ത്ര - സഭാവിജ്ഞാനീയ രംഗത്ത് ഒരു ശൂന്യത നിലനിന്നു.

ഈ ദശാസന്ധിയിലാണ് മാർ ബസേലിയോസ് യൽദോ മഫ്രിയാ നയും സംഘവും 1685-ൽ കേരളത്തിലെത്തിയത്. പതിമൂന്നാം ദിവസം ഒക്ടോബർ 2-ന് അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തു. 1686-ൽ മാർത്തോമ്മാ രണ്ടാ മൻ ആകസ്മികമായി കാലം ചെയ്തതോടെ ഒരു ഭരണപ്രതിസന്ധിയും ഉടലെടുത്തു. ഭാഗ്യവശാൽ മാർ ബസേലിയോസ് യൽദോ മഫ്രിയാന യുടെ സഹയാത്രികൻ, ഉജ്ജ്വല പണ്ഡിതനായ മാർ ഈവാനിയോസ് ഹദിയള്ളാ, ഈ സമയം കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം 1686-ൽ ചെങ്ങന്നൂരിൽ ഒരു *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* വിളിച്ചുകൂട്ടി. കൃത്യമായ തീയതി കണ്ടുപിടിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും പിൽക്കാല പാരമ്പര്യമ നുസരിച്ചു കണക്കാക്കിയാൽ മാർത്തോമ്മാ രണ്ടാമന്റെ നാല്പതടിയ ന്തിരത്തോടനുബന്ധിച്ച് (1686 മെയ് 30/31) ആവണം ഈ യോഗം നട ന്നത്.

1686-ലെ ചെങ്ങന്നൂർ സുന്നഹദോസ് പ്രധാനമായും അഞ്ച് അടി സ്ഥാന വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു. അവ, (1) കാതോലികസഭ യുടെ നിർവചനം. (2) പുത്രൻ തമ്പുരാന്റ ആളത്വം. (3) വി. കുർബാ നയ്ക്ക് പുളിപ്പുള്ള അപ്പം ഉപയോഗിക്കണം. (4) പ. റൂഹായുടെ പുറപ്പാട്.

(5) നോമ്പിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണങ്ങൾ. മാർ ഈവാനിയോസ് ഹദിയള്ളായുടെ പിൽക്കാല രചനകളിൽ കാണുന്ന ബസ്പുർക്കാനായുടെ നിരസനം, ദിവസ പകർച്ച, വധുവിനെ വലത്തു വശത്തു നിർത്തുന്നത്, സ്വരൂപ വന്ദനയുടെ നിരോധനം മുതലായവ ഈ സുന്നഹദോസ് തീരുമാനങ്ങളാണോയെന്ന് വ്യക്തമല്ല. എങ്കിലും ഇവ അവയ്ക്ക് പൂരകങ്ങളാണ്.

പോർട്ടുഗീസ് പൂർവകാലം മുതൽ നസ്രാണികളുടെ ആത്മീയവും ലൗകികവുമായ സർവ കാര്യങ്ങളിലേയും അന്തിമ തീരുമാനത്തിന് അധികാരികളായ അത്യുന്നത സമിതി *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* – ആണ് ചെങ്ങന്നൂരിൽ ഈ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനം നടത്തിയത് എന്ന വസ്തുത അതീവ ഗൗരവത്തോടെ കണക്കാക്കണം. റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ കാനോനാകൾക്ക് വിരുദ്ധമായി അൽമായർ പങ്കെടുക്കുന്ന ഒരു യോഗം – ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസ് – വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ *സർവശക്തനായ* ആർച്ച്ബിഷപ്പ് മെനേസീസിനെ നിർബന്ധിതനാക്കിയത് *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*ത്തിന്റെ ഈ അപ്രമാദിത്വമായിരുന്നു.

1686–ലെ ചെങ്ങന്നൂർ സുന്നഹദോസാണ് ഔദ്യോഗികമായി ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസവും അലക്സാൻഡ്രിയൻ വേദശാസ്ത്രവും മലങ്കര സഭയുടേതായി അംഗീകരിച്ചത്. നാളിതുവരെ മറ്റൊരു വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനവും നസ്രാണികൾ നടത്തിയിട്ടില്ല. 1686–ലെ ചെങ്ങന്നൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല. മൂന്നു സാർവത്രിക സുന്നഹദോസുകൾ ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയ വിശ്വാസസംഹിത നസ്രാണികൾ ഔദ്യോഗികമായി അംഗീകരിച്ച 1686–ലെ ചെങ്ങന്നൂർ സുന്നഹദോസിനെ അവയ്ക്കു തുല്യമായ പ്രാധാന്യത്തോടെ വേണം മലങ്കരസഭ പരിഗണിക്കാൻ.

2. കണ്ടനാടു പടിയോലയ്ക്ക് ദ്വിശതാബ്ദി (1809)

എട്ടാം മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്റെ മേല്പട്ടസ്ഥാനാരോഹണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കം ചർച്ച ചെയ്യാനാണ് ഏഴാം മാർത്തോമ്മായുടെ നാല്പതടിയന്തിരത്തിന് 1809 ചിങ്ങം 1–ന് കണ്ടനാടു പള്ളിയിൽ *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* ചേർന്നത്. എട്ടാം മാർത്തോമ്മായുടെ മേല്പട്ടസ്ഥാനം അംഗീകരിച്ചു എന്നതിലുപരിയായി മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ലഭ്യമായ ആദ്യ ലിഖിത ഭരണഘടനയും കണ്ടനാടു യോഗം പ്രദാനം ചെയ്തു. 1809–ലെ *കണ്ടനാടു പടിയോല* എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഈ ലിഖിത ഭരണഘടനയിൽ പ്രധാനമായും മൂന്നു ഘടകങ്ങളാണുള്ളത്.

1. ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ ഏകീകരണം – ഇതിനായി പ്രധാനമായും മൂന്നു നടപടികളാണ് *കണ്ടനാടു പടിയോല*യിൽ ദൃശ്യമാകുന്നത് അവ,

1. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ പൂർണ്ണ അംഗീകരണവും മറ്റു ക്രമങ്ങളുടെ നിരോധനവും. 2) പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി ആണ്ടുതക്സായുടെ പകർപ്പെഴുത്തും, പ്രചരണവും. 3) കേന്ദ്രീകൃത വൈദിക വിദ്യാഭാസത്തിനായി തെക്കും വടക്കും രണ്ടു *പഠിത്ത വീടുകൾ* സ്ഥാപിക്കുക.

1686-ലെ ചെങ്ങന്നൂർ സുന്നഹദോസ് ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസം അംഗീകരിച്ചെങ്കിലും ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വ്യക്തമായ തീരുമാനങ്ങളൊന്നും എടുത്തില്ല. തുടർന്നുള്ള നൂറ്റാണ്ടിൽ സങ്കീർണ്ണവും വൈവിദ്ധ്യമാർന്നതുമായ ആരാധനാ പാരമ്പര്യമാണ് നസ്രാണികൾ പിന്തുടർന്നുപോന്നത്. റോമൻ കത്തോലിക്കർ ഭേദപ്പെടുത്തിയ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിക്രമങ്ങളും, അവർ പ്രചരിപ്പിച്ച ചില ലത്തീൻ ക്രമങ്ങളും മലങ്കരയിൽ ഉപയോഗത്തിലിരുന്നു. അതേസമയംതന്നെ, പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി വിശ്വാസത്തിനനുസൃതമായി ഇവയിൽ തിരുത്തലുകൾ വരുത്താനുള്ള ശ്രമവും ഇതിനിടയിൽ നടന്നിട്ടുണ്ട്.

18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിൽ കേരളത്തിലെത്തിയ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി മേല്പട്ടക്കാർ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി തക്സാ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ തീവ്രശ്രമം നടത്തി. അവരുടെ ശിഷ്യന്മാർ ഈ രീതിയിലേയ്ക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തതോടെ നസ്രാണികളുടെ ആരാധനാ പാരമ്പര്യം കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമായി. കേവലം ഒരു ആരാധനാ പാരമ്പര്യപ്രശ്നം എന്നതിലുപരി ഇതൊരു ഭരണപ്രശ്നമായി മാറുന്ന കാഴ്ചയാണ് 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് 1789-ൽ വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസും മാർ ഈവാനിയോസ് യൂഹാനോനും തമ്മിൽ മാവേലിക്കര പുതിയകാവു പള്ളിയിൽ വെച്ച് ഒരു സന്ധിയിൽ ഏർപ്പെടുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് *പുത്തൻ ക്രമം കാപ്പയിട്ടു കുർബ്ബാന ചൊല്ലുവാനും പെൺകെട്ടും മാമോദീസായും പഴയക്രമം നടക്കുവാനും* തീരുമാനമായി.

പക്ഷേ, ഇതിനുശേഷവും ഈ പ്രശ്നത്തിനു ശാശ്വത പരിഹാരമായില്ല. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയൊഴിച്ചുള്ള ക്രമങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുന്നതും ബുദ്ധിമുട്ടായി. ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്കുള്ള ശാശ്വത പരിഹാരം എന്ന നിലയിലാണ് മുകളിൽ പറഞ്ഞ മൂന്നു തീരുമാനങ്ങൾ കണ്ടനാടു യോഗം കൈക്കൊണ്ടത്.

2. ആചാരങ്ങളുടെ നിരോധനവും പരിഷ്ക്കരണവും - മലങ്കര നസ്രാണികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ വിദേശസഭകളുടെയും പൊതുവായ സ്വഭാവം നസ്രാണികളുടെ ദേശീയ സംസ്കൃതിയോടുള്ള അസഹിഷ്ണു

തയാണ്. റോമൻ കത്തോലിക്കരും, പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിക്കാരും, പിന്നീട് ആംഗ്ലിക്കൻ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകളും മലങ്കരസഭയിൽ തങ്ങളുടേതായ മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് നവീകരണം ഉണ്ടാക്കുവാനാണ് ശ്രമിച്ചത്. മുകളിൽ പറഞ്ഞ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിക്കാരുടെ സ്വാധീനം മൂലം 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിൽ അവർ മുമ്പോട്ടുവെച്ച നവീകരണത്തെ അനുകൂലിക്കുന്ന ഒരു കക്ഷി മലങ്കരയിലുണ്ടായി. സ്വാഭാവികമായി അതിനെ എതിർക്കുന്ന ഒരു യാഥാസ്ഥിതിക കക്ഷിയും ഉടലെടുത്തു. കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ, പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ എന്നിവരായിരുന്നു നവീകരണകക്ഷിയുടെ നേതാക്കൾ. ഇവരുടെ വർദ്ധിച്ചുവന്ന സ്വാധീനമാണ് 1809-ലെ *കണ്ടനാടു പടിയോല* പുലകുളി, പുളികുടി മുതലായ ചില സാമൂഹിക ആചാരങ്ങളെ നിഷ്ക്കാസനം ചെയ്യാനും, മറ്റു ചിലവയെ ലഘൂകരിക്കാനും തീരുമാനമെടുത്തത്.

എന്നാൽ ഈ ആചാര പരിഷ്ക്കരണത്തിനു പിമ്പിൽ ചില സ്വാർത്ഥ - പ്രാദേശിക താൽപര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതായി പിൽക്കാല സൂചനകളുണ്ട്. നവീകരണകക്ഷി കൊണ്ടുവന്ന ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ 1809-ലെ *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* നിരാകരിച്ചതായും സൂചനകളുണ്ട്.

3. ഇടവകകളുടെ ഭരണക്രമീകരണം - ലിഖിത ഭരണഘടനകളുടെ അഭാവത്തിലും പാരമ്പര്യത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു നിയത ഭരണക്രമം നസ്രാണിപള്ളികളിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിലനിന്നിരുന്നു. *ഇടവക പള്ളിയോഗവും,* ദേശത്തുകത്തനാർമാരും, കൈക്കാരന്മാരും ചേർന്നതായിരുന്നു ഈ വ്യവസ്ഥ. എന്നാൽ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വിഭാഗീയത ഈ സംവിധാനത്തിനു കോട്ടംവരുത്തി. സ്വാർത്ഥ താൽപ്പര്യങ്ങളും അധികാരപ്രമത്തതയും *അങ്ങുമിങ്ങും രണ്ടെജമാനന്മാരുള്ള* സാഹചര്യത്തെ മുതലെടുത്തു എന്നു പറയുന്നതാകും കൂടുതൽ ശരി. *ഇടവക പള്ളിയോഗത്തിന്റെ* ജനാധിപത്യ അവകാശങ്ങൾ ഏതാനും പ്രമാണിമാരുടെ കൈകളിലൊതുങ്ങി. ദേവസ്വങ്ങൾ ബ്രഹ്മസ്വങ്ങളായതുപോലെ പല പള്ളികളിലും കത്തനാരന്മാരുടെ ഏകാധിപത്യഭരണമായി. ചുരുക്കത്തിൽ ഇടവകപള്ളികളുടെ ഭരണസംവിധാനത്തിൽ യാതൊരു ഏകീകൃത സ്വഭാവവും ഇല്ലാതായി.

ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് *കണ്ടനാടു പടിയോല* ഇടവകപള്ളികളുടെ ലൗകികഭരണം ക്രമീകരിക്കാനുള്ള നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചത്. പള്ളിയോഗത്തിന്റെ ജനാധിപത്യാവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം തന്നെ, മലങ്കര മെത്രാനിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച *പൊതുസഭയുടെ ഭാഗം* എന്ന ബന്ധം നിലനിർത്തത്തക്കവിധമാണ് ഈ വ്യവസ്ഥകൾ ക്രോഡീകരിച്ചത്. പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ മാത്രം അധിഷ്ഠിതമായ ഭരണക്രമത്തെ നിയതമായ ലിഖിതരൂപത്തിലാക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിന്റെ ആദ്യപടിയായി വേണം *കണ്ടനാടു പടിയോല*യെ കാണുവാൻ.

*കണ്ടനാടു പടിയോലയു*ടെ ഈ മൂന്നു ഘടകങ്ങളുടെ ആത്യന്തിക ഫലം താഴെപറയുംപ്രകാരം ക്രോഡീകരിക്കാം:

1. ആരാധനക്രമങ്ങൾ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യപ്രകാരം ഏകീകരിക്കപ്പെടുവാൻ ഒരു നൂറ്റാണ്ടു കൂടി വേണ്ടി വന്നു. 2. സാമൂഹിക ആചാരങ്ങളിൽ വരുത്തിയ നവീകരണങ്ങൾ ഒരു ഫലവും കണ്ടില്ല. ദേശീയ സംസ്കൃതിയുടെ ഭാഗമായ ഇവയിൽ പലതും പിൽക്കാലത്ത് അപ്രത്യക്ഷമായി. പക്ഷേ, അത് കേരളത്തിലെ പൊതുസമൂഹത്തിലുണ്ടായ മാറ്റങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായിരുന്നു. 3. ഇടവകപ്പള്ളികളുടെ ഭരണക്രമീകരണത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ പുരോഗമനപരമായിരുന്നെങ്കിലും അവ എത്ര മാത്രം ഫലപ്രദമായി എന്നത് സംശയാസ്പദമാണ്. മലങ്കര മെത്രാന്മാരായിരുന്ന പാലക്കുന്നത്ത് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെയും, പിന്നീട് പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമന്റെയും കർശന നടപടികൾക്കുപോലും ഇവയെ ഏകീകൃത സ്വഭാവത്തിലെത്തിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. 1934-ൽ മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന പാസാക്കിയിട്ടും, അതു കോടതിവിധിപ്രകാരം പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നിട്ടും, *അർത്ഥം കിടുകിടുക്കുന്ന* ചില ഇടവകകൾ അവയ്ക്കു വിധേയമാകാതെയും, പൊതുസഭയുടെ ഭാഗമാകാതെയും, ജനാധിപത്യാവകാശം നിഷേധിക്കുന്ന വകുപ്പുകളടങ്ങുന്ന സ്വന്തം ഭരണഘടനകളുമായി മുമ്പോട്ടു നീങ്ങുകയാണ്.

ഇവയൊന്നും 1809-ലെ *കണ്ടനാടു പടിയോലയു*ടെ പ്രാധാന്യം ശൂന്യമാക്കുന്നില്ല. യാതൊരു പാശ്ചാത്യ സ്വാധീനവുമില്ലാത്ത ഒരു സമൂഹം സ്വയം നവീകരണത്തിനായി - അതിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങൾ എന്തായാലും - മുന്നിട്ടിറങ്ങുന്നതിന്റെ രേഖയാണ് *കണ്ടനാടു പടിയോല*. മലങ്കരയിൽ പിന്നീടുണ്ടായ ലിഖിത ഭരണഘടനകളുടെയെല്ലാം മാതാവ് എന്ന് 1809-ലെ *കണ്ടനാടു പടിയോലയെ* വിശേഷിപ്പിക്കാം.

3. മുദ്രിത മലയാളം ഏവൻഗേലിയോന് ദ്വിശതാബ്ദി (1811)

നസ്രാണി ചരിത്രത്തിലെ നിർണായകമായ ഒരു കാൽവയ്പാണ് 1811-ൽ ബോംബെ കൂറിയർ പ്രസിൽ അച്ചടിച്ച നാലു സുവിശേഷങ്ങളുടെ പ്രകാശനം. നസ്രാണികളുടെ പരിഭാഷ വിപ്ലവം ആരംഭിക്കുന്നത് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുദ്രണത്തിലൂടെയാണ്.

നസ്രാണികളുടെ ഇടയിൽ സവിശേഷ വ്യക്തിത്വമുള്ള ഒരാൾ എന്നു തോമസ് വൈറ്റ്ഹൗസ് വിശേഷിപ്പിച്ച കായംകുളം ഫിലിപ്പോസ് റമ്പാൻ എന്ന ബഹുഭാഷാ പണ്ഡിതനാണ് ഈ പരിഭാഷ നിർവ്വഹിച്ചത്. മാവേലിക്കര വെല്യപെരുമ്പിഴ കൊച്ചിട്ടി തരകൻ, തിമ്മയ്യാപിള്ള എന്ന തമിഴൻ എന്നിവർ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു. കണ്ടനാട്ടു വെച്ച് അന്നത്തെ

മലങ്കര മെത്രാൻ വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടന്ന ഈ പരിഭാഷയിൽ ഒരു കത്തനാർ കൂടി സഹായിച്ചതായി ചില സൂചനകളുമുണ്ട്. ഇത് വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ സഹചാരിക ളായ അങ്കമാലി ചക്കരയകത്തൂട്ട് ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാരോ, കാട്ടുമങ്ങാട്ട് ഇട്ടി യവിരാ കത്തനാരോ ആകാനുള്ള സാദ്ധ്യത തള്ളിക്കളയാനാവില്ല.

1806–ൽ കൽക്കട്ടായിലെ ഫോർട്ടു വില്യം കോളജ് പ്രിൻസിപ്പാൾ റവ. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനനാണ് വേദപുസ്തകം മലയാളത്തിലേയ്ക്ക് പരി ഭാഷപ്പെടുത്തണമെന്ന ആശയം മുന്നോട്ടുവച്ചത്. നസ്രാണികളെ ആംഗ്ലി ക്കൻ ബാന്ധവത്തിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്ന് അതിയായി ആഗ്രഹിച്ച ബുക്കാനൻ, ഈ ആഗ്രഹം തന്റെ കേരള സന്ദർശനവേളയിൽ വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ അറിയിച്ചു. അതോടൊപ്പം വേദപുസ്തകം മല യാളത്തിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തി അച്ചടിച്ചു തരാമെന്ന വാഗ്ദാനവും നൽകി. സഭാബാന്ധവ നിർദ്ദേശത്തിൽനിന്നു തന്ത്രപൂർവ്വം ഒഴിഞ്ഞുമാ റിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, വേദപുസ്തകം മലയാളത്തിൽ അച്ചടിച്ചു തരാമെന്ന വാഗ്ദാനം സ്വീകരിച്ചു. പക്ഷേ, പരിഭാഷയ്ക്കുള്ള സഹായം നിരസിച്ചു. ആംഗ്ലിക്കൻ വിശ്വാസവുമായി നസ്രാണി സംസ്കൃതിക്കുള്ള അന്തരം മനസ്സിലാക്കിയതിനാലാവാം അദ്ദേഹം പരിഭാഷ സഹായം നിഷേധിച്ചത്. എങ്കിലും പിന്നീട് ബുക്കാനൻ നിയമിച്ച തിമ്മയ്യാപിള്ള എന്ന തമിഴന്റെ സഹായം സ്വീകരിക്കാൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് സമ്മ തിച്ചു. തന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ പരിഭാഷ നടത്താമെന്ന് അദ്ദേഹം വാഗ് ദാനം ചെയ്തു.

തന്റെ വാക്കു പാലിച്ച മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ഉടൻതന്നെ പരിഭാഷ യ്ക്കുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് .... *റമ്പാൻ പൊരുൾ തിരിച്ചെഴുതുവാനായിട്ട്* (1807) *കുംഭ മാസം 18–ന് മുതൽക്ക് എഴുതിത്തു ടങ്ങി. ഏവൻഗേലിയോൻ പുസ്തകം മത്തായി ശ്ലീഹായുടെ അറിയിപ്പ് പൊരുൾ തിരിച്ച് എഴുതിയതിൽ പിന്നെയത്രെ തമിഴ് പുസ്തകവും ആളും വന്നൊള്ളു. റമ്പാനത്രെ കടുദാസിൽ എഴുതുന്നത്. തിമ്മപ്പൻപിള്ള ഓല യിലെഴുതുകയും, തമിഴ് കൊച്ചിട്ടി നോക്കുകയും. എട്ടുനാളൊരിക്കൽ ഇത്രയെഴുതി എന്ന് കൊച്ചിയിൽ എഴുത്തു ചെല്ലത്തക്കവണ്ണം ചട്ടംകെട്ടീ ട്ടത്രെ ബുക്കാനൻ പോയത്. ഏവൻഗേലിയോൻ പ്രെക്കുസെസും പൊരുൾ തിരിച്ചതിന്റെ ശേഷം, ആയതു വങ്കാളത്തു കൊണ്ടുചെല്ലത്ത ക്കവണ്ണം എഴുതിവരികകൊണ്ടു തിമ്മപ്പൻപിള്ള കൊണ്ടുപോയി...* (*നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*).

ഈ ഏവൻഗേലിയോൻ ബോംബേ കൂറിയർ പ്രസിൽ അച്ചടിച്ചു പൂർ ത്തിയാക്കിയത് 1811–ലാണ്. 1812–ൽ പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ മരിക്കുന്നതി നുമുമ്പ് അച്ചടിച്ച കോപ്പി അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. നസ്രാണികൾക്കു ലഭിച്ച നൂറു കോപ്പികൾ പള്ളികൾക്കു വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

1816-ൽ സി.എം.എസ്. മിഷനറിയായ റവ. തോമസ് നോർട്ടൻ ഈ മലയാള പരിഭാഷ പള്ളികളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതായി കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെട്ടതായി രേഖകളുണ്ട്. അതിനർത്ഥം നസ്രാണികൾ ഇതിനെ സർവ്വാത്മനാ സ്വീകരിച്ചു എന്നുതന്നെയാണ്.

ഭൂരിപക്ഷം ചരിത്രകാരന്മാരും ആരാധനക്രമങ്ങൾ മലയാളത്തിലാക്കിയതിന്റെ മികവ് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷനറിമാർക്കും, *പാശ്ചാത്യ പ്രബുദ്ധതയ്ക്കും* നൽകുന്നു. എന്നാൽ പൗരസ്ത്യ പാരമ്പര്യപ്രകാരം ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം വി. വേദപുസ്തകമാണ്. അതിനാൽ ആരാധനാക്രമ പരിഭാഷയുടെ ആരംഭം വി. ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിഭാഷ തന്നെയാണ്. 1811-ൽ റവ. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു എന്നതൊഴിച്ചാൽ ഈ പരിഭാഷ നസ്രാണിയുടെ സ്വന്തമാണ്. അതുകൊണ്ട് ആരാധനക്രമ പരിഭാഷ ആരംഭിച്ചത് നസ്രാണികൾ തന്നെയാണ്. ബുക്കാനൻ തന്നെ ഈ പരിഭാഷയ്ക്ക് മുമ്പ്, വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ഭാഗിക പരിഭാഷകൾ നസ്രാണികൾക്കിടയിൽ കൈയെഴുത്തായി പ്രചരിച്ചിരുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പിന്നീടങ്ങോട്ട് പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടു മുഴുവൻ പരിഭാഷാ യുഗമായിരുന്നു. 1820-ൽ മലങ്കര മല്പാൻ കോനാട്ട് അബ്രഹാം മല്പാൻ ഒന്നാമൻ, നിത്യനമസ്ക്കാരവും കുർബ്ബാനക്രമവും പരിഭാഷപ്പെടുത്തി. 1859-ൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് കത്തനാർ (പിന്നീട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ) നിത്യനമസ്ക്കാരവും കുർബ്ബാനക്രമവും അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയതിനെതുടർന്ന് പരിഭാഷാ വിപ്ലവം ഊർജ്ജസ്വലമായി.

ഇന്ന് മലങ്കരസഭയ്ക്ക് വ്യാഴവട്ടത്തിലൊരിക്കൽ മാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്ന വി. മൂറോൻ കൂദാശക്രമമടക്കം മലയാളത്തിൽ ലഭ്യമാണ്. ഇതിനെല്ലാം വഴിമരുന്നിട്ടത് വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കായംകുളം പിലിപ്പോസ് റമ്പാൻ നടത്തിയ സുവിശേഷ പരിഭാഷയാണെന്നു നിസംശയം പറയാം.

4. മാവേലിക്കര പടിയോലയ്ക്ക് 175 (1836)

വളരെയേറെ വിവാദമാവുകയും, വളരെയേറെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്ത ഒന്നാണ് *മാവേലിക്കര പടിയോല.* കൽക്കട്ടായിലെ ആംഗ്ലിക്കൻ ബിഷപ്പ് ഡാനിയേൽ വിൽസൺ, മലങ്കരസഭയിൽ ഏർപ്പെടുത്താനായി മുന്നോട്ടുവച്ച നിർദ്ദേശങ്ങളെ 1836 ജനുവരി 16-ന് മാവേലിക്കരയിൽ കൂടിയ *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* നിരാകരിച്ച് എഴുതിയ രേഖയാണ് *മാവേലിക്കര പടിയോല.* വളരെ പ്രതിലോമമെന്ന് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് അനുകൂല ചരിത്രകാരന്മാർ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണ് *മാവേലിക്കര പടിയോല.* യഥാർത്ഥ

ത്തിൽ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ സ്വയംനിർണയാവകാശം സംരക്ഷിക്കാനുള്ള വ്യക്തമായ ശ്രമമമാണ് *മാവേലിക്കര പടിയോല.*

1816-ൽ പഴയസെമിനാരിയിൽ അദ്ധ്യാപകരായാണ് ബ്രിട്ടീഷ് മിഷനറിമാർ നസ്രാണികളുമായി സംസർഗം ആരംഭിക്കുന്നത്. നസ്രാണികളെ ആംഗ്ലിക്കൻ വിശ്വാസ-ആചാരങ്ങൾക്ക് അനുരൂപരായി മാറ്റുക എന്ന അത്യന്തികലക്ഷ്യം ആദിമുതൽതന്നെ മിഷനറിമാർക്കുണ്ടായിരുന്നു. അതിനേക്കാൾ ഉപരി, ഒരു *പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യ*യുടെ ചവിട്ടുപടിയായാണ് കുലീനരും ഉയർന്ന സാമൂഹിക നിലവാരമുള്ളവരുമായ നസ്രാണികളെ അവർ കണ്ടത്. പഴയസെമിനാരിയിൽ പഠിച്ചിറങ്ങുന്ന നസ്രാണി *പാതിരിമാരും ഉപദേശിമാരും* വഴി പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് മതം, ഇന്ത്യയിൽ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന് ശക്തമായ അടിത്തറയിടുമെന്ന് അവർ വ്യാമോഹിച്ചു.

എന്നാൽ ഇരുപതു വർഷത്തെ ഭഗീരഥപ്രയത്നത്തിനുശേഷവും ഒരു പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു പാദ്രിയെയോ ഉപദേശിയേയോ നസ്രാണികളുടെ ഇടയിൽ നിന്നും സൃഷ്ടിക്കാൻ മിഷനറിമാർക്ക് സാധിച്ചില്ല. ആരാധനക്രമങ്ങൾ ആംഗ്ലിക്കൻരീതിയിൽ പരിഷ്ക്കരിക്കാനുള്ള അവരുടെ ശ്രമം 1818-ൽ തന്നെ മാവേലിക്കര കൂടിയ *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* തള്ളിയിരുന്നു. പട്ടം കൊടുക്കാനുള്ള അധികാരം മലങ്കരമെത്രാനിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നതിനാൽ തങ്ങൾക്ക് അനഭിമിതരായവരെ വൈദികവൃത്തിയിൽ നിന്ന് ഒഴിച്ചുനിർത്തുക എന്നത് മിഷനറിമാർക്ക് അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു.

ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് നസ്രാണികളുടെമേൽ സമ്പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണം കൈവരിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ റവ. ഡാനിയേൽ വിത്സൻ ഏതാനും നിർദ്ദേശങ്ങൾ മുമ്പോട്ടു വച്ചത്. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു വിശ്വാസത്തോടുള്ള നസ്രാണികളുടെ ശക്തമായ എതിർപ്പ് കണക്കിലെടുത്ത്, പ്രകടമായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു പരിഷ്ക്കാരങ്ങൾ ഒന്നും കൂടാതെയാണ് ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചത്.

വിൽസന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ താഴെ പറയുംവിധം സംഗ്രഹിക്കാം. അതോടൊപ്പം തന്നെ അവ എന്തുകൊണ്ട് നസ്രാണികൾക്ക് സ്വീകാര്യമായിരുന്നില്ല എന്നതും പരിശോധിക്കാം.

- സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് കൂടാതെ മെത്രാൻ ആർക്കും പട്ടം കൊടുക്കരുത്.

രണ്ടു കാരണങ്ങളാൽ ഇത് നസ്രാണികൾക്ക് അസ്വീകാര്യങ്ങളായിരുന്നു. ഒന്നാമതായി, പട്ടത്തിനുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പ് മലങ്കര മെത്രാന്റെ അംഗീകാരപരിധിയിൽ വരുന്നതാണ്. ഈ നിർദ്ദേശം മൂലം മെത്രാൻ

കേവലം *പട്ടം കൊടുക്കാനുള്ള ഒരു യന്ത്രം* മാത്രമായി മാറും. ഇത് നസ്രാണികൾക്ക് സ്വീകാര്യമല്ലായിരുന്നു.

രണ്ടാമതായി, സെമിനാരി ഭരണം അക്കാലമായപ്പോഴേക്കും ബ്രിട്ടീഷ് മിഷനറിമാരുടെ കൈയിലായിരുന്നു. സ്വാഭാവികമായും അവരുടെ വിശ്വാസസംഹിത അംഗീകരിച്ചവർക്കു മാത്രമാവും സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ലഭിക്കുക. ആത്യന്തികമായി നസ്രാണികൾ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റാവുക എന്നതാവും ഫലം. ഇതിന്റെ അപകടം നസ്രാണികൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു എന്ന് *മാവേലിക്കര പടിയോല* തെളിയിക്കുന്നു

- പള്ളിക്കണക്കുകൾ ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡന്റിന്റെ ഓഡിറ്റിനയയ്ക്കണം.

ഈ നിർദ്ദേശവും രണ്ടു കാരണങ്ങളാൽ അസ്വീകാര്യമായിരുന്നു. ഒന്നാമതായി, പള്ളിക്കണക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നസ്രാണികൾക്ക് വ്യക്തമായ ഒരു കർമ്മപദ്ധതി തലമുറകളായി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് ഇടവകപ്പള്ളിക്കണക്കുകൾ അതാത് *പള്ളിയോഗം* കേട്ടു തീർക്കുക, അതിനു സാധിക്കാതെ വന്നാൽ മെത്രാൻ കേട്ടു തീർക്കുക എന്നതായിരുന്നു കീഴ്നടപ്പ്. 1809-ലെ *കണ്ടനാട് പടിയോല* ഇതിനു കൂടുതൽ വ്യക്തതയും ലിഖിതരൂപവും നൽകി. ഒരിക്കലും കേരളത്തിലെ ലൗകിക ഭരണാധികാരികൾ നസ്രാണികളുടെ ഈ അവകാശത്തിൽ കൈകടത്തിയിരുന്നില്ല. ഈ ജനാധിപത്യ അവകാശം കൈവെടിയാൻ നസ്രാണികൾ വിസമ്മതിച്ചത് സ്വാഭാവികം.

രണ്ടാമതായി, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരനായ ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡന്റിനോ, അവർക്കുവേണ്ടി കണക്കു പരിശോധിക്കുന്ന മിഷനറിമാർക്കോ, തങ്ങൾക്ക് താൽപ്പര്യമില്ലാത്ത പെരുന്നാൾ, ഓർമ്മ മുതലായവയ്ക്ക് പണം ചിലവാക്കുന്നത്, ഈ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിച്ചാൽ, ഫലപ്രദമായി തടയാനാവുമായിരുന്നു. എതിർക്കുന്ന കൈക്കാരന്മാരെ പീഡിപ്പിക്കാനും സാധിക്കുമായിരുന്നു. ആത്യന്തികമായി ഈ നിർദ്ദേശം അപകടകരവും, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിശ്വാസം അടിച്ചേൽപ്പിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗവുമാണെന്ന് നസ്രാണികൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

- ചാത്തം മുതലായ ക്ലിപ്തതയില്ലാത്ത വരുമാനങ്ങൾക്കു പകരം കത്തനാർമാർക്ക് നിശ്ചിത ശമ്പളം ഏർപ്പെടുത്തണം.

കത്തനാരന്മാരുടെ വരുമാനത്തിലെ ഒരു പ്രധാന ഭാഗം മരണാനന്തര ക്രിയകളുടെ കർമ്മഫീസ് ആയിരുന്നു എങ്കിലും, അന്നും ഇന്നും അവർക്ക് മറ്റ് കർമ്മങ്ങൾക്കും - ഒരു പക്ഷേ ചാത്തപ്പണത്തേക്കാൾ അധികം - ദക്ഷിണ ലഭിച്ചിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ തങ്ങൾ എതിർക്കുന്ന മരണാനന്തര കർമ്മങ്ങളെ മാത്രം മിഷനറിമാർ സൂചിപ്പിച്ചതിൽ നസ്രാണികൾ ദുരുദ്ദേശ്യം മണത്തതിൽ അസ്വാഭാവികതയില്ല.

മാത്രവുമല്ല, കത്തനാർമാർ ശമ്പളക്കാരാവുന്നതോടെ അവരുടെ വിധേയത്വം ശമ്പളദാതാക്കളോടാവും. അതോടെ അവരുടെ നയപരിപാടികൾ നടപ്പിലാക്കാൻ അവർ നിർബന്ധിതരാവും. ഫലത്തിൽ അതും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിശ്വാസം അടിച്ചേൽപ്പിക്കാനുള്ള ഫലപ്രദമായ ഒരു ഉപാധിയാണെന്ന് മാവേലിക്കരയിൽ കൂടിയ *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*ത്തിന് - വിശിഷ്യാ കത്തനാരന്മാർക്ക് - തിരിച്ചറിവുണ്ടായി എന്നത് വ്യക്തമാണ്.

ഇവ കൂടാതെ മറ്റ് ഏതാനും നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൂടി റവ. ദാനിയേൽ വിൽസൺ മുമ്പോട്ടു വച്ചിരുന്നു. അവയേയും *മാവേലിക്കര പടിയോല* നിരാകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അവയിൽ പലതും പിൽക്കാല ചിന്തയിൽ നിർദോഷങ്ങളായിരുന്നെങ്കിലും, അവയിലൊക്കെയിലും അധിനിവേശത്തിന്റെ ഗന്ധം അന്ന് നസ്രാണിക്ക് അനുഭവവേദ്യമായെങ്കിൽ അത്ഭുതത്തിനവകാശമില്ല.

ഡോ. ഡാനിയേൽ വിൽസന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ പിൽക്കാലത്ത് നസ്രാണികൾ ഘട്ടംഘട്ടമായി നടപ്പിലാക്കിയതായി ഡോ. പൗലൂസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്. 1934-ലെ ഭരണഘടന, സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ സർട്ടിഫിക്കറ്റ് വൈദികസ്ഥാനത്തിന് അനിവാര്യമാക്കി, വൈദികശമ്പള പദ്ധതി നടപ്പാക്കി, ആരാധനക്രമങ്ങൾ മാതൃഭാഷയിലാക്കി, പള്ളികണക്കുകൾ കൂടുതൽ സുതാര്യവും, ദേശത്തിലെ നിയമത്തിനു വിധേയവുമാക്കി. അങ്ങനെ ഏതാണ്ട് എല്ലാംതന്നെ നടപ്പിലാക്കി എന്നു പറയാം.

പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണ് 1836-ൽ റവ. ദാനിയേൽ വിൽസന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നസ്രാണികൾ പൂർണമായി നിരാകരിച്ചത്? വ്യക്തമായും രണ്ടു കാരണങ്ങൾ ഇതിനു ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം.

1. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ആത്യന്തികമായി നസ്രാണികളുടെ സ്വയംനിർണയാവകാശത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നവയായിരുന്നു. ആത്മീയവും ലൗകികവുമായ സമസ്ത സംഗതികളിലും തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*ത്തിന്റെ അധികാരം ആർക്കും അടിയറവയ്ക്കാൻ നസ്രാണി തയ്യാറായില്ല.

2. പിൽക്കാലത്ത് വിൽസന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നസ്രാണി നടപ്പിലാക്കിയത് തങ്ങളുടേതായ രീതിയിലാണ്. ഒരിക്കൽ പാടേ നിരാകരിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങൾ, പിന്നീട് ബാഹ്യസമ്മർദ്ദം കൂടാതെ നടപ്പിലാക്കിയതിൽ ദേശീയ പ്രബുദ്ധത ദർശിക്കാം. ഏതു നല്ല ആശയവും തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കും. പക്ഷേ, അതു തങ്ങളുടേതായ രീതിയിൽ, തങ്ങൾക്കു യുക്തമെന്നു തോന്നുന്ന സമയത്താവും നടപ്പാക്കുക. ഇതായിരുന്നു നസ്രാണിയുടെ നിലപാട്. *സായിപ്പ് പറയുന്നത് കേട്ടെന്നും* അതേപടി അംഗീകരിക്കാൻ

നസ്രാണിയുടെ സ്വയംനിർണയബോധം – ഇസഡ്. എം. പാറേട്ടിന്റെ ഭാഷയിൽ ജാത്യാഭിമാനം – അവരെ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല.

ആരെയും അറിയിക്കാതെ ഒതുക്കത്തിൽ പാസാക്കിയ ഒന്നല്ല *മാവേലിക്കര പടിയോല.* ഓരോ നിർദ്ദേശമായി അവതരിപ്പിച്ച്, ചർച്ച ചെയ്താണ് തീരുമാനമെടുത്തതെന്ന് റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തത് മിഷനറി സഹചാരിയായ പാലക്കുന്നത്ത് അബ്രഹാം മല്പാനാണ്.

1836–ലെ *മാവേലിക്കര പടിയോല*യെക്കുറിച്ചുള്ള വിശകലനത്തിൽ ഉരുത്തിരിയുന്ന മൂന്നു പ്രധാന ഘടകങ്ങളുണ്ട്.

1. *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* നസ്രാണികളുടെ ആത്മികവും ലൗകികവും വിശ്വാസപരവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള തങ്ങളുടെ പരമാധികാരം നിലനിർത്തി.

2. സർവ്വശക്തമായ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അത്യുന്നത പ്രതിനിധികളുടെ സജീവ സാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, അവരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി തള്ളി രേഖ ചമച്ച പ്രക്രിയ അന്നത്തെ ഇന്ത്യൻ രാഷ്ട്രീയ മണ്ഡലത്തിൽ അചിന്ത്യമായിരുന്നു. അതു പരാജയപ്പെടുത്താൻ ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തിനു ഒരിക്കലും സാധിച്ചില്ല. ഭരണാധികാരമുള്ള രാജാക്കന്മാർക്കു പോലും ചിന്തിക്കാനാവാത്ത ചങ്കൂറ്റം. രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടു കൂടി കഴിഞ്ഞാണ് *ശിപായി ലഹള* എന്നറിയപ്പെട്ട ഒന്നാം ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം ഉണ്ടായത് എന്നു കൂടി മനസിലാക്കണം.

3. ആരും ശ്രദ്ധിക്കാത്ത മറ്റൊരു പ്രാധാന്യവും *മാവേലിക്കര പടിയോല*യ്ക്കുണ്ട്. 1686–ലെ ചെങ്ങന്നൂർ സുന്നഹദോസിനു ശേഷം വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം നടത്തിയ ഏക *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*മാണ് 1836–ൽ മാവേലിക്കരയിൽ നടന്നത്. *മാവേലിക്കര പടിയോല,* തമ്പുരാനെ പെറ്റമ്മയോടും, പരിശുദ്ധന്മാരോടുമുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ നസ്രാണികൾക്കുള്ള ഉറച്ച വിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. 1686–ൽ മലങ്കര നസ്രാണികൾക്ക് പരിത്യജിക്കേണ്ടിയിരുന്ന രണ്ടു വേദവിപരീതങ്ങളും – റോമൻ കത്തോലിക്കാ, നെസ്തോറിയൻ – ദൈവമാതാവിനോടും പരിശുദ്ധന്മാരോടുമുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥത അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഒരു തീരുമാനം അവിടെ അപ്രസക്തമായിരുന്നു. ആംഗ്ലിക്കൻ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ ഇവ അംഗീകരിക്കാത്തതിനാൽ ആ വിഷയത്തിൽ *മാവേലിക്കര പടിയോല*യിൽകൂടി നസ്രാണികൾ തങ്ങളുടെ നയം വ്യക്തമാക്കി (*കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, മാവേലിക്കര പടിയോല, 2011, കോട്ടയം, എം.ഒ.സി. പബ്ലിക്കേഷൻസ്.*).

5. പാമ്പാക്കുടനമസ്ക്കാരത്തിന് ശതാബ്ദി (1910)

1811-ൽ *റമ്പാൻ ബൈബിൾ* അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതോടെ ആരംഭിച്ച പരിഭാഷാ വിപ്ലവം മിതമായ തോതിൽ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടു മുഴുവൻ തുടർന്നുവന്നു. പഴയസെമിനാരി നടത്തി എടുക്കുകയും, *മാർ ത്തോമ്മസ് പ്രസ്* അവിടെ പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ പരിഭാഷയും മുദ്രണവും ഊർജ്ജിതമായി.

പ. പരുമല തിരുമേനി ആരംഭിമിട്ട്, മലങ്കര മല്പാന്മാരായ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസു കത്തനാരെയും, കോനാട്ടു മാത്തൻ കത്തനാരെയും പൂർത്തീകരണത്തിനായി ഏൽപ്പിച്ച ക്യംന്താ നമസ്ക്കാരത്തിന്റെയും, വി. കുർബ്ബാനക്രമത്തിന്റെയും പരിഭാഷ 1902-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതോടെ ഈ പരിഭാഷാ വിപ്ലവം അത്യുച്ചനില പ്രാപിച്ചു എന്നു പറയാം. കണ്ടത്തിൽ വർഗീസ് മാപ്പിള, കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി മുതലായ ഭാഷാ പ്രവീണരുടെ സഹായത്തോടെ പൂർത്തിയാക്കിയ ശബ്ദസുന്ദരമായ ഈ പരിഭാഷ ഇന്നും മാറ്റമില്ലാതെ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്നു എന്നതുതന്നെ അതിന്റെ വൈശിഷ്ട്യത്തിനു തെളിവാണ്.

നിത്യനമസ്ക്കാരം 1895-നു മുമ്പുതന്നെ മാർതോമ്മസ് പ്രസിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും സാധാരണക്കാരന്റെ ഉപയോഗത്തിനു സമഗ്രമായ ഒരു നമസ്ക്കാരക്രമം മലയാളത്തിൽ ലഭ്യമല്ലായിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് *പാമ്പാക്കുട നമസ്ക്കാരം* എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധമായ നിത്യനമസ്ക്കാരം 1910-ൽ കോനാട്ടു മാത്തൻ മല്പാൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. പാമ്പാക്കുട മാർ യൂലിയോസ് പ്രസിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിനാലാണ് *പാമ്പാക്കുട നമസ്ക്കാരം* എന്ന പേർ ലഭിച്ചത്.

ഈ കൃതിക്ക് അതീവ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഒന്നാമതായി അവൈദികർക്ക് ഉപയുക്തമാംവിധം നിത്യപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുപരിയായി, നോമ്പിലെ നമസ്ക്കാരം, പെരുന്നാളുകളുടെ പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥന, ഒരു മനുഷ്യജീവിതചക്രത്തിലെ ചെറുതും വലുതുമായ ഏതാണ്ടെല്ലാ സന്ദർഭങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയ പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകൾ മുതലായവ എല്ലാം അടങ്ങിയ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ ആരാധനക്രമമാണ് *പാമ്പാക്കുട നമസ്ക്കാരം.*

പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ ദയറാക്കാർക്കുവേണ്ടി ക്രമീകരിച്ച സാധാരണ നമസ്ക്കാരം അതേപടി പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയല്ല മാത്തൻ മല്പാൻ *പാമ്പാക്കുട നമസ്ക്കാരം* പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ദീർഘമായ അത്തരം പ്രാർത്ഥനകൾ സാധാരണക്കാരിൽ വിരസത ഉളവാക്കുമെന്നും, അത് അവരാൽ പരിത്യജിക്കപ്പെടുമെന്നും പ്രായോഗിക ബുദ്ധിയായ മാത്തൻ മല്പാൻ മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ മൂലകൃതിയുടെ ഹ്രസ്വമായ ഒരു ഭാഷ്യത്തിനാണ് അദ്ദേഹം രൂപംകൊടുത്തത്.

എന്നാൽ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി ആരാധനക്രമത്തിന്റെ ഘടന അതേപടി നിലനിർത്താനും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചു. ദീർഘമായ വർണ്ണനകൾ ഒഴിവാക്കി, പ്രാർത്ഥനാ ഘടനയിലെ എല്ലാ വിഷയങ്ങളും അതത് സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിലനിർത്തി, ലളിതവും ഹ്രസ്വവുമായ ഒരു പ്രാർത്ഥനക്രമമാണ് മാത്തൻ മല്പാൻ രൂപകൽപ്പന ചെയ്തത്. ഈ ലളിത - ഹ്രസ്വ ശൈലിയാണ് *പാമ്പാക്കുട നമസ്ക്കാരത്തെ* ജനകീയമാക്കിയത്.

1910-ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ ആദ്യ പതിപ്പ് രണ്ടു പ്രാവശ്യം രൂപമാറ്റം വന്നാണ് ഇന്നു കാണുന്ന രൂപത്തിലെത്തിയത്. രണ്ടാം പതിപ്പിൽ വി. കുർബ്ബാനക്രമവും മറ്റു ചില പ്രാർത്ഥനകളും ചേർത്ത് വിപുലീകരിച്ചു. പിന്നീട് കുർബ്ബാനക്രമം ഒഴിവാക്കി. മൊത്തത്തിൽ 1820-ൽ കോനാട്ട് അബ്രഹാം മല്പാൻ ഒന്നാമൻ ക്രമീകരിച്ച നിത്യനമസ്ക്കാരത്തിന്റെ രൂപഘടന വിപുലമാക്കിയതാണ് 1910-ലെ പാമ്പാക്കുട നമസ്ക്കാരത്തിനുള്ളത്.

ഭാഷാപരമായി കാലികമായി ചില വാക്കുകൾക്ക് ഉണ്ടാകാവുന്ന മാറ്റങ്ങളൊഴികെ ഇതിന്റെ ഘടനയ്ക്കോ ശൈലിയ്ക്കോ വരും പതിപ്പുകളിൽ യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്തുകയില്ലാ എന്നു ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ മുഖവുരയിൽ മാത്തൻ മല്പാൻ ഉറപ്പു നല്കിയിരുന്നു. ഈ ഉറപ്പ് പാലിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ ഒരിക്കൽ ഈ ഗ്രന്ഥം ഉപയോഗിച്ചു പഠിച്ചവർക്ക് അതേ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മറ്റു പതിപ്പുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനോ, മറ്റു പതിപ്പുകൾ പഠിച്ചവരുമായി *കൂടിനമസ്ക്കരിക്കുന്നതിനോ* യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടുമുണ്ടായില്ല. ഇതാണ് *പാമ്പാക്കുട നമസ്ക്കാരത്തിന്റെ* ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്ന ജനപ്രീതിയുടെ മുഖ്യ കാരണം.

ഔദ്യോഗികവും അനധികൃതവുമായ അനേക പതിപ്പുകളിലൂടെ *പാമ്പാക്കുട നമസ്ക്കാരം* പതിനായിരക്കണക്കിനു കോപ്പികൾ പ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും ഇതിന്റെ ആവശ്യകത കുറഞ്ഞിട്ടില്ലായെന്നത് പാമ്പാക്കുട നമസ്ക്കാരത്തിന്റെ അംഗീകാരത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ തെളിവാണ്.

ഇതോടൊപ്പം 2010-ൽ ശതാബ്ദി ആഘോഷിക്കേണ്ട മറ്റൊരു സുപ്രധാന കൃതിയാണ് *നടപടിക്രമം.* മാർ യൂലിയോസ് പ്രസിൽ നിന്നും 1910-ൽ മാത്തൻ മല്പാൻ തന്നെയാണ് ഇതും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ഇതിന്റെ രൂപീകരണത്തെപ്പറ്റി ആമുഖത്തിലെ പരാമർശനം ... *ഞങ്ങൾ തൽക്കാല നടപടികളേയും, പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ കൽപ്പനകളേയും നടത്തിപ്പുകളേയും, മറ്റു ചില പുസ്തകങ്ങളേയും പരിശോധിച്ച്, ദനഹാ മുതൽ പെന്തികൊസ്തി വരെ ഈ പുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു ബിൽ എഴുതിയുണ്ടാക്കി, വന്ദ്യ പിതാവായ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ* (പിന്നീട് ഒന്നാം

കാതോലിക്കാ) *അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പിറവം സിമ്മനാരിയിൽ രണ്ടാമതു കൂടിയ വൈദികയോഗത്തിൽ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു പാസാക്കി എങ്കിലും, മറ്റു തിരുമേനികളോടും, അന്നു മൽപ്പാനായിരുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ കൊച്ചു തിരുമേനിയോടും* (പ. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്) *ആലോചിച്ചു തീരുമാനിക്കേണ്ട ചില സംഗതികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട്, അച്ചടിപ്പാനുള്ള അനുവാദം ആ യോഗത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ചില്ല. പിന്നീട് യോഗത്തിന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം കോട്ടയത്തു സിമ്മനാരിയിൽ വച്ച് ഇപ്പോഴത്തെ കൊച്ചുതിരുമേനി, അന്നു റമ്പാനായിരുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ മാർ കൂറിലോസ് തിരുമേനി, മട്ടയ്ക്കൽ അലക്സന്ത്രയോസ് കത്തനാർ, ഇലവിനാമണ്ണിൽ സ്ക്കറിയാ കത്തനാർ മുതൽപേരെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു അവരുടെ അഭിപ്രായവും, കുന്നംകുളങ്ങര വച്ചു വലിയ തിരുമേനിയെ* (പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ) *വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു ആ അഭിപ്രായവും അറിഞ്ഞ് രേഖപ്പെടുത്തി, കടമറ്റത്തു പള്ളിയിൽ വച്ച് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മൂന്നാമതു കൂടിയ വൈദികയോഗത്തിൽ ഹാജരാക്കുകയും, അഭിപ്രായങ്ങൾ തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ചു പാസാക്കുകയും, അച്ചടിപ്പിപ്പാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. മുൻ യോഗനിശ്ചയപ്രകാരം നമസ്ക്കാരങ്ങളെക്കുറിച്ച് എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു ബിൽ കൂടെ കടമറ്റം യോഗത്തിൽ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ച് ഭിന്നാഭിപ്രായം കൂടാതെ പാസ്സാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ദനഹാ മുതൽ പെന്തിക്കൊസ്തി വരെയുള്ള ആദ്യ നിശ്ചയം അച്ചടിപ്പിക്കാമെന്നു വെച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത്ര പ്രയാസപ്പെട്ടും യോഗനിശ്ചയത്തോടുകൂടിയും ദീർഘലോചനയോടുകൂടിയും പള്ളിക്രമങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു അദ്വിതീയൻ എന്നു എല്ലാവരാലും സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയുടെ പ്രത്യേക ആലോചനയോടുകൂടിയും അച്ചടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ പള്ളിക്രമ നടപടി പുസ്തകവും...* എന്നപ്രകാരമാണ്.

1876-ൽ പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ്, ആരാധനക്രമങ്ങളും രീതികളും ഏകീകരിച്ച് വിശദമായ കല്പന നൽകിയെങ്കിലും അത് ഭാഗികമായി മാത്രമാണ് നടപ്പിലായത്. എന്നാൽ 1910-ൽ *നടപടിക്രമ*ത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തോടെ ഏകീകരണം യാഥാർത്ഥ്യമായി.

6. മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയ്ക്ക് 75 (1934)

മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു സുപ്രധാന നാഴികക്കല്ലാണ് 1934-ൽ ഒരു ലിഖിത ഭരണഘടന പാസാക്കി നടപ്പിലാക്കിയെന്നത്. 1809-ലെ *കണ്ടനാട് പടിയോല*യും 1853-ലെ *ചട്ടവര്യോല*യും, 1873-ലെ *പരുമല സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകളും,* 1876-ലെ *മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകളും* ലിഖിത ഭരണഘടനക

ളുടെ ഗണത്തിൽ പെടുത്താവുന്നവയാണെങ്കിലും അവയൊന്നും സമ ഗ്രമായിരുന്നില്ല. ഉദാഹരണത്തിന് *മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകൾ* പൊതുസഭയുടെ ഭരണത്തെ മാത്രമാണ് പരാമർശിക്കു ന്നതെങ്കിൽ, 1809-ലെ *കണ്ടനാടു പടിയോല* ഇടവക പള്ളികളുടെ ഭര ണത്തെ മാത്രമാണ് പരാമർശിക്കുന്നത്. സഭാഭരണത്തിന്റെ ഏതാണ്ട് എല്ലാവശങ്ങളെയും സ്പർശിക്കുന്ന സമഗ്രമായ ഭരണഘടനയാണ് 1934-ലെ എം. ഡി. സെമിനാരി അസോസിയേഷൻ പാസാക്കിയ *മലങ്കര സഭാ ഭരണഘടന.*

മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന ഒരു ദിവസം കൊണ്ടുണ്ടായ ഒന്നല്ല. അതിന്റെ രൂപീകരണം സുഗമവും ആയിരുന്നില്ല. വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു തന്നെ ഒരു ഭരണഘടന നിർമാണസമതി രൂപംകൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ പ്രവർത്തനം മുമ്പോട്ടു നീങ്ങിയെങ്കിലും എപ്പിസ്ക്കോപ്പസിയും ജനാധി പത്യവും തമ്മിലുള്ള അധികാര വിഭജനപ്രശ്നത്തിൽ തട്ടി ഭരണഘ ടനാ നിർമ്മാണ സമിതി രണ്ടായി പിളർന്നു.

ഇത് അതീവ ഗൗരവമായ ഒരു വിഷയം തന്നെയായിരുന്നു. ശതാ ബ്ദങ്ങളായി വൈദികസ്ഥാനികളുടെ മേൽക്കൈ വകവച്ചുകൊടുക്കുന്ന, എന്നാൽ തികച്ചും ജനാധിപത്യപരമായ, ഒരു ഭരണസംവിധാനമാണ് നസ്രാണികൾക്കുണ്ടായിരുന്നത്. *ജാതിക്കു തലവനായ* അർക്കദിയാ ക്കോനും, പിന്നീട് മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്മാർക്കും, തുടർന്ന് മലങ്കര മെത്രാ പ്പോലീത്താമാർക്കും സഭാഭരണത്തിൽ മേൽക്കൈ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതേ പോലെ ഇടവകപള്ളികളുടെ ഭരണത്തിൽ *മൂപ്പൻ കത്തനാർക്ക്* (പാശ്ചാ ത്യസംജ്ഞയിൽ വികാരിക്ക്) പ്രഥമസ്ഥാനം ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും, മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ ആത്മികവും ലൗകികവും വിശ്വാസപരവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള പരമാധികാരം ഇടവകപള്ളിക ളിൽനിന്നുള്ള കത്തനാർമാരുടെയും അവൈദികരുടെയും പ്രതിനിധികൾ അടങ്ങുന്ന *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*ത്തിനായിരുന്നു. അവരുടെ അംഗീകാര മില്ലാത്ത യാതൊരു തീരുമാനവും മലങ്കര നസ്രാണികൾക്ക് ബാധകമ ല്ലായിരുന്നു.

ഇടവകപള്ളികളിലാകട്ടെ, *മൂപ്പൻ കത്തനാരെ* കൂട്ടുകൈക്കാരിൽ ഒരാ ളായി അംഗീകരിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും, ഇടവകകളുടെ ദൈനംദിന ലൗകിക ഭരണം *ഇടവക പള്ളിയോഗ*ത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു. *മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിൽ* ഇടവകയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കത്തനാർമാർക്കും അവൈദികർക്കും *ഇടവക പള്ളിയോഗ*ങ്ങളുടെ *യോഗ സാധനം* - സമ്മ തപത്രം - ആവശ്യമായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ യഥാർത്ഥ അധികാരം നിർദ്ധാരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നത് *ഇടവക പള്ളിയോ ഗ*ങ്ങളിലായിരുന്നു.

റോമൻ ഭരണരീതി പിന്തുടരുന്ന റോമൻ കത്തോലിക്കർക്കും, അതേ രീതി പിൻതുടരുന്ന പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിക്കാർക്കും ഒട്ടും ഉൾക്കൊള്ളാനാവാത്ത ഒന്നായിരുന്നു ഈ അധികാര ശ്രോതസ്. അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സീസറിൽനിന്നും അധികാരം നിർദ്ധാരണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന റോമൻ ഭരണസംവിധാനമായിരുന്നു യഥാർത്ഥ ഭരണരീതി. റോമാ പാപ്പാ/ പാത്രിയർക്കീസ് ആയിരുന്നു അവരുടെ നിയാമക അധികാരകേന്ദ്രം. അവർ, അവരാൽ നിയമിക്കപ്പെടുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്കും, മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ അവരാൽ നിയമിക്കപ്പെടുന്ന വികാരിമാർക്കും വിതരണം ചെയ്യുന്നതായാണ് സഭയിലെ അധികാര കേന്ദ്രീകരണ/വികേന്ദ്രീകരണത്തെ കണക്കാക്കിയത്. എന്നാൽ വേദപുസ്തകപരമായി, തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള അധികാരം സഭയ്ക്കായിരുന്നു. യേറുശലേം സുന്നഹദോസ് തന്നെ ഉദാഹരണം.

ഈ റോമൻ ഭരണ സംവിധാനമാണ് പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മാർ യൂയാക്കീം കൂറിലോസും, തുടർന്ന് പ. പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസും പ്രചരിപ്പിച്ചത്. ഭരണഘടനാ നിർമാണ സമിതിയിലെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ പക്ഷപാതികൾ ഈ വികലമായ സഭാശാസ്ത്ര വിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ തടവറയിലായിരുന്നു. അധികാരം എപ്പിസ്കോപ്പായിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച ഒരു ഭരണസംവിധാനമായിരുന്നു അവർ മുമ്പോട്ടുവച്ചത്. 1912-ൽ രൂപംകൊണ്ട മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് ആയിരുന്നു എപ്പിസ്കോപ്പൽ പക്ഷപാതികളുടെ അധികാര പ്രാഭവകേന്ദ്രം. *മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ* എന്ന പൂർവ്വിക *വേദതലവൻ* സ്ഥാനം നിർത്തൽ ചെയ്യണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ ആവശ്യം.

ജനാധിപത്യവാദികളാകട്ടെ, ഇതംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. *ജാതിക്കു തലവനായ* മലങ്കര മെത്രാനിലും, *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*ത്തിലും കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള പൂർവ്വിക ഭരണസംവിധാനമായിരുന്നു അവർക്കു മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്നത്. പൂർവ്വികമായ തങ്ങളുടെ ജനാധിപത്യാവകാശങ്ങളുടെ പ്രതീകമായിരുന്നു മലങ്കര മെത്രാൻ അവർക്ക്. 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനത്തിനു മുഖ്യ കാർമികത്വം വഹിച്ച അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് തങ്ങളുടെ അവകാശവാദം അംഗീകരിച്ചിരുന്നു എന്നത് ഒരു പക്ഷേ ജനാധിപത്യവാദികളെ സ്വാധീനിച്ചിരിക്കാം. ഒന്നാം കാതോലിക്കായ്ക്ക് അദ്ദേഹം നൽകിയ സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ, കാതോലിക്കായ്ക്കടുത്ത അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നത് - വി. മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യാനും, മേല്പട്ടക്കാരെ വാഴിക്കുവാനും - *മലങ്കരമെത്രാൻ അധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന സുന്നഹദോസിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം* എന്നു പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. മലങ്കരമെത്രാൻ അധ്യക്ഷനായ സുന്നഹദോസ്, അസോസിയേഷൻ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി ആയിരുന്നു. ഇരുകൂട്ടരും വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്ക് തയ്യാറാകാതിരുന്നതിനെ തുടർന്ന് ഭരണഘടനാ നിർമ്മാണസമിതി രണ്ടായി പിളർന്നു.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഒരു സമവായം അനിവാര്യമായിരുന്നു. അതാണ് റാവുസാഹിബ് ഒ. എം. ചെറിയാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയത്. ഇതനുസരിച്ച്, വിശ്വാസം, പട്ടത്വം, അച്ചടക്കം എന്നീ വിഷയങ്ങളിലുള്ള അധികാരം *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* എപ്പിസ്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനു വിട്ടുകൊടുത്തു. മറുവശത്ത്, പരമ്പരാഗതമായ മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനം നിലനിർത്തി. പക്ഷേ, കാതോലിക്കാ-മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനങ്ങൾ ഒരേ വ്യക്തിയിൽ സംയോജിപ്പിച്ചു.

1934-ലെ ഭരണഘടന, ജനാധിപത്യം എപ്പിസ്ക്കോപ്പസിക്കു കീഴടങ്ങിയതാണെന്നും, അന്ന് എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ വാദികൾ മുമ്പോട്ടുവച്ച നിർദ്ദേശങ്ങളായിരുന്നു മെച്ചമെന്നും മറ്റുമുള്ള ചർച്ചകൾ ഇന്നും സജീവമാണ്. പക്ഷേ, മനസിലാക്കേണ്ട വസ്തുത, നിലവിലുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾക്കും, നിയമവ്യവസ്ഥയ്ക്കും ഉള്ളിൽനിന്നു മാത്രമേ അന്ന് ഭരണഘടന പാസാക്കാനാവുമായിരുന്നുള്ളു എന്നതാണ്. 1934-ൽ ഭരണഘടന പാസാക്കിയതുപോലും 1876-ലെ മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകളുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിൽ നിന്നുകൊണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ പാളിച്ചകളോ നോട്ടക്കുറവുകളോ ഉണ്ടാവുക സ്വാഭാവികം. 1950-ൽ പാസാക്കിയ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയിൽ - സമഗ്രവും ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ചവയിൽ ഒന്ന് എന്നു വിശേഷിക്കപ്പെടുന്നതുമായ - എത്ര ഭേദഗതികൾ ഇതുവരെ വന്നു എന്നു കൂടി ചിന്തിക്കണം. അതേപോലെ സഭാഭരണഘടന നടപ്പാക്കുന്നതിലും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിലും പാളിച്ചകൾ പറ്റിയിട്ടുണ്ട് എന്നതും യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. പ്രയോഗത്തിൽ മാത്രമേ അത്തരം ഭ്രംശനങ്ങൾ കണ്ടെത്താനും തിരുത്താനുമാവൂ.

എന്നാൽ 1934-ലെ ഭരണഘടന സമ്പൂർണ്ണമോ പഴുതുകൾ ഇല്ലാത്തതോ ആണെന്ന് ആരും അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. ഉദാഹരണത്തിന്, *മെത്രാന്മാരുടെ ഏകനായകത്വത്തിന് എതിർശക്തിയായി* രൂപംകൊണ്ട മലങ്കര അസോസിയേഷൻ - 1653-ലും 1809-ലും മെത്രാന് കാര്യവിചാരകരെ നിയമിച്ച *മലങ്കര പള്ളിയോഗം* - പരാതികളും വിധികളും എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്നു വ്യക്തമായി നിർദ്ദേശിച്ചില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ വ്യക്തമായ ഒരു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം കൊണ്ടുവന്ന 1853-ലെ *ചട്ടവര്യോല*യേക്കാൾ 1934-ലെ മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടന പിന്നോക്കംപോയി എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1876-1909 കാലത്തെ മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി തീരുമാനങ്ങളും ഈ വിഷയത്തിൽ പരിഗണിക്കപ്പെട്ടില്ല.

ഇതൊന്നും 1934-ലെ ഭരണഘടനയെ ദുർബലമാക്കുന്നില്ല. കാലാനുസൃതമായ ഭേദഗതികളിലൂടെ, അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാകാതെ, ഭേദഗതി വരുത്താൻ ഇന്നും *മലങ്കര പള്ളിയോഗ*ത്തിന് അവകാശമുണ്ട്. അത് ക്രിയാത്മകമായി യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെ ഉപയോഗിക്കണമെന്നു മാത്രം.

കാതോലിക്കേറ്റിലേക്കുള്ള പാത

മുകളിൽ പറഞ്ഞ ജൂബിലികളെല്ലാം കാതോലിക്കേറ്റിലേക്കുള്ള നസ്രാണികളുടെ പ്രയാണത്തിലെ ചുവടുവെയ്പ്പുകളാണ്. നസ്രാണികളുടെ സ്വയംനിർണയ പ്രക്രിയയിലെ ഒരു സുപ്രധാന വഴിത്തിരിവാണ് 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം എന്ന കാഴ്ചപ്പാടോടെയാണ് ഇവയെ കണക്കാക്കേണ്ടത്.

സഭ, വിശ്വാസം മുതലായ പദപ്രയോഗങ്ങൾ ഒഴിവാക്കി, *ഒരു പ്രസ്ഥാനം* എന്ന നിലയിൽ കണ്ടാൽപ്പോലും മുകളിൽ പറഞ്ഞ ജൂബിലികൾ കാതോലിക്കേറ്റിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിൽ സുപ്രധാന ഘടകങ്ങളാണ്. എങ്ങിനെയെന്നാൽ,

- ഏതു പ്രസ്ഥാനത്തിനും വ്യക്തമായ ഒരു അടിസ്ഥാന വിശ്വാസ പ്രമാണം വേണം - അതാണ് 1686-ലെ ചെങ്ങന്നൂർ സുന്നഹദോസ് നൽകിയത്.

- ഏതു പ്രസ്ഥാനത്തിനും ഏകീകൃതമായ ഒരു ക്രിയാസംഹിത വേണം - അതിനാണ് 1809-ലെ *കണ്ടനാടു പടിയോല* ലക്ഷ്യമിട്ടത്.

- ഏതു പ്രസ്ഥാനത്തിനും തങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വം പ്രഖ്യാപിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. 1836-ലെ *മാവേലിക്കര പടിയോല* ചെയ്തത് ഈ വ്യക്തിത്വ - സ്വയംഭരണ - പ്രഖ്യാപനമാണ്.

- ഏതു പ്രസ്ഥാനത്തിനും തങ്ങളുടെ തത്വസംഹിത ജനങ്ങളിലെത്തിക്കേണ്ട ബാദ്ധ്യതയുണ്ട്. 1811-ലെ വേദപുസ്തക പരിഭാഷയും, 1910-ലെ *പാമ്പാക്കുട നമസ്ക്കാരവും*, *നടപടിക്രമവും* ചെയ്തതും അതാണ്.

- ഏതു പ്രസ്ഥാനത്തിനും തങ്ങളുടേതായ ഒരു ഭരണസംവിധാനം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. 1912-ലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനവും, 1934-ലെ ഭരണഘടനയും ചെയ്തതും അതാണ്.

ഇവിടെ ന്യായമായ ഒരു സംശയം ഉയരാം. 1934-ൽ പാസാക്കിയ സഭാഭരണഘടന എങ്ങിനെ 1912-ൽ സ്ഥാപിതമായ മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റിലേയ്ക്കുള്ള ചവിട്ടുപടിയാകും. ഉത്തരം വളരെ ലളിതമാണ്. 1947-ൽ ഇന്ത്യയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു എന്നത് കേവലം ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വം പിൻവാങ്ങി എന്നു മാത്രമാണ്. ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഭരണം കയ്യടക്കുമ്പോൾ രണ്ടായിരത്തോളം നാട്ടുരാജ്യങ്ങളായിരുന്നു ഇന്ത്യ. അത് അറുനൂറിൽ ചില്വാനം നാട്ടുരാജ്യങ്ങളും ഏതാനും ബ്രിട്ടീഷ് പ്രവിശ്യകളുമായി ചുരുങ്ങി എന്നതു മാത്രമായിരുന്നു വ്യത്യാസം. എന്നാൽ 1950-ൽ ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന പാസാക്കിയതോടെയാണ് ഇന്ത്യ എന്ന രാജ്യത്തിന് ക്ലിപ്തമായ ഒരു വ്യക്തിത്വം ലഭിച്ചത്.

അതേപോലെ, 1912-ൽ മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചെങ്കിലും അതിനു നിയതമായ ഒരു രൂപം ലഭിക്കുന്നത് 1934-ലെ സഭാ ഭരണഘടനപ്രകാരമാണ്. അതുവരെ പ. അബ്ദൽ മ്ശീഹാ ദ്വിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് നൽകിയ സ്ഥാത്തിക്കോൻ മാത്രമായിരുന്നു കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ആധാരം.

ഈ ചരിത്രഗതിക്കിടയിൽ ഒരു നാണംകെട്ട ശതാബ്ദിയും ആരുമറിയാതെ കടന്നുപോയി. അത് 1911 മെയ് 31-ന് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ പ. വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമനെ, അബ്ദുള്ളാ ദ്വിതീയൻ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് നിയമവിരുദ്ധമായി മുടക്കിയതിന്റേയാണ്. താനും, മുൻഗാമി പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസും ആഗ്രഹിച്ചതും, 1889-ലെ റോയൽ കോർട്ടുവിധി തട്ടിത്തെറിപ്പിച്ചതുമായ മലങ്കരയുടെ ലൗകികാധികാരം പാത്രിയർക്കീസിനുണ്ടെന്ന് അംഗീകരിച്ച് രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടി നല്കാതിരുന്നതു മാത്രമായിരുന്നു ഈ മുടക്കിനു കാരണം. പിന്നീടുണ്ടായ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ അമ്പേ പരാജയപ്പെട്ട ഈ നാണംകെട്ട മുടക്കിനെക്കുറിച്ച് ഓർക്കാൻ അതിന്റെ പ്രായോക്താക്കളുടെ പിൻഗാമിത്വം അവകാശപ്പെടുന്നവർപോലും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നതാണ് സത്യം.

ഉപസംഹാരം

2012-ൽ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ശതാബ്ദി ആഘോഷിക്കുന്നത് ചിലർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതുപോലെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായെ *ഇന്ത്യൻ പാത്രിയർക്കീസ്* ആയി തരംതാഴ്ത്തിയോ, മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനം ഇല്ലാതാക്കിയോ അല്ല. മറിച്ച്, പുരാതനമായ *ഇന്ത്യയൊക്കെയുടെയും വാതിൽ* എന്ന നസ്രാണി ജാതിക്കുതലവന്റെ സ്ഥാനനാമം പുനരുദ്ധരിച്ചാണ്; പ്രത്യേകിച്ചും പറമ്പിൽ ചാണ്ടിയുടെ പിൻഗാമികൾ ഈ മഹത്തായ സ്ഥാനനാമം കൈവശമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ.

(*ജോർജിയൻ മിറർ, ഒക്ടോബർ 2011*)

18

ശതാബ്ദി കഴിഞ്ഞു – ഇനി?

രണ്ടു സഹസ്രാബ്ദക്കാലം നസ്രാണികളെ ക്രിസ്ത്യാനികളായി നില നിർത്തിയ രണ്ടു താത്വിക അടിത്തറകളുണ്ട്. തങ്ങളുടെ ആത്മീയ പിതാ വായ പ. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായോടുള്ള അമിതമായ ഭക്തിയിൽനിന്ന് ഉട ലെടുത്ത *തോമാവബോധം* അവയിൽ പ്രഥമം. *മിരബാല്യ ഡിസ്ക്രിപ്ത്താ* യുടെ കർത്താവായ ഫ്രയോർ ജോർഡാനസിനേക്കൊണ്ട് ... *അവർ മാർത്തൊമ്മായെ ദൈവതുല്യമായി കണക്കാക്കുന്നു*... എന്നു പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ പറയിക്കത്തക്കവിധം അഗാധമായിരുന്നു നസ്രാണികളുടെ *തോമാവബോധം.*

*തോമാവബോധ*ത്തിന്റെ ഈ ശക്തമായ താത്വിക അടിത്തറയാണ് പിന്നീട് പോർട്ടുഗീസ് റോമൻ കത്തോലിക്കരുടെ അധിനിവേശത്തെ ചെറു ക്കുന്ന *മാർത്തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗവും വഴിപാടും* എന്ന തങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വ പ്രഖ്യാപനത്തിന് രൂപംകൊടുത്തത്. റോമൻ കത്തോലിക്കരെ ഏറെ വിയർപ്പിച്ച ഈ വ്യക്തിത്വ സംജ്ഞയുടെ ഉപയോഗം, മഹറോൻ ശിക്ഷയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ അവർ നിർബന്ധിതരായി എന്നതുതന്നെ അതിന്റെ ശക്തിയുടെ പ്രകടമായ തെളിവാണ്.

നൂറു വർഷത്തെ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഹവാസവും, തുടർന്ന് അര നൂറ്റാണ്ടു കാലത്തെ അടിമത്വവും നസ്രാണിയുടെ *തോമാവബോ ധത്തെ* തേച്ചുമാച്ചു കളഞ്ഞില്ല. അതിനാലാണ് 1653-ൽ സ്വന്തമായി ഒരു തദ്ദേശീയ മേല്പട്ടശ്രേണിക്ക് നസ്രാണികൾ രൂപംകൊടുത്തപ്പോൾ അവ ർക്ക് *മാർത്തോമ്മാ* എന്ന സ്ഥാനനാമം നൽകിയതും ഒൻപതാം മാർ ത്തോമ്മാ വരെ ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടിലധികം അതു തുടർന്നതും. തുടർന്നുള്ള നൂറു വർഷം മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ, പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ അമർന്നിരുന്നു ഭരിച്ചതും, 1912-ൽ മലങ്കരയിൽ ഒരു കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനാരൂഢനാ ണെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചതും ഇതേ *തോമാവബോധം* മൂലമാണ്.

നസ്രാണികളുടെ രണ്ടാമത്തെ താത്വിക അടിത്തറ *കാതോലിക്കാ* എന്ന സ്ഥാനത്തോടുള്ള ഭക്തിയും അഭിനിവേശവുമാണ്. നൂറ്റാണ്ടുക ളോളം ഒരിക്കലും കാണാത്ത ബാഗ്ദാദിലെ കാതോലിക്കായെ വേദതല വനായി അംഗീകരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി നസ്രാണികൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു വന്നിരുന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം നാലാം ശതകത്തിൽ ക്നായിത്തൊമ്മനോ

ടൊപ്പം വന്ന ഉറഹായിലെ യൗസേപ്പ് മെത്രാനെ കാതോലിക്കാ അയച്ച താണെന്ന പാരമ്പര്യവും, ഒൻപതാം ശതകത്തിൽ കൊല്ലത്ത് തരിസാ പ്പള്ളി സ്ഥാപിച്ച മാർ ശാബോർ, മാർ അപ്രോത്ത് എന്നിവരെ ... *നെസ്തോര്യർക്ക് അച്ചനായിരിക്കുന്ന തീമോത്തിയാൻ....* (മഹാനായ തീമോത്തി രണ്ടാമൻ കാതോലിക്കാ) അയച്ചതാണെന്ന ഡോ. ഹെർമൻ ഗുണ്ടർട്ടിന്റെ പരാമർശനവും വായ്മൊഴിവഴക്കങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന് വാദിച്ച് തള്ളിക്കളയുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവർഷം 1301-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വെച്ച് ഒരു സഖറിയാ ശെമ്മാശൻ പകർത്തി എഴുതിയ സുറിയാനി ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ (Vat Syr. 22) പകർപ്പെഴുത്തു വിവരണത്തിലെ മാർ യവ്വാലാഹാ കാതോലിക്കായെപ്പറ്റിയുള്ള അനുസ്മരണം അപ്രകാരം നിരാകരിക്കാവുന്ന ഒന്നല്ല. കാതോലിക്കാമാരാൽ ഇന്ത്യയിലേയ്ക്കു നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന പേർഷ്യൻ മെത്രാന്, *സ്ഥാനിക പാത്രിയർക്കീസ്* എന്ന ബഹുമതി ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചില ചരിത്രകാരന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാ ട്ടുന്നുണ്ട്.

1599-ലെ ഉദയംപേരുർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാകളിലെ ... *ഇത്രയും കാലം നിങ്ങൾ നിത്യനമസ്ക്കാരത്തിലും കുർബാനകളിലും ബാഗ്ദാദിലെ പാത്രിയർക്കീസിനെ കാതോലിക്കാ എന്നു കരുതി പ്രാർത്ഥി ച്ചുവരുന്നു. കാതോലിക്കാ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം സാർവത്രിക പിതാവ് എന്നാണ്. ആ വിശേഷണം ഈ ഭൂമിയിൽ റോമാപാപ്പായ്ക്കു മാത്രം ഉള്ളതാണ്. ഇനി അദ്ദേഹത്തെയല്ലാതെ മറ്റാരെയെങ്കിലും കാതോലിക്കാ എന്നു വിളിച്ചാൽ മുടക്കപ്പെടും...* എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള പരാമർശനം അതീവ പ്രാധാന്യത്തോടെ വേണം കാണാൻ. ഒന്നാമതായി നസ്രാണി യുടെ വേദതലവൻ ആരായിരുന്നു എന്ന് ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു. രണ്ടാമ തായി, കാതോലിക്കാ എന്ന സ്ഥാനത്തിന്റെ ഔന്നത്യത്തെപ്പറ്റി റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ കാഴ്ചപ്പാടും ഈ കാനോനാ വിശദീകരിക്കുന്നു.

1665-ലെ കൂനൻകുരിശു സത്യത്തിനു ശേഷം 1665-ൽ നസ്രാണികൾ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി (അന്ത്യോഖ്യൻ) സഭയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു. തുട ർന്ന് ആ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിലെ ചില സംഭവവികാസങ്ങൾ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ വേദതലവനായി ഉയർത്തിക്കാട്ടേണ്ട സാഹചര്യം ഉളവാക്കി. പക്ഷേ, അവിടേയും *കാതോലിക്കാ*യെ ഉപേക്ഷി ക്കാൻ നസ്രാണികൾ തയാറായില്ല. ഉദയംപേരൂർ പൂർവകാലത്തെ *കാതോ ലിക്കാ - പാത്രിയർക്കീസ് - അർക്കദിയാക്കോൻ* എന്ന സ്ഥാനക്രമം, അർക്കദിയാക്കോൻ മെത്രാനായി ഉയർത്തപ്പെട്ട സാഹചര്യവും കൂടി കണ ക്കിലെടുത്ത് *പാത്രിയർക്കീസ് - കാതോലിക്കാ - മാർത്തോമ്മാ മെത്രാൻ* എന്നു പുനർക്രമീകരിച്ചു. ആരാണ് പാത്രിയർക്കീസ്, ആരാണ് കാതോ ലിക്കാ എന്നറിയാൻ പാടില്ലായിരുന്നു എന്ന വസ്തുത നസ്രാണിക്ക്

പ്രശ്നമായിരുന്നില്ല. കാര്യങ്ങൾ നടത്താൻ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. കാതോലിക്കായും പാത്രിയർക്കീസും പ്രാർത്ഥനകളിൽ മാത്രമൊതുങ്ങി.

എന്നാൽ നസ്രാണിക്കു കാതോലിക്കായോടുള്ള പ്രതിപത്തി ഇവിടെ അവസാനിച്ചില്ല. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലുള്ള മഫ്രിയാനമാരായി കേരളത്തിലെത്തിയ പ. മാർ ബസേലിയോസ് യൽദോ, മാർ ബസേലിയോസ് ശക്രള്ളാ എന്നിവരെ നസ്രാണികൾ *കാതോലിക്കാ* എന്നു സംബോധന ചെയ്തു. അവരെ മാത്രമല്ല, പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പകുതിയിൽ കേരളത്തിലെത്തിയ കേവലം ഒരു എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ മാത്രമായ, *വിഗ്രഹഭംഞ്ജകൻ* എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട, മാർ ഈവാനിയോസ് അരക്ചാഞ്ചിയേയും അവർ കാതോലിക്കാ എന്നു വിളിച്ചു. തുടർന്നുവന്ന ദീയസ്ക്കോറോസ് എന്ന മെത്രാനാകട്ടെ, സ്വയം *കാതോലിക്കാ* എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ച് ഒരു സ്ഥാത്തിക്കോൻ എഴുതിയുണ്ടാക്കി നസ്രാണിയുടെ കണ്ണിൽ പൊടിയിടാൻ നോക്കി. നസ്രാണിയുടെ *കാതോലിക്കാ പ്രേമത്തിന്റെ* വ്യക്തമായ തെളിവാണിത്.

ഇക്കാലത്തൊന്നും കാതോലിക്കായേയോ പാത്രിയർക്കീസിനെയോ മലങ്കരയിലെത്തിക്കാനുള്ള ശ്രമമൊന്നും നസ്രാണികൾ നടത്തിയില്ല. അവർക്കതിന്റെ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു എന്നതാണ് വാസ്തവം. അതത് കാലത്ത് ഭരിക്കുന്ന മലങ്കര മെത്രാൻ മേല്പട്ടവാഴ്ചയടക്കമുള്ള മെത്രാനടുത്ത കർമ്മങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നതിനാൽ ഇക്കാലത്തും പാത്രിയർക്കീസും കാതോലിക്കായും പ്രാർത്ഥനകളിലൊതുങ്ങിയിരുന്നു.

യഥാർത്ഥത്തിൽ കാതോലിക്കായെ മലങ്കരയിലെത്തിച്ചതിന്റെ കാരണഭൂതൻ പാലക്കുന്നത്ത് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസാണ്. മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു കൂടാതെ അദ്ദേഹം മെസപ്പട്ടോമ്യയിലെത്തി മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിൽനിന്നും മേല്പട്ടം സ്വീകരിച്ച ആദ്യ നസ്രാണിയായിരുന്നു മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ്. മടങ്ങിയെത്തിയ അദ്ദേഹം മലങ്കര സിംഹാസനത്തിനു അവകാശവാദം ഉന്നയിച്ചു. ഈ വാദത്തെ സാധൂകരിക്കാൻ പിൻബലമൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ തനിക്ക് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൈവെപ്പുണ്ടെന്നും, മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന് അത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നും വാദിച്ചു. ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളാൽ അദ്ദേഹം മലങ്കര മെത്രാനായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതോടെ ഈ വാദവും നിയമമായി. താൽക്കാലിക ലാഭത്തിനായി വലിച്ചുകയറ്റിയ ഈ ഊരാക്കുടുക്കിൽനിന്നും തലയൂരുവാൻ പിന്നീട് മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് കിണഞ്ഞു ശ്രമിച്ചിട്ടും നടന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് ബദലായി ഉയർന്നുവന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ

ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനും പാത്രിയർക്കീസിൽനിന്നും മെത്രാൻ സ്ഥാനം ഏൽക്കേണ്ടി വന്നതോടെ ഇതൊരു നിയമമായി മാറി.

പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ മലങ്കരയിൽ എത്തി മാർ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിനോട് പരാജയപ്പെട്ടു എങ്കിലും, *മുക്കാൽ പാത്രിക്കീസെന്ന* ഭാവേനെ വിരാജിച്ച മാർ യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് ഒരൊറ്റ നസ്രാണിയും മെത്രാനാകാതിരിപ്പാൻ നടത്തിയ കളികളും, 1876-ൽ ഇവിടെ എത്തിയ പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ *ഏകനായകത്വ* ത്വരയും മേല്പട്ടസ്ഥാനാഭിഷേകത്തിനുള്ള അധികാരം മലങ്കരയിലേയ്ക്കു തിരികെ കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത നസ്രാണികളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തി. പക്ഷേ, അപ്പോഴേയ്ക്കും വേരുറച്ചു പോയ പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ജീർണ്ണിച്ച പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭാ വിജ്ഞാനീയം ഈ അധികാരം പാത്രിയർക്കീസിൽ മാത്രം പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. നിലവിലിരിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടിൽ നിന്നുകൊണ്ടുമാത്രമേ സാധുവായ ഒരു സ്ഥാനമോ നിയമമോ സൃഷ്ടിക്കാൻ സാദ്ധ്യമാവൂ. അതിനാൽ പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭാവിജ്ഞാനീയത്തെ തള്ളിപ്പറയുക അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. അന്നു നടപ്പിലിരുന്ന പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭാവിജ്ഞാനീയമനുസരിച്ച് ആ അധികാരമുള്ള ഏക ഇതര സ്ഥാനി എന്നോ അസ്തമിച്ചുപോയ *മഫ്രിയാനാ* മാത്രമായിരുന്നു.

ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് 1890-കളിൽ മഫ്രിയാനാ സ്ഥാനം മലങ്കരയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ ശ്രമം ആരംഭിച്ചത്. രണ്ട് ദശാബ്ദത്തോളം ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്താതിരുന്ന ഈ കഠിന ശ്രമമാണ് 1912-ൽ വിജയിച്ചത്. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സഹകരണത്തോടെ നസ്രാണികൾ മേല്പട്ടം നൽകുവാനും, വി. മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുവാനും പിന്തുടർച്ചാവകാശത്തോടെ ഒരു പ്രധാന മഹാപുരോഹിത സ്ഥാനത്തിന് രൂപംനൽകി. ശ്രദ്ധേയമായ വസ്തുത, പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി സഭാ വിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ ചട്ടക്കൂടിൽ നിന്നുകൊണ്ട് രൂപപ്പെടുത്തിയ ഈ സ്ഥാനം *മഫ്രിയാന* അല്ലായിരുന്നു എന്നതും, *കാതോലിക്കാ* ആയിരുന്നു എന്നതുമാണ്. ഇവിടെ വിജയിച്ചത് നസ്രാണിയുടെ കാതോലിക്കാ പ്രേമമാണ്. ഈ പുതിയ കാതോലിക്കാ മലങ്കരയുടെയോ ഇന്ത്യയുടെയോ കാതോലിക്കാ മാത്രം ആയിരുന്നില്ല, മറിച്ച് കൂടുതൽ വിശാലമായ അർത്ഥമുള്ള പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ ആയിരുന്നു എന്ന വസ്തുതയും പരിഗണിക്കണം. അതിലും പ്രധാനമായി, ഈ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ, പ. മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനാണെന്നു വ്യക്തമാക്കിയപ്പോൾ പുറത്തുവന്നത് നസ്രാണിയുടെ തോമാവബോധമാണ്.

അപരിമിതമായ അധികാരങ്ങളോടെയല്ല മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റിനു രൂപംകൊടുത്തത്. മറിച്ച്, മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിനു വിധേയമായി

ട്ടായിരുന്നു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ അദ്ധ്യക്ഷനായ സുന്നഹദോസ് - മലങ്കര അസോസിയേഷൻ - ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രം പ്രധാന മഹാപുരോഹിതനടുത്ത കർമ്മങ്ങൾ നിർവഹിക്കുവാനാണ് സ്ഥാനാരോഹണത്തിലെ മുഖ്യ കാർമ്മികനായ അന്ത്യോഖ്യായുടെ പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ദൽ മ്ശീഹാ പാത്രിയർക്കീസ് നൽകിയ സ്ഥാത്തിക്കോൻ കാതോലിക്കായെ അധികാരപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്.

കാതോലിക്കേറ്റിന് വ്യക്തതയും നിയാമിക വ്യക്തിത്വവും നൽകിയത് 1934-ലെ സഭാ ഭരണഘടനയാണ്. മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ യഥാർത്ഥ ആത്മീയ അദ്ധ്യക്ഷനായ മലങ്കര മെത്രാന്റെ സ്ഥാനവും കൂടി പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ വഹിക്കണമെന്നു ഭരണഘടന നിർദ്ദേശിച്ചതോടെ, കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തിനു കൂടുതൽ അർത്ഥവ്യാപ്തിയും അധികാരവും കൈവന്നു. ഈ ഭരണഘടന തന്നെ നിലവിലുള്ള നിയമ വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് വിധേയമായി രൂപപ്പെടുത്തി അംഗീകരിച്ചതാണ്. അതിനാലാണ് അതിന്റെ മുഖവുരയും ചട്ടക്കൂടും മാറ്റാനാവാത്തതും.

കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ നിയമപരമായ നിർവചനം 1934-ലെ ഭരണഘടനയോടുകൂടി വ്യക്തതയിലെത്തി എങ്കിലും അതിന്റെ ഭൗതിക ഭാവത്തിന്റെ വളർച്ച അതിനു മുമ്പുതന്നെ അസ്തമിച്ചു എന്നതാണ് ഖേദകരം. ഈ രംഗത്ത് ശ്രദ്ധേയമായ സംഭാവന നൽകിയ ഏക വ്യക്തി മലങ്കരയിലെ രണ്ടാം കാതോലിക്കാ പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് പ്രഥമൻ മാത്രമാണ്. കാതോലിക്കായ്ക്ക് തനതായ അംശവസ്ത്രം, കല്പന തലക്കെട്ട്, ചുവന്ന മുദ്ര, അംശവടി എന്നിവ അദ്ദേഹം രൂപകല്പന ചെയ്ത് ഉപയോഗിച്ചു. മാത്രമല്ല, ഭരിക്കുന്ന മെത്രാനോ പാത്രിയർക്കീസിനോ അവകാശപ്പെട്ടത് എന്ന് 1889-ലെ റോയൽ കോർട്ടുവിധിയിൽ നിശ്ചയിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ച റിശീസാ കാതോലിക്കായ്ക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും, തന്റെ ആസ്ഥാനത്തിനു *കാതോലിക്കേറ്റ് സിംഹാസനപ്പള്ളി* എന്നു നാമകരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

പ. വാകത്താനത്തു ബാവാ കാതോലിക്കേറ്റിനു നൽകിയ വ്യക്തിത്വ നിർവചനങ്ങൾ അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിച്ച സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അപഗ്രഥിച്ചാൽ ലഭിക്കുന്ന ഫലങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

1. പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി തികച്ചും ദേശീയമായ ഒരു വ്യക്തിത്വം പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റിനുണ്ട്.

2. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനമാണ്.

3. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ മഹാപുരോഹിതന്മാരിൽ തലവനാണ്.

4. His Holiness എന്നും Moran Mar എന്നും സംബോധന ചെയ്യപ്പെടാനും ചുവന്ന മഷിയിൽ മുദ്ര കുത്തുവാനും അധികാരമുള്ള അത്യുന്നത മേലധികാരിയാണ്.

5. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിനു സ്വന്തമായ വരുമാനമാർഗ്ഗമുണ്ട്.

6. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിനു സ്വന്തമായ ആസ്ഥാനമുണ്ട്.

രണ്ടാം കാതോലിക്കാ കാലം ചെയ്തതോടെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ വ്യക്തിത്വനിർദ്ധാരണ പ്രക്രിയയും അവസാനിച്ചു. ഒരു പക്ഷേ പ. ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ കാതോലിക്കേറ്റിന് സ്ഥിരം ആസ്ഥാനമായി ദേവലോകം അരമന നിർമ്മിച്ചതും, കിഴക്കിന്റെ മഹാനായ കാതോലിക്കാ പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ, *മാർത്തോമ്മാ* എന്ന പുരാതന സ്ഥാനനാമം പുനർജീവിപ്പിച്ചതും ഗണത്തിൽ പെടുത്താം.

എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ നൂറു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഭൗതിക ഭാവത്തിന്റെ അനേകം അംശങ്ങൾ ചോർന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. പ. കല്ലാശ്ശേരിൽ ബാവാ മലങ്കര മെത്രാനാകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കാതോലിക്കാ എന്ന നിലയിൽ പ. വാകത്താനത്തു ബാവാ രൂപംകൊടുത്ത അംശവസ്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തോടെ അത് അവസാനിച്ചു. ഇന്ന് കാതോലിക്കാ മാർ സമാനമായ അംശവസ്ത്രം ധരിക്കുന്നത് *മലങ്കര മെത്രാൻ* എന്ന ഔദ്യോഗിക സ്ഥാനത്തിരുന്നു അസോസിയേഷൻ നടത്തുമ്പോളാണ്. മറ്റു സഭകളിലുള്ളതുപോലെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായ്ക്കും വ്യത്യസ്തമായ ഒരംശവസ്ത്രം വേണ്ടതാണ്.

മറ്റു മെത്രാന്മാർ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ കൈ മുത്തുന്ന പതിവും അദ്ദേഹത്തോടെ അവസാനിച്ചു. എല്ലാ അപ്പോസ്തോലിക സഭകളും പിന്തുടരുന്ന ഈ പാരമ്പര്യം - സഭാ തലവന്റെ കൈമുത്തുക - പ. പൗലൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ മെത്രാനായിരുന്നപ്പോൾ പിന്തുടർന്നിരുന്നു എന്നത് വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.

പ. വട്ടക്കുന്നേൽ ബാവായുടെ കാലം കഴിഞ്ഞതോടെ രണ്ട് വ്യക്തിത്വ ചിഹ്നങ്ങൾ കൂടി അസ്തമിച്ചു. അവ ആർച്ച് മാൻഡ്രിയേറ്റ് വടിയും, *സാക്രോ* എന്നും അറിയപ്പെടുന്ന *ഏഫോദ്* എന്ന പാത്രിയർക്കീസും കാതോലിക്കായും മാത്രം ധരിക്കുന്ന പ്രത്യേക അംശവസ്ത്രവുമാണ്. ഇവയൊക്കെ പുനഃസ്ഥാപിക്കേണ്ടവയാണ്.

കാതോലിക്കേറ്റ് ശതാബ്ദി കടന്നിട്ടും, എട്ടു കാതോലിക്കാമാരെ വാഴിക്കുകയും, അവരിൽ ആറുപേരെ കബറടക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും ഇവയ്ക്ക് ലിഖിതമായ ഒരു ചട്ടക്കൂട് ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കീഴ്‌വഴക്കങ്ങളുടെ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടക്കുന്ന ഈ ചടങ്ങുകളിൽ വെള്ളം ചേർക്കപ്പെടുന്നത് സാധാരണമായതിനാൽ അവയെ ക്രോഡീകരിച്ച് ഒരു നിയമാവലി (Order of procedings) ഉടൻ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് അതിന്റെ ശതാബ്ദി ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ, ദേശീയതയുടെ പ്രതീകമായ ഈ സ്ഥാനത്തിന് കൂടുതൽ മിഴിവ് നൽകണമെന്ന് അനേകർ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിനു വ്യക്തമായ ഒരു രൂപരേഖ നൽകാൻ ആർക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇതിനായി 2012-ൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായെ ഇന്ത്യൻ പാത്രിയർക്കീസായി പ്രഖ്യാപിക്കണം എന്ന് ചിലർ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ഇത് *ഭാരതരത്നം* ലഭിച്ചവർ പിന്നീട് *പത്മശ്രീ*ക്ക് അപേക്ഷിക്കുന്നതുപോലുള്ള ഒരു നടപടിയാണ്.

ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നസ്രാണികളുടെ ദേശവും ഭാഷയും ജാതിയും വംശവും സംസ്കാരവുമെല്ലാം വിഭിന്നമായി. വിവിധ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലേയ്ക്കു നടക്കുന്ന കുടിയേറ്റങ്ങളാണ് ഇതിനു കാരണം. ഇനിയുള്ള കാലം നസ്രാണികളെ ഒരുമിച്ചുനിർത്തുന്ന ഏക ഘടകം *തോമാവബോധം* എന്ന നസ്രാണിത്വം മാത്രമായിരിക്കും. അതു കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായിലാണ്. ഈയൊരു കാഴ്ചപ്പാടോടെവേണം ശതാബ്ദി വർഷത്തിൽ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ പുനർനിർണ്ണയം നടത്താൻ.

2012-ൽ *പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ* എന്നത് *ഇന്ത്യൻ പാത്രിയർക്കീസ്* എന്നു നാമമാറ്റം നടത്തണമെന്ന് അപൂർവം ചിലർ പ്രസംഗിക്കുന്നുണ്ട്. ശുദ്ധ വിവരക്കേടായി മാത്രം ഇതിനെ പരിഗണിച്ചാൽ മതി. ഇവർ കാതോലിക്കാ - പാത്രിയർക്കീസ് ഇവയുടെ ചരിത്ര പശ്ചാത്തലത്തെപ്പറ്റി തികച്ചും അജ്ഞരാണ്. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ റോമൻ കത്തോലിക്കർ ഭയപ്പെട്ട *കാതോലിക്കാ* എന്ന സ്ഥാനം ഇവരുടെ വാക്കുകേട്ട് മാറ്റണമെന്നു പറയുന്നവരെപ്പറ്റി നമുക്ക് പരിതപിക്കാം. അവർക്കുള്ള മറുപടി 1599-ലെ *ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കാനോനാ*കളിൽ തന്നെയുണ്ട്. ... *കതൊലിക്കാ എന്ന മൊഴിയുടെ അർത്ഥം ആകുന്നത നസ്രാണികൾക്ക ഒക്കക്കും തലവൻ എന്ന...* ഈയൊരു വാചകത്തിന്റെ അർത്ഥമറിഞ്ഞാൽ ആരും ഈ സ്ഥാനമാറ്റത്തിനു ശ്രമിക്കില്ല.

പക്ഷേ, മാറ്റേണ്ടുന്ന ഒന്നുണ്ട്. അത് *ബാവാ* എന്നുള്ള സംബോധനയാണ്. 1912-ൽ മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചതോടുകൂടി *ബാവാ* എന്ന സംബോധന കാതോലിക്കാമാർക്കും ലഭിച്ചു. സമീപകാലം വരെ

അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ്, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ എന്നിവരെ മാത്രമാണ് സഭാതലവന്മാർ എന്ന പരമാവധി ബഹുമാനം നൽകി *ബാവ* എന്നു മലങ്കരയിൽ സംബോധന ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ സമീപ കാലത്ത് *ബാവ* എന്ന പദത്തിൽ ഈ ബഹുമതിക്ക് ഇടിവുതട്ടി. കാതോലിക്കായുടെ ബദലും ഡ്യൂപ്ലിക്കേറ്റുമെല്ലാം *ബാവ* എന്നു പരസ്യമായി ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയതോടെ മലങ്കര സഭാദ്ധ്യക്ഷനെയും അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെയും അപ്രകാരം സംബോധന ചെയ്യുന്നത് അവരെ അപമാനിക്കുന്നതിനു തുല്യമായി മാറിയിട്ടുണ്ട്. പകരം *പരിശുദ്ധ പിതാവ്* (Holy Father) എന്നാക്കണം സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാരല്ലാത്ത, വെറും കീഴ്സ്ഥാനികൾ മാത്രമായ, ബദലിനും ഡ്യൂപ്ലിക്കേറ്റിനും ഇത് ഉപയോഗിക്കാനാവില്ല എന്നൊരു മെച്ചവും ഉണ്ട്.

എന്നെങ്കിലും ഒരിക്കൽ സഭകൾ തമ്മിൽ യോജിക്കും. അതൊരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. നൂറ്റാണ്ടുകളിലെന്നൊക്കെയോ സംഭവിച്ച തെറ്റുകളും തെറ്റിദ്ധാരണകളും മാറുമ്പോഴാണ് അത് സംഭവിക്കുക. അല്ലാത്തപക്ഷം വേദശാസ്ത്ര സംവാദങ്ങളും എക്യുമെനിക്കൽ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും വ്യർത്ഥമാണ്. ആത്മീയ കൊളോണിയലിസവും അധികം താമസിയാതെ ലോകത്തിൽനിന്ന് അപ്രത്യക്ഷമാകും. അപ്രകാരം രൂപമെടുക്കുന്ന ഏകീകൃത ഇന്ത്യൻ സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ പ. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനം വാഴുന്ന കാതോലിക്കാ ആയിരിക്കും എന്നതും ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. അതിനായി പല വിട്ടുവീഴ്ചകളും ചെയ്യേണ്ടി വന്നേക്കാം. ഈയൊരു കാഴ്ചപ്പാടോടെ വേണം ഇന്ത്യയിലെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ രണ്ടാം ശതാബ്ദത്തിലേയ്ക്കു കടക്കാൻ.

ഏകീകൃത ഇന്ത്യൻ സഭ എന്ന കാഴ്ചപ്പാടോടെ ശതാബ്ദി വർഷത്തിൽ ചെയ്യേണ്ട ഒന്നുണ്ട്. നെസ്തോറിയൻ കാതോലിക്കാമാർ മലങ്കരയിലേയ്ക്കയച്ചിരുന്ന പേർഷ്യൻ മെത്രാന്മാരും, തുടർന്ന് കുറഞ്ഞത് നാലാം മാർത്തോമ്മാ വരെയെങ്കിലും ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനനാമം - *തറവോദ് കോൽ ഹിന്ദോ* - പുനർജീവിപ്പിക്കണം. മലങ്കര സഭാദ്ധ്യക്ഷന് പരമ്പരാഗതമായി അവകാശപ്പെട്ട *ഇന്ത്യയൊക്കെയുടേയും വാതിൽ* എന്നർത്ഥമുള്ള ഈ സ്ഥാനനാമത്തെ *ഏകീകൃത ഇന്ത്യൻ സഭ*യിലേയ്ക്കുള്ള ആദ്യ ചവിട്ടുപടിയായി വേണം കാണാൻ.

(മലങ്കരസഭാ മാസിക, സെപ്റ്റംബർ 2012)

പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് പ്രഥമൻ ബാവാ
'കാതോലിക്കായുടെ ഔദ്യോഗികവേഷ'ത്തിൽ.

ഭാഗം 2

കാതോലിക്കേറ്റ് പഠനങ്ങൾ

1

കാതോലിക്കാസ്ഥാനം ചില വസ്തുതകൾ

ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം ഇന്ത്യയിൽ പുനഃസ്ഥാപിച്ചതിന്റെ സപ്തതിയാണല്ലോ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ കാതോലിക്കാസ്ഥാനം സംബന്ധിച്ച് പല തെറ്റുധാരണകളും ജനമദ്ധ്യത്തിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഈ ലേഖനത്തിനു മുതിരുന്നത്.

ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യം, ഈ പാത്രിയർക്കീസ് സ്ഥാനവും കാതോലിക്കാസ്ഥാനവും തമ്മിലുള്ള ഭേദവും ഏറ്റക്കുറച്ചിലും എങ്ങനെയാണെന്നാണ്.

പാത്രിയർക്കീസ് എന്നതും കാതോലിക്കോസ് എന്നതും ഗ്രീക്കു വാക്കുകളാണ്. പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന പദത്തിനു ഗോത്രത്തലവൻ, ഗോത്രപിതാവ് എന്നർത്ഥം. പാരമ്പര്യമായി ഇത് അബ്രഹാം, ഇസഹാക്ക്, യാക്കോബ് എന്നിവർക്കാണ് ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നത്. യാക്കോബിന്റെ 12 മക്കൾ ഇസ്രയേലിലെ പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രപിതാക്കന്മാരായി എണ്ണപ്പെട്ടിരുന്നു.

പുതിയനിയമത്തിലെ ഹെബ്രായ ലേഖനം 7:4-ൽ അബ്രഹാമിനെ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നു വിളിക്കുന്നെങ്കിൽ അപ്പോസ്തല പ്രവൃത്തികൾ 7:8-9 ൽ യാക്കോബിന്റെ പന്ത്രണ്ട് പുത്രന്മാരെയാണ് പാത്രിയർക്കീസന്മാർ എന്നു വിളിക്കുന്നത്.

ഒന്നാം ശതാബ്ദത്തിൽ യഹൂദന്മാർക്ക് പലസ്തീനിലും ബാബിലോണിയയിലും ഓരോ പാത്രിയർക്കീസുണ്ടായിരുന്നു. നാലാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ അന്ത്യം വരെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയിടയിൽ പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന സ്ഥാനമേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. യഹൂദന്മാരുടെ പലസ്തീൻ (തൈബീരിയാസ്) പാത്രിയർക്കീസ് റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ യഹൂദന്മാരുടെ തലവനും ബാബിലോണിയൻ പാത്രിയർക്കീസ് പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ യഹൂദന്മാരുടെ തലവനുമായി നാലാം ശതാബ്ദം വരെ തുടർന്നു.

പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന സ്ഥാനം ഔദ്യോഗികമായി ക്രിസ്ത്യാനികൾ അംഗീകരിച്ചത് അഞ്ചാം ശതാബ്ദത്തിലെ ജസ്റ്റിനിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ നിയമസംഹിതയിലായിരുന്നു. കല്കിദോൻ സുന്നഹദോസിന്റെ (എ.ഡി.

451) 28-ാം കാനോൻ (പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല) കുസ്തന്തീനോപോലീസിലെ പുതിയ സിംഹാസനത്തിന് റോം കഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടാം സ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന സ്ഥാനം അവിടെയെങ്ങും കാണുന്നില്ല. മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കേണ്ടത് പാത്രിയർക്കീസാണെന്നും ഇല്ല. പ്രവിശ്യയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ, മറ്റു മെത്രാന്മാരുടെ സഹായത്തോടെ പുതിയ മെത്രാനെ വാഴിക്കണമെന്നേ വ്യവസ്ഥയുള്ളൂ.

പോണ്ടസ്, ഏഷ്യ, ത്രേസ് എന്നീ പ്രവിശ്യകളിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെ വാഴിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം സാമ്രാജ്യ തലസ്ഥാന നഗരിയായ കുസ്തന്തീനോപോലീസിലെ എപ്പിസ്കോപ്പയ്ക്ക് നൽകുന്നുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ എപ്പിസ്കോപ്പാ എന്നല്ലാതെ പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന് വിളിക്കുന്നില്ല.

റോമിലെയും, അലക്സന്ത്രിയയിലേയും, അന്ത്യോഖ്യായിലേയും മെത്രാന്മാരെ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, പാത്രിയർക്കീസ് എന്നില്ല. പാപ്പാ എന്ന സ്ഥാനം അലക്സന്ത്ര്യായും റോമും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന പദം രേഖകളിലെങ്ങും കാണുന്നില്ല.

അഞ്ചാം ശതാബ്ദത്തിൽ റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിനകത്ത് പാത്രിയർക്കീസന്മാർ അഞ്ചു പേരാണ്. റോമാ, കുസ്തന്തീനോപോലീസ്, അലക്സന്ത്രിയ, അന്ത്യോഖ്യാ, യരുശലേം - ഇവർക്കാർക്കും റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിനു പുറത്ത് (അതായത് എത്യോപ്യയിലോ, പേർഷ്യയിലോ, അർമ്മേനിയയിലോ, ജോർജിയയിലോ ഇന്ത്യയിലോ, ന്യൂബിയയിലോ) യാതൊരധികാരവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അങ്ങനെ അധികാരമുണ്ടായിരുന്നതായി തെളിയിക്കുന്ന യാതൊരു രേഖകളും ഇന്നേവരെ പുറത്തുവന്നിട്ടുമില്ല. പുരാതന സുറിയാനി ചരിത്രകാരന്മാരാരും അങ്ങനെ എഴുതിയിട്ടുമില്ല.

ജസ്റ്റിനിയന്റെ നിയമസംഹിതയുടെ ഒന്നാം പുസ്തകം രണ്ടാം ഭാഗം 24-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കുസ്തന്തീനോപോലീസാണ് “എല്ലാ സഭകളുടെയും തല” എന്നു പറഞ്ഞശേഷം പതിമൂന്നോ പതിനാലോ പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനങ്ങളുടെ പട്ടിക നൽകുന്നു. ഓരോന്നിന്റെയും അധികാരപരിധിയും നൽകുന്നു.

അലക്സന്തര്യ (ഈജിപ്റ്റ്), അന്ത്യോഖ്യാ (റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ പൗരസ്ത്യ പ്രവിശ്യ), എഫേസൂസ് (ഏഷ്യാമൈനർ), കൈസര്യ (പോണ്ടസ്), തെസ്സലോനിക്കാ (മക്കദോനിയാ), റോമാ (റോമാ ഗവർണരുടെ

അധികാര സീമ), മിലാൻ (ഇറ്റലി), സിർദിയം (യൂഗോസ്ലാവിയ), കാർത്തേജ് (ഉത്തരാഫ്രിക്കാ), ലിയോൺ (ഫ്രാൻസ്), ടൊലീഡോ (സ്പെയിൻ), യോർക്ക് (ബ്രിട്ടൻ) ഇവയാണ് പട്ടികയിലുള്ളത്. ഇവയൊക്കെ സ്വതന്ത്ര സഭകളാണ്. എല്ലാം റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിനുള്ളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്ന അധികാരമുള്ളവയും.

അർമ്മേനിയയും, ജോർജിയയും രാജാക്കന്മാർ ഭരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളാണെങ്കിലും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് റോമാസാമ്രാജ്യത്തിനകത്താകുമ്പോൾ, ഈ രണ്ടു സഭകളിലേയും സ്വതന്ത്രന്മാരായ കാതോലിക്കാമാർക്കും പാത്രിയർക്കീസന്മാർക്കും തുല്യമായ പദവിയാണ് നിയമം നൽകിയിരുന്നത്.

കാതോലിക്കാസ്ഥാനം ഉടലെടുത്തത് റോമാസാമ്രാജ്യത്തിനു പുറത്താണ് - ഏഷ്യയിൽ. റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിനു പുറത്ത് പല പ്രധാന സഭകളും ഉടലെടുത്തു. ആഫ്രിക്കയിൽ ന്യൂസിയൻ സഭ (ഇന്നത്തെ സുഡാൻ) യും എത്യോപൻ സഭയുമായിരുന്നു പ്രധാന സഭകൾ. ഏഷ്യയിൽ ഏറ്റവും വലിയത് പേർഷ്യൻ സഭ, അതായത് കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കേറ്റ്. പിന്നെ ഇന്ത്യൻ സഭ, ഒരു കാലത്ത് വളരെ വലിയ ഒരു സഭയായിരുന്നു.

വടക്കു പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ പാർത്തിയ (ഇന്നത്തെ ഇറാൻ, അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, ബലുചിസ്ഥാൻ) മുതൽ ബോംബെയ്ക്കടുത്തുള്ള കല്യാൺ വരെയും ദക്ഷിണേന്ത്യയുടെ തീരപ്രദേശം മുഴുവൻ (മദ്രാസ് വരെയെങ്കിലും) വ്യാപിച്ചു കിടന്നിരുന്ന ഈ വലിയ സഭയെ പാശ്ചാത്യ ചരിത്രകാരന്മാർ അത്ര കാര്യമായെടുത്തില്ല. എന്നാൽ ഇന്ത്യൻ സഭയ്ക്കെല്ലാം കൂടി പൊതുവായ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉണ്ടായത് ഏഴാം ശതാബ്ദത്തിനു ശേഷമാണ്. അതുവരെ അതതു സ്ഥലത്തുള്ള മെത്രാന്മാരാണ് സഭ ഭരിച്ചിരുന്നത്.

ഏഴാം ശതാബ്ദത്തിൽ ഹിന്ദു മതത്തിന്റെ പുനഃപ്രസരമുണ്ടായി. അതുവരെ ജയിച്ചു നിന്നിരുന്ന ബുദ്ധമതവും ജൈനമതവും പിറകോട്ട് പോകാൻ തുടങ്ങി. കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇവിടുത്തെ പ്രധാന മതങ്ങൾ ജൈനമതം, ബുദ്ധമതം, ക്രിസ്തുമതം, യഹൂദമതം എന്നിവയായിരുന്നു.

ഏഴാം ശതാബ്ദത്തിൽ തന്നെ ഇസ്ലാം, അറബിക്കച്ചവടക്കാരിൽ കൂടി കേരളത്തിലും വന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നെ ഹിന്ദുമതവും ഉണർന്നെഴുന്നേറ്റു. അക്കാലം മുതലാണ് ക്രിസ്തുമതവും, ബുദ്ധമതവും, ജൈനമതവും ഒരുമിച്ച് അധപ്പതിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. ഈ ചരിത്രത്തിന് രേഖകൾ കുറവാണെങ്കിലും അറിയാവുന്ന വസ്തുതകൾ ഈ നിഗമനത്തിനനുകൂലമാണ്.

ഏഴാം ശതാബ്ദത്തിൽ പേർഷ്യൻ അറേബ്യൻ രാജ്യങ്ങളുമായുള്ള നമ്മുടെ വാണിജ്യം വർദ്ധിച്ചതോടെ പേർഷ്യൻ കാതോലിക്കോസിന്റെ പ്രതിനിധികളും ഇവിടെ വന്നു ഭാരതീയസഭയെ പുനസ്സംഘടിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. അതുമുതൽക്കാണ് കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കേറ്റുമായി ഭാരതീയസഭയ്ക്കു ബന്ധം തുടങ്ങിയത്. പക്ഷേ, ഇവിടെ പ്രതിനിധികളെ അയച്ച പേർഷ്യൻ കാതോലിക്കോസ്, ഏഴാം ശതാബ്ദമായപ്പോഴേയ്ക്ക് ബാബിലോൺ പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലായിരുന്നു.

എന്നാൽ അറബികൾ പേർഷ്യയും സിറിയയും പിടിച്ചടക്കി. ഒരു കാലിഫേറ്റിന്റെ കീഴിൽ കൊണ്ടുവന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന് നിർബാധം പേർഷ്യയിൽ പ്രവേശിക്കാനും നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച ബാബിലോൺ പാത്രിയർക്കീസിനു ബദലായി ഒരു കിഴക്കിന്റെ മഫ്രിയാനായെ വാഴിക്കുവാനും സാധിച്ചു.

ആദ്യത്തെ മഫ്രിയാന തക്രീദിലെ മാറൂത്താ വാഴിക്കപ്പെട്ടത് എ. ഡി. 629-ലായിരുന്നു. മഫ്രിയാനാ എന്ന പദത്തിന് "ഫലദായകൻ" എന്നാണർത്ഥം. മഫ്രിയാനായും കാതോലിക്കായും തുല്യസ്ഥാനങ്ങളല്ല. മഫ്രിയാനായ്ക്കു സ്വതന്ത്രമായി മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കാനും മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യാനും അധികാരമുണ്ട്. പക്ഷേ, പാത്രിയർക്കീസിനേക്കാൾ സ്ഥാനത്തിൽ താഴെയാണ്.

ഒരു മഫ്രിയാനായ്ക്കു വലിയ സ്ഥാനമാണുള്ളത്. ഉറഹായിലെ വിശുദ്ധ യാക്കോബ് (708-ൽ അന്തരിച്ചു), ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായാ (1286-ൽ അന്തരിച്ചു), മോശെ ബർകീപ്പാ (903-ൽ അന്തരിച്ചു), മീഖായേൽ റാബോ (1199-ൽ അന്തരിച്ചു) എന്നിങ്ങനെ അനേക പ്രശസ്ത പണ്ഡിതർ, മഫ്രിയാനാമാരായിരുന്നിട്ടുണ്ട്.

പക്ഷേ, അവരാരും ഇന്ത്യയിൽ ഭരണാധികാരം പുലർത്തിയില്ല. പേർഷ്യയിലെ ഏകസ്വഭാവ വിശ്വാസികളായ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിക്കാരുടെ മാത്രം ഭരണമാണ് അവർക്കെല്ലാമുണ്ടായിരുന്നത്.

ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിലും എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലും ഇന്ത്യയിൽ അധികാരം വ്യാപിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത് ഈ മഫ്രിയാനമാരല്ലായിരുന്നു. പ്രത്യുത നെസ്തോറിയൻ, വിശ്വാസക്കാരെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന "കിഴക്കിന്റെ പാത്രിയർക്കീസ്" ആയിരുന്നു.

നിരണത്തു വച്ച് 1912-ൽ സുറിയാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സഹായത്തോടെ ഭാരതീയസഭ ഭാരതത്തിൽ പുനഃസ്ഥാപിച്ചതും മഫ്രിയാനാ

സ്ഥാനമല്ലായിരുന്നു. പ്രത്യുത കാതോലിക്കാ സ്ഥാനമായിരുന്നു. കാതോലിക്കാസ്ഥാനം പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനത്തിന് തുല്യമാണ്.

കാതോലിക്കാ എന്നുള്ളത് ഗ്രീക്ക്, റോമൻ സംസ്ക്കാരത്തിനു വെളിയിലുള്ള പാത്രിയർക്കാ സ്ഥാനമാണ്. എത്യോപ്യൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെയും ഇന്ത്യയിലെ കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കായുടെയും സ്ഥാനപ്പേരു വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും ഇരുവരും തങ്ങളുടെ ഭരണസീമയിൽ പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവരാണ്.

കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാ കൂടാതെ മറ്റ് രണ്ടു കാതോലിക്കാമാരാണുണ്ടായിരുന്നത്. ഒന്ന് അർമ്മേനിയയിലും മറ്റൊന്ന് ജോർജിയയിലും. ഇവരിരുവരും പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവരാണ്. മറ്റൊരു സഭയുടെയും കീഴിലല്ല.

അർമ്മേനിയൻ കാതോലിക്കോസിന്റെ ഭരണസീമയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് വിധേയരായി ഒരു കുസ്തന്തീനോസ് പാത്രിയർക്കീസും ഒരു യെരുശലേം പാത്രിയർക്കീസും ഉണ്ട്. ഇന്നും ഈ രണ്ടു കാതോലിക്കാമാരുടെയും പൂർണ്ണ സ്ഥാനപ്പേര് കാതോലിക്കോസ്-പാത്രിയർക്കീസ് എന്നു തന്നെയാണ്.

പേരു പാത്രിയർക്കീസ് എന്നാണെങ്കിലും പൂർണ്ണ സ്വയശീർഷകത്വമില്ലാത്ത പാത്രിയർക്കീസന്മാരാണ് യെരുശലേമിലേയും കുസ്തന്തീനോപോലീസിലേയും അർമ്മേനിയയിലെയും പാത്രിയർക്കീസന്മാർ. അതുകൊണ്ട് പേരല്ല കാര്യം, ഭരണസീമയ്ക്കകത്തുള്ള സ്വയശീർഷകത്വമാണ്.

കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തിനനുസരിച്ച, പൂർണ സ്വയശീർഷകത്വമുള്ള ഒരു ഭരണഘടന ഭാരതീയ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കുണ്ടായിട്ട് അതിനുള്ളിൽ എല്ലാ ഭാരതീയ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസികളും ഐക്യപ്പെട്ട് ജീവിക്കുകയെന്നതാണ് ഭാവിയിൽ അഭിലഷണീയമായിട്ടുള്ളത്.

(മലയാള മനോരമ, 1982 സെപ്റ്റംബർ 3 വെള്ളി)

2

കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാവൽ ഭടന്മാരായിത്തീരാം

തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ്

മാർത്തോമ്മൻ പൈതൃകത്തിന്റെ അന്തസത്തയും ആഭിജാത്യവും സംരക്ഷിക്കുവാൻ മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിതമായ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ശതാബ്ദി ആഘോഷത്തിന്റെ ധന്യതയിൽ ആണ് മലങ്കര ഓർത്ത ഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ. ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് നൽകിയ അധികാരത്തിന്റെയും ശ്ലൈഹീകതയുടെയും പ്രതീകമാണ് കാതോലി ക്കേറ്റ്. മാർത്തോമ്മാ സിംഹാസനം കേവലം അധികാരത്തിന്റെ മാത്രം പ്രതീകമായിട്ടല്ല, മറിച്ച് അവകാശത്തിന്റെയും അസ്ഥിത്വബോധത്തി ന്റെയും പ്രതീകമായിട്ടാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്.

കാതോലിക്കേറ്റിനെ പരിത്യജിച്ച് മറ്റിടങ്ങളിൽ ചേക്കേറിയവർപോലും ഇന്നു മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റിനെ അനുകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ഇത് ഭാരതീയ ക്രൈസ്തവരുടെ ആത്മീയ പൗരുഷത്തിന്റെ പ്രതീകമാ യതുകൊണ്ടാണ്. 1857-ൽ ഭാരതത്തിൽ സ്വതന്ത്ര്യ ബോധത്തിന്റെ തീജ്വാ ല ജ്വലിക്കുന്നതിന് 204 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് കൂനൻകുരിശ് സത്യം മുതൽ മലങ്കരയുടെ പിതാക്കന്മാർ ഭാരതസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പറ്റി ഏറെ ബോധവാന്മാർ ആയിരുന്നു. ഈ ബോധ്യവും പോരാട്ടവുമാണ് 1912 സെപ്റ്റംബർ 15-ാം തീയതിയിലെ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിന്റെ ഭാരതമണ്ണിലെ പുനസ്ഥാപനത്തിന് വഴിതെളിയിച്ചത്.

ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ തദ്ദേശീയ സഭകൾക്കും തദ്ദേശീയരായ ഭര ണാധികാരികൾ ഉള്ളപ്പോൾ ഭാരതത്തിൽ മാത്രം കൊളോണിയൽ ശക്തി കളുടെ അധിനിവേശം മൂലം ആ അവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭാരതത്തിലെ സഭകളെ സാമ്പത്തികമായും ആത്മീകമായും ആധിപത്യ മനോഭാവത്തോടെ ചൂഷണം ചെയ്യുവാൻ വിദേശ മതമേൽക്കോയ്മ ശ്രമി ക്കുമ്പോൾ അതിനെതിരെയുള്ള പ്രതിരോധമാണ് കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പുനസ്ഥാനത്തിലേക്ക് നയിച്ചത്.

ആത്മീയമായ സഹകരണവും സഹവർത്തിത്വവും ഊഷ്മളമായി നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുതന്നെ സ്വയം ഭരണാവകാശവും സ്വയം ശീർഷ കത്വവും നേടിയെടുക്കുക എന്ന ഉന്നതമായ ദർശനം ആണ് പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി അടക്കമുള്ള കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ മുന്നണി

പോരാളികളെ നയിച്ചത്. എന്നാൽ ഈ മഹത്തായ ദർശനം ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാതെ ഇന്നും വൈദേശിക ആധിപത്യത്തിന്റെ കീഴിൽ തല വെയ്ക്കുമ്പോഴും ചിലർ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ബദലുകളെ സൃഷ്ടിച്ച് സ്വയം അപഹാസ്യരാകുന്ന കാഴ്ച ഏറെ ദു:ഖകരമാണ്.

കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ശതാബ്ദി മലങ്കര മക്കൾക്ക് നൽകുന്ന നിയോഗങ്ങളും നിരവധിയാണ്. ഭാരതീയ സംസ്ക്കാരത്തോട് പൂർണ്ണമായും ഇണങ്ങിച്ചേരുന്ന ഒരു തദ്ദേശീയ സഭയായി കാതോലിക്കേറ്റിനെ വളർത്തുക എന്നത് അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. കാതോലിക്കേറ്റ് പരമാധികാരത്തിന്റെയും ഐക്യത്തിന്റെയും പ്രതീകമാണ് എന്ന സത്യം ഭാരതീയരോട് ആഴത്തിൽ സംവേദനം ചെയ്യുവാനും, മാറിയ ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളോട് പ്രതികരിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ശുശ്രൂഷാ ശൈലികൾ വികസിപ്പിക്കുവാനും, തദ്ദേശീയമായ സ്പന്ദനങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആരാധന ചിട്ടപ്പെടുത്തുവാനും യുവജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കാതോലിക്കേറ്റിനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാനുമൊക്കെയുള്ള നിരവധി കർമ്മ പദ്ധതികൾ അടിയന്തിര പ്രാധാന്യത്തോടെ നാം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണി പോലെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ച കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ അന്തസത്തയും, ആഭിജാത്യവും ഒളിമങ്ങാതെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. പുത്തൻകാവിൽ തിരുമേനിയെപ്പോലെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള കാവൽഭടന്മാരായി തീരുവാൻ നമ്മെയും ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

(ബഥേൽ പത്രിക, സെപ്റ്റംബർ 2012)

3

കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം: 1912 സെപ്റ്റംബർ 15

വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റ് മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിച്ച തീയതിയെ സംബന്ധിച്ച് ചില ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ട്. 1912 സെപ്റ്റംബർ 12, 14, 15, 17 തീയതികൾ പല ചരിത്രകാരന്മാരും ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും എഴുതാറുണ്ട്. എന്നാൽ 1912 സെപ്റ്റംബർ 15 ഞായറാഴ്ചയാണ് പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് പൗലോസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തതെന്ന് ഈ ലേഖകൻ 1982ൽ തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നു. ഈ വാദത്തിന് അന്ന് അംഗീകാരം ലഭിച്ചില്ല; ഇപ്പോൾ അംഗീകാരം ലഭിച്ചതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.

കേരളത്തിലെ സുറിയാനി സഭകൾ ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ സ്വീകരിക്കുന്നതു (1953) വരെ (1950 വരെയെങ്കിലും) തീയതികൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് പ്രത്യേക രീതിയിലാണ്. വർഷം ക്രിസ്ത്വബ്ദത്തിലേതും (ചിലപ്പോൾ മലയാള അബ്ദത്തിലേതുമാകാം) മാസം മലയാള അബ്ദത്തിലേതും (കൊല്ലവർഷം) തീയതി ജൂലിയൻ കലണ്ടറിലേതുമായിരിക്കും. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ജൂലിയൻ കലണ്ടറിലെ ജനുവരിക്ക് മകരം എന്നും ഫെബ്രുവരിക്ക് കുംഭം എന്നും അങ്ങനെ ഡിസംബറിന് ധനു എന്നും പേരു പറയുന്നു. സുറിയാനി പഞ്ചാംഗത്തിലെ മാസങ്ങളും (കോനൂൻഹ്രോയ് മുതൽ കോനൂൻ ക്ദീം വരെ) ഇക്കാലത്ത് ഇതിനോടു ചേർന്നു വന്നിരുന്നു. നമ്മുടെ സഭ 1953 വരെ ജനുവരി ഏഴിന് ക്രിസ്മസ് ആഘോഷിച്ചിരുന്നത് അന്ന് സുറിയാനി കണക്കിൽ ധനു 25 (കോനൂൻക്ദീം 25) ആയതുകൊണ്ടാണ്. ജൂലിയൻ – ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടറുകൾ തമ്മിൽ ഇപ്പോൾ (20, 21 നൂറ്റുണ്ടുകൾ) 13 ദിവസം വ്യത്യാസമുണ്ട്. 19–ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ 12–ം 18–ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ 11–ം 16, 17 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ 10–ം ആണ് വ്യത്യാസം. സുറിയാനിക്കണക്ക് ജൂലിയൻ കലണ്ടറിനോട് ചേർന്നുവരുന്നു.

സുറിയാനി കണക്കിൽ 1912 കന്നി 2 എന്നത് സുറിയാനി പഞ്ചാംഗത്തിൽ 1912 ഈലൂൽ 2–ം ജൂലിയൻ കലണ്ടറിൽ 1912 സെപ്റ്റംബർ 2–ം ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടറിൽ 1912 സെപ്റ്റംബർ 15–ം ആണ് (13 ദിവസം വ്യത്യാസം). ഇത് മലയാള അബ്ദത്തിൽ 1088 ചിങ്ങം 31 ആണ്. ഇതൊരു ഞായറാഴ്ചയാണ്. കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം നടന്ന തീയതി ഇതാണ്.

അന്നൊക്കെ ഞായറാഴ്ചയും മാറാനായപ്പെരുന്നാളിനുമാണ് പട്ടംകൊട ആദിയായ ശുശ്രൂഷകൾ നടന്നിരുന്നത്.

പ. വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കബറിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. "....... On Sept. 15, 1912 he effected in India the restoration of the Catholicate of the East through H.H. Patriarch Abdul Messiah II .....". അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്ത് മുപ്പതാം ദിവസമാണ് ഈ ഫലകം വച്ചത്. രേഖകളും ഡയറിക്കുറിപ്പുകളും കൃത്യമായി സൂക്ഷിക്കുന്ന സ്വഭാവമുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെക്രട്ടറി ബഹു. മണലിൽ യാക്കോബ് കത്തനാർക്ക് (1901 – 1993; മുൻ വൈദികട്രസ്റ്റി) സുറിയാനിക്കണക്കിനെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ ധാരണയുണ്ടായിരുന്നു. കൃത്യ തീയതി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഇത് സഹായമായിക്കാണും.

ഒന്നാം കാതോലിക്കായ്ക്ക് പാത്രിയർക്കീസ് നൽകിയ സ്താത്തിക്കോനിൽ '1912 കന്നി മാസം 2 ഞായറാഴ്ച' എന്നാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ക്നാനായ മെത്രാസത്തിന്റെ പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇടവഴീക്കൽ ഗീവർഗീസ് മാർ സേവേറിയോസ് '1088 ചിങ്ങം 31 / 1912 സെപ്റ്റംബർ 15 / ഈലൂൽ 2 ഞായറാഴ്ച' എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡയറിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. വാകത്താനം കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് റമ്പാന്റെ (പിന്നീട് രണ്ടാം കാതോലിക്കാ) ഡയറിയിൽ 'കന്നി 2' എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കോസ് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ (പൗരസ്ത്യ വിദ്യാപീഠം, കോട്ടയം, 1985) മലങ്കര കത്തോലിക്കാ വൈദികനായ ഫാ. ഡോ. ഗീവർഗീസ് ചേടിയത്ത് ഈ വിഷയം വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്ത് (പേജ് 159 – 162) 1912 സെപ്റ്റംബർ 15 ആണ് ശരിയായ തീയതി എന്ന നിഗമനത്തിലെത്തിയിട്ടുണ്ട്.

1912 സെപ്റ്റംബർ 18 (1088 കന്നി 3) മലയാള മനോരമയിൽ വന്ന വാർത്ത '1912 സെപ്റ്റംബർ 15' എന്ന തീയതിയെ ശരിവയ്ക്കുന്നതാണ്.

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനം (പ്രത്യേക റിപ്പോർട്ടർ) നിരണം – കന്നി 1

മലങ്കര സുറിയാനി സമുദായാംഗങ്ങൾ വളരെക്കാലമായി ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും ഇതരസമുദായങ്ങളുടെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതുമായ "പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനദാനം", മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതവും ചരിത്ര പ്രസിദ്ധവുമായ ഈ നിരണത്തു പള്ളിയിൽ വെച്ച് ഇന്നലെ വളരെ ആഘോഷപൂർവ്വം

നടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു... (മലയാള മനോരമ - 1912 സെപ്റ്റംബർ 18/1088 കന്നി 3 ബുധൻ; 100 വർഷം മുൻപ് 2012 സെപ്റ്റംബർ 17 തിങ്കൾ).

മലയാള മനോരമ ആ കാലത്ത് ബുധനാഴ്ചകളിലും ശനിയാഴ്ചകളിലും മാത്രമാണ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നത്. മലയാളക്കണക്കിലാണ് (കൊല്ലവർഷം) പത്രങ്ങളിൽ തീയതി കൊടുക്കാറുള്ളത്. സുറിയാനിക്കണക്ക് ആണെങ്കിൽ അത് പ്രത്യേകം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കും. 1088 ചിങ്ങം 31 (1912 സെപ്റ്റംബർ 15) ഞായറാഴ്ച നടന്ന കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണം കന്നി ഒന്ന് (സെപ്റ്റംബർ 16) തിങ്കളാഴ്ചയാണ് റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തത്. പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് കന്നി മൂന്ന് (സെപ്റ്റംബർ 18) ബുധനാഴ്ച.

റിപ്പോർട്ടിലെ 'ഇന്നലെ' എന്ന പദം റിപ്പോർട്ടു തയ്യാറാക്കിയ കന്നി മൂന്നിന്റെ തലേദിവസമായ കന്നി രണ്ടിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ച് തീയതി 1912 സെപ്റ്റംബർ 17 എന്നു കണക്കാക്കിയവരുണ്ട്. ഇതു ചൊവ്വാഴ്ചയാണ്.

കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപന തീയതിയെ ചിലർ 1088 കന്നി 2 എന്നു രേഖപ്പെടുത്തുകയും മലയാള തീയതി എന്ന് തെറ്റിദ്ധരിച്ച് മലയാള പഞ്ചാംഗം നോക്കി 1912 സെപ്റ്റംബർ 17 എന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചതുമാണ് തീയതി തെറ്റാനുള്ള പ്രധാന കാരണം. എൺപതുകൾ വരെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച മിക്ക പുസ്തകങ്ങളും ഈ തീയതി സ്വീകരിച്ചു വന്നു. ഇപ്പോഴും ഇതാണ് ശരിയെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട്. തെറ്റു പറ്റിയതിന്റെ കാരണം പറഞ്ഞുകൊടുത്താലും സമ്മതിക്കാത്തവരുമുണ്ട്.

കാതോലിക്കേറ്റ് സപ്തതി ആഘോഷത്തിന്റെ പ്രധാന സമ്മേളനം 1982 സെപ്റ്റംബർ 12 ഞായറാഴ്ചയാണ് നടന്നത്. ഇതിനെ തുടർന്നാണ് 1912 സെപ്റ്റംബർ 12 എന്ന തീയതി തെറ്റായി കൊടുത്തു തുടങ്ങിയത്. നവതിയായപ്പോഴും (2002) ഈ തീയതി വീണ്ടും തെറ്റായി കൊടുത്തു. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ വിജ്ഞാനകോശത്തിൽ (പേജ് 560) വന്ന പിശകാണ് 1912 സെപ്റ്റംബർ 14 നു കാരണം. എന്നാൽ ഇതിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്ത് (പേജ് 217) 1912 സെപ്റ്റംബർ 15 എന്ന കൃത്യമായ തീയതി തന്നെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ഈ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നില്ല എന്നൊരു ആരോപണമുണ്ട്. ഈ ആരോപണം തെറ്റാണെന്ന് അന്നത്തെ മനോരമ വാർത്ത പൂർണമായി വായിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാകും. ഇടവഴീക്കൽ ഗീവർഗീസ് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും വാകത്താനം കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് റമ്പാന്റെയും (പിന്നീട് രണ്ടാം കാതോലിക്കാ) ഡയറിക്കുറിപ്പുകളിൽ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാ

രോഹണ സുശ്രൂഷയിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സഹകാർമ്മികനായിരുന്നു എന്നു സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ വിവരണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം 1912 സെപ്റ്റംബർ 15 ഞായറാഴ്ചയാണ് നടന്നതെന്നും അതിൽ പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി സഹകാർമ്മികനായിരുന്നുവെന്നും അസന്നിഗ്ധമായി പറയാം.

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക്

1. *മലങ്കര സഭാചരിത്രഫലകങ്ങൾ,* Orthodox Theological Seminary 175th Year Celebrations Souvenir 1990, pp. 299 - 316
2. *ക്രിസ്ത്വാബ്ദത്തിനൊരു ആമുഖം: വിവിധ കലണ്ടറുകളും അബ്ദങ്ങളും,* മനോരമ ഇയർബുക്ക് 2000 (പേജ് 18–22).

4

മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രസക്തി

ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് എബ്രഹാം കോനാട്ട്

ക്രിസ്തുശിഷ്യനായിരുന്ന മാർതോമ്മാശ്ലീഹായാൽ എ. ഡി. 52-ൽ സ്ഥാപിതമായ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ 1960 വർഷത്തെ സുദീർഘ ചരിത്രത്തിൽ തങ്കലിപികളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ ദിനമാണ് 1912 സെപ്റ്റംബർ 15. പുണ്യ പുരാതനമായ കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കേറ്റ് മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിതമായ ദിനമാണത്. ആ സംഭവത്തിന്റെ 100-ാം വാർഷികമാണ്.

പിതാക്കന്മാരുടെ അക്ഷീണ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി സ്ഥാപിതമായ ഈ ഉന്നത പൗരോഹിത്യ സ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം സഭയ്ക്ക് ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കാനാവില്ല. മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് ഈ സ്ഥാനത്തിന്റെ സ്ഥാപനം എത്ര മാത്രം അനിവാര്യമായിരുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കുമ്പോഴാണ് ശതാബ്ദി ആഘോഷങ്ങളുടെ പ്രസക്തി വെളിപ്പെടുന്നത്.

വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ വിവിധ വിദേശ ശക്തികൾക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടി വന്നതിനാൽ മലങ്കര സഭ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന തിക്താനുഭവങ്ങൾ വളരെയായിരുന്നു. പേർഷ്യൻ മെത്രാന്മാർ മലങ്കരയിൽ ആധിപത്യം പുലർത്തിയിരുന്ന കാലമത്രയും (എ. ഡി 4-ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ) ഒരു നാട്ടുകാരന് മേല്പട്ടസ്ഥാനം സ്വപ്നം കാണുവാനുള്ള അവകാശം പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പേർഷ്യയിൽ നിന്നു വന്ന ഒരു മെത്രാൻ കാലം ചെയ്താൽ അടുത്തയാൾക്കായി ഒരു പക്ഷെ ദീർഘനാൾ കാത്തിരിക്കണമായിരുന്നു. ആ കാലങ്ങളിൽ സഭയുടെ മേൽനോട്ടത്തിന് അർക്കദിയാക്കോൻ എന്ന നാട്ടുസ്ഥാനി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ആശ്വസിക്കാം. പിന്നീടു വന്ന പോർട്ടുഗീസുകാരും (16-ാംനൂറ്റാണ്ട്) ഈ സഭയെ പീഡിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അന്ത്യോഖ്യൻ ബന്ധം ആരംഭിച്ചതുമുതൽ (17-ാം നൂറ്റാണ്ട്) നാട്ടുമെത്രാന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം അവരും അംഗീകരിച്ചു തന്നിരുന്നില്ല. മലങ്കരസഭയിലെ മെത്രാന്മാരെ അന്ത്യോഖ്യൻ പിതാക്കന്മാരുടെ തന്നിഷ്ടം പോലെ ആക്കുകയും നീക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരു വൈമനസ്യവും അവർ കാണിച്ചിരുന്നില്ല.

പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ആവശ്യത്തെക്കുറിച്ച് എക്കാലവും ചിന്തിച്ചിരുന്ന സഭാ നേതാക്കൾ മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുവാനും, മൂറോൻകൂദാശചെയ്യുവാനും എല്ലാം അധികാരമുള്ള ഒരു ഉന്നത പൗരോഹിത്യ സ്ഥാനി മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ട പ്രത്യക്ഷപരിശ്രമങ്ങൾ 19-ാം നൂറ്റാണ്ട് മുതൽ ആരംഭിച്ചു. ഒരു കാതോലിക്കായോ, മപ്രിയനായോ ഈ സഭയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതിനു വേണ്ടി അന്ത്യോഖ്യ പാത്രിയർക്കീസന്മാരുമായി ആദ്യകാലത്ത് എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തിയ രണ്ടു പിതാക്കന്മാരായിരുന്നു വട്ടശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മല്പാനും, കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാനും.

ഒടുവിൽ 1912 ൽ അന്ത്യോഖ്യ പാത്രിയർക്കീസ് ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ദൽ മ്ശീഹാ തന്നെ മലങ്കരയിലെത്തി പുരാതനമായ കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കേറ്റ് മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിച്ചു. പിൽക്കാലത്ത് ആ സ്ഥാനം ഒഴിയുമ്പോൾ പുതിയ ആളെ വാഴിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും മലങ്കര സഭയിലെ മേല്പട്ടക്കാർക്ക് ലഭിച്ചു.

കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ഉത്ഭവവും വളർച്ചയും

എ. ഡി. 4-ാം നൂറ്റാണ്ടോടെ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ പ്രധന നഗരങ്ങളിലെ മെത്രാന്മാർ അധികാരത്തിൽ വളർന്ന് പാത്രിയർക്കീസന്മാർ എന്ന നാമം എടുക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ക്രമേണ തങ്ങൾക്കു ചുറ്റുമുള്ള വലിയൊരു പ്രദേശത്തെ മെത്രാന്മാരുടെമേൽ ഇവർ ആധിപത്യം പുലർത്തുവാൻ തുടങ്ങി. ഏതാണ്ട് ഇതേകാലത്തുതന്നെ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിനു പുറത്ത് പ്രധാന നഗരങ്ങളിലെ മെത്രന്മാർ ക്രമേണ ആർജിച്ച നാമമാണ് കാതോലിക്കാ.

പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന സെലൂക്യ-ടെസിഫോണിലെ മെത്രാനാണ് ആദ്യം കാതോലിക്ക എന്ന പേരെടുത്തത്. ഈ പേര് എന്ന് ഉപയോഗത്തിൽ വന്നു എന്ന് കൃത്യമായി പറയാൻ പ്രയാസമാണെങ്കിലും, 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ സെലൂക്യയിലെ മെത്രാന് "കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാ" എന്ന പര് ഉറച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നിരിക്കണം. 410, 420, 424 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ സമ്മേളിച്ച പേർഷ്യൻ സുന്നഹദോസുകൾ കാതോലിക്കായുടെ അധികാരാവകാശങ്ങൾ നിജപ്പെടുത്തി.

വിപുലമായ അധികാരാവകാശങ്ങളാണ് കാതോലിക്കായ്ക്ക് നൽകപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹത്തിനു കീഴിലുള്ള മറ്റു മെത്രാന്മാരുടെ മേൽ കുറ്റാരോപണമുണ്ടായാൽ അതു തീർക്കുവാൻ കാതോലിക്കായ്ക്ക് അധികാരമുണ്ട്. എന്നാൽ കാതോലിക്കായുടെമേൽ കുറ്റാരോപണമുണ്ടായാൽ അത് ക്രിസ്തുവിന്റെ കോടതിയിൽ മാത്രം വിസ്തരിക്കപ്പെടണം എന്നതാണ് സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയം. ചില കാലഘട്ടങ്ങളിൽ അന്ത്യോഖ്യ പാത്രി

യർക്കീസന്മാർ കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കായുടെ മേൽ ചില അവകാശ വാദങ്ങൽ സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അന്ത്യോഖ്യ പോലുള്ള റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ സഭാനേതാക്കൾ തങ്ങളുടെ സഭാ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടുകൂടാ എന്നായിരുന്നു സുന്നഹദോസ് തീരുമാനം. പിന്നീട് 5-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടെ പേർഷ്യൻ സഭ നെസ്തോറിയ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചതോടെ ഈ സ്ഥാനപ്പേര് അവർ ഉപേക്ഷിച്ചു.

മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ്

മലങ്കര സഭയുടെ ഭാവനയ്ക്ക് അനുയോജ്യമായ ഏതെങ്കിലും ഒരു നവീന സ്ഥാനമല്ല സഭയടെ തലവന് നൽകപ്പെട്ടത്. ഒരു കാലത്ത് മലങ്കര സഭയെ നയിക്കുകയും, നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന പേർഷ്യൻ സഭയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന "കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്ക" എന്ന സ്ഥാനത്തിനാണ് മലങ്കര സഭ പുനർ ജീവൻ നല്കിയത്. പേർഷ്യൻ സഭയുടെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന സെലുക്യ-ടെസിഫോണിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് 4-ാം നൂറ്റാണ്ടോടെ ലഭിച്ച് ക്രമേണ ഉറപ്പായ സ്ഥാന നാമമാണിത്. 5-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം പേർഷ്യൻ സഭ നെസ്തോറിയ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും സഭയുടെ തലവൻ കാതോലിക്ക എന്ന പേർ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യത്തിൽ, അതേ പേർഷ്യൻ സഭയുടെ ഭാഗമായി നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞിരുന്ന മലങ്കര സഭയുടെ തലവൻ പുരാതനമായ ആ സ്ഥാനനാമം സ്വീകരിക്കുന്നത് ഉചിതം തന്നെയല്ലേ?

കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം സഭയുടെ പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കുള്ള വളർച്ചയുടെ ആദ്യത്തെ സുപ്രധാന നാഴികക്കല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ 1934-ലെ ഭരണഘടന ആ വളർച്ചയുടെ പൂർത്തീകരണമായിരുന്നു. ഇവ രണ്ടും കൂടെ ചേരുന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണ് സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വയംശീർഷകത്വവും നിലനില്ക്കുന്നത്.

"കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്ക" എന്ന നാമം മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പുരാതനത്വം വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. വിപുലമായ അധികാര അവകാശങ്ങളാണ് പേർഷ്യയിൽ ഉത്ഭവിച്ച കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കയ്ക്ക് ഉള്ളത്. അച്ചടക്ക നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുവാനും, ആരാധന ക്രമീകരിക്കുവാനും, സഭയെ ആത്മീകമായും ലൗകികമായും കെട്ടിപ്പടുക്കുവാനും, നയിക്കുവാനുമുള്ള അധികാരവും അവകാശവും കാതോലിക്കായ്ക്കുണ്ട് എന്ന് 424-ലെ മർക്കബ്ത്ത സുന്നഹദോസ് തീരുമാനിച്ചു. ഈ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പിൻതുടർച്ചയാണ് മലങ്കര സഭയ്ക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് ഉണ്ടായ ഏതോ ചില കാനോനു

കളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമല്ല സഭ നില നില്ക്കുന്നത്. പുതിയ സ്ഥലത്തും, സാഹചര്യത്തിലും സ്ഥാപിതമായ കാതോലിക്കേറ്റിന് ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു മുന്നേറുന്നതിന് ആവശ്യമായ എല്ലാ നിയമസംഹിതകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഭരണഘടന പിതാക്കന്മാർ രൂപികരിച്ചു. അങ്ങിനെ പുരാതനത്വത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ചയും, പുതിയ സാഹചര്യത്തിലെ പുതുമയും ഒരേ സമയം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ്.

സഭയുടെ വളർച്ചയിൽ ഇത്ര വലിയ പ്രാധാന്യം വഹിച്ച സംഭവത്തിന്റെ ശതാബ്ദിയാണ് ഇപ്പോൾ ആഘോഷിക്കുന്നത്. സഭാചരിത്രത്തിൽ ഈ സംഭവത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം പൂർണ്ണമായും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് വിപുലമായ ആഘോഷപരിപാടികൾ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശതാബ്ദി വെറും ആഘോഷങ്ങൾ മാത്രമാകാതെ സമൂഹത്തിനു നന്മലഭിക്കുന്ന ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങളും ഇതോടനുബന്ധിച്ച് ആസൂത്രണം ചെയ്തുവരുന്നു.

5

The Malankara Orthodox Syrian Church: Historical Self - Understanding and Identity Some Ecumenical Considerations

Fr. Dr. K. M. George

The Malankara Orthodox Syrian Church, together with all churches belonging to the Nazarani Christian community of Kerala, traces its origin to the work of St. Thomas the Apostle of Christ who is believed to have arrived at the ancient seaport of , Kodungalloor (Crangannore) on the Malabar coast in CE 52. In writing about the history and identity of the ancient Christian community in India one has to deal with the figure of St. Thomas both historically and symbolically. While most historians of the west in the colonial period doubted the authenticity of the St. Thomas story, the Christian community in Kerala clung to it as part of its most sacred and cherished tradition. Here one has to look critically at the dominant historiography as developed in the European west and as applied to the non-western world in order to grapple with the issue of early Christianity in India.

In this brief article I shall mention the major historical landmark in the life of the Malankara Orthodox Church and point out some of the key methodological problems we confront in retelling our history and defining our identity. This is done in an ecumenical spirit remembering that the ancient Christian community in India was one body, one family and one church until the arrival of the Portuguese in the 16th century who came as traders and as missionaries of the Roman Church but soon became colonial and ecclesiastical overlords. With their occupation of this ancient Eastern Church started a series of unfortunate divisions that plague us till this day. The present writer fervently hopes that the lost unity of the St. Thomas Christians would be restored in the 21st century.

Name and Family

The name of the church appears in formal documents as Malankara Orthodox Syrian Church under the Catholicate of the East. The Catholicos, the head of the Church now resides at the headquarters of the Church at Devalokam, Kottayam, Kerala, India. (The present Catholicos is His Holiness Baselios Mar Thoma Mathews II. The title Mar Thoma meaning St.

Thomas appears formally with the name of every Catholicos in order to signify the apostolic successior: and the continuity of the apostolic seat from Thomas the Apostle of Christ).

The Church is variously and popularly referred to as Malankara Sabha in Malayalam, as The Indian Orthodox Church by some of its historians, as the Syrian Church in some non-Christian circles, as the Jacobite Church by the undiscriminating members of some other Churches. Greeks and other Eastern Orthodox sometimes refer to this church as the ancient Church of Malabar.

The Malankara Orthodox Church is a founding member of the World Council of Churches in 1948 and is in the family of Oriental Orthodox Churches with the Coptic, Syrian, Armenian, Ethiopian and Eritrean Churches. The Church, together with other Oriental Orthodox, is a dialogue partner with the Eastern Orthodox Churches of the Byzantine liturgical family since 1967, unofficially with the Roman Catholic Church under the aegis of the Pro Oriente Foundation since 1971 and officially with the Roman Catholic Church since 2002. There is also an official bilateral dialogue going on between the Malankara Orthodox Church and the Catholic Church in India since 1986. The Church is also participating in dialogues with the Anglican Church, the EKD or the federation of Protestant Churches in Germany and the World Alliance of Reformed Churches. The first division in the one church of St. Thomas in India occurred during the occupation of the church by the Portuguese. The Portuguese navigator Vasco da Gama landed on the Kerala coast in 1498. The real division occurred after the mid 17th century, precisely after the historic pledge of the Coonen Cross in 1653 when the Christian community rose in protest against the Portuguese and the Roman Catholic colonial domination of the ancient Christians of St. Thomas. The history up to this point is common to all presently different churches that were one and the same church in the pre-Portuguese period. But in narrating this story some of these churches take their later ecclesiastical connections and attribute them anachronistically to the earlier period of Indian Christianity. This is a serious methodological fallacy. The common knowledge handed on to the successive generations arises from the strong conviction that the Indian Christians of St. Thomas were an independent local church (local in the technical ecclesiological sense in which it is used in early Christian ecclesiology. In this sense the Church of Rome, the Church of Alexandria, the Church of Antioch and so on are all local independent churches but inter dependent in faith and sacramental communion).

The Malankara Orthodox Church is deeply aware that the St. Thomas tradition has been kept unbroken in spite of the vicissitudes of history and the various contacts, both friendly and unfriendly, with the ancient Church traditions outside India like Persian, Roman, Syrian and Anglican. We can legitimately say that the community always silently assumed in its self - understanding three elements:

(a) the church in India was founded by St. Thomas the apostle and is apostolic like any other church in the world founded by Peter, Paul and other apostles.

(b) The church in India is Eastern in its ethos and worship and is clearly distinguished from the Latin/Western tradition. This awarness of distinction dawned on them when they first met the Latin West through Portuguese colonial conquerors.

(c) The Church is fully self-governed by its own local heads and is rooted in the social and cultural soil of India.

This awareness always remained latent in the mind of the Church, and there was no challenge to it from any quarters before the arrival of the Portuguese Roman Catholics. It became articulate and explicit beginning with the resistance at the forced Synod of Diamper called by the Portuguese Roman Catholic Archbishop Menezes in 1599. The resistance, however, had been suppressed by the iron hand of the colonial master for more than half a century, but it exploded in the 1653 uprising of the Coonen Cross Oath.

The oral tradition and folklore of the Church had always celebrated the founding of seven churches in Kerala in the Malabar / Malankara region on the South West Coast of India, presently known as Kerala. Some of these historical sites like Niranam are still venerated as centers of the early church in India. In the same way the various Christian families in Kerala trace their family tree back to the four families in which St.Thomas was believed to have established priesthood through laying on of hands in order to continue the ministry of Christ in India. These so-called folk traditions are integral to the self-understanding and identity of the Malankara church. In fact the members of the ancient Christian community, irrespective of their present church affiliation, firmly share this deep conviction. This provides a common ground for the self-understanding of the presently separated churches which emerged from the undivided tradition of 1653 years or so.

This shows, in ecumenical terms that the present division of St. Thomas Christians is a rather recent one and is fomented and sealed by the

intervention of colonial and ecclesiastical interventions from Christian centers outside India as mentioned above.

Spiritually and liturgically the ancient Indian church in the medieval period before the Portuguese era was with the Persian church.

Apparently this was a cordial relationship that fully respected the autonomy / autocephaly of the Indian church and its particular cultural context. The Persian Church in the Mesopotamian region became associated with the name of Nestorius; Patriarch of Constantinople who was condemned as a heretic at the Council of Ephesus in A.D.431. This incident in the 5th century happening within the Roman Empire did not affect the reputation of the Persian church flourishing in the Mesopotamian region and reaching out in an amazing missionary enterprise to several countries in Asia up to China. There is no evidence that the St. Thomas Christians in India were aware of the political and ecclssiastical implications of the issue of Nestorius and the Persian church's association with that name. For the Indians the connection was primarily liturgical and pastoral. The doctrinal and political ramifications of an event that happened in the far away Roman Empire in the 5th century were not probably known to them or irrelevant to their solid self understanding and heritage as the Christians of Thomas, the Apostle of Christ. Syriac language in its Eastern version was known to the Church only through the liturgical tradition. The Christian spiritual and ascetic tradition familiar to the clergy and the people were smoothly in agreement with some of the best spiritual practices of ancient Indian religions of Hinduism, Buddhism, and Jainism. The community affairs were conducted under the leadership of the clergy. There is no evidence that any bishop coming from the Persian tradition ever interfered with the freedom and self-government of the Indian Church.

Parting Ways

The Malankara Orthodox Church in its historical self - understanding claims abides by the Oath of the Coonen Cross of 1653. This was the uprising of the Nazarani Christian community against the Portuguese / Roman Catholic colonial domination of their ancient, independent, Eastern Church in India. In the dramatic act of holding on to the long rope tied to the stone cross in Mattanchery near Cochin, thousands of Malankara Christians took the solemn pledge that they would never go back under the yoke of Rome and the Portuguese. This was the declaration of independence of Indian Christians from foreign political and ecclesiastical colonialism. Essentially this was the first organized self - affirmation of the Indian Christian community against all forms of alien domination.

Although almost all of the Nazarani parishes then existing took part in the Coonen Cross, a large number of them were gradually lured away from their position of resistance back to the "old loyalty" or *"Pazhaya Coor"* (ie.. 53 Years of complete subjugation to Portuguese and Roman Catholic rule) by the concerted efforts of Carmelite missionaries sent by Rome. People who stood by their really old loyalty, that is, the pre-Portuguese and pre-Roman Catholic tradition were called "Puthen Coor" (new loyalty) *probably* because they sought to restore their Eastern Church connections. This is ironic, but can be understood in the colonial context. No wonder the imperial might of the Roman church and the colonial power of the Portuguese could easily interpret in their favour the history of a tiny Indian community in such a way that insiders could be made outsiders and real heirs could be called false claimants and vice versa. This is a major historiographical problem for the Malankara Church. The way they crushed the total opposition of an ancient, indigenous Christian community in India in the 17th century to impose foreign rule and doctrine bears witness to the tremendously oppressive colonial power of the rising West vis-a -vis the rest of the world, and the sad plight of the native communities in Asia, Africa and the Americas. Western Christianity, both Catholic and Protestant, was a willing collaborator and beneficiary in the rise and expansion of European empire all over the earth.

Soon after the event of Coonen Cross the Indian Nazarani community consecrated the head of their community Archdeacon Thomas as a bishop with the title Mar Thoma. The very title of *Mar Thoma* they chose for their new spiritual and temporal head was ample evidence for the real conviction and feelings of the Indian Christian community. The Portuguese rulers and the Jesuit and Carmelite missionaries all had tried to wipe out the deep conviction of the Indian Christians about their apostolic rootedness in the Thomas tradition and their autonomy and indigenous character.

True children of the vigorous Counter Reformation and aggressive colonial and missionary movements, these Roman Catholics earnestly attempted to supplant the conviction of the Indian Christians with the medieval Roman Catholic concepts of Petrine primacy, universal church, universal papal jurisdiction over all Christians and so on. They highlighted the "Law of Peter" over against the "Way of Thoma" (Thomayude margam). They had no knowledge of the indigenous forms of Eastern Christianity nor any respect for the "dark skinned, barbarian" people outside of the west European region. The significance of the Coonen Cross and the later division of the one Indian Church to *Pazhaya Coor* and *Puthen Coor* has to be understood in the light of these circumstances.

A New Turn

The line of the indigenous *Mar Thoma* bishops continued in the tradition of the Puthen Coor people (later known as - the Orthodox /Jacobite Church). Faced with the imposing power and threat of the Portuguese / Roman church, the community leaders wrote to several Eastern Patriarchates like Alexandria and Antioch to bring them help against the western invaders. Thus in 1665 came Abdul Jaleel Gregorios, a bishop from Jerusalem belonging to the West Syrian Patriarchate of Antioch. He began to introduce the practices of the West Syrian Church in India, a process completed over the next two centuries by successive bishops from the Syrian Orthodox Church in the Middle East visiting Malankara.

The title Mar Thoma was changed to Mar Dionysius by another Syrian bishop Mar Gregorios who re - consecrated Mar Thoma VI in 1770. Once again we see the efforts of foreign prelates to mask or eradicate the tradition of St. Thomas symbolized by the title Mar Thoma. They invariably see it as, a threat to their authority and dominion. We will see this colonial interest to keep the Indian church under subjugation reemerging in various forms in the relationship of the Malankara Church with the Syrian Orthodox Church of Antioch until today.

Although the title *Mar Thomas* was out of use for over a century and the title *Malankara Metropolitan* became prominent, especially for legal purposes, the former title was resumed by the Catholicate of the East in the 20th century.

The Mission of Help

The arrival of the Anglican Missionaries at the beginning of the 19th century, and their proposal of the “Mission of Help” apparently to reinvigorate the ancient Malankara Church had far reaching consequences for the unity of the Church. Under the spell of the British colonial rule, Kerala witnessed an all round renaissance in education and social order. The founding of the Kottayam College, presently known as Old Seminary or Orthodox Theological Seminary at Kottayam by Pulikottil Joseph Mar Dionysius II in 1815 with the help of the British Resident Col. Munro and the Travancore Royal family was a major landmark in the cultural history of Kerala.

The collaboration between the British missionaries and the Malankara Church came to an end in 1836 with the Mavelikara Synod where the Malankara Church rejected the proposals of Bishop Wilson of Calcutta for ‘reforming’ the Church. However, the Protestant teachings of the Missionaries of the Church Missionary Society so influenced Abraham Malpan, a

teacher of theology at Old Seminary that he began to edit the Eucharistic liturgy according to the theological principles of Protestant Reformation in Europe. This led to a crisis. After many years of bitter controversy and litigation, the Mar Thoma Church was formed in the latter part of the 19th century thus dividing the Malankara Church once again.

The Syrian Connection

In the fight with the Portuguese, and the British, with the Roman Catholic and Anglican Protestant missionary enterprises, the Malankara Church sought the help of the Syrian Orthodox Church of Antioch in order to maintain its eastern and apostolic character. Some of the bishops who arrived from the Middle East were very committed to the cause of Malankara Church. The Church is very grateful to them, for their sincere spiritual efforts to pastorally help the Indian Church. Unfortunately not all of them had the same pastoral intention. Some of the Syrian prelates began to exploit the muddled situation in the Indian Church and catered to their desire for lording over the Indian Church. The 19th century also witnessed the beginning of a chain of unfortunate litigation within the Malankara Church. Though details vary in each instance of the court case, there were common questions in the mind of the community like the following:

Has the Patriarch of Antioch any authority of jurisdiction over the Malankara Church?

Who has the power of temporal authority over the parish churches and their property - the Malankara Metropolitan or the foreign bishops delegated by the Patriarch?

What is the basis of the identity of the autonomy and identity of the Malankara Church? In what ways can it be fully expressed and realized?

The answers received from various quarters, both directly and indirectly, can be generally indicated as follows:

Firstly, in the circumstances of the Malankara Church in the 17th, 18th and 19th centuries no one raised the issue of the authority of the Patriarch of Antioch, because the Church was in a life and death struggle, first with the Portuguese / Roman Catholic invaders, and then with the British / Protestant colonial reformers. The Syrian Church of Antioch was invited to help the Indian Church. It was clear in the minds of those Indian leaders who invited the foreign prelates that they were guests of the Malankara Church. According to the best of Indian hospitality tradition guest - host relationship is only politely assumed and not explicitly stated. Every time a foreign

bishop conducted himself against this understanding there was simmering resistance in the minds of the leaders of the Malankara Church. It was in 1876 that the Patriarch Peter III decided to visit the Indian Church in the context of the fight between the Malankara Church and the Reform party. The Patriarch felt that his authority would be undermined if he did not act. The Synod that the Patriarch convened at Mulanthuruthy in 1876 was a crucial landmark in the organizational history of the Malankara Church. While acknowledging the positive organizational aspects, one should note that the Patriarch could affirm his direct jurisdiction over the Indian Church. He considered the ancient Malankara Church as some sort of an Archdiocese of the Syrian Orthodox Church of Antioch and subdivided it into seven dioceses. Later Patriarchs generally followed this line, and continued to affirm their direct jurisdictional power over the Indian Church.

The Malankara Church now woke up to the fatal consequences of this patriarchal claim. The Church had barely escaped the colonial clutches of Rome and the British. Now they found themselves in a new situation of subjugation to the Syrian prelates who were originally considered as brothers in faith, helpers and collaborators coming from a sister Church. The waking up process slowly expressed itself in the deep desire for an Indian Catholicos as the head of the Indian Church and symbol of the apostolic autonomy and indigenous identity of the Malankara Church.

Secondly, though the Malankara Church conceded a brotherly spiritual and pastoral care of its faithful by the foreign bishops (they were invited to do so), there was absolutely no doubt in the mind of its leaders about the autonomy of the Malankara Church. The Malankara Metropolitans understood themselves as heads and rulers of the Church in the succession line of Archdeacons and Mar Thoma Bishops. Gradually, however, the Syrian bishops and Patriarchs understood themselves, as in any colonial situation, as the rulers of the Malankara Church. They expected the Malankara Metropolitans, or later Catholicoses, to behave as their subordinates. While the Indian Metropolitans and Catholicoses asserted their community's selfunderstanding of the succession of the apostle Thomas and explicitly affirmed the freedom and identity of the Indian Church, the Patriarchs began to undermine the very tradition of St. Thomas and used spiritual weapons like excommunication of the Indian leaders. For example, the infamous bull No. 203 (June 1970) of Patriarch Yakoob III stating that St. Thomas was not a high priest, and not even priest, because he was absent when Jesus commissioned the apostles, were targeted at the apostolic claims of the Indian Church, ("...for he was not a priest as it is evident form the gospel of St. John 20:21-24. As he was not a priest how did he become high priest?", asked Patriarch Yakoob III).

Unfortunatley, like the Portuguese and the British, the Syrians also succeeded in further dividing the Malankara Church, because one section of the Church, though a minority, supported the uncanonical claims of Patriarchal authority over the Indian Church and agreed to the Patriarchal act of totally trivializing the venerable Indian heritage of St. Thomas and humiliating the great leaders of the Indian Church through such illegitimate acts like excommunication.

(It should be remembered that when the Syrian Antiochian Church came into contact with the Malankara Church from 1665 and onwards, the Syrian Church, in spite of its glorious past, was a small, poor, scattered and illiterate community in the Middle East under the oppressive Muslim rule of the Ottoman Turks. It was always a point of pride for them that they could rule over a church in India with a far larger number of faithful than their own, over a community that was socially superior, economically strong and politically free. People in India received these bishops with generous hopitality and devotion simply because of the latter's spiritual garb and fair skin! A similar situation prevailed in the Syro-Malabar Catholic Church with respect to the white Latin / European bishops who ruled over them until the end of the 19th century. The well-known fulminations of a prominent 17th century Syro-Malabar clergyman like Paremakkal Thoma Kathanar against the arrogance of such white skinned European clergy and how they treated the dark-skinned Indians are worth remembering here.)

The Catholicate, Symbol of Freedom and Autocephaly

The event of momentous importance in the history of the Malankara Church after the Coonen Cross Oath of 1653 was the instituting of the Catholicate in 1912. This was not a sudden happening, but the climax of a long process of awakening in the Indian Church ever since the Portuguese occupation of the Church. All the aspirations of the community to express its identity and apostolic freedom culminated in the Catholicate. The question whether it is a "re-establishment" of the persian Catholicate of ancient days or "establishment" of an independent Catholicate as the symbol of the identity of the ancient Church of St. Thomas in India is irrelevant to a large extent. We cannot ignore the historical aspects of such an institution nor can we underestimate its actual missionary and canonical potential in India. A Christian Church like the Malankara Church with a profound awareness of its apostolic roots, freedom, and long herigate in India has all the authority to institute its own head and organize its own hierarchy like any other ancient apostolic church in the world.

In the 1930s Mar Ivanios, head of a monastery and one of the bishops of the Malankara Orthodox Church joined the Roman Catholic Church with some of his clergy and faithful and set up what is known as Malankara (Rite) Catholic Church. This was a typical case of Uniatism practised by the Roman Church amidst all Eastern Church since the 16th century.

Search for Unity

In 1934 the Malankara Association, the representative body of the people and the clergy of the Church adopted a constitution for the Malankara Church. The then seperate positions of the Malankara Metropolitan and the Catholicos held by two different incumbents were integrated in one incumbent of the apostolic seat of St. Thomas as both the temporal and spiritual head of the Malankara Church. The Constitution, however generoulsy and with a view to future unity of the two factions, provided space for a Patriarch recognized by the Malankara Church, as spiritual head without any power of ordination or jurisdiction, appointment or disposal in the Malankra Church.

Already at the beginning of the 20th century the Malankara Church was divided into two factions: one side supporting the Patriarchal claims of jurisdiction over Malankara and other side holding the ideal of the indigenous, autonomous Malankara Orthodox Church ruled by its own Indian heads. Since the prominent leader of the Indian side then was Malankara Metropolitan Geevarghese Mar Dionysius (Vattasseril), it was called by the other party as Metran’s faction. The Patriarch wreaked vengeance on Mar Dionysius, an outstanding theologian, administrator and saintly figure, by “excommunicating” him uncanonically. The Malankara Church and the civil courts in India rejected the excommunications as an illegal, individual and uncanonial act of a foregin prelate who wanted to suppress the genuine canonical aspiration of the apostolic church of India to manage its own affairs without alien intervention.

The long litigation between these factions was ended in 1958 by the verdict of the Supreme Court recognising the authority of the Catholicos cum Malankara Metropolitan over the Malankara Church. The Patriarch’s party that contested his authority was ordered by the Supreme Court to pay up all the court expenses incurred by the Catholicos side. Immediately after the Supreme Court verdict, the then Patriarch Yakoob III of Antioch and the Catholicos Baselius Geevarghese II agreed to a historic peace settlement by accepting and acknowledging each other. The Catholicos exchanged the Reconciliation document with the Patriarchal delegate Metropolitan Mar Julius at the Old Seminary, Kottayam in December 1958. All peace-loving

people of Malankara and members of the sister churches rejoiced at this precious gift of peace. The Malankara church became one, spiritually and administratively.

Unfortunately this blessing remained only for about 12 years. The Catholicos had exchanged the peace doucment, with the formula 'accepting the Patriarch of Antioch subject to the constitution'. However, the Constitution of 1934 and the title of the Catholicos/Malankara Metropolitan and his apostolic authority all were questioned in a new series of litigation by the Patriarchal party. This led to another historic verdict of the Supreme Court in 1995 re-affirming the validity of the Constitution of 1934 and the authority and position of the Catholicos cum Malankara Metropolitan. The court instructed the Catholicos to convene a Malankara Association meeting of all the parishes of the Malankara Church in order to begin a new era of peace and unity. Although the Association was validly and canonically held in the presence of a Supreme Court observer in 2001 at Parumala, unity was not achieved, not because of the lack of desire for peace on the side of the common people and parishes, but because of the great manipulative skill of a church leader who had ambitions to fulfil in a divided church. Four bishops on the former Patriarchal side declared allegiance to the Constitution of 1934 and to the Catholicos and along with their priests and faithful were reunited with the Malankara Church. The Catholicos publicly declared that doors were still open for peace and unity and exhorted all leaders to respect the people's desire for unity.

It is important to note that both factions held on to their common ground of the same liturgy and same faith in spite of long years of litigation. It is really one Church. The litigation and division were essentially on account of the dispute on authority and jurisdiction, particularly in temporal matters and not on matters of faith. The Supreme Court has upheld more than once the constitution of 1934 as providing solutions for these disputes and as an effective instrument for unity. But far above such legal aspects, most of the true believers are conscious that the Malankara Orthodox Syrian Church is really one body in Christ, in one faith and one worship. Many fervently are "hoping against hope" that the Church would be united once again for the glory of God. (The present writer, for instance, who enjoyed the bliss of unity in the 1960s has never accepted that there are two different church with the names Jacobite and Orthodox, but keeps its oneness in his heart in all humility and hope in God's healing power.)

Conclusion

Retelling the sad story of division among the Nazrani Christians of Kerala

has to be necessarily an exercise of hope for unity as well. Looking at the history and identity of Malankara Orthodox Church from an ecumenical perspective, I am led to raise some broad, elementrary questions that I hope will remain with us in order to help us in some soul-searching and to take us out of the present state of separate existence.

1. If the Nazrani Christian community of St. Thomas could remain as one single Church and family until the 16th century, who divided us and for what cause?

2. To what extent are we justified in fighting each other in the name of Rome or Antioch, Bagdad or Canterbury? Can we the Christians of St. Thomas with as much antiquity, apostolicity and autonomy as these ancient churches organize our affairs on our own without any subservient reference to them or accepting any alien superior authority except that of loving communion?

3. Can we agree on an essential basis of common Christian faith and practice of the undivided Church, choose our own head for the united Church, and evolve our own Indian system of hierarchy and administration while maintaining very cordial and Christian communion with other Churches?

4. What are the racial and economic factors involved in our peopl’s and leaders’ easy submission to foreign ecclesiastical authority during the colonial period as well as in the contemporary post-colonial era?

5. How can we reinstate our own ecclesiological historiographical methods unlike those used by the dominant Churches and colonial masters from the West for their own interests, so that we as a united Church can do effective Christian witness in our pluralistic and secular context?

6

കാതോലിക്കേറ്റ്: സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനം

ഫാ. ഡോ. റ്റി. ഐ. വർഗീസ്

മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് 1912-ൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ട് 100 വർഷം തികഞ്ഞു. ഇതിനോടകം അനേകവിധത്തിലുള്ള സഭാചരിത്ര പഠനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്വത്വാവസ്ഥയുടെ പുനർ വായനയാണ് വളരെ ഹ്രസ്വമായി ഇവിടെ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്.

1. 'കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ശതാബ്ദി' എന്നത് അർത്ഥമാക്കുന്നത് എന്താണ്?

1912 സെപ്തം. 15-നായിരുന്നല്ലോ ആദ്യ കാതോലിക്കായെ വാഴിച്ചത്. മലങ്കരസഭയിലെ അന്നത്തെ നേതൃത്വം കാതോലിക്കേറ്റിനെപ്പറ്റി നിലനിർത്തിയ ചിന്തയിൻപ്രകാരമാണ് ആ നടപടി. അതിൻപ്രകാരം കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനമാണ് നടന്നത്. സ്ഥാപനമെന്ന ചിന്ത ചരിത്രകാരന്മാർക്ക് ഉണ്ടായെങ്കിലും അവരെ കാര്യമാക്കിയില്ല.

കാതോലിക്കേറ്റിനെപ്പറ്റി 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പിതാക്കന്മാർ ചിന്തിച്ചിരുന്നത്: 3-ാം നൂറ്റാണ്ടോടെ പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ രൂപംകൊണ്ട കാതോലിക്കേറ്റ് എന്ന് പിന്നീട് പേരുണ്ടായ സ്ഥാനം നെസ്തോറിയരുടെ നിയന്ത്രണത്തിലായതിനെത്തുടർന്ന് 7-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അത് സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഇടയിലേക്ക് തെഗ്രീസ് എന്ന സ്ഥലം കേന്ദ്രീകരിച്ച് മാറ്റി സ്ഥാപിച്ചു എന്നും അത് 19-ാം നൂറ്റാണ്ട് വരെ അഭിവൃദ്ധിക്ഷയങ്ങളോടെ നിലനിന്നുവന്നിരുന്നുവെന്നും അതാണ് 1912-ൽ മലങ്കരയിൽ പുനഃസ്ഥാപിച്ചതെന്നുമാണ്. പുനഃസ്ഥാപിച്ചതു മുതൽ 2012 വരെ 100 വർഷമായതുകൊണ്ട് കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ശതാബ്ദി എന്നു പറയാൻ പ്രേരിതരായി.

എന്നാൽ 1912-ൽ സ്ഥാപിച്ചത് പുനഃസ്ഥാപനമോ യഥാർത്ഥ സ്ഥാപനമോ എന്ന ചോദ്യം വരുമ്പോൾ ചരിത്രപരമായ പ്രതിസന്ധിയുണ്ടാകുന്നു. പുനഃസ്ഥാപനമെന്ന ചിന്തയിൽ 1912-ൽ സ്ഥാപിതമായ കാതോലിക്കേറ്റ് അതിനുശേഷം അന്ത്യോഖ്യാ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കീസിനെ ആശ്രയിക്കാതെ സ്വതന്ത്രസഭ എന്ന നിലയിൽ, സ്വതന്ത്രമായി കാതോലിക്കായെ മേലിൽ നിയമിച്ചാക്കാനും, മലങ്കരസഭയ്ക്കാവശ്യമുള്ള

മേൽപട്ടക്കാരെ വാഴിക്കാനും, മൂറോൻകൂദാശ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനും അനുവാദവും അംഗീകാരവും കിട്ടി. അവ 1912 മുതൽ നിർവ ഹിക്കുന്നു. അന്നുമുതൽ അംഗീകാരം ലഭിച്ച കാതോലിക്കേറ്റ് 1934–ലെ സഭാഭരണഘടനയിലൂടെയും 1958–ലെ സുപ്രീംകോടതിവിധിയിലൂടെയും തത്വത്തിൽ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തവിധം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. 1964–ൽ കാതോലിക്കാവാഴ്ചയിലൂടെ പാത്രിയർക്കീസും അതംഗീകരി ച്ചു. അതിനുശേഷം അത് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സമസ്ഥാനിയല്ല എന്ന തർക്കങ്ങളും വ്യവഹാരങ്ങളും വിഭജനങ്ങളുമൊക്കെയുണ്ടായെങ്കിലും കാതോലിക്കേറ്റ് അതിന്റെ സേവനങ്ങൾ കൃത്യമായി നിർവഹിച്ചുവരു ന്നു. അത് അങ്ങനെ ശതാബ്ദി തികച്ചത് തികച്ചും മലങ്കരസഭയ്ക്കു അഭിമാനം തന്നെ.

2. 1912–ലെ മലങ്കരസഭയുടെ സഭാപരമായ അവസ്ഥ?

1876 മുതൽ മലങ്കരസഭയിലെ നവീകരണ വിഭാഗക്കാരെ പരാജിത രാക്കാൻവേണ്ടി അന്ത്യോഖ്യാ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കീസിനെ ക്ഷണി ച്ചുവരുത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മലങ്കരമേലുള്ള അധീശത്തം, യാതൊരുവിധ തത്വദീക്ഷയുമില്ലാതെ അംഗീകരിച്ചുകൊടുത്ത മലങ്കരസഭയിലെ നവീ കരണെതിര നേതൃത്വം നവീകരണക്കാർ കോടതിവിധികളുടെ സാഹച ര്യത്തിൽ പരാജിതരായതായി കണ്ടു. അതിനു സുപ്രധാനമായ കാരണ മായിത്തീർന്നത് പുരാതനകാലം തൊട്ടു മലങ്കരയിൽ പാത്രിയർക്കീ സിന്റെ അധീശത്വം നിലവിലിരുന്നു എന്ന വാദവും അത് നവീകരണ മെത്രാൻ പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് അംഗീകരിച്ചിരു ന്നുവെന്നും എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമി അതംഗീകരിക്കുന്നില്ലാ യെന്നതുമായ ആരോപണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. ഈ ആരോ പണം ശരിയാണെന്നു റോയൽ കോടതിയിലെ വിധി പ്രഖ്യാപിച്ച ഭൂരി പക്ഷം ജഡ്ജിമാർ മലങ്കരസഭയുടെ യഥാർത്ഥ ചരിത്രമറിയാതെ, അജ്ഞതയിൽ സമർത്ഥിച്ചത് നവീകരണത്തെ എതിർത്ത വിഭാഗത്തിന് വിജയമായി.

പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പുരാതനകാലം തൊട്ടുള്ള മലങ്കരസഭയുടെമേ ലുള്ള അധീശത്താവകാശവാദം ഉറപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കോടതിയാകട്ടെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഈ വിധമായ അധീശത്തം ആത്മികകാര്യങ്ങളിലായി പരിമിതപ്പെടുത്തുകയും സഭയുടെ ലൗകിക അധികാരം പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നേരിട്ടോ പരോക്ഷമായോ അധികാര ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള മലങ്കര മെത്രാനിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ് എന്നും പ്രഖ്യാപനമുണ്ടായി. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മലങ്കരസഭമേലുള്ള അവകാ ശവാദം ഈ വിധം ഇദംപ്രഥമമായി കോടതിവിധിയിലൂടെ ഉറപ്പിച്ചത് പാത്രിയർക്കീസിന് വൻ നേട്ടവും ഒരു വശത്ത് ക്ഷീണവുമായി. കാരണം

ലൗകികകാര്യങ്ങളിൻ മേൽ ആധിപത്യമില്ലെങ്കിൽ ആത്മീയകാര്യങ്ങളിൽ ആധിപത്യം കിട്ടിയിട്ടെന്തു പ്രയോജനമാണുള്ളത്! കോടതിവിധിയെ മറികടക്കാൻ പാത്രിയർക്കീസിന് ധൈര്യമില്ലായിരുന്നു. അതിനൊരു അവസരം വരാൻ 12 വർഷം വരെ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു പാത്രിയർക്കീസ്. അതാണ് 1909-ൽ സംജാതമായത്. അന്ന് പാത്രിയർക്കീസിനാൽ അവരോധിതനായ വട്ടശ്ശേരിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമൻ മലങ്കര മെത്രാനായിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസ് അദ്ദേഹത്തോടും അദ്ദേഹം നേതൃത്വം നൽകിവന്ന സഭയോടും ആവശ്യപ്പെട്ടത് 1889-ലെ റോയൽ കോടതിവിധി മറികടന്ന് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സർവ്വാധികാരം അംഗീകരിക്കാനാണ്. അതിനു ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമൻ സമ്മതിച്ചില്ല. പാത്രിയർക്കീസാകട്ടെ, ദീവന്നാസിയോസിനെ ഒറ്റപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ നിന്നിരുന്ന ഒരു പ്രഗൽഭ വിഭാഗത്തെ തന്റെ ഭാഗത്താക്കി, ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമനെ മുടക്കി. ഈ വിധം പാത്രിയർക്കീസിനെ അനുകൂലിക്കുന്ന ഒരു കക്ഷിയും പാത്രിയർക്കീസിനെ എതിർക്കുന്ന ഒരു കക്ഷിയും ദീവന്നാസ്യോസ് ആറാമന്റെ കൂടെയും നിലവിൽ വന്നിരുന്ന ഒരു സാഹചര്യത്തിലാണ് കാതോലിക്കാസ്ഥാപനം രണ്ടാമത്തേതായ മെത്രാൻ കക്ഷിയിലുൽഭവിച്ചത്.

അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനിസഭയിലെ മുൻ പാത്രിയർക്കീസിനെ വിളിച്ചുവരുത്തിയാണ് കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷം കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാപനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന നിലപാടെടുത്തു. 1958-ലെ സുപ്രീം കോടതിവിധി വരെ ആ നിലപാട് നിലനിന്നു.

1876 മുതൽ 1912 വരെ മലങ്കരസഭയിലെ നവീകരണേതരവിഭാഗം അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനിസഭയുടെ ഒരു അനിഷേധ്യ ഭാഗമായി നിലകൊള്ളുന്നതായി ശഠിച്ചുവന്നിരുന്ന ഒരു സഭാസ്ഥിതിയിലായിരുന്നു നിലനിന്നിരുന്നത്.

മലങ്കരസഭയുടെ ഉൾഭരണസ്വാതന്ത്ര്യം ബഹുമാനിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു വ്യവസ്ഥാപിത സ്നേഹസൗഹാർദ്ദം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കാബന്ധം നിലനിർത്തി പോരണമെന്നാണ് മലങ്കരസഭയുടെ ആഗ്രഹം. എന്നാൽ അത് പാത്രിയർക്കീസിനോട് നടത്തിത്തരണമെന്ന് മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ഒറ്റക്കെട്ടായി നിന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു നടപ്പിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം വഴി അതിനെ എതിർക്കുന്നതും അനുകൂലിക്കുന്നതുമായ രണ്ട് കക്ഷികളുണ്ടായി. കലഹിപ്പു സഭയെ ക്ഷയിപ്പിച്ചു. നാളിതുവരെ ഇതിനൊരു പരിഹാരം ശാശ്വതമായിട്ടുണ്ടായില്ല.

3. 1912-ലേത് കാതോലിക്കേറ്റോ മഫ്രിയാനേറ്റോ? സ്ഥാപനമോ പുനഃസ്ഥാപനമോ?

പലവിധത്തിലുള്ള ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ മലങ്കരസഭാചരിത്രം, സുറിയാനിബന്ധം, പാത്രിയർക്കേറ്റ്, കാതോലിക്കേറ്റ്, മഫ്രിയാനേറ്റ് എന്നിവകളെ സംബന്ധിച്ച് നിലനിർത്തിയ കാലത്താണ് 1912-ലെ സംഭവം. അത് തത്വത്തിൽ കാതോലിക്കേറ്റോ അഥവാ മഫ്രിയാനേറ്റോ സ്ഥാപനമോ പുനഃസ്ഥാപനമോ അല്ലായിരുന്നു. തൽക്കാലം വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മുടക്കിൽനിന്നും രക്ഷപെടുത്താനുള്ള മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചെന്ന് മാത്രം.

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ മുടക്കിനെത്തുടർന്ന് പാത്രിയർക്കീസിനെ അനുകൂലിക്കുന്നതും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ അനുകൂലിക്കുന്നതുമായ രണ്ടു കക്ഷികൾ രൂപംപ്രാപിച്ചു. ഇവർ പതിറ്റാണ്ടുകളോളം വ്യവഹരിച്ചു. അതിലേക്ക് നയിച്ച കാരണം 1912-ൽ കാതോലിക്കേറ്റ്, മെത്രാൻകക്ഷിയെന്നറിയപ്പെട്ട വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചന്റെ ഭാഗം, സ്ഥാപിച്ചുവെന്നതാണ്. ആ സ്ഥാപനകർമ്മം നടത്തിയ അബ്ദേദ് മശിഹാ, 1912 സെപ്തം. 17-നും 1913 ഫെബ്രു. 8-ലും പുറപ്പെടുവിച്ചതായ രണ്ട് കല്പനകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് 'നിങ്ങളുടെ ആവശ്യപ്രകാരം മഫ്രിയാനയെ അതായത് കാതോലിക്കായെ വാഴിച്ചിരിക്കുന്നു'വെന്നല്ലാതെ ഈ സ്ഥാപനത്തെ 'പുനഃസ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന' സൂചനയില്ല. 1934-ലെ സഭാ ഭരണഘടനയിലാണ് പുനഃസ്ഥാപനമെന്ന് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. 1912-ൽ അത് സ്ഥാപിതമായപ്പോൾ കാതോലിക്കായും മഫ്രിയാനയും ഒരേ സ്ഥാപനമാണെന്ന രീതിയിലാണ് അർത്ഥമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ 1934-ലെ ഭരണഘടനയിലാണ് കാതോലിക്കോസ് എന്ന പേര് മഫ്രിയാൻ എന്നുള്ളത് നീക്കിക്കൊണ്ട് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാവുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ: ഒന്ന്, അതിന്റെ സ്ഥാപനവേളയിൽ മഫ്രിയാന, കാതോലിക്കാ എന്നിവ ഒരേ സ്ഥാനമാണെന്നാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ പ്രഥമമായും തത്വത്തിൽ ആ സ്ഥാനം മഫ്രിയാനയുടേതായിരുന്നു. എന്നാൽ 1934-ലെ സഭാഭരണഘടനയുണ്ടാകുമ്പോൾ മഫ്രിയാന എന്നത് പാടേ ഉപേക്ഷിച്ചു കാതോലിക്കോസ് എന്ന് മാത്രമാക്കി. രണ്ട്, 1912-ൽ അത് 'സ്ഥാപന'മായിരുന്നെങ്കിൽ 1934-ലെ ഭരണഘടനയിൽ അത് 'പുനഃസ്ഥാപന'മായി. ഈ പുനഃസ്ഥാപനമായപ്പോൾ അത് മഫ്രിയാനേറ്റിന്റെ നിലയിലേക്ക് വീണ്ടും അധഃപതിച്ചു. അതായത്, കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ നിലയിലേക്ക് ഭരണഘടനയിലെ മഫ്രിയാനേറ്റിന്റെ ഉയർച്ചയ്ക്ക് ശേഷം ഹൂദായകാനോനും കഫർത്തൂത്താ (869) സുന്നഹദോസിന്റെ വകുപ്പുകളിൽ നിന്നുള്ള ആശയങ്ങളുമാണ് ഭരണഘടനയിൽ നിയമങ്ങളായി കാതോലിക്കോസിന്റെ

ഭരണഭദ്രതയ്ക്കും പാത്രിയർക്കീസുമായുള്ള ബന്ധത്തിനും കൂട്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നത്. മാർ തോമ്മായുടെ സിംഹാസനം തിഗ്രീസിൽ ആയിരുന്നത് 1912-ൽ കാതോലിക്കേറ്റ് പുനഃസ്ഥാപിച്ചതോടെ മലങ്കരയിലേക്ക് മാറ്റിസ്ഥാപിച്ചു എന്നുമുള്ള അനാവശ്യം പിന്നെയും ഭരണഘടനയിൽ കടന്നുകൂടിയതിൽ നിന്നും പിന്നേയും മലങ്കരയിലേത് മഫ്രിയാന മാത്രമാണ് എന്നത് ഉറച്ചു.

ഇവയിൽ നിന്നെല്ലാം മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിതമായത് കാതോലിക്കേറ്റ് അല്ല മഫ്രിയാനേറ്റ് ആണ് എന്നതിന് വേണ്ട തെളിവ് തേടേണ്ട അധികം ആവശ്യമില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ കാതോലിക്കാ മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിലെ 91-ാം പിൻഗാമിയാണെന്നു പറയുന്നതും മഫ്രിയാനയുടെ പിൻഗാമിത്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലയോ! മലങ്കരസഭയിലെ മേലധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തെ കാതോലിക്കാ എന്ന് അത്യധികം ആവേശത്തോടെ പറയുമ്പോഴും ഭരണഘടനയിലും മറ്റു നടപടികളിലും നിലനിർത്തിപ്പോരുന്ന പ്രത്യയശാസ്ത്രം മഫ്രിയാനേറ്റിന്റേതാണ്. കാതോലിക്കേറ്റ് ആണ് മലങ്കരയിലേത് എന്ന് പറയണമെങ്കിൽ മലങ്കരസഭാ ഭരണഘടനയിൽ മാറ്റമുണ്ടായേ മതിയാവൂ. മലങ്കരസഭയിലെ മെത്രാന്മാരും, സഭയടങ്കം പ്രതിനിധീകരിച്ചും ഒരു പ്രഖ്യാപനത്തിലൂടെ കാതോലിക്കേറ്റ് നിലവിൽ വരുത്താവുന്നതേയുള്ളായിരുന്നു. സഭാചരിത്രത്തിൽ പാത്രിയർക്കേറ്റ്, കാതോലിക്കേറ്റ് എന്നീ സഭാദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനങ്ങൾ നിലവിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് ഈ വിധമാണ്. യാതൊരു പാത്രിയർക്കീസും വേറൊരു സഭയിൽ സ്വന്തമായി മേൽപ്പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങൾ നിലവിൽ വരുത്തിയ ചരിത്രമില്ല. മഫ്രിയാനേറ്റ് സുറിയാനി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധീശത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയതും അതിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു വിധേയത്വത്തിലധിഷ്ടിത സ്ഥാനമാണ്. അതിന് കാതോലിക്കായുടേയോ, പാത്രിയർക്കീസിന്റേയോ തുല്യമായ സ്ഥാനാധികാരങ്ങളില്ല. അതു പാത്രിയർക്കീസിനോ റോമിലെ പോപ്പിനോ സൗകര്യവും ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. അതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ് കേരളത്തിൽ രണ്ടിലധികം ആ നിലയിലുള്ള സ്ഥാനികൾ ഉണ്ടായി നിൽക്കുന്നതിന്റെ പിന്നിൽ. മലങ്കരസഭയുടെ ഭരണഘടന സമൂലം പരിഷ്ക്കരിക്കണം. വിശേഷിച്ചും മലങ്കര - അന്ത്യോഖ്യാ ബന്ധം, കാതോലിക്കാ - പാത്രിയർക്കീസ് എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ. അതു മാത്രമല്ല, മലങ്കരസഭയുടെ കാനോൻ ഹൂദായ ആണെന്നതും മാറണം. അതിൽ പറയുന്നത് കാതോലിക്കായുടെ കാര്യമല്ല മഫ്രിയാനയുടെ കാര്യം മാത്രമാണ്. അത് മലങ്കരസഭയ്ക്ക് കാതോലിക്കായെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യാതൊരുതരത്തിലും കാനോനികമായി ബാധകവുമല്ല.

1912-ലേത് മഫ്രിയാനേറ്റ് ആണ്. അത് കാതോലിക്കേറ്റ് അല്ല. അത്

സ്ഥാപനമായിരിക്കെ പിന്നെയെന്തിന് മലങ്കരസഭയുടെ 1934-ലെ ഭരണഘടന മുതൽ പുനഃസ്ഥാപനമാക്കി തീർത്തു. 1934 മുതലോ അതല്ലെങ്കിൽ കുറഞ്ഞപക്ഷം 1925 മുതലോ മലങ്കരയിലേത് കാതോലിക്കേറ്റ് ആണെന്ന് തർക്കിക്കാമെങ്കിലും ഈ തത്വമെല്ലാം 1934-ലെ ഭരണഘടനയിലൂടെ അട്ടിമറിച്ചു.

മലങ്കരസഭയിലെ രണ്ടു കക്ഷികൾ 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ രണ്ടു മഫ്രിയാനാസ്ഥാനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ വിഭാഗങ്ങളിൽ ഒന്നിനു പുറകേ ഒന്നായി സ്ഥാപിച്ചു. ആദ്യത്തേയവർ മഫ്രിയാനയെ കാതോലിക്കായായി കാണാൻ പരിശ്രമിച്ചുവെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടർ അത് പാത്രിയർക്കീസിനു തുല്യതയില്ലാത്ത ഒന്നായി തന്നെ നിലനിറുത്തുവാനും അത്യധികമായി പരിശ്രമിച്ചു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഇരുവരുടേയും താല്പര്യം മഫ്രിയാനേറ്റിനോടാണ് എന്നതും വ്യക്തം. അതാണ് മഫ്രിയാനേറ്റ്. റോമൻ കത്തോലിക്കാ റീത്തുകാരും ഒരു മഫ്രിയാനാസ്ഥാനത്തിനു തുല്യതയുള്ളത് സ്ഥാപിച്ചു മഫ്രിയാനയുടെ ശ്രേഷ്ഠത സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. ഇവരെല്ലാം കൂടി തുടർന്നും ബഹളം വച്ചിട്ട് വലിയ പ്രസക്തിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എല്ലാവരുംകൂടി ഒരു സാക്ഷാൽ കാതോലിക്കോസിനേയോ പാത്രിയർക്കീസിനേയോ ഭാരതത്തിൽ ആക്കുക. എന്നിട്ട് ആ സ്ഥാനിയുടെ കീഴിൽ എല്ലാ മഫ്രിയാനമാരേയും നിലനിർത്തുക എന്നതല്ലേ അഭികാമ്യം. മറ്റുള്ള മാർതോമാ പൈതൃകത്തിലുള്ളവരെയും മറ്റും ഈ സംരംഭത്തിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാൻ പരിശ്രമിക്കാവുന്നതാണ്. അവർക്കും ഉചിതമായ സ്ഥാന - അധികാരങ്ങൾ കൊടുക്കണമെന്നേയുള്ളൂ. അതൊരു എക്യുമെനിക്കൽ സാഹസവും കൂടിയായിരിക്കും. അങ്ങനെ നിലവിൽ വരുത്തുന്ന ഭാരത പാത്രിയർക്കീസിനോ, കാതോലിക്കായ്ക്കോ ഒരു നൂതന ഭാരതബാവായോ, മറ്റേതെങ്കിലും ഭാരതസാഹചര്യത്തിനനുയോജ്യമായ നാമവും നൽകാവുന്നതല്ലേ! അതിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ഐക്യഭാരത ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കും, സാക്ഷ്യത്തിനും സംഗതിയാക്കാവുന്നതല്ലേ! കാതോലിക്കേറ്റ്, മഫ്രിയാനേറ്റ് സ്ഥാപനമോ പുനഃസ്ഥാപനമോ എന്നൊക്കെ ഇനിയും തർക്കിച്ചു പാഴാക്കേണ്ടതുണ്ടോ! സാഹസികപ്രയത്നങ്ങളിലൂടെ ഭാരതത്തിലെ ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന സഭകളെ യോജ്യതയിലെത്തിച്ചു, സേവന തല്പരരാക്കാൻ കഴിവുള്ള ഒരു നേതൃത്വത്തിനു രൂപംകൊടുക്കാൻ കഴിയട്ടെ.

4. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സഭാചരിത്രപരമായ പ്രസക്തി വിലയിരുത്തൽ.

കാതോലിക്കേറ്റിന് സഭാചരിത്രത്തിൽ അതീവ പ്രസക്തിയുണ്ട്. ഇപ്പോൾ എക്യുമെനിക്കൽതലത്തിലും അതീവ പ്രസക്തി നിലനിൽക്കു

ന്നുണ്ട്. സഭാഭരണ - ക്രിസ്തുശാസ്ത്ര രംഗങ്ങളിലും പ്രസക്തിയേ റെയാണ്.

കാതോലിക്കേറ്റ് റോമ്മാസാമ്രാജ്യം പോലെ വിസ്തൃതവും പ്രബല വുമായ പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലേയും അതിന് പുറത്തുള്ള ഏഷ്യൻ ഭൂഖണ്ഡത്തിലേയും രാജ്യങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന സഭകളിലും വ്യാപരിച്ചിരുന്ന മേലദ്ധ്യക്ഷ സ്ഥാനമാണ്. പാത്രിയർക്കേറ്റിനേക്കാളും പ്രാഗൽഭ്യവും ഭരണനൈപുണ്യവും ആഗോളതയും അത് നിലനിർത്തി പ്പോന്നിരുന്നു. ഭാരതസഭ 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യംവരെ അതിന്റെ സജീവ ഭാഗമായിരുന്നു എന്നത് തർക്കവിമുക്ത വസ്തുതയാണ്. പേർഷ്യൻ സഭയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് നെസ്തോറിയനിസത്തിന്റെ പിടി യിലായിപ്പോയി എന്ന് പറഞ്ഞുപോന്നിരുന്നത് ആ കാതോലിക്കേറ്റ് ഒറ്റ പ്പെടുന്നതിനും, ക്ഷയിക്കുന്നതിനും, മറ്റു സഭകളുടെ ആക്രമണ - അതി ക്രമങ്ങൾക്കും കാരണമായി. മദ്ധ്യപൂർവ്വ ഏഷ്യയിൽ യാക്കോബായ ക്കാരും, 16-ാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ പാശ്ചാത്യ റോമൻ കത്തോലിക്കരും സഭ യേയും ആ സഭാബന്ധത്തേയും, ആ ബന്ധത്തിലുൾപ്പെട്ടിരുന്നവരെയും വിഴുങ്ങുന്ന പ്രവണതയാണുണ്ടാക്കിയത്. അതിനു കാരണമായി പറ ഞ്ഞുപോന്നത് നെസ്തോറിയനിസം ആണ്. ആധുനിക ക്രിസ്തുശാസ്ത്ര വിശദീകരണം ഇതിനോടകം നടത്തിയിരിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തിൽ വേദവി പരീതാരോപണങ്ങളിൽ നിന്നും പേർഷ്യൻ കാതോലിക്കേറ്റ് വിമോചിത മാണ് എന്ന സാഹചര്യത്തിൽ കാതോലിക്കേറ്റധിഷ്ഠിത സഭകളുടെ വളർച്ചയ്ക്കും ഉന്നമനത്തിനും മറ്റ് സഭകൾക്ക് പോസിറ്റീവ് ആയ സമീ പന രീതികളിലൂടെ സഹായിക്കാൻ കഴിയും. ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കേരളസഭയിൽ ആവിർഭവിച്ചിട്ടുള്ള മഫ്രിയാനേറ്റും, റോമൻ, റീത്ത് എന്നി വകളിലെ കാതോലിക്കേറ്റുകളും പുനർചിന്തന വിധേയമാക്കേണ്ടതും, അവയിൽ വിശേഷിച്ചും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ കാതോ ലിക്കേറ്റിന്റെ പ്രസക്തി വെളിവാക്കേണ്ടതുമാണ്. മേൽപറഞ്ഞവയെല്ലാം പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളിലും പ്രത്യേക സഭാവിഭാഗങ്ങളുടെ അഭിരുചി കൾക്കുംവേണ്ടി നിലവിൽ വരുത്തിയിട്ടുള്ളവയാണ്. അനേക സമൂഹ ങ്ങളിലായിട്ട് ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ഇന്നത്തെ ഭാരതക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഒത്തൊരുമിച്ച് നിന്ന് ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യം നൽകാൻ കഴിയും. മലങ്കര സഭയിൽ നിലവിൽ വന്ന കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പരമമായ ഉദ്ദേശ്യം സഭാ ഉൾഭരണ സ്വാതന്ത്ര്യ സംരക്ഷണം, മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുക, മൂറോൻ കൂദാശ ഇത്യാദികളൊക്കെ ചെയ്ക എന്ന പരിമിത സേവന മേഖലയാ ണ്. ഇവയൊക്കെ ഒന്നിൽക്കൂടുതൽ മെത്രാന്മാർ ഉള്ളിടത്തൊക്കെയും വേണ്ട ഒരു മെത്രാനുമില്ലാത്തിടത്തും ഇന്നു ചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്, ചെയ്യാ വുന്നതുമാണ്.

ഈ വെളിച്ചത്തിൽ കാതോലിക്കേറ്റ്, മഫ്രിയാനേറ്റ് എന്നിവകളൊക്കെ ഒരു കാലയളവുവരെ പ്രാഗൽഭ്യം തെളിയിച്ച സ്ഥാപനങ്ങളായിരുന്നു എന്ന വസ്തുത അംഗീകരിക്കാം. പിന്നെ അവ ക്ഷയിച്ചുപോയി. അങ്ങനെ ക്ഷയിച്ചുപോയതിനെ ഓരോ സഭകളിലും പുനഃസ്ഥാപിച്ചാലും/സ്ഥാപിച്ചാലും അവയൊന്നും തന്നെ മുൻകാലത്തേതാകണമെന്നില്ല; മുൻകാലത്തേവ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യങ്ങൾ നിലനിർത്തണമെന്നുമില്ല.

മലങ്കരസഭയിലെ ഓർത്തഡോക്സ് വിഭാഗത്തിലെ കാതോലിക്കേറ്റോ/മഫ്രിയാനേറ്റോ സ്ഥാപനത്തിലൂടെയോ/പുനഃസ്ഥാപനത്തിലൂടെയോ നിലവിൽവന്നാലും അത് തത്വത്തിൽ പേർഷ്യൻ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സമ്പൂർണ്ണതകൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പേർഷ്യൻ കാതോലിക്കേറ്റിനെ തത്വത്തിൽ നിഷേധിച്ചുവെന്ന സാഹചര്യത്തിലും തിഗ്രീസിലെ മഫ്രിയാനേറ്റുമായി ഒരു കാലത്തും യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാതിരുന്ന സാഹചര്യത്തിലുമാണ് ഇവിടെ അത് സ്ഥാപിച്ചതും പിന്നീട് ബന്ധമുണ്ടെന്നുള്ള വാദങ്ങളുമൊക്കെ ചമച്ചതും.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് വിഭാഗത്തിന്റെ ഭാരതത്തിലുള്ള ഒരു പ്രധാന സഭാമേലദ്ധ്യക്ഷൻ എന്നതിനപ്പുറമായി ഭാരതത്തിലാകട്ടെ, ഏഷ്യയിലാകട്ടെ, ലോകത്തിലാകട്ടെ ഈ സ്ഥാനിക്ക് എന്തെങ്കിലും വിശിഷ്ടസ്ഥാനവും അധികാരവുമില്ലല്ലോ! ഒരു കാലത്ത് പേർഷ്യൻ കാതോലിക്കേറ്റിനുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനവും അധികാരവും ഏഷ്യൻ ഭൂഖണ്ഡത്തിലുടനീളം നിലവിലിരുന്നത്, ഇന്ന് സ്ഥാപിക്കുക അസാദ്ധ്യം. ഇന്ത്യയിലോ വേണ്ടാ, കേരളത്തിൽ മാത്രമായിട്ടോ അത് അസാദ്ധ്യം.

മലങ്കരസഭയിൽ സ്ഥാപിതമായി നിലനിന്നുപോരുന്ന കാതോലിക്കേറ്റിന് സഭയുടെ ഉൾഭരണ സ്വാതന്ത്ര്യം വേണ്ടവിധം പരിരക്ഷിച്ചുപോരാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അത് സ്ഥാപിതമായത് തന്നെ പിളർന്നിരുന്ന ഒരു സഭാവ്യവസ്ഥയിലാണല്ലോ! അതുമുതൽ പിന്നെയങ്ങ് ഒന്നു രണ്ടു പിളർപ്പു കൂടെയുണ്ടായിട്ടില്ലേ! ഇനിയും പിളർപ്പുണ്ടായിക്കൂടായെന്നും പറയാൻ വയ്യ. പാത്രിയർക്കീസിന്റെയും പാർശ്വവർത്തികളുടേയും കടന്നാക്രമണങ്ങളിൽ നിന്ന് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സമൂഹങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ കാര്യമായിട്ടെന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ സാധ്യമായോ? കാതോലിക്കേറ്റിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സഭാഭരണ വ്യവസ്ഥിതി നിലവിൽ വരുത്താൻ വേണ്ടിയുമായിരുന്നല്ലോ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സംസ്ഥാപനം! 46 വർഷത്തോളം അതിന്റെ സംസ്ഥാപനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തു പോന്നെങ്കിലും കോടതികൾ മുഖേന സാധുത ലഭ്യമായി. എങ്കിലും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ഒരു വിഭാഗം കാതോലിക്കേറ്റിനെ ചോദ്യം ചെയ്തു പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധീശത്വത്തിലധിഷ്ഠിതമായ മഫ്രിയാനേറ്റ് നടപ്പിലാക്കിപ്പോരുന്നു.

കോടതിവിധികൾ അനുകൂലമെങ്കിലും നടപ്പിലാക്കിത്തരുവാൻ രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾ വൈമുഖ്യം കാണിക്കുന്നു. അനേകം രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും, അധികാരത്തിലേറുവാൻ അവർക്കുള്ള അത്യാഗ്രഹവും ഭാരത – കേരളത്തിലുള്ളപ്പോൾ, വിഘടിതമായിക്കിടക്കുന്ന കേരളത്തിലെ ഏതൊരു സഭാവിഭാഗത്തേയും ഒറ്റയ്ക്കായി പിൻതാങ്ങുവാൻ താല്പര്യപ്പെടുന്നില്ല എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ഭാവിയിൽ ഏതെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയപാർട്ടിയുടെ ഏകാധിപത്യമോ, തത്തുല്യ ഭരണസംവിധാനമോ വരികയാണെങ്കിൽ അവർ അനുകൂലിക്കുന്ന സഭാ വിഭാഗത്തിനു പരിഗണന ലഭിച്ചേക്കാം. അത് ആർക്കായിരിക്കും എന്നത് പ്രവചിക്കാവുന്നതല്ല. പുരാതനകാലങ്ങളിലെ മതങ്ങൾക്കും, മതാദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനികൾക്കും സർവ്വാധീശത്തം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത് ചക്രവർത്തിമാരുടെ അടക്കിഭരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സാമ്രാജ്യ – മത സംവിധാനത്തിലാണല്ലോ! അത് നാമാവശേഷമായിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ പ്രതീക്ഷയ്ക്കു വകയില്ല ആർക്കും, യാതൊരു സംവിധാനത്തിനും. കാതോലിക്കേറ്റിനു സഭാചരിത്രത്തിൽ ചരിത്രപരമായി പ്രസക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. സമകാലീന ക്രിസ്തീയ സന്ദേശ – സാന്നിദ്ധ്യ – സേവനങ്ങളിലൂടെ മാത്രമേ ഏതൊരു സഭാസ്ഥാനിക്കും, സഭയ്ക്കും അതിന്റേതായ പ്രസന്നത നിലനിർത്താനാകയുള്ളൂ. ഇവയ്ക്ക് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് കാതോലിക്കേറ്റിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, കഴിയുമെങ്കിൽ പ്രസക്തിയുണ്ട് ഭാവിചരിത്രത്തിൽ. 100 വർഷം ആഘോഷിക്കുന്ന കാതോലിക്കേറ്റ് പ്രസക്തി ഏതുവിധത്തിലൊക്കെയെന്നുള്ളത് നിശ്ചയമായും വിലയിരുത്താവുന്നതും പാളിച്ചകളുണ്ടെങ്കിൽ പരിഹരിക്കേണ്ടതുമാണ്.

സാമ്രാജ്യാധിഷ്ഠിത സാഹചര്യങ്ങളിൽ വളർന്ന് രൂപംകൊണ്ടതായ സഭാ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളും അധികാര കേന്ദ്രീകരണ സംവിധാനങ്ങളും വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചാൽ അവ പൂർണ്ണമായി നടപ്പിലായി എന്നു വരികയില്ല. മാറിയ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ക്രിസ്തീയ നൂതന ദർശനമുണ്ടാവുകയും അതിനനുസൃതമായി ക്രൈസ്തവരും അക്രൈസ്തവരുമായ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാവരേയും വിശാലമായി വീക്ഷിക്കുകയും എല്ലാവർക്കും വിമോചനവും ജീവനും ലഭ്യമാക്കുകയും വേണം. ഈ പരിശ്രമപരിപാടികളിൽ കാതോലിക്കേറ്റിനും സജീവമായി പങ്കുകൊള്ളാം.

5. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം എപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുന്നു?

'സ്വാതന്ത്ര്യം' എന്ന് പറയുമ്പോൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് വൈദേശിക ആധിപത്യത്തിൽ നിന്നും മറ്റും മുക്തമായിരിക്കൽ, സ്വയംഭരണാവകാശം, പ്രവർത്തന സ്വാതന്ത്ര്യം, പരാശ്രയം ഒഴിവാക്കുക, സ്വന്തം കാലിൽ

നിൽക്കുക, പ്രവർത്തന സൗകര്യം നൽകുക എന്നീ വിധമുള്ള അനേകം അർത്ഥങ്ങളാണ്.

മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റുമായി ഈ പദം ബന്ധപ്പെടുത്തുമ്പോൾ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിതമായത് മുതൽ മലങ്കരസഭ വിദേശ സഭാ മേധാവിത്വത്തിൽ നിന്നും വിമോചിതമായി സ്വന്തം കാലിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമായി സഭയുടെ സർവ്വകാര്യങ്ങളിലും ചുമതല ഏറ്റെടുത്ത് ചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായത്, അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന് മലങ്കര സഭമേൽ ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്ന സർവ്വ അധികാരങ്ങളിൽ നിന്നും പാത്രിയർക്കീസ് സ്വയം ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്തു പിൻമാറിയിരിക്കുന്നു. വേറൊരു അധികാരകേന്ദ്രം – കാതോലിക്കേറ്റ് എന്ന പേരിൽ – സംസ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട്. കാതോലിക്കേറ്റ് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനവും കൂടിയാണ്. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്. കാതോലിക്കേറ്റിന് സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതെ വന്നാൽ അത് മലങ്കരസഭയുടെ പാരതന്ത്ര്യമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

1912 സെപ്റ്റം. 15-ന് കാതോലിക്കായെ പാത്രിയർക്കീസ് വാഴിച്ചതിലൂടെ കാതോലിക്കേറ്റും അതിലൂടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സഭാസ്വാതന്ത്ര്യവും നിലവിൽ വന്നു. 1925 മുതൽ രണ്ടാം കാതോലിക്കായേയും തുടർന്നുള്ള കാതോലിക്കാമാരേയും വാഴിച്ചാക്കിയതിലൂടെയും ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉറപ്പിച്ചു. മലങ്കരസഭയുടെ എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ്, മലങ്കരസഭയുടെ പാർലമെന്റ് ആയ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ എന്നിവകളുടെ സമ്മതവും അംഗീകാരവും ലഭ്യമാക്കിക്കൊണ്ടാണ് കാതോലിക്കാ വാഴ്ചകൾ നടത്തിയിട്ടുള്ളത്. 1934-ലെ ഭരണഘടനയുണ്ടാക്കിയതും, കാതോലിക്കായുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പ്, വാഴ്ച, അധികാരം ഇത്യാദികൾ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതും മലങ്കരസഭയുടേയും, കാതോലിക്കേറ്റിന്റെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ തുടർ പ്രവർത്തനമാണ്. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ വ്യവഹാരനടപടികളിലൂടെ അത് സാധുവാക്കിയതും അംഗീകാരവിധേയമാക്കിയതും മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയുമാണ്. കാതോലിക്കേറ്റ് മലങ്കരസഭയിൽ സ്ഥാപിതമായതു മുതൽ ഇതേവരെ അതിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സംരക്ഷിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. മലങ്കരസഭയുടെ തദ്ദേശീകരണത്തിലും, തനതായ വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിലും, ഇതര സഭകളുമായുള്ള എക്യുമെനിക്കൽ ബന്ധങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിലും, ഇതേപോലുള്ള തനതായ വികസനലക്ഷ്യം മുമ്പിൽ കണ്ടുകൊണ്ടുള്ള മറ്റനേക മേഖലകളിലും പ്രവർത്തന നിരതമായിട്ടുണ്ട്.

മലങ്കരസഭയെ അനേകം ഭദ്രാസനങ്ങളായി വിഭജിച്ച് ഭദ്രാസനങ്ങളുമായി ഇടവകകളെ ബന്ധപ്പെടുത്തി കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ഭരണസംവിധാനം കാതോലിക്കേറ്റ് നിലവിൽ വന്നതിനു ശേഷമാണ് കാര്യക്ഷമമായിത്തീർന്നത്. മുൻ പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്ത് വീറോടും വാശിയോടും നിലനിന്നിരുന്ന പല ഇടവകകളും കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ഭരണക്രമത്തിൽ വന്നിരുന്നുവെങ്കിലും അനാവശ്യമായി പാത്രിയർക്കീസിനെ സ്വാധീനിപ്പിച്ചു പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാക്കി കാതോലിക്കേറ്റിൽ വിള്ളലുണ്ടാക്കി.

മലങ്കരസഭയുടെ ഭദ്രാസനങ്ങളുടേയും, ഇടവകകളുടേയും ചുമതലകൾ ഈ സഭയിൽ മാത്രം ഉൾപ്പെട്ടവരാലാണ് നയിക്കപ്പെട്ടും നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടും പോരുന്നത്. സാമ്പത്തിക ആവശ്യങ്ങളിൽ സഭയുടെ ഭരണകാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കപ്പെടാൻ മതിയായ ആസൂത്രണത്തോടെയുള്ള പദ്ധതികൾ സഭയിലെ എല്ലാ മേഖലകളിലും ഉണ്ട്. സാമ്പത്തിക മേഖലയിൽ സഭ സ്വയംപര്യാപ്തതയിലാണ് എപ്പോഴും നിലനിന്നുപോരുന്നത്. സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കുക എന്ന ഈ തത്വം കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ മുഖ്യാദർശങ്ങളിലൊന്നാണ്. അത് അത്യധികം അഭിമാനാർഹവുമാണ്; മലങ്കരസഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം. ഈ വിധം മറ്റനേകം മേഖലകളിൽ മലങ്കരസഭ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അഭിമാനാർഹമായ നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിച്ചിട്ടുണ്ട്; കൈവരിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. ഈ വിധ അനേകനേട്ടങ്ങളുടെ പിറകിൽ പ്രവർത്തിച്ചത് കാതോലിക്കേറ്റിലൂടെ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് ലഭിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യമാണ് എന്നത് തർക്കമറ്റ വിഷയം.

എങ്കിലും സ്വന്തമായ ഒരു വ്യക്തിത്വവും, സ്വകീയതയും, ദർശനവും, സ്വന്തമായ എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് നേടിയെടുക്കാൻ സ്വതന്ത്രാവസ്ഥയിൽ കഴിയേണ്ടതാണ്. സഭയുടെ വിശ്വാസ, ശിക്ഷണ, ആരാധന, ക്രിസ്തീയ ജീവിതസാക്ഷ്യം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിൽ തനി വിദേശീയ സ്വഭാവങ്ങളാണ് മലങ്കരസഭ നിലനിർത്തിപോരുന്നത്. ഇവയിൽ കാര്യമായ മാറ്റമുണ്ടാകണം. അപ്പോഴേ സ്വതന്ത്ര സഭയെന്നവകാശപ്പെടാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കുള്ള പ്രശസ്തിയും അതിലെ കാതോലിക്കേറ്റിനുള്ള സ്വാധീനവുമുപയോഗിച്ച് വിശാലമായ ഒരു ഭാരത സഭാ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി കാതോലിക്കേറ്റിനു പരിശ്രമിക്കാവുന്നതാണ്. പാത്രിയർക്കീസ് രംഗത്തുള്ളവരോടും, മുൻകാലങ്ങളിൽ വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നവരുമായും അനേകം സഹകരണ മേഖലകളിൽ ഒത്തൊരുമിച്ച് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ കഴിയാവുന്നതാണ്. വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം, വേദപുസ്തക പരിഭാഷ, ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യ പ്രസിദ്ധീകരണം, ആതുരസേവനരംഗങ്ങൾ എന്നീവിധമുള്ള അനേകം മേഖലകളിലൊക്കെ മറ്റു സഭകളുടെയും, സംഘടനകളുടെയും സഹകരണത്തിൽ പ്രവൃത്തിക്കാവുന്നതാണ്.

6. 'മലങ്കരസഭ തനതായ സഭാ വ്യക്തിത്വം വികസിപ്പിക്കണം': ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ത്?

ഒരു വ്യക്തിയുടെ വ്യക്തിത്വം വികസിപ്പിക്കുന്നതിന് രണ്ട് മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്: ഒന്ന്, തനതായ കഴിവുകളെ കണ്ടെത്തി വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുക; രണ്ട്, മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നും ഇരവായി വാങ്ങി അവയിലൂടെ വികസിക്കുക. ആദ്യത്തേത് അവനവന്റേതെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തേത് വല്ലവന്റേത്.

മലങ്കരസഭയുടെ തനതായ ഒരു സഭാ വ്യക്തിത്വ വികസനം എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നതും നാളിതുവരെ മലങ്കരസഭയിലുള്ളത് വിദേശ സഭാസമ്പർക്കങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവയാണെന്നും ഇവ വ്യതിയാനങ്ങൾക്ക് കാര്യമായി വിധേയപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, വ്യതിയാനങ്ങൾക്ക് വിധേയമായിത്തീരാതെ മുന്നോട്ടുപോയാൽ വിദേശസഭകളുടെ വേറൊരു പതിപ്പായി മാത്രമേ കാണുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളുവെന്നുമാണ്. മലങ്കരസഭയുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ ഭാരതീയ സാഹചര്യങ്ങൾക്കും, ചിന്തകൾക്കും, ആത്മീയ ദാർശനിക മൂല്യങ്ങൾക്കും രൂപങ്ങൾക്കും യോജിച്ചു കൊണ്ടുപോകാവുന്ന രീതിയിലാക്കണമെന്നത് അങ്ങനെ വിദേശീയ സഭാബന്ധങ്ങളിലൂടെ ബന്ധനത്തിലായിക്കിടക്കുന്ന മലങ്കരസഭാ വ്യക്തിത്വത്തെ അധിനിവേശവിമുക്തമാക്കി രൂപപ്പെടുത്തുക എന്നതും ഈ പ്രയോഗത്തിലുദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്.

മലങ്കരസഭയിലെ ചില മേഖലകൾ തനതായ സഭാ വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിന് വിധേയമാകേണ്ടവയാണ്:

1. സഭയുടെ പേര്: മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായ ഭാരത സഭയുടെ പേര് മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സഭ/മലങ്കരനസ്രാണികൾ എന്നൊക്കെയായിരുന്നുവെന്നതാണ് 16–ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സാക്ഷ്യം. Malabar Christians എന്നായിരുന്നു പാശ്ചാത്യർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന സാധാരണ പേര്. പുത്തൻകൂറ്റുകാർ, പഴയകൂറ്റുകാർ എന്നൊക്കെ 1653–നു ശേഷവും വിളിച്ചെങ്കിലും ഡച്ചുകാരാണ് സുറിയാനിക്കാർ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയതെന്ന അഭിപ്രായവുമുണ്ട്. റോമ്മാക്കാരുടെ കൂടെ കൂടിയിരുന്നവരെ റോമോ – സിറിയൻസ് എന്നും അവരെ എതിർത്ത് നിലനിന്നവരെ റോമാക്കാരല്ലാത്ത പഴയ സുറിയാനിക്കാരെന്നും വിളിച്ചു വന്നിരുന്നു. 19–ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ പഴയ സുറിയാനിക്കാരെ യാക്കോബായക്കാർ എന്നു വിളിച്ചുവെങ്കിൽ 20–ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇവർ നാല് ആയി വിഭജിതരായതിനെത്തുടർന്ന് ഒരു വിഭാഗത്തെ മാർതോമാ സുറിയാനിക്കാർ (മാർതോമ്മാക്കാർ) എന്നും വേറൊരു വിഭാഗത്തെ യാക്കോബായക്കാർ എന്നും നാമകരണം ചെയ്തുപോന്നു. യാക്കോബായക്കാരാണ്

20-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മൂന്ന് വിഭാഗമായത്: യാക്കോബായ, ഓർത്തഡോക്സ്, സീറോ മലങ്കര കത്തോലിക്കർ എന്നിങ്ങനെ.

ഇവരിൽ ഓർത്തഡോക്സുകാർ 1934-ലെ ഭരണഘടനയിൽ ഉപയോഗിച്ച പേര് പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ഓർത്തഡോക്സ് എന്നാണ്. അത് സുറിയാനി ഓർത്തഡോക്സ് സഭയാകുന്ന അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധീശത്വത്തിലുള്ള സഭയുടെ ഒരു ഭാഗമാണെന്നും പറയുവാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ ആശ്ചര്യമെന്നു പറയട്ടെ, അഖിലലോക സഭാ കൗൺസിലിൽ ഈ ഭാരതീയ സഭയുടെ പേര് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് Church of the East എന്നാണ്. ഈ 'കിഴക്കിന്റെ സഭ'യെന്നുള്ളതിൽ നിന്നായിരിക്കണം കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിതമായപ്പോൾ 'കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കേറ്റ്' എന്ന് പറയാൻ പ്രേരിതതമായതന്ന് തോന്നുന്നു. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ്കാർ അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനിസഭയുടെ ഒരു അനിഷേധ്യ ഭാഗമായി തങ്ങളുടെ ചരിത്രം തന്നെ മറന്നു താദാത്മ്യം ഇതിനോടകം പ്രാപിച്ചിരുന്നു. എന്തായാലും 1958-നു ശേഷമുള്ള പാത്രിയർക്കീസ് - കാതോലിക്കാ കക്ഷികളുടെ അകൽച്ചയ്ക്ക് ശേഷമാണ് കാതോലിക്കാകക്ഷി, 'ഓർത്തഡോക്സ്' പ്രയോഗം അവരുടെ സഭയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ കൂടുതലായിട്ട് പ്രയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. എന്നാൽ ഈ ഓർത്തഡോക്സ് പ്രയോഗം വിമർശനങ്ങൾക്ക് അതീതമല്ല എന്നതും ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്ന് ഈ സഭയുടെ പേരായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത് മലയാളത്തിൽ 'ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭ' എന്നാണ്. എന്നാൽ അത് ഇംഗ്ലീഷിൽ തനി വിവർത്തനം ചെയ്തുപയോഗിക്കുമ്പോൾ Orthodox Syrian Church എന്നാകുന്നത് നേരെ വിപരീതാർത്ഥത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിൽ Orthodox Syrian Church എന്നു പറയുന്നത് നമ്മുടെ സഭയേ അല്ല. അത് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സുറിയാനിസഭയയാണ്. നാം പ്രഥമമായും 'ഓർത്തഡോക്സ്' അല്ലെങ്കിൽ 'സുറിയാനി' സഭയാണോ? സുറിയാനി പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആരാധനക്രമങ്ങളും, വിശ്വാസങ്ങളുമൊക്കെ സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ട് ഭാരതീയരായ മലങ്കര സഭാംഗങ്ങൾ സുറിയാനിക്കാരാകയില്ലല്ലോ! ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിന് പ്രഥമമായും ഊന്നൽ നൽകുന്നതുകൊണ്ട് Orthodox Church എന്ന വിശേഷണം അന്വർത്ഥമാണ്. സിറിയൻ ആരാധനക്രമങ്ങളും, മറ്റും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന ഒരു ഓർത്തഡോക്സ് സഭയാണ് നാം എന്ന് പറയണമെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ Syrian Orthodox Church എന്ന് മാത്രമാണ് ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്. ഭാരത ഓർത്തഡോക്സ്, മലങ്കര സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ്, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് എന്നീ വിധമുള്ള നാമങ്ങൾ സഭയെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കാമെങ്കിലും നിശ്ചിതമായതും അർത്ഥസമ്പൂർണ്ണതയുള്ളതുമായ ഒരു നാമം

ഈ സഭയ്ക്ക് നൽകേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ആവശ്യമാണ്. പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷക്കാർ പോലും Malankara Yacobaya Syrian Orthodox എന്നാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. നമ്മൾ ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന സഭയുടെ പേര് നൽകുന്ന സൂചന നമ്മൾ തന്നെ നമ്മുടെ പേര് അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും തമസ്ക്കരിക്കുന്നു എന്നതല്ലേ! ശരിയായ ഒരു പേര് നിശ്ചയമായും സഭയുടെ തനതായ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അതേപോലെ തന്നെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പേരും.

2. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പേര്

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിൽ 1912-ൽ സ്ഥാപിതമായ കാതോലിക്കേറ്റ് മഫ്രിയാനേറ്റോ കാതോലിക്കേറ്റോ എന്തുമാകട്ടെ, കാതോലിക്കേറ്റിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഭാവിയിൽ തർക്കമുണ്ടാക്കാവുന്ന ആശയങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടണം. ഇതിൽ പ്രഥമമായും പരിഗണിക്കേണ്ടത് 1912-ൽ സ്ഥാപിതമായത് കാതോലിക്കേറ്റോ മഫ്രിയാനേറ്റോ എന്നതാണ്. അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കീസിനാൽ അത് സ്ഥാപിതമായി. എന്നാൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന് വേറൊരു സഭയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് മറ്റൊരു സഭയിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് എന്തധികാരമാണുള്ളത് എന്ന് നിശ്ചയമായും ചോദിക്കാവുന്നതാണ്. അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി സഭാപാരമ്പര്യത്തിൽപ്പെട്ട മഫ്രിയാനേറ്റ് വേണമെങ്കിൽ സ്ഥാപിക്കാം. അത് അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധീശത്വത്തിലുള്ളതാണ്. അപ്പോൾ 1912-ൽ മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കാകക്ഷിയിൽ സ്ഥാപിതമായത് മഫ്രിയാനേറ്റ് മാത്രമാണ് എന്നത് സുവ്യക്തം. അങ്ങനെ സ്ഥാപിതമായതിനെ കാതോലിക്കേറ്റ് എന്നും മഫ്രിയാനേറ്റ് എന്നുമൊക്കെ ഒരേസമയം പേരുവിളിച്ചു വന്നിരുന്നത് ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾക്ക് വഴി തെളിയിക്കും. വേറെ രണ്ട് കാതോലിക്കാമാർ കേരളത്തിൽ ആവിർഭവിച്ചിരിക്കെ കൂടുതൽ ചിന്താക്കുഴപ്പം ഭാവിയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

മറ്റൊന്ന് മലങ്കരയിൽ 1912-ൽ സ്ഥാപിച്ചത് 'കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കേറ്റാണ്.' ഇതിൽ വളരെയധികം ആഹ്ലാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ സംജ്ഞകൊണ്ട് ആ സ്ഥാനത്തെ മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രം വിസ്മരിച്ചു പരിമിതപ്പെടുത്തുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നത്.

"കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കേറ്റ്' പുരാതന പേർഷ്യൻ സഭയിലെ കാതോലിക്കേറ്റോ അതിന് തുല്യമായ സ്ഥാനമോ അല്ല അത് തെഗ്രീസിലെ മഫ്രിയാന സ്ഥാനം മാത്രമാണ്. അന്ത്യോഖ്യാ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധീശത്തത്തിൻകീഴിൽ കഴിഞ്ഞുവരുന്ന ഒരു സ്ഥാനം. ഇത് പാത്രിയർക്കീസ് നിർത്തലാക്കി. നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ ചരിത്രമുള്ള മലങ്കരയിൽ 1912-ൽ ഇത് സ്ഥാപിച്ചു എന്ന് പറയുന്നത് അന്ത്യോഖ്യൻ അടിമ

ത്വത്തെ എതിർക്കുമ്പോൾ തന്നെ വേറെ വിധത്തിൽ ആശ്ലേഷിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഇതിലെ വിരോധാഭാസം. തോമാശ്ലീഹായുടെ പിൻഗാമിത്വവും അപ്പോസ്തലിക സിംഹാസനവും അവകാശപ്പെടുന്ന യാതൊരു ഭാരത സഭാ സമൂഹത്തിനും അവയിൽ വിശേഷിച്ചു മാർതോമാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ഇത് ഒട്ടും അഭിമാനകരമല്ല.

അതുകൊണ്ട് 1912-ൽ സ്ഥാപിതമായത് ഒരു സുപ്രധാന വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനമെന്നു പറയാം. അത് കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കേറ്റും മഫ്രിയാനേറ്റുമൊക്കെയാണെന്നും പുനഃസ്ഥാപനവും സ്ഥാപനവുമൊക്കെയെന്നും ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നതും ബഹളം വയ്ക്കുന്നതും അതീവ ഗതികേടു തന്നെ. 1912-ൽ സ്ഥാപിതമായ ആ സ്ഥാനിയെ കാതോലിക്കാ, പാത്രിയർക്കീസ് എന്നൊക്കെയോ മറ്റേതെങ്കിലും ഭാരതീയ സാഹചര്യമനുസരിച്ചുള്ള മതാചാര്യ ശ്രേണിയിലെ നാമത്തിലോ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അതല്ലേ കൂടുതൽ അഭികാമ്യം. 1925 മുതലുള്ള മലങ്കര സഭാ കാതോലിക്കാമാരെ കാതോലിക്കാ എന്നു വിളിക്കാമെങ്കിലും ഭരണഘടനയിലും മറ്റുമുള്ള വിഘാതങ്ങൾ നീക്കേണ്ടതാണ്.

മറ്റു ചില മേഖലകൾ തനതായ സഭാ വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിനായി വിധേയമാക്കേണ്ടവ, സഭയുടെ തദ്ദേശീകരണ മേഖലയാണ്. വിശ്വാസം, ആരാധന, ശിക്ഷണക്രമങ്ങൾ, സഭയുടെ ചരിത്രപാരമ്പര്യ വീക്ഷണങ്ങൾ, ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യങ്ങൾ, മറ്റു ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങളും, അക്രൈസ്തവ വിഭാഗങ്ങളുമായുള്ള എക്യുമെനിക്കൽ ബന്ധങ്ങൾ തുടങ്ങി അനവധി മേഖലകളിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടുകഴിയാതെ ഇഴകിചേർന്നു ഉത്തമ ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യം നിർവഹിക്കേണ്ടതാണ്. ഇവയ്ക്കുവേണ്ട ഉചിതമായ നടപടികളും, ക്രമീകരണങ്ങളും, ഒരുക്കങ്ങളും സഭയുടെ ഭാഗത്തു നിന്നുണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ലോകത്തുള്ള ഓർത്തഡോക്സ് കുടുംബങ്ങളിൽപ്പെട്ട സഭകളുമായിട്ടേ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് സംസർഗ്ഗം പാടുള്ളൂ എന്നുള്ള സങ്കുചിതത്വ മനോഭാവം വെടിഞ്ഞു മറ്റു സഭകളും വിശേഷിച്ചു ഭാരതത്തിൽ തന്നെയുള്ള അനേകം സഭകളുമായി ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കാവുന്ന മേഖലകളൊക്കെ കണ്ടുപിടിച്ചു, സഹകരിച്ചു ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യത്തിൽ പങ്കാളിയാകാവുന്നതല്ലേ! ഭാരത സഭകൾ ഒത്തൊരുമിച്ചു നിന്ന് ക്രിസ്തുവിനെ സാക്ഷിക്കുന്ന ഒരു സംരംഭത്തിനും ഭൂലോകത്തിൽ വെച്ചേറ്റവും അധികം മതങ്ങളുള്ള ഭാരതത്തിൽ ആ മതങ്ങളുമായി ചേർന്നുനിന്നുകൊണ്ട് മനുഷ്യർക്ക് സ്നേഹവും, സൗഹാർദ്ദവും, വിടുതലും, വിമോചനവുമൊക്കെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന വേദികൾ ഒരുക്കുകയും അവയിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതല്ലേ മലങ്കരസഭയ്ക്കും!

മലങ്കരസഭ തനതായ ഒരു സഭാ വ്യക്തിത്വം വികസിപ്പിക്കണം എന്നു പറയുമ്പോൾ സഭയിലുള്ളവർക്കും സഭയ്ക്ക് പുറത്തുള്ളവർക്കും ഈ വികസനത്തിൽ പങ്കാളിത്തം ലഭ്യമാകണം എന്നത് തീർച്ചയാണ്. സഭയ്ക്കകത്തും പുറത്തും മലങ്കരസഭ തനതായ ഒരു വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

സമകാലീന ഭാരതസാഹചര്യത്തിലും, സമകാലീനരായ മനുഷ്യരുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും മുൻഗണനന കൊടുത്ത് ക്രിസ്തീയസാക്ഷ്യം നിർവഹിക്കാൻ സഭയ്ക്ക് കഴിയേണ്ടതാണ്. ചിലയിടത്തൊക്കെ ചിലത് ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മലങ്കര സഭയുടെ പ്രതിച്ഛായയെ ഉയർത്താൻ അവ പര്യാപ്തമായിട്ടില്ല. അസമാധാനവും, അക്രമവും, അരാജകത്വവും, അനീതിയും, അസമത്വവുമൊക്കെക്കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്ത് സഭയ്ക്കു കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയേണ്ടതാണ്.

7. 'കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ശതാബ്ദി'യിൽ തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെ വിലയിരുത്തുന്നു?

മലങ്കരസഭയിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെയും മറ്റും പ്രയത്നഫലമായി ഒരു മുതിർന്ന സഭാദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം നിലവിൽ വന്നു. അത് ആരംഭത്തിൽ മഫ്രിയാനേറ്റ് ആയിരുന്നുവെങ്കിലും കാലക്രമേണ കാതോലിക്കേറ്റ് ആയി. അതിന്റെ പ്രാരംഭ വൈതരണികൾ അതിജീവിച്ചു ശക്തിയാർജ്ജിച്ചു ഇപ്പോൾ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സർവ്വ ബഹുമാന - അധികാരങ്ങളോടും കൂടെ ഒരു പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനം പോലെ മലങ്കരസഭാ സ്വാതന്ത്ര്യം സംരക്ഷിച്ചു നിലനിന്നു മുന്നേറുന്നു. ഇത് നിശ്ചയമായും അഭിമാനാർഹം തന്നെ. വിശേഷിച്ചും കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ശതാബ്ദി ആഘോഷിക്കുന്ന വേളയിൽ. ഈ വിധം സ്ഥാപിതമായ മലങ്കരസഭാ മേലദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം സാധുവല്ല, പാത്രിയർക്കാ സ്ഥാനത്തിന് സമമല്ല എന്നൊക്കെയുള്ള ഇടവേളകളിലെ വിവാദങ്ങൾക്ക് സുദീർഘമായ പോരാട്ട ചരിത്രമുണ്ടെങ്കിലും അവയൊന്നും ഈ സ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന്റെ മഹിമയേയോ സേവനപരിപാടികളുടെ നിർവ്വഹണത്തേയോ, വളർച്ചയേയോ കളങ്കപ്പെടുത്താൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നില്ല. അത് നാൾക്കുനാൾ ശക്തിയാർജ്ജിച്ചു. അത് നിലവിൽവന്ന സഭാവിഭാഗത്തിന്റെ പ്രചോദനവും ആത്മാർത്ഥ പ്രോത്സാഹനവും പ്രാർത്ഥനയും സഹകരണവുമെല്ലാം കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ വളർച്ചയിലെ ശക്തിയും സുപ്രധാന ഘടകങ്ങളുമാണ്. ഇന്നത് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പരമോന്നത സഭാധ്യക്ഷസ്ഥാനമാണ്. യോഗ്യരായ ആളുകളെ സഭയുടെ പാർലമെന്റ് ആയ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോ

സിയേഷന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ ഈ സ്ഥാനത്തേക്കാക്കുന്നു. മല ങ്കരസഭയുടെ കാതോലിക്കോസ് ആ സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്നത് മൊത്ത ത്തിലുള്ള സഭയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പും, അംഗീകാര സിദ്ധിയോടുമാണ്. കാതോലിക്കാസ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചവരെല്ലാംതന്നെ തങ്ങളെ സഭയേൽപിച്ച ചുമതലകൾ യഥായോഗ്യം നിറവേറ്റിയിട്ടുണ്ട് എന്നതിൽ സഭ അത്യധികം ചാരിതാർത്ഥ്യത്തോടെ അവരുടെ സേവനങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മലങ്കരസഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഈ കാതോലിക്കാവിഭാഗം ഇത്രയെങ്കിലും അതിന്റെ ഇതേവരെയുള്ള വിദേശസഭാധിനിവേശ ചരിത്രത്തിൽ, മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തി നുവേണ്ടി ചെയ്തല്ലോ! 'മലങ്കരനസ്രാണി'കളിലെ ഒരു വിഭാഗം റോമ്മൻ കത്തോലിക്കരുടെ കീഴിലും, വേറൊരു ഭാഗം അന്ത്യോഖ്യാ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധീശത്തം സമ്മതിച്ചും പോരുന്ന സാഹചര്യ ത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യം സംരക്ഷിച്ചു കാത്തുപോ രുന്നത്, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും അതിന്റെ കാതോലിക്കേറ്റും ആണ്. മാർത്തോമ്മാ സുറിയാനി സഭയ്ക്കും ഈ വസ്തുതയിൽ അഭി മാനത്തിന് അത്യധികമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. സീറോ - മലബാർ, സീറോ - മലങ്കര എന്നീ കേരള റീത്തുകളിലെ അംഗങ്ങൾ അവരുടെ സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ റോമിലെ പോപ്പിന് അടിയറ വെച്ച് മാർത്തോമാ ഒന്നാ മൻ മുതലുള്ളവരോടുള്ള വൈരാഗ്യം തീർത്തതുപോലെ, പാത്രി യർക്കീസ് പക്ഷത്തുള്ള മലങ്കര സഭാംഗങ്ങൾ ദുർവ്വാശിക്കാരായ നേതൃ ത്വത്തിന്റെ പിടിയിലകപ്പെട്ട് പാത്രിയർക്കീസിന് അവരുടെ സഭാസ്വാ തന്ത്ര്യം തീറെഴുതി കാതോലിക്കാ വിഭാഗത്തോട് വൈരാഗ്യം തീർക്കു കയല്ലേ ചെയ്തത്!

വാശിയെല്ലാം മറന്ന്, ഒന്നിച്ചുനിന്ന് ഒരു സുശക്തമായ ഭാരത നസ്രാ ണിസഭയെ സ്വതന്ത്ര വ്യക്തിത്വത്തിൽ കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ അവസരം ഉണ്ടാ കണം. മലങ്കരസഭയിലെ കാതോലിക്കേറ്റും അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സഭയുടെ സ്വതന്ത്ര സഭയായിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും ഭാവിയിൽ പ്രചോ ദനം നൽകണം.

അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ ലോകത്തിൽ ആകമാന സുറി യാനി സഭയായൊന്നുണ്ടെന്നുള്ള സങ്കൽപമുണ്ടാക്കി ഭരണഘടനയിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളതും ആ ആഗോളസുറിയാനി സഭയുടെ പ്രധാനിയാണ് പാത്രിയർക്കീസ് എന്നതും ആ സുറിയാനിസഭയുടെ ഒരു വിഭാഗമാണ് മലങ്കരസഭയെന്നുള്ളതുമൊക്കെയുള്ള സങ്കൽപങ്ങൾ. ഭരണഘടനയിൽ നിന്ന് മാറ്റേണ്ടതാണ്.

മലങ്കരസഭയുടെ ഉൾഭരണ കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രി യർക്കീസും മറ്റു വിദേശാധിനിവേശ സഭാശക്തികളും ഇടപെടരുത്

എന്നുള്ള ഏക ഉദ്ദേശ്യമല്ലേ പ്രധാനമായും മുന്നിട്ടുനിന്നിരുന്നത് മലങ്കര സഭയെ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ സ്വതന്ത്രാവസ്ഥയിലേക്ക് നീക്കുവാനും നയി ക്കുവാനും അതിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന കാതോലിക്കേറ്റിനു കഴിഞ്ഞി ട്ടുണ്ടോ? സഭയുടെ സ്വതന്ത്രാവസ്ഥയെപ്പോലും ശക്തീകരിച്ചു വളർത്തി യിട്ടുണ്ടോ? മലങ്കരസഭയുടെ ഇടവകകളിൽ സമാധാനപൂർവ്വം നിന്ന് ആരാധിക്കാൻ സഭാതർക്കം ഹേതുവായിട്ടു കഴിയുന്നുണ്ടോ? അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു പ്രബലരായി വിഹരിക്കുന്ന ശക്തികളെ അമർച്ച ചെയ്യാൻ എന്തെങ്കിലും വഴി കണ്ടെ ത്തിയിട്ടുണ്ടോ? വിദേശീസഭാശക്തികളും അവരുടെ പിണിയാളുകളും സഭയിലതിക്രമിച്ചു കടന്നു അരാജകത്വം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് എന്നാണ് ഒരവസാനമുണ്ടാകുന്നത്? ദുഷിപ്പോപദേശങ്ങളുടെ കടന്നാക്രമണങ്ങൾക്ക് ഒരു കടിഞ്ഞാണിടുവാൻ സഭയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ ചെയ്യാൻ കഴി ഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ആധുനിക സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ ദോഷവശങ്ങൾക്ക് വിധേ യരായവരെ രക്ഷപെടുത്താൻ വേണ്ട സംവിധാനങ്ങൾ കണ്ടെത്തി നട പ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ? ഇങ്ങനെ അനവധി ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കണ്ടെത്തേണ്ടതുണ്ട്.

സഭാപരമായ അനേകം ചുമതലകൾ സഭയ്ക്ക് ചെയ്യാനുണ്ട് എന്നത് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കും. സഭാസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഭരണപരമായ സ്വകീയ തയിൽ മാത്രമൊതുക്കി നിർത്തുന്നതിൽ വലിയ പ്രസക്തിയില്ല. നാനാ മുഖങ്ങളിലുള്ള സഭാജീവിതത്തിലും ലോകജീവിതത്തിലും മലങ്കരസ ഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രകടമാക്കണം.

കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചതു മുതൽ മലങ്കരസഭയിൽ വഴക്കോടു വഴ ക്കാണ് അരങ്ങേറിയിട്ടുള്ളത്. ഇത് പരിഹരിക്കാൻ ഏതുവിധത്തിലൊക്കെ കഴിയുമെന്ന് സഭയായിട്ട് ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. വഴക്കിട്ട് സമയവും, അർത്ഥവും, ശേഷിയുമൊക്കെ ഇനിയും നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ ഏതുവിധം നല്ല കാര്യങ്ങൾക്ക് അവ വിനിയോഗിക്കാം എന്നതും ആലോചിക്കേണ്ട താണ്. ഇതിലേക്ക് വേണ്ട പദ്ധതികളും പഠനങ്ങളും സഭയുടെ സർവ്വോ ന്മുഖമായ അഭിവൃദ്ധിയെ മുന്നിൽ കണ്ട് നടത്തേണ്ടതാണ്.

7

സഭാതലവന്മാരുടെ സ്ഥാനനാമങ്ങൾ

വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ

പുരാതന ക്രൈസ്തവ സഭകളുടെ തലവന്മാർ പോപ്പ്, പാത്രിയർക്കീസ്, കാതോലിക്കാ എന്നിങ്ങനെയാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും ആർച്ചുബിഷപ്പുമാരും തലവന്മാരായ സ്വതന്ത്ര സഭകളുമുണ്ട്. ഒരേ സമയം ഒന്നിലധികം പദവികളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന സഭാതലവന്മാരുമുണ്ട്. ഇടക്കാലത്ത് സ്ഥാനനാമം മാറ്റി പുതിയതു സ്വീകരിച്ചവരുണ്ട്. നാമമാത്രമായി ഈ പദവികൾ ഉപയോഗിക്കുന്നവരുമുണ്ട്.

കാതോലിക്കോസ്

പുരാതന റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിലെ അഞ്ചു പ്രമുഖ നഗരങ്ങൾ കേന്ദ്രമാക്കി നാലും അഞ്ചും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ പാത്രിയർക്കേറ്റുകൾ രൂപം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ സാമ്രാജ്യത്തിനു പുറത്ത് അതിനു തുല്യമായി വിവിധ കാതോലിക്കേറ്റുകൾ രൂപമെടുത്തു.

പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റും (എഡി 315) ട്രാൻസ്-കൊക്കേഷ്യൻ പ്രദേശത്ത് (പഴയ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ തെക്കു പടിഞ്ഞാറു ഭാഗം) അർമേനിയൻ (എഡി 363), ജോർജിയൻ / ഐബീരിയൻ (എഡി 475), അൽബേനിയൻ (എഡി 552) എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു കാതോലിക്കേറ്റുകളും ഇക്കാലത്തു സ്ഥാപിതമായി.

റോമാസാമ്രാജ്യത്തിലെ പാത്രിയർക്കീസും സാമ്രാജ്യത്തിനു പുറത്തുള്ള കാതോലിക്കോസും തുല്യ പദവികളാണ്. 'കാതോലിക്കോസ്' അഥവാ 'കാതോലിക്കാ' എന്ന വാക്ക് റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ സ്ഥാനസംജ്ഞ ആയിരുന്നു. ഒരു ഭൂപ്രദേശത്തിന്റെ മേൽ അധികാരമുള്ള ആളെന്ന് വിവക്ഷിക്കുന്നു. 'പൊതുപിതാവ്', 'പൊതുവിന്റെ ആൾ' എന്നൊക്കെയാണ് ഈ ഗ്രീക്ക് പദത്തിന്റെ അർത്ഥം.

പൗരസ്ത്യ സഭ

പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ സെലൂക്യാ-സ്റ്റെസിഫോണിലെ മെത്രാനായിരുന്ന പാപ്പാ ബർ ഗഗായി (285 – 327) ആകമാന പേർഷ്യൻ സഭയുടെ നേതൃത്വം ഏറ്റെടുക്കുകയും എ.ഡി. 315ൽ 'കാതോലിക്കോസ്' എന്ന പദവി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹമാണ് സഭാചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ആദ്യത്തെ 'കാതോലിക്കാ'. ഈ സ്ഥാനമാണ് എ.ഡി.

410 മുതൽ 'പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ' എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. സെലൂക്യാ യിലെ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ കാതോലിക്കാ എന്ന പദവി സ്വീകരി ച്ചത് എ.ഡി. 231ലാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. എ.ഡി. 424ൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ, പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന സ്ഥാനസംജ്ഞയും സ്വീകരിച്ചു. എ.ഡി. 486ൽ പേർഷ്യൻ സഭ അന്ത്യോഖ്യൻ വേദശാസ്ത്രം സ്വീകരി ക്കുകയും നെസ്തോറിയോസിനെയും മറ്റും സഭാപിതാക്കന്മാരായി അംഗീ കരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവിടുത്തെ സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ ബാബിലോൺ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നും അസിറിയൻ (നെസ്തോറിയൻ) കാതോലിക്കാ എന്നും സഭാചരിത്രത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

എന്നാൽ അസിറിയൻ (നെസ്തോറിയൻ) സഭയോടു ചേരാതെ പേർഷ്യയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ന്യൂനപക്ഷമായ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനു കീഴിലായിരുന്ന 'കിഴക്കിന്റെ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ'മാർ എ.ഡി. 559 മുതലും തിഗ്രീസിലെ 'മഫ്രി യാനാ'മാർ എ.ഡി. 629 മുതൽ നേതൃത്വം നൽകി. സെലൂക്യായിലെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റിനു പകരമായി തിഗ്രീസിലെ മാഫ്രിയാനേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചതുകൊണ്ട് മഫ്രിയാനാമാരെ ചിലപ്പോൾ കാതോലിക്കാ എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു. 1863ൽ ഈ സ്ഥാനം നിന്നുപോയി.

പുരാതനമായ അസിറിയൻ (നെസ്തോറിയൻ) സഭ 1968 മുതൽ ടെഹ റാൻ (ഇപ്പോൾ ഷിക്കാഗോ), ബാഗ്ദാദ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ കേന്ദ്രമാക്കി രണ്ടു പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുക യാണ്. കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഇരു കക്ഷികളും 1995ൽ യോജി ക്കുകയും ഷിക്കാഗോയിലുള്ള പാത്രിയർക്കീസിനെ സഭാതലവനായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആഗോള തലത്തിലും യോജിപ്പിനുള്ള ശ്രമ ങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. ബാബിലോണിലെ കൽദായ കത്തോലിക്കാ പാത്രി യർക്കീസ് കൽദായ കത്തോലിക്കാ റീത്തിന് നേതൃത്വം നൽകുന്നു. 1553 ലാണ് ഈ പാത്രിയർക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചത്.

അർമേനിയൻ സഭ

ക്രൈസ്തവ സഭയെ ഔദ്യോഗിക മതമായി പ്രഖ്യാപിച്ച (എ.ഡി. 301) ആദ്യ രാജ്യമാണ് അർമേനിയാ. സഭാ തലവൻ എ.ഡി. 363 മുതൽ കാതോലിക്കോസ് എന്നറിയപ്പെടുന്നു. അർമേനിയായിലെ എക്മിയാ ഡ്സിൽ ആസ്ഥാനമായ സുപ്രീം കാതോലിക്കോസ് അർമേനിയൻ സഭയ്ക്ക് നേതൃത്വം നൽകുന്നു. സിലീഷ്യായിലെ സിസ് ആസ്ഥാനമായി 1441ൽ നിലവിൽ വന്ന അർമേനിയൻ കാതോലിക്കോസേറ്റ് ലെബനോ നിലെ ആന്റിലിയാസ് കേന്ദ്രമായി ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. ഇരു കാതോ ലിക്കോസേറ്റുകളും പരിപൂർണ്ണ സംസർഗത്തിലാണ്. സുപ്രീം കാതോ

ലിക്കായുടെ പ്രഥമ സ്ഥാനം സിലീഷ്യൻ കാതോലിക്കാ അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു കാലത്ത് (1113 – 1895) കിഴക്കൻ തുർക്കിയിലെ വാൻ തടാകത്തിലെ അഘ്തമാർ ദ്വീപിലും ഒരു അർമേനിയൻ കാതോലിക്കേറ്റ് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ 50 പേർ കാതോലിക്കാമാരായി.

അർമേനിയൻ സഭയിൽ സുപ്രീം കാതോലിക്കായുടെ കീഴിൽ ജറുസലേമിലും (എ.ഡി. 638) കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിലും (എ.ഡി. 1461) ഓരോ പാത്രിയർക്കേറ്റുണ്ട്. ഇവയ്ക്ക് പരിമിതമായ അധികാരങ്ങളേയുള്ളൂ. അർമേനിയൻ സഭയിൽ കാതോലിക്കായുടെ കീഴ്സ്ഥാനിയാണ് പാത്രിയർക്കീസ്. സിലീഷ്യായിലെ അർമേനിയൻ കത്തോലിക്കാ പാത്രിയർക്കീസ് അർമേനിയൻ കത്തോലിക്കാ റീത്തിന് നേതൃത്വം നൽകുന്നു. 1742ലാണ് ഈ പാത്രിയർക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചത്.

ജോർജിയൻ സഭ

ജോർജിയൻ സഭ ബൈസന്റയിൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ കുടുംബത്തിൽപെടുന്നു. സഭാ തലവൻ എ.ഡി. 475 മുതൽ കാതോലിക്കോസ് എന്നും 1010 മുതൽ കാതോലിക്കോസ്-പാത്രിയർക്കീസ് എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. 1290ൽ അബ്ഗാസിയായിലും ഒരു കാതോലിക്കേറ്റ് ഉണ്ടായി. 23 പേർ ഇവിടെ കാതോലിക്കാമാരായി. ജോർജിയൻ (ഐബീരിയൻ) കാതോലിക്കായുടെ പ്രഥമ സ്ഥാനം അബ്ഗാസിയൻ കാതോലിക്കാ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. ജോർജിയായിലെയും അബ്ഗാസിയായിലെയും കാതോലിക്കേറ്റുകൾ 1811ലും 1814ലും നിർത്തലാക്കി; സഭാഭരണം റഷ്യൻ സിനഡിന്റെ കീഴിലാക്കി. ജോർജിയൻ കാതോലിക്കേറ്റ് 1917ൽ പുനഃസ്ഥാപിച്ചു.

അൽബേനിയൻ സഭ

പഴയ കൊക്കേഷ്യൻ (കാസ്പിയൻ) അൽബേനിയാ ആണ് ഇപ്പോഴത്തെ അസർബൈജാൻ. (ബാൽക്കൻ പ്രദേശത്ത് അൽബേനിയാ എന്ന പേരിൽ മറ്റൊരു രാജ്യമുണ്ട്). എ.ഡി. 552 ൽ സ്ഥാപിതമായ അൽബേനിയൻ കാതോലിക്കേറ്റ് 1815ൽ ഇല്ലാതായി. അൽബേനിയൻ സഭ 1836ൽ അർമേനിയൻ സഭയുടെ ഭാഗമായി. പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് 95 പേർ ഇവിടെ കാതോലിക്കാമാരായി.

മലങ്കര സഭ

മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച മലങ്കര സഭ, ഒരു കാലത്ത് (1599 വരെ) സെലുക്യായിലെ കാതോലിക്കായെയും പിന്നീട് അന്ത്യോഖ്യായിലെ പാത്രിയർക്കീസിനെയും (18-ാം ശതകത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ 20-ാം ശതകത്തിന്റെ ആരംഭം വരെ) ആത്മീയ മേലധികാരി (വേദതലവൻ)

ആയി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ഇക്കാലത്തൊക്കെയും പൗരസ്ത്യ-പാശ്ചാത്യ സുറിയാനി മേൽപ്പട്ടക്കാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും മലങ്കരയിലുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും തദ്ദേശിയരായ അർക്കദ്യാക്കോന്മാരും (1653 വരെ) മാർതോമ്മാ മെത്രാന്മാരും (1653 – 1815) മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും (1815 – 1934) മലങ്കര സഭയുടെ ലൗകീകവും ആത്മീയവുമായ ഭരണാധികാരം നിർവ ഹിച്ചുവന്നു. മലങ്കരയിൽ 1912 സെപ്റ്റംബർ 15ന് പൗരസ്ത്യ കാതോലി ക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ കൂടിയായ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാമാർ സഭാഭരണഘടന പ്രകാരം 1934 മുതൽ സഭാഭരണം നിർവഹിക്കുന്നു.

ഇങ്ങനെ ക്രൈസ്തവ ലോകത്ത് നാലു പുരാതന സഭകളിലായി ആറു പേർ കാതോലിക്കാ എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ഇവരെല്ലാം പൂർണസ്വത ന്ത്രരാണ്. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനു കീഴിൽ കേരളത്തിൽ ഒരു മഫ്രിയാനാ (കാതോലിക്കാ) കൂടിയുണ്ട്. അർമേനിയൻ, കൽദായ റീത്ത് കത്തോലിക്കാ പാത്രിയർക്കീസുമാർ ചരിത്രപരമായി കാതോലിക്കോസ് അഥവാ കാതോലിക്കാ എന്നറിയപ്പെടേണ്ടതിനു പകരം പാത്രിയർക്കീസ് എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു.

പാത്രിയർക്കീസ്

പുരാതന റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിലെ റോം (325), കോൺസ്റ്റാന്റിനോ പ്പിൾ (381), അലക്സന്ത്ര്യാ (325), അന്ത്യോഖ്യാ (325), ജറുസലേം (451) എന്നീ പ്രമുഖ നഗരങ്ങളിലെ ബിഷപ്പുമാർക്ക് നാലും അഞ്ചും നൂറ്റാണ്ടു കളിൽ നൽകപ്പെട്ട പദവിയാണ് 'പാത്രിയർക്കീസ്'. ആധുനികകാലത്ത് സ്വയം ശീർഷകത്വമുള്ള (autocephalous) പൗരസ്ത്യ സഭകളുടെ തല വന്മാർക്കും ഈ പദവിയുണ്ട്. നാമമാത്രമായി (Titular) ഈ പദവി ഉപ യോഗിക്കുന്നവരുമുണ്ട്.'പാത്രിയർക്കീസ്' എന്നതിന് 'പ്രധാന പിതാവ്', 'പിതാക്കന്മാരിൽ മുമ്പൻ' എന്നുമാണ് അർത്ഥം.

ബൈസന്റയിൻ സഭകൾ

ബൈസന്റയിൻ (ഗ്രീക്ക്) ഓർത്തഡോക്സ് സഭാകുടുംബത്തിൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ, അലക്സന്ത്ര്യാ, അന്ത്യോഖ്യാ, ജറുസലേം, റഷ്യൻ, ജോർജിയൻ, സേർബിയൻ, റുമേനിയൻ, ബൾഗേറിയൻ എന്നി ങ്ങനെ ഒമ്പതു പാത്രിയർക്കീസുമാരാണുള്ളത്. അവരിൽ കോൺസ്റ്റാന്റി നോപ്പിളിലെ (ഇസ്താംബുൾ) പാത്രിയർക്കീസ് 'എക്യുമെനിക്കൽ പാത്രി യർക്കീസ്' എന്നറിയപ്പെടുന്നു. എ.ഡി. 588ൽ ജോൺ നാലാമൻ പാത്രി യർക്കീസ് (582 – 595) ആണ് ആദ്യമായി ഈ പദവി ഉപയോഗിച്ചത്. അലക്സന്ത്ര്യാ പാത്രിയർക്കീസ് 'പോപ്പ്' എന്നും ജോർജിയൻ പാത്രി യർക്കീസ് 'കാതോലിക്കോസ്' എന്നും അറിയപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ഓറിയന്റൽ സഭകൾ

സിറിയൻ (അന്ത്യോഖ്യാ), കോപ്റ്റിക് (അലക്സന്ത്ര്യാ), എത്യോപ്യൻ, എറിത്രിയൻ എന്നീ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാതലവന്മാരും പാത്രിയർക്കീസുമാരാണ്. കോപ്റ്റിക് പാത്രിയർക്കീസ് 'പോപ്പ്' എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. അർമേനിയൻ സഭയിലെ സുപ്രീം കാതോലിക്കോസ്, പാത്രിയർക്കീസ് എന്നും അറിയപ്പെടുന്നുണ്ട്. സുപ്രീം കാതോലിക്കായുടെ കീഴിൽ ജറുസലേമിലും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലും ഓരോ പാത്രിയർക്കീസ് ഉണ്ട്. അങ്ങനെ ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാകുടുംബത്തിൽ ഏഴു പേർ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നറിയപ്പെടുന്നു.

അസിറിയൻ സഭ

അസിറിയൻ സഭയിൽ ഇറാനിലെ ടെഹറാനും (ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിലെ ഷിക്കാഗോ) ഇറാക്കിലെ ബാഗ്ദാദും ആസ്ഥാനമായി രണ്ടു കാതോലിക്കാ-പാത്രിയർക്കീസുമാരുണ്ട്.

റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭ

റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ 'പാശ്ചാത്യ പാത്രിയർക്കീ'സായ മാർപാപ്പായെ കൂടാതെ ആറു പൗരസ്ത്യ പാത്രിയർക്കീസുമാരും അഞ്ചു ലത്തീൻ പാത്രിയർക്കീസുമാരുമുണ്ട്.

ഗോവയുടെയും ഡാമന്റെയും മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഈസ്റ്റ് ഇൻഡീസ് പാത്രിയർക്കീസുമായ ഡോ. ഫിലിപ്പ് നെരി അന്റോണിയോ സെബാസ്റ്റ്യാവോ ഡോ റൊസാരിയോ ഫെറാവോ ആണ് ഭാരതത്തിൽ നാമമാത്രമായിട്ടാണെങ്കിലും 'പാത്രിയർക്കീസ്' എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഏക സഭാദ്ധ്യക്ഷൻ. 1886-ലാണ് ഈ പാത്രിയർക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചത്.

ചുരുക്കത്തിൽ നാലു പുരാതന സഭാകുടുംബങ്ങളിലായി മുപ്പതോളം പേർ പാത്രിയർക്കീസ് എന്നറിയപ്പെടുന്നുണ്ട്. അഞ്ച് പുരാതന പാത്രിയർക്കേറ്റുകളിൽ റോമിൽ ഒന്നും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ രണ്ടും അലക്സന്ത്ര്യായിൽ മൂന്നും അന്ത്യോഖ്യായിൽ അഞ്ചും ജറുസലേമിൽ മൂന്നും പാത്രിയർക്കീസുമാരുണ്ട്. ഇവരിൽ മൂന്നു പാത്രിയർക്കീസുമാർ 'പോപ്പ്' എന്നും നാലു പാത്രിയർക്കീസുമാർ 'കാതോലിക്കോസ്' എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്ക് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ ഒഴികെയും ബൈസന്റയിൻ - ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾക്ക് റോമിൽ ഒഴികെയും പാത്രിയർക്കീസുമാരുണ്ട്.

പോപ്പ്

'പാപ്പാസ്' എന്ന ഗ്രീക്ക് പദത്തിൽ നിന്നാണ് 'പാപ്പാ' എന്ന ലത്തീൻ

പദമുണ്ടായത്. അതിൽ നിന്ന് 'പോപ്പ്', 'മാർപാപ്പാ' എന്നീ പദങ്ങളും. 'പിതാവ്' എന്നാണർത്ഥം. പോപ്പ് ബനഡിക്റ്റ് പതിനാറാമൻ ഉൾപ്പെടെ ക്രൈസ്തവലോകത്ത് മൂന്നു സഭാതലവന്മാർ ഈ സ്ഥാനനാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

ക്രൈസ്തവസഭയുടെ പ്രാരംഭകാലത്ത് പൗരസ്ത്യ സഭകളിൽ വൈദി കരെയും പാശ്ചാത്യസഭയിൽ ബിഷപ്പുമാരെയും 'പാപ്പാ' എന്നു സംബോ ധന ചെയ്തിരുന്നു. പിന്നീട് പൗരസ്ത്യദേശത്ത് അലക്സന്ത്രിയായിലെ ബിഷപ്പും പാശ്ചാത്യ ദേശത്ത് ചില ബിഷപ്പുമാരും മാത്രം ഇങ്ങനെ വിളി ക്കപ്പെട്ടു. കാർത്തേജിലെ ബിഷപ്പിനെ 'അനുഗ്രഹീതനായ പാപ്പാ' (the blessed Pope) എന്നാണ് ഒരുകാലത്തു വിളിച്ചിരുന്നത്.

അലക്സന്ത്രിയായിലെ 13-മത്തെ ബിഷപ്പ് ആയ ഹെരാക്ലസ് (231 –248) ആണ് ക്രൈസ്തവലോകത്ത് ആദ്യമായി 'പോപ്പ്' എന്നു വിളിക്ക പ്പെട്ട സഭാദ്ധ്യക്ഷൻ. അതിനാൽ ഇന്നും അലക്സന്ത്രിയായിലെ പാത്രി യർക്കീസുമാർ 'പോപ്പ്' എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഗ്രീക്ക് ഓർത്ത ഡോക്സ് സഭയിലെ വൈദികർ 'പാപ്പാസ്' എന്നാണ് വിളിക്കപ്പെടുന്ന ത്.

അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ റോമിലെ ബിഷപ്പുമാർ ഒരു പ്രത്യേക പദവി യായി ഈ സ്ഥാനപ്പേര് ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങി. ഈ സ്ഥാനനാമം ഉപ യോഗിച്ചു തുടങ്ങിയവരിൽ മാർസെല്ലിനസ് (296–304), സിൽവെസ്റ്റർ ഒന്നാ മൻ (314–335), ഇന്നസെന്റ് ഒന്നാമൻ (401–417), ലിയോ ഒന്നാമൻ (440 –461) എന്നീ പേരുകൾ കാണുന്നുണ്ട്.

ആറാം നൂറ്റാണ്ട് ആയപ്പോഴേക്കും ഈ സ്ഥാനനാമം പാശ്ചാത്യ സഭ യിൽ റോമിലെ ബിഷപ്പിനു മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതായി. എന്നാൽ ഇതി നുശേഷവും മറ്റു ചില ബിഷപ്പുമാർ ഇങ്ങനെ വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ സ്ഥാനപ്പേര് ഉപയോഗിച്ചതിന്റെ പേരിൽ മിലാനിലെ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ പാവിയായിൽ കൂടിയ സിനഡ് (998) കുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഗ്രിഗറി ഏഴാമൻ മാർപാപ്പായുടെ (1073–1086) കാലത്ത് റോമിൽ കൂടിയ ഒരു കൗൺസിൽ (1073) റോമിലെ ബിഷപ്പ് അല്ലാതെ മറ്റാരും ഈ സ്ഥാന പ്പേര് ഉപയോഗിക്കരുതെന്ന് ഔദ്യോഗികമായി വിലക്കി. അങ്ങനെയാണ് പാശ്ചാത്യ സഭയിൽ റോമിലെ ബിഷപ്പു മാത്രം 'പാപ്പാ' എന്ന സ്ഥാന പ്പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയത്.

അലക്സന്ത്രിയായിലെ ബിഷപ്പുമാർ കാൽസിഡോൺ സിനഡിനു (451) മുൻപു തന്നെ ഈ സ്ഥാനപ്പേര് ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയതുകൊ ണ്ടാണ് ഈജിപ്റ്റിലെ കോപ്റ്റിക് – ബൈസന്റയിൻ (ഗ്രീക്ക്) ഓർത്ത

ഡോക്സ് പാത്രിയർക്കീസുമാർ ഇന്നും ഈ സ്ഥാനപ്പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. യഥാക്രമം 'അലക്സന്ത്രിയായിലെ പാപ്പായും വിശുദ്ധ മർക്കോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിലെ പാത്രിയർക്കീസും (Pope of Alexandria and Patriarch of the See of Saint Mark), 'അലക്സന്ത്രിയായുടെയും ആഫ്രിക്കാ മുഴുവന്റെയും പാപ്പായും പാത്രിയർക്കീസും' (Pope and Patriarch of Alexandria and All Africa) എന്നിങ്ങനെയാണ് ഇപ്പോൾ ഇവരുടെ ഔദ്യോഗിക പദവികൾ.

ഈയിടെ കാലം ചെയ്ത പോപ്പ് ഷെനൗഡാ മൂന്നാമൻ (Pope Shenouda III) (ആസ്ഥാനം: കെയ്റോ) ആയിരുന്നു ഒരു മാർപാപ്പാ. പോപ്പ് തിയഡോറോസ് രണ്ടാമൻ (Pope Theodoros II) (ആസ്ഥാനം: അലക്സന്ത്രിയാ) ആണ് മറ്റൊരു മാർപാപ്പാ. ഇവർ ഇരുവരും സുവിശേഷകനായ വിശുദ്ധ മർക്കോസ് ശ്ലീഹാ (Saint Mark, the Evangelist) മുതലുള്ള 117-ാമത്തെയും 116-ാമത്തെയും പാപ്പാമാരാണ്. മൗണ്ട് ആതോസിനു സമീപമുള്ള കടലിൽ ഹെലികോപ്റ്റർ തകർന്ന് 2004 സെപ്റ്റംബർ 11ന് കാലം ചെയ്ത പോപ്പ് പീറ്റർ (പെട്രോസ്) ഏഴാമന്റെ പിൻഗാമിയാണ് പോപ്പ് തിയഡോറോസ് രണ്ടാമൻ.

കോപ്റ്റിക് കത്തോലിക്കാ പാത്രിയർക്കീസ് 'പോപ്പ്' എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നില്ല. കർദിനാൾ അന്തോണിയോസ് നഗീബ് (ആസ്ഥാനം: കെയ്റോ) ആണ് ഇപ്പോൾ കോപ്റ്റിക് കത്തോലിക്കാ റീത്തിന്റെ തലവൻ.

Present Catholicoi in the World

1. Karekin II Nersessian - *Supreme Patriarch & Catholicos of all Armenians* - Etchmiadzin, Armenia - **Armenian Apostolic Church.**

2. Aram I Keshishian - *Catholicos of the Eminent House of Cilicia* - Antelias, Lebanon - **Armenian Apostolic Church.**

3. Ilya II - *Catholicos - Patriarch of all Georgia* - Tbilisi, Georgia - **Georgian Orthodox Church.**

4. Mar Dinha IV Khanania - *Catholicos - Patriarch of the Holy Apostolic Catholic Assyrian Church of the East* - Chicago, USA - **Assyrian Church of the East.**

5. Mar Addai II Shleemon Geevarghese - *Catholicos - Patriarch of the Ancient Apostolic & Catholic Assyrian Church of the East* - Baghdad, Iraq - **Assyrian Church of the East.**

6. Mar Baselius Marthoma Paulos II - *Catholicos of the East & Malankara Metropolitan* - Kottayam, India - **Malankara Orthodox Syrian Church.**

8

വി. മാർത്തോമാ ശ്ലീഹാ ഭാരതത്തിന്റെ അപ്പോസ്തോലൻ

വിപിൻ കെ. വർഗീസ്

വി. വേദപുസ്തകത്തിൽ ദിദിമോസ് തോമസ് എന്നും യൂദാസ് തോമസ് എന്നും അറിയപ്പെടുന്ന തോമസ് അപ്പോസ്തോലനാണ് ഭാരതത്തിൽ കർതൃസുവിശേഷം ഘോഷിച്ചത്. ആ പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ നാമത്തിലാണ് നമ്മുടെ ഇടവകയും സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നത്. പാല സ്തീനിലെ ഗലീലി തടാകത്തിന്റെ തീരത്തു ജനിച്ചു വളർന്ന തോമ്മായും കുടുംബവും മത്സ്യബന്ധനം തൊഴിലാക്കിയവരായിരുന്നു. വേദപുസ്ത കത്തിൽ മാർത്തോമാ എന്ന ധീരനായ പിതാവിനെക്കുറിച്ച് പരിമിതമായ ചില പരാമർശങ്ങളേ ഉള്ളൂ. ലാസറിന്റെ മരണവാർത്തയറിഞ്ഞ് യേശു ക്രിസ്തു ബഥാന്യയിലേക്ക് പോകുവാൻ ഒരുങ്ങിയപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ തടയാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ധീരനായ നമ്മുടെ അപ്പോസ്തോലൻ “അവ നോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടതിന് നാമും പോക” എന്ന പ്രഖ്യാപനം വഴി ഗുരുവിനോടുള്ള സ്നേഹം പ്രകടമാക്കുന്നു. എന്നാൽ ധീരനായ തോമാ ശ്ലീഹാ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവ് ശിഷ്യന്മാരെ ആദ്യം സന്ദർശിച്ച പ്പോൾ സന്നിഹിതനായിരുന്നില്ല. തന്മൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യം, അവിശ്വാസം എന്നിവയെ പരാമർശിച്ച് ചിലർ ആ പിതാവിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ തയെ ഇടിച്ചുതാഴ്ത്താൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ യഥാർത്ഥ വസ്തുത മാർത്തോമാ പൈതൃക നേരവകാശികളായ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ മക്കൾ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്.

മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ പൗരോഹിത്യം

മാർത്തോമാശ്ലീഹായ്ക്ക് പട്ടത്വം ഇല്ല എന്നു പറയുന്നതിന് അടിസ്ഥാ നമായി സ്വീകരിക്കുന്ന വേദഭാഗം വി. യോഹന്നാൻ 20:21-24 വാക്യങ്ങ ളാണ്. “യേശു പിന്നെയും അവരോട് നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം. പിതാവ് എന്നെ അയച്ചതുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞശേഷം അവൻ അവരുടെമേൽ ഊതി അവരോട് പരി ശുദ്ധാത്മാവിനെ കൈക്കൊൾവീൻ. ആരുടെ പാപങ്ങൾ നിങ്ങൾ മോചി ക്കുന്നുവോ അവർക്ക് മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ആരുടെ പാപങ്ങൾ നിർ ത്തുന്നുവോ അവർക്കു നിർത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ യേശു വന്നപ്പോൾ പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ ദിദിമോസ് എന്ന തോമസ്

അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.” പൗരോഹിത്യ അധികാരമായ പാപ മോചനാധികാരവും പരിശുദ്ധാത്മാവിനേയും ശിഷ്യന്മാർക്ക് പ്രദാനം ചെയ്തപ്പോൾ മാർത്തോമാശ്ലീഹാ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതുകൊണ്ട് മാർ ത്തോമാശ്ലീഹായ്ക്ക് പൗരോഹിത്യം ഇല്ലാ എന്ന് പറയുന്നു. ഇവിടെ ശ്രദ്ധി ക്കേണ്ട ഒരു വസ്തുത ശിഷ്യസമൂഹത്തിന് മുഴുവനായും ആണ് ഈ അധികാരം നൽകിയത് എന്നതാണ്. അതായത് ഓരോ ശിഷ്യനേയും പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞ് ഒരു അധികാരവും നൽകുന്നില്ല എന്നതുകൊണ്ട് തന്നെ മാർത്തോമാശ്ലീഹാ സന്നിഹിതനായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ശിഷ്യസമൂ ഹത്തിന് മുഴുവനായും ലഭിച്ച അധികാരം അദ്ദേഹത്തിനും ലഭിക്കുന്ന തിൽ അസ്വഭാവികത ഒന്നും ഇല്ല. കൂടാതെ ഈ സംഭവത്തിന് ശേഷം സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും കഴിഞ്ഞ് അപ്പോസ്തോലന്മാരും വിശ്വാസി സമൂ ഹവും കൂടിയിരുന്നപ്പോഴാണ് യൂദായ്ക്ക് പകരക്കാരനെ തിരഞ്ഞെടു ത്തത്. അപ്പോസ്തോല പ്രവൃത്തികൾ 1:24-ൽ വി. മത്യാസിനെ തെര ഞ്ഞെടുത്തതിനെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു: “സകല ഹൃദയങ്ങളേയും അറിയുന്ന കർത്താവേ, തന്റെ സ്ഥലത്തേക്ക് പോകേ ണ്ടതിന് യൂദാ ഒഴിഞ്ഞുപോയ ഈ ശുശ്രൂഷയുടേയും അപ്പോസ്തോല ത്വത്തിന്റേയും സ്ഥാനം ലഭിക്കേണ്ടതിന് ഈ ഇരുവരിൽ ഏവനെ നീ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിച്ചു തരേണമേ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു അവർക്ക് ചീട്ടിട്ടു.” അപ്പോസ്തോലൻ എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം അയ യ്ക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നാണ്. അതായത് ദൈവത്താൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവൻ. ഇങ്ങനെയുള്ള അപ്പോസ്തോലത്വത്തിലേക്കും ദൈവീകശുശ്രൂഷയി ലേക്കും മത്യാസ് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും യഹൂദ്യ, എത്യോപ്യ, യറു ശലേം എന്നിവിടങ്ങളിൽ സുവിശേഷം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. കർത്താവ് തിരഞ്ഞെടുത്ത തോമസ് അപ്പോസ്തോലത്വത്തിന് അയോ ഗ്യനാവുകയും ശിഷ്യന്മാർ നറുക്കിട്ടെടുത്ത മത്യാസ് യോഗ്യനാവുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുന്നത് തന്നെ മഠയത്തരമാണ്.

കൂടാതെ ഇതിന് അനുകൂലമായ ഒരു തെളിവ് പഴയനിയമത്തിൽ ഉണ്ട്. സംഖ്യാ പുസ്തകം 11:24-29 വാക്യങ്ങൾ ഇതേ സാഹചര്യം വ്യക്തമാ ക്കുന്നു: “അങ്ങനെ മോശ ചെന്നു യഹോവയുടെ വചനങ്ങളെ ജന ത്തോടു പറഞ്ഞു. ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരിൽ എഴുപതു പുരുഷന്മാരെ കൂട്ടി കൂടാരത്തിന്റെ ചുറ്റിലും നിറുത്തി. എന്നാറെ യഹോവ ഒരു മേഘത്തിൽ ഇറങ്ങി അവനോട് അരുളിചെയ്തു. അവൻമേലുള്ള ആത്മാവിനെ കുറെ എടുത്തു മൂപ്പന്മാരായ ആ എഴുപതു പുരുഷന്മാർക്കു കൊടുത്തു. ആത്മാവ് അവരുടെമേൽ ആവസിച്ചപ്പോൾ അവർ പ്രവചിച്ചു. പിന്നെ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല താനും. എന്നാൽ ആ പുരുഷന്മാരിൽ രണ്ടുപേർ പാളയത്തിൽതന്നെ താമസിച്ചിരുന്നു. ഒരുത്തനു എൽദാദ് എന്നും മറ്റ

വനു മേദാദ് എന്നും പേർ. ആത്മാവ് അവരുടെ മേലും ആവസിച്ചു. അവരും പേരെഴുതിയവരിൽ ഉള്ളവരായിരുന്നു. എങ്കിലും കൂടാരത്തിലേക്ക് ചെന്നിരുന്നില്ല. അവർ പാളയത്തിൽ വച്ചു പ്രവചിച്ചു. അപ്പോൾ ഒരു ബാല്യക്കാരൻ മോശയുടെ അടുക്കൽ ഓടിച്ചെന്നു എൽദാദും മേദാദും പാളയത്തിൽ വച്ചു പ്രവചിക്കുന്നു എന്ന് അറിയിച്ചു. എന്നാറെ നൂന്റെ മകനായി ബാല്യം മുതൽ മോശയുടെ ശുശ്രൂഷകനായിരുന്ന യോശുവ എന്റെ യജമാനനായ മോശയേ അവരെ വിരോധിക്കണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. മോശെ അവനോട് എന്നെ വിചാരിച്ചു നീ അസൂയപ്പെടുന്നുവോ? യഹോവയുടെ ജനം ഒക്കെയും പ്രവാചകന്മാരാകയും യഹോവ തന്റെ ആത്മാവിനെ അവരുടെമേൽ പകരുകയും ചെയ്തെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു." തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നുവെങ്കിലും പാളയത്തിന് പുറത്തു വരാതെയിരുന്ന 2 പേർക്കും മറ്റുള്ളവർക്കു ലഭിച്ചതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ലഭിച്ചതായും അവർ ഇരുവരും മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ പ്രവചിച്ചതായും വേദപുസ്തകം സാക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ശിഷ്യസമൂഹത്തിലേക്ക് വിളിച്ചു വേർതിരിക്കപ്പെട്ട മാർത്തോമാശ്ലീഹായ്ക്കും പൗരോഹിത്യവും പാപമോചനാധികാരവും ലഭിച്ചു എന്നത് സ്പഷ്ടമാണ്.

ഇതു കൂടാതെ വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 16:7–ൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "ഞാൻ പോകുന്നതു നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനം. ഞാൻ പോകാഞ്ഞാൽ കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരികയില്ല. ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കും." ഇത് യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറയുന്നതാണ്. ഇവിടെ കാര്യസ്ഥൻ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ചാണ്. ഇവിടെ യേശു എടുത്തു പറയുന്ന ഒരു വസ്തുത 'യേശു പോയില്ല എങ്കിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് വരികയില്ല' എന്നാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിന് ശേഷം മാത്രമേ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആവസിക്കുകയുള്ളു എന്നും ഇതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. അപ്പോസ്തോലപ്രവൃത്തികൾ 2:1–4 വരെയുള്ള ഭാഗത്ത് പരിശുദ്ധാത്മാവ് ശിഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ മേൽ ആവസിക്കുന്നതായും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഭവം സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിന് ശേഷമാണ് നടക്കുന്നത്.

അവിശ്വാസിയായ തോമസ് (സംശയാലുവായ തോമാ)

മലങ്കരയിലുള്ള ചില നസ്രാണി മക്കൾ തങ്ങളുടെ പിതാവിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന പദങ്ങളാണ് ഈ ഭാഗത്തിന്റെ തലക്കെട്ടായി നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ആദ്യം സംശയാലുവായ തോമായെക്കുറിച്ചും യാതൊരു സംശയവും ഇല്ല എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റു ശ്ലീഹന്മാരെക്കുറിച്ചും വി. വേദപുസ്തകം എന്തു പറയുന്നുവെന്നു പരിശോധിക്കാം. യേശുക്രിസ്തു

മനുഷ്യനായി ശ്ലീഹന്മാരോടൊപ്പം ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ച കാലത്തെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നത് നാല് സുവിശേഷഭാഗങ്ങളിലാണ്.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കബറടക്കത്തിന്ശേഷം നടന്ന സംഭവങ്ങൾ വി. മത്തായി 28:16, 17 വാക്യങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്: "എന്നാൽ പതിനൊന്നു ശിഷ്യന്മാർ ഗലീലയിൽ യേശു അവരോട് കല്പിച്ചിരുന്ന മലെക്ക് പോയി. അവനെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ നമസ്ക്കരിച്ചു. ചിലരോ സംശയിച്ചു." ഇവിടെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം മലയിലേക്ക് ശിഷ്യന്മാർ പോകുന്നതായി പറയുന്നു. അവർ അവിടെ വച്ച് യേശുക്രിസ്തുവിനെ നമസ്കരിച്ചു. അവരിൽ ചിലർ യേശുവിനെ സംശയിച്ചതായും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇവിടെ ചിലർ എന്നു ബഹുവചനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് തന്നെ ഒന്നിലധികം പേർ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവിനെ സംശയിച്ചിരിക്കാം. തോമാ ശ്ലീഹാ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവിനെ കാണാതെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല എന്നാണ് പറഞ്ഞതെന്നും ഇത്തരുണത്തിൽ പ്രത്യേകം അനുസ്മരിക്കേണ്ടതാണ്.

വി. മർക്കോസ് 16:9-14-ൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "അവൻ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാംനാൾ രാവിലെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിട്ട് താൻ ഏഴ് ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കിയിരുന്ന മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയ്ക്ക് ആദ്യം പ്രത്യക്ഷനായി. അവൾ ചെന്ന് അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നവരായി ദുഃഖിച്ചും കരഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരോട് അറിയിച്ചു. അവൻ ജീവനോടിരിക്കുന്നു എന്നും അവൾ അവനെ കണ്ടു എന്നും അവർ കേട്ടാറെ വിശ്വസിച്ചില്ല. പിന്നെ അവരിൽ രണ്ടുപേർ നാട്ടിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ അവൻ മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. അവർ പോയി ശേഷമുള്ളവരോട് അറിയിച്ചു. അവരുടെ വാക്കും അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. പിന്നത്തേതിൽ പതിനൊരുവർ ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. തന്നെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനായി കണ്ടവരുടെ വാക്ക് വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ അവരുടെ അവിശ്വാസത്തേയും ഹൃദയകാഠിന്യത്തേയും ശാസിച്ചു." മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയ്ക്കും മറ്റു രണ്ടുപേർക്കും യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം പ്രത്യക്ഷനായി. ഇവർ തങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷനായ യേശുവിനെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവരോട് പറഞ്ഞെങ്കിലും അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. പൊതുവായിട്ടാണ് ശേഷമുള്ളവർ എന്നും അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നവരായി ദുഃഖിച്ചും കരഞ്ഞും കൊണ്ടിരുന്നവർ എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇതിൽ പതിനൊന്ന് ശിഷ്യന്മാർ (യൂദാ ഒഴികെ) ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് പിന്നീടുള്ള വാക്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു. താൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റുവെന്ന മറിയയുടേയും മറ്റ് രണ്ടു പേരുടേയും വാക്കുകളെ വിശ്വസിക്കാത്ത പതിനൊരുവരെ യേശു ശാസിക്കുന്നു.

വി. ലൂക്കോസ് 24:8-11-ൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "അവർ അവന്റെ

വാക്ക് ഓർത്തു. കല്ലറ വിട്ടു മടങ്ങിപ്പോയി പതിനൊരുവർ മുതലായ എല്ലാവരോടും ഇതു ഒക്കെയും അറിയിച്ചു. അവർ ആരെന്നാൽ മഗ്ദല ക്കാരത്തി മറിയ, യോഹന്നാ, യാക്കോബിന്റെ അമ്മ മറിയ എന്നവർ തന്നെ. അവരോടുകൂടെയുള്ള മറ്റു സ്ത്രീകളും അത് അപ്പോസ്തോല ന്മാരോടു പറഞ്ഞു. ഈ വാക്ക് അവർക്ക് വെറും കഥപോലെ തോന്നി. അവരോ വിശ്വസിച്ചില്ല." ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് മഗ്ദ ലക്കാരത്തി മറിയയും മറ്റ് സ്ത്രീകളും ശ്ലീഹന്മാരോടു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അവർ അവരുടെ വാക്ക് വിശ്വസിച്ചില്ല എന്നാണ് വി. ലൂക്കോസ് രേഖ പ്പെടുത്തുന്നത്.

തോമാശ്ലീഹായുടെ അവിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് വി. യോഹന്നാൻ 20:24, 25 വാക്യങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "എന്നാൽ യേശു വന്നപ്പോൾ പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ ദിദിമോസ് എന്ന തോമസ് അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മറ്റേ ശിഷ്യന്മാർ അവനോട് ഞങ്ങൾ കർത്താവിനെ കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞാറെ ഞാൻ അവന്റെ കൈകളിൽ ആണിപ്പഴുത് കാണുകയും ആണിപ്പഴുതിൽ വിരൽ ഇടുകയും അവന്റെ വിലാപ്പുറത്ത് കൈ ഇടുകയും ചെയ്തിട്ടല്ലാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്ന് അവൻ അവ രോടു പറഞ്ഞു." ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നത് ക്രിസ്തുവിനെ നേരിൽ കാണാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നാണ് തോമാശ്ലീഹാ പറഞ്ഞത്.

വി. യോഹന്നാൻ മാർത്തോമാശ്ലീഹായെ മാത്രം സംശയാലുവായി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ വി. മർക്കോസും വി. ലൂക്കോസും ശിഷ്യസമൂ ഹത്തെ (11 പേരെയും) മുഴുവനായും സംശയാലുക്കൾ ആയി രേഖപ്പെ ടുത്തുന്നു. വി. മത്തായി ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ യേശു വിനെ നേരിട്ടു കണ്ടെങ്കിലും സംശയിച്ചതായും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിൽ നിന്നു തന്നെ മാർത്തോമാശ്ലീഹാ മാത്രമല്ല സംശയാലു എന്നു വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ അങ്ങനെ അധിക്ഷേ പിക്കുന്നത് ശരിയുമല്ല.

മാർത്തോമാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം

ശ്ലീഹന്മാർക്ക് ലഭിച്ച ശ്ലൈഹിക അധികാരത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് സിംഹാസനം എന്ന പദം കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത്. സിംഹാസനം എന്ന പദംകൊണ്ട് ആദ്യം മനസിലെത്തുന്നത് രാജാവിന്റെ സിംഹാസനത്തോടു സമാനമായ ഒരു അധികാര കസേരയാണ്. കർതൃശ്ലീഹന്മാരിൽ ആർക്കെ ങ്കിലും സിംഹാസനം (കസേര) സ്ഥാപിച്ച് അതിലുപവിഷ്ടരായി ആത്മിക ഭരണം നിർവ്വഹിക്കാൻ തക്കതായ ഒരു സാഹചര്യം ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലു ണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ തെളിവാണ് വി. യോഹ ന്നാൻ ഒഴികെ ഒരു ശ്ലീഹായ്ക്കും സ്വാഭാവികമരണം പ്രാപിക്കാൻ

കഴിഞ്ഞില്ല എന്നുള്ളത്. അവർ എല്ലാവരും രക്തസാക്ഷികളാവുകയായിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാർക്കു നൽകിയ പട്ടത്വ അധികാരവും പാപമോചന അധികാരവും ആണ് ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനം എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഈ അധികാരങ്ങൾ ഇപ്പോഴത്തെ മേൽപ്പട്ടക്കാരിലും വൈദികരിലും എത്തിയത് ശ്ലൈഹിക കൈവയ്പു വഴിയാണ്. ഈ ശ്ലൈഹിക കൈവയ്പു നടത്താനുള്ള അധികാരത്തെയാണ് ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനം എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

അതുകൊണ്ട് തന്നെ മാർത്തോമാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ യാതൊരുവിധമായ അപാകതകളും ഇല്ല. ഈ പദം സഭയുടെ ആരംഭം മുതൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. രേഖാപരമായ ആദ്യ തെളിവ് 1301-ൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ വെച്ച് ഒരു സഖറിയ ശെമ്മാശൻ പകർത്തിയെഴുതിയ കൽദായ സുറിയാനി വേദവായനക്കുറിപ്പ് പുസ്തകമാണ്. വത്തിക്കാൻ ലൈബ്രറിയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിൽ അന്ന് ഭരിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായെപ്പറ്റി 'ഞങ്ങളുടെ തലവനായ മാർ യാക്കോബ്, മാർത്തോമാശ്ലീഹായുടെ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റേയും (The Holy see of Apostle St. Thomas) ഇന്ത്യൻസഭ മുഴുവന്റേയും അദ്ധ്യക്ഷനും തലവനും' എന്നാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. 1653 മുതൽ 1815 വരെ മലങ്കരസഭയെ നയിച്ച 8 മെത്രാൻമാരും മാർത്തോമാ എന്ന പേരാണ് മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനമേറ്റപ്പോൾ സ്വീകരിച്ചത്. അവരിൽ പലരുടേയും യഥാർത്ഥ പേര് മറ്റൊന്നായിരുന്നു. ഇത് സഭാസ്ഥാപകനായ മാർത്തോമായുടെ പൈതൃകം പിൻതുടരുന്നു എന്ന് സൂചിപ്പിക്കുവാനായിരുന്നു.

1817-ൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി പുന്നത്ര ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ (മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തൃതീയൻ) ആക്ടിംഗ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ് വാഴിച്ചപ്പോൾ നൽകിയ സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ മാർ പീലക്സീനോസ് സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: "തോമസ് അപ്പോസ്തോലന്റെ സിംഹാസനമാകുന്ന മലങ്കരയുടേയും ഇന്ത്യ മുഴുവന്റേയും സിംഹാസനത്തിൽ ഗീവറുഗീസ് എന്നു പേരുള്ള പീലക്സീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ." 1829-ൽ അന്നത്തെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ചേപ്പാട്ട് പീലിപ്പോസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് (മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നാലാമൻ) തൊഴിയൂർ ഇടവകയുടെ ഗീവറുഗീസ് മാർ കൂറിലോസിന് നൽകിയ സ്ഥാത്തിക്കോനിൽ സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്: "ദൈവകൃപയാൽ ഇന്ത്യയുടെ അതിർത്തിയിലുള്ള മലയാളത്തിൽ വസിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ആട്ടിൻകുട്ടികളുടേയും പെണ്ണാടുകളുടേയും ഇടയനും യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി സമൂഹത്തിന്റെ പിതാവും പരിശുദ്ധനും ഭാഗ്യവാനുമായ മാർ തോമസ് അപ്പോസ്തോലന്റെ സിംഹാസനാരൂഢ

നുമായിരിക്കുന്ന ഫിലിപ്പോസെന്ന ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ നാം." മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് നാലാമന് 1840-ൽ അന്ത്യോഖ്യയുടെ ഇഗ്നാത്തിയോസ് ഏലിയാസ് ദ്വിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് അയച്ച കല്പ നയിൽ മലങ്കരസഭയെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് "പരിശുദ്ധ അപ്പോസ്തോ ലനായ മാർത്തോമായുടെ സിംഹാസന ഇടവക" എന്നാണ്.

1848-ലെ കൊച്ചി പഞ്ചായത്ത് വിധിപ്രകാരം മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനം പ്രാപിച്ച പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് പരിശുദ്ധ മാർത്തോമാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം എന്ന സ്ഥാനം ഉപയോഗിച്ചി രുന്നു. 1846-ൽ മലങ്കരയിൽ എത്തി, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാന ത്തിന് അവകാശവാദം ഉന്നയിക്കുകയും 1848-ലെ കൊച്ചി പഞ്ചായത്ത് വിധിമൂലം ആ സ്ഥാനം ലഭിക്കാതെ പോവുകയും ചെയ്ത അന്ത്യോ ഖ്യൻ മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോ ലീത്തായെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച ഫോർട്ടു കൊച്ചി പള്ളിയിലെ തബ്ലൈത്തായിൽ "ഇന്ത്യയിലെ മാർത്തോമാശ്ലീ ഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ യുടെ കൈകളാൽ" എന്നു സുറിയാനിയിൽ എഴുതി.

1857-ൽ മലങ്കര സന്ദർശിച്ച യറുശലേമിലെ സുറിയാനി പാത്രിയർക്കീ സായ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദേദ് നുഹറോ റാക്കാട് പള്ളി സന്ദർശി ച്ചതിന്റെ സ്മാരകമായി അദ്ദേഹം അവിടുത്തെ മദ്ബഹായിൽ സ്ഥാപിച്ച ശിലാരേഖയിൽ യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസിനെ "മലങ്കരയുള്ള മാർ ത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന" എന്നാണ് വിശേ ഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീ യൻ (മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ) മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ അധി കാരമേറ്റതിനെക്കുറിച്ച് സഭാചരിത്രകാരനായ ഇടവഴിക്കൽ ഇ. എം. ഫിലി പ്പോസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് "മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ മാർത്തോമാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൻമേൽ വാഴ്ച ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു" എന്നാണ്.

ഈ വിധം ലഭ്യമായ പുരാതനരേഖകളും മാർത്തോമൻ പൈതൃകവും മാർത്തോമാശ്ലീഹായുടെ ശ്ലൈഹികസിംഹാസനം എന്ന പ്രയോഗത്തിന് സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു.

9

1912-ൽ മലങ്കരയിൽ നടന്നത് കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനമോ?

വിപിൻ കെ. വർഗ്ഗീസ്

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ തലവൻ 1912 മുതൽ കാതോലിക്കാ ആണ്. ഈ കാതോലിക്കേറ്റ് മലങ്കരയിൽ പുനഃസ്ഥാപിച്ചതാണ് എന്നൊരു വാദഗതി ഉണ്ട്. മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാപനവുമായി ബന്ധിപ്പിച്ച് മൂന്ന് ആശയഗതികൾ ഉന്നയിക്കാം. 1) കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനം. 2) കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ മാറ്റിസ്ഥാപനം. 3) കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാപനം. ഇവയിൽ ഏതാണ് മലങ്കരയിൽ നടന്നതെന്ന് പരിശോധിക്കുവാനാണ് ഈ ലേഖനത്തിൽ ശ്രമിക്കുന്നത്.

ആദ്യ വാദഗതി പുനഃസ്ഥാപനം എന്നതാണ്. പുനഃസ്ഥാപനം എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കുക. അതായത് നിലവിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒന്ന് ഇടക്കാലത്ത് ഇല്ലാതിരിക്കുകയും പിന്നീട് വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഒന്ന് അവിടെ തന്നെ വീണ്ടും സ്ഥാപിച്ചാൽ മാത്രമേ പുനഃസ്ഥാപനം എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. മലങ്കരയിൽ (കേരളത്തിൽ) 1912-ന് മുമ്പ് കാതോലിക്കാ എന്നൊരു സ്ഥാനി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 1653 വരെ അർക്കദിയാക്കോനും, 1653 മുതൽ മലങ്കര മെത്രാനും പിന്നീട് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഒക്കെ ആണ് മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഇതിൽ നിന്നും മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് പുനഃസ്ഥാപിച്ചതല്ല എന്ന് മനസിലാക്കാം.

മറ്റൊരു വാദഗതി മാറ്റിസ്ഥാപനം. മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് പേർഷ്യയിലെ തിഗ്രീസിലെ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പിന്തുടർച്ച ആണ് എന്നും ഈ കാതോലിക്കേറ്റാണ് മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത് എന്നും ആണ്. ഈ വാദഗതി ചരിത്രപരമായ അബദ്ധം ആണ്. തിഗ്രീസിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് എന്നതാണ് ആ അബദ്ധം.

പേർഷ്യൻ സഭയെക്കുറിച്ചും കാതോലിക്കേറ്റിനെക്കുറിച്ചും എല്ലാം കൂടുതൽ വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കാം. മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായാൽ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എഡേസായിൽ ക്രിസ്തുസുവിശേഷം പ്രചരിക്കപ്പെട്ടു. എഡേസായിൽ നിന്ന് ക്രിസ്തുമതം പേർഷ്യയിൽ എത്തിയതായി ചരിത്രം പറ

യുമ്പോൾ തദ്ദായിയുടെ ശിഷ്യനായ 'മാറി'യാണ് ഇവിടെ സഭ സ്ഥാപിച്ചതെന്ന് പാരമ്പര്യം പറയുന്നു. ഏതായാലും എ.ഡി. 3-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ പേർഷ്യയുടെ തലസ്ഥാനമായ സെലൂഷ്യയിലെ ബിഷപ്പായി വാഴിക്കപ്പെട്ട 'പാപ്പ' ഒരു സ്വതന്ത്ര സഭാതലവന്റെ (കാതോലിക്കാ) അധികാരങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. മാർ ഇസഹാക്ക് കാതോലിക്കായുടെ കാലത്ത് എ.ഡി. 410-ൽ കൂടിയ സുന്നഹദോസ് സഭാതലവന് കാതോലിക്കാ എന്ന സ്ഥാനനാമം സ്വീകരിച്ചു. അറബിക്കാനോൻ കാതോലിക്കായുടെ അധികാരങ്ങൾ ഇപ്രകാരം നിർവചിച്ചു. "കാതോലിക്കോസ് പരമാധികാരിയാണ്. തന്റെ കീഴിലുള്ളവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കണം. പേർഷ്യയിലെ എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും മേൽ അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരം ഉണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ വിധിപ്പാൻ ആർക്കും അവകാശമില്ല. അധികാരപൂർവ്വം ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഇടയനാണ് അദ്ദേഹം. വിശ്വാസസംബന്ധമായി അന്ത്യതീരുമാനം എടുക്കേണ്ടത് അദ്ദേഹമാണ്. ആരാധനക്രമം സംബന്ധിച്ചും അപ്രകാരം തന്നെ. പെരുന്നാൾ ദിവസങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുവാനും നീക്കാനും അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരമുണ്ട്. ആരാധനക്രമത്തിൽ കാതോലിക്കോസിനെ അനുസ്മരിക്കണം. കാതോലിക്കോസിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ അന്തിമമായിരിക്കും. സിനഡുകൾ വിളിച്ചുകൂട്ടുവാനും മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന മെത്രാന്മാരെ അംഗീകരിക്കുവാനും ഭദ്രാസനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാനും അതിർത്തികൾ മാറ്റാനും നിർത്തലാക്കാനും മെത്രാപ്പോലീത്താമാർക്ക് സ്ഥലംമാറ്റം കൊടുക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരമുണ്ട്. ആശ്രമങ്ങളുടെമേലും അദ്ദേഹത്തിന് അധികാരമുണ്ട്. വിശ്വാസ സംരക്ഷകനാണ് കാതോലിക്കോസ്."

എ.ഡി. 424-ൽ മാർ ദാദീശോ കാതോലിക്കായുടെ കാലത്ത് നടത്തപ്പെട്ട സുന്നഹദോസ് കാതോലിക്കായെക്കുറിച്ച് നിർവചിച്ചു: "പൗരസ്ത്യ സഭാസംഗതികൾ തീരുമാനിക്കേണ്ടത് കാതോലിക്കോസായിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തെ വിധിക്കുവാൻ പാടില്ല. അദ്ദേഹത്തെ പ്രസ്തുത സ്ഥാനത്ത് നിയമിച്ച മശിഹാ അദ്ദേഹത്തെ വിധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. കാതോലിക്കായ്ക്കെതിരെ പാശ്ചാത്യ പിതാക്കന്മാരുടെ പക്കൽ അപ്പീൽ കൊടുക്കാൻ പാടില്ല. അതുപോലെ കാതോലിക്കായ്ക്കെതിരെ ദുഷ്പ്രചരണം നടത്താനോ സഭയിൽ പിളർപ്പുണ്ടാക്കാനോ ആരും തുനിയരുത്."

ഈ വിധ അധികാരങ്ങളോടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കാതോലിക്കേറ്റുമായി മലങ്കരസഭ 1599 വരെ ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. പേർഷ്യൻ മെത്രാന്മാർ ആയിരുന്നു മലങ്കരസഭയിൽ ആത്മികകാര്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചത്. മലങ്കരസഭയുമായി ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നതാണെങ്കിലും ഈ കാതോലിക്കേറ്റ് മലങ്കരസഭയിലേക്ക് മാറ്റിസ്ഥാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. കാരണം,

പേർഷ്യൻസഭ ഒരു സ്വതന്ത്ര സഭയാണ്. അത് ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നു. ആ സഭയ്ക്ക് ഇപ്പോഴും കാതോലിക്കാസ്ഥാനികൾ ഉണ്ട്. സഭയിൽ ഉണ്ടായ തർക്കങ്ങളെ തുടർന്ന് നിലവിൽ രണ്ട് കാതോലിക്കാ സ്ഥാനികൾ ഉണ്ട്. ഷിക്കാഗോ ആസ്ഥാനമായ ദിനഹാ നാലാമൻ ഹനാനിയ കാതോലിക്കായും ബാഗ്ദാദ് ആസ്ഥാനമായ മാർ ആദായി രണ്ടാമൻ ശ്ലീമോൻ ഗീവറുഗീസ് കാതോലിക്കായും ഇവരാണ് പേർഷ്യയിലെ കാതോലിക്കാസ്ഥാനികൾ. ഈ പിൻതുടർച്ചയിലല്ലാതെ വേറെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനികൾ ഒരു കാലത്തും പേർഷ്യയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

തിഗ്രീസ് എന്നത് പേർഷ്യയിലെ ഒരു സ്ഥലമാണ്. ഇവിടുത്തെ കാതോലിക്കേറ്റ് മലങ്കരയിലേക്ക് മാറ്റിസ്ഥാപിച്ചു എന്നാണ് ഒരു വാദഗതി. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ തിഗ്രീസിൽ ഒരു കാതോലിക്കാ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തിഗ്രീസിലെ സ്ഥാനിയുടെ സ്ഥാനനാമം മഫ്രിയാന എന്നതായിരുന്നു. ഈ സ്ഥാനിക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാസമൂഹത്തിനും പേർഷ്യൻ സഭയുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. ഈ സഭാ സമൂഹവും സ്ഥാനിയും എങ്ങനെ ഉണ്ടായി എന്നു പരിശോധിക്കാം. പേർഷ്യൻ രാജാക്കന്മാരായിരുന്ന സാപ്പോർ രണ്ടാമൻ (309–79), കോസ്റൗ ഒന്നാമൻ (531–79), കോസ്റൗ രണ്ടാമൻ (590–627) എന്നിവർ റോമ്മാസാമ്രാജ്യവുമായി യുദ്ധം ചെയ്ത് റോമ്മാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കിഴക്കൻ പ്രവിശ്യയായ അന്ത്യോഖ്യയിൽ നിന്നും നിരവധിയാളുകളെ തടവുകാരായി പിടിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു. കോസ്റൗ ഒന്നാമൻ ഇവർക്കുവേണ്ടി പേർഷ്യയിൽ അന്ത്യോഖ്യാ എന്ന പേരിൽ ഒരു പട്ടണവും പണിതുകൊടുത്തു. എ.ഡി. 559–ൽ മാർ യാക്കോബ് ബുർദാന പേർഷ്യയിലെത്തി ഇവർക്കുവേണ്ടി 'ആഹുദമ്മെ' എന്ന വ്യക്തിയെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു കിഴക്കിന്റെ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന സ്ഥാനവും നൽകി. 629–ൽ മോറൂസോ എന്ന വ്യക്തിയെ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി വാഴിച്ചു മഫ്രിയാന എന്ന പദവിയും നൽകി. മഫ്രിയാന എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം 'ഫലം തരുന്നവൻ, ജനിപ്പിക്കുന്നവൻ' എന്നിങ്ങനെയൊക്കെയാണ്. സഭാചരിത്രകാരനായ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായ തന്റെ ചരിത്രത്തിൽ പേർഷ്യൻ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ചരിത്രം പ്രതിപാദിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ട് 559 മുതൽ ഉള്ള ഭാഗത്ത് ആഹൂദൻമ്മെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ചക്കാരായി 629 മുതൽ വന്ന മഫ്രിയാനമാരെക്കുറിച്ചും ആണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പേർഷ്യൻ കാതോലിക്കായുടെ പിൻഗാമിയായി തിഗ്രീസ് മഫ്രിയാനയെ അദ്ദേഹം ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇത് ശരിയല്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം പ്രയോജനപ്പെടുമെന്ന് കരുതുന്നു. ബാർ എബ്രായയുടെ ചരിത്രത്തെ ആധാരമാക്കിയാണ് നമ്മുടെ സഭാചരിത്രം പഠിപ്പിച്ചത്. ഇത് തിഗ്രീസിൽ നിന്നുള്ള കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാനം ഇവിടെ സ്ഥാപിച്ചു എന്ന വാദഗതിക്ക് ആധാരമായി.

ഈ മഫ്രിയാനേറ്റിൽ നിന്നുമാണ് 1685-ൽ വി. യൽദോ മാർ ബസേലിയോസ്, 1751-ൽ മാർ ശക്രള്ളാ ബസേലിയോസ് എന്നീ മഫ്രിയാനാമാർ മലങ്കരസഭയിൽ എത്തുകയും ഇവിടെവെച്ച് തന്നെ കാലം ചെയ്ത് യഥാക്രമം കോതമംഗലം, കണ്ടനാട് എന്നീ പള്ളികളിൽ കബറടങ്ങുകയും ചെയ്തത്. ഈ മഫ്രിയാനേറ്റിലെ അവസാന മഫ്രിയാന 1850-ൽ സ്ഥാനമേറ്റ മാർ ബസേലിയോസ് ബഹനാം ആണ്. 1860-ൽ അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തു.

1863-ൽ പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കോബ് ദ്വിതീയന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ അന്ത്യോഖ്യൻ സഭാ സുന്നഹദോസ് മഫ്രിയാനാ സ്ഥാനം നിർത്തലാക്കി. അന്ത്യോഖ്യയിൽ നിന്നും അടിമകളായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന അന്ത്യോഖ്യാക്കാർക്ക്, പാത്രിയർക്കീസ് നൽകിയ മഫ്രിയാനാ സ്ഥാനം എങ്ങനെ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികൾക്ക് ലഭിക്കും. നമ്മെ ആരും ഒരിടത്തുനിന്നും അടിമകളായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നതും അല്ല, നാം അന്ത്യോഖ്യൻ വംശജരും അല്ല. ഇതിൽനിന്നും തിഗ്രീസിലെ മഫ്രിയാനാ സ്ഥാനമല്ല ഇവിടേക്ക് മാറ്റിസ്ഥാപിച്ചതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

ഇനി മൂന്നാമത്തെ വാദഗതിയായ പുതിയ കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ സ്ഥാപനത്തെക്കുറിച്ച് പരിശോധിക്കാം. കാതോലിക്കായെ വാഴിച്ചപ്പോൾ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് നൽകിയ കൽപനയിൽ കാതോലിക്കായെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. “നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷാനുസരണം നമ്മുടെ വാത്സല്യവാനായ ഈവാനിയോസിനെ ബസേലിയോസ് എന്ന നാമധേയത്തിൽ മഫ്രിയാനയായി കിഴക്കിന്റേയും അതായത് ഇൻഡ്യയിലും മറ്റുമുള്ള മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ കാതോലിക്കായായി നാം പട്ടംകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.” ഈ കൽപനയിലെ ചില പ്രധാന വസ്തുതകൾ ഇവയാണ്. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം, കാതോലിക്കാ, മഫ്രിയാന, മുമ്പു പരാമർശിച്ച പേർഷ്യൻ കാതോലിക്കായും മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ കാതോലിക്കായാണ്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം മഫ്രിയാന അല്ല. തിഗ്രീസ് മഫ്രിയാന അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയിലെ ഒരു മേലദ്ധ്യക്ഷനാണ്. അദ്ദേഹം കാതോലിക്കാ അല്ല. അദ്ദേഹത്തിന് മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനവുമായി യാതൊരു ബന്ധവും ഇല്ല. അപ്പോൾ മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കാ, മഫ്രിയാന ഇവ രണ്ടും അല്ല. മലങ്കരയിലെ മഫ്രിയാനയും തിഗ്രീസിലെ മഫ്രിയാനയും തമ്മിൽ മറ്റു ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ കൂടിയുണ്ട്. തിഗ്രീസിലെ മഫ്രിയാനയ്ക്ക് വി. മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുവാൻ അധികാരമില്ല. അതിന് തെളിവാണ് ശക്രള്ളാ മാർ ബസേലിയോസ് മഫ്രിയാന മലങ്കരയിൽ എത്തിയപ്പോൾ വി. മൂറോൻ കൂടെ കൊണ്ടുവന്നത്. അന്ത്യോഖ്യൻ സഭയിൽ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായ പാത്രിയർക്കീസിനു മാത്രമേ

വി. മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുവാൻ അധികാരമുള്ളു. എന്നാൽ മലങ്കരയിൽ വാഴിക്കപ്പെട്ട മഫ്രിയാനായ്ക്ക് ലഭിച്ച അധികാരങ്ങളെപ്പറ്റി കൽപന ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

"നമ്മുടെ കർത്താവ് യേശുമശിഹായാൽ പരിശുദ്ധ ശ്ലീഹന്മാർക്ക് ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ ദീവന്നാസ്യോസ് അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന മലങ്കര അസോസ്യേഷൻ അംഗങ്ങളുടെ ആലോചനയോടുകൂടി പരിശുദ്ധ സഭയുടെ ക്രമപാലനത്തിനാവശ്യമായ എല്ലാ ആത്മിക അംശങ്ങളും പൊതുവായി ശുശ്രൂഷിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തിന് പരിശുദ്ധ റൂഹായാൽ അധികാരം നൽകപ്പെട്ടു. അതായത് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരേയും എപ്പിസ്ക്കോപ്പാമാരേയും പട്ടംകെട്ടുവാനും പരിശുദ്ധ മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുവാനും ആത്മീയങ്ങളായ ശേഷമുള്ള എല്ലാ അംശങ്ങളേയും ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും."

മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന കാതോലിക്കാ – മഫ്രിയാനായ്ക്ക് പേർഷ്യൻ കാതോലിക്കായുമായുള്ള സാമ്യം ഇരുവരും മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ കാതോലിക്കാമാർ ആണ് എന്നതാണ്. മലങ്കരയിലെ മഫ്രിയാനയും തിഗ്രീസ് മഫ്രിയാനയും തമ്മിൽ മഫ്രിയാനാ, ബസേലിയോസ് എന്നീ സ്ഥാനനാമങ്ങൾ മുഖേനയുള്ള ഒരു സാമ്യം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഇവയെല്ലാം മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് തികച്ചും ഒരു പുതുതാണെന്നും ഇത് മറ്റേതെങ്കിലും സഭാതലവന്മാരുടെ പിൻതുടർച്ച അല്ലെന്നും തെളിയിക്കുന്നു. പിന്നെയോ അർക്കദിയാക്കോൻ – മാർത്തോമ്മാ മെത്രാൻ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനങ്ങളുടെ വളർച്ചയിലെ അടുത്ത കണ്ണി മാത്രമാണ്. രണ്ട് സഹസ്രാബ്ദത്തിലെത്തി നിൽക്കുന്ന മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും ദേശീയതയുടേയും പ്രതീകമാണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ കാതോലിക്കേറ്റ്.

10

മലങ്കരയിലെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാമാർ

(സ്ഥാനാരോഹണം, നിര്യാണം എന്ന ക്രമത്തിൽ)

ബസേലിയോസ് പൗലോസ് പ്രഥമൻ 15.09.1912 – 02.05.1913

ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് പ്രഥമൻ 30.04.1925 – 17.12.1928

ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ 15.02.1929 – 03.01.1964

ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ 22.05.1964 – 08.12.1975

ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ 27.10.1975 – 08.11.1996

ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ 29.04.1991 – 26.01.2006

ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ 31.10.2005 –

ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ 01–11–2010 –

അഖിലഭാരത സഭ എന്റെ സ്വപ്നം: പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ

"ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ സഭകളുടെ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കാതോലിക്കേറ്റ് പുനഃസ്ഥാപന സപ്തതി ആഘോഷം ഇടയാക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനായി പ്രവർത്തിക്കാൻ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ സന്നദ്ധമാണ്. അക്കാര്യത്തിൽ മലങ്കര എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനു വിധേയമായി വേണ്ടത് ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമെന്ന് ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു."

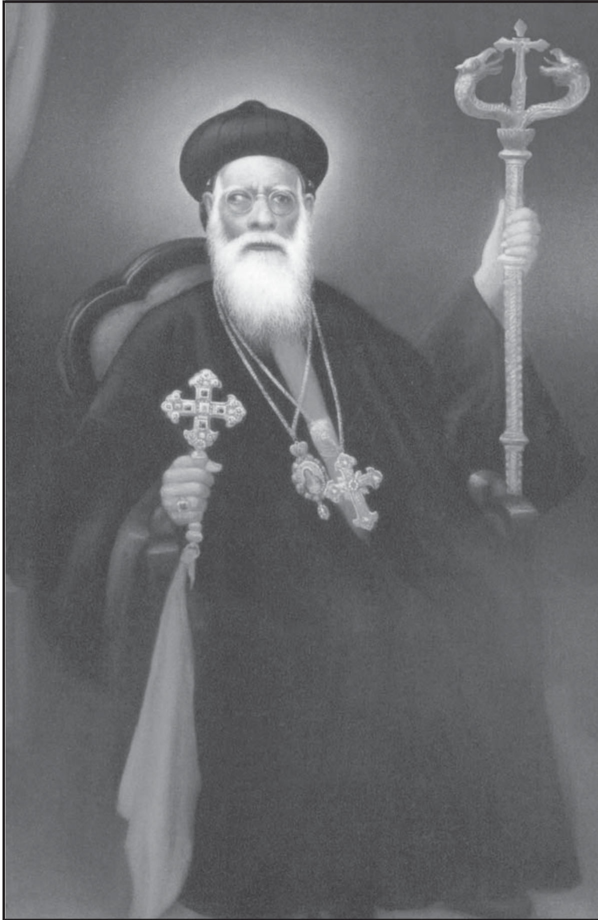
(മലയാള മനോരമ, 1982 സെപ്റ്റംബർ 3 വെള്ളി. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റ് പുനഃസ്ഥാപന സപ്തതി സപ്ലിമെന്റ്)

പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ
'പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ ഔദ്യോഗികവേഷ'ത്തിൽ.

ഭാഗം മൂന്ന്

ചരിത്രരേഖകൾ

"നമ്മുടെ സഭയുടെ നിലനിൽപിനും ക്ഷേമത്തിനും മേൽഗതിക്കും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത അത്യാവശ്യമെന്നു നിങ്ങളിൽ പലരും നമ്മോടു കൂടി പരമാർത്ഥമായി വിശ്വസിക്കുന്നതും ഇതേവരേയായി പല പ്രയാസങ്ങൾ സഹിച്ചു നാമെല്ലാവരും സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തെ പുലർത്തിക്കൊണ്ടുപോകാനുള്ള ചുമതലയും നാം നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരിലും സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

- പ. ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വട്ടശ്ശേരിൽ

(1109 കുംഭം 11 -നു കോട്ടയത്തു പഴയസെമ്മനാരിയിൽ നിന്നും അയച്ച അന്ത്യ കല്പനയിൽ നിന്നും)

1

മലങ്കരമഹാജനസഭ

1901 മേടം 12 ബുധൻ

മലങ്കര ഇടവകക്കു ഒരു മഫ്രിയാനയെ നിയമിക്കണമെന്നു കഴിഞ്ഞ സമ്മേളനത്തിൽ ആലോചിച്ച കാര്യം അസോസ്യേഷനിൽ ബോധിപ്പിക്കണമെന്ന് അന്നു തീരുമാനിച്ചു എങ്കിലും അതിൽപ്പിന്നെ അസോസ്യേഷൻ യോഗം ഉണ്ടാകാഞ്ഞതിനാൽ അതിനിടയായില്ല. എങ്കിലും അടുത്ത ദിവസം ഉണ്ടാകുന്ന അസോസ്യേഷനിൽ ഈ സംഗതി ബോധിപ്പിക്കണമെന്നു ഈ പ്രാവശ്യവും തീരുമാനിച്ചു. അസോസ്യേഷനിൽ ഈ അപേക്ഷ അടുത്ത ദിവസം ചെയ്തു എങ്കിലും പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു മലയാളത്തേക്കു താമസിയാതെ എഴുന്നെള്ളുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ കാര്യം ഇപ്പോൾ ആലോചിച്ചിട്ടു ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് അസോസ്യേഷനിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതു.

(ഇടവകപത്രിക, 1901 മേടം)

2

ഒരു കത്ത്

കോനാട്ട് മാത്തൻ മൽപാൻ

"പൂർവ്വിക സുറിയാനി ജാതി മുഴുവന്റെ മേൽ അധികൃതനായിരിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ അബ്ദേദ്മിശിഹാ എന്നു തിരുനാമമുള്ള അന്ത്യോഖ്യായുടെ ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തിന്റെ പിതാവായ ഭാഗ്യവാനായ മോറാൻ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് തിരുമനസ്സിലേക്ക്, തിരുമനസ്സിലെ മഹാപുരോഹിത സ്ഥാനമാഹാത്മ്യത്തെ ശ്രേഷ്ഠമാക്കി ചെയ്യുന്നവനായ കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ എഴുതിക്കൊള്ളുന്നത്. തിരുമനസ്സിലെ പ്രാർത്ഥന ഞങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമ്മീൻ.

തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ശരിയായ പാത്രിയർക്കീസാകുന്നു. തിരുമേനി ഞങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉദാസീനനായിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഞങ്ങൾ എവിടേക്കു പോകേണ്ടു. ഞങ്ങൾ പാപ്പാ മതക്കാരെയോ ഞങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നവരും ഞങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നവരുമായ മറ്റുള്ളവരെയോ അനുഗമിക്കട്ടേ?

... തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പിതാവും ഞങ്ങൾ മക്കളുമാകുന്നു എങ്കിൽ ദിവ്യമായ തീക്ഷ്ണതയോടുകൂടി ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് എഴുന്നേൽക്കുകയും അബ്ദള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കുള്ള വരവിനെ തടയുകയും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളുടെ രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ ആവലാതി ബോധിപ്പിച്ചു വ്യവഹരിച്ച് അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു അദ്ദേഹത്തെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യിക്കയും തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അതിൽ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ...

ഇപ്പോൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റ് ശക്തിപ്പെട്ടു പൗരുഷത്തോടുകൂടി നിങ്ങളുടെ അടുക്കലുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് സ്ഥാനപതി മുഖാന്തിരം ലണ്ടനിൽ എഡ്വർഡ് രാജാവിന്റെ അടുക്കലും, ഇന്ത്യാക്കാർക്കു വേണ്ടി ലണ്ടനിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയുടെ അടുക്കലും എഴുത്തയച്ചു ശരിയാംവണ്ണമല്ലാത്ത പാത്രിയർക്കീസായിരിക്കുന്നവൻ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നതിനെ തടയുന്നതിനുവേണ്ടി ബോധിപ്പിക്കണം. ... മലയാളത്തുകാരായ ഞങ്ങൾ തിരുമേനിയോടു ചേർന്നു നടന്നുകൊള്ളാം. പ്രത്യേകിച്ചും മലങ്കരയിലെ വടക്കർ ബലഹീനനായ എന്നോടുകൂടെ ഒന്നായി നിൽക്കുന്നതാണ്. ആയതുകൊണ്ടു വടക്കർ തിരുമേനിയെ വിട്ടകന്നു പോകുന്നതല്ല. ...

വീണ്ടും തിരുമനസ്സിലെ അടുക്കൽ ഞാൻ അറിയിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ, എന്റെ ഉത്തമമായ ആലോചനപ്രകാരം ചെയ്യുകയും ദൈവത്തിൽനിന്ന് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കൃപ പ്രാപിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു വരികിൽ തിരുമേനി ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരികയും ഞങ്ങളുടെ സകല നടപടികളെയും ശരിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണം. തിരുമേനിക്കു മനസ്സില്ലാതിരിക്കയോ വാർദ്ധക്യം നിമിത്തം ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ

വരുന്നതിൽ കഴിവില്ലാതിരിക്കയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഇന്നാരെ വേണമെന്നു ഞങ്ങൾ പിന്നാലെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നപ്രകാരം ഞങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ ഒരാളെ ഞങ്ങൾക്കു മപ്രിയാന (കാതോലിക്കാ) ആയി തരണം. ഞങ്ങൾക്കു മപ്രിയാനായില്ലെന്നു വരികിൽ ഞങ്ങൾ എങ്ങനെയാണു മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരേയും എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാരെയും വാഴിക്കേണ്ടത്? ദൂരദേശത്തേക്കു പോകുന്നതിന് മലയാളത്തുകാർ ഭയമുള്ളവരാണ്. അതു നിമിത്തം ഞങ്ങളിൽ ഒരുത്തനും മെത്രാനാകുന്നതിന് നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു വരുന്നതിന് മനസ്സില്ലാതെ വരുന്നപക്ഷം ഞങ്ങളുടെ സഭയ്ക്കു വൈധവ്യം ഭവിക്കുന്നതാണ്.

തിരുമേനി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം മുൻകാലത്ത് തിഗ്രീസു സിംഹാസനത്തിൽ വാണിരുന്ന കിഴക്കിന്റെ മപ്രിയാനായാണ് മലങ്കരയെ ഭരിച്ചുവന്നത്. ഇപ്പോൾ തിഗ്രീസിലെ മപ്രിയാനാ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നു എങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ മാർ ബസ്സേലിയോസ് എന്ന് തുബ്ദേനിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിനെ നാം ഓർക്കുന്നു. മപ്രിയാനാ ഇല്ലെങ്കിൽ എന്തിനായിട്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിനെ നാം ഓർക്കുന്നത്? അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിനെ ഓർക്കുന്നു എങ്കിൽ മപ്രിയാനാ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അന്ത്യോക്യയിലിരുന്ന പാത്രിയർക്കാ സിംഹാസനം മർദ്ദീനിലേക്കു നീക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ തിഗ്രീസിലെ സിംഹാസനം ഇന്ത്യയിലേക്കു നീക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്നു വരുന്നതെങ്ങനെ? ആയതുകൊണ്ട് തിഗ്രീസിലെ സിംഹാസനം ഇന്ത്യയിൽ സ്ഥാപിച്ച് ഞങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരാളിനെ ഞങ്ങൾക്കു മപ്രിയാനായായി വാഴിച്ചു തരണമെന്നും കിഴക്കിന്റെ മാർ ബസ്സേലിയോസ് മപ്രിയാനാ എന്നു നാമകരണം ചെയ്യണമെന്നും ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്റെ വചനങ്ങൾ തിരുമനസ്സിലേക്ക് ഇഷ്ടമായാലും അല്ലെങ്കിലും ഞങ്ങൾക്ക് അനുഗ്രഹ കൽപന അയച്ചുതരണമെന്നും കൃപാസമ്പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്ന വലത്തു കൈനീട്ടി ഞങ്ങളെയെല്ലാവരെയും അനുഗ്രഹിക്കണമെന്നും തിരുമനസ്സിലെ കുർബാനകളിലും നമസ്കാരങ്ങളിലും ഞങ്ങളെ ഓർക്കണമെന്നും എന്നേക്കുമുള്ള ക്ഷയരഹിതമായ ജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതിന് യോഗ്യന്മാരായി തീരുന്നതിന് ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും പാപപരിഹാര പ്രാർത്ഥന കഴിക്കണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

(1908 ധനു മാസം 30-ാം തീയതി അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് അയച്ച കത്തിന്റെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ)

3

പൌരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനം

(പ്രത്യേക റിപ്പോർട്ടർ)

നിരണം: മലങ്കര സുറിയാനി സമുദായാംഗങ്ങൾ വളരെക്കാലമായി ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും ഇതര സമുദായങ്ങളുടെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതുമായ 'പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനദാനം', മാർതോമ്മാശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതവും ചരിത്രപ്രസിദ്ധവുമായ നിരണത്തു പള്ളിയിൽ വച്ച് ഇന്നലെ വളരെ ആഘോഷപൂർവ്വം നടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിലേക്കായി അന്ത്യോഖ്യായുടെ മോറാൻ മാർ ഇഗ്നാത്യോസ് അബ്ദേദ് മിശിഹാ സീനിയർ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ അവർകൾ, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ, മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായവർകൾ മുതലായവർ നിരണത്തു പള്ളിക്കാരുടെയും വേറെ പല പള്ളിക്കാരുടെയും മറ്റും കേമമായ എതിരേല്പോടുകൂടി ഇക്കഴിഞ്ഞ വെള്ളിയാഴ്ച നിരണത്തു പള്ളിയിലേക്കു വരികയുണ്ടായി. പരുമല സിമ്മനാരിയിൽനിന്നു പ്രത്യേക ബോട്ടുമാർഗ്ഗം പന്നായിക്കടവിൽ എത്തി അവിടെനിന്ന് ബാവാ അവർകൾ മേനാവിലും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ എല്ലാവരും മഞ്ചലിലുമായിരുന്നു യാത്ര ചെയ്തത്. കുട, കൊടി, പൊൻ വെള്ളി കുരിശുകൾ മുതലായ അലങ്കാരങ്ങളാലും പാണ്ടിവാദ്യം, തമ്പേർ മുതലായ വാദ്യഘോഷങ്ങളാലും മറ്റും ഈ യാത്ര എത്രയും മനോഹരമായ നിലയിൽ വളരെ ആഘോഷത്തോടുകൂടിയായിരുന്നു.

മലങ്കരസഭയിൽ ഇതുവരെ ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത 'കാതോലിക്കാ' സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിൽ സംബന്ധിച്ച് 'അനുഗ്രഹം' പ്രാപിക്കുന്നതിനായി തെക്കുനിന്നും വടക്കുനിന്നും എന്നുവേണ്ടാ നാനാദിക്കുകളിൽ നിന്നും അനവധിയാളുകൾ ശനിയാഴ്ച രാവിലെതന്നെ വരവു തുടങ്ങി. വൈകിട്ടു നമസ്ക്കാരസമയമായപ്പോഴേക്ക് പല സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള ആളുകൾ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. എല്ലാവരുംകൂടി ബാവാ അവർകളെ താമസസ്ഥലത്തുനിന്ന് എതിരേറ്റു പള്ളിയകത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരികയും നമസ്ക്കാരത്തിനുശേഷം റമ്പാന്മാർ, കത്തനാരന്മാർ, ശെമ്മാശന്മാർ മുതലായവരെല്ലാം ഈരണ്ടണിയായി കത്തിച്ച മെഴുകുതിരികളോടുകൂടി നിന്നു സുറിയാനി ഗാനങ്ങൾ ചൊല്ലി അദ്ദേഹത്തെ എതിരേറ്റു മുറിക്കകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുകയും അവിടെവച്ച് ബാവാ അവർകൾ എല്ലാവരെയും ആശീർവദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെശേഷം ജനങ്ങളൊട്ടുമുക്കാലും പിരിഞ്ഞു. തദനന്തരം ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു കാതോലിക്കാസ്ഥാനത്തിനു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായവർകളെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായവർകൾ, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്തായവർകൾ, ഔഗേൻ റമ്പാനവർകൾ (പിന്നീടു ഔഗേൻ കാതോലിക്കാബാവാ) ശീമ റമ്പാന്മാർ മുതലായവർ കൂട്ടിക്കൊണ്ട്

ബാവാ അവർകളുടെ മുറിയിലേക്കു പോകുകയും ബാവായെ കണ്ട് അനുവാദവും അനുഗ്രഹവും വാങ്ങിച്ച് തിരിച്ചുപോരികയും ചെയ്തു.

ഞായറാഴ്ച എട്ടു മണി കഴിഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ പള്ളിയകത്തേക്ക് ആളുകളെ കയറ്റിവിടുന്നതല്ലെന്നു നിരണം യുവജനങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി പരസ്യം ചെയ്തിരുന്നതനുസരിച്ചോ എന്തോ രാവിലെ അഞ്ചു മണിക്കു മുമ്പെതന്നെ വിശേഷ മാതൃകയിൽ നൂതനമായി പണി കഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും ഏറ്റവും വിശാലവുമായ നിരണത്തു പള്ളിയകം മുഴുവനും ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഏകദേശം അഞ്ചര മണിയോടുകൂടി നമസ്ക്കാരത്തിനു പ്രവേശിച്ചു. നമസ്ക്കാരം അവസാനിക്കാറായപ്പോഴേക്ക് പള്ളിയകവും പുറവും എല്ലാം ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിബിഡികൃതമായി എങ്കിലും ഇവരെയെല്ലാം ശരിയായി നിറുത്തുന്നതിലും കാരണമുണ്ടാകുമ്പോൾ ആളുകൾക്ക് ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നതിന് നടുവിൽക്കൂടി ഒരു വഴിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിലും ഏതാനും ചിലരുടെ നായകത്വത്തിൻ കീഴിൽ ഇവിടെ പ്രത്യേകം നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വാളന്റന്മാർ ചെയ്ത ശ്രമം ഏറ്റവും അഭിനന്ദനീയമായിരുന്നു. ഏകദേശം എട്ടു മണിയോടുകൂടി ബാവാ അവർകൾ കുർബാന അനുഷ്ഠിച്ചു. ശുശ്രൂഷാവേളയിൽ ബാവാ അവർകൾ മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടെ തലമേൽ കൈവച്ച് പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തുകയും അംശവടി മുതലായവ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത് ഒരു കസേരയിൽ ഇരുത്തി പൊക്കിക്കൊണ്ട് ബാവായും മെത്രാന്മാരും ശേഷം വൈദികജനങ്ങളും കൂടി 'ഒക്സിയോസ്' വിളിക്കുകയും ഇതു കൂടാതെ 'മദുബഹാ' മദ്ധ്യേയും തെക്കും വടക്കും കൊണ്ടുപോയി മൂന്നു പ്രാവശ്യം വീതം കസേരയിൽ പൊക്കി 'ഒക്സിയോസ്' വിളിക്കുകയും നാലാമത്തെ പ്രാവശ്യം 'മദുബഹാ'യുടെ പടിഞ്ഞാറെ വാതുക്കൽ കൊണ്ടുവന്ന് കസേരയിൽ പൊക്കിയുയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും അവിടെവച്ച് മലങ്കര മാർത്തോമ്മാ സിംഹാസനത്തിലേക്ക് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി അപ്പോൾ വാഴിക്കപ്പെട്ട മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് ബാവാ അവർകൾ 'ഏവൻഗേലിയോൻ' വായിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ പ്രത്യേക "ശുശ്രൂഷ"യുടെ അവസാനത്തിൽ ബാവാ അവർകൾ സുറിയാനിയിൽ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. ആ പ്രസംഗത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇതോടെ ചേർക്കുന്നു.

പ്രസംഗവും കഴിഞ്ഞ് കുർബാനയുടെ ബാക്കി "ശുശ്രൂഷ"കളും തീർക്കുകയും അവസാനത്തിൽ വൈദികന്മാർ എല്ലാവരുംകൂടി 'കാതോലിക്കാബാവാ' അവർകളെ കസേരയിൽ ഇരുത്തി എടുത്തുകൊണ്ടു കുരിശു, കുട മുതലായ പല അലങ്കാരങ്ങളോടും ആഡംബരങ്ങളോടും വൈദികന്മാരെല്ലാം കത്തിച്ച മെഴുകുതിരികളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടും സന്തോഷസൂചകമായ കുരുത്തോല ധരിച്ച അനേകായിരമാളുകളുടെ അകമ്പടിയോടും ആഹ്ലാദസൂചകമായ ആർപ്പുവിളിയോടും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കുണ്ടായ ചീയേഴ്സ്സ്സു വിളികളോടുംകൂടി പള്ളിക്കു പ്രദക്ഷിണം കഴിക്കുകയുണ്ടായി.

ഇതുകഴിഞ്ഞശേഷം എല്ലാവരുംകൂടി പാത്രിയർക്കീസുബാവാ അവർകളെയും കാതോലിക്കാബാവാ അവർകളെയും അവരവരുടെ മുറികളിൽ അകമ്പടിയോടുകൂടി കൊണ്ടുചെന്നാക്കുകയും അവരുടെ ആശീർവാദങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു വിശ്രമത്തിനായി പിരിയുകയും ചെയ്തു. ഏകദേശം മൂന്നു മണിയോടുകൂടി വീണ്ടും

പള്ളിയിൽ മണിയടിക്കുകയും എല്ലാവരും പള്ളിയകത്തു കൂടുകയും ദിവ്യശ്രീ. പൂവത്തൂർ യാക്കോബു കത്തനാർ അവർകൾ, മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതവും ചരിത്രപ്രസിദ്ധവുമായ നിരണത്തു പള്ളിയിൽവെച്ച് അന്നു നടന്നിരിക്കുന്ന ഏറ്റവും മഹത്വവും ഉന്നതവുമായ സ്ഥാനമാഹാത്മ്യലബ്ധിയെപ്പറ്റി നാം എല്ലാവരും ദൈവത്തെ പ്രത്യേകം സ്തുതിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഇതു മറ്റൊരു പള്ളിയിലും വെച്ചു നടക്കാതെ നിരണത്തുവെച്ചു നടന്നതിൽ ഏതോ ദൈവികമായ മഹത്വവും രഹസ്യവുമുണ്ടെന്നും മറ്റും വിവരിച്ച് ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയും ഇതിനെ തുടർന്ന് ദീവന്നാസ്യോസ് സിമ്മനാരി പ്രിൻസിപ്പാൽ റവ. ഫാദർ പി. ടി. ഗീവറുഗീസ് എം. എ. (റോമാസഭയിൽ ചേർന്ന മാർ ഈവാനിയോസ് – ഗ്രന്ഥകാരൻ) അവർകൾ കാതോലിക്കാസ്ഥാനത്തെയും അതിന്റെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഖ്യാതിയേയും സ്ഥാനവലിപ്പത്തെയും മറ്റും പറ്റി ചരിത്രസാക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടി വേറൊരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത് ഏകദേശം നാലു മണിയോടുകൂടി എല്ലാവരും പിരിഞ്ഞു.

ഇങ്ങനെ മലങ്കരസഭയിലെന്നു തന്നെയല്ല, ഇന്ത്യയിൽ മറ്റെങ്ങും തന്നെ ഇതുവരെ നടന്നിട്ടില്ലാത്തതും സുറിയാനിസഭാ ചരിത്രത്തിൽ തങ്കശിലാരേഖപോലെ ഒരിക്കലും മായാതെ എപ്പോഴും തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ കാതോലിക്കാസ്ഥാനാഭിഷേക കർമ്മം സർവ വിജയകരമായും മംഗളകരമായും പരിണമിച്ചു എന്നു സസന്തോഷം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

(മലയാള മനോരമ, 1912 സെപ്റ്റംബർ 18)

പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ പ്രസംഗം

സഭാസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനക്കല്ല്

"നമ്മുടെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട മക്കളെ, ഇന്ന് ഇവിടെ നടന്നിട്ടുള്ളതായ കർമ്മം എത്രയും മഹത്തരമായ ഒരു ദിവ്യശുശ്രൂഷയാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ കാണുന്നതിന് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നിട്ടു കാണാതിരുന്നതായ ഒരു സംഭവമാണ് ഇന്നു നടന്നിട്ടുള്ളത്.

മലങ്കരയുള്ള നമ്മുടെ സഭ നമ്മുടെ കർത്താവേശുമിശിഹായുടെ പന്ത്രണ്ട് അപ്പോസ്തോലന്മാരിൽ ഒരാളായ വിശുദ്ധ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഇവിടെ എല്ലാക്കാലത്തും അപ്പോസ്തോലിക കൈവെപ്പ് എന്നേക്കും നിലനിൽക്കത്തക്കവിധത്തിൽ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം ഇവിടെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ദൈവം സംഗതിയാക്കിയിരിക്കുന്നു.

മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി തുർക്കി രാജ്യം വരെ ഇവിടെ നിന്ന് ഇനിമേലിൽ ആളുകൾ പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഇപ്പോൾ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാതോലിക്കാ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കായായി പൂർവകാലത്തു സെലൂക്യയിൽ ഭരിച്ചുവന്ന കാതോ

ലിക്കായുടെ അനന്തരഗാമിയായി മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് എന്ന പേരോടു കൂടി വാഴിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം ദീർഘായുസ്സോടിരിക്കട്ടെ. ഇദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളോടിദ്ദേഹത്തിനും ഹൃദയപൂർവമായ സ്നേഹവും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണം മൂലം മലങ്കരസഭയ്ക്കു പൂർവാധികം ശ്രേയസ്സും ഉണ്ടാകുമാറാകട്ടെ.

കാതോലിക്കായ്ക്ക് വേണ്ടുംവണ്ണമുള്ള സർവ ബഹുമാനങ്ങളും ഇദ്ദേഹത്തോടു നിങ്ങൾ കാണിക്കണം. ഇദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കുകയും ഭക്തിപുരസ്സരം നിങ്ങൾ സ്മരിക്കുകയും ഇദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് അപ്പോസ്തോലിക അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിക്കുകയും വേണം. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ഇവിടെയുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്കു തന്നെ യോജിച്ച് ഒരു കാതോലിക്കായെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതിന് അധികാരമുള്ളതാണ്. മലങ്കരസഭ എന്നേക്കും സ്വതന്ത്രമായി നിലനിൽക്കുന്നതിന് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം സഹായിക്കട്ടെ.

ഇതു നിങ്ങളുടെ സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലാകുന്നു. ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾക്കു കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചു തരുന്നതിനു നമ്മെ പ്രേരിപ്പിച്ചതായ കാരണം എന്തെന്നു പറയാം. തുർക്കി രാജ്യത്തുനിന്ന് ഇത്രടംവരെ വന്നെത്തുന്നത് എത്രമാത്രം പ്രയാസവും ആപൽക്കരവും ആണെന്നുള്ളതാണ്. ഇത്രമാത്രം കഷ്ടപ്പാടുകൾ എല്ലാക്കാലത്തും മലങ്കരസഭാംഗങ്ങൾ അനുഭവിക്കണമെന്നു ശഠിക്കുന്നത് അക്രമവും അക്രൈസ്തവുമാകുന്നു.

പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരങ്ങളെല്ലാം കാതോലിക്കായിക്കുമുണ്ട്. മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെ വാഴിക്കുക മുതലായ സർവവും കാതോലിക്കാമാരെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു സാധിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. കാതോലിക്കായെ നിങ്ങൾ എല്ലാവിധത്തിലും ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും വേണം."

(മലയാള മനോരമ, 1912 സെപ്റ്റംബർ 18)

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ ബാവാ അവർകൾ

മലങ്കര സുറിയാനി സമുദായത്തിൽ അഭൂതപൂർവ്വമായിട്ടുണ്ടായ "കാതോലിക്കാസ്ഥാനാഭിഷേക"ത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങളുടെ പ്രത്യേക റിപ്പോർട്ടർ അയച്ചുതന്ന വിവരണം ഇതിൽ മറ്റൊരിടത്തു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. മലങ്കരനിന്നു ഇനിമേലാൽ മെത്രാസ്ഥാനം കൈക്കൊള്ളുന്നതിനു തുർക്കി രാജ്യത്തേക്ക് ആളുകൾ പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒരു കാതോലിക്കായുടെ കാലശേഷം ഇവിടെയുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർക്കു വേറെ ഒരു കാതോലിക്കായെ അഭിഷേകം ചെയ്യാവുന്നതുമാണ്. മലങ്കര കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് എത്രമാത്രം ചരിത്രപ്രധാനമായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നും ഇതുമൂലം സുറിയാനിസഭയുടെ ഭാവി ചരിത്രം എത്രകണ്ടു ഭേദപ്പെടാനിടയുണ്ടെന്നും മറ്റും ഉള്ളതു വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരം പിന്നാലെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളാം.

സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രധാന പുരോഹിത ശ്രേഷ്ഠനായ അന്ത്യോഖ്യയിലെ "പാത്രിയർക്കീസ്" ബാവാ അവർകൾക്കുള്ള സർവ അധികാരവലിപ്പങ്ങളോടുകൂടി ഒരു "കാതോലിക്കാ"ബാവാ അവർകളെ ലഭിപ്പാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായിട്ടുള്ള മലങ്കരസഭയെ ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകം അനുമോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. മലങ്കര മാർത്തോമ്മാ സിംഹാസനത്തിലേക്കു പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് എന്ന നാമത്തിൽ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട സമുദായപൂജ്യനായ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളേക്കാൾ ഇതിനർഹനായിട്ടു വേറെയാരും ഇന്നു മലങ്കര സഭയിലില്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. പുതുതായി വാഴിക്കപ്പെട്ട ഈ കാതോലിക്കാബാവാ അവർകൾ അരോഗദൃഢഗാത്രനായി അനേകകാലം ജീവിച്ചിരുന്നു മലങ്കരസഭയ്ക്കും സമുദായത്തിനും ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായി വരുവാൻ ദൈവം സംഗതി വരുത്തട്ടെ.

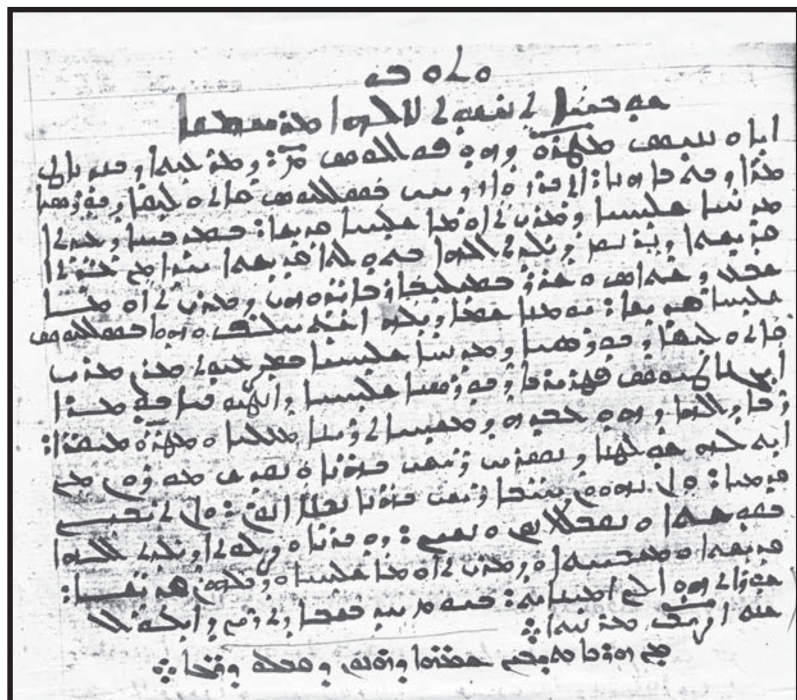
(മലയാള മനോരമ മുഖപ്രസംഗത്തിൽ നിന്ന്. 1912 സെപ്റ്റംബർ 18)

മലങ്കര സുറിയാനിസഭ

ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനെപ്പോലെ തന്നെ അധികാരവും അവകാശങ്ങളുമുള്ള ഒരു കാതോലിക്കായെ ഇദംപ്രഥമമായി ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മലങ്കര സുറിയാനി സഭയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ അപരിമിതങ്ങളായിരിക്കുമെന്നുതന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മേലാലും കാതോലിക്കാസ്ഥാനികൾ തുടരെത്തുടരെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ആവശ്യപ്പെടുമ്പോളെല്ലാം മലങ്കരസഭയിലേക്കു മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നതു സമുദായാഭിമാനികൾക്കെല്ലാം അത്യന്തം ചാരിതാർത്ഥ്യജനകവും സന്തോഷാവഹവും അതു മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു നവീന ഭാഗവുമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. പൂർവദേശ്യ കാതോലിക്കായുടെ ന്യായപ്രകാരമുള്ള പിൻഗാമിയായ ആധുനിക കാതോലിക്കായുടെ ആവിർഭാവം മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അസംഖ്യങ്ങളായ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു കാരണമായി ഭവിക്കട്ടെ.

(മലയാള മനോരമ മുഖപ്രസംഗത്തിൽ നിന്ന്. 1912 ആഗസ്റ്റ് 31 ശനിയാഴ്ച)

ഒന്നാം കാതോലിക്കാ,
തന്റെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണത്തെപ്പറ്റി സ്വന്തം കൈപ്പടയിൽ സുറിയാനിയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള ഭാഗം.

(*കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാലിക പ്രാധാന്യം*, കോട്ടയ്ക്കൽ പബ്ലിഷേഴ്സ്, മാങ്ങാനം, പേജ് 43)

4

മലങ്കരയിലെ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനവും അനുബന്ധ സംഭവങ്ങളും

ഇടവഴിക്കൽ ഗീവർഗീസ് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

(ഇടവഴിക്കൽ ഗീവർഗീസ് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ (+ 1927 ജൂൺ 11) ഡയറിയിൽ നിന്നു കുടുംബാംഗമായ ശ്രീ. ഇ. എ. ഫിലിപ്പ് കുറിച്ചു തന്ന വിവരങ്ങൾ. ഇംഗ്ലീഷ് തീയതി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സംഭവങ്ങളുടെ തീയതി സമ്പാദകൻ ഇറ്റാലിക്സിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്).

(1) മാർ ഇഗ്നാത്യോസ അബ്ദംശീഹ് പാത്രിയർക്കീസു കറാച്ചിയിൽ നിന്നു ബൊമ്പായിൽ എത്തുകയും അവിടെ വച്ചു എം. എ. ക്കാരൻ ഗീവറുഗീസ കത്തനാർ മുതൽപെർ ചെന്നു കാണുകയും ഒരുമിച്ചു ബൊമ്പായിൽ നിന്നു 1912 ജൂൺ 8-നു പുറപ്പെട്ടു പട്ടാമ്പി വഴി കുന്നംകുളങ്ങരെ എത്തുകയും. അവിടെ കുറച്ചു ദിവസം താമസിച്ചശെഷം കൊച്ചിയിൽ എത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കൊച്ചിയിൽനിന്നു തെക്കൻ പറവൂർ, മുളന്തുരുത്തി ഈ പള്ളികളിലെക്കു പൊയിരിക്കുന്നു.

(2) മാർ ദീവന്നാസ്യൊാസ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കല്പനപ്രകാരം അസൊസിയെഷ്യൻ മാനേജിംങ്ങ കമ്മട്ടിയിൽ അദ്ദെഹത്തിന്റെ ഭാഗത്തുള്ളവർ 1088 ചിങ്ങം 12-ാംനു *(1912 ഓഗസ്റ്റ് 27)* ചൊവ്വാഴ്ച പരുമലെ സിമ്മനാരിയിൽ ഒരു യൊഗം കൂടിയിരുന്നു. അവിടെ എന്തെല്ലാം നിശ്ചയിച്ചു എന്നു പരസ്യമായി അറിയിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും മുറിമറ്റത്തു മാർ പൌലൂസ ഈവാനിയൊസ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കിഴക്കിന്റെ കാതൊലിക്കാ (മപ്രിയാനാ) ആയിട്ടു വാഴിക്കണമെന്നും പുന്നൂസു റെമ്പാൻ വാകത്താനത്തു കാരിചിറ റെമ്പാൻ മുതലായി നാലഞ്ചുപെരെ മെത്രാന്മാരായി വാഴിക്കണമെന്നും നിശ്ചയിക്കയും അബ്ദംശീഹ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ അതിനു സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു.

(3) 1912-ാമാണ്ട സെപ്ടംബർ മാസം 8-ാംനുക്കു 1088 ചിങ്ങം 24-ാംനു ഞായറാഴ്ച പരുമല സിമ്മനാരി പള്ളിയിൽ വെച്ചു കല്ലാച്ചെരിൽ പുന്നൂസ റെമ്പാനെ ഗ്രീഗൊറിയൊസ എന്ന പെരിൽ മെത്രാപ്പൊലീത്തായായി മാർ ഇഗ്നാത്യൊസ അബ്ദംശീഹ പാത്രിയർക്കീസ വാഴിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പൊൾ മുറിമറ്റത്തു മാർ ഈവാനിയൊസ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും വട്ടശ്ശെരി മാർ ദീവന്നാസ്യൊസ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഗ്രിഗൊറിയൊസ കുറിച്ചിപള്ളി ഇടവകയിൽ ഉൾപ്പെട്ട കല്ലാച്ചെരിൽ ഉലഹന്നാന്റെ മകൻ ആകുന്നു.

(4) മെൽ ... പറയുന്ന പ്രകാരം മുറിമറ്റത്തു മാർ പൌലൂസ ഈവാനിയൊസ മെത്രാപ്പൊലിത്തായെ മാർ ബസെലിയൊസ എന്ന പെരിൽ കിഴക്കിന്റെ കാതൊലിക്കാ എന്ന സ്ഥാനത്തിൽ മാർ അബ്ദംശീഹാ പാത്രിയർക്കീസ 1088-ാമാണ്ടു ചിങ്ങം 31-ാംനുക്കു 1912 സെപ്‌ടംബർ 15-ാംനുക്കു ഈലൂൽ 2-ാംനു ഞായറാഴ്ച നിരണത്തു പള്ളിയിൽവെച്ചു വാഴിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പൊൾ പാത്രിയർക്കീസിനൊടുകൂടി മാർ ദീവന്നാസ്യൊസ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും പുതിയ മെത്രാൻ മാർ ഗ്രീഗൊറിയൊസും ഉണ്ടായിരുന്നു.

(5) വാകത്താനത്തു കാരുചിറ ഗീവറുഗീസ റെമ്പാനെയും കണ്ടനാട്ടു കരൊട്ടു വീട്ടിൽ യൂയാക്കിം റെമ്പാനെയും 1913 മകരം (സുറിയാനി കണക്കിൽ 27-നു) ക്കു 1088 മകരം 28-നു *(1913 ഫെബ്രുവരി 9)* ഞായറാഴ്ച ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിയിൽ വെച്ചു മാർ അബ്ദംശീഹ പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ മെത്രാന്മാരായി വാഴിച്ചിരിക്കുന്നു. പാത്രിയർക്കീസിനൊടുകൂടെ മുറിമറ്റത്തു ബസെലിയൊസ കാതൊലിക്കായും മെത്രാന്മാരായ ദീവന്നാസ്യൊസും ഗ്രീഗൊറിയൊസും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരിൽ ഗീവറുഗീസ റെമ്പാനു പീലക്സീനൊസു എന്നും യൂയാക്കീം റെമ്പാനു ഈവാനിയൊസ എന്നും സ്ഥാനപ്പെർ നൽകിയിരിക്കുന്നു.

(6) മാർ ഇഗ്നാത്യൊസ അബ്ദംശീഹ് പാത്രിയർക്കീസു ... ബാവാ 1913 മാർച്ച 3-ാംനുക്കു 1088 കുംഭം 20-ാംനു തിംകളാഴ്ച രാത്രി പരുമല നിന്നു എറണാകുളത്തെക്കും ഉടനെ തന്നെ അവിടെ നിന്നു തീവണ്ടി മാർഗ്ഗം ബൊമ്പായിക്കും പൊയി. ആ വഴി സ്വദെശത്തെക്കു മടങ്ങുകയാണു. ഊർശ്ലെം വഴിക്കാണു പൊകുന്നതു.

(7) മെൽ ... വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന മുറിമറ്റത്തു മാർ ബസെലിയൊസ കാതൊലിക്കാ വയസ്സുകാലത്തെ രൊഗത്താൽ കൊട്ടയത്തു സിമ്മനാരിയിൽ താമസിക്കുമ്പൊൾ ദീവന്നാസ്യൊസ മുതലായ മെത്രാന്മാർകൂടി കന്തീലായുടെ ക്രമം കഴിച്ച ശെഷം കാസൊലിക്കായെ പാമ്പാക്കുടെ ചെറിയപള്ളിയിലെക്കു പാലപ്പള്ളി പൌലൂസ കത്തനാർ മുതൽപെർ വന്നു കൊണ്ടുപൊകയും അവിടെവച്ചു 1913 നീസൊൻമാസം 18-നുക്കു മെയ്മാസം 2-ാംനു 1088 മെടം 20-ാംനു വെള്ളിയാഴ്ച കാലംചെയ്കയും ആ പള്ളിയിൽ തന്നെ അടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പുത്തനായി വാഴിക്കപ്പെട്ട ഈവാനിയൊസ യുയാക്കീം മെത്രാൻ കബറടക്കത്തിനു ഹാജരുണ്ടായിരുന്നു - ദീവന്നാസ്യൊസു മെത്രാനും പൊയിരുന്നു.

(8) ബസെലിയൊസ കാതൊലിക്കായുടെ ... അടിയെന്തരം പാമ്പാക്കുടെ ചെറിയപള്ളിയിൽ വെച്ചു 1088 ഇടവം 18-നു *(1913 മേയ് 31)* ശനിയാഴ്ച കഴിച്ചിരിക്കുന്നു.

(മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ദള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിൽ നിന്ന് 1910 ഓഗസ്റ്റ് 28-ന് മേൽപ്പട്ട സ്ഥാനമേറ്റ ക്നാനായ മെത്രാസനത്തിന്റെ പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്തായായ മാർ സേവേറിയോസ് 1912 - 13 കാലഘട്ടത്തിൽ മാർ ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ദേദ് മ്ശീഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആഗമനവും കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണവും സംബന്ധിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്).

സമ്പാദകൻ:- **വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ**

5

പ. അബ്ദേദ് മ്ശീഹാ ബാവായുടെ ആഗമനവും ഒന്നാം കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ വാഴ്ചയും

വാകത്താനം കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ

(1087 ഇടവം) 7–ന് അബ്ദെദു മ്ശീഹാ പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ ബാഗ്ദാദിൽ നിന്നു മലയാളത്തേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചിരിക്കുന്നതായി മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്ക് കമ്പി വന്ന വിവരം മെത്രാപ്പോലീത്താ കഥാനായകനെ അറിയിച്ചു. ...

16–ന് കഥാനായകൻ വാകത്താനത്തു നിന്നും സിമ്മന്നാരിയിലേക്ക് പോയി. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 18–ന് പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ കപ്പൽ വഴി ഇംഗ്ലണ്ടിലെത്തിയിരിക്കുന്നതായി മെത്രാച്ചനു കമ്പി വന്നു.

19–ന് ബാവായെ എതിരേൽക്കുന്നതിനായി എം. എ. ഗീവറുഗീസു കത്തനാരും എൻ. ഐ. പോത്തനും ബോംബെയിലേക്ക് പോയി. ബാവാ തിങ്കളാഴ്ച ബോംബെയിൽ എത്തുമെന്ന് കമ്പിയും വന്നു. 24–ന് ബാവാ ബോംബെയിൽ എത്തി എന്ന് കമ്പി വന്നു. അന്ന് ബാവാ കുന്നംകുളങ്ങരെ എത്തുമ്പോൾ എതിരേൽക്കുന്നതിനായിട്ട് കഥാനായകനും മാക്കാംകുന്നുകാരൻ മാത്തുവും വാലിയക്കാരൻ പോത്തയും കൂടി വടക്കോട്ട് സിമ്മന്നാരിയിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ടു. പിറ്റേദിവസം മുളന്തുരുത്തിയിൽ എത്തി. ബാവാ വരുമ്പോൾ ആ പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുപോവാൻ ഏനമുണ്ടോ എന്നറിവാനായി ചാലി കൊച്ചുകോരയുടെ അടുക്കൽ പോയി ചോദിച്ചതിൽ പൊതുവിൽ ആലോചിച്ച് മറുപടി അയക്കാമെന്ന് പറഞ്ഞു.

സന്ധ്യയോടുകൂടെ അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ട് പിറ്റേദിവസം എറണാകുളത്ത് എത്തി കൊച്ചീ പോലീസു സൂപ്രണ്ട് എം. എ. ചാക്കോയെ അന്വേഷിച്ചതിൽ അവിടെ ഇല്ലെന്നറികയാൽ തീവണ്ടിയിൽ തൃശൂർക്ക് പുറപ്പെട്ട് രാത്രി 8 1/2 മണിക്ക് തൃശൂർ ടിയാന്റെ ബംഗ്ലാവിൽ എത്തി താമസിക്കയും പിറ്റേദിവസം ഞായറാഴ്ച ത്രിശൂർ പള്ളിയിൽ പോയി കുർബാന കാണുകയും ചെയ്തു. കുന്നംകുളങ്ങരെ നിന്നും ഒരു പട്ടക്കാരനും ഒരു ശെമ്മാശനും വന്നത്രെ കർമ്മം നടത്തിയതു. 28–ന് ത്രിശൂർ നിന്നും സൂപ്രണ്ടൊരുമിച്ച് കുന്നംകുളങ്ങരെക്കു വണ്ടി വഴിയായി പുറപ്പെട്ട് സന്ധ്യയ്ക്കു അവിടെ എത്തുകയും ബാവായെ കുന്നംകുളം പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്ന് സൂപ്രണ്ട് പാത്തപ്പനോട് പറകയും ആ വക ചിലവുകൾ ചെയ്യാമെന്ന് സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു. അന്നു കഥാനായകനും മറ്റും കുന്നംകുളം പള്ളിയിൽ താമസിക്കയും ചെയ്തു.

31-ന് ബാവാ പട്ടാമ്പിയിൽ എത്തുകയും അവിടെ നിന്നും വണ്ടി പിടിച്ച് കുന്നംകുളം പട്ടണത്തോടടുത്തപ്പോൾ മേനാവു കൊണ്ടുവന്ന് അതിൽ കയറ്റി കുന്നംകുളം പള്ളിയിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോരികയും ചെയ്തു. ബാവാ ആദ്യം പുത്തൻപള്ളിയിൽ കയറി ലുത്തിനിയായും ഒരു ചെറിയ പ്രസംഗവും കഴിച്ച് അനുഗ്രഹിക്കയും പിന്നെ അവിടെ നിന്നും പുറപ്പെട്ട് രാത്രി 7 മണിക്ക് കുന്നംകുളം പള്ളിയിൽ എത്തി താമസിക്കയും ചെയ്തു. ബാവായും 3 റമ്പാൻമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ത്രിശൂർ വഴി എതിരേല്പു കേമമാക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം നടത്താൻ ഏനമാകാത്തെതിനാൽ പലർക്കും ഇഛാഭംഗത്തിനിടയായി.

മിഥുനം 1-ന് കഥാനായകൻ കുന്നംകുളങ്ങര നിന്നും തിരിച്ചു പോരുമ്പോൾ ബാവാ സ്ലീബാ എടുത്ത് അനുഗ്രഹിക്കയും മറ്റും ചെയ്തു. അന്ന് ത്രിശൂർ എത്തി താമസിക്കയും പിറ്റെ ദിവസം പുറപ്പെട്ട് 3-ന് ഞായറാഴ്ച കോട്ടയത്തു സിമ്മന്നാരിയിൽ എത്തുകയും വിവരങ്ങൾ മെത്രാച്ചനോടറിയിക്കയും ചെയ്തു. 6-ന് കഥാനായകൻ സിമ്മന്നാരിയിൽ നിന്നും വാകത്താനത്തേക്ക് പോരികയും 9-ന് വള്ളിക്കാട്ട് പള്ളിയിൽ പോയി കുർബാന ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു. ...

(കർക്കടകം) 26-ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കല്പന അനുസരിച്ച് കഥാനായകൻ കോട്ടയത്തേക്ക് പോയി. പിറ്റെദിവസം തിരിച്ചു പോരികയും ചെയ്തു. മെത്രാൻസ്ഥാനം ഏൽക്കണമെന്നും തടസ്സം പറയരുത് എന്നും നിർബന്ധമായി കല്പിച്ചു. ...

(1088 ചിങ്ങം) ... 14-ന് *(1912 ഓഗസ്റ്റ് 27)* പരുമല സിമ്മന്നാരിയിൽ മാനേജിംഗ് കമ്മട്ടി കൂടി രണ്ടു മൂന്ന് പേർക്ക് മെത്രാസ്ഥാനവും കണ്ടനാട്ട് ഇടവകയുടെ മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു കാതോലിക്കാ സ്ഥാനവും കൊടുക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു.

26-ന് കഥാനായകൻ വാകത്താനത്തു പള്ളിയിൽ കുർബാന ചൊല്ലി. അന്നേദിവസം *(1912 സെപ്റ്റംബർ 8)* പരുമല വെച്ചു അബ്ദെദ് മ്ശിഹാ പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, മാർ ഈവാനിയോസ് ഈ മെത്രാച്ചൻമാരുടെ സഹകരണത്തോടെ കല്ലാച്ചേരിൽ പുന്നൂസു റമ്പാച്ചനെ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിൽ മെത്രാനായി പട്ടാഭിഷേകം ചെയ്തു.

കന്നിമാസം രണ്ടിന് *(1912 സെപ്റ്റംബർ 15)* നിരണത്തു പള്ളിയിൽ വെച്ച കണ്ടനാടു ഇടവകയുടെ മാർ ഈവാനിയൊാസ മെത്രാപ്പൊലിത്തായെ ടി ബാവായും മാർ ദീവന്നാസ്യൊാസ, ഗ്രീഗൊറിയൊാസ എന്നീ മെത്രാച്ചന്മാരും കൂടി കിഴക്കിന്റെ കാതൊലിക്കായായി സ്ഥാനാഭിഷെകം ചെയ്തു.

(കന്നി) 1-9 ഈ തീയതികളിൽ കഥാനായകൻ വാകത്താനത്തു പള്ളിയിൽ കുർബാന ചൊല്ലി. ...

... 26-ന് കോട്ടയം പേഷ്കാർ അയ്യപ്പൻപിള്ളയും ചങ്ങനാശ്ശേരി മജിസ്ട്രേട്ട് നീലാണ്ടപ്പിള്ളയും ഏതാനും പോലീസുകാരും കൂടി വാകത്താനത്തു പള്ളിയിൽ പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ വരുന്നതിനാൽ വിരോധ കക്ഷികളുണ്ടോ എന്നറിവാനായി വന്നിരുന്നു. .... തുലാ മാസം 2-ന് പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ കല്ലൂപ്പാറ പള്ളിയിൽ നിന്നും കുറിച്ചി പള്ളിയിൽ വരത്തക്കവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നാറെ പേഷ്ക്കാരുടെ തടസ്സം നിമിത്തം വരുന്നതിന് ഇടയായില്ല......

(ധനു) 16-ന് വാകത്താനത്തു പള്ളിയിലും കഥാനായകൻ കുർബാന ചൊല്ലി. അന്നേദിവസം കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ സുഖക്കേടു വിവരം അറിഞ്ഞ് കഥാനായകൻ കോട്ടയത്തിന് സിമ്മനാരിയിലേക്ക് പോയി അദ്ദേഹത്തെ കാണുകയും പിറ്റേദിവസം തിരിച്ചുപോരികയും ചെയ്തു. ...

(മകരം) ... 20-ന് ... മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കല്പന വന്നിരുന്നതിനാൽ കഥാനായകൻ അന്നേദിവസം സന്ധ്യയോടു കൂടെ പരുമലക്ക് പോകയും പിറ്റേദിവസം അവിടെ എത്തുകയും ചെയ്തു. അവിടെ അപ്പോൾ അബ്ദേദു മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസു ബാവായും ശീമ റമ്പാച്ചൻമാർ 3 പേരും കല്ലാച്ചേരിൽ മെത്രാച്ചനും കരവട്ടുവീട്ടിൽ യൂയാക്കിം റമ്പാനും മറ്റുമുണ്ടായിരുന്നു. ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ കോട്ടയത്തേക്ക് പോയിരുന്നതിനാൽ തമ്മിൽ കാണ്മാൻ ഇടയാകാതെ കഥാനായകൻ അവിടെത്തന്നെ താമസിച്ചു.

26-ന് പാത്രിയർക്കീസു ബാവായും മറ്റും ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിയിലേക്ക് നീങ്ങത്തക്കവണ്ണം ഒരുങ്ങിയിരിക്കയാൽ കഥാനായകൻ കാലത്തെ തന്നെ തനതു വള്ളം പിടിച്ച് ചെങ്ങന്നൂർക്ക് പോകയും ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് അവിടെ എത്തുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവിടെ കോട്ടയത്തു നിന്നും കാതോലിക്കാ ബാവായും മാർ ദീവന്നാസ്യോസു മെത്രാപ്പോലീത്തായും കാലത്തെതന്നെ എത്തീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മെത്രാച്ചനുമായി തമ്മിൽ കണ്ടപ്പോൾ സ്ഥാനം ഏൽക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പറകയും വല്ല നിവൃത്തിയുമുണ്ടെങ്കിൽ ഇതിൽ നിന്നും കഥാനായകനെ ഒഴിച്ചുവിടണമെന്ന് അറിയിക്കയും സമ്മതിക്കാഞ്ഞതിനാൽ ദൈവേഷ്ടം പോലെ വരട്ടെ എന്നു വച്ച് സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു. 4 മണിയോടു കൂടെ ബാവായും പരിവാരങ്ങളും വലിയ എതിരേൽപ്പോടെ അവിടെ വന്നുചേരുകയും ചെയ്തു. വന്നയുടനെ ബാവാ ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിയുടെ വടക്കുവശത്ത് നന്നായി അടുത്തിരിക്കുന്ന പള്ളിയിൽ കയറി പ്രാർത്ഥന കഴിക്കയും പിന്നീട് പഴയ വലിയ പള്ളിയിലും എത്തി ലുത്തിനിയായും ഒരു ചെറിയ പ്രസംഗവും കഴിച്ച് അവിടെ താമസിക്കയും രാത്രി 9 മണി കഴിഞ്ഞ് സ്ഥാനം ഏൽക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നവരെ കൊണ്ട് ശൽമൂസായിൽ ഒപ്പു വയ്പിക്കയും കൈമുത്തിക്കയും ചെയ്തു. സ്ഥാനം ഏൽക്കേണ്ടവർ രാത്രി നമസ്കാരം കൊണ്ടും മസുമൂറാ വായന കൊണ്ടും സമയം കഴിച്ചു.

27-ന് *(1913 ഫെബ്രുവരി 9)* കാലത്തെ എല്ലാവരും പള്ളിയകത്തിറങ്ങി നമസ്കാരം കഴിക്കയും ബാവാ കുർബാനക്കാരംഭിക്കയും ചെയ്തു. വിശ്വാസപ്രമാണം കഴിഞ്ഞ് സ്ഥാനം ഏൾക്കുന്ന യൂയാക്കിം റമ്പാനെയും കഥാനായകനെയും ബാവായുടെ കൈ മുത്തിച്ചു കൊണ്ട് പള്ളിയുടെ വടക്കു വശത്ത് ബാവാ ഇരിക്കുന്നതിനായി കെട്ടിഒരുക്കിയിരുന്ന മുറിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി രണ്ട് കസേരയിൽ തലയും മുഖവും ശോശാപ്പാ ഇട്ട് മൂടി ഇരുത്തുകയും ശേഷം പേർ പള്ളിയകത്തേക്ക് പോയി കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കയും ബസുമുൽക്കാ സമയത്ത് മെത്രാച്ചൻമാരും റമ്പാച്ചൻമാരും പട്ടക്കാരും ശെമ്മാശൻമാരും വടക്കേ മുറിയിലേക്ക് വന്ന് സ്ഥാനാർത്ഥികളെ മദ്ബഹായിലേക്കും മറ്റും കൊണ്ടുപോകയും കാതോലിക്കാ ബാവായും മെത്രാച്ചൻമാരും റമ്പാച്ചൻമാരും കൂടി പട്ടംകൊടയുടെ ക്രമം കഴിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. സ്ഥാനാർത്ഥികൾ രണ്ടു പേരും പള്ളിനടയിൽ വച്ച് സുറിയാനി ഭാഷയിൽ ശൽമൂസ വായിച്ച് സ്ഥാനാഭിഷേക സമയത്ത് യൂയാക്കിം റമ്പാന് ഈവാ

നിയോസെന്നും കഥാനായകന് പീലക്സിനോസ് എന്നും നാമകരണം ചെയ്തു. അതു കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരും ഉക്സിയോസ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചൊല്ലി. അപ്പോൾ സ്ഥാനാർത്ഥികളെ കസേരയിൽ ഇരുത്തി മേൽപ്പോട്ട് ഉയർത്തിയിരുന്നു.

ഇവകളും കുർബാനയും കഴിഞ്ഞ് ബാവായും ശേഷം പേരും മുറിയിലേക്ക് പോകയും പുതിയ മെത്രാച്ചൻമാർ എല്ലാവരേയും കൈമുത്തിക്കയും ചെയ്തശേഷം പുതിയ മെത്രാച്ചൻമാരെ ചുവപ്പ് ളോഹയും മറ്റും ധരിപ്പിച്ച് ബാവായുടെ അടുക്ക ലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. "അൽ ഹൗതറഒായും" മറ്റും ചൊല്ലിയ ശേഷം ബാവാ അനുഗ്രഹിക്കയും കൈമുത്തിക്കയും ചെയ്തശേഷം എല്ലാവരും പിരിയുകയും ചെയ്തു. അന്ന് പുതിയ മെത്രാൻമാരുടെ വകയായി ഒരു സദ്യയും കൂടിയിരുന്ന പട്ടക്കാർക്കും മറ്റും കൊടുത്തു. പിന്നീട് ബാവായുടെയും പുതിയ മെത്രാന്മാരു ടെയും മറ്റും ഒരു ഫോട്ടോ എടുക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നു രാത്രി തന്നെ കഥാനാ യകൻ ചെങ്ങന്നൂർ നിന്നും വാകത്താനത്തേക്ക് യാത്ര തിരിക്കയും ചെയ്തു. വാക ത്താനത്തു നിന്നും പലരും ചെങ്ങന്നൂര് എത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

28-ന് തിങ്കളാഴ്ച 4 മണിക്ക് കഥാനായകൻ പിലാപ്പിള്ളിൽ കടവിൽ എത്തിയ പ്പോൾ വാകത്താനത്തു നിന്നും ചിലർ കളിവള്ളങ്ങളിൽ വന്ന് എതിരേറ്റ് ആഘോ ഷമായി കൊണ്ടുവരികയും സന്ധ്യയ്ക്കു മുമ്പായി വാകത്താനത്ത് പള്ളിയിൽ എത്തി ലുത്തിനിയായും ആശീർവാദവും കഴിച്ച് ജനങ്ങളെ കൈമുത്തിക്കയും ആയത് കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരും പിരിയുകയും ചെയ്തു. പള്ളിക്കാർക്ക് മുന്നറിവൊന്നും കൊടുക്കാതിരുന്നിട്ടും അവരാൽ കഴിയുന്നിടത്തോളം പ്രയാസപ്പെട്ട് എതിരേൽപ്പ് മോടിയാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതിരുന്നില്ല. ...

... 15-ന് കഥാനായകനും പടിഞ്ഞാറെ വെട്ടിയിൽ തൊമ്മച്ചനും കാട്ടിൽ കൊച്ചു പുന്നൂസും എണ്ണച്ചേരീൽ കൊച്ചുകുട്ടനും കൂടി പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ കാണ്മാനും കൈമുത്തു കൊടുപ്പാനും ആയിട്ട് പരുമലക്ക് പോകയും പിറ്റേദിവസം അവിടെ എത്തുകയും ചെയ്തു. ബാവായ്ക്ക് 23 പവനും റമ്പാച്ചൻമാർ മൂന്നു പേർക്കും 3 പവനും ഒരു ശറുവായ റമ്പാച്ചന് 3 രൂപായും പള്ളിയിൽ നിന്നും, കഥാനായകന് സ്താത്തിക്കോൻ എഴുതുകയും മുടി ചുറ്റിത്തരികയും ചെയ്ത യോഹന്നാൻ റമ്പാനുള്ള 22 രൂപാ സ്വന്തമായിട്ടും കൊടുത്തു കൊണ്ട് രാത്രി തന്നെ വാകത്താനത്തേക്ക് പോരികയും ചെയ്തു. ...

10-ന് ... അന്ന് സ്താത്തിക്കോൻ വാങ്ങിക്കൊണ്ട് വരാനായി പരുമലക്ക് ആള യച്ചപ്പോൾ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒരു ചുവപ്പു ളോഹ കഥാനാ യകന് കൊടുത്തയച്ചു. മുൻപ് കഥാനായകൻ സ്ഥാനം ഏറ്റപ്പോളും അദ്ദേഹം തന്നെ പട്ടു ളോഹ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അന്നു സ്താത്തിക്കോനും കൊണ്ടുവന്നു. 12-ന് കഥാനായകനു കുരിശു പണിവാൻ തട്ടാൻ തമ്പിയെ സ്വർണ്ണം ഏല്പിച്ചു. 17-ന് വാകത്താനത്തു പള്ളിയിൽ എണ്ണച്ചേരീൽ കത്തനാർ കുർബാന ചൊല്ലി. കഥാനാ യകന്റെ സ്താത്തിക്കോൻ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തത് ചക്കുപുരക്കൽ ശെമ്മാശൻ വായിച്ചു.

... 27-ന് കഥാനായകനും മറ്റും ടിയിൽ നിന്നും വാകത്താനത്തേക്ക് യാത്ര പുറപ്പെട്ട് പിറ്റേദിവസം രാവിലെ സിമ്മന്നാരിയിൽ എത്തുകയും ദീനത്തിൽ

ഇരിക്കുന്ന കാതോലിക്കാ ബാവായെ കണ്ടുംവച്ച് 4 മണിക്ക് വാകത്താനത്ത് എത്തുകയും ചെയ്തു.

(മേടം) ... 19-ന് *(1913 മേയ് 2)* വെള്ളിയാഴ്ച കാലത്തു 7 മണിക്ക് പാമ്പാക്കുട ചെറിയപള്ളിയിൽ വെച്ച് കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാ ബാവാ കാലം ചെയ്തു. ഈയാണ്ട് ചിങ്ങം 31-ന് നിരണത്തു പള്ളിയിൽ വെച്ചായിരുന്നു ഇദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതു. കബറടക്കം 20-ന് *(1913 മേയ് 3)* ശനിയാഴ്ച മലങ്കര ഇടവകയുടെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും യൂയാക്കിം മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും അനേകം പട്ടക്കാരും ജനങ്ങളും കൂടി നടത്തി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു വിവരണം ടിയാണ്ടു മേടം 21-ലെ മനോരമ പത്രത്തിന്റെ മുഖപ്രസംഗത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

(ഇടവം) ... 18-ന് *(1913 മേയ് 31)* കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ അടിയന്തിരം പാമ്പാക്കുടെ ചെറിയ പള്ളീൽ വെച്ചു കഴിച്ചു. അതിലേക്ക് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും പോയിരുന്നു.

(കോട്ടയം വാകത്താനം ചൂരപ്പാടിൽ ബഹു. കെ. സി. പുന്നൂസ് കത്തനാരുടെ കൈവശമുള്ള പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ 'സഭാജീവിതനാൾവഴി'യിൽ നിന്ന്)

സമ്പാദകൻ:- **ഫാ. പി.കെ. കുറിയാക്കോസ്, പണ്ടാരക്കുന്നേൽ**

പ. ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവാ, പ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് (വട്ടശ്ശേരിൽ), മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ എന്നിവരോടൊപ്പം.

6

അബ്ദേദ് മ്ശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ രണ്ടു കല്പനകൾ

1. ഒന്നാം കല്പന

സർവ്വശക്തനായി സാരാംശസംപൂർണനായിരിക്കുന്ന നിത്യന്റെ തിരുനാമത്തിൽ തനിക്ക് സ്തുതി. അന്ത്യോഖ്യായുടെ ശ്ലൈഹീക സിംഹാസനത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ അബ്ദേദ് മ്ശിഹാ ആകുന്ന ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ്

(മുദ്ര)

സെഹിയോൻ മാളികയിൽ വച്ച് നമ്മുടെ കർത്താവേശു മ്ശിഹാ തന്റെ പരിശുദ്ധ ശിഷ്യന്മാർക്കു നൽകുകയും തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതായ ദൈവികകൃപയും സ്വർഗ്ഗീയവാഴ്‌വും പരിശുദ്ധവും ആത്മീയവുമായ സമാധാനവും വിലയേറിയ തിരുരക്തത്താൽ വിലയ്ക്കു കൊള്ളപ്പെട്ടവരും വിശുദ്ധ മാമോദീസായാൽ മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടവരും സത്യവിശ്വാസത്താൽ അലംകൃതരും പത്രോസിനടുത്ത പാറമേൽ സുസ്ഥിതരും ഏവൻഗേലിയോന്യവും പൈതൃകവുമായ കല്പനകളെ അനുസരിക്കുന്നവരുമായ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട പ്രധാനാചാര്യന്മാരും വെടിപ്പുള്ള അഹരോന്യ പുരോഹിതന്മാരും നിർമ്മലരായ അന്തോനിയോസ് ദയറായക്കാരും സമർത്ഥന്മാരും വിജ്ഞാനികളും ശോഭയുള്ളവരുമായ സ്തേപ്പാനോസ്യ ശെമ്മാശന്മാരും വിശ്വസ്തരായ എപ്പിത്രോപ്പന്മാരും പ്രധാനികളും ശ്രേഷ്ഠരായ വൃദ്ധന്മാരും സുരക്ഷിതരായ ശിശുക്കളും പൈതങ്ങളും പരിപാകതയുള്ള സ്ത്രീകളും പുത്രിമാരും എല്ലാ പ്രായത്തിലും അളവിലും ഇരിക്കുന്ന വിശ്വാസികളുമായി ഇന്ത്യയിലെ മലബാർ ദേശത്ത് പിതാവാംദൈവത്തിന്റെ കരുണയുടെ നിഴലിൻകീഴിൽ നിവസിക്കുന്ന നമ്മുടെ അനുഗൃഹീതരും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരുമായ സ്നേഹിതന്മാരും വത്സലരുമായവരുടെ ശിരസ്സുകൾ മേൽ വന്നു ആവസിക്കുമാറാകട്ടെ. ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹം ശാരീരികവും മാനസികവുമായ എല്ലാ പരീക്ഷകളിൽ നിന്നും അവരെ രക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ. ആയതു ദൈവമാതാവായ മറിയാമ്മിന്റെയും സകല പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ ത്തന്നെ ആമ്മീൻ.

ബഹുമാനമുള്ളവരും ആത്മീയരുമായ പ്രിയപ്പെട്ടവരെ, കണ്ടനാട് ഇടവകയുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട പൗലോസ് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോട് നാം അറിയിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ, പരുമല സെഹിയോൻ പള്ളിയിൽ വച്ച് മലങ്കരയുടെ അനുഗൃഹീതയോഗത്തിൽ നിങ്ങളിൽ നിന്നും കാതോലിക്കാസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം നമ്മുടെ

പക്കൽ സന്നിഹിതനാവുകയും ആത്മദൃഷ്ടിയാൽ നാം പരിശോധിച്ചതിൽ അദ്ദേഹത്തിൽ നാം അത്യധികം സന്തുഷ്ടനാവുകയും ചെയ്തു. കുറ്റമില്ലാത്ത തിരുരക്തത്താൽ വിലയ്ക്കു കൊള്ളപ്പെട്ട ആട്ടിൻപറ്റത്തെ മേയിപ്പാൻ സത്യവാന്മാരും ചൊവ്വുള്ളവരുമായ ഇടയന്മാർ നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമാണെന്ന് നാം ഗ്രഹിച്ചു. എന്തെന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴുള്ളവർ സഭാപരമായ ശ്രമങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിന് നിങ്ങൾക്കു മതിയാകയില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നു. ഇപ്രകാരം നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ സ്നേഹത്തിന്റെ സംസാരത്തിൽ നിന്നും നമുക്കു ബോദ്ധ്യമായിരിക്കുന്നു. ആയതു സകലവിധത്തിലും സർവദാ ഉദാസീനത കൂടാതെ പാലിക്കുവാൻ യുക്തവും വിഹിതവുമാകുന്നു. ദൈവം സഭയിൽ ആദ്യമെ ശ്ലീഹന്മാരെയും പിന്നീട് ദീർഘദർശിമാരെയും അവരുടെശേഷം വ്യാഖ്യാതാക്കളെയും നിയമിച്ചു. എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവണ്ണം തന്നെ. ഇതു സഭയുടെ ക്രമീകരണത്തിനും മഹിമയ്ക്കും അതിന്റെ ആത്മീയമക്കളുടെ ക്രമപാലനത്തിനും അത്രേ. നീ എന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയിക്ക എന്റെ പള്ളാടുകളെ മേയിക്ക; എന്റെ പെണ്ണാടുകളെ മേയിക്ക എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവേശുമിശിഹാ ശിമവോൻ കീപ്പായോട് മൂന്നു പ്രാവശ്യം അരുളിച്ചെയ്തു കൊണ്ട് ഭരമേല്പിച്ച കർത്തൃപരമായ ക്രമപ്രകാരം ഇടയസ്ഥാനത്തിന്റെ പദവിയിൽനിന്ന് നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷയെ സാധിച്ചുതരേണ്ടത് യുക്തവും ന്യായവുമാകുന്നുവല്ലൊ. ആയതു നന്മയോ തിന്മയോ ആയ പ്രവൃത്തികൾക്കനുസരണമായി ഓരോരുവനേയും ന്യായം വിധിപ്പാൻ താൻ ഏഴുന്നെള്ളുമ്പോൾ മറുപടി കൊടുപ്പാൻ കഴിയാതെ സത്യ ഇടയനും എല്ലാ ഇടയന്മാരുടെയും നാഥനുമായവന്റെ സന്നിധിയിൽ നമുക്കും കുറ്റം ഉണ്ടാകാതിരിക്കേണ്ടതിനത്രെ. നീതിമാനായ ഈയൂബ് 'വിധി ദിവസത്തിൽ ദൈവം എഴുന്നേൽക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടൂ. ഞാൻ എന്തു മറുപടി കൊടുക്കും?' എന്ന് ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു. വീണ്ടും കർത്താവിന്റെ നിരൂപണ ശക്തിയുള്ളതും, മനുഷ്യന്റേത് ബലഹീനവുമാകുന്നു എന്ന് ഏശായ ദീർഘദർശിയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതു നിമിത്തം നമ്മുടെ കർത്താവേശുമിശിഹാ ശിമവോൻ കീപ്പായെ ഭരമേല്പിച്ച കർത്തൃപരമായ ക്രമപ്രകാരമുള്ള ഇടയസ്ഥാനത്തിന്റെ പദവിയിൽ നിന്നും ചെയ്തുതരുവാൻ നമുക്കു വേണ്ടിയിരിക്കുന്നവണ്ണം നമ്മുടെ സത്യസഭയുടെ വിശ്വാസാനുസരണം പരിശുദ്ധസഭയുടെ ക്രമത്തിൽ നടത്തിപ്പിന് ആവശ്യമായിരിക്കുന്ന എല്ലാ ആത്മീയാംശങ്ങളെയും ശുശ്രൂഷിപ്പാനായിട്ട് കാതോലിക്കായെ (അഥവാ മപ്രിയാനായെ) നിങ്ങൾക്കു നിലനിർത്തുവാൻ നാം പ്രേരിതനായി. ദൈവത്തിലും പരിശുദ്ധറൂഹായിലും നാം ശരണപ്പെട്ടു. താൻ മനസ്സാകുന്നിടത്തു ഊതുകയും ആവസിക്കുകയും തന്റെ ആവാസത്തിൻ പ്രകാശത്തിൽ എല്ലാ ബോധങ്ങളെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ആത്മികങ്ങളും രഹസ്യപരങ്ങളുമായ എല്ലാ നൽവരങ്ങളെയും പൂർത്തീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആത്മാവ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നിടത്തു ഊതുന്നു. അതിന്റെ ശബ്ദം നീ കേൾക്കുന്നു. എന്നാൽ, അത് എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്നോ എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നോ നീ അറിയുന്നില്ല.

നിരണത്തു വിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിന്റെ പള്ളിയിൽവച്ചു മലങ്കരയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടെ തലവനായ ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോടും ശേഷം മേല്പട്ടക്കാരോടും ദയറാക്കാരോടും ശെമ്മാശന്മാരോടും വിശ്വാസികളുടെ വലിയ ഒരു സമൂഹത്തോടുംകൂടി മിശിഹാകാലം 1912 കന്നി മാസം

2–ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച നാം സന്നിഹിതനായി. നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷാനുസരണം നമ്മുടെ ആത്മിക വാത്സല്യവാനായ ഈവാനിയോസിനെ ബസ്സേലിയോസ് എന്ന നാമധേയത്തിൽ (മപ്രിയാനയായി) കിഴക്കിന്റെയും ഇന്ത്യയിലും മറ്റുമുള്ള മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെയും കാതോലിക്കായായി നാം പട്ടം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. തദവസരത്തിൽ എല്ലാ പിതാക്കന്മാരും ശേഷം ജനങ്ങളും ഒക്സിയോസ്, ഒക്സിയോസ്, ഒക്സിയോസ്, മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് കാതോലിക്കാ യോഗ്യനും അർഹനുമാകുന്നു എന്ന് ഏകസ്വരത്തിൽ അട്ടഹസിച്ചു പറഞ്ഞു. വിളിക്കു യോഗ്യനായിത്തീർന്നപ്രകാരം അദ്ദേഹം കാതോലിക്കാ ആയി ആഘോഷിക്കപ്പെടുകയും പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ കർത്താവേശുമിശിഹായാൽ പരിശുദ്ധ ശ്ലീഹന്മാർക്കു ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ. ദീവന്നാസ്യോസ് അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന മലങ്കര അസ്സോസ്യേഷൻ അംഗങ്ങളുടെ ആലോചനയോടുകൂടി പരിശുദ്ധ സഭയുടെ ക്രമപാലനത്തിനാവശ്യമായ എല്ലാ ആത്മിക അംശങ്ങളും പൊതുവായി ശുശ്രൂഷിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തിനു പരിശുദ്ധ റൂഹായാൽ അധികാരം നൽകപ്പെട്ടു. അതായത്, മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെയും എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെയും പട്ടംകെട്ടുവാനും പരിശുദ്ധ മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുവാനും ആത്മികങ്ങളായ ശേഷമുള്ള എല്ലാ അംശങ്ങളെയും ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും പ്രത്യേകിച്ചു ഇതുവരെയും ഭരിച്ചിരുന്നതുപോലെ കണ്ടനാട് ഇടവകയെ ഭരിപ്പാനും തന്നെ. ഇതു നിമിത്തം നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം ആത്മികവും പരിപൂർണവും ആകുമാറ് ആത്മികശബ്ദത്തിൽ നമ്മോടൊന്നിച്ച് അവർ ഉച്ചൈസ്തരം ഘോഷിച്ചു.

വീണ്ടും വാഴ്ത്തപ്പെട്ട നമ്മുടെ ആത്മീയമക്കളെ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരെയും നാം പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു എന്തെന്നാൽ ഈ ബഹുമാന്യനായ പിതാവിനെ നിങ്ങൾ അനുസരിക്കേണ്ടതു നിങ്ങളുടെ മുറയാകുന്നു. നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ യുക്തമായും ഉചിതമായും ബഹുമാനിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. എന്തെന്നാൽ അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ തലവനും ഇടയനും ആത്മീയപിതാവുമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നവൻ നമ്മെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ നമ്മെ കൈക്കൊള്ളുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചൊവ്വുള്ള വചനങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളാതിരിക്കുകയും പരിശുദ്ധസഭയുടെ കാനോനനുസരിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് എതിരായി നിന്ന് ധിക്കരിക്കുകയും മത്സരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും കുറ്റക്കാരായിത്തീരുന്നതാണ്. മത്സരത്തിൽനിന്നും നിയമലംഘനത്തിൽ നിന്നും സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. അനുസരിക്കുന്നവരുടെമേൽ കർത്തൃസന്നിധിയിൽ നിന്നും കൃപയും വാഴ്വും വസിക്കും. അദ്ദേഹം ദൈവകല്പനയെ ലംഘിക്കുകയോ നീതിയുടെ മാർഗം വെടിഞ്ഞ് നടക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് ദൈവത്തിൽ നമുക്കു ശരണമുണ്ട്.

നമ്മുടെ അപേക്ഷ ഇതു മാത്രമാകുന്നു. നമ്മുടെ ഹൃദയ സന്തോഷം പരിപൂർണമാകുവാൻ നിങ്ങൾ പരസ്പരം സ്നേഹത്തിലും ഐക്യതയിലും ഇരിപ്പിൻ.

വീണ്ടും നാം അപേക്ഷിക്കുന്നു. സൈത്തുപർവതത്തിൽ വച്ച് പരിശുദ്ധ തൃക്കൈകൾ നീട്ടി വിശുദ്ധ ശ്ലീഹന്മാരെ വാഴ്ത്തിയവനായ കർത്താവേശുമിശിഹാ പരിശുദ്ധവും ദൈവികവുമായ അദൃശവലതുകൈ നീട്ടി ദൈവികങ്ങളായ അനുഗ്രഹങ്ങളാൽ നിങ്ങളെല്ലാവരെയും വാഴ്ത്തുമാറാകട്ടെ. നിങ്ങളിൽനിന്നും ശാരീരി

കവും ആത്മികവുമായ എല്ലാ പരീക്ഷകളെയും കടത്തിക്കളയട്ടെ. നിങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യത്തെയും നിങ്ങൾക്കുള്ള സകലത്തെയും താൻ വാഴ്ത്തുമാറാകട്ടെ. നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ കരുണയുടെ വാതിലിനെ താൻ തുറക്കുമാറാകട്ടെ. തന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും കൃപയും നിങ്ങളെല്ലാവരുടെമേലും ചൊരിയുകയും തന്റെ വലത്തു തൃക്കൈയാൽ നിങ്ങളെ താങ്ങുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ. നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി താൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും എല്ലാ സൽപ്രവൃത്തികളിലും നിങ്ങളെ തുണയ്ക്കുകയും എല്ലാ ദുഷ്പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നും നിങ്ങളെ വീണ്ടുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ. നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലും തന്റെ സ്നേഹം വിതയ്ക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ആയുഷ്ക്കാലം മുഴുവനും സുകൃതനടപടികളാൽ നിങ്ങളെ നടത്തുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ. നിങ്ങളുടെ ദേശത്തു ദൈവം നിങ്ങളെ സമാധാനപ്പെടുത്തുകയും ന്യായാധിപന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് കരുണയും ഭയവും തോന്നിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. സന്തോഷങ്ങളുടെ കാലങ്ങളെ എല്ലായ്പോഴും നിങ്ങൾക്കു നൽകുകയും ചെയ്യട്ടെ.

താൻ നിങ്ങളുടെമേലും നിങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളുടെമേലും കൃപയും അനുഗ്രഹവും ചൊരിയട്ടെ. നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെയും നീതിമാന്മാരോടും പുണ്യവാന്മാരോടുമൊന്നിച്ച് സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന് താൻ യോഗ്യരാക്കിത്തീർക്കട്ടെ. എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരെ നിങ്ങൾ വന്നു പ്രവേശിച്ച് ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുമ്പേ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗരാജ്യം അവകാശിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു പറയുന്ന സന്തോഷശബ്ദം നിങ്ങളെയും അവരെയും താൻ കേൾപ്പിക്കട്ടെ. ആയത് ദൈവമാതാവായ മറിയാമിന്റെയും സകല വിശുദ്ധന്മാരുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥനയാൽ തന്നെ. ആമ്മീൻ.

(ഒപ്പ്)

ദൈവകൃപയാൽ പൂർവ്വിക സുറിയാനിജനതയുടെ പാത്രിയർക്കീസാകുന്ന അബ്ദേദ്മിശിഹാ. മിശിഹാകാലം 1912 കന്നി 2-ാം തീയതി നിരണംപള്ളിയിൽവച്ച് എഴുതപ്പെട്ടു.

(തർജ്ജമ: യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ)

(അബ്ദേദ് മ്ശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയെ കാതോലിക്കാ ആയി സ്ഥാനാരോഹണം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞ് 1088 കന്നി രണ്ടാം (സെപ്തംബർ 15) തീയതി നിരണത്തു പള്ളിയിൽ നിന്നും അയച്ച കല്പന)

2. രണ്ടാം കല്പന

സർവ്വശക്തനായി, സാരാംശസമ്പൂർണ്ണനായിരിക്കുന്ന, ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത നിത്യന്റെ നാമത്തിൽ തനിക്കു സ്തുതി. അന്ത്യോക്യായിലെ ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനത്തിന്റെ ബലഹീനനായ രണ്ടാമത്തെ അബ്ദേദ് മിശിഹായാകുന്ന ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ്.

(മുദ്ര)

ദൈവത്താൽ കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മലബാർ ദേശവാസികളായ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവരുമാകുന്ന നമ്മുടെ വാത്സല്യവാന്മാരായ കാതോലിക്കായുടെയും വിശ്വാസികളായ ജനത്തിന്റെ തലവന്മാരായ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെയും പട്ടക്കാരും ദയറായക്കാരും ശെമ്മാശന്മാരും എപ്പിത്രോപ്പാമാരും വൃദ്ധന്മാരും യൗവനക്കാരും ശിശുക്കളും പൈതങ്ങളും വലിയവരും ചെറിയവരും പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളുമായി വിശുദ്ധ മാമോദീസായുടെ റൂശ്മായാൽ മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുമായ നമ്മുടെ സർവ്വമക്കളുടെയും ശിരസ്സുകളിൽ ദൈവികസമാധാനവും സ്വർഗ്ഗീയ വാഴ്വുകളും വന്നാവസിക്കുമാറാകട്ടെ.

ആയത് ദൈവമാതാവിന്റെയും മാർ തോമാശ്ലീഹായുടേയും തന്റെ സഖികളാകുന്ന പരിശുദ്ധ ശ്ലീഹന്മാരുടെയും പ്രാർത്ഥനകളാൽ തന്നെ, ആമ്മീൻ.

രണ്ടാം പ്രാവശ്യവും നിങ്ങൾക്ക് നാം ആശീർവാദങ്ങളെ തന്നശേഷം നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ സ്നേഹത്തോട് അറിയിക്കുന്നത്.

മിദിയാത്തിൽ നമ്മുടെ ബലഹീനതയുടെ അടുക്കൽ നിങ്ങളുടെ എഴുത്തുകൾ എത്തിയതു മുതൽ, മലബാറിൽ നമ്മുടെ ആത്മീയ മക്കളുടെ ഇടയിലും പള്ളികളിലും അബ്ദുള്ളാ അഫൻഡി വിതച്ചിട്ടുള്ള കുഴപ്പത്തെപ്പറ്റി നമുക്കു വളരെ ഖേദമുണ്ടായി. ദൈവിക തീക്ഷ്ണത നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുകയാൽ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിൽ ശരണം വച്ചുകൊണ്ട് നാം എഴുന്നേറ്റു; നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം മലബാറിലേക്കു വരുന്നതിന് ഉടനെ പുറപ്പെട്ടു. കരുണയുള്ള ദൈവം ഉപദ്രവം കൂടാതെയും വിരുദ്ധങ്ങൾ കൂടാതെയും നമ്മെ വഴിനടത്തി സമാധാനപൂർവ്വം നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. നമ്മുടെ പരിശോധനയിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തയായ ദിവന്നാസ്യോസും അദ്ദേഹത്തോടു ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന എല്ലാവരും ചൊവ്വുള്ളവരാകുന്നു എന്നു നാം കണ്ടു. ഇവിടെ പരുമല സെമിനാരിയിൽ നാം യോഗംകൂടി നിങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റിയും അബ്ദുള്ളാ അഫൻഡി ചെയ്തിട്ടുള്ള അകാനോനിക ക്രിയകളെപ്പറ്റിയും നമുക്കു മനസ്സിലായി. മലബാറിലെ പരമാർത്ഥികളായ ദൈവകുഞ്ഞാടുകളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കലഹവും കൊലയും നിമിത്തവും നമ്മുടെ ഹൃദയം ദുഃഖംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു.

നമ്മുടെ ആത്മീയ വാത്സല്യഭാജനങ്ങളേ, അവന്റെ ഈ ക്രിയകൾ ദൈവത്തിൽ നിന്നല്ല, പിന്നയോ സാത്താനിൽ നിന്നത്രേ എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ. ദൈവിക കർമ്മങ്ങൾ അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവ നിരപ്പ്, സമാധാനം, സ്നേഹം മുതലായ ആകുന്നുവല്ലോ. നമ്മുടെ ദൈവമായ മിശിഹാ ഒരുത്തനേയും കൊന്നിട്ടില്ല; കൊല്ലുവാൻ കല്പിച്ചിട്ടുമില്ല. എന്നാലോ പരമാർത്ഥികളായ തന്റെ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവൻ വയ്ക്കുകയത്രേ ചെയ്തത്. തന്റെ ഇടവയയ്ക്കുവേണ്ടി ജീവൻ അർപ്പിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് തന്റെ ശിഷ്യരോട് കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വൃക്ഷം അതിന്റെ ഫലങ്ങളാൽ അറിയപ്പെടുമെന്ന് അവിടുന്നരുൾചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഇതുനിമിത്തം നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കല്പനയ്ക്കു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ തന്റെ സഭയെ പണിയുന്നില്ലെന്നും "അന്ത്യോക്യയിലെ ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനത്തെ ഞങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നു" എന്ന് അവർ പറയുന്നത് പരമാർത്ഥികളെ വഞ്ചിപ്പാനാകുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു കൊള്ളുവിൻ.

സിംഹാസനത്തിന്റെ നിലനില്പ് കൊലപാതകത്തിലോ, അത്യാഗ്രഹത്തിലോ, വഞ്ചനയിലോ, വ്യാജത്തിലോ, ലൗകികാധികാരത്തിലോ അല്ലെന്ന് അവർ അറിയുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ഇവ ലോകത്തിന്റേയും ജഡത്തിന്റേയും മോഹത്തിൽ നിന്നല്ലാതെ ദൈവിക തീക്ഷ്ണതയിൽ നിന്നു ജനിക്കുന്നവയല്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കുവിൻ.

നമ്മുടെ വാത്സല്യമക്കളേ, നിങ്ങൾ വഞ്ചിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചു കൊള്ളുവിൻ. നിത്യജീവൻ സമ്പാദിക്കണമെങ്കിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നുകൊൾവിൻ. എന്നാൽ വലിയ ദുഃഖത്തോടെ നമ്മുടെ കർത്താവേശുമിശിഹായോട് നാം അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷയും ആവശ്യവും നിവൃത്തിക്കുന്നതു നല്ലതാകുന്നു എന്നു വിശുദ്ധാത്മാവു മൂലം താൻ നമ്മെ അറിയിച്ചു. ഇതു നിമിത്തം ദൈവകൃപയാൽ നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷപോലെ ബസ്സേലിയോസ് എന്ന നാമത്തിൽ മഫ്രിയാനായേയും അതായത് കാതോലിക്കായെയും, മൂന്നു പുതിയ മെത്രാന്മാരെയും വാഴിച്ചു. അവരിൽ ഒന്നാമതായി ഗീവറുഗീസ് ഗ്രീഗോറിയോസും, രണ്ടാമതായി യൂയാക്കീം ഈവാനിയോസും മൂന്നാമതായി ഗീവറുഗീസ് പീലക്സിനോസും ആകുന്നു. നാം കാതോലിക്കായെ വാഴിക്കാതിരുന്നാൽ മലബാറിലെ നമ്മുടെ സഭ പല കാരണങ്ങളാൽ വെടിപ്പിലും വിശുദ്ധിയിലും നിലനിൽക്കയില്ലെന്ന് നമുക്കു മനസ്സിലായി. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ശക്തിയാൽ വെടിപ്പിലും വിശുദ്ധിയിലും എന്നേക്കും അതു നിലനിൽക്കുമെന്നും അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തോടുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തിന്റെ സംബന്ധത്തിൽ മുമ്പിലത്തേക്കാൾ അധികമായി അതു സ്ഥിരപ്പെടുമെന്നും നാം അറിയുന്നു. ഇതാകുന്നു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന് സന്തോഷവും.

കണ്ടാലും, ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ മക്കളെ, നിങ്ങൾ സമാധാനത്തോടെ വസിപ്പിൻ. നാമോ ദൈവതിരുവിഷ്ടപ്രകാരം പോകുന്നു. നാം പോകുന്നു എന്നിരുന്നാലും നിങ്ങളെ ഒരിക്കലും നാം മറക്കുന്നതല്ലെന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിപ്പിൻ. എന്നാലോ ഇടവിടാതെ സ്വർഗത്തിലേക്കു നമ്മുടെ കണ്ണുകളെ ഉയർത്തി നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ മിശിഹായുടെ വിലയേറിയ രക്തത്താൽ വിലയ്ക്കുകൊള്ളപ്പെട്ട പരമാർത്ഥമുള്ള കുഞ്ഞാടുകളായ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷകളും പ്രാർത്ഥനകളും കഴിക്കുന്നതാകുന്നു. നമുക്കുവേണ്ടിയും നമ്മുടെ സമൂഹം ഒക്കെക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. സ്നേഹത്തിലും നിരപ്പിലും സമാധാനത്തിലും ഇരിപ്പിൻ. നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾക്കുവേണ്ടിയും വൃഥാ നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ.

ആ അപഹാരിയുടെ കാനോനികമല്ലാത്തവയും കാരണമില്ലാത്തവയുമായ മുടക്കുകളെയും ശാപങ്ങളെയും നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ട. കലഹമുണ്ടാക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ ചെവിക്കൊള്ളരുത്. നന്മയായാലും തിന്മയായാലും അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് തക്കവണ്ണം ദൈവം അവരോടു പ്രതികാരം ചെയ്യട്ടെ. പ്രധാന ഇടയനാകുന്ന നമ്മുടെ കർത്താവേശുമിശിഹായുടെ തൃക്കൈകളിൽ നിങ്ങളെ നാം ഭരമേല്പിക്കുന്നു. താൻ നിങ്ങളെ പരിപാലിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

നിങ്ങളുടെ ഇടയന്മാർ, അതായതു കാതോലിക്കായും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും, നിങ്ങൾക്കുള്ള സകല ആവശ്യങ്ങളെയും നിവൃത്തിക്കുമെന്ന് ഞാൻ ശരണപ്പെടുന്നു. കാതോലിക്കാ, മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരോടുകൂടെ നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ കാനോനാകൾക്ക് അനുസരണമായിട്ടു നിങ്ങൾക്കു മേല്പട്ടക്കാരെ വാഴി

ക്കുകയും മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. കാതോലിക്കാ നിര്യാണം പ്രാപിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ ഒരു കാതോലിക്കായെ വാഴിക്കാൻ നിങ്ങളുടെ മെത്രാന്മാർക്ക് അംഗീകാരവും അവകാശവും ഉണ്ട്. ഇതിൽ നിന്നും നിങ്ങളെ വിരോധിപ്പാൻ ഒരുത്തനും അധികാരമില്ല. എന്നാൽ, സകലവും ക്രമമായും പതിവുപോലെയും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായാകുന്ന ദീവന്നാസ്യോസ് അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ ആലോചനയോടുകൂടെയും ചെയ്യണം.

നിങ്ങളുടെ സ്നേഹത്തോട് നാം അപേക്ഷിക്കുകയും നമ്മുടെ കർത്താവേശു മിശിഹായുടെ നാമത്തിൽ നിങ്ങളോട് സൽബുദ്ധി ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാതോലിക്കായ്ക്കും ശ്ലീഹായ്ക്കുമടുത്ത നമ്മുടെ വിശുദ്ധസഭ ഏതിന്മേൽ പണിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവോ ആ പത്രോസിന്നടുത്ത നിങ്ങളുടെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ തെറ്റി പോകരുത്. അന്ത്യോഖ്യായുടെ ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനവുമായുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തിന്റെ ബന്ധത്തിൽ നിന്ന് അപഹാരിയായ ഒരുവന്റെ ന്യായമല്ലാത്ത ക്രിയകൾ നിമിത്തം നിങ്ങൾ വേർപിരിയരുത് എന്ന് നിങ്ങളുടെ സത്യസ്നേഹത്തോട് നാം കല്പിക്കുന്നു. മുമ്പിലത്തെ നിങ്ങളുടെ പുണ്യവാന്മാരായ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ അനുസരണമുള്ളവരും തിരിച്ചറിവുള്ളവരുമാണെന്നു നാം അറിയുന്നു. നിങ്ങളുടെ ജ്ഞാനത്തിന് ഇതു മതി. അല്പത്തിൽ നിന്ന് വളരെ നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കും. കർത്താവിൽ ശുഭമായിരിപ്പിൻ.

നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹായോട് നാം വീണ്ടും അപേക്ഷിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ, സെഹിയോൻ മാളികയിൽവച്ച് പരിശുദ്ധശ്ലീഹന്മാരുടെ മേൽ നീട്ടി അവരെ വാഴ്ത്തിയതും, അനുഗ്രഹങ്ങളും വാഴ്വുകളും നിറഞ്ഞതും, പരിശുദ്ധ കർതൃത്വത്തിനടുത്തതുമായ വലത്തുകൈ നമ്മുടെ ബലഹീനതയുടെ വലത്തുകൈയോടുകൂടി നീട്ടി നിങ്ങളെല്ലാവരെയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ കടങ്ങളും പാപങ്ങളും ക്ഷമിക്കുകയും വിശ്വാസികളായ നിങ്ങളുടെ പരേതരെ പുണ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ.

“എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ, വരുവിൻ; ലോകസ്ഥാപനത്തിനുമുമ്പ് നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനകത്തുപ്രവേശിച്ച് അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുവിൻ” എന്ന് വലത്തുഭാഗത്തുള്ളവരോട് അരുളിചെയ്യുന്ന സന്തോഷപ്രദമായ ശബ്ദം കേൾക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ മരിച്ചുപോയവർക്കും ഇടയാകട്ടെ.

ആയത് ദൈവമാതാവായ മറിയാമിന്റെയും സകല പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും ശുദ്ധിമതികളുടെയും വിശുദ്ധശ്ലീഹന്മാരുടെയും ഇന്ത്യയുടെ കാവൽക്കാരനായ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെയും പ്രാർത്ഥനകളാൽ തന്നെ. ആമ്മീൻ.

1913-ാമാണ്ട് ശ്ബോത്ത് മാസം 8-ാം തീയതി പരുമല സെമിനാരിയിൽ നിന്ന്.

(അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ 1088 കുംഭം 8-ാം തീയതി പരുമല സെമിനാരിയിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുവിച്ച രണ്ടാമത്തെ കല്പനയുടെ പ്രസക്ത ഭാഗം)

7

രണ്ടാം കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനാരോഹണം

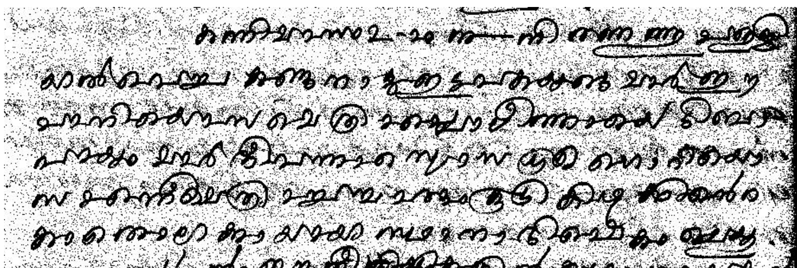
... – 13 നു പുതുഞ്ഞായറാഴ്ച കഥാനായകൻ ടി. പള്ളിയിൽ കുർബാന ചൊല്ലി. 15 നു സന്ധ്യയ്ക്ക് കഥാനായകൻ പരുമലയ്ക്ക് പോയി. 16 നു പരുമല നിന്നും കഥാനായകനും ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാച്ചനും മറ്റു പലരും കൂടി പരുമല പള്ളിക്കൽ പ്രാർത്ഥന കഴിച്ച് ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാച്ചനോടും ദീനത്തിലായിരിക്കുന്ന മെത്രാച്ചനോടും യാത്ര ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ നിന്ന് 11 മണിക്ക് പുറപ്പെട്ട് പന്നായികടവിൽ എത്തുകയും അവിടെ നിന്നും പല പള്ളിക്കാരുടെയും കേമമായ എതിരേല്പോടു കൂടെ 1 മണിക്ക് നിരണത്ത് എത്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് 3 മണിക്ക് യോഗം കൂടിയതിൽ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനം കഥാനായകൻ ഏൽക്കണമെന്ന് പലരും നിർബന്ധിക്കയാൽ സമ്മതിക്കേണ്ടതായി വന്നു കൂടി. പരുമല നിന്നും പോരുമ്പോൾ കഥാനായകന് ടി. സ്ഥാനം ഏല്ക്കാൻ മനസ്സില്ലെന്ന് നിർബന്ധമായി മെത്രാച്ചനോടും മറ്റും പറഞ്ഞിരുന്നു. ***(1925 ഏപ്രിൽ 30 – 1100 മേടം 18 കൊല്ലവർഷം – (17 സുറിയാനി കണക്ക്) – വ്യാഴം)*** ... 17 നു 7 1/2 മണിക്ക് ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാച്ചൻ, റമ്പാച്ചൻമാർ, പട്ടക്കാർ, ശെമ്മാശൻമാർ എന്നിവർ പള്ളിയകത്തിറങ്ങി ശുശ്രൂഷകളാരംഭിച്ചു. നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞു കഥാനായകൻ മദ്ബഹായ്ക്ക് മുമ്പിൽ വന്ന് നിൽക്കുകയും "കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തേക്ക് അവിടുത്തെ വിശുദ്ധ റൂഹാ വിളിക്കുന്നു" എന്നു സുന്നഹദോസ് തലവൻ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാച്ചൻ പറയുകയും കഥാനായകൻ അത് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഉത്തരമായി പറയുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം 3 പ്രാവശ്യം പറയുകയുണ്ടായി. അതുകഴിഞ്ഞ് കാപ്പ മുതലായ വിശുദ്ധ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ച് പ്രത്യേക സ്ഥലത്തിരുത്തുകയും ഗ്രീഗോറിയോസു മെത്രാച്ചനും 2 പട്ടക്കാരും കൂടി വി. കുർബാനയ്ക്ക് ആരംഭിക്കുകയും കുർബാനമദ്ധ്യേ കാതോലിക്കാ ശുശ്രൂഷ കഴിച്ച് കസേരയിൽ ഇരുത്തി 3 പ്രാവശ്യം ഉയർത്തി ഉക്ക്സിയോസ് ആർത്തു പറകയും ചെയ്തു. ഈ സമയത്തേക്ക് മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാച്ചനെയും മദ്ബഹായിൽ കൊണ്ടുവന്ന് ഇരുത്തുകയും അദ്ദേഹവും ആവശ്യമുള്ളത് പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നീട് കുർബാന കഴിഞ്ഞ് പുതിയ കാതോലിക്കായെ കസേരയിൽ ഇരുത്തി പള്ളിക്ക് 3 പ്രദക്ഷിണം നടത്തുകയും ഉക്സിയോസ് ആർക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം എല്ലാവരും ആശ്വാസത്തിനായി പിരിഞ്ഞു. വീണ്ടും 3 മണിക്ക് ഒരു മഹായോഗം കൂടി മലങ്കര ഇടവകയുടെ പൊതുവായ ഒരു മംഗളപത്രം കഥാനായകനു സമർപ്പിക്കയും പലരുടെയും പ്രസംഗങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. കൂടാതെ മേല്പട്ട സ്ഥാനത്തേക്ക് പാമ്പാടി റമ്പാച്ചൻ, സി. എം. തോമസു ശെമ്മാശൻ, പാറേട്ട് മാത്യൂസ് കത്തനാർ, പുലിക്കോട്ട് ശെമ്മാശൻ എന്നിവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. നിരണത്തുകാർ ഒരു കുരിശും മാലയും കഥാനായകനു സമർപ്പിച്ചു. കൂടാതെ കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിക്കാർ 81 രൂപായും കാഴ്ചവച്ചു. നിരണത്തുകാർ പിന്നീട് കുരിശുവകയ്ക്ക് 51 രൂപയാണ് തന്നത്.

18-നു കഥാനായകൻ ശു. കുർബാന ചൊല്ലുകയും കുർബാനമദ്ധ്യേ ബഥനിയുടെ എപ്പിസ്കോപ്പായായി എം. എ. ഗീവറുഗീസ് റമ്പാച്ചനെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, മാർ ഈവാനിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നിവരുടെയും പല പട്ടക്കാരുടെയും ശെമ്മാശൻമാരുടെയും സഹകരണത്തിൽ വാഴിച്ചു. 3 മണിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിക്കയും അദ്ദേഹം സഭാസംബന്ധമായ ഒരു ദീർഘപ്രസംഗം ചെയ്തു. കൂടാതെ അന്ന് മെത്രാന്മാരുടെയും കാതോലിക്കായുടെയും ഫോട്ടോ എടുക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നു രാത്രി തന്നെ കഥാനായകൻ വള്ളിക്കാട്ട് പള്ളിയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. പിറ്റെദിവസം 10 മണിക്ക് അവിടെ എത്തുകയും ചെയ്തു.

20 നു കഥാനായകൻ വള്ളിക്കാട്ട് പള്ളിയിൽ ചൊല്ലുകയും കാതോലിക്കാസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് ദീർഘമായി പ്രസംഗിക്കുകയും പിന്തുടർച്ചയായി കാതോലിക്കാസ്ഥാനം മലങ്കരയിൽ നിലനിർത്തിക്കൊള്ളുന്നതിന് അബ്ദെദ് മ്ശീഹാ പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ തന്നിട്ടുള്ള കല്പന വായിക്കയും ചെയ്തു. വളരെ ആളുകൾ അന്നേ ദിവസം പള്ളിയിൽ കൂടിയിരുന്നു. വള്ളിക്കാട്ട് പള്ളിയിൽ നിന്നും കിഴക്കേ റോട്ടു വരേയ്ക്കുള്ള വഴി എല്ലാവരും കൂടി നാളെ വെട്ടിത്തീർക്കുന്നതിനായി ചട്ടം കെട്ടുകയും ചെയ്തു. ...

(പ. ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ ഡയറിയായ 'സഭാജീവിത നാൾവഴി'യിൽ നിന്നും)

ഒന്നാം കാതോലിക്കായുടെ വാഴ്ചയുടെ വിവരണം രണ്ടാം കാതോലിക്കായുടെ കൈപ്പടയിൽ.

8

കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്കു ആശംസകൾ

ഒരു പന്തീരാണ്ടിനു മുമ്പ് തിഗ്രീസിലെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനം മലങ്കരയിൽ പുനഃസ്ഥാപിച്ചതു സംബന്ധിച്ചു പല കാര്യങ്ങളും മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആവിർഭാവം, പരിവർത്തനം, അതു മലങ്കരയിലേക്ക് നീക്കാനുള്ള അർഹത, മലങ്കര സുറിയാനിസഭയ്ക്ക് ആധുനികകാലത്ത് അതു സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യേകമായുള്ള അവകാശാധികാരങ്ങൾ, ഇപ്പോൾ സിംഹാസനസ്ഥനായിരിക്കുന്ന കാതോലിക്കായുടെ നിസ്തർക്കമായ സ്ഥാനസാധുത്വം മുതലായ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു സംക്ഷിപ്തമായ ഒരു വിവരണം കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് ഈ ഘട്ടത്തിൽ എത്രയും ആവശ്യമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ ആദിമഘട്ടത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചരിത്രപരമ്പര ഘോഷിക്കുന്നതു പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ ഉദ്ഭവം സെലൂക്യയിലായിരുന്നു എന്നാണ്. സെലൂക്യ പട്ടണം അലക്സാണ്ടർ മഹാരാജാവിന്റെ കാലശേഷം രാജ്യം പങ്കിട്ടെടുത്ത സൈന്യാധിപരാജാക്കന്മാരിൽ ഒരാളിന്റെ രാജധാനിയായിരുന്നു. റോമാ സാമ്രാജ്യവും പേർഷ്യാ സാമ്രാജ്യവും തമ്മിൽ മൽസരിച്ചു നിന്ന കാലത്ത് പേർഷ്യായിലെ പൗരന്മാരായ എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരും മറ്റു സഭാനേതാക്കന്മാരും ഒരു റോമാ രാജ്യ പൗരനായിരുന്ന അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കയും അനുസരണബാദ്ധ്യത വഹിക്കയും ചെയ്താൽ അത് രാഷ്ട്രീയനിലയിൽ പേർഷ്യായ്ക്ക് ഹാനികരം ആണെന്നു പേർഷ്യാ ചക്രവർത്തി തീരുമാനിച്ചു. തൽഫലമായി വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ സർവ്വത്ര ഐക്യമുണ്ടായിരുന്ന സഭ രാഷ്ട്രബന്ധമുള്ള ഭരണത്തിൽ കേവലം സ്വതന്ത്രങ്ങളായി ഭവിച്ചു. അങ്ങനെ കാതോലിക്കാ വാഴ്ച തുടങ്ങിയതുതന്നെ സ്വതന്ത്ര ഭരണാധികാരി ആയിട്ടാകുന്നു. ഭരണസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചും വിശ്വാസൈക്യം മാത്രം നിർബന്ധിതമാക്കിയുമാണ് പൗരസ്ത്യ സഭാപിതാക്കന്മാർ സഭാഘടന രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. കാതോലിക്കാ സ്വതന്ത്രനെങ്കിലും റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിലും പേർഷ്യയിലും ഉള്ള സഭകൾ തമ്മിൽ ഐക്യവും സഹോദരബന്ധവും സഹകരണവും വർദ്ധിക്കണമെന്ന് ഒൻപതാം ശതകത്തിൽ യോഹന്നാൻ എന്ന ഒരു അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ആഗ്രഹിച്ചു ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. തൽഫലമായുണ്ടായ വ്യവസ്ഥകൾ ശ്രദ്ധാർഹങ്ങളത്രേ. പാത്രിയർക്കീസും കാതോലിക്കോസും ഒരുമിച്ചു വരുമ്പോൾ പള്ളിയിലെ ആരാധനയിലും രണ്ടു പേരുമുള്ള യോഗത്തിലും പാത്രിയർക്കീസ് മുമ്പൻ, കാതോലിക്കാ രണ്ടാമൻ. ഒരു പാത്രിയർക്കീസ് അന്തരിച്ചിട്ടു മറ്റൊരുത്തനെ അവരോധിക്കേണ്ട കൃത്യം നടത്തേണ്ടതു കാതോലിക്കാ, അതുപോലെ കാതോലിക്കായെ പാത്രിയർക്കീസും അവരോധിക്കണം. അങ്ങനെ പരസ്പരം സമ്മതിച്ച് ഒരു വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കണം. പാത്രിയർക്കാ ഇടവകയിലെ എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ കാതോലിക്കായെ അറിയിക്കാതെ പാത്രിയർക്കാ സ്ഥാനാരോഹണകൃത്യം നടത്തിയാൽ കാതോലിക്കാ സംസ്ഥാനത്തിലെ എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ കാതോലിക്കാ

സ്ഥാനാരോഹണത്തിനു മറ്റവരേയും അറിയിക്കേണ്ട കടമയില്ല. ബാർ എബ്രായ തന്നെ ഒരു കാതോലിക്കായായിരുന്നു. ഈവിധം സമനിലയിലെങ്കിലും സഹക രണബുദ്ധ്യാ അന്യോന്യം വർത്തിച്ചു വരവേ കാലാന്തരത്തിൽ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം സെലൂക്യായിൽ നിന്നു ടൈഗ്രീസു നദീതീരത്തുള്ള ടൈഗ്രീസ് അഥവാ തിഗ്രീസ് എന്ന ചെറിയ പട്ടണത്തിലേക്കു മാറ്റി.

മലങ്കരസഭ തിഗ്രീസിലെ അധികാരസീമയിൽപ്പെട്ടു. കാതോലിക്കായുടെ മറ്റൊരു പേർ കിഴക്കുദിക്കിന്റെ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നായിരുന്നു. സെലൂക്യായിൽ നിന്ന് തിഗ്രീസിലേക്ക് എന്നപോലെ മലങ്കരയ്ക്കും സിംഹാസനം നീങ്ങുന്നത് എത്രയും നിയമാനുസൃതമായ കാര്യം തന്നെ. അതിലേക്ക് അനേക ന്യായങ്ങളു ണ്ട്. ഇൻഡ്യയുടെ കാവൽക്കാരനായ വി. തോമ്മാശ്ലീഹാ പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനാ യിരുന്നതുകൊണ്ട് ശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ച സഭയ്ക്ക് എല്ലാവിധ ഭരണസ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടെന്നുള്ള തത്വത്തെ എഫേസൂസ് സുന്നഹദോസ് സമ്മതിച്ച് 'കുപ്രോസ് ദ്വീപിലെ സഭയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമനുവദിച്ചു.' അന്യനാടുകളിലെ സഭയുമായുള്ള ബന്ധം ആലോചിച്ചാലും എത്രയോ ദൂരസ്ഥിതമായ മലങ്കരസഭ വി. ബർന്നബാസിന്റെ കുപ്രോസ് സഭയ്ക്ക് എഫേസൂസ് സുന്നഹദോസ് അനുവദിച്ചുകൊടുത്ത എല്ലാ ഭരണസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളേയും നിസ്തർക്കമായി അർഹിക്കുന്നു. ഇവയൊന്നും ഇല്ലെന്നു തന്നെ വരട്ടെ. എന്നാലും മേല്പട്ടക്കാരായ എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാർക്ക് എവിടേയും കിട്ടിയിരിക്കുന്ന അധികാരം യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിന്നു ശ്ലീഹന്മാർ വഴിയായിട്ടു ള്ളതാണ് എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനത്തിൽ അന്തർലീനമായും സ്വകീയമായുമുള്ള ആ അധികാരം മലങ്കരസഭയിലെ ഒരു എപ്പിസ്കോപ്പൽ സംഘത്തിനില്ലെന്ന് ആരു പറയും? കാനോൻ നിയമവും ക്രൈസ്തവ സഭാചരിത്ര പരമ്പരയും നിസ്തർക്ക മായി ആ തത്വത്തെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു. ലോകാവസാനത്തോളം മലങ്കരസഭയിൽ എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനം നിലനിന്നു പോരുന്നതിനു തക്കവണ്ണം മോറാൻ മാർ അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ അവർകൾ കല്പിച്ചനുവദിക്കയും അതിലേക്കു കാനോനികമായി വേണ്ട പിടിപാടു തരികയും അദ്ദേഹം തന്നെ മല ങ്കരസഭയ്ക്ക് ഒരു കാതോലിക്കായെ വാഴിക്കയും തുടരെ വാഴിച്ചുകൊള്ളുന്നതിന് അദ്ദേഹം തന്നെ വാഴിച്ച മൂന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെ അധികാരപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള തുമാകുന്നു. ആ മൂന്നു മെത്രാന്മാർ കൂടി തന്നെയാണ് അടുത്തു നടന്ന കാതോലി ക്കാസ്ഥാനാരോഹണത്തിൽ പങ്കെടുത്തത്. അങ്ങനെ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്ത കാതോലിക്കായും ശേഷം രണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും കൂടിയാണ് ഒരു എപ്പി സ്കോപ്പായെ ഉടൻതന്നെ വാഴിച്ചത്.

ഇങ്ങനെ കാനോനികമായ ഒരു പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനകളെ ആസ്പദ മാക്കിയാണ് ഇപ്പോൾ കാതോലിക്കാബാവായെ അവരോധിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇല്ലെ ങ്കിൽ തന്നെയും എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർക്ക് അതിനധികാരമുണ്ടെന്നു മേൽ പ്രസ്താ വിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്തെന്നാൽ ഒരു പാത്രിയർക്കീസ് മരിച്ചാൽ പിന്നെ ഏതു പാത്രി യർക്കീസിന്റെ അനുമതിയനുസരിച്ചാണ് പിൻഗാമിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്.

പിൻഗാമി ഇന്നാരായിരിക്കണമെന്നു പറയുന്നതിന് ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനും കാതോലിക്കായ്ക്കും കാനോൻപ്രകാരം അധികാരമില്ല.

ഇതുവരേയും മർദ്ദീനിൽ പാത്രിയർക്കീസന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ

മലങ്കരയുള്ള എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെ അറിയിക്ക പതിവായിരുന്നു. അബ്ദള്ളാ ബാവാ തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നു മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായോട് ഒന്നാമതായി ആവശ്യപ്പെട്ട സംഗതി, അബ്ദള്ളാബാവാ, കാലം ചെയ്ത മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന് അയച്ചിരുന്നതും തന്നെ അല്ലാതെ അബ്ദേദ് മിശിഹായെ പാത്രിയർക്കീസായി സ്വീകരിക്കരുതെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതുമായ ഒരു എഴുത്തിൽ കാണാം. ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസിനെ തെരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമി അവരോധിച്ചിരുന്ന കാതോലിക്കാ ഇടവകയിലെ എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരേയും ബാവാ കക്ഷിക്കാർ എന്ന് അഭിമാനിക്കുന്നവരേയും അറിയിക്കാതെയാണ് പാത്രിയർക്കാ ഇടവകയിലെ മെത്രാന്മാർ പ്രവർത്തിച്ചത്. അത് ന്യായവിരുദ്ധവും അധികാരം കവിഞ്ഞതുമായ ഒരു നടപടി ആയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് മേൽ ഉദ്ധരിച്ച കാനോൻ വ്യവസ്ഥപ്രകാരം പാത്രിയർക്കീസിനെ അറിയിക്കാതെയും കാതോലിക്കായെ ഇവിടെ വാഴിക്കയെന്നത് എത്രയും ന്യായാനുസൃതം തന്നെ.

കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സ്വതന്ത്രവും സ്വദേശീയവും പൗരാണികവും അപ്പോസ്തോലികാരംഭവും കൊണ്ടു പാവനമായിരിക്കുന്ന ഒരു സഭയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനു കയ്യേറ്റിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അവിടത്തെ ഗാഢമായ ചിന്തയ്ക്കും ശ്രമത്തിനും വിഷയീഭവിക്കേണ്ട ഏതാനും കാര്യങ്ങളുണ്ട്. നമ്മിൽ നിന്ന് ഓരോ കാലത്തും ഓരോ കാരണങ്ങളാലും വേർപിരിയാൻ സംഗതി വന്നിട്ടുള്ള സഹോദര സഭകളുമായി ഒരൈക്യം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ എല്ലാ വകുപ്പിലുമുള്ള അധികാരികളുടേയും നേതാക്കന്മാരുടേയും ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമാക്കേണ്ടതാണ്. സ്വദേശീയ കാര്യങ്ങളിൽ ഭ്രമിച്ചു ലയിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാരത ഭൂവാസികൾ ക്രൈസ്തവ സഭയിലേക്കാകർഷിക്കപ്പെടുന്നതിനും സഭയുടെ ശക്തിയും ഉദ്ബോധനവും കൊണ്ടു ഭിന്ന വകുപ്പുകാരായ ക്രൈസ്തവരും ക്രൈസ്തവേതരന്മാരും ദൂരഭാവിയിലെങ്കിലും ഏകയോഗമായി സംഘടിക്കപ്പെടാൻ തക്കപോലെ സഭയുടെ അസ്ഥിവാരമായ തത്വങ്ങളെ പാലിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ ദേശീയമായ ആദർശങ്ങളെ ആവിർഭവിപ്പിച്ച് സമാധാനം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും പുരാതനമായ മലങ്കര സുറിയാനി സഭയെ ഐശ്വര്യവത്താക്കി തീർക്കുന്നതിനും കാതോലിക്കാ തിരുമേനിയെ ദൈവം ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു പ്രകാശിപ്പിച്ച് അനുഗൃഹീതനാക്കി തീർക്കുമാറാകട്ടെ എന്നും ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

(1925 ഏപ്രിൽ 25-ാം തീയതി വാഴിക്കപ്പെട്ട മലങ്കരയിലെ ദ്വിതീയ കാതോലിക്കാ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗ്ഗീസ് പ്രഥമൻ ബാവായ്ക്ക് അനുമോദനം നേർന്നുകൊണ്ട് 5-5-1925 ൽ മലയാള മനോരമയിൽ കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള എഴുതിയ മുഖപ്രസംഗം)

9

മൂന്നാം കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണം

... കോട്ടയത്തെ വിജയസ്തംഭം
വമ്പിച്ച കൊട്ടക, 2000 പേർക്ക് ഇരിക്കാം.
സുഖസൌകര്യ വ്യവസ്ഥകൾ
സംഭരണബാഹുല്യം
ഐകമത്യം-മഹാബലം

പ്രത്യേക ലേഖകൻ

കോട്ടയം; കുംഭം 3: ഇന്നത്തെ സൂര്യോദയം വളരെ രമണീയമായിരുന്നു. ഇന്നലത്തെ കാർമേഘാവൃതമായ അന്തരീക്ഷം അല്ലാ ഇന്നത്തത്. ബാലാർക്കൻ സുസ്മിതനായി ചെങ്കതിരുകൾ വീശി. സുഖദായകമായ കുളിർകാറ്റടിപ്പൂ നാനാദിഗന്തങ്ങളിൽ നിന്നും വന്നുചേരുന്ന യാത്രക്കാരിൽ ഒരു പുതുമ കാണുന്നു. വരുകയും പോകുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന രീതി കൈവിട്ടുവരുന്നവർ വരുന്നവർ ഇവിടെ തന്നെ താവളങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു തുടങ്ങി. എവിടെനിന്നു വരുന്നവരായാലും അവരുടെയെല്ലാം യാത്ര നേരെ മനോരമപ്പള്ളി എന്നു പ്രസിദ്ധമായ മാർ ഏലിയാച്ചാപ്പലിലേക്കാണ്. മോട്ടർകവലകൾ കടന്നു കിഴക്കോട്ടുള്ള വഴിയിൽകൂടെ ജനങ്ങൾ ഒഴുകിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വിവിധ വേഷങ്ങളണിഞ്ഞു വിവിധതരത്തിൽപ്പെട്ടയാളുകളാണു യാത്ര ചെയ്യുന്നത്. എല്ലാപേരും മലയാളംതന്നെ സംസാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും നീട്ടും കുറുക്കും മറ്റും കൊണ്ടു ഭാഷയ്ക്കുതന്നെ വിവിധത്വം കാണുന്നുണ്ട്. അയ്മേനികൾ മാത്രമല്ലാ പട്ടക്കാരും ധാരാളം. ധനികനെന്നോ ദരിദ്രനെന്നോ ഉദ്യോഗസ്ഥനെന്നോ പൗരനെന്നോ ഒക്കെയുള്ള വകഭേദങ്ങൾ മറന്നു ഒരേ മാതാവിന്റെ സന്താനങ്ങൾ ആ അമ്മയുടെ അഭിമാനം സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഓരോരുവനാലും ആകുംവിധം പ്രയത്നിക്കുന്നതിനു ഹൃദയപൂർവ്വം യോജിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു യാത്രയാണത്. ഞാനും അവരെ അനുധാവനം ചെയ്തു. വിചിത്രതരമായി രാജപാത അലങ്കരിക്കുന്നതിനു ബദ്ധകങ്കണന്മാരായി ഒട്ടനവധി ജനങ്ങൾ അവിടവിടെ കൂടിനിന്ന് ഓരോരോ ജോലികളിൽ എടപെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. വളച്ചുവാതിലുകൾ തോരണങ്ങൾ മുതലായവയുടെ ചടങ്ങുകൾ അല്പാല്പമായി കണ്ടുകൊണ്ടു മന്ദംമന്ദം നടന്നു ഞാൻ മലയാള മനോരമ ആപ്പീസിന്റെ പടിക്കൽ എത്തി. കണിയാല നിരത്തിയ കമനീയമായ ഒരു ചെറുപന്തൽ ഞാൻ അവിടെ കണ്ടു. അതിന്റെ ആർക്കുകൾ മുതലായവ അപ്പോൾ തീർന്നിട്ടില്ല. അതിനു കിഴക്കുവശം മനോരമ (എം.ഡി. സിമ്മനാരി) ഹൈസ്കൂളിന്റെ വടക്കുവശത്തുള്ള രാജപാതയിൽ കൊട്ടിൽ മാതിരി കയറു പാകിപ്പടുത്തിയിട്ടുള്ള പൂപ്പന്തൽ വളരെ ആകർഷണീയമായിരുന്നു. സൂര്യന്റെ ചെങ്കതിരുകൾ വിവിധനിറത്തിലുള്ള കടലാസുകളിൽ പ്രതിഫലിച്ച് അവ മന്ദമാരുതനിൽ കളിയാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ ഹൈസ്ക്കൂൾ

പ. ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവാ 1929-ൽ കാതോലിക്കായായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്ത ശേഷം പിറ്റേന്ന് മെത്രാൻ വാഴ്ചയ്ക്കു ശേഷം. കുറിയാക്കോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് (പാമ്പാടി), പ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വട്ടശ്ശേരിൽ, പ. ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവാ, ഗീവറുഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ് (ബഥനി. പിന്നീട് കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കു പോയി), മാർ തെയോഫിലോസ് (ബഥനി. പിന്നീട് കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കു പോയി).

പ. ഗീവറുഗീസ് രണ്ടാമൻ ബാവാ, ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സീനോസ് (പുത്തൻകാവിൽ), പ. ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് വട്ടശ്ശേരിൽ, കുറിയാക്കോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് (പാമ്പാടി), മാർ സേവേറിയോസ് (വാളക്കുഴിയിൽ. പിന്നീട് കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കു പോയി) എന്നിവരോടൊപ്പം.

വളപ്പിൽ പ്രവേശിച്ചു വളരെ വലിപ്പത്തിൽ കെങ്കേമമായ ഒരു പുതിയ എടുപ്പാണു എന്റെ അക്ഷികൾക്കു ലക്ഷീഭവിച്ചത്. ചാപ്പലിനു പടിഞ്ഞാറുവശത്തു പശ്ചിമാഭി മുഖമായി വിസ്താരത്തിൽ കെട്ടിയിട്ടുള്ള പ്രധാനപന്തൽ മാത്രമേ ഇപ്പോൾ തീർന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. 15 അടി നീളം 10 അടി വീതിയിലാണ് അതു കെട്ടിയിട്ടുള്ളത്. .... വിവിധ വർണ്ണത്തിലുള്ള തൂണുകൾക്കൊണ്ടു അവിടെ കമാനം വിതാനം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ മുകളിൽ, കാണികളെ അത്യധികം ആനന്ദിപ്പിക്കുമാറ് കമനീയമായുള്ള ചിത്രകൂടാരത്തിന്റെ തട്ടുകൾ മൂന്നും ഇപ്പോൾ മണ്ഡപത്തിൽ വച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിന്റെ കീഴെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിനുള്ള പീഠവും ഇരുപാർശ ങ്ങളിലുമുള്ള മാലാഖമാരും മിക്കവാറും തയ്യാറായികഴിഞ്ഞു. മേൽപറഞ്ഞ മണ്ഡ പത്തെ തുടർന്ന് 24 അടി വീതിയിൽ 136 അടി നീളത്തിൽ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറായി ഒരു കൊട്ടിൽ കെട്ടി വളപുര വിതാനത്തിനുള്ള വെള്ള നിവിർത്തു കഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ തെക്കും വടക്കും ഭാഗങ്ങളിൽ 48 അടി വീതം വീതിയിലും 150 അടി വീതം നീളത്തിൽ വമ്പിച്ച രണ്ടു പന്തലുകൾ ഇട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയും കണലോല കൊണ്ടു വിതാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഈ പന്തലിലേക്കു മൂന്നു ഗേറ്റുകൾ ഉണ്ട്. അവ ഒന്നു വടക്കുനിന്നും, രണ്ടാമത്തേതു പടിഞ്ഞാറുനിന്നു, മൂന്നാമത്തേതു തെക്കു നിന്നും ആണ്. അവയിൽ തെക്കേ ഗേറ്റു വഴി മാത്രമേ സ്ത്രീകൾക്കു പ്രവേശന മുള്ളു. അവിടെ തെക്കു കിഴക്കു ഭാഗത്ത് അതിഥികൾക്ക് 23 അടി വീതിയിൽ തെക്കുവടക്കായി 48 അടി നീളം സ്ഥലം വിട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ തെക്കേഭാഗത്തു മൂന്നിൽരണ്ടു ഭാഗം സ്ഥലം സ്ത്രീകൾക്കായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പടിഞ്ഞാറേ ഗേറ്റു വഴി പട്ടക്കാർക്കും കുട്ടികൾക്കും പ്രവേശിക്കാം. കേവലം ശിശുക്കളെ പന്തലിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചാൽ ഉപദ്രവം നേരിടുമെന്ന് കണ്ട് അതിനെ തടയുവാൻ പ്രവർത്തക ന്മാർക്ക് ആലോചനയുണ്ട്. സ്ത്രീകൾക്കുള്ള സ്ഥലത്തിനു വടക്കുവശം പടിഞ്ഞാ റുള്ള ഗേറ്റിനു തെക്കുവശം സ്ഥലം കുട്ടികൾക്ക് ഒഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നു. മണ്ഡപത്തിനു തെക്കുവശത്തെന്നപോലെ വടക്കുവശത്തും അതിഥികൾക്ക് സ്ഥലം പ്രത്യേകം തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റുള്ളവർക്ക് അതിനു പടിഞ്ഞാറുവശത്തുള്ള സ്ഥലമാണ് കിടക്കു ന്നത്. ഈ പന്തലിനകത്തു പന്തീരായിരത്തിലധികം ആളുകൾക്ക് ഇരിക്കുവാൻ കഴിയും. ഇതുകൊണ്ടു പോരെന്ന് കണ്ട് വടക്കും പടിഞ്ഞാറും വശങ്ങളിൽ വളരെ വിസ്തൃതമായ പന്തലുകൾ കെട്ടിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വടക്കുവശത്തു കിഴക്കേ അറ്റത്ത് ഇംഗ്ലീഷിൽ തങ്കക്കടലാസുകൊണ്ടുള്ള സ്വാഗതം (WELCOME) പടുത്ത പ്പോൾ മണി 10 ആയിട്ടുണ്ട്. അവിടെനിന്ന് എന്റെ ശ്രദ്ധ പതിഞ്ഞതു പന്തലിനു പടിഞ്ഞാറുവശത്തുള്ള സ്ക്കൂൾകെട്ടിടത്തിലേക്കാണ്. അവിടെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കൌൺസിൽ കൂടിയിരുന്നു. ആഹാരാവശ്യങ്ങൾക്കുപോലും വീടുകളിലേക്കു പോകുന്നതല്ലെന്നുള്ള പ്രതിജ്ഞയോടു കൂടിയോ എന്നു തോന്നുമാറു നാളെയും മറ്റന്നാളും നടക്കുന്ന മഹോത്സവം വിജയപ്രദമാക്കുന്നതിനു പ്രസിഡണ്ടു മി. ..... മുതലായവർ അവിടെ ..... വ്യവസ്ഥകൾ ...... അവർ ഏർപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നു കാണുമാറായ കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുള്ള ലഘുലേഖകൾ ധാരാളമായി പ്രചരി പ്പിക്കുന്നതിനു നേരത്തെ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതാണല്ലൊ. പ്രസ്തുത മഹത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം എപ്പോഴും സ്മരിക്കാൻ തക്കവിധം ഓരോ ചടങ്ങിനും അന്തസ്സും ഗൌരവവും ഉണ്ടാകുന്നതിന് അവർ ബദ്ധപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആരും ഒരിടത്തും ഇരി ക്കാതെ അവിടവിടെ എത്തി ഓരോ സംഗതിയിലും ധാരാളം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ഓരോ വിനാഴിക കഴിയുംതോറും പന്തലിലും മണ്ഡപത്തിലും പുതിയ പുതിയ മോടികൾ

ഉദിച്ചുയരുന്നു. കാര്യനിർവാഹകന്മാരും ജോലിക്കാരും ഒരുപോലെ ജാഗ്രത്തായി ജോലി ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ ഇതുപോലെ ഞാനധികം കണ്ടിട്ടില്ല. ഹൈസ്കൂൾ വക ഫുട്ബോൾ ചുറ്റുപാടുമായി താൽക്കാലിക കൂടാരങ്ങൾ പലതും കണ്ടുതുടങ്ങി. ഇവിടെ വന്നുചേരുന്ന വലിയ ജനാവലിയുടെ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾക്കു നിർവാഹകസംഘക്കാർ ചെയ്യുന്ന വ്യവസ്ഥകളാണ് ഇവയെന്നു കാണുന്നു. സമസൃഷ്ടികളുടേയും സന്തതി പരമ്പരകളുടെയും രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തു ഭഗവാൻ തറയ്ക്കപ്പെട്ട കുരിശുകൾ പല തരത്തിലുള്ളവ ധാരാളം സംഭരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. പിന്നെയും പിന്നെയും അവ ശേഖരിക്കുന്നതിനു ശ്രമങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുത്തുക്കുടകൾ വന്നുചേർന്നു തുടങ്ങി. അവ ഒന്നൊന്നായി കൊട്ടകത്തൂണുകളുടെ മുകൾഭാഗത്തു നിവിർത്തു നിരത്തിക്കൊള്ളുന്നതിനു നിർവാഹകന്മാർ തീരുമാനിച്ചു. എം. ഡി. സെമിനാരി മുതൽ പഴയസെമിനാരിവരെ മറ്റന്നാൾ നടത്തേണ്ടുന്ന ഘോഷയാത്ര കെങ്കേമമാക്കുന്നതിനുള്ള അലങ്കാരങ്ങൾ ധൃതഗതിയിൽ നടന്നുവരുന്നു (അവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു വിവരണം അന്യത്ര പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മ. മ. പ.). അത്യന്തം ആകർഷണീയമാംവിധം 15 ആർക്കുകൾ കെട്ടുന്ന വിവരം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. വേറെയും ആർക്കുകൾ കെട്ടിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. വ്യാഴാഴ്ച നേരം വൈകിയപ്പോഴേയ്ക്കു കോട്ടയം പട്ടണത്തിന്റെ നില ഒന്നു ഭേദപ്പെട്ടു. രാജപാതകൾ സർവ്വത്ര അലംകൃതമായിക്കഴിഞ്ഞു. മന്ദമാരുതനിൽ ഉലാത്തുന്ന തോരണങ്ങളും, പൂപ്പന്തലുകളിൽ കളിയാടുന്ന കടലാസുപുഷ്പങ്ങളും ആഗതർക്കു സ്വാഗതമരുളുന്നു.

ഏതേതെല്ലാം പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് ആരാരെല്ലാമാണു വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ളതെന്നു നിർണ്ണയിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവർ വളരെ ചുരുങ്ങും. മനോരമപ്പള്ളി മുതൽ പഴയ സെമിനാരി വരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചും സുഹൃത്തുക്കളെ അന്വേഷിച്ചും വസതികൾ നിർണ്ണയിച്ചും പലരും ചുറ്റിത്തിരിയുന്നതു നിമിത്തം ജനാവലിയുടെ വലിപ്പം അധികംപേർക്കും ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഒരു തീർത്ഥയാത്രയുടെ പരമഭക്തിയോടും, ഒരുക്കങ്ങളോടും കൂടെ അവിടവിടെ എട്ടും പത്തും നാൽപതും അമ്പതും ആളുകൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി കാണപ്പെടുന്നു. സകുടുംബം വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള ഗൃഹസ്ഥന്മാർക്കും കണക്കില്ല. കൃത്യാന്തരബഹുജനായ പുരുഷനും, ഗൃഹഭരണപര്യാകുലയായ സ്ത്രീയ്ക്കും ലീലാലോലുപരായ കുട്ടികൾക്കും ഒരുപോലെ ഭക്തിരസം വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഈ മഹനീയമായ സന്ദർഭം സകലപ്രകാരത്തിലും പ്രയോജനകരമാക്കുന്നതിനാണു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും ബാലികാബാലന്മാരും ഒരുങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നത്. ഇവരിൽ ഓരോരുത്തരുടേയും മുഖത്തു കളിയാടുന്ന വിജയേച്ഛ ഒന്നു പ്രത്യേകമാണ്. ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ പഴയസെമിനാരി സന്ദർശിക്കുന്നതിനും മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസു തിരുമേനിയുടെ കബറുങ്കൽ കുമ്പിടുന്നതിനുംവേണ്ടി ഒരു നല്ല ഭാഗം ജനങ്ങൾ അങ്ങോട്ടു പോകുകയുണ്ടായി. അവിടെയും ആഡംബരസന്നാഹങ്ങൾക്കു കുറവില്ല.

സായംസന്ധ്യയായി. കതിനാവെടികൾ മുഴങ്ങി. മനോരമപ്പള്ളിയിൽ ഞാൻ എത്തി. അവിടെ ബഥനിയുടെ എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ തിരുമേനി മറ്റു വൈദികന്മാരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടെ സന്ധ്യാശുശ്രൂഷ നടത്തി. പിന്നീടു നാളെയും മറ്റന്നാളും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്നതായ ക്രമങ്ങൾ തിരുമേനി വൈദികന്മാർക്കുപദേശിച്ചു. എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റി പ്രസിഡണ്ടിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സന്നദ്ധസംഘം കൂടി അവർക്കു

ബാഡ്ജു കൊടുക്കുകയും ക്രമപാലനരീതികൾ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. സായം സന്ധ്യയിലെ മനോരമപ്പള്ളി അത്യന്തം ചേതോഹരമായിരുന്നു. ഹൈസ്ക്കൂളിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ കെട്ടിടത്തിന്റെ കിഴക്കെ വരാന്തയിലും മറ്റുമായി രമണീയമായ ദീപ ക്കാഴ്ച ഉണ്ടായിരുന്നു. കിഴക്കേ ഗേറ്റുങ്കൽ കെട്ടി ഉയർത്തി ഈന്തൽ കൊണ്ടു വളച്ചുള്ള ദ്ധ്വജസ്തംഭം ചന്ദ്രികയുള്ള ആകാശമണ്ഡലത്തിലേക്കുയർന്ന് അവിടെ യുള്ള വിവിധ ഗോളങ്ങളെ ഇങ്ങോട്ടു ക്ഷണിക്കയാണോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഗാസ്ലൈറ്റുകളാൽ പ്രശോഭിതമായ പന്തലിനകം ഏറ്റവും മോഹനമായിരുന്നു. കൊട്ടിലിനകം കടലാസുമാലകളാലും പന്തലിനകം ഈന്തൽ, കൊടി എന്നിവ യാലും അലംകൃതമായിരുന്നു.

മണ്ഡപം മിക്കവാറും വിതാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള പീഠം സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എൺകോൺ വിചിത്ര കൂടാരത്തിന്റെ മൂന്നു നിലകളും, ബലിപീഠവും അതിന്റെ മുകളിൽ പ്രതിഷ്ഠിതമായിരുന്ന കുരിശും ആ വെളിച്ച ത്തിൽ തിളങ്ങി വിളങ്ങി. ചിത്രക്കടലാസുകളും വിവിധ നിറങ്ങളിലുള്ള തുണിത്ത റികളാലും അലംകൃതമായിരുന്ന തൂണുകൾ അത്യന്തം ഭംഗിയുള്ളവയായിരുന്നു. എവിടെനോക്കിയാലും ഒരു ഉണർച്ചയും അവിടെയെല്ലാം എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റി മെമ്പർമാരും വിശേഷിച്ചു പ്രസിഡണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. കമ്മറ്റി കൂടെക്കൂടെ കൂടുകയും കാര്യപരിപാടി ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. സഭാംഗ ങ്ങളിൽ ഒരു വലിയ വിഭാഗം പന്തലിലും പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലുമായി സ്ഥാനം പിടിച്ചു. രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങിയവരുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. വിതാനങ്ങൾ ഭംഗി യാക്കുന്നതിനു ചുമതലപ്പെട്ടവർ ഘോഷയാത്രാവഴിയിലും പന്തലിലും നിന്ന് ഊർ ജ്ജിതമായി ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. കാര്യനിർവഹകന്മാർ അവിടവിടെ ഓടി നടന്ന് ഓരോന്നും ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നേരം വെളുക്കുവോളം കാറു കളും മറ്റു വാഹനങ്ങളും തുടരെത്തുടരെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വസതികളിലേക്ക് ആഗതർ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. നാളെയും മറ്റന്നാളും നടക്കുന്ന വിശിഷ്ട സംഭവങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള സംഭാഷണം മാത്രമേ എവിടെയും കേൾക്കാനുള്ളു. വെള്ളിയാഴ്ച വെളുപ്പിനു മണി നാലടിച്ചപ്പോളേക്കു തന്നെ ആളുകൾ പന്തലിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു തുടങ്ങി. ആറു മണിക്കു കതിനാവെടികളും മണിനാദങ്ങളും മുഴങ്ങിക്കഴിഞ്ഞപ്പോളേക്ക് ഇരു പതിനായിരത്തിൽപരം ആളുകൾ പന്തലിലും വെളിക്കുമായി സ്ഥലം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു. സ്ത്രീകളുടെ സംഖ്യ മാത്രം നോക്കിയാൽ 3000-ൽ കുറയുകയില്ല. കുട്ടി കളും ഏകദേശം അത്രയും വരും. പുരുഷന്മാരെ നില നോക്കി ഒന്നു തരം തിരിച്ചു നിറുത്തുവാൻ പ്രയാസം. യാക്കോബായ സഭയിൽ പ്രബലന്മാരായവരെല്ലാവരും - സമുദായാഭിമാനമുള്ള സകലരും - പന്തലിലും വെളിക്കുമായി നിരന്നു കഴിഞ്ഞു. വിവിധ ക്രിസ്തീയ വകുപ്പുകളിൽപെട്ടവരും മറ്റു മതസ്ഥരും വന്നുചേരുന്നുണ്ട്. അതിഥികൾക്കുള്ള സ്ഥലം നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞു. പ്രമാണികൾ പലർ പുറമേ തന്നെ ഒഴിഞ്ഞു മാറിക്കൊണ്ടു മറ്റുള്ളവർക്കു സ്ഥലം കൊടുത്തു. വാളന്റീയർമാർക്കു നിയന്ത്രിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവിധം ജനങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു. ഏകദേശം മുന്നൂറോളം വൈദി കന്മാർക്കിരിക്കുവാൻ തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന സ്ഥലത്ത് മണ്ണു നുള്ളിയിട്ടാൽ താഴാ തെയായി.

ആറരമണിക്ക് മേല്പട്ടക്കാർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള വൈദികന്മാർ ഹൈസ്ക്കൂൾ

ഹാളിൽ കൂടുകയും ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു ശേഷം അണിനിരന്നു പടിഞ്ഞാറേ ഗേറ്റു കടന്നു പന്തലിലേക്ക് ആഗതരാവുകയും നിർദ്ദിഷ്ട സ്ഥാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടെ പ്രഭാത നമസ്ക്കാരം ആരംഭിച്ചു. ബഥനിയുടെ എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ അവർകളായിരുന്നു പ്രാർത്ഥന നടത്തിയത്. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാർത്ഥിയായ തിരുമേനി, മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥികളായ റമ്പാന്മാർ മുതൽ ധാരാളം പട്ടക്കാരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടെ പ്രഭാത നമസ്ക്കാര ശുശ്രൂഷ അവസാനിച്ചപ്പോൾ മണി ഏഴര കഴിഞ്ഞു.

"അപ്പോസ്തോലികമായ അത്യുന്നത പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാസ്ഥാനത്തിന്റെ പദവിയിലേക്കു പരിശുദ്ധ റൂഹാ അവിടുത്തെ വിളിക്കുന്നുന്നു"വെന്നു വിശുദ്ധ സുന്നഹദോസ് കാതോലിക്കാസ്ഥാനാർത്ഥിയോടു പറഞ്ഞു മുട്ടുകുത്തി. അദ്ദേഹമാകട്ടെ, "ഞാൻ സമ്മതിച്ച് അംഗീകരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു കുമ്പിട്ടു. അദ്ദേഹത്തിനെ വി. സുന്നഹദോസിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ വലതുകരം പിടിച്ച് മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. ആ സമയം ഗായകസംഘം "യജമാനൻ വരുമന്നേരം" എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഗീതം ഏറ്റം ശ്രുതിമധുരമായി പാടി. പിന്നീടു സ്ഥാനാർത്ഥിയെ സ്ഥാനോചിതമായ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചു പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള മുറിയിലേക്കു ബഥനിയിലെ തിരുമേനിയും മെത്രാൻസ്ഥാനാർത്ഥികളും കൂടെ കൊണ്ടുപോയി ഇരുത്തുകയും തിരികെ വന്നു ശുശ്രൂഷ തുടരുകയും ചെയ്തു. ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള കുർബ്ബാന അണച്ചതു മറ്റു വൈദികന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയായിരുന്നു. പ്രായാനുരൂപം നര ധാരാളമുള്ള തിരുമേനി സ്വതസിദ്ധമായ പ്രൗഢഗംഭീരതയോടും, വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഭക്തിപ്രചുരിമയോടും, ആത്മിക സന്താനങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞു കവിയുന്ന വാത്സല്യ പ്രസരിപ്പോടും, ധർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിൽ സഹജമായ ദൃഢവ്രതത്തോടും കൂടെ മണ്ഡപത്തിൽ നിന്നു കുർബ്ബാന അണച്ചതു കാണേണ്ടതായ ഒരു കാഴ്ച തന്നെയായിരുന്നു. ശുദ്ധ ദൈവികമായ ചിന്താഭാരത്താൽ വിനയോന്മിതനായ ബഥനിത്തിരുമേനിയുടെ സാമുഖ്യം ഏതൊരു സദസ്സിനുമെന്നപോലെ ഇന്നത്തേതിനും ചൈതന്യസന്ദായകമായിരുന്നു. സന്ദർഭത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തിനും ഗൗരവത്തിനും അതു ഗുണമായി. വൈദികന്മാരും അയ്മേനികളും സ്വസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിശ്ശബ്ദപൂർവ്വം സ്ഥലംപിടിച്ചു. കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേ ബഥനിയിലെ തിരുമേനി ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. ഹാളിൽ അഭംഗുരമായ നിശ്ശബ്ദത പരിപാലിക്കണമെന്നുള്ള നിഷ്ക്കർഷയോടുകൂടെ അദ്ദേഹം പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചു. മാതാവായ വിശുദ്ധ കന്യകമറിയവും വളർത്തച്ഛനായ മാർ യൗസേപ്പും കൂടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ ഊർശ്ലേം പള്ളിയിൽ കാഴ്ച വച്ചു. മാറാനായപെരുന്നാൾ ദിവസമാണ് ഇന്നെന്ന് അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ സന്ദർഭവൈശിഷ്ട്യം തിരുമേനി വിവരിച്ചു. അങ്ങനെയുള്ള ഈ ശുഭദിനത്തിൽ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണം നടത്തുന്നതിന്റെ വൈശിഷ്ട്യം അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണം ദൈവികാനുഗ്രഹത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാണെന്നും അതിൽ മറ്റു യാതൊരു ഉദ്ദേശവുമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം യുക്തിയുക്തം സമർത്ഥിച്ചു. പ്രസംഗം ആദ്യന്തം മർമ്മസ്പൃക്കായിരുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം കുർബ്ബാന തുടങ്ങുകയും കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാർത്ഥിയെ തിരികെ മണ്ഡപത്തിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നു. "മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനാഭിഷേക കർമ്മം" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള കർമ്മങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി നടത്തുകയുണ്ടായി. സ്ഥാനാർത്ഥിയായ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനി സകലതും

ജഗന്നിയന്താവിൽ സമർപ്പിച്ച് ഭക്തിയിൽ മുഴുകി കണ്ണുനീർ വാർത്തുകൊണ്ടാണ് ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിച്ചത് എന്നുള്ള വസ്തുത പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്. ഗീതങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും കഴിഞ്ഞ് രഹസ്യപ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും "കുറിയേലായിസ്സോൻ" (കർത്താവേ! കരുണയുണ്ടാകേണമേ) ചൊല്ലുകയും, മേൽപ്പട്ടക്കാരിൽ ഒരാൾ "കോറൂസൂസോ" വായ്ക്കയും ചെയ്തശേഷം സ്ഥാനാർത്ഥി കിഴക്കോട്ടുതിരിഞ്ഞ് കുനിഞ്ഞു നിൽക്കുകയും വിശുദ്ധ സുന്നഹദോസിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായ വലിയ തിരുമേനി സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ തലയിൽ വലതുകൈ വെച്ചുകൊണ്ട് "വിശുദ്ധ മാർതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട വി. പൗരസ്ത്യസഭയ്ക്കായി ബസേലിയോസ് കാതോലിക്കാ പ. പിതാവിന്റയും പുത്രന്റെയും വിശുദ്ധ റൂഹായുടെയും തിരുനാമത്തിൽ" നിത്യജീവങ്കലേക്കായി അവരോധിക്കപ്പെടുന്നു എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുകയും നെറ്റിയിൽ സ്ലീബായുടെ മുദ്ര കുത്തുകയും സ്ലീബാ ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഓക്സിയോസ് വിളി കഴിഞ്ഞ് അംശവടി സ്വീകരിച്ച് കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അംശവടി ഉയർത്തി സർവ്വ ജനങ്ങളെയും ആശീർവദിച്ചു. തിരുമേനിക്കു വേണ്ടി സു: അദ്ധ്യക്ഷൻ തിരുമേനി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഒടുവിൽ ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കുറുബാനയുടെ ബാക്കിഭാഗങ്ങളും നിറവേറ്റുകയുണ്ടായി. ഡിവിഷൻ അസിസ്റ്റന്റ് മി. സി. ഓ. മാധവൻ കുറുബാന ആരംഭിച്ചപ്പോഴേക്കു സദസ്സിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ടു മി. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള, ഡി. പോലീസു സൂപ്രണ്ട് മി. പാച്ചു അയ്യങ്കാർ എന്നിവർ വന്നുചേർന്നു. ആംഗ്ലിക്കൻ ബിഷപ്പ് റൈറ്റ് റവ. ഇ. എ. എൽ. മൂർ അവർകൾ കുർബാന ആരംഭിച്ചശേഷം വന്നുചേർന്നു. വാഹനനിയന്ത്രണം മുതലായ വിഷയത്തിൽ സ്പൃഹണീയമായ സഹായങ്ങൾ പോലീസുകാർ ചെയ്കയുണ്ടായി. വാളന്റിയറന്മാർ അഭിനന്ദനീയമായി പെരുമാറി.

സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷയുടെ ഇടയ്ക്കു കതിനാവെടികൾ മുഴക്കുകയും ബാന്റു വായിക്കുകയും ഉണ്ടായി. പതിനൊന്നര മണിയോടുകൂടി ഈ ചടങ്ങുകൾ അവസാനിച്ചു. പിന്നീടു ബഥനി എപ്പിസ്കോപ്പായെ ഒരു പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി അവരോധിച്ചു. അതിന്റെശേഷം കുർബാന അവസാനിപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ മണി പന്ത്രണ്ടര ആയിട്ടുണ്ട്. ആ സമയം കതിനാവെടികൾ വയ്ക്കപ്പെട്ടു. പിന്നീടു പള്ളി പ്രദിക്ഷണം നടത്തി. കൈമുത്തു നടത്തി രാവിലത്തെ ചടങ്ങുകൾ അവസാനിപ്പിച്ചു. (തുടരും)

(മലയാള മനോരമ, 1929 ഫെബ്രുവരി 16)

കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണം

അതികമനീയമായ അലങ്കാര വിശേഷങ്ങൾ

അഭൂതപൂർവ്വമായ ജനക്കൂട്ടവും നയനാഭിരാമമായ സജ്ജീകരണങ്ങളും

(പ്രത്യേക റിപ്പോർട്ടർ)

കോട്ടയം 4-6-104: മലങ്കരസുറിയാനിസഭയുടെ ഭാഗ്യാതിരേകത്താൽ മാർ അബ്ദേദു മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമേനിയുടെ ഔചിത്യബുദ്ധിയുടെയും ദീർഘദൃഷ്ടിയുടെയും ഫലമായി ലഭ്യമായ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തെ അഭംഗമായി പരിപാലിക്കുന്നതിൽ ജനസമുദായത്തിനുള്ള അത്യാം കാംക്ഷയുടെ പ്രത്യക്ഷ പ്രതിഫലനമെന്നു തോന്നക്കവിധത്തിൽ ഈ പ്രാവശ്യത്തെ കാതോലിക്കാസ്ഥാനാരോഹണം സർവ്വവിധ ആഘോഷങ്ങളോടും കൂടി അത്യാഡംബരപൂർവ്വം നടത്തുന്നതിനും നൂതനമായി സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യുന്ന കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയേയും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെയും മാർ ഏലിയാ ചാപ്പലിൽ നിന്നു പഴയസെമിനാരിയിലേക്ക് കെങ്കേമമായവിധത്തിൽ എതിരേൽക്കുന്നതിനുംവേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ വൻപിച്ച തോതിൽ നടന്നുവരുന്ന വിവരം യഥാവസരം മനോരമ പംക്തികളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതാണല്ലോ. എന്നാൽ ഇന്നു കോട്ടയം പട്ടണം സന്ദർശിക്കുന്ന യാതൊരു മനുഷ്യന്റെയും ഹൃദയഭിത്തികളെ തട്ടിത്തകർക്കുമാറു തിങ്ങിപ്പൊങ്ങി കവിഞ്ഞുവരുന്ന വികാര പരമ്പരകളെ വർണ്ണിക്കുവാനോ ദൃഷ്ടിക്കു വിഷയീഭവിക്കുന്ന അതികമനീയമായ അലങ്കാരവിശേഷങ്ങളെയും ഈ മഹാമഹത്തിനു എത്രയും അനുയോജ്യമായവിധത്തിൽ ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അതിവിപുലങ്ങളായ സജ്ജീകരണങ്ങളെയോ വിവരിക്കുവാനോ ആയിരം നാവുള്ള അനന്തനും സാദ്ധ്യമല്ല. പട്ടണത്തിലെവിടെയും തിക്കും തിരക്കും ബഹളവുമേ കാണ്മാനുള്ളൂ. മനോരമ ചാപ്പലിനു മുൻവശത്ത് "ചേതസ്സാകർഷക"മാംവണ്ണം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ശില്പകലാവൈഭവത്തിന്റെ ഊഹാതീതമായ ഹൃദയ വശീകരണശക്തിയെ സുവ്യക്തം അനുഭവബോദ്ധ്യമാക്കുന്നതുമായ മനോഹര മണ്ഡപത്തെയും, അതിനു മൂന്നു ഭാഗത്തുമായി കെട്ടിയൊരുക്കി അലങ്കരിച്ചു മോടിപിടിപ്പിച്ചു നേത്ര സാഫല്യത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുമാറ് നയനാഭിരാമമാക്കി ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിസ്തൃതമായ പന്തലിനെ പന്തലിന്റെ മുൻഭാഗത്ത് ഉദ്ദേശം നാൽപതടി ഉയരത്തിൽ ഈന്തൽ പലവർണ്ണക്കടലാസുകൊടികൾ, ലതകൾ ആദിയായവയാൽ അലംകൃതമായി ഉച്ചത്തിൽ വഹിച്ചിരിക്കുന്ന വെള്ളക്കൊടിയുടെ മന്ദാനിലനിലുള്ള ചാഞ്ചാട്ടം മൂലം ജാതിമതഭേദം കൂടാതെ സർവ്വ മനുഷ്യർക്കും ഹൃദയപൂർവകമായ സ്വാഗതമരുളി പരിലസിക്കുന്ന ഗോപുരത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നതിനൊരുമ്പെടുന്നതു സാഹസം തന്നെ. ചാപ്പലിന്റെ പുരോഭാഗത്തു പശ്ചിമാഭിമുഖമായി ഇരുപത്താറടി സമചതുരത്തിൽ രണ്ടര അടി ഉയർത്തി കെട്ടിയിട്ടുള്ളതും സ്ഥാനാഭിഷേകശുശ്രൂഷാ നിർവഹണത്തിനു പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ മണ്ഡപത്തിൽ പ്രസിദ്ധ ശില്പകലാവിദഗ്ദ്ധനായ മിസ്റ്റർ

തൊമ്മിക്കണ്ണു ബാദുവാ ചെയ്തിരിക്കുന്ന അലങ്കാര വിശേഷങ്ങളുടെ മനോഹാരിത അനുഭവിച്ചാനന്ദിക്കുകതന്നെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. കെട്ടിപ്പൊക്കിയിട്ടുള്ളതും വിശിഷ്ടങ്ങളായ തിരശ്ശീലകളാൽ ആഛാദിതവും ആയ മണ്ഡപ തറയിൽ എട്ടുപട്ടത്തിലുള്ള നാലു മനോഹര തൂണുകളും അവയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ വിചിത്രപ്പണികളാൽ ചേതോഹരിതമാക്കി ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മൂന്ന് ആർക്കുകളും അവയുടെ മേൽഭാഗത്ത് അഗ്രത്തിൽ മനോഹരമാംവിധം അലങ്കാരവേലകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള സുവർണ്ണ പ്രഭാപൂരതമായ .... ശോടുകൂടിയ എട്ടുപട്ട.... ഒരു ഗോപുരവുമാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. എട്ടു പട്ടത്തിലുള്ള ഗോപുരത്തിന്റെ ഉൾഭാഗത്തു ചെയ്തിരിക്കുന്ന നയനാനന്ദകരമായ അലങ്കാരവേലകൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ.... സുവർണ്ണ മണ്ഡപം കാണപ്പെടുന്നതിന്റെ അന്തർഭാഗത്താണ് ത്രോണോസ് അഥവാ അൾത്താര സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ദർശനമാത്രയിൽത്തന്നെ യാതൊരു നിരീശ്വരവാദിയേയും ഭക്തപരവശനാക്കിത്തീർക്കത്തക്കവിധത്തിൽ സുവർണ്ണദ്യുതി പ്രസ്ഫുരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അൾത്താരയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ വിശിഷ്ടമായ ഒരു കനകക്കുരിശും അതിന്റെ രണ്ടു ഭാഗത്തും ആറാറു ചിറകുകളോടുകൂടിയ ഓരോ മാലാഖമാരുമായി ദീപ്തിമത്തായ മെഴുകുതിരിവെളിച്ചത്തിൽ പ്രശോഭിക്കുന്ന ആ കാഴ്ച ഭക്തജനങ്ങൾക്ക് എന്നെന്നും സ്മരിക്കത്തക്കതുതന്നെ. സുവർണ്ണ മണ്ഡപത്തിന്റെ പുരോഭാഗം അനാഛാദനം ചെയ്ത് ഉള്ളിലേക്കു ദൃഷ്ടിയേ ആനയിക്കുന്ന യാതൊരുത്തന്റെയും ഹൃദയത്തിൽ അവിടുത്തെ ആ വിശിഷ്ടാലങ്കാരങ്ങളും കലകമയമായ അതിശോഭയും പറന്നു നിൽക്കുന്ന മാലാഖമാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കുരിശും എല്ലാം കൂടി സ്വർഗ്ഗരാജ്യ സ്മരണകളെ ഉളവാക്കുമെന്നുള്ളത് നിസ്തർക്കമാണ്. ഇതുതന്നെയാണു ദിവ്യാനന്ദദായകമായ നയനസാഫല്യം. മണ്ഡപത്തിന്റെ ദക്ഷിണോത്തര ഭാഗങ്ങളിലുള്ള കൊട്ടിലുകളും മുൻവശത്തുള്ള പന്തലും അലങ്കാരവിഷയത്തിൽ ഒട്ടും പിന്നോക്കമല്ല. 120 അടി സമചതുരത്തിൽ പന്തലും അതിന്റെ മധ്യഭാഗത്തുള്ള ആറടി വീതിയിൽ ഒരു കൊട്ടിലുമായിട്ടാണ് മുൻഭാഗം സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പന്തലിന്റെ മുകൾഭാഗം പച്ചപ്പട്ടിനൊത്ത ഈന്തലുകൾ വിരിച്ചും ഇടയ്ക്കിടെ അരയടി അകലത്തിൽ വിവിധ വർണ്ണത്തിലുള്ള കൊടികളും തോരണങ്ങളും കൊണ്ടലങ്കരിച്ചു മോടിപിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പന്തലിന്റെ നാലുവശവും മനോഹരങ്ങളായ ആർക്കുകളും കടലാസു കൊണ്ടുള്ള വിചിത്രവേലകളും കൊണ്ടു നയനാനന്ദകരമാക്കി ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മദ്ധ്യത്തിലുള്ള കൊട്ടിലുകളുടെ മുകളിൽ ശുഭ്രവസ്ത്രം വിരിച്ചു പുഷ്പമാല്യങ്ങളും നക്ഷത്രപംക്തികളും കൊണ്ട് അലംകൃതമായിരിക്കുന്നു. മണ്ഡപത്തിനു രണ്ടു വശത്തുമുള്ള പന്തലുകൾ വിചിത്രമായലംകരിച്ചു മാന്യാതിഥികൾക്കായി പ്രത്യേകം ഒഴിച്ചിട്ടിരിക്കയാണ്. പന്തലിന്റെ മുൻപിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഗോപുരം പച്ചവർണ്ണത്തിലുള്ള ലതകളും ഇലകളും കൊണ്ട് അലങ്കരിച്ച് അതീവ മോഹനമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. ഗോപുരത്തിന്റെ അഗ്രത്തിൽ നിന്നു നാനാഭാഗത്തേക്കും കെട്ടിയിരിക്കുന്ന തോരണ പംക്തികളും കൊടിക്കൂറകളും ഇളംതെന്നലിൽ അല്പാല്പമായി ചലിച്ചു ജനക്കൂട്ടത്തെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ട് ഉയരത്തിൽത്തന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം മനോരമ കോമ്പൗണ്ടിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്ന ഉടൻ ദൃഷ്ടിക്കു വിഷയീഭവിക്കുന്ന ഗോപുരം കൊടിക്കൂറ ഹസ്തങ്ങളാൽ ജനസഞ്ചയത്തെ സ്വീകരിച്ചഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ പന്തലും പരിസരങ്ങളും ദൃഷ്ടികൾക്കു നയനസാഫല്യത്തേയും മണ്ഡപത്തിന്റെ അന്തർഭാഗം ഭക്തജനങ്ങൾക്കു ഹൃദയസംപൂർണ്ണമായ ദിവ്യാനന്ദത്തേയും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ഇനി നമുക്കു റോഡിലേക്കു കടക്കാം. മനോരമ ചാപ്പൽ മുതൽ പഴയസെമിനാരി വരെയുള്ള രണ്ടു മൈൽ റോഡു മുഴുവൻ ചേതോഹരമാംവണ്ണം അലങ്കരിക്കയെന്നത് എത്ര ശ്രമസാദ്ധ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നു വായനക്കാർ തന്നെ ഊഹിച്ചുകൊള്ളുകയാണുത്തമം. റോഡിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ 18 അടിയും രണ്ടുവശത്തും പതിനാലടി ഉയരത്തിൽ നെടുകെ കയറുകൊണ്ട് ഓരോ കോലകലത്തിൽ ഓരോ തോരണപംക്തി വീതമാണു കെട്ടി അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചെറുകാറ്റിൽ നാനാവർണ്ണങ്ങളിലുള്ള കൊടിക്കൂറകളും പുഷ്പമാല്യങ്ങളും പറന്നു കളിയാടുന്ന ആ കാഴ്ചയാണു റോഡിൽ എവിടെയും കാണപ്പെടുന്നത്. സ്വാഗതാശംസകളോടുകൂടിയ ഭീമാകാരത്തിലുള്ള ആർക്കുകളും എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും കുറവില്ല. മനോരമയാപ്പീസിന്റെ പ്രവേശനദ്വാരത്തിങ്കൽ ആപ്പീസുവകയായി മനോഹരമായ ഒരു ആർക്കും ഒരു സ്വീകരണപ്പന്തലും തയ്യാറാക്കീട്ടുണ്ട്. സിറ്റി ബാങ്കുകാരുടെ വകയായി ഡോക്ടർ അലക്സാണ്ടർ ചൂളപ്പറമ്പിൽ അവർകളുടെ അരമനയ്ക്കു പടിഞ്ഞാറുവശത്തുള്ള അവരുടെ ആപ്പീസിന്റെ മുമ്പിലും കോട്ടയത്തെ വണിക്ശ്രേഷ്ടന്മാരുടെ വകയായി ചന്തക്കവലയിലും കിഴക്കേക്കവലയിലും ഓരോ ആർക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട്. കോട്ടയത്തെ മാർത്തോമ്മാ സുറിയാനി സമുദായാംഗങ്ങൾ ചേർന്നു യരുശലേം പള്ളിയുടെ പുരോഭാഗം നേത്രാനന്ദകരമാംവണ്ണം അലങ്കരിച്ചു മംഗളപത്രസമർപ്പണത്തിനു സജ്ജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. പുഷ്പമാല്യങ്ങളും പച്ചീതലുകളും കൊണ്ടു ഹൃദയാകർഷകമാംവിധം അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള ഈ പന്തലും ഈ സഹോദരങ്ങളാൽ സമർപ്പിതമാകുന്ന മംഗളപത്രവും മലങ്കര സുറിയാനിസഭാ ചരിത്രത്തിൽ സുവർണ്ണലിപികളാൽ രൂപപ്പെടുത്തേണ്ട ഒരു നൂതനാദ്ധ്യായത്തെ സമാരംഭിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് ഒരു അവിതർക്കിതമാണ്. യോജിപ്പിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും ബുദ്ധിയോടുകൂടി മാർത്തോമ്മാ സഭാംഗങ്ങൾ ഇന്നു ബാവാ തിരുമനസിലേക്കു സമർപ്പിക്കുന്ന മംഗളപത്രത്തേയും അദ്ദേഹത്തിന് അവർ നൽകുന്ന സ്വീകരണത്തെയും കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമനസുകൊണ്ടും ഒരു കാലത്തും വിസ്മരിക്കുകയില്ലെന്നു നമുക്ക് ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കാം. യറുശലേംപള്ളിയുടെ മുൻഭാഗത്ത് ഇരുപതടി ചതുരത്തിൽ തീർത്തിരിക്കുന്ന പൂപ്പന്തൽ സുറിയാനിസഭാചരിത്രത്തിലെ ഇരുപതുവശങ്ങളെ അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നിസ്സംശയം അഭിപ്രായപ്പെടാവുന്നതാണ്. ചുങ്കം കവല, റീഡിംഗ് റൂം കവല, ബേക്കർ മെമ്മോറിയൽ സ്ക്കൂൾ കവല എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും അതിമനോഹരങ്ങളായ ഓരോ ആർക്കുകൾ കെട്ടി അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. റോഡിലെവിടെയും തോരണപംക്തികൾ മാത്രമേ കാണുന്നതിനുള്ളൂ. ഇത്ര വലിയ ഒരു മഹോൽസവമോ ഇത്രയും കെങ്കേമമായ അലങ്കാര സവിശേഷങ്ങളോ കോട്ടയം പട്ടണം ഉണ്ടായിട്ടു ഇതുവരെയും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു നിശ്ചയമായും പറയാം. തിരുവിതാംകൂറിൽ ധനശക്തികൊണ്ടു ം വിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടും ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്ന സുറിയാനി സമുദായത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനകേന്ദ്രമായ കോട്ടയത്തെ പ്രധാനന്മാർ തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിന്റെയും സ്ഥിതിക്കും .... മായ വിധത്തിൽ ... കൊണ്ടാടുന്നതിനു ... അവരെ ഹൃദയപൂർവ്വം അഭിനന്ദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

(മലയാള മനോരമ, 1929 ഫെബ്രുവരി 16; 1104 കുംഭം 5 ശനിയാഴ്ച)

മലങ്കരസുറിയാനിസഭ

ഈ സഭയുടെ പ്രധാന പുരോഹിതനായി നിരണം മുതലായ ഇടവകകളുടെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളെ മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി ഇന്നലെ കോട്ടയം മാർ ഏലിയാ ചാപ്പലിൽ വെച്ച് അവരോധിച്ചതു സംബന്ധിച്ചുള്ള ചടങ്ങുകളെപ്പറ്റിയുള്ള റിപ്പോർട്ട് ഇന്നത്തെ ലക്കത്തിൽ തന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ കാതോലിക്കാബാവാ അവർകളുടെ മുൻഗാമിയെ 1100 മേട മാസത്തിൽ നിരണ ത്തുപള്ളിയിൽവെച്ചു അവരോധിച്ച സമയം ഈ പംക്തികളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടു ത്തിയിരുന്ന മുഖപ്രസംഗത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതിൽ കൂടുതലായി ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി അധികമായി ഒന്നും പറയാനില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആ മുഖ പ്രസംഗത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഗങ്ങൾ സന്ദർഭാനുസരണം ആവശ്യമായിത്തീർന്നി ട്ടുള്ള ചില ഭേദങ്ങളോടുകൂടി താഴെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. 1100 മേട മാസത്തിൽ നിരണത്തുവെച്ച് കോട്ടയം മുതലായ ഇടവകകളുടെ നി. വ. ദി. ശ്രീ. മാർ പീല ക്സീനോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി അഭി ഷേകം ചെയ്തതിനോടുകൂടി ഈ കുഴപ്പങ്ങൾക്ക് ഒരു പരിഹാരമുണ്ടായിട്ടുള്ള തായി പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി നിരണം മുത ലായ ഇടവകകളുടെ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളെ ഇന്നലെ കോട്ടയത്തു മാർ ഏലിയാ ചാപ്പലിൽ വച്ചു മലങ്കര സുറിയാനിസഭാചരിത്രത്തിൽ അഭൂതപൂർവ്വമായ ആഡംബരങ്ങളോടുകൂടി പൌരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി വാഴി ച്ചതിനോടുകൂടി ഈ പ്രസ്ഥാനം സ്ഥായിയായി നിലനിൽക്കുമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി വല്ല സംശയവുമുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ അതും ദൂരീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തീയ സഭയെ പോഷിപ്പിച്ചു മേൽഭരണം ചെയ്യുന്നതിനായി ക്രിസ്തുദേവൻ പന്ത്രണ്ടു പ്രധാന ശിഷ്യന്മാരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ഇവരെ തന്റെ കൈകൊണ്ട് തൊട്ട് അനുഗ്രഹിച്ചു പ്രധാനാചാര്യത്വത്തിന്റെ നൽവരം പ്രദാനം ചെയ്യുകയും ഇങ്ങനെ അവിടുത്തെ ഹസ്തസ്പർശനത്താൽ ദിവ്യശക്തി പ്രാപിച്ചവരും അവ രുടെ പിൻഗാമികളെ പരമ്പരയാ കൈവച്ചു മേൽപ്പട്ടക്കാരായി അഭിഷേകം ചെയ്യു കയും ചെയ്തതായും ഇങ്ങനെ അഭിഷേകം കൈക്കൊണ്ട ബിഷപ്പുമാർ അല്ലെ ങ്കിൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാർ അല്ലെങ്കിൽ മെത്രാന്മാർ എന്നു പേരു പറഞ്ഞു വരുന്ന മേൽപ്പട്ടക്കാർ ക്രിസ്തീയസഭയിൽ തുടരെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും ഇങ്ങ നെയുള്ള മേൽപ്പട്ടക്കാർ മൂലം മാത്രമാണു യേശുക്രിസ്തു മൂലം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കൃപാ വരങ്ങൾ മനുഷ്യന് അനുഭവപ്പെടുന്നതെന്ന് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു വകുപ്പുകാരോടൊപ്പം പൗരസ്ത്യരും പാശ്ചാത്യരുമായ ക്രിസ്തീയ വകുപ്പുകാരും ദൃഢമായി വിശ്വസി ച്ചുവരുന്നു. മാർപാപ്പാ അവർകളുടെ മേലധികാരം സ്വീകരിച്ചു വരുന്നവരായ ഭൂരി പക്ഷം ക്രിസ്ത്യാനികളെ പാശ്ചാത്യവകുപ്പുകാരെന്നും, ഇതര വകുപ്പുകാരെ പൗര സ്ത്യരെന്നുമാണ് നാമകരണം ചെയ്തുവരുന്നത്. രാഷ്ട്രീയമായ പിരിച്ചിൽ, സ്ഥല ദൂരം, വർഗ്ഗീയവ്യത്യാസം മുതലായ പല കാരണങ്ങളാൽ ഓരോ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള ബിഷപ്പുമാർ അല്ലെങ്കിൽ മെത്രാന്മാർ ഒരുമിച്ചു ചേർന്നും ക്രിസ്തീയ സഭയ്ക്കു പൊതുവായ പ്രധാന സംഗതികളെ ഒഴിച്ചു മറ്റു കാര്യങ്ങളിൽ മറ്റു ബിഷപ്പുമാരിൽ

നിന്നു വേർപെട്ടും അവരവരുടെ ഭരണചുമതലകൾ നിർവഹിക്കേണ്ട ആവശ്യം ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ നേരിട്ടു. ഇങ്ങനെ ഒരുമിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന ബിഷപ്പുമാരുടെ നായകനായി ഇവരിൽ ഒരാളെ ഇവരു തന്നെ അവരോധിക്കയും ഈ പ്രധാനമേൽപ്പട്ടക്കാരനു പാത്രിയർക്കീസ് അല്ലെങ്കിൽ കാതോലിക്കാ എന്നു പേരു പറയുകയും ചെയ്യുകയെന്നുള്ളത് ക്രിസ്തുസഭയുടെ ആരംഭകാലങ്ങളിൽതന്നെ നടപ്പായി. ഏതെങ്കിലും ഒരു രാജ്യത്തിലെ ബിഷപ്പുമാരു കൂടി അവരിൽ ഒരാളെ തങ്ങളിൽ വെച്ചു പ്രധാനനാക്കി അവരോധിക്കാൻ തീർച്ചയാക്കുമ്പോൾ അതതു

നിതാന്തവന്ദ്യദിവ്യമഹിമശ്രീ മോറാൻ മാർ
ബസ്സേലിയോസ് കാതോലിക്കാബാവാ
തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

രാജ്യങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനങ്ങളിലെ ബിഷപ്പന്മാരേ പാത്രിയർക്കീസന്മാരായിട്ടോ കാതോലിക്കാ ആയോ തിരഞ്ഞെടുക്കുക എന്നുള്ളതും സ്വാഭാവികമായിത്തീർന്നു. ഇങ്ങനെയാണ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൽ, അലക്സന്ത്രിയാ, അന്ത്യോഖ്യാ, സെലൂക്യാ മുതലായി പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ പ്രബലതയിലിരുന്ന ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലെ ബിഷപ്പന്മാർ കാലാന്തരത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസന്മാരായോ കാതോലിക്കാമാരായോ

ഉയർത്തപ്പെടാനിടയായത്. ഈ ഓരോ പ്രധാന മേൽപ്പട്ടക്കാരും അവരവരോടു കൂടി ചേർന്നുനിന്ന ബിഷപ്പന്മാരും കൂടിച്ചേരുന്ന സംഘത്തിന് അതതു വകുപ്പുക ളുടെ സിനഡ് എന്നോ സുന്നഹദോസെന്നോ പേരു പ്രസ്താവിക്കയും ഈ സുന്നഹ ദോസ് കൂടി അതതു സഭാകാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവന്നു. എന്നാൽ എല്ലാ ക്രിസ്തീയ സഭകളെയും പൊതുവായി ബന്ധിക്കുന്നവനായി കാതലായ വിശ്വാസാചാര നടപടികളെപ്പറ്റി ഉണ്ടായ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആലോ ചിച്ചു സമ്മതമായ തീർച്ചകൾ ചെയ്യാനായി പൊതു സുന്നഹദോസുകൾ (എക്യു മെനിക്കൽ സിനേഡ്സ്) കൂടേണ്ട ആവശ്യം ആരംഭം മുതലേ നേരിട്ടു. നിഖ്യാ, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ, എഫീസസ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടിയ പൊതു സുന്നഹദോസുകളിലെ തീരുമാനങ്ങളുടെ പ്രാമാണ്യത്തെ ചില പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റു സഭ ക്കാരൊഴിച്ചു പൗരസ്ത്യരും പാശ്ചാത്യരുമായ എല്ലാ ക്രിസ്തീയ വകുപ്പുകാരും സ്വീകരിച്ചുവരുന്നു. കാൽസിഡൻ അല്ലെങ്കിൽ കൽക്കുദോനിയാ എന്ന സ്ഥലത്തു വെച്ചുകൂടിയ നാലാമത്തെ പൊതു സുന്നഹദോസിൽ വെച്ചു റോമ്മാസാമ്രാജ്യ ക്കാരും, ഈജിപ്ത്, ഹറിയാ, പേർഷ്യാ മുതലായ പൗരസ്ത്യ രാജ്യക്കാരും തമ്മിൽ രാഷ്ട്രീയമായും മറ്റനേകം സംഗതികളിലും മുമ്പുതന്നെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ പ്രബലപ്പെടുകയും സുന്നഹദോസു യോഗങ്ങൾ കഴി ഞ്ഞശേഷം ഈ പൗരസ്ത്യ രാജ്യങ്ങളിലെ ബിഷോപ്പന്മാരിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം ആളുകൾ സുന്നഹദോസിന്റെ പ്രാമാണ്യത്തെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു മൂലം സഭ ഉടനടി രണ്ടായി പിരിഞ്ഞില്ല. രണ്ടു ഭാഗക്കാരും അവരവരുടെ ഭാഗത്തെ പ്രബലപ്പെടുത്താനായി ഉറ്റു ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കുസ്തന്തീനോസ്പോലീസ് പട്ടണത്തിൽ നാടുവാണിരുന്ന റോമ്മാ ചക്രവർത്തിമാരുടെ മനസ്ഥിതി അനുസ രിച്ച് ഓരോ കാലത്തിൽ ഓരോ കൂട്ടർക്കു വിജയം സിദ്ധിക്കുകയും അപ്പോൾ എതിരു ഭാഗക്കാരെ കഠിനമായി ഉപദ്രവിക്കുകയും ചെയ്യുക ഒരു പതിവായി ത്തീർന്നു. മാർപാപ്പാമാർ മാത്രം ഈ ചാഞ്ചല്യങ്ങൾക്കു വഴിപ്പെടാതെ ആരംഭം മുതലേ കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിന്റെ പ്രാമാണികത്വത്തിൽ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചും അതിനെ പുലർത്തിയും കൊണ്ടിരുന്നു. പല ചക്രവർത്തിമാർ കൽക്ക ദോനിയ സുന്നഹദോസിന്റെ പരമശത്രുക്കളായിരിക്കയും അതുനിമിത്തം പൗര സ്ത്യരാജ്യങ്ങളിലെ സഭകളും മേൽപ്പട്ടക്കാരും മിക്കവാറും എതി .. ഉൾപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്താബ്ദം 518-ൽ അന്തരിച്ച അനസ്റ്റേഷ്യസ് ചക്രവർത്തിയുടെ ഇക്കൂട്ട ത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരാളായിരുന്നു. ഈ കാലമെല്ലാം പൗരസ്ത്യസഭയും പാശ്ചാത്യ സഭയും തമ്മിൽ വേറുതിരിഞ്ഞു സമരം ചെയ്തുവന്നു. ഈ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലശേഷം ജസ്റ്റീനിയൻ എന്നയാൾ ചക്രവർത്തി ആയതിനോടുകൂടി മട്ടെല്ലാം മാറിവീണു. ഇറ്റലി രാജ്യം ചക്രവർത്തിയുടെ അധീനത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോയിട്ടു വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ രാജ്യം തിരിച്ചുകിട്ടണമെന്നു ചക്രവർത്തിക്കു ണ്ടായിരുന്ന അതിമോഹം സാധിക്കുന്നതിനു മാർപാപ്പായുടെ ആനുകൂല്യം അത്യാ വശ്യമായിരുന്നു. അതിനാൽ സഭകൾ തമ്മിൽ പുനരൈക്യം ഉണ്ടാക്കണമെന്നു ചക്രവർത്തി ഹോർമ്മിസ്ദാസ് മാർപാപ്പായോട് അപേക്ഷിച്ചു. മാർപാപ്പാ ആവശ്യ പ്പെട്ടപ്രകാരമെല്ലാം പൗരസ്ത്യസഭകളിലെ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുത്താമെന്നു ചക്രവർത്തി സമ്മതിച്ച് ഐക്യം പുനഃസ്ഥാപിതമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. എതിരുഭാഗത്തിലെ പ്രബലന്മാരായ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ അലക്സന്ത്രിയായിലെ ദീയ സ്ക്കോറോസ്, അന്ത്യോഖ്യായിലെ സേവേറിയോസ് എന്നീ പാത്രിയർക്കീസന്മാ

രായിരുന്നു. ഈജിപ്തുകാരോടു വഴക്കിനു പുറപ്പെട്ടാൽ വലിയ കലാപമുണ്ടാകുമെന്നു ചക്രവർത്തിക്കറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അന്ത്യോഖ്യായിലേക്കു മുഖം തിരിച്ചു. വിശ്വാസസ്ഥിരതയുണ്ടായിരുന്ന പാത്രിയർക്കീസന്മാർ ഈജിപ്തിൽ പോയി അഭയം പ്രാപിച്ചു. സിറിയയിൽ കൽക്കദോനിയ സുന്നഹദോസിനു കീഴ്പ്പെടാത്ത മേൽപ്പട്ടക്കാർ മറ്റ് മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചാൽ അവർക്കു മരണശിക്ഷ കൊടുക്കുമെന്നു ചക്രവർത്തി വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ... ല്ലാമിലെ ജോൺ എന്ന മെത്രാൻ മോണോഫിസൈറ്റ് വിശ്വാസത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ദേഹത്തെ വധിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ..... ചക്രവർത്തിയുടെ ഭാര്യയായ ..... ചക്രവർത്തിനി മോണോഫിസൈറ്റ് വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ട ഒരാളായിരുന്നു. അതിനാൽ .... ലുള്ള പലരേയും .... സഹായിക്കയും ..... തടവിൽ കിടന്ന ബിഷോപ്പുമാരിൽ നിന്ന് ...... മറ്റു മേൽപ്പട്ടക്കാർ സ്ഥാനം പ്രാപിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനിടയായി. ഈ കൂട്ടത്തിൽ യാക്കോബ് ബുർദ്ദാന എന്ന പ്രധാന മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ മെത്രാനായി. .... ചെയ്യപ്പെടുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അക്ഷീണപരിശ്രമം നിമിത്തം മോണോഫിസൈറ്റ് വിശ്വാസത്തിന് ..... പ്രാബല്യമുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ സുന്നഹദോസിനാലും ..... പാത്രിയർക്കീസന്മാരാലും ബഹിഷ്ക്കരിക്കുകയും ചക്രവർത്തിയാൽ തടവിലാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത യാക്കോബു ബുർദ്ദാന അഭിഷേകം ചെയ്ത മേൽപ്പട്ടക്കാർ .... എന്നിവരാണു യാക്കോബായസഭയുടെ പാത്രിയർക്കീസ് സിംഹാസനം നിലനിർത്തിപ്പോന്നിട്ടുള്ളതെന്നുള്ള സംഗതി നിസ്തർക്കമാണ്. മേൽ വിവരിച്ചപ്രകാരം കാൽസീഡൻ സുന്നഹദോസിനാൽ മുടക്കപ്പെട്ടവരും ബഹിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടവരുമായ ഏതാനും മേൽപ്പട്ടക്കാർ മുടക്കിന്റെ ശേഷം ജയിലിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് യാക്കോബു ബുർദ്ദാനായുടെ തലയിൽ കൈവെച്ച് അദ്ദേഹത്തെ മേൽപ്പട്ടക്കാരനാക്കി എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി എതിരുകക്ഷിക്കാർക്കുപോലും യാതൊരു തർക്കവും പുറപ്പെടുവിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിൽ ആ സംഭവം നടന്നതാകയാൽ യാക്കോബു ബുർദ്ദാനാ മൂലം ഉണ്ടായ മേൽപ്പട്ടക്കാർക്കു പട്ടത്വമില്ലെന്നു റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ പോലും വാദിക്കുന്നില്ല. യേശുക്രിസ്തു മൂലം കൈവെപ്പു സിദ്ധിച്ച മേൽപ്പട്ടക്കാരിൽനിന്നു കൈവെപ്പ് സിദ്ധിച്ചവർക്ക് ഈ ദിവ്യ നൽവരം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും ഒരു പാത്രിയർക്കീസിന്റെയോ എല്ലാ പാത്രിയർക്കീസന്മാരും ബിഷപ്പന്മാരും കൂടിയ പൊതു സുന്നഹദോസിന്റെയോ മുടക്കുകൊണ്ടു പോലും മായിച്ചുകളയാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു സ്വർഗ്ഗീയ മുദ്ര ഇങ്ങനെ കൈവെപ്പു പ്രാപിച്ചവരിൽ പതിയുന്നു എന്നുള്ളത് ക്രിസ്തീയസഭയുടെ കാതലായ ഒരു വിശ്വാസമാണ്. ഇവരുടെ മേൽപ്പട്ടത്വത്തിലോ പട്ടത്വത്തിലോ ന്യായമായ മേലധികാരത്തെ സ്വീകരിച്ചില്ലെന്നും മറ്റുമുള്ള വീഴ്ചകൾ ഉണ്ടെന്നല്ലാതെ ഇങ്ങനെ മുടക്കപ്പെട്ട മേൽപ്പട്ടക്കാർക്കോ അവർ കൈവെച്ച് അഭിഷേകം ചെയ്ത മറ്റു മേൽപ്പട്ടക്കാർക്കോ മേൽപ്പട്ടത്വത്തിന്റെ നൽവരമില്ലെന്നു റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ പോലും പറയുന്നില്ല. മേൽവിവരിച്ചപ്രകാരം ജയിലിൽകിടന്ന മേൽപ്പട്ടക്കാരിൽ നിന്നു മേൽപ്പട്ടം സിദ്ധിച്ച യാക്കോബു ബുർദ്ദാന മൂലം കൈവെപ്പു കിട്ടിയിട്ടുള്ള സുറിയാനിസഭയിലെ പട്ടക്കാർ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്നാൽ വീണ്ടും പട്ടം കൊടുക്കുക പതിവില്ലെന്നു മാത്രമല്ല പട്ടം കൊടുക്കുന്നതായാൽ അതൊരു കഠിന പാപമായി കൂടി ഗണിക്കപ്പെട്ടും വരുന്നു. എല്ലാ ക്രിസ്തീയസഭയുടെ ഇടയിലും പട്ടത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിശ്വാസം ഇങ്ങനെയാണ്. ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനാലല്ല, ഒരു പൊതു സുന്നഹദോസിൽ മുടക്കപ്പെട്ട ബിഷപ്പന്മാരിൽ നിന്നു രഹസ്യമായി മേൽപ്പട്ടക്കാരനായി

കൈവെപ്പു പ്രാപിച്ച യാക്കോബു ബുർദ്ദാനായിൽ നിന്നുള്ള കൈവെപ്പു മാത്ര മാണ് അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ മുതലായവർക്കുള്ളതെന്ന സംഗതിയും സർവ്വസമ്മതമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു പാത്രിയർക്കീസ്, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളെ മുടക്കിയതിനാൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകളുടെ മേൽപ്പട്ടത്വവും പട്ടത്വവും നിശ്ശേഷം മാഞ്ഞുപോയി എന്നാണല്ലോ ഒരു കൂട്ടർ ശഠി ച്ചുവരുന്നത്. ലോകത്തിൽ കാര്യവിവരമുള്ള ആരെങ്കിലും ഇങ്ങനെ പറയുന്നതല്ല. ചരിത്രം ഇവരുടെ മിഥ്യാവാദങ്ങളെപ്പറ്റി എന്തു പറയുമെന്നുള്ളതു വിചാരിച്ചുനോക്കി യാൽ ലജ്ജിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ കൂട്ടർ മുടക്കപ്പെട്ടവരെന്ന് പറയുന്ന പട്ടക്കാരിലാരെങ്കിലും റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നാൽ മുടക്കില്ലെന്നു ഈ കൂട്ടർ പറയുന്ന പട്ടക്കാരിലാരെയെങ്കിലും കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർക്കുന്ന വിധത്തിൽ തന്നെ മറ്റവരേയും സ്വീകരിക്കുമോ എന്നുള്ളത് ഇപ്പോൾ തന്നെ നാമെ ല്ലാവരും കണ്ടു ബോധിച്ചിരിക്കുന്ന സംഗതിയാണ്. ലോകത്തിൽ ന്യായമായ കൈവെപ്പുള്ളവരെന്ന് സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മേൽപ്പട്ടക്കാരിൽ ഭൂരിപക്ഷം ആളു കളും സമ്മതിക്കുന്ന ഈ പരമസത്യം സത്യമല്ലെന്നു വാദിക്കുന്നവരായി മാർ യൂലിയോസ്സ്, മാർ ഒസ്താത്യോസ് മുതലായി ഏതാനും തുർക്കി ബിഷപ്പുമാരും അവരുടെ അജ്ഞത്വത്തെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാത്തവരും മനസ്സി ലായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അന്യോന്യമുള്ള വഴക്കുകൊണ്ട് വെളിയിൽ സമ്മതിക്കാത്തവ രുമായി ചുരുക്കം ചിലയാളുകളും കാണിക്കുന്നത് സർവ്വാബദ്ധങ്ങളാണ്. വാസ്ത വത്തിൽ അവർ ശഠിക്കുന്നത് കേട്ടാൽ ഭൂമിയിൽ തങ്ങൾക്കു സുബുദ്ധിയുണ്ടെ ന്നും മറ്റുള്ളവർക്ക് എല്ലാവർക്കുമാണ് ഭ്രാന്തെന്നും ഭാവിക്കുകയും പറകയും ചെയ്യു ന്ന ഭ്രാന്തന്മാരെയാണ് മനസ്സിൽ ഓർമ്മ വരുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ളവരെ നാം വെറു ക്കുകയോ അവരേപ്പറ്റി മനസ്സിൽ പാരുഷ്യം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയോ ചെയ്യാതെ തുർക്കി ചരിത്രത്തിൽ ഇവർക്കു തുടരെ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടുള്ള ആപത്തുക ളിൽക്കൂടി നാം കടന്നുപോകേണ്ടി വരുന്നതിൽ ഇവരേക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടമോ .... തമോ ആയ ഒരു മനസ്ഥിതി നമുക്കുണ്ടാവുമോ എന്നു നാം ഗാഢമായി പര്യാ ലോചിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണെന്നും ..... വ്വമായ അനുകമ്പയോടുകൂടി ..... വികല്പ ങ്ങളെ ക്ഷമിക്കേണ്ടതാണെന്നും മാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ..... സംഗതി വിട്ടിരിക്കുന്നു.

ഒരുമിച്ചു ചേർന്ന് ......ൻമാർ കൂടി അവരുടെ ..... മേൽപട്ടക്കാരനായി കാതോ ലിക്കാ എന്നോ പാത്രിയർക്കീസെന്ന പേരിലോ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ അവരോധിക്കാ റുണ്ടെന്നു മേൽപ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസു സംസ്ഥാ പിതമായി ഏറെത്താമസിയാതെതന്നെ സെലൂഖ്യായിലെ കാതോലിക്കായുമുണ്ടായി. അന്ത്യോഖ്യാ പട്ടണം റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടു കിടന്നു. പേർഷ്യാ, ഇൻഡ്യാ മുതലായ മറ്റു ഭരണത്തിൻകീഴിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന മേൽപ്പട്ടക്കാർക്ക് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസു മാത്രം തങ്ങളുടെ പ്രധാനാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നതു നിമിത്തം പല അസൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാലാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു കാതോലിക്കാസ്ഥാനം ഉണ്ടാകാനിടയായത്. ക്രിസ്താബ്ദം നാനൂറിനും അഞ്ഞൂ റിനും മദ്ധ്യേ മുതൽ കാതോലിക്കാസ്ഥാനമുണ്ടായി എന്നുള്ളത് സർവസമ്മത മാണ്. അതിനു മുമ്പായി തന്നെ ഇതുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ഐതിഹ്യമുണ്ടെന്നിരു ന്നാലും അതിലേക്കു ചരിത്രത്തിൽ മതിയായ ലക്ഷ്യമില്ല. ഏതായാലും അന്നു മുതൽ വളരെക്കാലത്തേക്കു – അതായത് രാജ്യഭരണസംബന്ധമായ വിപ്ലവങ്ങൾ

കൊണ്ടും മറ്റും കാതോലിക്കാസ്ഥാനം തന്നെ നിന്നു പോയതുവരെ – മലങ്കരസഭ സെലൂക്യയിലെ (കുറേകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇവരുടെ ആസ്ഥാനം പേർഷ്യയിലെ വേറൊരു പട്ടണമായ തിഗ്രീസിലേക്കു മാറ്റപ്പെട്ടു) കാതോലിക്കായ്ക്കു കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നു എന്നുള്ളതും സർവസമ്മതമാണ്. കാതോലിക്കായും പാത്രിയർക്കീസും കൂടെ ഒരു സ്ഥലത്തു കൂടിയാൽ പ്രാഥമ്യം പാത്രിയർക്കീസിനാണെന്നും ദിവ്യാരാധനകളിലും മറ്റും പ്രധാന പുരോഹിതൻ ഉച്ചരിക്കേണ്ട ഭാഗങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കാനുള്ള അധികാരം പാത്രിയർക്കീസിനാണെന്നുമുള്ളതൊഴിച്ചു കാതോലിക്കാസ്ഥാനവും പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനവും തമ്മിൽ മറ്റു യാതൊരു വ്യത്യാസവും ഏറ്റക്കുറച്ചിലുമില്ലായിരുന്നു. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെയും തിഗ്രീസിലെ കാതോലിക്കായുടേയും കീഴിൽ ഇരുന്ന സഭകൾ തമ്മിൽ വിശ്വാസസംഗതികളിലും മറ്റും യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഇവ വേർപെട്ട രണ്ടു സഭകളായിരിക്കുന്നതു വിഹിതമല്ലെന്നും അതിനാൽ ഇവർ തമ്മിലുള്ള യോജിപ്പു ദൃഢീകരിക്കുന്നതിനും മറ്റുള്ളവർക്കു ദൃഷ്ടിഗോചരമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനുമായി അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതു തിഗ്രീസിലെ കാതോലിക്കായെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതു അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസായിരിക്കണമെന്നും അന്ത്യോഖ്യായിലെ യൂഹാനോൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം ഇവർ തമ്മിൽ ഒരു ഉടമ്പടി ചെയ്തു. കാതോലിക്കാസ്ഥാനം നിന്നുപോയ സമയം വരെ ആ ഉടമ്പടിപ്രകാരം സംഗതികൾ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തു.

ന്യായമായ കൈവെപ്പു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള മേൽപ്പട്ടക്കാർ കൂടി മറ്റു മേൽപ്പട്ടക്കാരെയും, കാതോലിക്കായേയും, പാത്രിയർക്കീസിനെയും വാഴിക്കാമെന്നുള്ളത് മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തിന് സ്വതസിദ്ധമായി ഉള്ള ഒരധികാരശക്തിയാണ്. ഹിന്ദുമതത്തിൽ ഓരോ മഠാധിപതികളും മറ്റും അവർ മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ഇന്നാർ അവരുടെ പിൻഗാമികളായിരിക്കണമെന്നു തീർച്ചയാക്കുക പതിവുണ്ട്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുസഭയിൽ മാർപാപ്പാ, പാത്രിയർക്കീസു, കാതോലിക്കാ എന്നീ പ്രധാനാദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു പതിവില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഒരു പ്രധാനാദ്ധ്യക്ഷനും തന്റെ പിൻതുടർച്ചക്കാരനെ നിയമിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു കാനോൻ ചട്ടങ്ങളിൽ കഠിനമായി വിരോധിക്ക പോലും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ബിഷോപ്പന്മാരുടെ സുന്നഹദോസിലും അല്ലെങ്കിൽ സംഘത്തിനു .... പാത്രിയർക്കീസിനേയോ കാതോലിക്കായേയോ ..... പാടില്ലെന്നു ഒരു വിധത്തിലും ..... അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ഇപ്പോഴത്തെ ഏലിയാസു പാത്രിയർക്കീസു മുതലായവരെ ഒരു ..... തെരഞ്ഞെടുത്തു വാഴിക്കപ്പെട്ടെന്നും സാധാരണ ബിഷപ്പന്മാർ .... ചേർന്നു അവരോധിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നും ആ കക്ഷികൾ സമ്മതിക്കുന്നതാണല്ലോ. .... അബ്ദേദ് മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസിനാൽ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരായി നിയമിക്കപ്പെട്ട മേൽപ്പട്ടക്കാരിൽ നിന്ന് ഒരാളെ ഒരു കാതോലിക്കായായോ ഒരു പാത്രിയർക്കീസായോ അവരോധിക്കാൻ സ്വതസിദ്ധമായി അവർക്ക് അധികാരം ഉള്ളതാണ്. ഈ അധികാരം കുറെക്കാലമായി പ്രയോഗിക്കാതിരുന്നതിനാൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുമതി കൂടാതെ ഈ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസിൽനിന്നും സ്ഥാനം സിദ്ധിച്ച മേൽപ്പട്ടക്കാർക്കു സമ്മതവും ധൈര്യവും ഇല്ലാതിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അൽഭുതപ്പെടാനില്ല. എന്നാൽ അബ്ദേദ് മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ മലങ്കരസഭയിലെ മേൽപ്പട്ടക്കാർക്ക് ഇതിലേക്ക് അനുവാദം കൊടു

ക്കുകയും ഈ അവകാശം ആർക്കും തടയുവാനോ എടുത്തുകളയുവാനോ അധികാരമില്ലെന്നു രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അബ്ദേദ് മിശിഹാ ബാവായുടെ സ്ഥാനത്തിനെന്തെങ്കിലും ന്യൂനതയുണ്ടെന്നും മറ്റും ചില കൂട്ടർ കൽപിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ലോകമാസകലമുള്ള ക്രിസ്തീയ സഭയോ ചരിത്രമോ ഇതു സമ്മതിക്കുന്നതല്ല.

അബ്ദുള്ളാ ബാവായുടെ മുടക്കുപ്രയോഗം മുതലായവ ന്യായരഹിതവും അസാധുവുമാണെന്നാണല്ലോ മലങ്കര സുറിയാനി സഭാംഗങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും വിശ്വസിച്ചുവരുന്നത്. എന്നാൽ ക്രിസ്തീയസഭ നിലനിറുത്തി ഭരിച്ചുകൊണ്ടു പോകാനുള്ള അധികാരം പൂർവകാലം മുതലേ നടപ്പുകൊണ്ടും സുന്നഹദോസുകളുടെ തീരുമാനം കൊണ്ടും മെത്രാന്മാരിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. മെത്രാന്മാരെ പുതുതായി വാഴിക്കുന്നതും മറ്റും മെത്രാന്മാരുടെ സംഘത്തിന് അധികാരമുള്ള സംഗതിയാണെന്നിരുന്നാലും വളരെക്കാലമായി ചരിത്രസമ്മതി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ ക്രിസ്തീയ സഭകളിലേയും നടപടി മെത്രാന്മാരുടെ സംഘം കൂടി ഒരു കാതോലിക്കായെയോ ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനേയോ വാഴിക്കണമെന്നും ഇങ്ങനെ വാഴിക്കപ്പെടുന്ന പാത്രിയർക്കീസോ കാതോലിക്കായോ നേരിട്ടുതന്നെയോ അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുമതികളോടുകൂടിയും പ്രതിനിധികളായും മൂന്നിൽ കുറയാതെ ബിഷപ്പന്മാർ കൂടി ചേർന്നോ മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കണമെന്നാണ് വളരെക്കാലം നിലനിന്നിട്ടുള്ള നടപ്പ്. അബ്ദുള്ളാ ബാവായുടെ നടപടിപ്പിശകുകൾക്ക് ശേഷം പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാസ്ഥാനം മലങ്കരയിൽ പുനഃസ്ഥാപിക്കാനുള്ള സകല ഏർപ്പാടുകളും പൂർത്തിയാക്കി വെച്ചുവെങ്കിലും അന്ത്യോഖ്യാ സഭയുമായി വേർപെടാതിരിക്കണമെന്നും മലങ്കരസഭയിൽ ഭിന്നതയുണ്ടാകാതിരിക്കണമെന്നും നേതാക്കന്മാർക്ക് അതിയായ ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും വളരെക്കാലം മലങ്കരയിലെ ഒന്നാമത്തെ കാതോലിക്കായുടെ പിൻഗാമിയായി ഒരാളെ അവരോധിക്കാതെയിരുന്നതും മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾ മർദ്ദീനിൽ പോയതും ന്യായമായി വഴിപ്പെടാവുന്ന എല്ലാ സംഗതികളും സമ്മതിച്ചു എന്നുള്ളതും എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന സംഗതിയാണ്. ഇതിനും പുറമേ മർദ്ദീനിലെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ വിചാരിച്ചുനോക്കിയാൽ പാത്രിയർക്കാസ്ഥാനം മേലാൽ നിലനിൽക്കുമെന്നുള്ള ആശ പോലും നശിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതിനേപ്പറ്റി ഇവിടെക്കിട്ടിയ അറിവു മനോരമയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അത് അവാസ്തവമാണെന്നു തുർക്കി മെത്രാന്മാരും കൂട്ടരും കൊട്ടിഗ്ഘോഷിച്ചു വന്നുവല്ലോ. അബ്ദേദ് മിശിഹാ പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ ഇവിടെ വരുവാനിടയുണ്ടെന്നു മനോരമയിൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റിയും ഈ കൂട്ടർ ഇങ്ങനെതന്നെയായിരുന്നുവല്ലോ പറഞ്ഞുവന്നത്. മർദ്ദീനിലെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ഇന്നവഴിയിൽ നിന്നാണറിവു കിട്ടിയതെന്നു പല കാരണങ്ങളാലും വെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കയായിരുന്നു. എങ്കിലും ഇപ്പോഴത്തെ ഘട്ടത്തിൽ ഈ സംഗതി വെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതു വിഹിതമല്ലെന്നു തോന്നുന്നതിനാൽ വാസ്തവം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. സുറിയാനിക്കാരിൽ നിന്നു റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നിട്ടുള്ളവരായ സുറിയാനിക്കാരുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷനും അഗാധ പണ്ഡിതനെന്നും സർവ്വസമ്മതനായ സാത്വികനെന്നും പൊതുസമ്മതി പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള ആളും പൗരസ്ത്യതാരക (Star of the East) എന്ന അപരനാമത്താൽ അറിയപ്പെടുന്ന ആളുമായ ദേഹത്തിന്റെ

ഒരെഴുത്താണ് ഇതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് അപ്രേം റഹമാനി എന്നാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനമോ അന്ത്യോഖ്യായുടെ ഇഗ്നാത്തിയോസ് പാത്രിയർക്കീസ് എന്നാണ്. ഇദ്ദേഹവും നമ്മുടെ അന്ത്യോഖ്യാ ബാവാമാരുടെ വർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു സുറിയാനിക്കാരനാണ്. ഇദ്ദേഹം ഫ്രാൻസുകാരുടെ അധീനത്തിലിരിക്കുന്ന സിറിയാ രാജ്യത്തിലെ ആലപ്പോ പട്ടണത്തിൽ താമസിച്ചുവരുന്നു. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്നശേഷം പത്തു വർഷക്കാലം അപ്രേം റഹമാനി എന്ന ഈ പാത്രിയർക്കീസു ബാവായുടെ കീഴിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശമ്പളം പറ്റിക്കൊണ്ടാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. മർദ്ദീൻ പട്ടണത്തിലെ ദേവാലയങ്ങളും മറ്റും തുർക്കി പട്ടാളക്കാരുടെ വാസസ്ഥലമാക്കിയെന്നും പാത്രിയർക്കീസുബാവായെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വേഷങ്ങളെല്ലാം മാറ്റി ഒരു അയ്മേനിയുടെ വേഷം മാത്രം ധരിപ്പിച്ചു പട്ടാളക്കാരുടെ പാറാവിൽ താമസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും എഴുതി അറിയിച്ചിരിക്കുന്നതു മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരു മഹാനാണെന്നും ആ എഴുത്ത് ആർക്കും കാണത്തക്കവണ്ണം കൈവശമുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞാൽ തുർക്കി മെത്രാന്മാരും അവരുടെ കൂട്ടരുമല്ലാതെ ഈ സംഗതി അവിശ്വസിക്കുന്നതല്ലല്ലോ. ഇതുപോലെ തന്നെ വിശ്വാസയോഗ്യമായ വേറൊരെഴുത്ത് ഈയിടെ ഇവിടെ കിട്ടിയതിൽ പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ തുർക്കി പട്ടാളക്കാരിൽ നിന്നു രക്ഷപെടാൻ കഴിയുന്നത്ര പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും റഹമാനി പാത്രിയർക്കീസിന്റ എഴുത്തിൽ വിവരിച്ചിരുന്നു. ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസു ബാവാ ഇപ്പോൾ ഏതുവിധത്തിലോ തുർക്കിയിൽ നിന്നു രക്ഷപെട്ടു ബ്രിട്ടീഷാധിപത്യത്തിൻകീഴിലുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ താമസിച്ചുവരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിനിനിയും തുർക്കി രാജ്യത്തിൽ കടക്കാനോ മർദ്ദീനിലെ പാത്രിയർക്കീസ് സിംഹാസനത്തിലിരിക്കാനോ സാധിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാനും തരമില്ല.

തുർക്കിയിലുള്ള മേൽപ്പട്ടക്കാർ വേറൊരാളെ പാത്രിയർക്കീസായി വാഴിച്ചിട്ടുള്ളതായും ഒരു കേൾവിയുണ്ട്. ആകപ്പാടെ വിചാരിച്ചാൽ ഏലിയാസു പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുവാൻ സൗകര്യമുള്ളതായി ശേഷിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ഇറാക്കിലും പലസ്റ്റൈനിലും ഉള്ള ചുരുക്കം ചില പട്ടണങ്ങളും മലങ്കരയും ആണ്. മലങ്കരയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരുവെച്ചു പല വിധികളും മുടക്കുകളും മുടക്കുതീർക്കലുകളും പ്രചരിപ്പിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള പരിതസ്ഥിതികളെപ്പറ്റി വ്യാകുലഹൃദയന്മാരും മർദ്ദീനിലെ സംഗതികളെപ്പറ്റി കേട്ട അറിവുകൾ എല്ലാം അക്ഷരപ്രകാരം സത്യമാണെന്നു പൂർണ്ണബോധമുള്ളവരും ചുമതലാബോധമുള്ളവരുമായ നേതാക്കന്മാർക്ക് മേൽ വിവരിച്ച എല്ലാ സംഗതികളും ആലോചിച്ചുനോക്കിയ ശേഷവും ഇപ്പോൾ മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കാസ്ഥാനം നില... ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു ..... അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല. ....വടക്കുള്ള ചില ..... സമുദായ നന്മയെ മാത്രം .... ന്മാർക്കു ദുഃഖമില്ലാത്തതുകൊണ്ടല്ല ഇങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നുള്ള സംഗതി അവർ പ്രത്യേകം ധരിച്ചിരിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ഘട്ടത്തിൽ ഇവിടെയുള്ള ബിഷപ്പന്മാരുടെ സംഘം കൂടി കാതോലിക്കായേയോ പാത്രിയർക്കീസിനേയോ വാഴിക്കാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കുന്നു എന്നുള്ളത് മേൽ വിവരിച്ച സംഗതികളിൽ നിന്നു കാണാവുന്നതാണല്ലോ. മർദ്ദീനിലോ മറ്റോ സ്വതന്ത്രനും വിശ്വാസസ്ഥിരതയുള്ള ആളും കാനോനികമായി സ്ഥാനം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ആളുമായ

ഒരു പാത്രിയർക്കീസ് ഉണ്ടാകുന്നപക്ഷം അദ്ദേഹത്തെ പാത്രിയർക്കീസായി മല ങ്കര ജനങ്ങളും സ്വീകരിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം തടയരുതെന്നുള്ള ഏക ആഗ്രഹം കൊണ്ടു മാത്രമാണ് കാതോലിക്കാസ്ഥാനം കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടണമെന്നു തീർച്ചയാക്കി യതെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം വടക്കുള്ള സഭാംഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കിയിരി ക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. കോട്ടയം മുതൽ തെക്കോട്ടുള്ള ആളുക ളുടെ പ്രത്യേക സ്വത്തായി കാതോലിക്കായെ ആരുംതന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. കാല താമസം കൂടാതെ എല്ലാവർക്കും സംഗതികളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം ബോധ്യപ്പെടുമെന്നും മലങ്കരസഭയുടെ യോജിപ്പിനും നിലനിൽപ്പിനും ഏക മാർഗ്ഗം ഈ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇപ്പോൾ മനുഷ്യദൃഷ്ടിക്കു കാണാനില്ലെന്ന് അവർ സമ്മതിക്കുമെന്നും ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുസഭയുടെ ആരംഭം മുതൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സർവ്വപ്രധാനങ്ങളായ ചരിത്രസംഭവങ്ങളോടു ഗാഢ മായ സംബന്ധമുള്ളതും ചരിത്രദൃഷ്ട്യാ ക്രിസ്തീയ സഭാചരിത്രത്തിലെ ഒരു പ്രധാന സംഭവമെന്നു ഭാവിയിൽ ഐകകണ്ഠ്യേന സമ്മതിക്കേണ്ടി വരുന്നതും ജ്ഞാനചക്ഷുസ്സുള്ള എല്ലാവർക്കും അനിവാച്യമായ ഗൌരവമുള്ള ഒരു സംഭവ മെന്നു ഇപ്പോൾത്തന്നെ കാണാവുന്നതുമായ ഒരു സംഗതിയാണ് ഇന്നലെ കോട്ടയ ത്തുകാരും ഇതര ഇടവകകളിൽനിന്നു വന്നുകൂടിയ ബഹുജനങ്ങളും ആബാല വൃദ്ധം എത്രമാത്രം യോജിപ്പോടും ആഹ്ലാദത്തോടും കൂടിയാണ് ഈ സംഗതി യിൽ സഹകരിച്ചതെന്നും എത്ര വലിയ ആൾക്കൂട്ടം ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും മറ്റുമുള്ള ഇതു കൂടിയിരുന്ന എല്ലാ സഭാംഗങ്ങൾക്കും അത്യന്തം കൃതാർത്ഥതാജ നകമായിരുന്നു എന്നുള്ള സംഗതിയും സവിശേഷം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

ചരിത്രപ്രസിദ്ധന്മാരായ അനേകം പുരോഹിത ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ പിൻഗാമിയായും മൂന്നാമത്തെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായും അവരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥ സിദ്ധനും സ്വസമുദായോന്നതിക്കായി സർവ്വാത്മനാ പ്രയത്നിക്കാനും ഏതുവിധം പ്രയാസങ്ങളും സഹിപ്പാനും സന്നദ്ധനുമായ ആ പുണ്യാത്മാവിനെ ഞങ്ങൾ ഹൃദ യപൂർവ്വം അനുമോദിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലം മലങ്കരസുറിയാനി സഭയുടെ സർവ..വിശ്രേയസ്സുകൾ .....മായിത്തീരുമെന്ന് ആശംസിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുന്നു.

(1929 ഫെബ്രുവരി 15-ാം തീയതി പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി ബസേലി യോസ് ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ വാഴിക്കപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ച് 16-ാം തീയതി യിലെ മനോരമയുടെ മുഖപ്രസംഗം)

കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണ മംഗള പ്രാർത്ഥന

(ഗാഥാ രീതി)

"ശ്രീമിശിഹാവരും വീണ്ടുമൊരിക്കലീ
ഭൂമിയി"ലെന്നേവം ചൊല്ലിക്കേൾപ്പൂ.
ആ മഹാദൈവത്തിൻപുത്രനിതുകാല-

മീ മഹിതന്നിലിറങ്ങിവന്നോ?
ഭൂതലപുണ്യപ്രഭാവത്താൽക്കാരുണ്യ-
ക്കാതലാം ദൈവത്തിനുള്ള നല്ല-
പൈതലെന്നോണം ശ്രീ മാർ ബസേലിയോസു
കാതോലിക്കാബാവാ ശോഭിക്കുന്നു.
നാട്ടിൻപുറത്തുള്ള നല്ല ജനങ്ങളാ-
മാട്ടിൻകിടാക്കളേയാകമാനം
പാട്ടിൽപ്പെടുത്തി ശ്രീ മിന്നും സഭയാകും
കൂട്ടിലൊരുനിലയ്ക്കാശു ചേർപ്പാൻ
ഇത്തിരുമേനിക്കു സർവ്വശക്തൻ ദൈവ-
മിത്തിരിയൊന്നു തുണച്ചീടട്ടെ.
ക്രിസ്തുദേവൻ തന്റെ കാരണ്യപൂരത്താൽ
നിസ്തുലകീർത്തി ലഭിച്ചു മേലാൽ
സത്യത്തേ പാലിച്ചുകൃത്യങ്ങൾസാധിച്ചു
നൽത്തിരുമേനി ജയിച്ചീടട്ടെ.
മാനമോദാത്തിഹ കാതോലിക്കാബാവാ
സ്ഥാനമിയന്നോരു സൽഗുണാഢ്യൻ
ഹാനി കൂടാതെ വിളങ്ങട്ടെയിത്തിരു-
മേനിക്കു മംഗളം തിങ്ങിടട്ടെ.

കവിതിലകൻ കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി

(മലയാള മനോരമ, 1929 ഫെബ്രുവരി 16-ലെ മുഖപ്രസംഗ പേജിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കവിത)

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാബാവാ അവർകൾ

“മലങ്കര സുറിയാനിക്കാരുടെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷനായ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാബാവാ അവർകളുടെ സ്ഥാനാരോഹണം സംബന്ധിച്ചുള്ള വൈദികകർമ്മങ്ങളും അതിനോടു സംബന്ധിച്ചുള്ള മറ്റാഘോഷങ്ങളും ഏറ്റവും അഭൂതപൂർവ്വമായ വിധത്തിൽ ഈ കുംഭം നാലും അഞ്ചും തീയതികളിൽ കോട്ടയത്തുവച്ചു നടന്ന വിവരം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഈ മഹാമഹത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിനു കൂടിയിരുന്ന ജനാവലിയുടെ സംഖ്യയോ അതു സംബന്ധമായി കോട്ടയത്തു ചെയ്തിരുന്ന നടപടികളോ വിചാരിക്കുന്നപക്ഷം കോട്ടയം പട്ടണം ഉണ്ടായതിൽപ്പിന്നെ ഇത്രമാത്രം വിജയകരമായും ശ്രേയസ്കരമായും മറ്റൊരു സംഗതിയും ഇവിടെ നടന്നിട്ടില്ലെന്നു സംശയം കൂടാതെ തന്നെ പ്രസ്താവിക്കാവുന്നതാണ്.”

(ഭാഷാപോഷിണിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലേഖനത്തിന്റെ ആദ്യ ഖണ്ഡിക, പുസ്തകം 33, ലക്കം 7, 1104 കുംഭം)

10

ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ കാതോലിക്കായായി വാഴിക്കപ്പെട്ടു

സഭയിൽ പരിപൂർണ്ണ സമാധാനമുണ്ടായെന്നു പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ പ്രഖ്യാപനം

സ്ഥാനാരോഹണച്ചടങ്ങിൽ ജനലക്ഷങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചു

സ്റ്റാഫ് പ്രതിനിധി

കോട്ടയം, മെയ് 22 – ജനലക്ഷങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ഭക്തിനിർഭരവും ശാന്തഗംഭീരവുമായ ഒരു ചടങ്ങിൽ, അന്ത്യോഖ്യയുടെ പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കൂബ് തൃതീയൻ തിരുമേനി, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനിയെ മാർ ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ എന്ന പേരിൽ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ ആയി ഇന്ന് അവരോധിച്ചിരിക്കുന്നു.

എം. ഡി. സെമിനാരിയിലെ മാർ ഏലിയാ ചാപ്പലിനോടനുബന്ധിച്ചു പ്രത്യേകം സജ്ജീകരിച്ചിരുന്ന മണ്ഡപത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷയിൽ നൂറുകണക്കിനു വൈദികരും, ലക്ഷോപലക്ഷം സഭാംഗങ്ങളും, സഹോദരീസഭകളുടെ പ്രതിനിധികളും, പ്രമുഖാതിഥികളും മറ്റും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു.

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായെ വാഴിച്ചിരിക്കുന്നതോടെ മലങ്കരസഭ കലഹത്തിലും വഴക്കിലും നടന്ന കാലം മുഴുവനായി വിസ്മരിക്കണമെന്നും, സഭാസമാധാനം സമ്പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ സന്തോഷവും പൂർണ്ണമാണെന്നും സ്ഥാനാരോഹണച്ചടങ്ങിനു ശേഷം പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനി ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു.

ഭിന്നിപ്പിച്ച സഭയെ പ. പാത്രിയർക്കീസു ബാവാതിരുമേനി ഒന്നിപ്പിച്ച വസ്തുത മലങ്കരസഭ എന്നെന്നും സ്മരിക്കുമെന്നും പ. പത്രോസിന്റെ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനവും മാർതോമായുടെ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനവും രണ്ടാണെങ്കിലും ഒന്നു തന്നെയാണെന്നും മാർ ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാതിരുമേനി ചെയ്ത മറുപടി പ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു.

മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിലെ അവിസ്മരണീയ സുദിനമായ ഇന്ന് പ്രഭാതമാകുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ സ്ഥാനാരോഹണ സ്ഥലത്തേക്കു ഭക്തജനങ്ങൾ പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രാവിലെ 7.45–നു മാർ തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനിയും, 8 മണിക്കു പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാതിരുമേനിയും പരിവാരങ്ങളും മാർ ഏലിയാ ചാപ്പലിലെ സ്ഥാനാരോഹണ മണ്ഡപത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അനാരോഗ്യംമൂലം വിശ്രമിക്കുന്ന മാർ തേവോദോസിയോസ്, പാമ്പാടി മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് എന്നീ

തിരുമേനിമാരൊഴിച്ചുള്ള മലങ്കരയിലെ മറ്റെല്ലാ തിരുമേനിമാരും, തൊഴിയൂർ ഇടവകയുടെ മാർ കൂറിലോസ്, കൽദായ ഇടവകയുടെ മാർ തോമ്മാ ധർമ്മോ, എത്യോപ്യൻ സഭയിലെ അബുനാ മാർ തെയോഫിലോസ്, അർമ്മീനിയൻ സഭാ പ്രതിനിധി എന്നീ തിരുമേനിമാരും, സ്ഥാനാരോഹണ മണ്ഡപത്തിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

സ്ഥാനവസ്ത്രം

മാർ തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനിയെ സ്വസുഹൃത്തായ ഒസ്താത്തിയോസ് മാർ കുറിയാക്കോസ് തിരുമേനിയാണു സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങൾ ആദ്യമായി സസന്തോഷം അണിയിച്ചത്. ശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭത്തോടുകൂടി എല്ലാ തിരുമേനിമാരും സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങൾ മാറിയ കാഴ്ച ഹൃദയാവർജ്ജകമായിരുന്നു. 8.50-ന് ആരംഭിച്ച വി. കുർബാനയിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമേനി തന്നെ മലയാളത്തിൽ ചൊല്ലി, ബാക്കി ശുശ്രൂഷയുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾ പൗലൂസ് മാർ പീലക്സിനോസ്, ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ്, ഒസ്താത്തിയോസ് മാർ കുറിയാക്കോസ് എന്നീ തിരുമേനിമാരാണ് വായിച്ചത്.

തുബ്ദേൻ സമയത്തു പാത്രിയർക്കീസു ബാവാതിരുമേനി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സ്ഥാനമഹിമയ്ക്കനുയോജ്യമായതും വീതിയുള്ള കട്ടിക്കസവുകൊണ്ടു മനോഹരമായി ചിത്രപ്പണി ചെയ്തതുമായ വിലപിടിപ്പുള്ള കാപ്പ ധരിക്കുകയും തുടർന്നു 10.25-ന് മാർ തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനിയെ സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീട് മാർ തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനി, ദൈവത്തോടും, സഭയോടും പൂർവ്വിക സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ സത്യവിശ്വാസത്തോടും, അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തോടും മറ്റും വിശ്വസ്തനായിരിക്കുന്നതാണെന്നുള്ള സത്യപ്രതിജ്ഞ വായിച്ചു.

അനന്തരം മാർ തീമോത്തിയോസ് തിരുമേനിയെ തിരുമേനിമാർ ഒരു കസേരയിൽ ഉയർത്തുകയും എല്ലാവരും ചേർന്നു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഓക്സിയോസ് വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. കസേരയിൽ ഉയർത്തിയപ്പോൾ കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി സ്ളീബാകൊണ്ടു ജനങ്ങളെ ആശീർവദിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി, “നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി ജീവനെ ത്യജിക്കുന്നു” എന്ന വേദഭാഗം വായിച്ചു. തിരുമേനിയെ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമേനിയും മറ്റു തിരുമേനിമാരും ചേർന്ന് അംശവടി പിടിപ്പിക്കുകയും അംശവടി ഉയർത്തി കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി ജനങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമേനിയും കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയും പ്രസംഗിക്കുകയും പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞു കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി വി. കുർബാന ശുശ്രൂഷ പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. അവസാനമായി എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടേയും സഭയുടേയും അർമ്മീനിയൻ സഭയുടേയും ആശംസകൾ വായിക്കുകയും സമ്മാനങ്ങൾ തിരുമേനിമാർക്കു നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പാത്രിയർക്കീസ്ബാവാ

ചടങ്ങുകൾക്കു മദ്ധ്യേ പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനി ചെയ്ത പ്രസംഗം താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

എന്റെ പ്രിയരേ, മുള്ളുകളുടെ ഇടയിലെ ശൂശാനപുഷ്പങ്ങളെപ്പോലെയാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ സഭ ലോകത്തിലെ മുള്ളുകളുടെ ഇടയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പുഷ്പമാണ്. സഭയ്ക്കു വിരോധമായി ഓരോ കാലത്ത് നാനാഭാഗങ്ങളിൽ ഞെരുക്കങ്ങളും പീഡകളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സഭാമക്കളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ തന്നെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് കലഹങ്ങൾ തലപൊക്കിയിട്ടുണ്ട്. മലങ്കരസഭ പലവിധത്തിൽ കലഹങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ എനിക്ക് ഇവിടെ വരേണ്ടിവന്നു. കലഹത്തിലും വഴക്കിലും നടന്ന കാലം മുഴുവനായി നാം വിസ്മരിച്ചുകളയണം. സഭയിലെ ഈ വഴക്കു മാറ്റുന്നതിനു വളരെ ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. തന്നിമിത്തം സഭ വളരെ ക്ഷീണിച്ചു പോയി. കലഹങ്ങളിൽ നിന്ന് വിമുക്തി നേടാൻ പലരും ചിന്തിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ ഒരാളാണ് മഞ്ഞനിക്കരയിൽ കബറടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മാർ ഏലിയാസ് തൃതീയൻബാവാ തിരുമേനി. അദ്ദേഹം ഇവിടെ വന്നതു വഴക്കുകൾ തീർക്കാനായിരുന്നു. എന്നാൽ ബാവാതിരുമേനിക്കു അതിനവസരം ലഭിച്ചില്ല. അഥവാ ദൈവം അതിനദ്ദേഹത്തെ അനുവദിച്ചില്ല. ആകയാൽ സഭയ്ക്കു സമാധാനം നൽകേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടായി. ഞാൻ പാത്രിയർക്കീസായശേഷം ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ചിന്തിക്കുകയും സിംഹാസനാരൂഢനായി ഒരു വർഷം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് നിങ്ങൾക്കറിവുള്ളതുപോലെ സമാധാനകല്പന അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. അതു മൂലം കാലം ചെയ്ത പ. കാതോലിക്കാബാവായെ ഞാൻ സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

അങ്ങനെ ഈ സഭയുടെ സമാധാനത്തിനു അടിസ്ഥാനമിടാൻ സാധിച്ചു. ഇപ്പോൾ ആ സമാധാനം പൂർണ്ണമാക്കേണ്ട ചുമതല കൂടി ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് വളരെ ദൂരെനിന്നും വന്നു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ നിൽക്കുന്നത്.

സമാധാനം

ഈ സമാധാനം പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ സന്തോഷം സമ്പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു (കരഘോഷം). ആകയാൽ ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ സന്തോഷം അതിർത്തിയില്ലാത്തതാണ്.

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ സഭയ്ക്കു പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായെ വാഴിക്കുന്നതിനു ഇടയായി (കരഘോഷം). ഈ നല്ല പ്രവർത്തനം മൂലം സഭയ്ക്കു ഉൽകൃഷ്ടത ഉണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇന്നു നടത്തിയ സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷ മൂലം ഈ സഭയുടെ സമാധാനത്തിനു വേണ്ടി ശ്രമിച്ചവരെല്ലാം സന്തോഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ഈ സുദിനം കാണാൻ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരും അവരുടെ പിതാക്കന്മാരും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അവർക്കിതു സാധിച്ചില്ല. ഇന്നവർ ആത്മാവിൽ സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ടാവും. ഈ നല്ല സംഗതിയിൽ എല്ലാവരും സന്തോഷിക്കുക തന്നെ വേണം. ഇപ്പോൾ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

സ്വീകരണം

നാം ഇപ്പോൾ മാർ ഔഗേനെ കാതോലിക്കായായി വാഴിച്ചു എന്നതു മാത്രമല്ല, നമ്മിൽനിന്നും അകന്നുനിന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെയും, സകല പുരോഹിതന്മാരെയും നാം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെ മെത്രാപ്പോലീ

ത്തന്മാരായിത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പുരോഹിതന്മാരെ സത്യപുരോഹി തന്മാരായിത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ സകല അവൈദികർക്കും വേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർത്ഥന അർപ്പിക്കുന്നു.

ആകയാൽ നിങ്ങൾ മേലിൽ ഭിന്നതയും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളും കൂടാതെ എന്റെ ഈ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കണം. നാം ഇവരെ എപ്രകാരം സ്വീകരിക്കു ന്നുവോ അപ്രകാരം നിങ്ങളും സ്വീകരിക്കണം. നാം നിങ്ങളുടെ സഭയുടെ ഇടയ നെന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ നമ്മുടെ വചനം അനുസരിക്കതന്നെ ചെയ്യണം. ഈ നല്ല പ്രവൃത്തിയിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ അനുമോദിക്കുന്നു. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായ്ക്കു ദൈവം സന്തോഷവും അഭിവൃദ്ധിയും നൽകുമാറാകട്ടെ. അദ്ദേ ഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു സഭ ഉന്നതിയും ശ്രേഷ്ഠതയും പ്രാപിക്കട്ടെ. അപ്ര കാരം എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെയും നാം അനുമോദിക്കുന്നു. സിറിയയിലുള്ള എല്ലാ സഭാമക്കളും ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ട്.

നമ്മുടെ സഹോദരനായ കാതോലിക്കാ ബാവാതിരുമേനിയെയും മറ്റു മെത്രാ പ്പോലീത്താമാരെയും സിറിയയിലേക്കു ഞാൻ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. നമ്മുടെ ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ ആകമാനസഭ സന്തോഷിക്കാൻ ഇവർ അവിടെ വരണം. ദൈവം നമ്മെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ദൈവം സഭയ്ക്ക് അഭിവൃദ്ധിയും ഉൽക്കൃഷ്ടതയും നൽ കട്ടെ. ആയതു ദൈവമാതാവായ വി. മറിയാമ്മിന്റെയും മാർത്തോമ്മാ ശ്ളീഹായു ടെയും സർവ പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും പ്രാർത്ഥനയാൽ തന്നെ.

കാതോലിക്കാബാവായുടെ പ്രസംഗം

മലങ്കരസഭയിൽ ക്രമേണ ഉണ്ടായ സമാധാനം പൂർണ്ണ നിലയിൽ എത്തിയിരി ക്കുകയാണ്. സഭയിലെ ഭിന്നതകൾ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനി ഇന്നു തുടച്ചുനീക്കി. ഇന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സന്തോഷമാണ്. മാലാഖമാർ സന്തോഷിക്കുന്നു. സിനഡിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം ബലഹീനനായ എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരി ക്കുകയാണ്. പ. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ ഭിന്നതയിൽ നിന്നു സഭയെ നീക്കി ഒന്നിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു തിരുമേനിയെ മലങ്കരസഭ എക്കാലവും സ്മരി ക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഞാൻ ആജീവനാന്തം തിരുമേനിയെ സ്നേഹിക്കുകയും കാനോൻ നിയമങ്ങൾക്കും സഭയുടെ പ്രമാണങ്ങൾക്കും അനുസൃതമായി പ്രവർത്തി ക്കുകയും ചെയ്യും.

പ. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനമായ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനമാണ് മാർത്തോ മ്മായുടെ സിംഹാസനത്തേക്കാൾ മെച്ചം. കാലഗതിയിൽ മാർത്തോമ്മാ ശ്ളീഹാ യുടെ സിംഹാസനത്തിന് അൽപ്പം ഗ്രഹപ്പിഴ വന്നു. അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസ നത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു തോമ്മാശ്ളീഹായുടെ സിംഹാസനത്തെ സ്നേഹി ക്കാതിരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. രണ്ടും രണ്ടാണെങ്കിലും ഒന്നു തന്നെയാണ്. എല്ലാ വരും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാതിരുമേനിയുടെ കൽപ്പന അക്ഷരംപ്രതി അനുസ രിക്കണം. ആജീവനാന്തം പാലിക്കണം. എന്റെ ഭാരിച്ച കർത്തവ്യം നിറവേറ്റാൻ എല്ലാവരും സഹകരിക്കുകയും എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യണം.

സ്ഥാനാരോഹണച്ചടങ്ങിൽ സംബന്ധിച്ച ഇതര സഭാപ്രതിനിധികൾക്കു നന്ദി പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തിരുമേനി പ്രസംഗം ഉപസംഹരിച്ചു.

ഒടുവിൽ എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ആശംസാസന്ദേശം അംഹാരിക്കു

ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടി പ്രതിനിധി വായിച്ചു. തുടർന്ന് അത് ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും തർജ്ജിമ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ വകയായുള്ള മനോഹരമായ കാപ്പയും, വടിയും, സ്ളീബായും പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിക്കും എത്യോപ്യൻ സഭയിലെ ആരാധനാക്രമത്തിന്റെ ഓരോ പ്രതി രണ്ടു ബാവാതിരുമേനിമാർക്കും ആബുനാ മാർ തിയോഫിലോസ് തിരുമേനി സമ്മാനിച്ചു. ഇതിനും പുറമേ മലങ്കരസഭയിലെ എല്ലാ തിരുമേനിമാർക്കും ഓരോ സ്വർണ്ണക്കുരിശും ആബുനാ മാർ തിയോഫിലോസ് നൽകി.

അർമ്മീനിയൻ സഭയുടെ സുപ്രീംകാതോലിക്കായായ വസ്ക്കൻ തിരുമേനി കൊടുത്തയച്ച സ്വർണ്ണ സ്ളീബാ പ്രസ്തുത സഭാപ്രതിനിധി കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിക്കു സമ്മാനിച്ചു.

മലങ്കരസഭയ്ക്കു വിപുലമായ സേവന സാദ്ധ്യതകൾ

കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണ സമ്മേളനത്തിലെ പ്രസംഗങ്ങളും മംഗളപത്ര സമർപ്പണവും

കോട്ടയം, മെയ് 22 – കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണത്തോടെ മലങ്കരയിൽ പരിപൂർണ്ണ ഐക്യമുണ്ടായി സഭ പൂർവാധികം ശക്തിപ്പെട്ടുവെന്നും ഇനിയും

പ. ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ സ്ഥാനാരോഹണം.

സഭയ്ക്കു വിപുലമായ സേവനരംഗങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ സാദ്ധ്യതയും കർത്ത വ്യവും ഉണ്ടെന്നും ഇന്നുച്ചയ്ക്കു ചേർന്ന സ്വീകരണ പൊതുസമ്മേളനത്തിലെ പ്രസംഗകർ അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

ഈ യോഗത്തിൽ വച്ചു മലങ്കരസഭ വകയായുള്ള മംഗളപത്രം പാത്രിയർക്കീ സുബാവാ തിരുമേനിക്കു നൽകുകയും അഭിനവ കാതോലിക്കായെ അനുമോദി ക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. യോഗത്തിൽ എറണാകുളം ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഡോ. ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനി അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസംഗം

അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസംഗത്തിൽ തിരുമേനി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. കേരളത്തിലെ വിവിധ സഭാമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും രാഷ്ട്രീയ സാമുദായിക നേതാക്കന്മാരും പങ്കെടുക്കുന്ന ഈ സമ്മേളനം കേരള ചരിത്രത്തിലെ അഭൂതപൂർവമായ ഒരു മഹാ സമ്മേളന മാണ്.

അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസു ബാവാതിരുമേനി സമാധാനത്തിന്റേയും സൗഹാർദ്ദത്തിന്റേയും സന്ദേശവാഹകനായിട്ടാണു കേരളത്തിലേയ്ക്കു വന്നിരിക്കു ന്നത്. ക്രൈസ്തവ വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിൽ മാത്രമല്ല വിവിധ സമുദായങ്ങൾ തമ്മി ലുള്ള അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ച് ഒരു ദേശീയ ഐക്യനിര സൃഷ്ടി ക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ക്രൈസ്തവ സഭൈക്യത്തിനു വേണ്ടി കാലം ചെയ്ത ജോൺ മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനി ചെയ്ത സേവനങ്ങളെ പാറേക്കാട്ടിൽ തിരുമേനി അനുസ്മ രിച്ചു.

മുഖ്യമന്ത്രി ശങ്കർ

വിദ്യാഭ്യാസരംഗം ഉൾപ്പെടെയുള്ള സാമൂഹ്യരംഗങ്ങളിൽക്കൂടി കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭ രാജ്യത്തിനു നൽകിയിട്ടുള്ള മഹത്തായ സേവനങ്ങളെ മുഖ്യ മന്ത്രി ആർ. ശങ്കർ പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിച്ചു. അദ്ദേഹം ചെയ്ത അനുമോദനപ്രസം ഗത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. കേരളം എല്ലാത്തരത്തിലുള്ള സഹിഷ്ണുതയ്ക്കും പ്രത്യേകിച്ചു മതസഹിഷ്ണുതയ്ക്കും കീർത്തി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ചെറിയ ഈ സംസ്ഥാ നത്തെപ്പോലെ വിഭിന്ന മതങ്ങൾ സ്വൈര്യമായിക്കഴിയുന്ന ചരിത്രം വേറെങ്ങും കാണുകയില്ല. വിവേകശാലികളും വിശാലവീക്ഷണമുള്ളവരുമാണ് കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾ. മതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ആദ്ധ്യാത്മികമാണെന്നും ദൈവം ഒന്നേയുള്ളൂ എന്നും അവർക്കറിയാം എന്നതാണു മതത്തിന്റെ പേരിൽ ഇവിടെ സംഘട്ടനമില്ലാ ത്തതിന്റെ കാരണം. ബാവാ തിരുമേനിയുടെ ആഗമനം മൂലം ഇവിടെ സംജാതമാ യിരിക്കുന്ന മഹത്തായ പ്രചോദനം സമുദായത്തിന്റെയും തദ്വാരാ രാജ്യത്തിന്റെയും നവോത്ഥാനത്തിനും അവരവരുടെ പങ്കു വഹിക്കുന്നതിനും ഇടയാക്കിത്തീർക്കട്ടെ.

യൂഹാനോൻ മാർത്തോമ്മാ

മലങ്കരസഭയിൽ അനുഗ്രഹാശ്ശിസ്സുകളുടെ മഹാമാരി സർവശക്തനായ ദൈവം വർഷിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്നു യൂഹാനോൻ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചു (പ്രസംഗവേളയിൽ മഴ പെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു). തിരു മേനി തുടർന്നു:- ഒഴുക്കിന്റെ ഗതിക്കനുസരണമായി ഒഴുകാൻ കൂട്ടാക്കാതെ

ഒഴുകേണ്ട ചാനലിലൂടെ ഗതി തിരിച്ചുവിടാൻ തയാറായ മഹോന്നതനാണു പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനി. ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലത്തോളം മലങ്കരയിൽ താമസിച്ചു സഭയുടെ ആവശ്യങ്ങളും കഴിവും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ ധീരമായ ഒരു നിലപാട് സ്വീകരിക്കാൻ തിരുമേനിക്കു കഴിഞ്ഞത്. ഇനിയും സഭയിലെ ഐക്യം സുദൃഢമാക്കേണ്ട കടമ ജനങ്ങളുടേതാണ്.

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ ഒഴികെയുള്ള മറ്റെല്ലാ സിംഹാസനങ്ങളുടെയും പ്രതിനിധികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ ഭാവിയിലേയ്ക്കാണു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതെന്നും തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചു.

ബിഷപ്പ് ജോൺ

സി. എസ്. ഐ. ബിഷപ്പ് എം. എം. ജോൺ തിരുമേനി ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്ക് ഇന്നൊരു പുണ്യദിനമാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു.

ഒരു ഐക്യ മലങ്കരസഭയെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ തെന്നിന്ത്യാ സഭയ്ക്കു സംതൃപ്തിയുണ്ട്. പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ സന്ദർശനമാണ് ഈ ഐക്യം സാധ്യമാക്കിത്തീർത്തത്. കേരളത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന തിരുമേനി അന്ത്യോഖ്യായിലേയ്ക്കു മടങ്ങുമ്പോൾ ഒരു പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായായി മടങ്ങിവരട്ടെ എന്നു തന്റെ മുൻഗാമി ബിഷപ്പ് ജേക്കബ് തിരുമേനി ആശംസിച്ചിരുന്നു. ആശംസ ഇന്നു സാക്ഷാത്ക്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാലംചെയ്ത കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനി തനിക്കും തന്റെ മുൻഗാമിക്കും വജ്റഖചിതമായ മോതിരവും കുരിശുമാലയും സമ്മാനിച്ച കാര്യവും തിരുമേനി അനുസ്മരിച്ചു.

ഗോവിന്ദൻ നായർ

മന്ത്രി ശ്രീ. എം. പി. ഗോവിന്ദൻനായർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. നിശ്ചയ ദാർഢ്യം, സൗഹൃദം, സഹിഷ്ണുത എന്നിവയുടെ സന്ദേശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നവീനാദ്ധ്യായം കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ എഴുതിച്ചേർത്ത സുദിനമാണിന്ന്. അഭിപ്രായവ്യത്യാസം നിലവിലിരുന്ന സഭയിൽ പൂർണ്ണ ഐക്യം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന സന്ദേശമാണിന്നു രാവിലെ ഇവിടെ കേട്ടത്. ഈ രാജ്യം നന്നാകണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന ഈശ്വരവിശ്വാസികൾക്ക് ആനന്ദം നൽകുന്ന സന്ദേശമാണിത്.

പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മറുപടി

മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് താൻ സമാധാനദൗത്യം അവസാനിപ്പിക്കുകയില്ലെന്നും ക്രൈസ്തവലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതാണെന്നും അന്ത്യോഖ്യായുടെ പ. ഇഗ്നാത്യോസ് യാക്കൂബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനി മലങ്കരസഭ നൽകിയ മംഗളപത്രത്തിനു മറുപടിയായി പ്രസ്താവിച്ചു. തോമ്മാ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയാണ് മംഗളപത്രം വായിച്ചു സമർപ്പിച്ചത്. മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടായതിൽ അങ്ങേയറ്റത്തെ ചാരിതാർത്ഥ്യമുണ്ടെന്നും പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനി പറഞ്ഞു. ഒറ്റക്കെട്ടായിനിന്ന് രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുനന്മ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള നാനാജാതി മതസ്ഥരായ ജനങ്ങളുടെ സന്നദ്ധതയാണ് ഇന്നത്തെ യോഗത്തിലൂടെ അവർ പ്രകടമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അത് പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ട ചുമതല നമുക്കുണ്ട്.

ക്രൈസ്തവ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി മറ്റു സഭാ മേലധ്യക്ഷന്മാരുമായും നാം കൂടിയാലോചനകൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയിൽ നാം ഒരിക്കലും ഉദാസീനത കാണിച്ചിട്ടില്ല. ഇക്കഴിഞ്ഞ വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിലേയ്ക്ക് നാം പ്രതിപുരുഷനെ അയയ്ക്കുകയുണ്ടായി. മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനിയുമായും എഴുത്തുകുത്തുകൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനിയിൽ നിന്നും രണ്ടാഴ്ച മുമ്പ് നമുക്കൊരു കത്തു ലഭിച്ചിരുന്നു. അതിൽ ഇരുസഭകളും തമ്മിലുള്ള സാഹോദര്യബന്ധം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആദിമനൂറ്റാണ്ടു മുതൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന പ. പാത്രിയർക്കീസ് സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേത് അന്ത്യോഖ്യയുടേതായിരുന്നുവെന്നും പ. ബാവാ തിരുമേനി ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

കാതോലിക്കാബാവായുടെ മറുപടി

പാത്രിയർക്കീസ്ബാവാ തിരുമനസ്സിലെ സന്ദർശനത്തോടെ മലങ്കരസഭയിൽ സംസ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ള സമാധാനം ശാശ്വതമായി നിലനിറുത്തുവാൻ സഭാംഗങ്ങൾ ഒന്നടങ്കം അകമഴിഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥതയോടെ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു കാതോലിക്കാബാവാ ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ തിരുമേനി തനിക്കു നൽകിയ അനുമോദനത്തിനു മറുപടിയായി പ്രസ്താവിച്ചു.

കാതോലിക്കാബാവാതിരുമേനി ഇങ്ങനെ തുടർന്നു പറഞ്ഞു. പരിശുദ്ധ പാത്രിയർക്കീസുബാവാ തിരുമേനിയുടെ സന്ദർശനത്തോടെ എല്ലാമായി എന്നു വിചാരിച്ചു നാം അലസരായിക്കൂടാ. സഭാസമാധാനത്തെ മുമ്പെന്നത്തേക്കാളും സുദൃഢമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനുള്ള കർമ്മപരിപാടികളുമായി ഇനിയുമാണ് നാം മുമ്പോട്ടു പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. മലങ്കര സുറിയാനിക്കാർ മാത്രമല്ല മലയാളികളെല്ലാം വഴക്കാളികളാണെന്ന പേരു പണ്ടേയുണ്ട്. പക്ഷേ, സ്നേഹത്തിന്റെ മായാശക്തിക്ക് എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളേയും അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു കഴിയും. കുമ്മായം ചേർത്തു കല്ലുകൾ അടുക്കിവച്ചു മന്ദിരം പണിയുന്നതുപോലെ സ്നേഹമാകുന്ന കുമ്മായം ഉപയോഗിച്ച് ശക്തിമത്തായ ഒരു പുതിയ സമുദായസൗധം നമുക്കു പടുത്തുയർത്താം.

പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാതിരുമേനി മടങ്ങിപ്പോകുന്നതോടെ പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഇനിയും ഉണ്ടായെന്നു വരാം. പക്ഷേ, പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാതിരുമേനിയുടെ പരിശുദ്ധമായ സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടു സംജാതമായിട്ടുള്ള സമാധാനത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാൻ നാം ഒരിക്കലും അനുവദിക്കരുത്.

അധികാരം എപ്പോഴും മുൾക്കിരീടമാണെന്നാണ് അനുഭവം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ആത്മീയ മക്കളായ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ വഴി ബലഹീനനായ എന്നെ ദൈവം ശക്തനാക്കിത്തീർക്കുമെന്ന് എനിക്ക് വിശ്വാസമുണ്ട്. എല്ലാവരുടെയും പ്രാർത്ഥനകളും ഉപദേശങ്ങളും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് തിരുമേനി പ്രസംഗം ഉപസംഹരിച്ചു.

പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാതിരുമേനിയെ അനുഗമിക്കുന്ന തിരുമേനിമാർ, എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രതിനിധി ബ്ളാട്ടോ മഴ്സി ഹസ്സൻ കാർക്കോസ്സ്, അർമ്മീനിയൻ ആർച്ചുബിഷപ്പ് അബ്രഹാമിയൻ, എത്യോപ്യൻ സഭാപ്രതിനിധി അബൂനാ തെയോഫിലോസ്, മന്ത്രിമാരായ ഇ. പി. പൗലൂസ്, റ്റി. എ.

തൊമ്മൻ, ജില്ലാ കലക്ടർ പി. ജി. മുരളീധരൻ, മലങ്കരയിലെ തിരുമേനിമാർ തുടങ്ങിയവർ അദ്ധ്യക്ഷവേദിയിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നു.

കേന്ദ്രമന്ത്രി ശ്രീ എ. എം. തോമസ് സ്വാഗതവും ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് തിരുമേനി കൃതജ്ഞതയും പറഞ്ഞു.

ഫിലിം ചെയ്തു

ആലപ്പുഴ ഉദയാ സ്റ്റുഡിയോക്കാർ, സ്ഥാനാരോഹണച്ചടങ്ങുകളും എതിരേല്പു ഘോഷയാത്രയും ഫിലിം ചെയ്തിരുന്നു. അഖിലേന്ത്യാ റേഡിയോയുടെ തിരുവനന്തപുരം നിലയം നടപടികൾ റിക്കാർഡ് ചെയ്തു.

ജനലക്ഷങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിൽ ഡി. എസ്. പി. ശ്രീ. ബാലഗംഗാധരമേനോന്റെയും ഡി. വൈ. എസ്. പി. ശ്രീ. കെ. വി. ഉമ്മന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ പോലീസ് നിർവഹിച്ച സേവനവും ജില്ലാ ഹോംഗാർഡ്സ്, സ്ക്കൗട്ട്സ് എന്നിവരുടെ സേവനവും എല്ലാവരുടെയും മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രീഭവിച്ചു.

ഹാരാർപ്പണം

അദ്ധ്യക്ഷവേദിയിൽ ഉപവിഷ്ടരായിരുന്ന പ. ബാവാ തിരുമേനിമാരെ മന്ത്രി ഈ. പി. പൗലൂസ്, ഫാ. വി. എം. ഗീവറുഗീസ്, മെ. സി. ജെ. കുര്യൻ, ഈപ്പൻ തോമസ് പാലാമ്പടം, മനോരമ ചീഫ് എഡിറ്റർ കെ.എം. ചെറിയാൻ, ഈ. ജെ. ജോസഫ്, ഡോ. ചാക്കോ ജോർജ്, കുര്യൻ ഉതുപ്പ് കരയോരം, റ്റി. പി. പീലിപ്പോസ്, പി. സി. ഏബ്രഹാം പടിഞ്ഞാറേക്കര, ഇട്ടി കുര്യൻ, ട്രാവൻകൂർ ഷുഗേഴ്സ് ആൻഡ് കെമിക്കൽസ് ചീഫ് എൻജിനീയർ ശ്രീ. വി. എം. മാത്യു, എൻജിനീയർ ശ്രീ. കെ. സി. ജോർജ് തുടങ്ങിയവർ ഹാരമണിയിച്ചു. പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിക്ക് അനുമോദനങ്ങൾ നേർന്നുകൊണ്ട് ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലെ സഭാ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരയച്ചിരുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ ഫാ. കെ. ഫീലിപ്പോസ് വായിച്ചു.

ഘോഷയാത്ര

ദേവലോകം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിലേയ്ക്കുള്ള ഘോഷയാത്ര 5.45-ന് ആരംഭിച്ചു. വാദ്യമേളങ്ങളോടുകൂടിയ ഘോഷയാത്രയിൽ പൊൻ, വെള്ളി കുരിശുകളുടേയും മുത്തുക്കുടകളുടേയും പിന്നിലായി കമനീയമായി അലങ്കരിച്ചിരുന്ന ഒരു രഥത്തിൽ പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാതിരുമേനിയും പ. കാതോലിക്കാ ബാവാതിരുമേനിയും ഉപവിഷ്ടരായിരുന്നു. കോട്ടയത്തെ കൊമേർഷ്യൽ ആർട്ട് സെന്ററാണ് മനോഹരമായ ഈ രഥം നിർമ്മിച്ചത്.

എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ നിന്നു മുക്കാൽ മണിക്കൂറു കൊണ്ടാണ് ഘോഷയാത്ര കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ എത്തിച്ചേർന്നത്.

ചെറിയൊരു മഴയുണ്ടായിരുന്നിട്ടു കൂടി ആയിരക്കണക്കിനു ഭക്തജനങ്ങളും അനേകം വാഹനങ്ങളും ഘോഷയാത്രയിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു.

കഞ്ഞിക്കുഴി അസൻഷൻ ചർച്ചിന്റെ മുമ്പിൽ വച്ച് മദ്ധ്യകേരള മഹായിടവകയുടേയും അസൻഷൻ ചർച്ചിന്റെയും വകയായി തിരുമേനിമാർക്ക് സ്വീകരണം നൽകപ്പെട്ടു. വികാരി റവ. എം. സി. മാണിയും ചർച്ചു കമ്മിറ്റിയംഗങ്ങളും തിരുമേനിമാർക്ക് ഹാരങ്ങളർപ്പിക്കുകയും ബൊക്കെകൾ നൽകുകയും ചെയ്തു.

കണ്ടച്ചിറ സ്റ്റോഴ്സിന്റെ വകയായും ഹാരങ്ങളർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ആലക്തിക ദീപങ്ങളാൽ അലംകൃതമായിരുന്ന കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിലേയ്ക്ക് 6.30-നു തിരുമേനിമാർ പ്രവേശിച്ചു.

അരമനച്ചാപ്പലിൽ സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശേഷം പ. തിരുമേനിമാർ കാലം ചെയ്ത പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയുടെ കബറിങ്കൽ ധൂപപ്രാർത്ഥന നടത്തി.

പുതിയ അരമനയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പ. പാത്രിയർക്കീസു ബാവാതിരുമേനി ഭക്തജനങ്ങൾക്കു വാഴ്വു നൽകി. തുടർന്നു നടന്ന ഗംഭീരമായ വെടിക്കെട്ടു തിരുമേനിമാർ അരമനയുടെ മട്ടുപ്പാവിലിരുന്നുകൊണ്ടു ദർശിച്ചു. കേന്ദ്രമന്ത്രി എ. എം. തോമസും സന്നിഹിതനായിരുന്നു.

മലങ്കരസഭ ഇനിയുമാണു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത്

പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ സമാധാനശിൽപ്പി:
മന്ത്രി എ. എം. തോമസിന്റെ പ്രസംഗം

കോട്ടയം, മെയ് 22 – മലങ്കരസഭ കലഹങ്ങൾ മൂലം പത്തു പഞ്ചവൽസര പദ്ധതികളുടെ കാലഘട്ടം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതിനാൽ ഇനിയുമാണു കാര്യമായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതെന്നു മന്ത്രി എ. എം. തോമസ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

മലങ്കരസഭാ സമാധാനത്തിന്റെ ശില്പിയായി പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാതിരുമേനിയെ ഭാവിതലമുറ കാണുമെന്നും മന്ത്രി പറഞ്ഞു. സ്ഥാനാരോഹണത്തിനുശേഷം നടന്ന സ്വീകരണയോഗത്തിൽ ചെയ്ത സ്വാഗത പ്രസംഗത്തിലാണദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞത്.

ശ്രീ. തോമസ് ഇങ്ങനെ തുടർന്നു:- ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലം ഇവിടെ താമസിച്ചിരുന്ന പ. പിതാവിനു കേരളത്തിലെ പൗരത്വമുണ്ട്. അതായതു പ. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന പ്രഥമ മലയാളിയാണ് ഈ പാത്രിയർക്കീസ് തിരുമേനി എന്നു പറയാം.

മലങ്കരസഭയിലെ ഭിന്നതകൾ അര നൂറ്റാണ്ടുകാലം നീണ്ടുനിന്നുവെങ്കിലും അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനത്തോടുള്ള അചഞ്ചലമായ ഭക്തിക്കോ, ബഹുമാനത്തിനോ സ്നേഹത്തിനോ യാതൊരു കുറവും സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല. അന്ത്യോക്യാ സിംഹാസനവും മലങ്കരയുമായുള്ള ബന്ധം സുദൃഢമാക്കുക മാത്രമല്ല അതു ലോകാവസാനത്തോളം നിലനിൽക്കത്തക്കവിധം അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുകയാണു പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ തിരുമേനി ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

ഇന്നു കാതോലിക്കായായി വാഴിക്കപ്പെട്ട പ. ബസ്സേലിയോസ് ഔഗേൻ ഒന്നാമൻ തിരുമേനി തികച്ചും ദൈവദത്തമായ കിരീടമാണ് അണിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ദൈവഭക്തിയുടെയും വിനയത്തിന്റെയും കാര്യത്തിൽ ബാവാ തിരുമേനി മറ്റാരുടെയും പിന്നിലല്ല. സഭയിൽ സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻവേണ്ടി തിരുമേനി നടത്തിയിട്ടുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ ശ്രമങ്ങളുടെ പ്രതിഫലമാണിന്നു തിരുമേനിക്കു ലഭിച്ചത്.

ഇനിയും പ്രവർത്തിക്കണം

പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ എഴുന്നള്ളി, സമാധാനം നിലവിൽ വന്നു. ഇനിയുമാണു നാം സഭയ്ക്കു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. പത്തു പഞ്ചവൽസരപദ്ധതികളുടെ കാലഘട്ടം കലഹത്തിലൂടെ നാം നഷ്ടപ്പെടുത്തി. അതുകൊണ്ടു ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ചുമതലകൾ നാം നല്ലതുപോലെ മനസ്സിലാക്കി മറ്റു സഹോദരീസഭകളെയും മതവിഭാഗക്കാരെയും കൂട്ടുപിടിച്ചു മുന്നോട്ടു പോകുകയാണു വേണ്ടതെന്നും ശ്രീ. തോമസ് പറഞ്ഞു.

പ. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ സ്ഥാനാരോഹണം.

11

അഞ്ചാം കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനാരോഹണം

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ്, മാർത്തോമാശ്ലീഹാ യുടെ പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനത്തിന്റെ മാർ തോമാ കാതോലിക്കോസായി വാഴി ക്കപ്പെട്ടു.

92 വയസ്സുള്ള ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കോസ് വാർദ്ധക്യസഹജമായ ദേഹാ സ്വാസ്ഥ്യം മൂലം സഭാഭരണം നടത്തുന്നതിനു പ്രയാസമുണ്ടെന്നും തന്റെ പിൻഗാ മിയായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിന്റെ സിംഹാസ നാരോഹണം എത്രയുംവേഗം നടത്തി തന്നെ സഭാഭരണത്തിൽ നിന്നും ഒഴിവാ ക്കണമെന്നും, കാണിച്ച് സുന്നഹദോസിനു സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷയെ പരിഗണിച്ച്, സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയപ്രകാരം മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ 88-ാം കാതോലിക്കാ ആയി എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് 1975 ഒക്ടോബർ 27 -ാം തീയതി പഴയസെമിനാരിയിൽ വച്ച് വാഴിക്കയും, അദ്ദേഹം സിംഹാസനാരൂ ഢനാകയും ചെയ്തു.

സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷ മാത്യൂസ് ഈവാനിയോസ്, ദാനിയേൽ പീലക്സി നോസ്, മാത്യൂസ് കൂറിലോസ്, പീലിപ്പോസ് തെയോഫിലോസ്, യൂഹാനോൻ സേവേ റിയോസ്, തോമസ് തീമോത്തിയോസ്, ഗീവറുഗീസ് ഒസ്താത്തിയോസ്, പൗലൂസ് ഗ്രിഗോറിയോസ്, തോമസ് മക്കാറിയോസ് എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ അടങ്ങിയ മലങ്കര എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസാണ് നിർവഹിച്ചത്. സീനിയർ മെത്രാ പ്പോലീത്തായുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം, സുന്നഹദോസ് സെക്രട്ടറി ദാനിയേൽ പീല ക്സീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ വി. കുർബാന അർപ്പിച്ചു.

പ്രഭാത പ്രാർത്ഥനയെ തുടർന്ന് തൂയോബായിക്കു ശേഷം 'അപ്പോസ്തോലിക മായ സ്ഥാനത്തേക്ക് പരിശുദ്ധ റൂഹാ അങ്ങയെ വിളിക്കുന്നു' എന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ട് സുന്നഹദോസ് അംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി. 'ആ വിളിയെ ഞാൻ സ്വീകരിച്ച് അംഗീകരിക്കുന്നു' എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടു സ്ഥാനാർത്ഥി സുന്നഹദോസ് അംഗങ്ങളുടെ മുമ്പിലും മുട്ടു കുത്തി. തദവസരത്തിൽ സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്താ മാത്യൂസ് ഈവാനിയോസ് സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ കൈക്കുപിടിച്ച് എഴുന്നേൽപിക്കുകയും മറ്റു മെത്രാപ്പോലീ ത്തന്മാർ സ്ഥാനാർത്ഥിയെ അംശവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചശേഷം ശിരസ്സ് ഒരു ശോശപ്പാ കൊണ്ടു മൂടി മദ്ബഹായുടെ വടക്കുകിഴക്ക് സജ്ജമാക്കിയിരുന്ന കസേ രയിൽ ഇരുത്തുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് ദാനിയേൽ പീലക്സീനോസ് മെത്രാ പ്പോലീത്താ കുർബാന അർപ്പിച്ചു. കുർബാനമദ്ധ്യേ സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂ ഷയ്ക്കു മുമ്പു ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒരു നല്ല ഇടയന്റെ ലക്ഷണ ങ്ങളെപ്പറ്റിയും ചുമതലകളെപ്പറ്റിയും വേദപുസ്തകം ആധാരമാക്കി ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു.

അനന്തരം വി. ത്രോണോസിൻമുമ്പാകെ സ്ഥാനാർത്ഥി ആനയിക്കപ്പെട്ടതോടു കൂടെ സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷകൾ ആരംഭിച്ചു. സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രാരംഭ പ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടെ സഹകരണത്തിൽ ദാനിയേൽ പീലക്സീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രധാന കാർമ്മികത്വം വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രധാന കാർമ്മികൻ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ ശിരസ്സിൽ വി. വേദപുസ്തകം വച്ചുകൊണ്ട് ഏവൻഗേലിയോൻ വായിച്ചു. അനന്തരം സ്ഥാനാർത്ഥി പടിഞ്ഞാറോട്ടു തിരിഞ്ഞു നിന്ന് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തേക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ബലഹീനനായ മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായായ ഞാൻ ഈ പരിശുദ്ധ മദ്ബഹായുടെ മുമ്പാകെയും ഈ പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസിന്റെ മുമ്പാകെയും അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായ മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്താ മുമ്പാകെയും എന്റെ വിശ്വാസം ഏറ്റുപറയുന്നു' എന്ന ആമുഖത്തോടു കൂടി അമാലോഗിയ (വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം) വായിച്ച് ഒപ്പിട്ടു സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഏല്പിച്ചു. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഭരണവും മേൽനോട്ടവും സഭാപാരമ്പര്യങ്ങൾക്കും കാനോൻ നിയമങ്ങൾക്കും സഭയുടെ ഭരണഘടനയ്ക്കും അനുസൃതമായി മലങ്കര എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിനോടുള്ള വിധേയത്വത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപയാലും ശക്തിയാലും നിർവഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഈ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനത്തിലൂടെ അദ്ദേഹം വ്യക്തമായി പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു.

സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷയിലെ പ്രധാന ഭാഗമായ ക്ലീമ്മീസിന്റെ പ്രാർത്ഥന പ്രധാന കാർമ്മികൻ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, മേല്പ്പട്ടക്കാരും പട്ടക്കാരും ജനങ്ങളും 'ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ ഞങ്ങളോടു കരുണയുണ്ടാകണമെ' എന്ന് അർത്ഥമുള്ള "കുറിയേലായിസ്സോൻ" ഉച്ചത്തിൽ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തത്സമയം സ്ഥാനാർത്ഥി ധ്യാനത്തിൽ നമ്രശിരസ്കനായി സുന്നഹദോസിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നിരുന്നു. ഈ രഹസ്യപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശേഷം സ്ഥാനാർത്ഥിയെ മദ്ബഹായുടെ മുമ്പിൽ പടിഞ്ഞാറോട്ടഭിമുഖമായി സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തിക്കൊണ്ട് 'മാർ തോമാ ശ്ലീഹായുടെ പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠനായ കാതോലിക്കാ മോറാൻ മാർ ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ യോഗ്യൻ യോഗ്യൻ യോഗ്യൻ' എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് സുന്നഹദോസിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഓക്സിയോസ് ചൊല്ലിയത് മറ്റു മേല്പ്പട്ടക്കാരും വൈദികരും ജനങ്ങളും ഒന്നിച്ച് ഉച്ചസ്വരത്തിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഏറ്റുചൊല്ലി അംഗീകരിച്ചു. ആ അവസരത്തിൽ മേല്പട്ടക്കാരും പട്ടക്കാരും ചേർന്ന് അഭിനവ കാതോലിക്കോസിനെ സിംഹാസനത്തിൽ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും അദ്ദേഹം സ്വർണ്ണസ്ലീബാ ഉയർത്തി ജനക്കൂട്ടത്തെ ആശീർവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

തുടർന്ന് സഭയുടെ ഭരണഭാരങ്ങൾ എല്ലാം ഏൽപ്പിക്കുന്നതിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യമായ അംശവടി നൽകൽ ചടങ്ങാണ് നടന്നത്. വട്ടശ്ശേരിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, ബസ്സേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ, ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ എന്നീ മഹാപുരോഹിതന്മാർ ഉപയോഗിച്ചുവന്ന സ്വർണ്ണ അംശവടിയാണ് മാർത്തോമ്മാ കാതോലിക്കായിക്ക് തദവസരത്തിൽ നൽകിയത്. സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ മൂപ്പുമുറയനുസരിച്ച് താഴോട്ടും ഏറ്റവും ഒടുവിൽ

കാതോലിക്കോസും അംശവടിയിൽ പിടിച്ചു. അനന്തരം താഴെനിന്ന് ഓരോ മേൽപ്പട്ടക്കാരനും കാതോലിക്കോസിന്റെ കൈ എടുത്ത് അവരവരുടെ കൈക്കു മുകളിലായി പിടിപ്പിച്ചു. ഒടുവിൽ ഏറ്റവും മുകളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈ ആയതോടുകൂടി മറ്റ് എല്ലാവരും അംശവടിയിൽ നിന്ന് കയ്യെടുത്തു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം അംശവടി ഉയർത്തി ജനത്തെ ആശീർവദിച്ചു. ഇതോടെ സ്ഥാനാരോഹണ ചടങ്ങുകൾ അവസാനിക്കുകയും മേല്പട്ടക്കാരും പട്ടക്കാരും അഭിനവ കാതോലിക്കായുടെ കൈമുത്തുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് വി. കുർബാനയുടെ ശേഷം ഭാഗങ്ങൾ അഭിനവ കാതോലിക്കാ പൂർത്തിയാക്കി. സ്ഥാനാരോഹണത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗമായപ്പോഴേക്കും ഭിലായിൽ ആയിരുന്ന തേവോദോസ്യോസ് എത്തിച്ചേർന്നു.

അനുമോദന സമ്മേളനത്തിൽ മാത്യൂസ് ഈവാനിയോസ് അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. മാത്യൂസ് കൂറിലോസ് പ്രസംഗിച്ചു. പുതിയ കാതോലിക്കാ അനുമോദനങ്ങൾക്കു മറുപടി പറയുകയും സ്ഥാനാരോഹണശുശ്രൂഷയിൽ വന്നു സംബന്ധിച്ച എല്ലാവരോടുമുള്ള നന്ദി പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. യോഗത്തിൽ വച്ച് സുന്നഹദോസ് സെക്രട്ടറി പീലക്സീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും, സമുദായ സെക്രട്ടറി പി. സി. ഏബ്രഹാമും ഹാരങ്ങൾ അർപ്പിച്ചു. വിവിധ സ്ഥാപനങ്ങൾ വകയായും ഭദ്രാസനങ്ങൾ, പള്ളികൾ, വ്യക്തികൾ എന്നിവയുടെ പേരിലും മററനേകരും ഹാരാർപ്പണം നടത്തുകയുണ്ടായി.

സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷയിലും അനുമോദന സമ്മേളനത്തിലും തിരുവല്ലാ രൂപതയുടെ സഖറിയാസ് അത്തനാസ്യോസ്, തൊഴിയൂർ ഇടവകയുടെ പീലക്സീനോസ്, സി.എസ്സ്.ഐ. ബിഷപ്പ് ജോസഫ്, ബിഷപ്പ് എം. എം. ജോൺ എന്നിവരും സംബന്ധിച്ചു.

സ്ഥാനാരോഹണത്തിനു മുമ്പും സ്ഥാനാരോഹണശേഷവും മാർതോമാ കാതോലിക്കാ ഔഗേൻ കാതോലിക്കോസിനെ സന്ദർശിച്ചു. സ്ഥാനാരോഹണത്തിന്റെ തലേ ദിവസം ഔഗേൻ കാതോലിക്കോസ് പിൻഗാമിയുടെ തലയിൽ കൈവച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ച് അനുഗ്രഹിക്കുകയും എല്ലാ വിധ മംഗളങ്ങളും നേരുകയും ചെയ്തു. സ്ഥാനാരോഹണശേഷം മറ്റു മേല്പട്ടക്കാരും ഒത്ത് അദ്ദേഹം ഔഗേൻ കാതോലിക്കായെ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഔഗേൻ ബാവാ അദ്ദേഹത്തിന് വജ്റക്കല്ലു പതിച്ച ഒരു കനക മോതിരം സമ്മാനിച്ചു.

(മലങ്കരസഭാ മാസിക, 1975 നവംബർ)

12

പുതിയ കാതോലിക്കാ അഭിഷിക്തനായി; ഇന്ന് അഞ്ച് മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കും

പരുമല: മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ മാത്യൂസ് മാർ കൂറീലോസിനെ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ മാർ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ എന്ന പേരിൽ മലങ്കരയിലെ ആറാമത്തെ കാതോലിക്കാബാവായായി ഇന്നലെ അവരോധിച്ചു.

മേലദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തേക്കു നേരത്തേ തെരഞ്ഞെടുത്തു റമ്പാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകം കഴിഞ്ഞ അഞ്ചുപേരേയും ഇന്ന് ഇവിടെ മെത്രാന്മാരായി വാഴിക്കും. ഏഴരയ്ക്കു ശുശ്രൂഷ ആരംഭിക്കും.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ഏക പ്രഖ്യാപിത പരിശുദ്ധനായ പരുമല തിരുമേനിയുടെ ആത്മീയ ചൈതന്യം തുടിച്ചു നിൽക്കുന്ന പള്ളിക്കു സമീപമുള്ള വിശാലമായ ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയ മദ്ബഹായിൽ നടന്ന ലളിതവും ഭക്തിനിർഭരവുമായ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരും വൈദികരും ഉൾപ്പെടെ വമ്പിച്ച സദസ്സ് സാക്ഷികളായി.

പരുമലയിൽ ആദ്യമായി നടക്കുന്ന കാതോലിക്കാസ്ഥാനാരോഹണശുശ്രൂഷയ്ക്കു സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്തായും അങ്കമാലി – ബോംബെ ഭദ്രാസനാധിപനുമായ ഡോ. ഫിലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് മുഖ്യ കാർമ്മികനായിരുന്നു

എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസിലെ നാലംഗങ്ങൾ ഒഴികെ എല്ലാ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും സഹോദരീസഭകളിലെ ബിഷപ്പുമാരും ഒട്ടേറെ വൈദികരും ഭക്തജനങ്ങളും പങ്കെടുത്ത ശുശ്രൂഷ നാലര മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിന്നു.

സഭയിലെ തോമസ് മാർ തീമോത്തിയോസ് (മലബാർ ഭദ്രാസനം), ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് (ഡൽഹി), ജോസഫ് മാർ പക്കോമിയോസ് (കണ്ടനാട്), സഖറിയാസ് മാർ ദീവന്നാസിയോസ് (മദ്രാസ്), മാത്യൂസ് മാർ ബർന്നബാസ് (ഇടുക്കി), ഗീവർഗീസ് മാർ ദീയസ്ക്കോറോസ് (തിരുവനന്തപുരം), മാത്യൂസ് മാർ എപ്പിപ്പാനിയോസ് (കൊല്ലം സഹായ മെത്രാൻ), ഫിലിപ്പോസ് മാർ യൗസേബിയോസ് (തുമ്പമൺ സഹായ മെത്രാൻ), തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് (ചെങ്ങന്നൂർ), ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് (നിരണം) എന്നിവർ സഹകാർമികരായിരുന്നു. ഇന്നു മെത്രാൻസ്ഥാനം ഏൽക്കുന്ന കുര്യാക്കോസ് റമ്പാൻ, ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ, ഡോ. മത്തായി റമ്പാൻ, സഖറിയാ റമ്പാൻ, ജോബ് തോമസ് റമ്പാൻ എന്നിവരും വേദിയിലുണ്ടായിരുന്നു. വൈദികട്രസ്റ്റി ഫാ. മത്തായി നൂറനാൽ ആയിരുന്നു ശുശ്രൂഷക്കാരൻ.

തോമസ് മാർ മക്കാറിയോസ് (അമേരിക്ക), ഗീവർഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ് (കോട്ടയം), സ്തേപ്പാനോസ് മാർ തേവോദോസിയോസ് (കൽക്കട്ട), പൗലോസ് മാർ മിലിത്തിയോസ് (കുന്നംകുളം) എന്നീ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ നാട്ടിൽ ഇല്ലാത്തതിനാൽ ചടങ്ങിൽ പങ്കെടുത്തില്ല.

പുണ്യസ്മരണകൾ തുടിക്കുന്ന മനസുമായി പതിനായിരങ്ങൾ സംഗമിക്കുന്ന പരുമലയിൽ രാവിലെ 7.15-നു തന്നെ സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു തുടക്കം കുറിച്ചു.

പമ്പയുടെയും അച്ചൻകോവിലാറിന്റെയും കൈവഴികൾ പോലെ പല വഴികളിൽനിന്ന് ഒഴുകിയെത്തിയ ജനസഞ്ചയം പരുമലപ്പള്ളിയും പരിസരങ്ങളും നിറച്ചപ്പോൾ ശുശ്രൂഷയുടെ തുടക്കമായി.

നിയുക്ത കാതോലിക്കായെ പള്ളിമേടയിൽ നിന്ന് ഓഡിറ്റോറിയത്തിലേക്കു ഘോഷയാത്രയായി ആനയിച്ചപ്പോൾ ദേവാലയത്തിലെ മണികൾ തുടരെ മുഴങ്ങി. കുരിശുമായി സമുദായ ട്രസ്റ്റി പി. സി. ഏബ്രഹാം, കാതോലിക്കാ പതാകയുമായി സമുദായ സെക്രട്ടറി എം. ടി. പോൾ, മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ, വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾ, വൈദികർ, കന്യാസ്ത്രീകൾ, റമ്പാൻമാർ, അംശവടിയുമായി വൈദികട്രസ്റ്റി ഫാ. മത്തായി നൂറനാൽ, മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ, നിയുക്ത കാതോലിക്കാ, ഭക്തജനങ്ങൾ എന്നീ ക്രമത്തിലാണ് സ്ഥാനാരോഹണവേദിയിലേക്ക് നീങ്ങിയത്.

അയ്യായിരംപേർക്ക് ഇരിപ്പിടസൗകര്യമുള്ള ഓഡിറ്റോറിയത്തിലെ മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിച്ചതോടെ 7.45-നു നമസ്ക്കാര ശുശ്രൂഷ തുടങ്ങി. നമസ്ക്കാരമദ്ധ്യേ മുഖ്യ കാർമ്മികൻ ഫിലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയുടെ തൂയോബോയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചു.

പ. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായുടെ സ്ഥാനാരോഹണം.

സ്ഥാനാരോഹണത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടമായ ആഹ്വാനപ്രഖ്യാപനം ഇതോടെ നടന്നു. "പരിശുദ്ധ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനായിരുന്ന് സഭ മുഴുവന്റെയും പരമാധികാരം ഉള്ള കാതോലിക്കാ ആയിത്തീരുവാൻ പരിശുദ്ധ റൂഹാ അങ്ങേ വിളിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മുഖ്യ കാർമ്മികൻ തെയോഫിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും സുന്നഹദോസും സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ മുമ്പാകെ മുട്ടുകുത്തി. 'ആ വിളിയെ ഞാൻ സ്വീകരിച്ച് അംഗീകരിക്കുന്നു' എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് സ്ഥാനാർത്ഥി സുന്നഹദോസിന്റെ മുന്നിൽ കുമ്പിട്ടു.

സ്തോത്ര കാഴ്ചക്കുശേഷം മഹാപൗരോഹിത്യത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രസംഗിച്ചു (ലേവ്യർ 8:4). സഭ ദൈവത്തിന്റെ അധിവാസസ്ഥാനമാണ്. മഹാപുരോഹിതൻ സഭയാകുന്ന സമൂഹത്തിൽ വസിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്. തന്റെ ജനത്തെ ഹൃദയത്തിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടുവേണം മഹാപുരോഹിതൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ നിൽക്കേണ്ടത്.

പ്രകാശവും നീതിയും ചൊരിയുന്ന പതക്കമാണു മഹാപുരോഹിതനും തിളക്കം നൽകേണ്ടത്. പുതിയ മഹാപുരോഹിതന് ഈ വരങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻ എല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

ദൈവത്തേയും മനുഷ്യനേയും തമ്മിൽ അടുപ്പിക്കുന്ന അനുരഞ്ജനശുശ്രൂഷയാണ് മഹാപുരോഹിതന്റേത്. അദ്ദേഹം ജനത്തിനുവേണ്ടി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥന കഴിച്ച് അവരെ ദൈവസന്നിധിയിലേക്കുയർത്തണം.

നല്ല ഇടയനെപ്പോലെയാണ് മഹാപുരോഹിതൻ. നല്ല ഇടയൻ ആടുകളെ പേരു ചൊല്ലി വിളിക്കുകയും പച്ചമേച്ചിൽപ്പുറങ്ങളിൽ നടത്തുകയും ശത്രുവിൽ നിന്നു സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വലിയ മഹാപുരോഹിതനായും നല്ല ഇടയനായും പ്രവർത്തിക്കാൻ ഈ പുതിയ മഹാപുരോഹിതനു കഴിയട്ടെ എന്നു ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആശംസിച്ചു.

പത്തരയ്ക്കു സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷ തുടങ്ങി. സുന്നഹദോസ് അദ്ധ്യക്ഷന്റെ മുമ്പാകെ മേൽപ്പട്ടക്കാർ സ്ഥാനാർത്ഥിയെ നിർത്തി. 'സ്വർഗീയമായ നിന്റെ ദാനത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്ന നിന്റെ ഈ ദാസന്റെ മേൽ നീ ആവസിക്കേണമേ' എന്നു പ്രധാന കാർമ്മികൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു.

എൻ. കെ. കോരുത് മൽപാന്റെയും ഫാ. എം. പി. ജോർജ്ജിന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥികളും ലിറ്റർജിക്കൽ മ്യൂസിക് സ്ക്കൂളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളും ഈ സമയം 'പുണ്യമെനിക്കേകുക നീ മാത്രം കരുണാബ്ധേ' എന്ന മനോഹരഗാനം ആലപിച്ച് അന്തരീക്ഷം ഭക്തിസാന്ദ്രമാക്കി.

തുടർന്നു ശ്ലീഹാ വായനയ്ക്കു ശേഷം സുന്നഹദോസ് അദ്ധ്യക്ഷൻ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ തലയിൽ വേദപുസ്തകം വച്ചുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ഇതിനുശേഷം മേൽപ്പട്ടക്കാർ സ്ഥാനാർത്ഥിയെ ത്രോണോസിന്റെ മുമ്പിലേക്കു നയിച്ചു. അവിടെനിന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം വിശ്വാസപ്രതിജ്ഞ (അമോലോഗിയാ) ചൊല്ലി.

“പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തേക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ബലഹീന നായ ഞാൻ ഈ പരിശുദ്ധ മദ്ബഹായുടെ മുമ്പാകെയും ഈ പരിശുദ്ധ സുന്നഹദോസിന്റെയും മുമ്പാകെയും എന്റെ വിശ്വാസം ഏറ്റു പറയുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ ഏഴു കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ ഓഡിറ്റോറിയം തിങ്ങിനിറഞ്ഞ സദസും പുറത്തെ വിശാല പന്തലിൽ ക്ലോസ്ഡ് സർക്യൂട്ട് ടെലിവിഷനുകൾക്കു മുമ്പിൽ പ്രാർത്ഥനാനിരതരായി നിന്ന ആയിരക്കണക്കിനു വിശ്വാസികളും ഉൾപുളകം കൊണ്ടു. തുടർന്നു സ്ഥാനാർത്ഥി പ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഒപ്പിടുകയും അതു സുന്നഹദോസിനെ ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘കുറിയേലായിസോൻ’ ആയിരം നാവുകളിൽ നിന്ന് ഉയരുന്നതിനിടെ സ്ഥാനാർത്ഥി മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ പ്രധാന കാർമ്മികൻ കൈകൾ ഉയർത്തി ചൊല്ലി: “കർത്താവേ, ഇവിടെ തിരുമുമ്പാകെ അടുത്തുവന്നു സ്വർഗ്ഗീയ ദാനത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്ന ഈ നിന്റെ ദാസനെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി പൂർത്തീകരിക്കേണമേ.”

തുടർന്ന് സുന്നഹദോസ് അദ്ധ്യക്ഷൻ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ നെറ്റിയിൽ തള്ള വിരൽ കൊണ്ടു മൂന്നു കുരിശു വരച്ചശേഷം പ്രഖ്യാപനം നടത്തി: പൗരസ്ത്യ ദേശത്തെ സത്യവിശ്വാസികളുടെ പരിശുദ്ധ സഭയ്ക്ക് കാതോലിക്കായായി ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ പിതാവിന്റെ നാമത്തിലും പുത്രന്റെ നാമത്തിലും ജീവനും വിശുദ്ധിയുമുള്ള റൂഹായുടെ നാമത്തിലും പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു...”

ഇതോടെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിന്റെ പരമപ്രധാനഭാഗമായ ‘ഓക്സിയോസ്’ വിളി മുഴങ്ങി: മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പരിശുദ്ധ സഭയുടെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിനു മോറാൻ മാർ മാർത്തോമ്മാ ബസേലിയോസ് ദ്വിതീയൻ യോഗ്യൻ എന്നർത്ഥമുള്ള ‘ഓക്സിയോസ്’ മൂന്നുവട്ടം ചൊല്ലി. അപ്പോൾ മേൽപ്പട്ടക്കാർ സ്ഥാനാർത്ഥിയെ പീഠത്തിൽ എടുത്തുയർത്തി. ജനം അത്യുച്ചത്തിൽ ‘ഓക്സിയോസ്’ ഏറ്റുപാടി. അഭിനവ ബാവ സ്ലീബാ ഉയർത്തി ജനങ്ങളെ ആശീർവദിച്ചു. ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്ന സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു കാതോലിക്കാ ഏവൻഗേലിയോൻ വായിച്ചു.

അജപാലനത്തിന്റെ അടയാളമായ അംശവടി ഏൽപിക്കുന്ന ചടങ്ങായിരുന്നു പിന്നീട്. പ്രധാന കാർമ്മികൻ അംശവടിയുടെ ഏറ്റവും മുകളിൽ പിടിച്ചു. അതിനുതാഴെ മൂപ്പു മുറയനുസരിച്ച് മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ പിടിച്ചു: ഏറ്റവും താഴെയായി കാതോലിക്കായും.

പിന്നീട് കാതോലിക്കായുടെ കൈയുടെ മുകളിൽ അംശവടിയിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോരുത്തരും പിടിവിടുകയും കാതോലിക്കായുടെ കൈയിലർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ പ്രധാന കാർമ്മികൻ കാതോലിക്കായുടെ കൈപിടിച്ച് എല്ലാവരുടെയും കൈകൾക്കു മുകളിലായി അംശവടി പിടിപ്പിച്ചു. അജപാലന അധികാരം ലഭിച്ച കാതോലിക്കാ അംശവടി ഉയർത്തി ജനങ്ങളെ ആശീർവദിച്ചു.

തുടർന്നു മേൽപ്പട്ടക്കാരും ശുശ്രൂഷകരും സമാധാന ചുംബനം നടത്തി. പുതിയ

ബാവായുടെ കാർമികത്വത്തിൽ കുർബ്ബാനയുടെ ബാക്കിഭാഗങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുകയും അദ്ദേഹം ജനത്തെ ആശീർവദിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ 12 മണിക്കു ശുശ്രൂഷയ്ക്കു തിരശീല വീണു.

മലങ്കരസഭയിൽ പൂർണ്ണമായ യോജിപ്പുണ്ടാകുവാനും, ശാശ്വത തത്വങ്ങൾക്കു വിഘാതം കൂടാതെ അനുരഞ്ജനമുണ്ടാകുവാനും ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നു പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ പ്രസ്താവിച്ചു. കാതോലിക്കാ ബാവായായി സ്ഥാനാരോഹണം നടത്തിയശേഷം നടന്ന അനുമോദന സമ്മേളനത്തിൽ മറുപടി പ്രസംഗം നടത്തുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

എല്ലാ ക്രൈസ്തവസഭകളും കഴിയുന്നത്ര സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാനും, സഭകളുടെ പരസ്പര ഐക്യം കൂടുതൽ പ്രകടമാക്കുവാനും ശ്രമങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. ഭാരതത്തിൽ മതം മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് അകറ്റുന്ന ശക്തിയായും മതവിശ്വാസം രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ഉപാധിയുമായിരിക്കുകയാണ്. രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനം ജാതിമതഭേദമെന്യേ എല്ലാവർക്കും നീതിയും, ന്യായവും സാമ്പത്തിക സാമൂഹിക ഭദ്രതയും ലഭ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള ഉപാധിയായിരിക്കണം – ബാവാ പറഞ്ഞു.

മാർത്തോമ്മാ സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായ ഡോ. അലക്സാണ്ടർ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ യോഗത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

അഭിനവ കാതോലിക്കാബാവായുടെ ജീവിതവിശുദ്ധിയും ത്യാഗപൂർണ്ണമായ ജീവിതവും സഭയ്ക്ക് എന്നും അനുഗ്രഹമായിത്തീരട്ടെയെന്നു മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആശംസിച്ചു. സഭകൾ തമ്മിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ അംഗീകരിക്കുകയും സഹകരിക്കുകയും വേണം. സഭയുടെ ഉത്തരവാദിത്വം പള്ളികൾക്കു പുറത്തു സമൂഹത്തിലേക്ക് എത്തണം. സഭ ധാർമ്മിക അധഃപതനത്തിനെതിരെയും ശക്തമായ നീക്കം നടത്തണം – അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ലാളിത്യവും ദൈവസ്നേഹവും നിറഞ്ഞ കാതോലിക്കാബാവാ ജനങ്ങളെ അറിയുന്ന അജപാലകനാണെന്ന് ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ബനഡിക്ട് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് പറഞ്ഞു.

ഓർത്തഡോക്സ് സഭ കെട്ടുറപ്പുള്ള സമൂഹമാണ്. ഭയാശങ്കകൾ കൂടാതെ സഭയെ നയിക്കാൻ കാതോലിക്കാബാവായ്ക്കു കഴിയട്ടെയെന്നു ചങ്ങനാശേരി ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ജോസഫ് പൗവ്വത്തിൽ ആശംസിച്ചു.

കാറ്റും കോളും മൂലം ഓർത്തഡോക്സ് സഭ തകരാതെ സൂക്ഷിക്കാൻ യോഗ്യരായ നേതാക്കളെ തക്കസമയത്തു ദൈവം ഉയർത്തുന്നുവെന്നു കൽദായ സഭയിലെ ഡോ. പൗലോസ് മാർ പൗലോസ് പ്രസ്താവിച്ചു.

ദക്ഷിണേന്ത്യാ സഭയിലെ മദ്ധ്യകേരള മഹായിടവകയിൽ കുറെനാൾ മുമ്പു ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഉരുത്തിരിഞ്ഞപ്പോൾ സഹായഹസ്തവുമായി എത്തിയ സഭാനേതാക്കളിൽ പ്രധാനി കൂറിലോസ് തിരുമേനിയായിരുന്നുവെന്നു ബിഷപ്പ് എം. സി. മാണി നന്ദിപൂർവ്വം സ്മരിച്ചു.

സഭയിലെ ആചാരങ്ങൾ പലതും കാലോചിതമായി പരിഷ്ക്കരിക്കണമെന്ന് ജസ്റ്റീസ് ജോൺ മാത്യു ആശംസാപ്രസംഗത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചു.

തോമസ് മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്വാഗതവും വൈദികട്രസ്റ്റി ഫാ. മത്തായി നൂറനാൽ നന്ദിയും പറഞ്ഞു.

സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്ത മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ ആശംസകൾ ജോസഫ് മാർ പക്കോമിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ വായിച്ചു.

അഞ്ചു റമ്പാന്മാരെ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഇന്ന് അവരോധിക്കുമെന്ന സുപ്രധാന അറിയിപ്പ് പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

പൊതുസമ്മേളനത്തിനുശേഷം പ്രദക്ഷിണമായി കാതോലിക്കാ ബാവായെ പള്ളിയിലേക്ക് ആനയിച്ചു. തുടർന്നു പരിശുദ്ധ പരുമലതിരുമേനിയുടെ കബറിങ്കൽ ബാവാ ധൂപപ്രാർത്ഥന നടത്തി. പിന്നീട് ധ്യാനമന്ദിരത്തിന്റെ മുകളിലത്തെ നിലയിൽ നിന്നു ജനങ്ങളെ ആശീർവദിച്ചു.

കാതോലിക്കാബാവായുടെ പ്രധാന കാർമികത്വത്തിലായിരിക്കും ഇന്നത്തെ മെത്രാഭിഷേക ശുശ്രൂഷ - പരുമല പള്ളിയോടു ചേർന്നുള്ള വിശാലമായ ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ.

പള്ളിമേടയിൽ നിന്നു നിയുക്ത മെത്രാന്മാരെയും, കാതോലിക്കാബാവാ മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ എന്നിവരെയും ഓഡിറ്റോറിയത്തിലേക്ക് ആനയിക്കും.

പ്രഭാതനമസ്ക്കാരത്തിനുശേഷം എട്ടിനു കുർബ്ബാന തുടങ്ങും. ഒമ്പതു മുതൽ 12.30 വരെയാണു മെത്രാഭിഷേകശുശ്രൂഷ. തുടർന്ന് അഭിനവ മെത്രാന്മാരെ പള്ളിയിലേക്ക് ആനയിക്കും. പിന്നീടു പൊതുസമ്മേളനം.

നാലു മണിക്കു പുതിയ കാതോലിക്കാബാവായെ അനേകം കാറുകളുടെ അകമ്പടിയോടെ കോട്ടയം ദേവലോകം അരമനയിലേക്ക് ആഘോഷമായി ആനയിക്കും. മാർഗമദ്ധ്യേ എല്ലാ പള്ളികൾക്കും മുന്നിൽ സ്വീകരണം നൽകും.

(മലയാള മനോരമ, 1991 ഏപ്രിൽ 30)

13

ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ ബാവാ സ്ഥാനമേറ്റു

പരുമല: മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ പിന്തുടർച്ചക്കാരനും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഏഴാം കാതോലിക്കായുമായി പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ സ്ഥാനമേറ്റു. സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്ത പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ പരുമല സെമിനാരിയിൽ നടന്ന ഭക്തിസാന്ദ്രമായ സ്ഥാനാഭിഷേക ചടങ്ങിനു സഭയിലെ ബിഷപ്പുമാരും വൈദികരും നൂറുകണക്കിനു വിശ്വാസികളും സാക്ഷികളായി. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി ഞായറാഴ്ചതന്നെ അദ്ദേഹം സ്ഥാനമേറ്റിരുന്നു.

രാവിലെ ആറു മണിക്കു നിയുക്ത കാതോലിക്കായെ പള്ളിമേടയിൽ നിന്നു സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രദക്ഷിണത്തോടെ സ്ഥാനാഭിഷേക ചടങ്ങുകൾ തുടങ്ങി. സഭാ സെക്രട്ടറി ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ കാതോലിക്കേറ്റ് പതാകയും വൈദികട്രസ്റ്റി റവ. ഡോ. ഒ. തോമസ് വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകവും വഹിച്ചു മുമ്പിൽ നടന്നു. മറ്റു ബിഷപ്പുമാരും വൈദികരും കന്യാസ്ത്രീകളും ഭക്തജനങ്ങളും പ്രദക്ഷിണത്തിൽ അണിചേർന്നു.

പ്രഭാത നമസ്ക്കാരത്തെ തുടർന്നു മാർ തീമോത്തിയോസിനെ ബിഷപ്പുമാർ മദ്ബഹായിലേക്കാനയിച്ചു. സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിന്റെ ഒന്നാംഘട്ടമായ ആഹ്വാന ശുശ്രൂഷ തുടർന്നു നടത്തി. "പരിശുദ്ധ തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനായിരുന്നു സഭ മുഴുവന്റെയും പരമാധികാരം ഉള്ള കാതോലിക്കാ – അതായത് തലവന്മാരുടെ പിതാവ് – ആയിത്തീരുവാൻ പരിശുദ്ധ റൂഹാ അങ്ങേ വിളിക്കുന്നു." ഈ ആഹ്വാന പ്രഖ്യാപനം നടത്തിയതു മുഖ്യകാർമ്മികനായ ഡോ. തോമസ് മാർ മക്കാറിയോസ് ആയിരുന്നു.

തുടർന്നു മാർ മക്കാറിയോസും മറ്റു മേൽപ്പട്ടക്കാരും നിയുക്ത കാതോലിക്കായുടെ മുന്നിൽ മുട്ടുകുത്തി. അദ്ദേഹവും അവരുടെ മുമ്പാകെ മുട്ടുകുത്തി നിന്ന് 'ഇതു ഞാൻ സമ്മതിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞു. 7.15 നു തോമസ് മാർ മക്കാറിയോസിന്റെ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വത്തിൽ കുർബ്ബാന ആരംഭിച്ചു. കുർബ്ബാനമധ്യേയായിരുന്നു സ്ഥാനാരോഹണത്തിന്റെ രണ്ടാം ഘട്ടം. അതിനു മുന്നോടിയായി ഡോ. മാത്യൂസ് മാർ സേവേറിയോസ് പ്രസംഗിച്ചു.

'യജമാനൻ വരുമന്നേരത്തുണർവുള്ളോരായ്...' എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഗാനത്തോടെയാണ് രണ്ടാം ഘട്ടത്തിനു തുടക്കം കുറിച്ചത്. ഒരു മണിക്കൂറോളം നീണ്ട പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ഗാനങ്ങളുടെയും ഒടുവിൽ പുതിയ കാതോലിക്കാബാവാ വിശ്വാസം ഏറ്റുപറഞ്ഞ് ഒപ്പിട്ട് അതു മുഖ്യ കാർമ്മികനെ ഏൽപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് എല്ലാവരും ചേർന്നു വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലി.

പുതിയ കാതോലിക്കായുടെ നെറ്റിയിൽ മൂന്നു തവണ കുരിശുവരച്ചു മുഖ്യ കാർമികൻ മൂന്നു തവണ മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ എന്ന പേര് പ്രഖ്യാപിച്ചു. ജനക്കൂട്ടം കുറിയേലായിസോൻ എന്ന് ഏറ്റുചൊല്ലി. അതിനുശേഷം കാതോലിക്കായെ സിംഹാസനത്തിലിരുത്തി ഉയർത്തി യോഗ്യൻ എന്നർത്ഥം വരുന്ന 'ഓക്സിയോസ്' ചൊല്ലി.

'മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പരിശുദ്ധ സഭയുടെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിനു മോറാൻ മാർ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ ഓക്സിയോസ്, ഓക്സിയോസ്, ഓക്സിയോസ്' എന്നു ബിഷപ്പുമാർ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഭക്തജനവും 'ഓക്സിയോസ്' എന്ന് ഏറ്റുചൊല്ലി. മൂന്നുതവണ സിംഹാസനമുയർത്തി ഓക്സിയോസ് ചൊല്ലിയശേഷം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച സിംഹാസനത്തിലിരുന്നു കാതോലിക്കാ ബാവാ ഏവൻഗേലിയോൻ (വേദപുസ്തകം) വായിച്ചു.

പിന്നീട് അധികാരത്തിന്റെ ചിഹനമായി അംശവടി നൽകി. വടിയുടെ ഏറ്റവും മുകളിൽ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്ത മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ പിടിച്ചു. താഴെയായി മൂപ്പുക്രമത്തിൽ മറ്റു ബിഷപ്പുമാരും ഏറ്റവും താഴെയായി പുതിയ ബാവായും. പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിയശേഷം സ്ഥാനമേറ്റ കാതോലിക്കാ ഒഴികെയുള്ളവർ അംശവടിയിൽ നിന്നു പിടി വിട്ടു. തുടർന്ന് അധികാരത്തിന്റെ ചിഹ്നമായ അംശവടി അദ്ദേഹത്തിൽ വന്നുചേർന്നു.

സ്ഥാനചിഹനമായ കുരിശുമാല മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ തന്നെയാണു ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ ബാവായെ അണിയിച്ചത്. ദൈവമാതാവിന്റെ ചിത്രമുള്ള മാല, തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ചിത്രമുള്ള മാല എന്നിവയും അദ്ദേഹത്തെ അണിയിച്ചു. ഇതോടെ സ്ഥാനാരോഹണ ചടങ്ങുകൾ സമാപിച്ചു.

പിൻഗാമിയുടെ സ്ഥാനാഭിഷേക ചടങ്ങിൽ സ്ഥാനമൊഴിയുന്ന കാതോലിക്കാ പങ്കെടുക്കുന്നതും സ്ഥാനചിഹനം അണിയിക്കുന്നതും മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രത്തിലാദ്യമാണ്. കുർബ്ബാനയുടെ ബാക്കിഭാഗം ദിദിമോസ് കാതോലിക്കാബാവായാണു പൂർത്തിയാക്കിയത്. കുർബ്ബാനാനന്തരം മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ പിൻഗാമിയെ ആശ്ലേഷിക്കുകയും സ്നേഹചുംബനം നൽകുകയും ചെയ്തു.

നേരത്തെ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള കൽപന എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് സെക്രട്ടറി തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് വായിച്ചു. സമുദായ ട്രസ്റ്റി പി. സി. ഏബ്രഹാം പടിഞ്ഞാറേക്കര, വൈദിക ട്രസ്റ്റി റവ. ഡോ. ഒ. തോമസ്, സഭാ സെക്രട്ടറി ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ എന്നിവർ പരിശുദ്ധ ബാവായെ ഹാരാർപ്പണം ചെയ്തു. മലയാള മനോരമയ്ക്കു വേണ്ടി എഡിറ്റർ മാമ്മൻ മാത്യു ഹാരം അണിയിച്ചു.

സഭാമക്കൾ ഒന്നായിത്തീരണം: ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ ബാവാ

പരുമല: സഭയുടെ ഐക്യത്തിനും അഖണ്ഡതയ്ക്കും സഭാമക്കൾ ഒത്തൊരു

മിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവാ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. സ്നേഹത്തിലൂടെയും അനുരഞ്ജനത്തിലൂടെയും സഭാമക്കൾ ഒന്നായിത്തീരണമെന്നാണ് ആഗ്രഹം. അതിനായി പ്രയത്നിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും.

അനൈക്യത്തിനു കാരണം സ്വാർത്ഥതയാണ്. അതില്ലാതെയാക്കി എല്ലാവരും ഒത്തൊരുമിച്ച് മുന്നോട്ടു പോകണം. സഭയുടെ ഉന്നതിക്കും സമൂഹത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കും പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യം. ഇതിനായി സ്ഥാനികളും വൈദികരും വിശ്വാസികളും ഒറ്റക്കെട്ടായി ഒരേ ലക്ഷ്യത്തിൽ മുന്നേറണമെന്നു ബാവാ പറഞ്ഞു.

കെട്ടുറപ്പും അച്ചടക്കവുമുള്ള സമൂഹത്തിനു മാത്രമേ വളരുവാൻ കഴിയൂ. ബാഹ്യമായ വെല്ലുവിളികളെ നേരിടുവാൻ സഭ സജ്ജമാകണമെങ്കിൽ ആന്തരികമായ ഐക്യത്തിലേക്കു നാം വളർന്നേ കഴിയൂ എന്നു മറുപടി പ്രസംഗത്തിൽ ബാവാ പറഞ്ഞു. ശുശ്രൂഷാ മനോഭാവത്തിലൂടെ സമൂഹത്തെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ കഴിവും പ്രാപ്തിയുമുള്ള വൈദിക - അൽമായ നിര സഭയുടെ ഫലവത്തായ പ്രേഷിത ദൗത്യത്തിന് അനിവാര്യമാണ്. 14 വർഷം സഭയെ പരിപാലിച്ച

പ. മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ സ്ഥാനാരോഹണം.

ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായെ തുടർന്നും സഭാ മക്കൾ നെഞ്ചിലേറ്റി പരിപാലിക്കുമെന്ന് ഉത്തമ വിശ്വാസമുണ്ടെന്ന് ബാവാ പറഞ്ഞു. ഇതര സഭകളെ സഹോദരീ സഭകളായി കണ്ടു സഹകരിച്ചു വരുന്ന പാരമ്പര്യം തുടരുമെന്ന് അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു.

ദിദിമോസ് പ്രഥമന് ആശംസകളോടെ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ

പരുമല: പരിശുദ്ധ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവായ്ക്കു ദീർഘകാലം സഭയെ ഐശ്വര്യത്തിലും ഉന്നമനത്തിലും വളർത്താൻ കഴിയട്ടെയെന്നു സ്ഥാന ത്യാഗം ചെയ്ത പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ ആശംസിച്ചു. കാതോലിക്കാബാവായുടെ സ്ഥാനാഭിഷേക ത്തിനു ശേഷം നടന്ന അനുമോദന സമ്മേളനത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ആരോഗ്യത്തോടെയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ സ്ഥാനം കൈമാറാൻ തീരുമാ നിച്ചിരുന്നതാണ്. പരിശുദ്ധ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ ജന്മദിനവും സഭ യുടെ ശുദ്ധീകരണ ദിവസവും സഭാവർഷത്തിന്റെ ആദ്യ ദിവസവും സ്ഥാനകൈമാ റ്റത്തിനു കഴിഞ്ഞതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്.

1991-ൽ കാതോലിക്കായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായി സ്ഥാനമേറ്റതു മുതൽ നിയുക്ത കാതോലിക്കായും മെത്രാപ്പോലീത്തമാരും മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയും സഭാജനങ്ങളും നൽകിയ സഹായത്തിനു നന്ദി പറയുന്നതായി അദ്ദേഹം പറ ഞ്ഞു. പുതിയ കാതോലിക്കാബാവായെ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ പൂമാലയണി യിച്ച് ആശ്ലേഷിച്ചു.

എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സുന്നഹദോസ് സെക്രട്ടറി തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. വൈദികട്രസ്റ്റി റവ. ഡോ. ഒ. തോമസ്, സഭാ സെക്രട്ടറി ഡോ. അലക്സാണ്ടർ കാരയ്ക്കൽ, മലബാർ ഭദ്രാസന വൈദികസംഘം സെക്ര ട്ടറി ഫാ. ഗീവർഗീസ് പൊന്നോല എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. സ്ഥാനാഭിഷേക ചട ങ്ങിൽ ഡോ. തോമസ് മാർ മക്കാറിയോസ് കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു. സീനിയർ ബിഷപ്പ് ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, കുര്യാക്കോസ് മാർ ക്ലിമ്മീസ്, മാത്യൂസ് മാർ എപ്പിഫാനിയോസ്, ഫിലിപ്പോസ് മാർ യൗസേബിയോസ്, പൗലോസ് മാർ പക്കാമിയോസ്, പൗലോസ് മാർ മിലി ത്തിയോസ്, ഡോ. മാത്യൂസ് മാർ സേവേറിയോസ്, ഗീവർഗീസ് മാർ ഈവാനി യോസ്, ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറിലോസ്, ഡോ. സഖറിയാസ് മാർ തെയോഫി ലോസ്, ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ക്രിസോസ്റ്റമോസ്, ഔഗേൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോ സ്, ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനി യോസ്, ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ മിലിത്തിയോസ് എന്നിവർ സഹകാർമികരായിരു ന്നു.

ദേവലോകം അരമനയിലെത്തിയ പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാബാവായെ മന്ത്രിമാ രായ കെ. എം. മാണി, സി. എഫ്. തോമസ്, ജോസഫ് എം. പുതുശേരി എം.എൽ.എ., റോഷി അഗസ്റ്റിൻ എം.എൽ.എ. എന്നിവർ സന്ദർശിച്ച് ആശംസ യർപ്പിച്ചു.

സഭാചരിത്രത്തിലെ അപൂർവതകളോടെ പരിശുദ്ധ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ

പരുമല: മലങ്കരസഭയിലെ നാലാമത്തെ കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനാരോഹണം മുതൽ പിൻഗാമിയായ ഏഴാമത്തെ കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനാരോഹണംവരെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി സാന്നിധ്യമേകാൻ കഴിഞ്ഞ അപൂർവ്വ ഭാഗ്യത്തിന് ഉടമയാണ് പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ. കോട്ടയം ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിൽ 1964 മെയ് 22-നു കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനാധിപൻ ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസിനെ പരിശുദ്ധ ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ പിൻഗാമിയായി മലങ്കരസഭയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ കാർമികത്വത്തിൽ അഭിഷിക്തനാക്കിയപ്പോൾ മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ് (പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ) കാർമികനായിരുന്നു.

അഞ്ചാം കാതോലിക്കായായി കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ 1975 ഒക്ടോബർ 27-നു നിയുക്ത കാതോലിക്കാ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനെ, പരിശുദ്ധ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവായെന്ന പേരിൽ അഭിഷിക്തനാക്കിയപ്പോൾ അന്നത്തെ സീനിയർ മെത്രാനായിരുന്ന പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസ്, ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സീനോസ് എന്നിവർക്കൊപ്പം മുഖ്യകാർമികത്വം വഹിക്കാൻ കൊല്ലം ഭദ്രാസനാധിപൻ കൂടിയായിരുന്ന മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസും ഉണ്ടായിരുന്നു.

മലങ്കരസഭയിലെ ആറാം കാതോലിക്കായായി പരുമല സെമിനാരിയിൽ 1991 ഏപ്രിൽ 29-ന് അഭിഷിക്തനായ പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ സ്ഥാനാരോഹണത്തിന്റെ പിറ്റേന്നു പരുമലയിൽ അഞ്ചു മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചതും ചരിത്രമായി. മൂന്നു തവണയായി പരുമലയിൽ 11 മെത്രാന്മാരെ അഭിഷിക്തരാക്കിയ ബാവാ സഭയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ച കാതോലിക്കാമാരിൽ ഒരാളാണ്. പരിശുദ്ധ ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവായും 11 മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ചിരുന്നു.

പിൻഗാമിയായി നിയുക്ത കാതോലിക്കാ തോമസ് മാർ തിമോത്തിയോസിനെ പരിശുദ്ധ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവായായി സ്ഥാനാഭിഷിക്തനാക്കിയപ്പോൾ ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കെടുത്ത് പിൻഗാമിക്കു സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങൾ കൈമാറാനും അനുഗ്രഹം നേരാനും പരിശുദ്ധ മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായ്ക്കു കഴിഞ്ഞു. അൻപത്തിരണ്ടര വർഷമായി മേൽപ്പട്ടസ്ഥാനത്തു തുടരുന്ന പരിശുദ്ധ ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ ഭാരത ക്രൈസ്തവ സഭാചരിത്രത്തിലെ അപൂർവ്വനേട്ടവുമായാണു സഭയുടെ പരമാധ്യക്ഷസ്ഥാനം ഒഴിഞ്ഞത്.

ദിദിമോസ് എന്ന തോമസ്

പരുമല: ക്രിസ്തുശിഷ്യനും ഭാരത അപ്പോസ്തോലനുമായ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ നാമധേയം പേറുന്ന പുതിയ കാതോലിക്കാബാവാ തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തന്നെ മറ്റൊരു പേരായ ദിദിമോസ് എന്ന പേരു സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നു. ദിദിമോസ്

എന്നതു ഗ്രീക്ക് പദമാണ്. അതിന്റെ അരാമ്യ പദമാണു തോമസ്. ബൈബിളിൽ ദിദിമോസ് എന്ന തോമസ് എന്നാണു തോമാശ്ലീഹായെ സംബോധന ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇരട്ട എന്നാണിതിന് അർത്ഥം.

പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവായുടെ സ്ഥാനാഭിഷേകം മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ചരിത്രത്തിൽ അവിസ്മരണീയമായി. സഭയുടെ ശുദ്ധീകരണദിവസവും ആരാധനാ വർഷത്തിന്റെ ആരംഭവുമായ ഞായറായ്ചയാണു പരിശുദ്ധ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി സ്ഥാനമേറ്റത്. പിറ്റേന്നു കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാഭിഷേകവും നടന്നു. പുതിയ കാതോലിക്കാബാവായുടെ 85-ാം ജന്മദിനം ഒക്ടോബർ 29-നായിരുന്നു.

പുതിയ സ്ഥാനലബ്ധി തേടിയെത്തിയതു ജന്മദിന സമ്മാനംപോലെ പിറ്റേന്നും. മലങ്കരസഭയിലെ ആദ്യത്തെ പ്രഖ്യാപിത പരിശുദ്ധനായ പരുമല തിരുമേനിയുടെ 103-ാം ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ ഇന്നും നാളെയും ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ പുതിയ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനാരോഹണം അപൂർവതയാകുന്നു.

Enthronement of New Catholicos

Indian Orthodox Herald News Service

Kottayam: November 1 2005:: Baselios Marthoma Mathews II Makes the Abdication a Gracious Event for the Orthodox Church.

True to His Holiness's ingrained quality of being with malice towards none and but with goodwill to all Baselios Marthoma Mathews II abdicated the throne enabling the Seventh Catholicos and Malankara Metropolitan to be well in office with the divine christening as Baselios Marthoma Didymos I. Amidst prayerful chanting that swelled from the faithful at the Parumala Seminary Church H. B. Thomas Mar Thimothios was ordained as the Catholicos of the East and Malankara Metropolitan on Monday 31 October 2005.

For the first time in the history of the Church, the newly ordained Catholicos was privileged with the physical presence of his predecessor during the installation ceremony. Invoking prayers from one and all, when Catholicos Baselios Marthoma Mathews II offered the shepherd Staff – Amsavadi - and adorned the successor with three engelpions – one of Cross and another of St. Mary and another of St. Thomas, with the words – the Spiritual authority and the Temporal authority that the Church entrusted with me fourteen years ago is now handed over to you with all the satisfaction of the heart - it was a divine will that was fulfilled. Choking the eyes and hearts of all, when His Holiness Marthoma Mathews II Bava stood up, at the conclusion of the ceremony, to hug and garland his successor, it was a meeting of the Past and the Present, giving way for the latter.

More touching was the parting message given by the outgoing Catholicos, wishing the new Catholicos God's benison in the discharging of the duties for the steadier

growth of the Church. Then taking leave of his Authority and the Throne, with his head held high, H. H. Baselios Marthoma Mathews II, stepped down from the Holy Place of the Parumala Seminary Church assisted by Fr. V. M .James and Fr. Varughese and Deacon Siby, leaving the destiny of the Church, safely and graciously, in the hands of Catholicos Baselios Marthoma Didymos First and other Metropolitans , Priests, Deacons and the Faithful.

We Keep The Doors Wide Open:
His Holiness Marthoma Didymos I

Indian Orthodox Herald News Service

Kottayam: November 2 2005: The Supreme Head of the Church of Malankara His Holiness Baselios Marthoma Didymos I said he was praying for peace not only in the church and for believers, but in the entire nation. Talking to newspersons after assuming the highest position of the church of Malankara at the church headquarters at Devalokam, His Holiness said his desire to establish peace with the patriarch faction is his primary concern. He is ready to start peace talks based on the constitution of the church with the Patriarch faction, if they take the initiative.

“We were keeping our doors wide open, now it is for them to take a decision,’’ His Holiness was answering to a question to the media persons.

Referring on a media report of an alleged ultimatum given by the Catholicos Baselios Thomas I, head of the Patriarch faction, that they would take possession of the churches under dispute if the government did not take steps to re-open them, he declined. “Violence is not the path of the Orthodox church. The government should take steps to reopen the churches under dispute on the basis of the court verdict,’’ His Holiness said.

His Holiness the Catholicos Baselios Marthoma Didymos I was enthroned as supreme head of the Malankara Orthodox Syrian church on October 31 following the abdication of the throne by Catholicos Baselios Marthoma Mathews II due to ill health and old age.

His Holiness also expressed his gratitude to the authorities of the Gulf countries for giving permission for establishing churches in their country. His Holiness also said that the possibility of convening a meeting of the Malankara Association will be discussed with the necessary committees to elect a designate Catholicos, since there is no constitutional provision for that position.

Metropolitan Dr. Thomas Mar Makarios and Sabha Secretary Dr. Alexander Karakkal was also with His Holiness to attend the press conference.

Many dignitaries also visited His Holiness at his head quarters Devalokam Aramana.

14

മഹാ ഇടയനായി പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ സ്ഥാനമേറ്റു

ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ ഇനി വലിയ ബാവാ

പരുമല: പ്രാർത്ഥന തൊഴുകൈകളായും ആഹ്ലാദം നിറകണ്ണുകളായും പരുമലയുടെ പുണ്യഭൂമിയെ പുൽകിയ പ്രഭാതം മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയ്ക്കു പുതിയ മഹായിടയനെ സമ്മാനിച്ചു. ചാരെയും ദൂരെയുമായി ഭക്തലക്ഷങ്ങൾ സമർപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥനാമന്ത്രങ്ങളുടെ കൈപിടിച്ചു പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ മലങ്കര മക്കളുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായി വിനയപൂർവ്വം തല വണങ്ങി. പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിലേക്കു ശ്രേഷ്ഠ നിയുക്ത കാതോലിക്കായെ അവരോധിച്ച് സ്ഥാനത്യാഗത്തിന്റെ മഹനീയ മാതൃകയായ പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ ബാവായെ ഇനി സഭാമക്കൾ വലിയ ബാവാ എന്ന് അത്യാദരവോടെ നെഞ്ചിലേറ്റും.

പരുമല തിരുമേനിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം പരിമളം പരത്തുന്ന പുണ്യഭൂമി, പരിശുദ്ധന്റെ വലിയ പെരുന്നാളിനായി നോമ്പുപവാസങ്ങളോടെയെത്തിയ ആയിരങ്ങൾ: സ്ഥാനമൊഴിയുന്ന കാതോലിക്കാ പൂർണ്ണസമയവും മുഖ്യ കാർമ്മികനായ അപൂർവത – സഭ പുതിയ ഇടയനെ സ്വീകരിച്ചത് അനുപമ ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്റെ പുണ്യനാളിലായിരുന്നു. മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായും കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കായുമായി പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ ഇനി മലങ്കരയെ പുതിയ മേച്ചിൽപ്പുറങ്ങളിലേക്കു നയിക്കും. ശ്രേഷ്ഠ നിയുക്ത ബാവാ പൗലോസ് മാർ മിലിത്തിയോസ് എന്ന പഴയ പേര് ഇനി ചരിത്രത്തിലേക്ക്.

മലങ്കരയുടെ ശ്രേഷ്ഠ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു സ്ഥാനാരോഹണം. പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശേഷം ദിദിമോസ് ബാവാ മുഖ്യകാർമ്മികനായി കുർബ്ബാന. തോമസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് കുർബ്ബാനയുടെ സഹകാർമ്മികനായി. മഹാപൗരോഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജിന്റെ പ്രസംഗത്തിനുശേഷം സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷ. സഭാസ്ഥാപനവും ശ്ലൈഹിക പിൻതുടർച്ചയും ഘോഷിക്കുന്ന വേദഭാഗം (ഏവൻഗേലിയോൻ) ദിദിമോസ് ബാവാ വായിച്ചു.

സുന്നഹദോസ് സെക്രട്ടറി ഡോ. മാത്യൂസ് മാർ സേവേറിയോസ് ശ്രേഷ്ഠ നിയുക്ത ബാവായെ മദ്ബഹാ മധ്യത്തിലേക്ക് ആനയിച്ചു. നിയുക്ത ബാവാ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം ഒപ്പിട്ടു പരിശുദ്ധ ബാവായ്ക്ക് കൈമാറി. പരിശുദ്ധ ബാവാ നെറ്റിയിൽ മൂന്നു തവണ കുരിശുവരച്ച് പേരു ചൊല്ലി വിളിച്ചു: പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ.

പൂർണ്ണ സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങൾ അണിയിച്ചു പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായെ മെത്രാൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഉയർത്തി ഓക്സിയോസ് (യോഗ്യൻ) ചൊല്ലി. തുടർന്നുള്ള ബാവായുടെ ഏവൻഗേലിയോൻ ആടുകൾക്കുവേണ്ടി ജീവനെക്കൊടുക്കുന്ന നല്ല ഇടയന്റെ ഉപദേശമായിരുന്നു. പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായാണു കുർബാന പൂർത്തിയാക്കിയത്.

വലിയ ബാവായും പരിശുദ്ധ ബാവായും പരസ്പരം ഹാരമണിയിച്ചശേഷം വൈദികട്രസ്റ്റി ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് ഏബ്രഹാം കോനാട്ട്, അൽമായ ട്രസ്റ്റി എം. ജി. ജോർജ്ജ് മുത്തൂറ്റ്, സഭാ സെക്രട്ടറി ഡോ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ് എന്നിവരും വിവിധ പ്രതിനിധികളും ബാവായെ ഹാരമണിയിച്ചു.

സഭയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താമാർ, വിശ്വാസി സഹസ്രങ്ങൾ എന്നിവർക്കൊപ്പം ഡോ. ഫിലിപ്പോസ് മാർ ക്രിസോസ്റ്റം മാർത്തോമ്മാ വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ, ആർച്ച് ബിഷപ്പുമാരായ മാർ ജോസഫ് പൗവത്തിൽ, മാർ ജോസഫ് പെരുന്തോട്ടം, രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ തുടങ്ങി പ്രമുഖർ സ്ഥാനാരോഹണത്തിനു സാക്ഷികളായി.

പരുമല തിരുമേനിയുടെ കബറിടത്തിലും പിന്നീടു കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി, ദേവലോകം, വള്ളിക്കാട്ട് ദയറാ എന്നിവിടങ്ങളിലെ സഭാ പിതാക്കന്മാരുടെ കബറുകളിലും പരിശുദ്ധ ബാവാ ധൂപപ്രാർത്ഥന നടത്തി. ദേവലോകം കാതോലിക്കേറ്റ് ഓഫീസിലെത്തി ബാവാ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

പ. മാർത്തോമ്മാ പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായുടെ സ്ഥാനാരോഹണം.

അനുഗ്രഹം നേർന്ന്, കൈപിടിച്ച് വലിയ ബാവാ ഹൃദയത്തോടു ചേർത്ത് പരിശുദ്ധബാവാ

പരുമല: സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണത്തോടെ പിൻഗാമിക്കു വഴിയൊരുക്കി മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ വലിയ ബാവയായി വിശ്രമജീവിതത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്ന പരിശുദ്ധ ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ ബാവായുടെ സാന്നിദ്ധ്യവും മുഖ്യകാർമികത്വവുമായിരുന്നു പുതിയ ബാവായുടെ സ്ഥാനാരോഹണ ചടങ്ങിലെ ആഹ്ലാദനിമിഷങ്ങൾ. ശുശ്രൂഷയുടെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലുമെന്നപോലെ, പുതിയ ഇടയന് ആശംസ കൈമാറിയപ്പോഴും ദിദിമോസ് ബാവാ അവ സ്നേഹത്തിൽത്തന്നെ ചാലിച്ചു നൽകി. "എന്നെ ജ്യേഷ്ഠനെപ്പോലെ കരുതി സ്നേഹിക്കുന്ന നിയുക്ത ബാവാ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനത്തേക്കു വരുമ്പോൾ എനിക്ക് ഏറെ സന്തോഷമുണ്ട്. അദ്ദേഹം നിയുക്ത ബാവാ ആയപ്പോൾ മുതൽ അടുത്തടുത്ത മുറികളിൽ താമസിക്കുകയും ഒരുമിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ചെയ്താണു ഞങ്ങൾ മുന്നോട്ടു പോയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സഭാഭരണം എത്രയോ അനുഗ്രഹപ്രദമായിത്തീരാനും വാഴ്‌വും അനുഗ്രഹവും ഞാൻ നേരുകയാണ്." പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായുടെ മറുപടിപ്രസംഗവും നവതി പിന്നിട്ട ദിദിമോസ് പ്രഥമൻ ബാവാ എന്ന താപശ്രേഷ്ഠനുള്ള കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനമായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുണ്യകരങ്ങൾകൊണ്ട് ഈ പരമോന്നത ശ്രേഷ്ഠമഹാപുരോഹിത പദവിയിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുന്നതിലുള്ള ഭാഗ്യം പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ പങ്കുവച്ചു: "ഉത്തമ മാതൃകയായി ദിദിമോസ് ബാവാ നയിച്ച അഞ്ചു വർഷം മലങ്കരയുടെ ചരിത്രത്തിലെ സുവർണ്ണ കാലഘട്ടമാണ്. തന്റെ പിൻഗാമിയായ കാതോലിക്കാബാവാ, 14 മെത്രാന്മാർ എന്നിവരെ വാഴിക്കുകയും മൂറോൻ കൂദാശ നടത്തുകയും ചെയ്തു ആ ഭാഗ്യജീവിതം. എന്നെ മകനെപ്പോലെ കരുതുകയും ഹൃദയത്തോടുചേർത്തുനിർത്തി ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്ത പിതാവേ, അങ്ങ് ആയിരം സൂര്യ ശോഭയോടെ ഞങ്ങളുടെ വലിയ ബാവായായി പൂർണ്ണാരോഗ്യത്തോടെ കാലങ്ങളോളം ഞങ്ങൾക്കൊപ്പം ഉണ്ടാവണമെന്ന് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്." സന്തോഷത്തിനൊപ്പം ആശങ്കകളും തന്റെ വഴികളിൽ വെളിച്ചം കാട്ടിയ ഗുരുക്കന്മാരുടെ ഓർമ്മയും പങ്കിട്ടാണ് പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ പ്രസംഗം പൂർത്തിയാക്കിയത്. "കുന്നംകുളം മാങ്ങാട് ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു സാധാരണകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച ബലഹീനനായ എന്നെ ഈ വലിയ ദൗത്യത്തിലേക്കു വിളിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിൽ ഞാൻ എല്ലാം അർപ്പിക്കുകയാണ്. പച്ചയായ പുൽപ്പുറങ്ങളിലേക്ക് അജഗണങ്ങളെ നയിക്കാൻ മൺകൂടാരമായ എന്നെ യോഗ്യനാക്കേണമേ എന്നാണു പ്രാർത്ഥന."

സന്യാസജീവിതത്തിനു വഴികാട്ടിയ മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാബാവാ, യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് എന്നിവരുടെ ഓർമ്മയ്ക്കു മുന്നിൽ പരിശുദ്ധ ബാവാ നന്ദി അർപ്പിച്ചു.

ബാഹ്യമായ പുരോഗതിയേക്കാളുപരി വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടായ്മയായും മനുഷ്യന്റെ ആകുലതകൾ തിരിച്ചറിയുന്ന, കാരുണ്യത്തിന്റെ വാതിലുകൾ തുറന്നിടുന്ന സഭയായി ഇതു രൂപാന്തരപ്പെടണമെന്ന സ്വപ്നവും പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ

ബാവാ പങ്കുവച്ചു. അനൈക്യവും സമാധാനമില്ലായ്മയും മാറ്റാൻ ആവോളം ശ്രമിക്കും. ആശങ്കകളുണ്ടെങ്കിലും പ്രതിസന്ധികൾക്കിടയിലൂടെ നയിച്ച പുണ്യ പൂർവികരുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് ഊർജ്ജമുൾക്കൊണ്ട് ഇടയശുശ്രൂഷ നയിക്കുമെന്ന വാഗ്ദാനത്തോടെയാണ് പുതിയ ഇടയൻ വലിയ പദവിയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചത്.

മലങ്കരയുടെ പുതിയ മഹായിടയൻ സ്ഥാനമേറ്റത് കേരളപ്പിറവി വാർഷിക ദിനത്തിലെന്നതും മറ്റൊരു പ്രത്യേകതയായി.

മലങ്കരസഭയുടെ ആദ്യ കാതോലിക്കാ ബസേലിയോസ് പൗലോസ് പ്രഥമനു ശേഷം ഒരു നൂറ്റാണ്ടോളം പിന്നിടുമ്പോഴാണ് പൗലോസ് എന്ന പേരിൽ മറ്റൊരു കാതോലിക്കായെ മലങ്കരയ്ക്കു ലഭിക്കുന്നത്.

കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ ശതാബ്ദി 2012-ൽ നടക്കുമ്പോൾ അതിലേക്കു നയിക്കുന്നത് പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായാവും എന്നത് ദൈവം മലങ്കരസഭയ്ക്കായി കാത്തുവച്ച പുണ്യ നിയോഗം.

15

1958-ലെ സഭാ ഏകീകരണം

പ. കാതോലിക്കാബാവായുടെ കല്പന

നമ്പർ 105

സ്വയസ്ഥിതനും ആദ്യന്തമില്ലാത്തവനും സാരാംശസമ്പൂർണ്ണനുമായ ത്രിയേക ദൈവത്തിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ (തനിക്കു സ്തുതി)

വിശുദ്ധ മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ആരുഢനായിരിക്കുന്ന ബലഹീനനായ രണ്ടാമത്തെ ഗീവറുഗീസ് എന്ന് അഭിധാനമുള്ള ബസ്സേലിയോസ് കാതോലിക്കാ.

(മുദ്ര)

നമ്മുടെ അധികാരസീമയിൽപ്പെട്ട നമ്മുടെ സ്നേഹഭാജനങ്ങളായ മേല്പട്ടക്കാർ, പട്ടക്കാർ, ശെമ്മാശന്മാർ ഇവർക്കും വിശ്വാസികളായ ജനങ്ങൾക്കും ദൈവികകൃപയും അപ്പോസ്തോലിക വാഴ്വും സദാ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ.

ദീർഘകാലമായി നമ്മുടെ സഭയിൽ നിലനിന്നുവന്ന അസമാധാനവും കലഹങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു കാലം ചെയ്ത മാർ ഗീവറുഗീസ് ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായും നാമും പല ശ്രമങ്ങളും നടത്തിയതിൽ സമാധാനം കൈവരുത്തുന്നതിനു സാധിക്കാതെയിരുന്നതിൽ നാം എപ്പോഴും ദുഃഖത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്നു. എന്നാൽ അസമാധാനം തീർത്ത് ഒന്നായിത്തീരുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധത കാണിച്ചു നാം ഒന്നായിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ നാം അത്യധികം സന്തോഷിക്കുകയും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

സഭയിലെ സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസിയേഷൻ പാസ്സാക്കി നടപ്പിലിരിക്കുന്ന ഭരണഘടനയ്ക്കു വിധേയമായി മോറോൻ മാർ ഇഗ്നാത്യോസ് യാക്കൂബ് തൃതീയനെ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ആയി സ്വീകരിക്കുന്നതിന് നാം പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ മലങ്കരയുള്ള മേല്പട്ടക്കാരെയും ടി ഭരണ ഘടനയിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസരണമായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനു നമുക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്.

സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും അനുഗ്രഹങ്ങളും നിങ്ങളെല്ലാവരോടുംകൂടെ സദാ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ. ആയതു ദൈവ മാതാവായ വിശുദ്ധ കന്യക മറിയാമിന്റേയും ഇൻഡ്യയുടെ കാവൽപിതാവായ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെയും ശേഷമുള്ള എല്ലാ ശുദ്ധിമാന്മാരുടെയും ശുദ്ധിമതികളുടെയും പ്രാർത്ഥനകളാൽ തന്നെ.

ആമ്മീൻ

ആകാശത്തിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ ബാവാ... ഇത്യാദി.

എന്ന്

1958 ഡിസംബർ 16–ാം തീയതി

കോട്ടയം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ നിന്നും

പ. പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ കല്പന

നമ്പർ 447

സർവ്വശക്തനായി, സാരാംശ സമ്പൂർണ്ണനായിരിക്കുന്ന നിത്യന്റെ തിരുനാമത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യായുടെയും കിഴക്കൊക്കെയുടെയും ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനത്തിന്റെ ബലഹീനനായ യാക്കോബ് തൃതീയൻ ഇഗ്നാത്യോസ് പാത്രിയർക്കീസ്

(മുദ്ര)

അന്ത്യോഖ്യായുടെയും കിഴക്ക് ഒക്കയുടെയും പത്രോസിനടുത്തതും ശ്ലൈഹികവുമായ സിംഹാസനത്തിന്റെ അധികാരസീമയിൽപെട്ട മലങ്കരയിലെയും ഇൻഡ്യയിലെയും നമ്മുടെ സ്നേഹഭാജനങ്ങളായ ശ്രേഷ്ഠ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ ബഹുമാന്യ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പന്മാർ, സുകൃതമുള്ള ദയറാക്കാർ, വെൺമയുള്ള കശീശന്മാർ, നിർമ്മലരായ ശെമ്മാശന്മാർ എന്നിവർക്കും വിശ്വാസികളായ സകല സുറിയാനി ജനതയ്ക്കും ദൈവമാതാവായ മറിയാമിന്റെയും സകല ശുദ്ധിമാന്മാരുടെയും പ്രാർത്ഥനകളാൽ ദിവ്യസമാധാനവും അപ്പോസ്തോലിക വാഴ്വും സദാ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുമാറാകട്ടെ. ആമ്മീൻ.

നിങ്ങളുടെ ആത്മികവും ശാരീരികവുമായ ക്ഷേമം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട് നാം പറയുന്നത്:– "സമാധാനം നടത്തുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. അവർ ദൈവമക്കൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും" എന്ന് കർത്താവ് അരുളിചെയ്തിരിക്കുന്നു. "സമാധാനം" എന്ന വചനം എത്ര ഇമ്പവും, ശ്രവണ മധുരവും ഹൃദയാവർജ്ജകവുമാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ സമാധാനം ഇടിഞ്ഞവയെ പണിയുകയും വിടവുകളെ അടയ്ക്കുകയും ഹൃദയങ്ങളെ സംയോജിപ്പിക്കുകയും ഒരു ജനതയുടെ അവയവങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് വളർത്തുകയും ഏക സഭയുടെ മക്കളെ ഏക ഐക്യതയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നു. സ്വർഗ്ഗം ഭൂമിയോട് കോപിച്ചിട്ട് അയ്യായിരം സംവത്സരങ്ങൾക്കു ശേഷം രക്ഷാകരമായ മനുഷ്യാവതാരം മുഖാന്തരം ഇതുപോലൊരു മാസത്തിൽ ദൈവം ആ വിശുദ്ധ സമാധാനം ഭൂതലത്തിനു നൽകി.

ഏതാണ്ട് അമ്പത് സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മലങ്കര സുറിയാനി സഭയിൽ ആവിർഭവിച്ചതായ തർക്കം, നാനാപ്രകാരേണ സഭയെ ക്ഷീണിപ്പിച്ച് ക്ഷയിപ്പിച്ചു എന്ന കാര്യം ഒരു രഹസ്യമല്ല. പ്രാരംഭം മുതലെ സഭാ സ്നേഹികളും ദൈവഭക്തരുമായ അനേകരും സമാധാനവും ഐക്യവും ഈ ഭിന്നതയ്ക്ക് ഒരു പരിഹാരവും ദർശിക്കുന്നതിന് ഏറ്റം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നിട്ടും അത് സാധിക്കാതെ ദുഃഖനിമഗ്നരായി ഐഹികവാസം വെടിയുവാനിടയായി. നാമും മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനവും ഏകഗാത്രത്തിന്റെ അവയവങ്ങളുടെ ഐക്യവും, കാണുന്നതിന് പണ്ടേ തന്നെ അഭിലഷിച്ചിരുന്നു.

പരിശുദ്ധ അന്ത്യോഖ്യാ സിംഹാസനത്തിന്മേലുള്ള നമ്മുടെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിനു ശേഷം, നിങ്ങൾക്കയച്ച നമ്മുടെ ശ്ലൈഹികമായ ഔദ്യോഗിക ലേഖനത്തിൽ ഈ വാഞ്ഛ നാം വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ഈ അഭിവാഞ്ഛ തണുത്തുപോകാതെ ദൈനംദിനം തീക്ഷ്ണമായി ശക്തിപ്പെട്ടുവരികയും നാം മുഖാന്തരം ഈ വിടവ് അടയ്ക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ദൈവംതമ്പുരാൻ പ്രസാദിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തന്റെ നാമത്തിനു മഹത്വം.

മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിലേക്കായി ഇതിനാൽ മോർ ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസിനെ കാതോലിക്കോസായി നാം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആകയാൽ നിങ്ങൾ ആനന്ദഭരിതരായി ഭവിക്കുന്ന സമാധാനത്തിന്റെ ഈ മാസത്തിൽ ശാന്തിയുടെ സ്വാഗതാർഹവും, ഹൃദ്യവുമായ ഭാവുകങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ഇതോടൊപ്പം നാം ആശംസിക്കുന്നു. കർത്താവ് തന്റെ ഐശ്വര്യമേറിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിങ്ങളുടെമേൽ വർഷിക്കുന്നതിനു നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അസൂയാർഹവും സകല സുകൃതങ്ങളാലും സമലംകൃതവും ആയ ജനമായി നിങ്ങൾ തീരുന്നതിനുവേണ്ടി തന്റെ ഉത്തമ തിരുഹിതത്തിന് പ്രീതികരമായ ദിവ്യപരിപാലനം കൊണ്ടും ആരോഗ്യം കൊണ്ടും സുഭിക്ഷതകൊണ്ടും ദൈവംതമ്പുരാൻ നിങ്ങളെ ധന്യരാക്കി തീർക്കുമാറാകട്ടെ.

ആയതു തന്റെയും തന്റെ പിതാവിന്റെയും പരിശുദ്ധ റൂഹായുടെയും കൃപയാലും, കരുണയാലും തന്നെ. ആമ്മീൻ.

ആകാശങ്ങളിലിരിക്കുന്ന...

നമ്മുടെ പാത്രിയർക്കാ വാഴ്ചയുടെ രണ്ടാം ആണ്ട് ക്രിസ്തബ്ദം 1958 ഡിസംബർ 9-നു സിറിയായിൽ ഹോംസിലെ നമ്മുടെ അരമനയിൽ നിന്നും.

(കാതോലിക്കേറ്റുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചരിത്രരേഖകൾ പ്രധാനമായും സമാഹരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസാധകനും ചരിത്ര ഗവേഷകനുമായ ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടാണ്. ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടിന്റെ സ്വകാര്യ ലൈബ്രറിയിൽ നിന്നുമുള്ള പഴയ പത്രങ്ങൾ, മലങ്കരസഭാ മാസികയുടെ മാനേജരായിരുന്ന അന്തരിച്ച ഫാ. റ്റി. ജി. സഖറിയാ നൽകിയ പഴയ പത്രവാർത്തകൾ, കാലം ചെയ്ത ഔഗേൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനി 'കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ നിധി' എന്ന ഗ്രന്ഥപ്രസിദ്ധീകരണവേളയിൽ 'മലയാള മനോരമ'യിൽ നിന്നും പകർത്തിച്ചെടുത്ത പത്രവാർത്തകൾ; കാതോലിക്കേറ്റ് സപ്തതി സുവനീർ, രണ്ടാം കാതോലിക്കായുടെ ഡയറി (*കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ നിധി*), ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ടിന്റെ *മലങ്കര നസ്രാണികൾ* എന്നിവയിൽ നിന്നും സമാഹരിച്ച രേഖകളാണ് ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്. - ഗ്രന്ഥകാരൻ)

കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ പിന്നിൽ നിന്നവരിൽ പ്രമുഖർ

പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി

പ. പൗലോസ് പ്രഥമൻ

കോനാട്ട് മാത്തൻ കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ

ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ഈവാനിയോസ്

അൽവാറീസ് മാർ യൂലിയോസ്

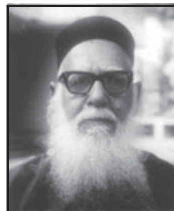

മാർ പീലക്സിനോസ് പുത്തൻകാവിൽ

മാർ ഈവാനിയോസ് പാറേട്ട്

സ്കറിയ മല്പാൻ ചെറിയമഠത്തിൽ

അലക്സന്ത്രയോസ് മല്പാൻ മട്ടയ്ക്കൽ

എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ

ഫാ. ജേക്കബ് മണലിൽ

എം. എ. ചാക്കോ

ഇ. ജെ. ജോൺ

ഒ. എം. ചെറിയാൻ

കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള

ഇ. ജെ. ഫീലിപ്പോസ്

പുന്നൂസ് വക്കീൽ തോപ്പിൽ

എ. എം. വർക്കി